PARNASSVS POETICVS

Nicolao Nomescio Charmensi Lotharingo Auctore:

IN QVO

PHRASES *omnes* POETICAE, *ex illustribus Poetis collectæ, & in certa Capita distributæ, ita leguntur,*

vt nihil a Poeticæ studiosis illustrius desiderari possit.

PARS SECVNDA.

ROMAE, CIƆ IƆ XCVI.
Apud Petrum Ant. Lanzam Sauonen.

SVPERIORVM PERMISSV.

GABRIELI BERRETTAE

PETRVS ANTONIVS LANZA S.P.D.

CVM summa beneficia ab incredibili humanitate Illustriß. atque Ampliß. Antonij Mariae Cardinalis Saluiati in me profecta sint, & ab eius familiaribus, & domesticis singularia studia existant quotidie

facile intelligo, quàm meus animus illi Principi viro deuotus semper esse debeat, vt quidem maximenunc est, atque laudatissimis hisce hominibus a me quantum debeatur. Quorum in numero cum te Berretta in primis colam, quam maxime tibi, vt ceteris, testatam cupio gratam meam erga te voluntatem. Et, quando hoc tempore Parnassi opus, hoc est, fons uberrimus elocutionis poeticæ, typis a me mandatus aperiendus sit Poetices amatoribus, illud tibi dicandum duxi, quòd nouerim te politiorum litterarum valde studiosum esse. Nec me tenuitas muneris ab hoc officio retrahere potuit, cum non ignorem eruditos animos

mos

mos vel minimam beneuolentiæ significationem facere plurimi. Ceterum te rogo, vt pro tua singulari humanitate libẽtissimo animo meæ voluntatis studium suscipias, meq. beneuolentia tua, vt soles, perpetuo complectare. Vale. Deum Opt. Max. oro, vt te, tuaq. omnia fortunet. Romæ. pridie Kal. Martias. M. D. XCVI.

INDEX
PARTIS SECVNDAE.

L

Na-

Pa-

Ta-

T.

V.

quam

FINIS.

LABORARE, LABOR.

Scilicet omnibus est labor impendendus. Virg. 2. Geor.
Nec res hūc teneræ possūt perferre laborē. ibid.
Durus vterque labor. ibid.
Præcipuū iā inde à teneris impēde laborē. Virg. 3 Geor.
Ipse labore manum duro terat. Vir. 4. Geor.
— æstate laborem Experiuntur. ibid.
Namque aliæ victu inuigilant, & fœdere pacto. ibid.
Exercentur agris.
Omnibus vna quies operum, labor omnibus vnus. ibid.
Altera tum primos Lucinæ experta labores. ibid.
Artificumq. manus, inter se operumq. labores Virg. 1. Aeneid.
Miratur.
Quæ regio in terris nostri non plena laboris? ibid.
— Me labor iste grauabit. Virg. 2. Aeneid.
Quid tantum insano iuuat indulgere labori? ibid.
— Longumq. fugæ ne linque laborem. Vir. 3. Aeneid.
Quidue sequens tantos possim superare labores. ibid.
Inde genus durum sumus, experiensq. laborum. Ouid. 1. Meta.
— quantos primus patiare labores. Virg. 12. Aeneid
Hunc video mihi nunc frustra sumptum esse laborem. Catullus.
— hac mente laborem Hora. 1. Ser Sat.
Sese ferre, senes vt in otia tuta recedant.
— labor exoritur durus, & omneis Senec. in Her. fur.
Agitat curas.
An hunc laborem mente laturi, decet Hor. Epo. 1.
Quæ ferre non molles viros
Nullum à labore me reclinat otium, Hor. in Palin
Vrget diem nox, & dies noctem, neque est
Leuare tanta spiritu præcordia.
— labor omnia vincit Improbus. Vir. 1. Geor.
Heu heu quantus equis, quantus adest viris Hor. 1. car. o. 15
Sudor.

Mart. lib 4. *In quintam varios extendit Roma labores.*
Ouid 5. Meta. *— magnusq́ labor geminauerat æstum.*
Ouid. 4. Meta. *— famulasq́ laboribus vrgent.*
Ibid. *Immunes operum famulas, dominasq́ suorum.*
Virg 8. Aeneid. *— vt duros mille labores*
Pertulerit.
— longi paciens erat ille laboris.
Ouid. 5. Meta. *Nec te pœniteat duro subijsse labori,*
Tib. lib. 1. *Aut operi insuetas atteruisse manus.*
Dum vires, anniq́ sinunt tolerare labores.
Ouid. 2. de arte. *— quemuis perferre laborem suadet.*
Lucre. lib. 1. *Illi corpus erat durum, patiensq́ laborum.*
Ouid. 1. Trist. Ele 4 *Non tibi desidias molleis, nec marcida luxu*
Claud. 1 in coss. Hono. Aug. *Otia, nec somnos genitor permisit inerteis.*
Sed noua per duros instruxit menbra laboreis,
Et cruda teneras exercuit indole vireis:
Frigora sæua pati, grauibus non cedere nimbis,
Aestiuum tolerare iubar, transnare sonoras
Torrentum furias, ascensu vincere menteis,
Planiciem cursu, valleis, & concaua saltu,
Nec non in clypeo vigileis perdurere nocteis,
In galea portare niueis, nunc spicula cornu
Tendere, nunc glandeis Baleari spargere funda.

Lacrymari, & Lacrymæ.

Vir. 3. Geor. *Multa gemens.*
Ibid. *Interdum gemitu grauis.*
Ibid. *Extremosq́ ciet gemitus, it tristis arator*
Mœrentem abiungens fraterna morte iuuencum.
Virg. 4. Geor. *Tristis Aristæus Penei genitoris ad vndam*
Stat lacrymans, & te crudelem nomine dicit.
Ibid. *— & nati fletus cognouit inanes.*
Ibid. *Quo fletu manens, qua numina voce moueret.*
Ibid. *Fleuisse, & gelidis hæc euoluisse sub antris.*
Vir. 1. Aeneid. *Ingemit.*
Ibid. *Tristior & lacrymis oculus suffusa nitentes:*

Allo-

Alloquitur Venus.
Suspirans. imoque trahens a pectore vocem. ibid.
Multa gemens, largoque humectat flumine vultum. ibid.
Tum vero ingentem gemitum dat pectore ab imo. Ibid.
— quis talia fando temperet a lacrymis? Virg. 2 Aeneid.
— animus meminisse horret, luctuque refugit. Ibid.
Ergo omnis longo soluit se Teucria luctu. Ibid.
—nunc cassum lumine lugent. Ibid.
Afflictus vitam in tenebris, luct aq; trahebam. Ibid.
— largosque effundere fletus. Ibid.
— vltro flens ipse videbar Ibid.
Compellare virum, & mœstas expromere voces.
Sed grauiter gemitus imo de pectore ducens. Ibid.
Diuersis interea miscentur mœnia luctu. Ibid.
— gemitu cum talia reddit. Ibid.
— aut possit lacrymis aquare labores. Ibid.
— crudelis vbique luctus. Ibid.
At domus interior gemitu, miseroque tumultu Ibid.
Miscetur, penitusque caua plangoribus ædes
Fœmineis vlulant, ferit aurea sidera clamor.
Nos contra effusi lacrymis. Ibid.
Talia vociferans gemitu tectum omne replebat. Ibid.
— gemitus lacrymabilis imo Virg. 3 Aeneid.
Auditur tumulo.
— dixit, lacrymasque effudit, & omnem Ibid.
Impleuit clamore locum
Talia fundebat lacrymans, longosque ciebat Ibid.
Incassum fletus,
Et multum lacrymas verba inter singula fundit Ibid.
Hos ego digrediens lacrymis affabar obortis. Ibid.
Sic effata sinum lacrymis impleuit obortis. Virg. 4. Aeneid.
Num fletu ingemuit nostro. Ibid.
Num lacrymas victus dedit. Ibid.
Quosue dabas gemitus. Ibid.
Ire iterum in lacrymas Ibid.
Talibus orabat, talesque miserrima fletus Ibid.
Fertque, refert que soror.

Ibid. — lacrymæ voluuntur inanes.
Ibid. Lamentis gemituque, & fœmineo vlulatu
Tecta fremunt, resonat magnis plangoribus æther.
Ouid.1.Meta. Fletibus auget aquas, natamq; miserrimus Io
Luget vt amissam.
ibid. Nec retinet lacrymas.
ibid. — alto tantum suspiria ducis Pectore.
ibid. Aeternum nostros luctus extendit in æuum.
ibid. Et gemitu, & lacrymis, & luctisono mugitu
Cum Ioue visa queri est, finemq; orare malorum.
Hor.epod.10. — non virilis eiulatio.
Hor.epod.16. — muliebrem tollite luctum.
Vir.1.Geor. Et mæstum illacrymat templis ebur.
Hor.2.car.o.9. Tu semper vrges flebilibus modis
Mysten ademptum.
ibid. Plorauit omnes annos.
— sorores fleuere semper.
Hor.3 car.o.1. — & adulta virgo Suspiret.
Ibid.o.7. Noctes non sine multis
In somnis lacrymis agit.
Ouid.in ib. — sacris lugubria dicite verba,
Et fletu madidis Ibin adite genis.
ibid. Vt cogi in lacrymas me quoque posse putem.
ibid. Tempus in immensum lacrymas tibi mouimus istas,
Quæ semper causa sufficiente cadent.
Mart.lib.1. Amissum non flet cum sola est Gellia patrem,
Si quis adest iussæ prosiliunt lacrymæ:
Non luget quisquis laudari Gellia quærit.
Ille dolet vere qui sine teste dolet.
Ouid.4.Meta. — & tepido manabant lumina fletu.
Ouid.1 de Trist. Inuenies aliquem, qui me suspiret ademptum,
Carmina nec siccis perleget ista genis.
Virg 6 Aeneid. — largo fletu simul ora rigabat.
Virg.11.Aeneid. Ingentem gemitum tunsis ad sidera tollunt
Pectoribus, mæstoque immugit regia luctu.
ibid. Flent mæsti, mussantq; patres.
Stat.3.Theb. — tunc rigantur honestis

Imbribus, & teneros lacryma iuuere parentes.
— & humectat lacrymarum gramina riuo. Oui d 8.Met.
— magnumq; sub imo Vir.9.Aeneid.
Corde premit gemitum, lacrymasq; effundit inanes.
— & vultum lacrymis, atq; ora rigabat. Vir.10.Aeneid.
Manat rara meas lacryma per genas. Hor.4.car.o.1.
Nec lacrymis caruere genæ. Virg.5.Aeneid.
Continuo auditæ voces, vagitus & ingens, Vir.6.Aeneid.
Infantumq; animæ flentes in limine primo.
Demisit lacrymas. ib.
Effusæq; genis lacrymæ. ib.
Successitq; gemens stabulis, questuq; cruentus. Vir.7 Aeneid.
Atq; implorantis similis tectum omne repleuit. Vir.9.Aene d.
— perculsa mente dederunt
Dardanidæ lacrymas.
Hoc fletu concussi animi, mœstusq. per omnes ib.
It gemitus.
It lacrymans, guttisq. humectat grandibus ora. Vir.11. Aeneid.
— pheretro Pallant; reposito ib.
Procumbit super, atque hæret lacrymansq. gemensq.
Et via vix tandem voci laxata dolore est.
Fertilis immaduit, madefactaq. terra caducas Ouid 6 Met.
Concepit lacrymas, ac venis perbibit imis.
Quas vbi fecit aquas, vacuas emisit in auras.
Et lacrymæ mutis inter mandata cadebant. ib.
Inuitique oculi lacrymis maduere coactis. ib.
— mærens inconsolabile vulnus Ouid.5.Met.
Mente gerit tacita, lacrymisq. absumitur amnis. Ouid.epist 3.
At lacrymas sine fine dedi.
Et flesti, & nostros vidisti flentis ocellos, Ouid.epist.5.
Miscuimus lacrymas mœstus vterque suas.
— & lacrymis humet arena meis. ib.
Tunc fleui, rupitq. sinus, & pectora planxi ib.
Et secui madidas vngue rigente genas.
Impleuiq. sacram querulis vlulatibus Idam,
Illuc has lacrymas in mea saxa tuli.
Sic Helene doleat desertaq. coniuge ploret.

Ouid.epist.6. — & lacrymis in falsa cadentibus ora.
ibid. Implesti lacrymis talia verba tuis.
ibid. — & lacrimis osq; sinusq; madent.
Ouid.epist.8. Flale licet certè, flendo diffundimus iram,
Perq; sinus lacrymæ fluminis instar eunt
Has semper solas habeo, semperq; profundo
Hument inculta fonte perene genæ
Ibid. Pro somno lacrymis oculi funguntur obortis.
Ouid. Epist. 10. — tunc den q; fleui,
Torpuerant molles ante dolore genæ.
Ibid. — lacrymisq; toro manante profusis.
Ibid. Aspice demissos lugentis more capillos,
Et tunicas lacrymmis, sicut ab imbre graues.
Ouid. 10. Meta. — & tepido suffundit lumina rore,
Ouid. Epist. 11. Ipsa nihil prater lacrymas pudibunda profudi.
Ibi. Vagitus dedit ille miser.
Ibid. Non mihi te licuit lacrymis perfundere iussis.
In tua nec tonsas ferre sepulchra comas.
Ibid. — lacrymasq; in funere funde.
Ouid. Epist. 12. Acta est per lacrymas nox mihi, quanta fuit.
Ibid. Et quoties video, lumina nostra madent.
Ouid Epist. 13. More niuis lacrymæ sole madentis eunt.
Ouid. Epist. 14. Hac ego dumq; queror lacrymæ sua verba sequuntur.
Deq; meis oculis in tua membra cadunt.
Catullus. Destitit extinctos natus lugere parentes.
Id. — fraterno multum manantia fletu.
Id. Mœsta nec assiduo tabescere lumina fletu
Cessarent, neq; tristi imbre madere genæ
Qualis in aerij pellucens vertice montis
Riuus muscoso prosilite lapide.
Tib. lib. 1. Et fleat effusis sepulchra comis.
Tib. lib. 1. Et simulachra deum lacrymas fudisse tepentes.
Ibid. Et madefacta meis secta feram lacrymis.
Prop. lib. 1. Et fletum inuisis ducere luminibus.
Ibid. Captorum lacrymis humida supplicibus.
Stat. 4. Theb. — largisq; humectant imbribus ora.
Stat. 5. Theb. — & lumina tingere fletu.

Et

Et veris elegi fletibus ora rigant. Boet lib. 1.
Desine Paule meum lacrymis vrgere sepulcrum. Prop l.b.4.
Corpus & visu gelidum pererrans Boet. lib. 2.
Ora non tinxit lacrymis.
Iam mœstæ lacrymis madent. Boet. lib. 3.
Cedat luctus atrox, genisq; manent: Statius.
Iam dulces lacrymæ dolorq; fessus
Quicquid fleuerat ante, nunc adoret:
—sanctamq; parentis Id.
Caniciem spargit lacrymis:
—sed cernite fletus, Id.
Liuentesq; genas:
Indigno teneras imbre rigante genas: Ouid. 1. de arte.
Et lacrymis vidi sæpe madere genas. Ouid 1 de arte.
—nec lacrymas oculi tenuere cadentes: Aul Sab Epist. 1.
Dumq; queror, lacrymæ per amantia lumina manant Ouid. Epist. 18.
Pollice quas tremulo conscia siccat anus.
—lacrymis oculi rorantur obortis: Ouid Epist. 21.
Nec grauide lacrymas continuere genæ: Ibid.
Non lacrymæ cecidere genis: Luca 5. Phars.
Arma rigant lacrymis, singultibus oscula rumpunt: Luca 4. Phars.
Quid vesane gemis fletus quid fundis inanes? Ibid.
Tum vero gemitus (neq; enim cælestia tingi Ouid. 2 Meta.
Ora licet lacrymis) alto de corde petitos
Edidit.
—suspirat ab imis Ibid.
Pectoribus, lacrymaq; genis labuntur obortæ:
Et lacrymis salsis humectent ora genasq;. Lucr. lib. 1.
Et lacrymis spargunt rorantibus ora genasq. Lucre. lib. 2.
Insatiabiliter deflebimus: æternumq; Lucre. lib. 3.
Nulla dies nobis mœrorem e pectore demet
Vulnera suppleuit lacrymis, fletumq; cruori Ouid. 4. Meta.
Miscuit.
—& tepido manabant flumina fletu: Ibid.
Lumina, quod potuit, lacrymis impleuit obortis: Ibid.
—plorat. Iuue. Sat. 4.
Vberibus semper lacrymis;

Sil. Ita. lib. 6. *Iamdudum vultus lacrymis, atq; ora rigabat :*
Sil. Ita. lib. 7. *Manauere genis lacrymæ :*
Sil. Ita. lib. 14. *Talia cum gemitu lacrymis effudit obortis :*
Sil. Ita. lib. 16. *Ac lacrymæ simul, & questus ad sidera fusi,*
Sil. Ita. lib. 17. *— manantesque ora rigabant*
Per tacitum lacrymæ, & suspiria crebra ciebat :
Sene. in Thyest. *Imber vultu nolente cadit*
Venit in medias voceis gemitus.
Mœror lacrymas amat assuetas,
Flendi miseris dira cupido est,
Libet infaustos mittere questus.
ibid. *— subitos fundunt oculi fletus*
Sene. in Troa. *— irriga fletu genas*
Sene. in Hippo. *Lacrymæ cadunt per ora, & assiduo genæ*
Rore irrigantur, qualiter tauri iugis
Tepido madescunt imbre perfusæ niues:
Sene. in Thron. *—effuso genas fletu rigans:*
ibid. *—irrigat fletus genas*
Imberq; victo subitus e vultu cadit :
Sene. in Aga. *Quænam ista lacrymis lugubrem vultum rigat,*
Pauetq; mæsta?
Ouid. 2. Fast. *— fluunt lacrymæ more perennis aquæ :*
Ouid. 1. Trist. Elegia. *Labitur ex oculis tunc quoque gutta meis:*
ibid. *Vxor amans flentem flens acrius ipsa tenebat,*
Imbre per indignas vsque cadente genas:
Ouid. 3. Trist. Eleg. 2. *Nil nisi flere libet, nec nostro parcior imber*
Lumine quàm verna de niue manat aqua:
Ouid. 4. Trist. Eleg. 1. *Sæpe etiam lacrymæ sunt me scribente profusæ,*
Humidaq; est fletu littera facta meo:
ibid. *Inq; sinum mæstæ labitur imber aquæ :*
ib. Eleg. 3. *Fleq; meos casus, est quædam flere voluptas,*
Expletur lacrymis, egeriturq; dolor :
Ouid. 2. de pon. Ele. 3 *Exemploque niuis, quam mollit Aquaticus Auster,*
Gutta per attonitas ibat oborta genas
Ouid. 11. Meta. *— lacrymisq; genæ maduere profusis,*
Ter conata loqui, ter fletibus ora rigauit,
Singultuq; pias interrumpente querelas :

Heu quoties præsaga mali violauit oborto
Rige genas. Claud. i. de rap. pro.
Suspensæque diu lacrymæ fluxere per ora, Ouid. i. de rem.
Qualiter aqiecta de niue manat aqua.
Protinus vt secto picea de cortice gutta, Ouid. i. de rem.
Vt ve tenax grauida manat tellure bitumen,
Vtque sub aduentum spirantis lene Fauoni
Sole remolescit, quæ frigore constitit vnda:
Sic lacrymis consumpta meis.

Lac, Lactare.

— & quæ dedit vbera nutrix. Ouid. 4 Meta.
— geminos huic vbera circum Virg. 8. Aeneid.
Ludere pendentes pueros, & lambere matrem.
Armentalis equæ mammis, & lacte ferino Virg. 11. Aeneid.
Nutriebat, teneris immulgens vbera labris.
— ne vobis lacteus humor Eripitur. Ouid. 15. Meta.
— & vbera paruo Stat. 5. Theb.
Iam materna dabam cui nunc venit irritus ori
Lactis, & infelix in vulnera liquitur imber!
Infantemque recentia secum
Vbera lactentem trahit. Auctor.
Vberaque ebiberant auidi lactantia nati. Ouid 6. Meta.
— lactisque alimenta dedere. Ouid 8. Meta.
Vberibus saciasse famem. Stat. 2. Achil.
Mox etiam niueo fundere lacte parent. Tib. lib. 3.
— quem sine matris honore Prop. lib. 4.
Nutrit in humana dura papilla lupa.
Vbera quid pulsas frigentia matris ahena, Auson.
O vitule, & succum lactis ab ære petis.
Nec lea cum catulis lactentibus vbera præbet. Ouid. 2. de arte.
Vt referant hedis vbera plena suis. Ouid. i. de rem.
Pectoribus rapti matrum frustraque trahentes Luca 3. Phars.
Vbera sicca fame.
— rituque ferarum Luc. 4. Phars.
Distentas siccant pecudes, & lacte negato,

Sordi-

Sordidus exhausto sorbetur ab vbere sanguis.

Ouid. 2. Fast. — vbera surgunt,
Et sibi permissi lactis aluntur ope.
Surripuit pastor quæ nondum stantibus hœdis,

Mart. lib. 13. De primo matrum lacte colostra damus.

Vide, Caseus, & Mulgere.

Lacus. Vide, Palus.

Lædere. Vide, Laniare, & Vulnerare.

Lætari. Vide, Gaudere.

Lampas.

Ouid 12. Meta. Lampadibus densum rapuit funale coruscis.

Virg. 7. Aeneid. Lumine fumantes tædas.

Vir. 1. Aeneid. — dependent lychni laquearibus aureis
Incensi, & noctem flammis funalia vincunt.

Vide, Illuminare.

Lana, & Lanificum.

Vir. 3. Geor. Nec minus interea barbas, incanaq; menta
Cinyphij tondent hirci, setasque comantes
Vsum in castrorum, & miseris velamina nautis.

Ibid. Et pecuaum fuluis velantur corpora setis.

Ibid. Si tibi lanicium curæ

Ibid. — ne maculis infuscet vellera pullis.

Ibid. Munere sic niueo lana.

Ibid. — vdisq; aries in gurgite villis

Ibid. Nec tondere quidem morbo illuuieq; peresa
Vellera

Hor. Epod 12. — iterata vellera lana.

Virg 1. Geor. Tenuia nec lanæ per cælum vellera ferri.

Ouid. 6. Meta. — sibi lanificæ non cedere laudibus artis.

Sine

Siue rudem primos lanam glomerabat in orbes, Ibid.
Seu digitis subigebat opus, repetitaq; longo
Vellera mollibat nebulas æquantia tractu.
— tibi fama petatur Ibid.
Inter mortales facienda maxima lanæ.
Est mihi, quæ lanas molliat, apta manus Ouid 5 Meta.
— aurata vellere diues ouis. Ouid. Epist. 6.
Ante pedes autem candentis mollia lanæ Catullus.
Vellera virgati custodiebant calathisci.
— lucida vellera serum. Boet lib. 2.
— non audeat vlla Tib. lib. 1.
Lanificam pensis imposuisse manum.
Non erat huius opus lanam mollire trahendo. Ouid. 2. Meta.
Vos lanam trahitis, calathisq; peracta refertis Iuue. Sat. 2.
Vellera.
Et totam Phryxi Iulia nebit ouem Mart. lib. 5.
Si mihi lanificæ ducunt non bulla sorores Mart. Lib 6.
Stamina.
Tu potes alterius studiis hærere Mineruæ, Claud. 1. I Eutr.
Tu telas, non tela pati tu stamina nosse,
Tu segneis operum solers vrgere puellas,
Et niueam dominæ pensis inuoluere lanam,
— doctissimus artis Claud 2. I Eu
Quondam lanificæ moderator pectinis vnci.
Non alius lanam purgatis sordibus æquæ
Præbuerit calathis similis nec pinguia quisquam
Vellera per tenueis ferri producere rimas.
Et tenuare rudeis attrito pollice lanas Sat i. Achil.
Demonstrat, reficitq; colos, & perdita dura
Pensa manu.
Nunc glomerare rudeis, nunc rursus soluere lanas, Manil. lib. 4.
Nunc tenuare leui filo, nunc ducere telas.

Vide, Texere, & Ouis.

Laniare.

— ipsiq; suos iam morte sub ægra Virg. L. Geor.
Discissos nudis laniabant dentibus artus.

pla-

Virg. 4. Geor. — plagis quae perempto
Tunsa per integram soluuntur viscera pellem.
ib. Discerptum latos iuuenem sparsere per agros.
Vir. 2. Aeneid. Vulneraq; illa gerens, quae circum plurima muros
Accepit patrios.
ib. — quae causa indigna serenos
Foedauit vultus, aut cur haec vulnera cerno.
Vir. 3. Aeneid. Quid miserum Aenea laceras?
Hor. 1. car. o... — neque iam liuida gestat armis Brachia.
ib. o. 13.. — seu tibi candidos Turparunt humeros.
Ouid. in ib. Vnguibus & rostro tardus trahet ilia vultus,
Et scindent auidi perfida corda canes.
ib. Sic tibi de furijs, scindat latus vna flagello.
ib. Dilaniet vigilum te quoque turba canum.
ib. Diripiantque tuos insanis vnguibus artus.
Mart. lib. 1. Viuebant laceri membris stillantibus artus,
Inque omni nusquam corpore corpus erat.
ib. — Lucano cum sic lacereris ab vrso.
Ouid. 12 Met. — rostroque reducto,
Hamentis quae viri laniauerat vnguibus ora.
Vir. 12. Aeneid. Infelix crines scindit Iuturna solutos,
Vnguibus ora soror foedans; & pectora pugnis.
Vir. 6. Aeneid. — rostroque immanis vultur obunco
Immortale iecur tundens, faecundaque poenis
Viscera
Vir. 11. Aeneid. Comprensamque tenet, pedibusq; euiscerat vncis;
Tum cruor, & vulsae labuntur ab aethere plumae.
Vir. 12 Aeneid. Filia prima manu flauos Lauinia crines,
Et roseas laniata genas.
Ouid. 6. Meta. — velut agna pauens, quae saucia cani
Ore excussa lupi, nondum sibi tuta videtur.
Vtq; columba suo madefactis sanguine plumis
Horret adhuc, auidosq; timet, quibus haeserat, vngues.
ib. Viuaq. adhuc, animaq. aliquid retinentia membra
Dilaniat.
Ouid 3. Met. Mille lacer spargere locis, & sanguine syluas
Foedabis.

Tunc fleui rupique sinus, & pectora planxi, Ouid. Epist. 5.
Et secui madidas vngue rigente genas.
—rupi tamen vngue capillos, Ibid.
Oraq; sunt digitis aspera facta meis.
—tunc demum pect ora planxi, Ouid. Epist. ii.
Contigit inque meas vnguibus ire genas.
Protinus abscissa planxi mea pectora veste, Ouid. Epist. Is.
Tuta nec a digitis or a fuere meis.

Vide, Vulnerare, & Excoriare, & Verberare.

Latere. Vide, Abscondere.

Latrare. Vide, Canis.

Lauare.

—sæpe tuo perfusi flumine sacro, Vir. 2 Geor.
Dulcibus circo fluuijs pecus omne magistri Vir. 3. Geor.
Perfundunt, vdisque aries in gurgite villis
Mersatur, missusque secundo defluit amni. Vir. 2. Aeneid.
— donec me flumine viuo Abluero. Vir. 3. Aeneid.
Luminis effossi fluidum lauit inde cruorem. Vir. 4 Aeneid.
Dic corpus properet fluuiali spargere lympha ibid.
— vulnera lymphis Abluam. Vir. 2. Geor.
Vere madent vdo terræ. Vir. 4. Geor.
Qua niger humectat flauentia culta Galesus. ibid.
Ter liquido ardentem perfudit nectare Vestam. ibid.
Quo totum nati corpus perduxit.
— sanieque aspersa natarent Limina. Vir. 3. Aeneid.
— necdum fluctus latera ardua tinxit. ibid.
— manibus liquidos dant ordine fontes Vir. 4. Geor.
Germanæ, tonsisque ferunt mantilia villis
Dant famuli manibus lymphas. Vir. 1. Aeneid.
Cruore rubros obstetrix pannos lauit. Hor in Palin.
Balantumque gregem fluuio mersare salubri Vir. 1 Geor.
Et pluuia ingenti sata læta boumque labores ib. d.

Diluit.

Diluit.

Ibid. *Certatim largos humeris infundere rores,*
Nunc caput obiectare fretis nunc currere in vndas,
Et studio incassum videas gestire lauandi,

Virg. Eclog. 3. *—omnes in fonte lauabo.*

Hor.car. 4. *Qui rore puro Castaliæ lauitCrines solutos.*

Ibid. o. 2. *Simul vnctos Tiberinis humeros lauit in vndis.*

Mart. lib. 2. *In rhytio poteras Phœbe lauare pedes.*

Mart. lib. 3. *Psilothro faciemq; lauas, & dropace caluam.*

Ouid. Epist. 2. *Fessaq; Bistonia membra lauabis aqua.*

Ouid. 12. Meta. *Bisq; die lapsi Pegasea vertice sylua*
Fontibus ora lauet, bis flumine corpora tingat.

Ouid 6. Meta. *Abluere hic artus, lassataq; membra parabam.*

Ouid. 5. Meta. *Inuenio sine uertice aquas, sine murmure euntes:*
Accessi, primumq; pedis vestigia tinxi;
Poplite deinde tenus, neque eo contenta recingor,
Molliaq; impono salici velamina curua,
Nudaq; mergor aquis.

Virg. 10. Aeneid. *Interea genitor Tiberini ad fluminis vndam*
Vulnera siccabat lymphis.

Vir. 6. Aeneid. *Pars calidos latices, & ahena vndãtia flammis,*
Expediunt, corpusq; lauant frigentis, & vngunt
Idem ter socios pura circumtulit vnda,
Spargens rore leui, & ramo felicis oliuæ.

Ibid. *— corpusq; recenti spargit aqua.*

Vir. 7. Aeneid. *— puroq; in fonte lauabat.*

Ibid. *— celeres nec tingeret æquore plantas.*

Ouid. 3. Meta. *Hic dea syluarum venatu fessa solebat*
Virgineos artus liquido perfundere rore.

Ibid. *Dumq; ibi perluitur solita Titania lympha.*

Ibid. *— hausit aquas, vultumq; virilem*
Perfudit, spargensq; comas vltricibus vndis.

Ibid. *Brachia mersit aquis.*

Ibid. *— multamq; aspergine rorant.*

Catullus. *Candida permulcens liquidis vestigia lymphis.*

Tib. lib. 2. *— & qua fluit antibus vndis*
Solis anhelantes abluit amnis equos.

Et

Et luminum lauit mærens captiua cruentum. Prop. lib. 2.
Appositum fluuijs in Simoenta vadis.
Et sibi tingendas dixit in amne comas. Prop. lib. 4.
Spargite me lymphis. Ibid.
Oraq; suscepta mane lauentur aqua. Ouid. 3. de arte.
Quodq; caput spargens vndis. Luca. 5 Phars.
Sed modo forte suo formosos perluit artus. Ouid. 4. Meta.
— & in alludentibus vndis. Ibid.
Summa pedum, taloq; tenus vestigia tingit.
Nec mora temperie blandarum captus aquarum,
Mollia de tenero velamina corpore ponit.
Ille cauis velox applauso corpore palmis.
Desilit in latices, alternaq; brachia ducens.
In liquidis translucet aquis, vt eburnea si quis
Signa tegat claro, vel candida lilia vitro.
Ipse manus hausta victrices abluit unda. Ibid.
— Tiberino in gurgite mergis. Pers. Sat. 2.
Mane caput bis, terq; & noctem flumine purgas.
Cumq; manus puras fontana perluit vnda. Ouid. 5. Fast.
Vade, ait, ad magnis vicinum Sardibus amnem, Ouid. 11. Meta.
Perq; iugum ripæ abentibus obuius vndis
Carpe viam, donec venias ad fluminis ortus,
Spumigeroq; tuum fonti, qua plurimus erit,
Subde caput, corpusq; simul elue crimen.
— gelida cum perluor vnda. Hor. 1. Epist.
Qui caput, & stomachum supponere fontibus audent. Ibid.
— seu rore pudico Stat. l. Theb.
Castalia flauos amor est tibi mergere crineis
Nas veris in riuo comam liquoribus Auctor.
Vbi supernis recreas.

Lauare manus. Vide, Aqua.

Lauare, & ri, & Laus.

Ergo rite suum Baccho dicemus honorem Virg. 2. Geor.
Carminibus patrijs.

Lau-

Ibid. *Laudato ingentia rura.*

Virg.4. Geor. *Tanta mea si te ceperunt tadia laudis.*

Virg.1. Aeneid. *O quam te memorem virgo.*

— haud equidem tali me dignor honore.

Ibid. *— famam qui terminet Astris*

ibid. *— fama super athera notus*

ibid. *In freta dum fluuij current dum montibus vmbra*
Lustrabunt, conuexa polus dum sidera pascet,
Semper honos, nomenque tuum, laudesque manebunt:

ibid. *— Teucros insigni laude ferebat:*

Vir. 3. Aeneid. *— notissima fama Insula*

bid *Belide nomen Palimedis, & inclyta fama*
Gloria.

ibid. *— & nos aliquod nomenque, decusque*
Gessimus.

ibid. *— namque & si nullum memorabile nomen*

ibid. *— nec habet victoria laudem*

Vir.5. Aeneid. *— factis fer ad athera Troiam.*

Vir.4. Aeneid. *Punica se quantis attollet gloria rebus:*

ibid. *Egregiam vero laudem, & spolia ampla refertis,*
Tuque, puerque tuus, magnum, & memorabile nomen:

ibid. *Si nulla accendit tantarum gloria rerum,*
Nec super ipse sua molitur laude laborem:

Vir. 3. Geor. *— qua me quoque possim*
Tollere humo, victorque virum volitare per ora:

Vir.1. Georg. *Si te digna manet diuini gloria ruris:*

Vir. Eclo. 4. *— quantum sat erit tua dicere facta:*

Vir. Eclog.5. *Dicemus, Daphninque tuum tollemus ad Astra,*
Daphnin ad Astra feremus:

ibid. *Et puer ipse fuit cantari dignus. & ista*
Iampridem Stimichon laudauit carmina nobis:

Vir.Eclog. 6. *— qui dicere Laudes Var tuas cupiant:*

Vir.Eclog. 8. *— en erit vnquam*
Ille dies, mihi cum liceat tua dicere facta?
En erit, vt liceat totum mihi ferre per orbem
Sola Sophocleo tua carmina digna cothurno:

Hor.Lib.1. *— otium, & oppidi laudat rura sui:*

Quis

Quis Martem tunica tectum adamantina ✓ Ib.o.*
Digne scripserit?
Laudabunt alij claram Rhodon. Ib.o.7.
— intactæ Palladis vrbem ib.
Carmine perpetuo celebrare.
Plurimus in Iunonis honorem ib.
Aptum dicit equis Argos
Quem virum, aut heroa lyra, vel acri Ib.o.12.
Tibia sumis celebrare Clio.
Quid prius dicam solitis parentum ib.
Laudibus.
— Anquietum Pompili regnum memorem. ib.
Gratus insigni referam camœna. ibid.
Fabriciumque.
Crescit occulto, velut arbor æuo ibid.
Fama Marcelli, micat inter ignes
Iulium sidus velut inter ignes
Luna minores.
Dianam teneræ dicite virgines: Ib.o.21.
Vos tempe totidem tollite laudibus, Ibid.
— vsque ego postera Crescam laude recens. Hor. 3.car.o.30.
Barbara pyramidum sileat miracula Memphis, Mart.lib.13
Assiduus iactet nec Babylona labor,
Nec Triuiæ templo molles laudentur honores,
Dissimuletq. Deum cornibus ara frequens.
Aere nec uacuo pendentia Mausolea
Laudibus immodicis Cares in astra ferant.
Omnis Cæsareo cedat labor amphitheatro:
Vnum pro cunctis fama loquatur opus.
— Alcestim fama sub astra feras. Mart.lib. 4
— puero quæ gloria fuso Ouid. 12. Met.
Parta tibi est Euagrus ait.
— totum quæ gloria compleat orbem: ibid.
Scire tuum nihil est, nisi te scire hoc sciat alter, Pers. Sat. 1.
At pulchrum est digito monstrari, & dicier, Hic est.
Te celebrant alij quanto decet ore, tuasque Ouid.3. de Trist.
Ingenio laudes vberiore canunt.

Hor.1.car.o.1. *Hunc si nobilium turba Quiritium*
Certat tergeminis tollere honoribus.
Ib o.12. *Proximos illi tamen occupauit*
Pallas honores.
Claud.de.bel.Get. O *celebranda mihi cunctis pollentia saclis.*
Hor.2.car.o.1. *Cui laurus aeternos honores*
Dalmatico peperit triumpho
Hor.3.car.o.2. *Virtus repulsa nescia sordida*
Intaminatis fulget honoribus
Ib.o.6. *Multi Lydia nominis*
Romana vigui clarior Ilia.
Hor.4.car.o.9. *— non ego te meis*
Chartis inornatum sileri,
Totue tuos patiar labores.
Vir.5.Aeneid. *Hi proprium decus, & partum indignantur honorem.*
Ni teneant, vitamq. volunt pro laude pacisci.
Ibid. *— animos nil magnae laudis egentes.*
Vir.6.Aeneid. *Progenies magnum caeli ventura sub axem.*
Ibid. *— tam nimium gaudens popularibus auris.*
Ibid. *Incenditq. animum famae venientis amore.*
Virg.7.Aeneid. *— nec vestra feretur fama leuis.*
Ibid. *— qui sanguine nostrum Nomen in astra ferant.*
ibid. *Ipse etiam eximiae laudis succensus amore.*
Vir.8.Aeneid. *— qui carmine laudes*
Herculeas, & facta ferant.
Auctor *— nec aura*
Cantores ferat amplius poetas.
Vir.11. Aeneid. *— o fama ingens ingentior armis*
Vir Troiane, quibus caelo te laudibus aequem.
Ouid.epist. 9. *Partaq. bellando gloria dulcis erit.*
Catullus. *An vt peruenias in ora vulgi?*
Id. *Talis illius à bona*
Matre laus genus adprobet,
Qualis vnica ab optima
Matre Telemacho manet
Fama Penelopaeo.
Tib.lib.4. *Nam quamquam antiquae gentis superent tibi laudes.*

Non

Non tua maiorum contenta est gloria fama.
Sed generis priscos contendis vincere honores,
Quam tibi maiores, maius decus ipse futuris,
At tua non titulus capiet sub nomine facta.
Æterno, sed erunt tibi magna volumina versu,
Conuenientq. tuas cupidi componere laudes.
Vndique quiq. canent vincto pede, quiq. soluto.
Non ego sum satis ad tanta praconia laudis. Ibid.
Non te deficient nostra memorare camœna, Ibid.
Nec solum tibi Pierij tribuentur honores.
—laus magna tibi tribuetur. Ibid.
Sæpe venit magno fenore tardus honor. Prop lib. 1.
Multi Roma tuas laudes annalibus addent. Prop. lib. 3.
Me vatem celebrate viri, mihi dicite laudes. Ouid. 2. de arte.
Cantetur toto nomen in orbe meum.
Quod bene te iactes, & fortia facta loquaris. Ouid. Epist. 16.
Vos quoque qui fortes animas, belloq. peremptas Luca. 1. phars.
Laudibus in longum vates demittitis æuum,
Laudibus ipsa tuis resonant fora. Luca. ad Calp. Piso.
Scande super titulos, & auita laudis honores. ibid.
—sed numerosa laude senatus ibid.
Excipit & meritas reddit tibi curia voces.
Sed prius emenso Titan versetur olympo, Ibid.
Quam mea tot laudes decurrere carmina possint.
Attolliq. suum latis ad sidera nomen Luca. 7. Phars.
Vocibus.
—sed acri Lucre. lib. 1.
Percussit thyrso laudis spes magna meum cor.
—quam laudibus effert. Iuue. Sat. 6.
—pars laudes ore ferebant Sabe tuas. Sil. ita. lib. 8.
Illum populi fauor attonitum, Sene. in Her. fur.
Fluctuq. magis mobile vulgus,
Aura tumidum tollit inani,
—densa sed lato venit Ibid.
Clamore turba, frontibus laurum gerens.
Magniq. meritas Herculis laudes canit.
—& illum laudibus vncti canent. Sene. in Troa.

Magnumq. terra nomen ignota audient.

Ouid.3.Trist. *Vndique legati properant, generiq. sub ore*

Claud 2.in laud Stil: *In tua centenas aptant praconia voceis.*

Vide, Fama, &, Componere carmen.

Laurus.

Virg.2. Geor. *—Parnassia laurus.*

Vir.2.Aeneid. *— iuxtaq; veterrima laurus.*

Vir.3. Aeneid. *— sacra redimitus tempora lauro.*

Ibid. *— Clarij lauros.*

Vir.1.Geor. *Et lauri baccas.*

Hor.3 car.o.30. *Delphica laurus.*

Hor.4.car.o.3. *— Delijs ornatum folijs.*

Vir.6. Aeneid. *Inter odoratum lauri nemus.*

Catullus. *— Ac recto proceras stipite laurus.*

Tib lib.2. *Ipse triumphali deuinctus tempora lauro.*

Lucr.lib.6. *Phœbi Delphica laurus.*

Sene. in Oedi. *Et phœbo laurus carum nemus.*

Ouid 3.Trist.Eleg.1. *Vtq; viret semper laurus, nec fronde caduca*
Carpitur, aeternum sic habet illa decus,

Ouid. 11. Meta. *— Lauro Parnaside vinctus.*

Claud. 2. de rapru pro. *— venturi prascia laurus.*

Auctor *Intemerata tibi frontem, qua laurus obumbrat,*
Frigoribus vincto non agit imbre comas.

Laxare. Vide, Soluere.

Lectus.

Vir, 2. Aeneid. *Quinquaginta illi thalami.*

Vir.3.Aeneid. *Corripio e stratis corpus.*

Ibid. *— tetigit captiua cubile.*

Vir.4. Aeneid. *— stratisq. relictis incubat.*

Ibid. *Marmoreo referunt thalamo, stratisq. reponunt*

Sed aspicit conopaeum. Hor.epod. 9.
Zoilus aegrotat, faciunt hanc stragula febrem. Mart.lib. 2.
Laxior Hexaphoris tua sit lectica licebit. Ibid.
Venator defessa toro cum membra reponit, Claud.lib. 3.
— lucent genialibus altis Vir.6 Aeneid.
Aurea fulcra toris.
Et premitis pictos corpora Graia toros. Ouid. Epist. 18.
Vt positum tetigi thalamo male saucius lectum. Ibid.
Purpureave tuum consternens veste cubile. Catullus.
— non lectis mollibus aeger. Prop. lib. 4.
Nec mihi tum fulcro sternatur lectus eburno, Ibid.
Nec sit Attalico mors mea nixa toro.
— & ad molles membra resolue toros. Ibid.
— meo visa est incumbere fulcro. Prop.lib.4.
— lecti mollia strata, Lucr.lib.4.
Exigit e stratis corpus Sil.Ita.lib. 16.
Dormit & in pluma, purpureoque toro, Mart.lib. 12.
— tripes grabatus, Ibid.
— in medio torus est de mollibus vluis Ouid. 8. Met.
Impositus lecto sponda, pedibusque salignis.
Vestibus hunc velant, quas non nisi tempore festo
Sternere consuerant, sed & haec vilisque, vetusque
Vestis erat, lecto non indignanda saligno.
At medio torus est hebeno sublimis in antro Ouid.11. Met.
Plumeus, vnicolor pullo velamine tectus,
Quo cubat ipse deus membris languere solutis. Claud.1. in Ruf.
— Fulgentibus illic
Surgunt strata toris. Claud.de mag.
— roseisq. cubilia surgunt
Floribus, & thalamos dotalis purpura velat. Hor.2.Ser.sat.6.
— rubro vbi cocco
Tincta super lectos canderet vestis eburnos.

Vide, Dormire.

Legere Libros. Liber.

— veterum voluens monumenta virorum. Virg.3.Aeneid.

Mart. lib. 2. Si quis te ferret, perlegeretq. liber?
Ibid. — quod si cui forte legeris.
Ibid. Te conuiua leget misto quicumque.
Mart. lib. 5. Vobis pagina nostra dedicatur.
Mart. lib. 6. Sextus mittitur hic tibi libellus.
Mart. lib. 11. Libros non legit illos, sed libellos:
Ibid. — qui reuoluant
Nostrarum tineas ineptiarum.
Mart. lib. 13. Perdite Niliacas, Musæ, mea damna papyros.
Ibid. Hæc mihi charta nuces, hæc est mihi charta fritillus.
Mart. lib. 2. Lectis vix tibi paginis duabus.
Ibid. Si festinatis toties tibi lecta libellis.
Detinuere oculos carmina nostra tuos.
Mart. lib. 1. Illa fronte precor carmina nostra legas.
Ibid. Ede tuos tandem populo, Faustine, libellos,
Et cultum docto pectore profer opus.
Ouid. Epist. 4. Perlege quodcumque est, quid epistola lecta nocebit?
Catullus. Cui dono lepidum nouum libellum,
Arido modo pumice expolitum.
Id. Omne æuum tribus explicare chartis.
— horribilem, & sacrum libellum.
Id. Pudica & proba redde codicillos.
Id. Puto esse ego illi millia aut decem, aut plura.
Id. Perscripta, nec sic, vt fit in palimpsesto
Relata, charta regia, noui libri,
Noui vmbilici, lora rubra, membrana.
Directa plumbo, & pumice omnia aquata.
Hæc cum legas, tum bellus ille, & vrbanus
Suffenus vnus, caprimulgus, aut fossor
Rursus videtur
Id. — cum malum legit librum.
Id. — Si nefaria scripta sentire cesso.
Tib. lib. 3. Lutea sed niueum inuoluat membrana libellum
Ibid. — cultumq. illi donate libellum.
Ibid. Sed, quod pace legas, opus hoc de monte sororum
Detulit intacta pagina nostra via.

Legem ſancire, Lex.

Namq; hanc dederat Proſerpina legem. Vir. 4. Geor.
Iura dabat legesq. vires. Virg. 1. Aeneid.
Continuo has leges. æternaq. fœdera certis Virg. 1. Geor.
Impoſuit natura locis.
Inde magiſtratum partim docuere creare, Lucre. lib. 5.
Iuraq. conſtituere, vt vellent legibus vti.
Altera qui leges poſuere, atq; inclyta iura. Sil. Ita. lib. 6.
Gentibus, & primas fundarunt mœnibus vrbeis.
Reddere iura foro, componere legibus orbem. Manil. lib. 2.

Vide, Dominari.

Leo.

— fuluiq. inſternor pelle leonis. Vir. 2. Aeneid.
Et iuncti currum domina ſubiere leones. Virg. 3. Aeneid.
— aut fuluum deſcendere monte leonem. Virg. 4 Aeneid.
Torua leæna lupum ſequitur. Vir. Eclog. 2.
— nec magnos metuent armenta leones Vir. Eclo. 4.
— inſani leonis vim. Hor. 1. car. o 16.
— Getulæ catulos leænæ. Hor. 3. car. o. 20.
— ignota ſpectandum mole leonem. Mart. lib. 1.
Intres ampla licet torui lepus ora leonis. Ibid.
Quid fruſtra nemorum dominum, regemq; fatigas. Ibid.
— iraq; leonum. Vir. 7. Aeneid.
Vincla recuſantum, & ſera ſub nocte rudentum-
— horrentis q. leonis exuuias. Vir. 8 Aeneid.
Nec te conceptum ſæua leæna tulit Tib. lib. 3.
— & nobilis ira leonum. Luca. 3. pharſ.
Impexis vtrinque iubis horrere leonem. Stat. 1. Theb.
Victæ potenteis exuuijs leæ Auctor.
Sternebat armos.

Liberalis.

Iuuen. ad Calp. Piso. — animusq. mala ferrugine purus,
Ipsaq. ipse sesso mens est opulentior auro:
Quis tua cultorum iuuenis facunde tuorum
Limina pauper adit, quem non animosa beatum
Excipit & subito iuuat indulgentia censu?
Horat. — inimice lamnæ
Crispe Salusti.
Mart. lib 5. — liberalis est pauper.
Ouid. 1. de pon. Eleg. 5. — ad præmia velox.
Ouid. 4. de pon. Eleg 1. Numquam pigra fuit nostris tua gratia rebus,
Nec mihi munificas arca negauit opes.
Claud. 3. laud. Stil. Auratos Rhodijs imbres nascente Mineruæ
Indulsisse Iouem perhibent, Bacchoq. paternum
Iam pulsante femur, mutatus palluit Hermus
In pretium, votiq. famem passurus auari
Ditabat rutilo quicquid Mida tangeret auro:
Fabula seu verum cantur, tua copia vincit
Fontem Hermi, tactumq. Midæ, pluuiasq. Tonantis,
Obscurat veteres, obscurabitq. futuros
Par donis, armisq. manus, si soluerit ignis,
Quas dedit immaneps vili pro pondere massas.
Argenti potuere lacus, & flumina fundi.
Claud. in Stil. Hic non diuitias nigrantibus abdidit antris,
Nec tenebris damnauit opes, sed largior imbre
Sueuerat innumeras hominum ditare cateruas.
Quippe velut denso currentia munera nimbo,
Cernere semper erat populis vndare penates,
Assiduos intrare inopes, remeare beatos,
Præceps illa manus fluuios superabat Iberos,
Aurea dona vomens, si quis tellure reuulsa
Sollicitis fodiens rimatur collibus aurum.

Li-

Liber. Vide, Legere.

Liberare. Vide, Soluere.

Libidinari, & Libidinis varia genera.

Hic talamum inuasit nata, vetitosq. himenaeos. Virg.
— sed & hunc innata libido Ouid. 6. Meta.
Extimulat pronumq. genus regionibus illis ibid.
In Venerem est, flagrat vitio gentisque, suoque.
In stabula alta trahit siluis obscura vetustis,
Atque ibi pallentem, trepidamq. & cuncta timentem,
Et iam cum lacrymis, vbi sit germana rogantem
Includit, fassusq. nefas, & virginem, & vnam
Vi superat, frustra clamato sepe parente, ibid.
Sape sorore sua, magnis super omnia diuis.
— fecisses ante nefandos Ouid. epist. 4.
Concubitus. Ibid.
— quia priuigno videar visura nouerca.
Cum castum amisit polluto corpore florem. Catullus.
O biicitur toties a te mihi nostra libido, Prop. lib. 3.
Crede mihi vobis imperat illa magis.
Vos vbi contempti rupistis frena pudoris,
Nescitis captamentis habere modum.
Nec victa libidine colla. Boet. lib. 1.
Fœdis summittat habenis.
Quas fallax ligat improbis cathenis ibid.
Terrenis habitans libido mentes.
Hinc enim libido versat Boet lib 4.
Acidis corda venenis.
— ille Pers. sat. 5.
In Venerem est putris.
Tu, quem nequitia procaciores Mart. lib. 5.
Delectant nimium, salesq. nudi,
Lascinos lege quatuor libellos.

Su-

Sene. in Thyes. *Supraq. magnos gentium exultet duces*
Libido victrix, impia stuprum in domo
Leuissimum sit.
Sene. in Hipp. *Compesce amoris impij flammas precor,*
Nefasq. quod non ulla tellus barbara
Commisit umquam, non vagus campis Heta.
Nec inhospitalis Taurus, aut sparsus Scythes.
Expelle facinus mente castifica horridum,
Memorq. matris metue concubitus nouos:
Misceere thalamos patris, & gnati apparas,
Vteroq. prolem capere confusam impio.
Sene. in Cða, *Iuuenilis ardor impetu primo furit,*
Languescit idem facile, nec durat diu
In venere turpi, seu leuis flamma vapor.
Ouid. 1. Fast. *— in venerem Satyrorum prona iuuentus*
Claud. i. de rap. pro. *Immpatiens nescire torum, nullasq. mariti*
Illecebras, nec dulce patris cognoscere nomen.
Claud. de nupt. *— gens mollis amorum.*
Ouid. Epist. *Apta magis veneri, quam sunt tua corpora Marti:*
Bella gerant fortes, tu Pari semper ama.

Licere. Vide, Permittere.

Ligare.

Ouid. Epist. 14. *— grauibusq. coercita vinclis.*
Vir. 2. Geor. *Iam vincta vites.*
Virg. 4. Geor. *Verum ubi correptum manibus, vinclisq. tenebis.*
Ibid. *Tanto nate magis contende tenacia vincla.*
Ibid. *Hic tibi nato prius vinclis capiendus.*
Ibid. *— manicisq. iacentem Occupat.*
Ibid. *— vim duram, & vincula capto Tende.*
Virg. I. Aeneid. *— premit, ac vinclis, & cauere frenat.*
Ibid. *— hic fessas non vincula naues*
Vlla tenent, unco non alligat ancora morsu.
Ibid. *— & centum vinctus abenis Post tergum nodis.*
Ibid. *— ferre, & compagibis arctis.*

ne-

— *nodoq. sinus collecta fluentes.* ibid.
Purpureoq. alte suras vincire cothurno. ibid.
Aurea subnectens exerta cingula mammæ. ibid.
Ecce manus iuuenem interea post terga reuinctum. Virg. 2. Aeneid.
Corripiunt, spirisq. ligant ingentibus, & iam Ibid.
Bis mediam amplexi, bis collo squamea circum
Terga dati.
— *& stupe a vincula collo intendunt.* ibid.
— *perq. pedes traiectus lora tumentes.* ibid.
— *nam teneras arcebant vincula palmas.* ibid.
— *cui crines nodantur in aurum.* Vir. 4. Aeneid.
Aurea purpuream subnectit fibula vestem. ibid.
— *& indigno circumdat vincula collo.* Ouid. 1. Meta.
Ibericis peruste funibus latus, Hor. Epo. 4.
Et crura dura compede.
Frustraq. vincla gutturi innectes tuo. Hora. in Canid. resp.
Obstrictus alijs. Hor. 1. car. o. 3.
Cui flauam religas comam. ibid. o. 5.
— *daret ut cathenis fatale monstrum.* ib. o. 37.
— *amatorem trecentæ* Hor. 3 car. o 4.
Pirithoum cohibent cathenæ.
Me pater sæuis oneret cathenis. Ibid. o. 11.
— *in Scythica religatus rupe Prometheus.* Mart. lib. 1.
Vinxerat inter se connexis vellera nodis. Ouid. 11. Meta.
Quam simul ad duras religatam brachia cautes Ouid. 4. M. ta.
Vidit Abantiades.
— *teritur qua sutilis aluo* Virg 12. Aeneid.
Baltheus, & laterum iuncturas fibula mordet.
— *lateriq. accinxerat ensem.* Vir. 11. Aeneid.
— *teneq. grata compede vinctum.* Hor. 4 car. o. 11.
Arreptamq. coma, flexis post terga lacertis Ouid. 6 Meta.
Vincla pati cogit.
— *& tradunt manibus post terga reuinctis.* Ouid. 3. Meta.
— *nec religer dura captiua cathena.* Ouid Epist. 10.
— *sed pondere lassa cathenæ Est manus.* Ouid Epist. 14.
— *pœna.* Catullus.
Quam quondam silici restrictus membra cathena

Per-

Persoluit, pendens, e verticibus praruptis.

Tib. lib. 1. *Crura licet dura compede pulsa sonent.*

Tib. lib. 2. *Spes etiam valida solatur compede vinctum.*
Crura sonant ferro, sed canit inter opus.

Prop. lib. 1. *— circumdata colla catenis.*

Prop. lib. 3. *Accepere tua Romula vincla manus,*

Ibid. *— corrumpit dura catena manus.*

Ibid. *Vinctus eram versas in mea terga manus.*

Prop lib 4. *— & iunco brassica vincta leui.*

Ibid. *Hac summa aeternis quaeritur liuere catenis.*
Brachia.

Boet lib. 1. *Et pressus grauibus colla catenis,*

Boet. lib. 3. *Stringat q. ligans irresoluto.*
Singula nexu.

Ibid. *Quos fallax ligat improbis catenis.*

Statius. *Nodesum semel in globum ligauit.*

Ouid. 1. de arte. *Ibunt ante duces onerati colla cathenis.*
Ne possint tuti, qua prius, esse fuga.

Ouid. 1. de rem. *— quamuis firmis retinebere uinclis.*

Ouid. 2. de rem. *— nec abire potes, vinctusq. teneris.*

Ouid. Epist. 19. *Sed neq. compedibus, nec me compesce catenis.*

Luc. 2, pars. *— mox vincula ferri.*
Exedere senem, longusq. in carcere pador.

ibid. *Tunc placuit casis innectere vincula siluis,*
Roboraq. immensis late religare catenis.

Sil. Ita. lib. 2. *— geminas actis post terga catenis.*
Succinctus palmas.

Sil. ita lib. 9. *— quem vinctum colla catenis.*

Sil. Ita lib 11. *Magnanimo miles meritas innecte catenas.*

Ibid *Inuadit, vincitq. manus post terga catenis.*

Sil. Ita. lib. 13. *— nunc coniunctas adstringere nodis.*
Instabat, ferroq. trabeis.

Ibid. *Tunc alius sauis religatur rupe catenis.*

Sil. Ital. lib. 16 *Per mepios Hamen palmas post terga reuinctus*
Ecce trahebatur, lucemq (heu dulcia celi.

Senec. in Her. furde *Lumina) captiuus vita inter vincla petebat.*
— cur non vinctum, & oppressum trahit.

Ipsum catenis.
Grauent catenæ corpus. ibid.
— impio. Ibid.
Supplicia vinclis sæua perpetuis domans
— Vastisq; ferox Ibid.
Qui colla gerit vincta catenis.
An & ipsa palmas vincta post tergum datas Sene in Theb.
Mater triumphi præda fraterni vehar?
Impediant geminas vincula firma manus. Ouid. 1. Fast.
Vinclaq. sopitas addit in arcta manus. Ouid. 3. Fast.
Somnus vt abscessit, pugnando vincula tentant.
Rumpere, pugnantis fortius illa tenent.
Pars agitur vinctis post tergum capta lacertis. Ouid. 3 de Trist. Ele 10.
Vinclaq; captiua reges ceruice ferentes. Ouid. 4 de Trist. Ele. 2
Ignarum laqueis, vincloq; innecte tenaci. Ouid. 11. Meta.
— grauibus vincire catenis. Ouid. 15. Meta.
— tremendeis Claud. 3. de raptu pro.
Tendere conatur palmas, vis improba ferri
Impedit, & mote somnum excussere catenæ.
— inuectaq. vincla Claud. de bello Gildo.
Vnguibus, & subita collo sonuere catenæ.
Religa captas in terga sororis, Stat. 7 Theb.
Iniice vincla mihi.
— & dextras iuuat insertare catenis. Stat. 12. Theb.
Latrantem frustra copula dura tenet. Ouid. 5. Trist.
Currentesq; feras pedicarum compede nectunt. Manil. lib. 5.
Felicesq; vocat, teneant quæ membra, catenas. Ibid.
— & compede nexant. Ibid.

Vide, Frenare.

Limitare.

His ego nec metas rerum, nec tempora pono. Vir. 1. Aeneid.
Nec signare quidem, aut partiri limite campum. Vir. 1. Georg.
Vix ita limitibus discreuerat omnia certis. Ouid. 1. Meta.
Communemq; prius, ceu lumina solis, & auræ, Ibid.

Cautus

Vir. 12. Aeneid. *Cautus humum longo signauit limite mensor.*
Saxum antiquum ingens campo, qui forte iacebat
Tib. lib. 1. *Limes agro positus, litem vt discerneret aruis.*
— non fixus in agris.
Qui regeret certis finibus arua lapis.
Boet. lib. 3. *Et fluctus auidum mare*
Certo fine coerceat,
Ne terris liceat vagis
Latos tendere terminos.
Luca. 1. Phars. *— & Gallica certus*
Limes ab Ausonijs disterminat arua colonis.
ibid. *— immoto diuisit limite mundum.*
Sene. in Hippo. *— nullus in campo sacer*
Diuisit agros arbiter populis lapis.

Limus. Vide, Fimus.

Liquefacere, & Liquefieri.

Vir. 4. Geor. *— eademq. calor liquefacta remittit.*
Vir. 1. Geor. *Vere nouo, gelidus canis cum montibus humor*
Liquitur & Zephiro putris se gleba resoluit.
Virg. 8. Aeneid. *— Fluit as riuis, auriq. metallum.*
Vulnificusq. chalybs vasta fornace liquescit.
Ouid. 5. Meta. *Et quarum fuerat magnum modo numen, in illas*
Extenuatur aquas. molliri membra videres,
Ossa pati flexus, vngues posuisse rigorem,
Primaq. de tota tenuissima queque liquescunt
Carulei crines, digitique, & crura, pedesque:
Nam breuis in gelidas membris exilibus vndas.
Transitus est, post hac humeri, tergumque, latusque,
Pectoraq. in tenues abeunt euanida riuos.
Ouid. 9. Met. *— vt intabescere flaua*
Igne leui cera, matutinaq. pruina
Sole tepente solent.
Boet. lib. 4. *Nec niuis duram frigore molem*
Feruente Phœbi soluier astu.

— &

— & cera Deo propiore liquescit. Ouid. 2. ...
Tabuerant cera. ibid.
Et madidus Euri resoluta flatibus Alpes. Luca. 1 Pharf.
Exemploq. niuis, quam mollit Aquaticus Auster. Ouid. 2. de pon.
— niuibus de monte solutis. Ouid. 1. Meta.
Iamque Pyrenea, quas numquam soluere Titan Luc. 4. Pharf.
Eualuit, fluxere niues, quas fractoq. madescunt
Saxa gelu.
Fudit & argentum flammis. Luca 6. Pharf.
— calido non ocyus Austro Luca 9. Pharf.
Nix resoluta cadit, nec solem cera sequetur.
Quin labefactatus rigor auri soluitur aestu, Lucre. lib. 1.
Tum glacies aeris flamma deuicta liquescit.
— stillantq. quasi igni Lucre. lib. 6.
Cera super calido tabescens multa liquescat.
At glaciem dissoluit, & altis montibus altae Ibid.
Extructas ningueis radiis tabescere cogit.
Denique cera liquescit in eius posta vapore:
Ignis item liquidum facit aes, aurumq. resoluit.
— in riuos niuibus solutis Sene. in Med.
Sole iam forti.
Nix iacet, & iactam, nec sol, pluuiaq. resoluunt. Ouid. 3. de Trist.
— Nix verno sole soluta. Ibid.
Et pereunt victa sole tepente niues. Ouid. 1. Fast.
Liquitur vt glacies incerto saucia sole. Ouid. 10. Met.

Litus.

— & viridissima gramine ripa. Vir. 3. Geor.
Arentesq sonant ripa. Ibid.
Litore in extremo. Ibid.
Et virides apio ripa. Vir. 4. Geor.
Seruantem ripas alta non vidit in herba. Ibid.
— oras, & litora circum. Virg. 3 Aeneid.
— litore curuo. Ibid.
— fontium per curua dedere litora. ibid.
— secreti ad fluminis vndam Ibid

Lito-

Litoreis ingens inuenta sub ilicibus sus.
ib. —in litore sicco.
ib. Sternimur optata gremio telluris ad vndam.
Hor. Epod. 2. Labuntur altis interim ripis aquæ.
Virg. 1. Geor. Et sola in sicca secum spatiatur arena.
Ouid. 5. Met. Fluminaq. obliquis cinxit decliuia ripis.
ib. —pro ripis litora pulsant.
Ouid. 5. Meta. Sponte sua natas ripis decliuibus vmbras.
Virg. 6. Aeneid. Riparumq. toros, & prata recentia riuis.
Virg. 11. Aeneid. Vicinæq. fremunt ripæ crepitantibus undis.
Vir. 5. Aeneid. —procurua ingens per litora fluctus.
Vir. 7. Aeneid. Gramineo ripæ religauit ab aggere classem.
Virg. 8. Aeneid. —viridiq. in litore.
Auctor. —in virenti Margine.
Ouid. epist. 5. —fluuiali consita ripa.
ib. —quæ consita margine ripa.
Lucr. lib. 1. —fluctifrago suspensa in litorei.
Ouid. 2. Fast. Riparum clausas margine finit aquas.
Ouid. 3. Fast. —mollem decliuo tramite ripam.
Ouid. 6. Fast. Liquerat ad ripas lene tonantis aquæ.
Stat. 2. Theb. Præcipiti conuulsa Noto, prospectet amicam
Puppis humum.

Longinqua regio. Vide, Externa, & Peregrinari.

Loqui.

Virg. 4. Geor. Hæc ait.
ib. —sic incipit ipsa.
ib. —quem perhibes?
ib. —atq. hominis tandem ore loquutus.
ib. Tantum effatus.
ib. —sic fatis ora resoluit.
Vir. 1. Aeneid. Hæc vbi dicta
ib. Talia voce refert
ib. —Dehinc talia fatur.

— *Regiq; hac dicite vestro.*	ibid.
— *sabor enim.*	ibid.
Ac prior heus inquit.	Ibid.
Sic Venus, at Veneris contra sic filius orsus	Ibid.
— *nec vox hominem sonat.*	Ibid.
— *quaerenti talibus ille,*	Ibid.
Suspirans, imoq; trahens a pectore vocem.	
— *medio sic interfata dolore est.*	ibid.
— *audire, & reddere voces.*	ibid.
— *placido sic pectore coepit.*	ibid.
Talibus Ilioneus.	ibid.
Tum breuiter Dido vultum demissa profatur.	ibid.
Vix ea fatus erat.	ibid.
— *& sic ore locuta est.*	ibid.
Sic memorat.	ibid.
— *hunc blandisque moratur vocibus.*	ibid.
Necnon et vario noctem sermone trahebat.	ibid.
Fando aliquid.	Vir. 2. Aeneid.
— *rumpit vocem.*	ibid.
— *dictisq; ita fatur amicis.*	ibid.
Vix ea fatus erat, gemitu cum talia reddit	ibid.
Sic ore effata.	ibid.
Talia iactabam.	ibid.
— *roseoq; hac superaddidit ore.*	ibid.
Dixerat ille,	Ibid.
Talia praestabat memorans.	Ibid.
— *tantumque nefas patrio excidit ore.*	ibid.
Hac vbi dicta dedit,	ibid.
Eloquar, an sileam?	Vir. 3. Aeneid.
— *rupitq; hanc pectore vocem.*	Ibid.
— *& demissa voce locuta est.*	Ibid.
Talia fundebat lacrymans.	Ibid.
Fare, age.	ibid.
— *sic ore effatus amico est.*	ibid.
Incipit effari, mediaque in voce resistit.	Vir. 4. Aeneid.
Tandem pauca refert.	Ibid.
— *quae plurima fando Enumerare vales.*	Ibid.

Ouid.12. Met. — grauiore nouissima dixit
Verba sono, poteratq. viri vox illa videri.
Ouid.1.Met. Talibus inde modis ora indignantia soluit.
Ibid. Iuppiter hoc iterum sermone silentia rupit.
Ibid. — rupitq. silentia voce Pyrrha prior.
Ibid. — mutua nostris Dicta refers.
Ibid. Talia verba refert restabat verba referre.
Ibid. — & timide verba intermissa retentat.
Hor.epod. 5. — vnde rumperes silentium.
Mart.lib. 8. Disce verecundo sanctius ore loqui.
Ouid.12. Met. Hæc postquam dulci Neleius edidit ore.
Ouid. 4. Met. Talibus orsa modis.
Vir.8.Aeneid. — ea verba locutus.
Virg.11.Aeneid. Vt primum fari potuit, sic incipit ore.
Vir.11.Aeneid. — rumpitq. has imo pectore voces.
Ibid. Præfatus diuos solio rex infit ab alto.
Ibid. — ita farier infit.
Vir.5 Aeneid. Dixerat hæc.
Ibid. Tum senior tales referebat pectore voces.
Ibid. Ille super tales effudit pectore voces.
Ibid. Vix hæc ediderat.
Ibid. Isq. his Æneam solatus vocibus infit.
Ibid. — fuditq. has ore loquelas.
Vir.6. Aeneid. Tunc sic orsa loqui vates.
Ibid. Multa inter sese vario sermone serebant.
Ibid. Olli sic breuiter fata est.
Ibid. — age fare vicissim.
Ibid. — & vox excidit ore.
Virg.9.Aeneid. Atq. hæc ingressis placido prior edidit ore.
Ibid. — hæc effudit pectore dicta.
Ibid. — rabidoq. hæc addidit ore.
Ibid. — Tales dederat Saturnia voces.
Vir.1 Aeneid. Tum sic pauca refert.
Ibid. — varioq. viam sermone leuabat.
Ibid. Talibus inter se dictis ad tecta subibant.
Ibid. — & licito tandem sermone fruuntur.
Rex prior hæc.

—prior Hirtacides sic ore locutus. Vir. 9. Aeneid.
Talia verba dabat. ib.
— quid me alta silentia cogis, Vir. 10. Aeneid.
Rumpere, & obductum verbis vulgare dolorem?
Talibus est dictis gemina cum prole locuta. Ouid. 6. Meta.
—quæ verba locuta es. Catullus.
Sæpe illum audiui furtiua voce loquentem. id.
Balbaq. cum puero dicere verba senem. Tib. lib. 2.
Talia magnanimus edidit orsa pater. Auson.
Tunc sic virgineo profatur ore. Statius.
Sæpe vel exiguo, vel longo murmure dixi. Ouid. Epist 16.
Tandem vt vox mœstas potuit proferre querelas. Luc. 5. pharf.
—Tandem mœsta ora resoluit. Luca. 1. Pharf.
Vocibus his Magnus.
Vix equidem fauces hæc ipsa in verba resoluo. Ouid. 13. Met.
—tenero vocem proferret abore. Sil. Ita. lib. 2.
Cui sic verba trahens largis cum fletibus Anna. Sil. Ita. lib. 8.
Incipit & blandas addit pro tempore voces.
Cui dea sic dictis curas solatur amicis. ib.
Tum vox semianimi miseranda effunditur ore. Sil. Ita lib. 9.
--- sic ore effatus amico est. Sil. Ita. lib. 17.
--- quis queat digne eloqui? Sene. in Thyest.
Edidit hos nobis ore priore sonos. Ouid. 1. Fast.
Pressera ora deus, tunc sic ego nostra resolui. ib.
Voce mea vocis eliciente dei.
Addidit hæc dictis vltima verba suis. ib.
Talibus affata est libera lingua sonis. Ouid. 3. de pon. Eleg. 2.
--- vocemq. expromit anhelam. Claud. 2. in Euft.
---pater bis dubios compellat Adrastus. Stat. 2. Theb.

Vide, Alloqui, &, Narrare.

Lorica. Vide, Arma.
Lucere, Lux.

Dixit & auertens rosea ceruice refulsit. Virg. 1. Aeneid.
---claraq. in luce refulsit. ib.

Os, humerosq; Deo similis, namque ipsa decoram
Cæsariem nato genitrix, lumenq. iuuentæ
Purpureum, & lætos oculis adflarat honores:
Quale manus addunt ebori decus, aut vbi flauo
Argentum, Pariusve lapis circumdatur auro.
Flagrantesq. Dei vultus.

Vir.2.Aeneid. *— terq; ipsa solo mirabile dictu Emicuit.*

Ibid. *Cum mihi se non ante oculis tam clara videndam*
Obtulit, & pura per noctem in luce refulsit,
Alma parens, confessa Deam, qualisq; videri
Cælicolis, & quanta solet.

Ibid. *Insedit nimbo effulgens.*

Ibid. *Stella facem ducens multa cum luce cucurrit.*

ibid. *— tum longo limite sulcus*
Dat lucem, & late circum loca sulphure fumant.

Ibid. *Ecce leuis summo de vertice visus Iuli*
Fundere lumen apex, tactuq. innoxia molli
Lambere flamma comas, & circum tempora pasci.

Vir.4 Aeneid. *— ipse deum manifesto in lumine vidi.*

Vir.4. Geor. *Et rutilis clarus squamis.*

Ibid. *— Elucent aliæ, & fulgore coruscant*
Ardentes auro.

Hor.1.car.o.2. *Nube candenti humeros amictus*
Augur Apollo.

Ib.o.5. *Intentata nites.*

Ib.o.7. *— seu te fulgentia signis Castra tenent.*

ib.o.12. *— alba nautis stella refulsit*
— micat inter omnes

ibid. *Iulium sidus, velut inter ignes*
Luna minores.

Ib.o.18. *— perlucidior vitro.*

Ib.o.19. *— Glycere nitor*
Splendentis Pario marmore purius.

Hor.3.car.o.5. *— albo sic humero nitens,*
Vt pura nocturno renidet
Luna mari, Cnidiusve Gyges.

Hor.3.car.o.13. *O fons Blandusiæ splendidior vitro.*

Clara micante auro, flammaq. imitante pyropo. Ouid. 2. Met.
Argenti bifores radiabant limine valuæ. ibid.
— in solio claris lucente smaragdis. ibid.
— micantes Deposuit radios. ibid,
— splendet tremulo sub lumine pontus. Vir. 7. Aeneid.
Ardet apex capiti, tristisq; à vertice flamma Vir. 10. Aeneid.
Funditur, & vastos vmbo vomit aureus ignes.
— qualis, cum cærula nubes Virg. 8. Aeneid.
Solis inardescit radijs, longeq; refulget.
Instar veris enim, vultus vbi tuus Hor 4. car. o. 4.
Affulsit, populo gratior it dies,
Et soles melius nitent.
Ridet argento domus. Ib o. 11.
— lucent genialibus altis Virg. 6. Aeneid.
Aurea fulcra toris.
Largior hic campos æther, & lumine vestit. ib.
Purpureo.
— æraq. fulgent Vir. 7. Aeneid.
Sole lacessita, & lucem sub nubila iactant.
— nitido qui cærula vultu Auctor.
Trans luces obiecta.
Vna num dabitur nocte diem dare? Id.
Candenti placidas lampade menstrua
Terras aspice, lux, & rutilam tuo
Germani supera cæsariem die.
— vnde hæc tam clara repente Vir. 9. Aeneid.
Tempestas, video medium discindere cælum.
Hic primum noua lux oculis effulsit, & ingens Ibid.
Visus ab Aurora cælum transcurrere nimbus.
— radijsq. aduersa refulsit. Ibid.
Sic peruicaci nescia cedere Auctor
Virtus renidet lumine latius.
Ipsius at sedes, quacumq; opulenta recessit Catullus.
Regia, fulgenti splendent, auro, atque argento;
Candet ebur solijs collucent pocula mensis:
Tota domus gaudet regali splendida gaza.
Splendidior liquidis cum sol caput extulit vndis. Tib. lib 4.

Boet. lib. 3. *Lucebit ipso perspicacius Phœbo.*

Ouid. Epist. 17. *Quanto cum radiis fulges argentea puris,*
Concedunt flammis sidera cuncta tuis.

ibid. *Vnda repercussa radiabat imagine Lunæ,*
Et nitor in tacita nocte diurnus erat.

Ouid. 2. Met. *— positaq; ex ordine gemmæ*
Clara repercusso reddebant lumina Phœbo

ibid. *Quanto splendidior, quam cetera sidera fulget*
Lucifer, & quanto, quam Lucifer aurea Phœbe,

Lucr. lib. 4. *Nec domus argento fulget, auroq. renidet.*

ib. *Fulgor ibi ad cælum se tollit, totaq; circum*
Aere renidescit tellus.

ib. *Recta, aut obliqua perculsus luce refulget.*

Ouid. 4. Meta. *— flagrant quoque lumina nymphæ,*
Non aliter quam cum puro nitidissimus orbe
opposita speculi reperitur imagine Phœbus.

Sil. Ita. lib. 1. *— iacit igneus hasta*
Dirum lumen apex, ac late fulgurat vmbo.

Sil. Ital. lib. 14. *— flagrantibus alto*
Stant aliæ tædis, splendet lucente profundo
Mulciber, & tremula vibratur imagine pontus.

Sil. Ita. lib. 17. *— flammam ingentem frons alta vomebat.*

Senec. in Hippo. Lucebit pario marmore clarius.

Claud. 1. de rapt. pro. *— & claram dispergere culmina lucem.*
— & totis lucem spargentia ripis
Aurea rorantis micuerunt cornua vultu.

Claud. in Ira. *Et formidato clypeus Titana lacessit*
Lumine.

ib. *— Mauors adamante coruscat.*

Claud. de nupt. *Quum procul augeri nitor, & iucundior aer*
Attonitam lustrare domum, fundique comarum
Gratus odor, mox vera fides, numenq; refulsit.
Arcanum radiant oculi iubar, igneus ora
Cingit honos rutilo cognatum vertice sidus

Claud. de Phœ. *Attollit cristatus apex, tenebrasq. serena*
Luce secat.

Statius 1. Theb. *Donec ab Inachiis victa caligine tectis*

Emi-

Emicuit lucem deuexa in mœnia fundens
Larissaus apex.
— aduersaq. sub vmbra. Stat. 2. Theb.
Flammeus aratis luna tremor errat in armis.
— clypeiq. cruenta Stat. 3 Theb.
Lux rubet, & solem longe ferit amulus orbis:
— alijq. nitescunt. Stat. 6. Theb.
Sic vbi tranquillo pellucent sidera ponto,
Vibraturq. fretis cali stellantis imago,
Omnia clara nitent, sed clarior omnia supra.
Hesperus exercet radios, quantusque per altum
Æthera, caruleis tantum monstratur in vndis. Stat. 9. Theb.
— tunc dulce coma, radiisq. micantes
Dulce nitent visus. Statius 2. Theb.
— cristasq. videt rutilare comantes, Statius 1. Theb.
— radiant maiore sereno
Culmina, & arcano florentes lumine postes.
— simili coma fulgurat Astro, Statius 5. Theb.
Ardet iter.

Vide, Illuminare.

Luctari.

Corporaq. agresti nudat pradura palastra. Virg. 2. Geor.
— pinguesq. in gramine lato Ibid.
Inter se aduersis luctantur cornibus hadi.
Actiaq. Iliacis celebramus litora ludis, Virg. 3. Aeneid.
Exercent patrias oleo labante Palestras,
Nudati socij.
Pars in gramineis exercent membra palestris Virg. 6. Aeneid.
Contendunt ludo & fulua luctantur arena.
Transierant ad opus nitida iuuenile palestra. Ouid. 6. Met.
Et iam contulerant arcto luctantia nexu
Pectora pectoribus.
— perfudit membra liquore Luc. 4. Phars.
Hospes Olympiaca seruato more palastra:

Ille parum fidens pedibus contingere matrem,
Auxilium membris calidas infudit arenas:
Conseruare manus, & multo brachia nexu,
Colla diu grauibus frustra tentata lacertis,
Immotumq. caput fixa cum fronte tenetur.
Miranturq. habuisse parem, nec viribus vti.
Alcides primo voluit certamine totis,
Exhausitq. virum, quod creber anhelitus illi
Prodidit, & gelidus fesso de corpore sudor.
Tunc ceruix lassata quati, tunc pectore pectus
Vrgeri, tunc obliqua percussa labare
Crura manu, iam terga viri cedentia victor
Alligat, & medium compressis ilibus arctat,
Inguinaq. insertis pedibus distendit, & omnem
Explicuit per membra virum, rapit arida tellus
Sudorem, calido complentur sanguine venæ:
Intumuere tori, totosq; induruit artus,
Herculeosq. nouo laxauit corpore nodos.
Constitit Alcides stupefactus robore tanto,
Nec sic Inachijs, quamuis rudis esset, in vndis
Desectam timuit reparatis anguibus Hydram.
Conflixere pares, telluris viribus ille,
Ille suis, numquam sæuæ sperare nouercæ
Plus licuit, videt exhaustos sudoribus artus,
Ceruicemq. viri siccam, qua ferret olympum,
Vtq. iterum fessis iniecit brachia membris,
Non expectatis Antæus viribus hostis,
Sponte cadit, maiorq. accepto robore surgit:
Quisquis inest terris, in fessos spiritus artus,
Egeritur, tellusq. viro luctante laborat.
Vt tandem auxilium tactæ prodesse parentis
Alcides sensit; standum est tibi, dixit, & vltra
Non credere solo, sternique vetabere terra,
Hærebis pressis intra mea pectora membris,
Huc Antæe cades. Sic fatus sustulit alte
Nitentem in terras iuuenem, morientis in artus
Non potuit gnati tellus summittere vires.
Alci-

Alcides medium tenuit, iam pectora pigro
Stricta gelu, terrisq; diu non credidit hostem:
--- & in varias distringunt membra palaestras. Mani.lib.5.

Ludere. Ludorum varia genera.

Hic noctem ludo ducunt. Vir. 1 Geor.
--- si quis mihi paruulus aula luderet Aeneas. Vir. 4 Aeneid.
Instituit sacros celebri certamine ludos Ouid. 1. Met.
Hic iuuenum quicumque manu pedibusque, rotaue
Vicerat, esculeae capiebat frondis honorem. ibid.
Venit & ad ripas, ubi ludere saepe solebat. Mart. lib. 13.
Non mea magnanimo depugnat tessera talo,
Sento nec nostrum cum cane quassat ebur:
Haec mihi charta nuces, haec est mihi charta fritillus,
Alea nec damnum, nec facit ista lucrum.
--- noctem custodia ducit insomnem ludo: Vir. 9. Aeneid.
--- illa qui plurima nocte luserat. ibid
Aequasset nocti ludum, in lucemq; tulisset.
Cum pila veloces fallit per brachia iactus, Prop. lib. 3.
Increpat & versi clauis adunca trochi:
Puluerulentaq; ad extremas stat foemina metas,
Et patitur duro vulnera pancratio:
Nunc ligat ad cestum gaudentia brachia loris,
Missile nunc disci pondus in orbe rotat.
Et blando male perditus fritillo Mart. lib. 5.
Arcana modo raptus e popina
Aedilem rogat udus aleator.
Sic, ne perdiderit, cessat perdere lusor, Ouid. 1 de arte.
Et reuocat cupidas alea saepe manus.
Et condis, lectas parca colona nuces: Ouid. de nuce.
Has puer aut certo rectas diuerberat ictu,
Aut pronas digito bisue semelue petit.
Quatuor in nucibus non amplius alea tota est,
Cum sibi suppositis additur vna tribus,
Per tabulae cliuum labi iubet alter, & optat,
Tangat vt e multis qualibet vna suam:

Est etiam, par sit numerus, qui dicat, an impar,
Vt diuinatas auferat augur opes:
Fit quoque de creta, qualem celeste figuram
Sidus, & in Græcis littera quarta gerit.
Hac vbi distincta est gradibus, quæ constitit intus,
Quot tetigit virga, tot capit inde nuces.
Vas quoque sæpe cauum spatio distante locatur,
In quod missa leuis nux cadat vna manu.

Iuue. Sat. 8. *— si luditur alea pernox.*

Iuue. Sat. 14. *Si damnosa senem iuuat alea, ludit & heres*
Bullatus, paruoque eadem mouet arma fritillo.

Ouid. 3. de Trist. Ele. 12. *Lusus equis nunc est, leuibus nunc luditur armis,*
Nunc pila, nunc celeri vertitur orbe trochus.

Stat. 2. Theb. *Insomnem ludo certatim ducere noctem.*

Ludere, pro, Exultare.

Virg. 3. Geor. *Et tentat sese, atque irasci in cornua discit*
Arboris obnixu trunco, ventosq; lacessit
Ictibus, & sparsa ad pugnam proludit arena.

Hor. 2. car. o. 13. *— nunc in vdo*
Ludere cum vitulis salicto Prægestientis.

Hor. 3. car. o. 11. *Quæ velut latis equa trima campis,*
Ludit exultim.

Auctor. *— & folijs, aues,*
Inter vos hilari ludite pennula.

Ludere instrumentis musicis. Vide, Testudinem tangere.

Luna.

Vir. 3. Geor. *— & saltus reficit iam roscida luna.*

Virg. 3. Aeneid. *— multo manifesti lumine, quà se*
Plena per insertas fundebat luna fenestras.

Ibid. *Et lunam in nimbo nox intempesta tenebat.*

Ibid. *— aut Phœbea lampadis instar.*

Ter-

Tertia iam luna se cornua lumine complent. ibid.
— lumenque obscura vicissim Luna premit. Virg. 4. Aeneid.
— Diana quæ silentium regis. Hor. Epo. 5.
Nox erat, & cælo fulgebat Luna sereno. Hor. Epod. 15.
Inter minora sidera.
— vos o clarissima mundi. Vir. 1. Geor.
Lumina, labentem cælo quæ ducitis annum.
— quid menstrua luna moneret. ib.
Luna reuertentes cum primum colligit ignes. ib.
Si nigrum obscuro comprenderit aera cornu.
Maximus agricolis, pelagoq. parabitur imber.
At si virgineum suffuderit ore ruborem.
Ventus erit: vento semper rubet aurea Phœbe;
Sin ortu in quarto (namque is certissimus auctor)
Pura, nec obtusis per cælum cornibus ibit:
Totus & ille dies, & qui nascentur ab illo.
Exactum ad mensem, pluuia, ventisque carebunt.
Eripiat lunare iubar. Claud. in Ruf.
Casta faue Lucina. Vir Eclo. 4.
Latonamque supremo, Hor. 1. car. o. 21.
Dilectam penitus Ioui.
Insignemque pharetra,
Fraternaque humerum lyra.
Vt pura nocturno renidet luna mari. Hor. 2. car. o. 5.
— neque vno luna rubens nitet vultu. ib. o. 11.
Montium custos, nemorumque virgo. Hor. 3. car. o. 22.
Quæ laborantes vtero puellas.
Ter vocata audis, adimisque leto.
Diua triformis.
Latonam & celeris spicula Cynthia. ib. o. 28.
Phœbe, siluarumque potens Diana Hor. in car. Sæ.
Lucidum cæli decus.
Rite maturos aperire partus. ibid.
Lenis Ilithya tuere matres.
Siue tu Lucina probas vocari,
Seu genitalis Diua.
Siderum regina bicornis audi. ibid.

Luna

Luna puellas.

Ouid. 1. Meta. *Nec noua crescendo reparabat cornua Phœbe.*

Mart. lib. 5. *— & hinc Triuiam Prospicis.*

Ouid. in ib. *Lunaq; quæ nunquam quo prius orbe micas.*

Vir. 7. Aeneid. *— nec candida cursum*
Luna negat, splendet tremulo sub lumine pontus.

Vir. 11. Aeneid. *— memorem cultrix Latonia virgo*

Virg. 10. Aeneid. *— almaque currit*
Noctiuago Phœbe medium pulsabat olympum.

Hor. 4. car. o. 2. *Fronte curuatos imitatus ignes*
Tertium lunæ referentis ortum.

Ibid. o. 6. *— crescentem faci nocticulam*
Prosperam frugum, celeremq; pronos.
Voluere mentes.

Vir. 6. Aeneid. *Lucentemq; globum lunæ.*

Auctor *Menstrua cælum superans ouanti*
Vertice Phœbes.

Id. *Candenti placidas lampade menstrua*
Terras aspice, lux, & rutilam tuo
Germani supera cæsariem die.

Vir. 9. Aeneid. *Astrorum decus, & nemorum Latonia custos.*

Ouid. 5. Meta. *— soror Phœbi.*

Ibid. *— iaculatricemq; Dianam.*

Ouid. 3. Meta. *Qualia dimidiæ sinuantur cornua lunæ.*

Ouid. Epist. 4. *Iam mihi prima dea est, cornu præsignis adunco*
Delia

Ouid. Epist. 11. *Iam nouies erat orta soror pulcherrima Phœbi,*
Denaque luciferos luna vehebat equos.

Ibid. *— opem Lucina negabas.*

Ouid. Epist. 12. *Per triplices vultus, arcanaq; sacra Dianæ.*

Tib. lib. 1. *— persoluens Delia voces.*

Lucre. lib. 5. *Lunaique globum.*

Claud. 2. de raptu Pro. *Lunari subiecta globo, qui septimus auras.*
Ambit, & æternis mortalia separat astris.

Catullus. *O Latonia maximi*
Magna progenies Iouis,
Quam mater prope Deliam.

De-

Deposuit si oliuam,
Montium domina vt fores,
Syluarumq; virentium,
Saltuumq; reconditorum,
Amniumque sonantium.
Tu Lucina dolentibus,
Iuno dicta puerperis,
Tu potens Triuia & notho es
Dicta lumine luna:
Tu cursu Dea menstruo
Metiens iter annuum,
Rustica agricola bonis
Tecta frugibus exples
Vt Triuiam furtim sub Latonia saxa relegans Id.
Dulcis amor gyro deuocet aerio.
--- & qualis, vt orbem Tib. lib. 3.
Compleuit versis luna recurrat equis.
Candor erat, qualem prafert Latonia luna. Tib. lib. 3.
Qua venit exoriens, qua deficit, vnde coactis Prop. lib. 3.
Cornibus in plenum menstrua luna regit.
Visebat gelida sidera luna. Boet. lib. 1.
Vt nunc pleno lucida cornu Ibid.
Totis fratres obuia flammis.
Condat stellas luna minores,
Nunc obscuro pallida cornu
Phœbo propior lumina perdat. Boet. lib. 2.
Vt quas duxerit Hesperus
Phœbe noctibus imperet Boet. lib. 4.
Polleant plena cornua luna
Infecta metis noctis opaca.
Gelidum Phœbes impedit axem: Ibid.
Et simulata noua Cynthia mense redit. Claud.
--- & vaga seruit Statius.
Luna, nec iniustæ toties redit orbita lucis.
Luna mihi tremulum lumen prabebat eunti: Ouid. epist. 17.
--- qua conspicit omnia Phœbe. Ouid. epist. 21.
--- fratri contraria Phœbe Luca. 1. Phars.

Ibit

Ibit, & obliquum bigas agitare per orbem.
Indignata, diem poscet sibi.

Ibid. Tertia iam granido pluuialis Cinthia cornu.

Ibid. --- cornuque coacto.
Iam Phœbe toto fratrem cum redderet orbe.
Terrarum subita percussa expalluit vmbra.

Ouid. 3 de pon. Eleg. 3. --- & biforeis intrabat luna fenestras.
Mense fere medio quanta nitere solet.

Luca. 3 pharf. Quantum deesse solet luna, seu plena futura est,
Seu iam plena fuit.

Luca 5. Pharf. Lunaque non gracili surrexit lucida cornu.
Haud orbis medij puros exesa recessus,
Nec duxit recto tenuata cacumina cornu,
Ventorumq. nota rubuit tum lurida pallens
Ora tulit vultu sub nubem tristis ituro.

Lucre. lib. 5. — si certo tempore luna
Gignitur, & certo deletur tempore rursus.

Ouid. 7. Meta. — sacra triformis illa dea.

Ibid. Tres aberant noctes, vt cornua tota coirent,
Efficerentq. orbem, postquam plenissima fulsit,
Et solida terras spectauit imagine luna.

Sene. in Her. fur. Phœbiq. fugit reditura soror.

Sene. in Hipp. — obscuri dea clara mundi.

Ibid. Regina nemorum, sola quæ monteis colis,
Et vna solis montibus coleris Dea,
Conuerte tristeis omnium in melius minas,
O magna siluas inter, & lucos Dea,
Clarumq. cæli sidus, & noctis decus,
Cuius relucet mundus alterna face
Hecate triformis.
Clarior quanto micat orbe pleno,

Ibid. Cum suos igneis coeunte cornu
Iunxit, & curru properante pernox
Exerit vultus rubicunda Phœbe.
Sororq. fratri semper occurrens tuo

Sene. in Oedi. Noctiuaga Phœbe,
— tuque genialis tori Lucina custos,

Taci-

Tacitisque prabens conscium sacris iubar, — Sene. in Med.
Hecate triformis.
Ecce procul ternis Hecate variata figuris. — Claud. i. de rap. pro.
Exoritur.
--- arcana moderatrix Cynthia noctis.
--- lunaque rotundum. — Stat. 10. Theb.
Aspic imus tumido quaerentis corpore lumen. — Manil. lib. 1.
Quod globus obliquios totus non accipit ignes.
Consule tum Phoeben imitantem lumina fratris.
Semper, & in proprio regnantem tempore noctis.

Vide, Mensis.

Lupus.

--- & rapacibus lupis. — Hor. epod. 16.
Triste lupus stabulis. — Virg. Eclog. 3.
--- ac forma magnorum vlulare luporum. — Vir. 7. Aeneid.
Martius a stabulis rapuit lupus. — Vir. 8. Aeneid.
Viscera montanis ferret edenda lupis. — Ouid. Epist. 11.
--- & a saeuis ossa relicta lupis. — Tib. lib. 2.
Nec timeat celeres tardior agna lupos. — Tib. lib. 2.
Et pauidum solitos in pecus ire lupos. — Ouid. 1. de arte.
Plenum montano credis ouile lupo. — Ibid.
Inde fragore graui strepitus loca proxima terret.
Bellua vasta lupus, siluisque palustribus exit.
Oblitus & spumis, & crasso sanguine rictus.
Fulmineus rubra suffusus lumina flamma.
--- pecoris lupus expugnator opimi. — Stat. 4. Theb.
Ac uelut ille, prius quam tela inimica sequantur. — Virg. 11. Aeneid.
Continuo in montes sese auius abdidit altos.
Occiso pastore lupus, magno ve iuuenco.
Conscius audacis facti, caudamque remulcens,
Subiecit pauitantem vtero, siluasque petiuit.
Vtque rapax stimulante fame, cupidusque cruoris. — Ouid. 5. de Trist.
Incustoditum captat ouile lupus.

Cen

Sil. Ita lib. 7. *Ceu stimulante fame rapuit cum Martius agnum*
Auerso pastore lupus fetumq; trementem
Ore tenet presso, tum si vestigia cursu
Auditis celeres balatibus obuia pastor,
Iam sibimet metuens, spirantem dentibus imis
Reiectat prædam, & vacuo fugit æger hiatu.

Ibid. *-- ceu nocte sub atra*
Munitis pastor stabulis per ouilia clausum
Impauidus somni seruat pecus, effera sæuit,
Atque impasta truces vlulatus turba luporum
Exercet, morsuq. quatit restantia claustra.

Vide, Insidiari.

Lux. Vide, Illuminare, & Lucere.

Lyra. Vide, Testudinem tangere.

MACER, MACIES.

Vir. 3. Geor. *Ipsa autem macie tenuant armenta volentes.*

Virg. 4. Geo. *-- horrida vultum Deformet macies.*

Vir. 3. Aeneid. *-- macie confecta suprema*
Ignoti noua forma viri, miserandaq. cultu.

Vir. Eclo. 3. *-- macer est mihi taurus.*

Hor. 1. car. o. 13. *Quam lentis penitus macerer ignibus.*

Ho. 3. car. o. 27. *Antequam turpis macies decentes*
Occupet malas.

Ouid 3. Met. *Adducitq; cutem macies, & in aera succus*
Corporis omnis abit, vox tantum, atque supersunt.

Ouid Epist. 11. *Fugerat ore color, macies obduxerat artus,*
Sumebat minimos ora coacta cibos.

Tib. lib. 4. *Effice ne macies pallentes occupet artus,*
Neu notet informis pallida membra color.

Prop lib. 4. *Diceris & macie vultum tenuasse.*

Ouid. Epist. 20. *Concidimus macie, color est sine sanguine.*

Luca 6. Phars. *--, tenet ora profana*
Fœda situ macies, caloq; ignota sereno.

Ter-

Terribilis Stygio facies pallore grauatur.
— pallenti tabida forma. ibid.
Pallor in ore sedet macies in corpore toto. Ouid. 2. Meta.
Pallorem, ac maciem, & tenueis miserantibus artus. Iuue. Sat. 15.
— iam lumina retro Sil. Ita. lib. 2.
Exesis fugere genis, iam lurida sola
Tecta cute, & venis male iuncta trementibus ossa
Extant consumptis visu deformia neruis.
Nam neq; sunt vires, nec qui color esse solebat, Ouid. 4. Trist. Ele. 5.
Vix habeo tenuem, qua tegat ossa, cutem.
Dura cutis per quam spectari viscera possent, Ouid. 8. Meta.
Ossa sub incuruis extabant arida lumbis,
Ventris erat pro ventre locus, pendere putares
Pectus, & a spina tantummodo crate teneri.
Auxerat articulos macies genuumq; tumebat
Orbis, & immodico prodibant subere tali,
Vnde hac informis macies? Claud. 3. de rapt. pro.
— quum pallida nudis
Ossibus horrorem dominis preberet imago Claud. 2. in Ruf.
Decolor, & macies occursu laderet omneis.
— ieiuna lacertos Exedit macies. Claud. de bello Gildo.

Madefacere. Vide, Lauare.
Magus. Vide, Incantare.
Malus. Vide, Iniquus.
Mane. Vide, Dies.
Manifestare. Manifestum.

At saper indicium faciet manifestus, & ora Vir. 2. Geor.
Tristia tentantum sensu torquebit amaros,
— causas. & signa docebo, Vir. 3. Geor.
— cacumque domus scelus omne retexit. Virg. 1. Aeneid.
Ni frustra augurium vani docuere parentes. ibid.
— iamdudum erumpere nubem Ardebant. ibid.
Tum vero manifesta fides, Danaumque patescunt Vir. 2. Aeneid.
Insidia.

Virg.3.Aeneid. — *vobis furiarum ego maxima pando.*
Vir.2.Aeneid. *Fas mihi Graiorum sacrata resoluere iura.*
Ibid. — *tectusque recusat Prodere voce sua quemquam.*
Hor.3.car.o.21. — *& arcanum iocoso*
Consilium retegit lyaeo,
Ouid.1. Met. *Est via sublimis caelo manifesta sereno.*
Virg.6.Aeneid. *Pandere res alta terra, & caligine mersas.*
ibid. *Dicam equidem, nec te suspensum nate tenebo:*
Suscipit Anchises, atque ordine singula pandit.
ibid. *Expediam dictis, & te tua fata docebo.*
Vir.9.Aeneid. *Et galea Euryalum sublustri noctis in vmbra*
Prodidit immemorem, radijsque aduersa refulsit.
Ouid. Epist. 11. — *mentitaq; sacra reuelat Aeolus.*
Prop. lib. 4. — *ne certa forent manifesta signa rapina.*
Statius. — *questusq. & vulnera caca resoluam.*
Luca.1.pharf. *Fert animus causas tantarum expromere rerum.*
Luca.7.Pharf. — *venturos prodere casus.*
Sene. in Thyes. *Effare, & istud pande, quodcumque est malum.*
Ouid.14. Met. — *sed hosti*
Prodere me timui.

Manus.

Vir.1.Aeneid. — *cur dextra iungere dextram* Non *datur?*
ibid. — *& tunsa pectora palmis.*
Virg.2.Aeneid. *Sustulit exutas vinclis ad sidera palmas.*
ib. — *teneras arcebant vincula palmas*
Vir.3.Aeneid. — *tendoq. supinas Ad caelum cum voce manus.*
ibid. — *vnceq; manus.*
Ouid.1 Met. — *laudas digitosq; manusq;.*
Prop.lib.4. *Et caua suscepto flumine palma sat est.*

Mare.

Vir.2. Geor. *Atque indignatum magnis stridoribus aequor*
Iulia qua ponto longe sonat vnda refuso,
Tyrrhenusq; fretis immittitur aestus Auernis.

— *qua*

-- qua vi maria alta tumescant. Virg. 3. Geor.
— abruptis turbata procellis ibid.
Nocte natat cæca serus frota.
— aut præceps Neptuno immerserit Eurus. Vig. 4. Geor.
Vt mare sollicitum stridet refluentibus vndis. ibid.
Est in Carpathio Neptuni gurgite vates. ibid.
— terris iactatus, & alto. Virg. 1. Aeneid.
Sic cunctus pelagi cecidit fragor. Ibid
— spumas salis ære ruebant. Ibid.
— submergere Ponto. Ibid.
— & dicto citius tumida æquora placat. Ibid.
Despiciens mare veliuolum. Ibid.
It mare præruptum, & pelago premit arua sonanti. Ibid.
In freta dum fluuij current. Ibid.
— & vastum maris æquor arandum. Vir. 2. Aeneid.
— tranquilla per alta. Ibid.
Fit sonitus spumante salo. ibid.
— atque imo Nereus ciet æquora fundo, Ibid.
Et salis Ausonij lustrandum nauibus æquor. Virg. 3. Aeneid.
Exultantque vada, atq; æstu miscentur arena. Ibid.
Postquam altos tetigit fluctus, & ad æquora venit. Ibid.
— quo pontus, & omnes Intremuere vndæ. Ibid.
— qua circum littora, circum Virg. 4. Aeneid.
Piscosos scopulos, humilis volat æquora iuxta.
— per vndosum peteretur classibus æquor. ibid.
Anixi torquent spumas, & cærula verrunt. Virg. 8. Aeneid.
— qua totum Nereus circumsonat orbem. Ouid. 1. Meta.
— immensa licentia ponti ibid.
Pars maris, & lacus subitarum campus aquarum. Ibid.
— iratum mare. Hor. Epo. 2.
— inuerso mari. Hor. Epod. 10.
— amet salsa æquora. Hor. epod. 16.
Nos manet Oceanus circumuagus. ibid.
Non saxa nudis surdiora nauitis Hora. in Canid.
Neptunus alto tundit hybernus salo. reip.
— ventosa per æquora. Virg 1. Geor.
Pontus, & ostriferi fauces tentantur Abydi. ibid.

Ibid.	*— & Oceani metuentes æquore tingi.*
ib.	*— infidum remis impellere marmor.*
Vir. Eclog 2.	*Cum placidum ventis staret mare.*
Vir. Eclog. 4.	*— tentare Tethin ratibus,*
Ibid.	*— tractusque maris.*
Virg. Eclog. 6.	*— discludere Nerea ponto.*
Hor. 1. car. o. 3.	*Qui vidi mare turgidum.*
Ibid.	*— qui fragilem truci*
	Commisit pelago ratem.
Ibid.	*— Oceano dissociabili*
Ibid. o. 5.	*— aspera nigris æquora ventis,*
Ib. o. 9.	*Strauere ventos æquore feruido.*
ib. o. 14.	*Vix durare carinæ*
	Possunt imperiosius æquor.
Ib. o. 33.	*— fretis acrior Adriæ.*
	Curuantis Calabros sinus.
ib. o. 35.	*Oceanoq; rubro.*
Hor. 2. car. o 7.	*— resorbens Vnda fretis tulit æstuosis.*
Hor. 3. car. o. 1.	*Tumultuosum sollicitat mare.*
Ib. o. 3.	*Dux inquieti turbidus Adriæ.*
Ouid. 1. Meta.	*— nec brachia longo*
	Margine terrarum porrexerat Amphitrite.
ibid.	*— circumfluus humor*
	Vltima possedit, solidumq; coercuit orbem.
Ibid.	*Tum freta diffudit, rapidisq; tumescere ventis*
	Iussit, & ambita circumdare litora terræ.
ibid.	*Cesserunt nitidis habitanda piscibus vndæ.*
Ouid. in ib.	*— in æquoreas præcipiteris aquas.*
Ouid. 2. Meta.	*Aequora celarat medias cingentia terras.*
Ouid. 14. Meta.	*Nauifragumq; fretum.*
Vir. 10. Aeneid.	*— & cærula concha Exterrens freta.*
Virg. 8. Aeneid.	*Hæc inter tumidi late maris ibat imago*
	Aurea, sed fluctu spumabant cærula cano:
	Et circum argento clari delphines in orbem
	Aequora verrebant caudis, æstumq; secabant.
ibid.	*— arua noua Neptunia cæde rubescunt.*

Labi-

Labitur alta secans, fluctuq. astuq. secundo. Virg. 10. Aeneid.
Altum alij teneant. Vir. 5. Aeneid.
— cunctiq. profundum Pontum aspectabant. ibid.
Mene salis placidi vultum, fluctusq. quietos, ibid.
Ignorare iubes?
— magnas obeuntia terras Vir. 6. Aeneid.
Tot maria intraui.
Et qua marmoreo fert monstra sub aquore pontus. Ibid.
— arua noua Neptunia cade rubescunt. Vir. 8. Aeneid.
— profundi Auctor
Felici totos arte sonare sinus.
— & pelagi petere alta parabat. Vir. 9. Aeneid.
— incedit medij per maxima Nerei Vir. 10. Aeneid.
Stagna viam scindens,
Aspicit immensum moles natiua profundum. Ouid. epist. 5.
Qua latam Nereus caruleus ambit humum. Ouid. epist. 9.
Omne tenet ponti, qua plaga laua iacet. Ouid Epist. 18.
— minacis Adriatici Negare litus. Catullus.
— trucemve Ponticum sinum. Id.
Rabidum salum tulistis, truculentaq; pelagi. Id.
— prope marmora pelagi. Id.
Dicuntur liquidas Neptuni nasse per vndas. Id.
Oceanusq. pater, totum, qui amplectitur orbem Id.
Vnde aciem in pelagi vastus protenderet astus, id.
Tum tremuli salis aduersas procurrere in vndas.
— at gurgite lato id.
Discernens patriam truculentum diuidit aquor.
Vtq; maris vastum prospectet turribus aquor, Tib. lib. 1.
Qualis & in curuum ponetus confluxerit orbem. Tib. lib. 4.
— placidum per Nerea. Ibid.
— Oceanus ponto, qua continet orbem. Ibid.
Ionio lassas ducere rore manus. Prop. lib. 2.
— fluctus siccare marinos. Ibid.
Et venit e rubro concha Erycina salo. Prop. lib. 1.
Nunquam occiduo lota profundo. Prop lib. 3.
Tyrrheni sinus obruat profundi, Statius

Luc. 1. Pharf. Tethyos vnda vaga.
ib. — Tethys maior:bus vndis
Hesperium Calpen, summumq; impleuit Atlanta.
Luca. 3. pharf. — mediumq; rates tenuere profundum.
Ouid. 2. Meta. — ad canam descendit in æquora Tethym.
Oceanumq; senem.
Lucre. lib. 1. — mare nauigerum.
Lucre. lib. 6. — quod vndas
Argust & liquidam molem, camposq; natanteis.
Sil. ita. lib. 8. — & lati stagna profundi.
Sene. in Her. fur. Quocumq; abluitur solum
Tasto Tethyos ambitu.
ib. Et vaga ponti mobilis vnda.

Vide, Nauigare.

Maritare, Matrimonium.

Vir. 3. Geor. Aetus Lucinam, iustosq; pati hymenæos
Desinit.
Vir. 1. Aeneid. Quarum, quę forma pulcherrima, Deiopeam
Coniugio iungam stabili, propriamq; dicabo.
ib. Cui pater intactam dederat, primusque iugarat.
Vir. 3. Aeneid. Coniugio Aeacide Pyrrhi, sceptrisq; potitum.
Et patrio Andromachen iterum cessisse marito.
Ibid. Coniugio, Anchisa Veneris dignate superbo.
Vir. 4. Aeneid. Ne cui me vinclo vellem sociare iugali,
Postquam primus amor deceptum morte fefellit.
Si non pertæsum thalami tædæque fuisset.
Ibid. — quæ surgere regna Coniugio tali.
Ibid. Iunoni ante omnes, cui vincla iugalia curæ.
Ibid. — pacem æternam, pactosq; hymenæos.
Exercemus.
Ibid. Hic Hymeneus erit.
Ibid. Cui sepulchra viro dignetur iungere Dido.
Ibid. Per connubia nostra, per inceptos hymenæos.
Ibid. — lectumque iugalem.
Ibid. — Nomadumque petam connubia supplex.

Quos

Quos ego iam toties sum dedignata maritos,
Deinde torus iunxit.
Multi illam petiere, illa auersata petentes Ouid. 1. Met.
Impatiens, experſque viri nemora auia luſtrat, Ibid.
Nec quid hymen, quid amor, quid ſint cõnubia curat.
Sæpe pater dixit, generum mihi filia debes,
Sæpe pater dixit, debes mihi nata nepotes
Illa velut crimen tædas exoſa iugales,
At tibi ego ignarus thalamos, tædaſq; parabam, Ib.
Speſq; fuit generis mihi prima, ſecunda nepotum.
Mopſe nouas incide faces, tibi ducitur vxor: Vir. Eclog. 8.
--- miſeræq; nuper Virgines nuptæ Hor. 2. car. 8.
Sauo nupta viro. Hor. 3. car. o. 10.
Ludus erat ſacra connubia fallere tæda. Mart. lib. 6.
Claudia Ruſe meo nubit peregrina Pudenti Mart. lib. 4.
Macte eſto tædis o Hymenæe tuis.
Sed iam aut contigerant illi connubia matris. Ouid. 12. Met.
Aut fuerant promiſſa tua.
Duxerat Hippodamen audaci Ixione natus. Ibid.
Si qua tibi ſponſa eſt, ſi quam dignabere tæda. Ouid. 4. Met.
Te face ſolemni iunget ſibi. Ouid. 7. Met.
Quin gnatam egregio genere, digniſq; hymenæis Vir. 11. Æneid.
Des pater, & pacem hanc æterno fœdere iungas.
Iam matura viro, iam plenis nubilis annis: Vir. 7. Æneid.
Multi illam magno e Latio, totaq; petebant
Auſonia, petit ante alios pulcherrimus omnes
Turnus, auis, atauiſq; potens, quem regia coniux
Adiungi generum miro properabat amore.
Ne pete connubijs natam ſociare Latinis, Ib.
O mea progenies, thalamis neu crede paratis.
Externi veniunt generi.
Eſt mihi nata, viro gentis quam iungere noſtræ Ibid.
Non patrio ex adyto ſortes, non plurima cælo
Monſtra ſinunt, generos externis affore ab oris.
Rex tibi coniugium, & quæſitas ſanguine dotes ibid.
Abnegat, externuſq; in regnum quæritur hæres.
Talia connubia, & tales celebrent hymenæos Ibid.

Egregium Veneris genus, & rex ipse Latinus.

— iugali

Author. *Maturam consorte puellam.*

— Turniq; minorem

Vir. 9. Aeneid. *Germanam nuper thalamo sociatus habebat.*

Cum iam connubiis pacem felicibus (esto)

Component.

Ouid. epist. 4. *At nec nupta quidem, tedaq; accepta iugali.*

Ouid. Epist. 5. *— seruo nubere nympha tuli.*

Ouid. Epist. 6. *Heu vbi pacta fides connubialia iura.*

ibid. *Me tibi, teq; mihi tæda pudica dedit.*

Ouid. Epist. 8. *Cum tibi nubebam, nulli mea tæda nocebat.*

Si iungar Pyrrho, tu mihi læsus eris.

ibid. *— nec pacta marito*

Intraui thalamos matre parante nouos.

Ouid. Epist. 9. *At bene nupta feror, quia nominor Herculis vxor*

ibid. *Si qua velis apte nubere, nube pari,*

Ibid. *Turpia famosus corpora iunget Hymen.*

Ouid. Epist. 11. *— fratri nam nupta futura es.*

Illius, de quo mater es, vxor eris.

Ouid, epist. 12. *Quod si forte virum non dedignare Pelasgum.*

ibid. *Quam thalamo nisi tu nupta sit vlla meo.*

ibid. *At subito nostras vt Hymen cantatus ad aures*

Venit, & accenso lampades igne micant.

Tibiaq. effudit socialia carmina vobis,

At mihi funesta flebiliora tuba.

Turba ruũt, & hymen clamãt, Hymenæa frequẽtant.

Catullus. *— bona cum bona*

Nubit alite virgo.

Prodeas noua nupta.

Et iuueni ardenti castam donare puellam.

Cum par connubiũ maturo tempore adepta est.

Tum Tethidi pater ipse iugandum Pelea sensit.

Tene suam Tethis concessit ducere neptem.

Sed connubia læta, sed optatos Hymenæos.

Si tibi non cordi fuerant connubia nostra.

Nec Tethidis tædas voluit celebrare iugales,

Quare

Quare agite optatos animi coniungite amores, Id.
Accipiat coniux felici fœdere Diuam,
Dedatur cupido iamdudum nupta marito.
Vt iuueni primum virgo deducta marito. Tib. lib. 3.
Vt formosa nouo quæ parat ire viro. Prop. lib. 1.
Iungor Paule tuo sic discessura cubili, Prop. lib. 4.
In lapide hoc vni nupta fuisse legar.
Hic & coniugij sacrum Boet. lib. 2.
Castis nectit amoribus.
Coniugium per lustra nouem sine crimine concors Auson.
vnum habui.
— nisi quod tibi iungerer vni. Ouid. Epist. 19.
Nube, precor, dicet, cui te bona numina iungunt, ibid.
Quem fore iurasti, sit gener ille mihi.
Iam nulli tradenda viro. Lucr. 2. Phras.
Castaq; priuatæ veneris connubia læta Lucre. lib. 5.
Cognita sunt, prolemq. ex se videre creatam.
Cur tener vxorem ducat spado?
--- nubit amicus, Iuue. Sat. 1.
Et nubit decimo iam Thelesina viro. Iuue. Sat. 2.
Sin copulari pertinax tædis negat. Mart. lib. 6.
Nubere Paula cupit nobis, ego ducere Paulam Senec. in Her. fur. io
Nolo.
Hac, qua lege viro nubere virgo solet. Mart. lib. 10.
Præluxere faces, velarunt flammea vultus, Mart. lib. 12.
Nec tua defuerunt verba Thalasse tibi.
--- quod si felicior essem, Ouid. 10. meta.
Nec mihi coniugium fata importuna negarent,
Vnus eras, cum quo sociare cubilia vellem.
Hæc vbi nubilibus primum maturuit annis, Ouid. 14. meta.
Præposito cunctis Laurenti tradita Pico est.
Iam vicina toro plenis adoleuerat annis Claud. 1. de rap. Pro.
Virginitas, tenerum iam pronuba flamma pudorem
Sollicitat, mistaq; tremit formidine votum.
--- quantis connubia nostra procorum Stat. 2. Theb.
Turba petat studijs.
--- charisq; paraq connubia natis Sta. 2. Achil.

Ma-

Maritus.

Vir. 8. Aeneid. — *deserti coniugis iras.*
ib. — *iterum cessisse marito.*
Ouid. 8. Meta. *Atque suus coniux vbi sit.*
Virg. 7. Aeneid. *Iam matura viro. iam plenis nubilis annis.*
Auctor. — *iugali*
Maturam consorte puellam.
Statius. *Ad nuptas redeuntibus maritis,*
Luca 8. Pharf. — *o maxime coniux,*
O thalamis indigne meis.
Ouid. 14. Meta. *Vertumnumq. tori socium tibi delige.*

Mars.

Vir. 8, Aeneid. — *horrentia Martis Arma.*
Vir. 3, Aeneid. *Gradiuumq. patrem, Geticis, qui præsides aruis.*
Vir. 1. Geor. — *sauit toto Mars impius orbe.*
Vir. 11. Aeneid. — *tibi magno trophæum Bellipotens.*
Vir. 12, Aeneid. *Sanguineus Mauors.*
ib. — *tuq. inclyta Mauors*
Cuncta tuo qui bella pater sub numine torques.
Virg. 5, Aeneid. — *Mauors Calatus ferro.*
Vir. 9. Aeneid. *Hic Mars armipotens.*
ib. *Bellatorq. animo deus incidit.*
Ouid. 6. Meta. *Et genus a magno ducentem forte Gradiuo.*
Auson. *Gradiuus iubeat si capere arma ducem*
Ouid. 1. de rem. — *sanguinei iuuenilis munera Martis.*
Lucr. lib. 1. — *quoniam belli fera munera Mauors*
Armipotens regit.
Sil. Ita. lib. 15. — *Validoq. habitata Grauido,*
Ouid. 5. Fast. *Bellice, depositis clypeo paulisper, & hasta,*
Mars ades.
ib. *Cum sis officiis Gradiue virilibus aptus.*
Claud. de magn. *Mauors sanguinea qui cuspide verberat vrbeis.*
ib. — *ferrea Martis forma nitet.*

Mater

Mater.

Paret amor dictis chara genitricis. Virg. 1. Aeneid
— at memor ille Matris Acidaliae. Ibid.
Alma parens. Virg. 2. Aeneid
— amissa cura parentis. Vir. 3 Aeneid.
— genitrix pulcherrima. Vir. 4. Aeneid.

Mederi, Medicina, Medicus.

— quo non praesentius vllum Auxilium venit. Virg. 3. Geor.
Ora fouent illo & fenibus medicantur anhelis. Ibid.
Dum medicas adhibere manus ad vulnera pastor Vir. 3 Geor.
Abnegat.
— ea visa salus morientibus vna. Ibid.
— rescindere summum Vlceris os. Ibid.
Continuo culpam ferro compesce. priusquam Ibid.
Dira per incautum serpant contagia vulgus.
— tamquam haec sit nostri medicina furoris. Virg Eclog. 10.
Quid tibi cum medicis? dimitte Machaonas omnes. Mart lib. 2.
Et numerosa linunt stellantem splenia frontem. Ibid.
Vtere tentatis operosa viribus herbae, Ouid 14. Met.
Nec medicare mihi, sanesq. hac vulnera mando.
— & morsus arte leuabat. Vir. 7. Aeneid.
Sed non Dardaniae medicari cuspidis ictum.
Eualuit, neq. eum iuuere in vulnera cantus.
Somniferi, & Marsis quaesita in montibus herba.
Scire potestates herbarum, vsumq. medendi. Virg 12. Aeneid.
Maluit, & mutas agitare inglorius artes.
— ille retorto Ibid.
Paeonium in morem senior succinctus amictu,
Multa manu medica, Phoebiq; potentibus herbis.
Nequicquam trepidat.
Hoc Venus obscuro faciem circundata nimbo. Ibid.
Detulit, hoc fusum labris splendentibus amnem
Inficit, occulte medicans, spargitq; salubris

Am-

Ambrosiæ succos, & odoriferam Panaceam:
Fouit ea vulnus lympha longæuus Iapys
Ignorans, subitoq; omnis de corpore fugit.
Quippe dolor, omnis stetit imo vulnere sanguis.

Ouid. epist. 5. *— medicas mihi tradidit artes,*
Ibid. *Quæcumque herba potens ad opem, radixq; medendi*
Vtilis in toto nascitur orbe, mea est.
Ouid. Epist. 11. *Quas mihi non herbas, quæ non medicamina nutrix*
Attulit audaci supposuitq. manu.
Tib. lib. 3. *Aufer & ipse meum pariter medicando dolorem.*
Tib. lib. 4. *Huc ades & teneræ morbos expelle puellæ,*
Ibid. *Crede mihi propera, nec te iam Phœbe pigebit*
Formosæ medicas applicuisse manus.
Prop lib. 1. *Tarda Philoctetæ sanauit crura Machaon.*
ibid. *— qua cuspide vulnus*
Senserat hac ipsa cuspide sensit opem.
Prop. li. 2. *— cineri nunc medicina datur.*
Claudius *Publica morborum requies, commune medentum*
Auxilium, præsens numen, inempta salus.
id. *Pacaturq. ægro luxuriante dolor.*
Auson. *— non vltimus arte medendi.*
Statius *Ille ego, qui toties blandus matrumque, patrumque*
Vulnera, qui viuos potui mulcere dolores,
Deficio, medicasq. manus, fomentaq; quæro
Vulneribus (sed summa) meis.
Ouid. 2. de arte. *Quantus apud Danaos Podalirius arte medendi.*
Ouid. 1. de rem. *— et medicæ Phœbe repertor opis.*
Ibid. *Principijs obsta, sero medicina paratur,*
Cum mala per longas conualuere moras.
Ibid. *Qui modo nascentes properabam pellere morbos,*
Admoueo tardam nunc quoque lenius opem.
ibid. *Curabar proprijs æger Podalirius herbis,*
Et fateor medicus turpiter æger eram.
Ouid. 2. de rem. *Corpora vix ferro quædam sanantur acuto,*
Auxilium multis succus, & herba fuit.
Ibid. *Ille Machaonia vix ope sanus erit.*
Ouid. Epist. 20. *Adiuuor, & nulla fessa medentis ope.*

&

— & medicas exercet inanites artes. Ouid 2. Met.
— venienti occurrite morbo. Pers. sat. 3.
— medicas hinc ocyus arteis Sil. Ita. lib. 5.
Et senioris opem Synalı vocat vngere vulnus
Herbarum hic succu, ferrumq; e corpore cantu
Exigere, & somnum toto misisse chelydro
Anteibat cunctos, nomenq; erat inde per vrbeis.
Telerumq; graueis ictus sedare medendo ibid.
Tum proauita ferens leni medicamina dextra ibid.
Ocyus intortus de more astrictus amictus,
Mulcebat lympha purgatum sanguine vulnus.
— inde ægra reponit Sil. Ital. lib. 6.
Membra toro, nec ferre rudis medicamina (quippe
Callebat bellis) nunc purgat vulnera lympha.
Nunc mulcet succis, ligat inde, ac vellera molli
Circundat tactu, & torpenteis mitigat artus
Vos quoq; Phœbea morbos qui pellitis arte Ouid. 3. Fast.
Nullus Apollinea qui leuet arte malum est. Ouid. 3. de Trist. Ele 3.
Vtq; Machaonys Pæantius artibus hæres Ouid. 1. de pon. Eleg. 4.
Lenito medicam vulnere sensit opem.
--- Pæonias nequicquam admoueris herbas. Claud. 2. in Eutro.
— lenire dolorem Hor. 1. Epist.
Possis, & magnam morbi deponere partem.
Non domus, & fundus, non æris aceruus, & auri ibid.
Ægroto domino deduxit corpore febres.
Quin etiam succos, atq; auxiliantia morbis. Stat. 2. Achil.
Gramina, quo nimius staret medicamine sanguis,
Quid faciat somnos, quid hiantia vulnera claudat.
Quæ ferro cohibenda lues, quæ cederet, herbis
Edocuit.

Mel. Mellificare.

--- necnon & apes examina condunt. Vir. 4. Geor.
Protinus aerij mellis cœlestia dona Virg. 2. Geor.
Exequar.
Admiranda tibi leuium spectacula rerum. Ibid.

Vt

ib. *Vt cum prima noui ducent examina reges*
Vere suo, ludetque fauis emissa iuuentus.
ib. *Excudunt ceras, & mella tenacia fingunt.*
Ibid. *Dulcia mella premes.*
ibid. *Ergo apibus fœtis idem, atque examine multo*
Primus abundare, & spumantia cogere pressis
Mella fauis.
Ibid. *— alia purissima mella*
Stipant, & liquido distendunt nectare cellas.
Ibid. *Feruet opus, redolentque thymo fragrantia mella.*
Vir. 1 Aeneid. *Qualis apes æstate noua per florea rura*
Exercet sub sole labor, cum gentis adultos
Educunt fœtus, aut cum liquentia mella
Stipant, & dulci distendunt nectare cellas:
Feruet opus, redolentq; thymo fragrantia mella.
Hor. epod. 2 *Aut pressa puris mella condit amphoris.*
Vir. Eclo. 4. *Et duræ quercus sudabunt roscida mella.*
Hor. 2. car. 6. *— vbi non Hymetto Mella decedunt.*
Ibid. o. 19. *Lapsa cauis iterare mella.*
Ouid. 1. Meta. *Flauaq; de viridi stillabant ilice mella*
Tib. lib. 1. *Ipsa mella dabant quercus.*
Ibid. *---purum filia parua fauum.*
Tib. lib. 2. *Rure leuis verno flores apis ingerit alueo*
Compleat vt dulci sedula melle fauos.
Boet. lib. 2. *Nec brachia munera norat*
Liquido confundere melle.
Boet. lib. 3. *Dulcior est apium mage labor,*
Ibid. *Si malus ora prius sapor edat.*
Apiumq; par volantum
Vbi grata mella fudit.
Mart. lib. 5. *Quod Atticarum prima mella cerarum.*
Ouid 5. Trist. Eleg. 5. *Melle quod in ceris Attica ponit apis.*
Ouid. 15. Met. *--- mella thymi redolentia flore.*

Vide, Apes.

Membrorum varia nomina.

Vir. 5. Aeneid. *--- salsusq; per artus sudor yt.*

— la-

— *latosq; humeros, subiectaq; colla.* Ibid.

Virginei volucrum vultus fœdissima ventris Vir. 3. Aeneid.
Proluuies, vncaq. manus, & pallida semper,
Ora fame.

Prima hominis facies. ib.

Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat. ib.

— *& membra decora iuuenca.* Vir. 4. Aeneid.

— *laudat digitosque, manusque,* Ouid. 1 Meta.
Brachiaque, & nudos media plus parte lacertos.

— *duplicem ex humeris reiecit amictum,* Virg. 5. Aeneid.
Et magnos membrorum artus, magna ossa, lacertosq;
Exuit.

Hic membris, & mole valens, sed tarda trementi ib.
Genua labant, vastos quatit ager anhelitus artus,
Ostenditque humeros latos, alternaq. iactat id.
Brachia.

— *ictus erat, qua crus esse incipit, & qua* Ouid. 6. Meta.
Mollia neruosus facit inter nodia poples.

— *Molliri membra videres,* Ouid. 5. Meta.
Ossa pati flexus, vngues posuisse rigorem,
Primaq. de tota tenuissima quaq; liquescunt,
Cærulei crines, digitique, & crura, pedesque.
Nam breuis in gelidas membris exilibus vndas
Transitus est, post hæc humeri, tergumque, latusque,
Pectoraq; in tenues abeunt euanida riuos,
Denique pro viuo vitiatas sanguine venas.
Lympha subit.

Defluxere coma, cum queis & naris, & aures, Ouid. 6. Met.
Fitq; caput minimum, toto quoque corpore parua est,
In latere exiles digiti pro cruribus hærent,
Cætera venter habet.

Quod medio lenta spina curuamine fixum Ouid. 3. Met.
Constitit, & totum descendit in ilia ferrum.

Meminisse.

— *& quorum Graij meminere poetæ.* Vir. 3. Georg.

Ven-

Vir. 4. Geor. *Venturaque hyemis memores.*
ibid. *--- ille sua contra non immemor artis.*
Vir. 1. Aeneid. *--- saeua memorem Iunonis ob iram.*
Ibid. *--- forsan & hac olim meminisse iuuabit.*
Ibid. *Nec dum etiam causae irarum, saeuique dolores*
Exciderant animo, manet alta mente repostum
Iudicium Paridis, spretaeque iniuria formae.
ibid. *Cum iuno aeternum seruans sub pectore vulnus.*
Vir. 2. Aeneid. *--- narrare memento:*
Vir. 3. Aeneid. *--- si rite audita recordor.*
ibid. *Signa tibi dicam, tu condita mente teneto.*
Vir. 4. Aeneid. *Nec venit in mentem.*
Ibid. *--- nec me meminisse pigebit Elisae.*
Ibid. *Dum memor ipse mei.*
ibid. *Et bene apud memores veteris stat gratia facti.*
Ouid. 1. Meta. *Esse quoque in fatis reminiscitur.*
Hor. 1. car. o. 7. *--- finire memento Tristitiam.*
Ouid. 12. Meta. *--- quid me meminisse malorum Cogis?*
Ouid. 1. de Trist. *Hae mihi semper erunt imis infixa medullis.*
Perpetuusq; animae debitor huius ero.
Spiritus hic vacuas prius extenuandus in auras
Ibit, & in tepido deserit ossa rogo.
Quam subeant animo meritorum obliuia nostri,
Et longa pietas excidat ista die.
Author *At ne tanta feri bibat rigorem*
Lethi gratia.
Vir. 9 Aeneid. *--- meriti tanti non immemor vnquam.*
Ouid. 6. Meta. *--- exitium satyri reminiscitur alter.*
Ouid. Epist. 7. *Aeneasque oculis semper vigilantibus haeret,*
Aeneamq; animo noxque diesque refert.
Ouid. Epist. 11. *Viue memor nostri.*
Ouid. Epist. 15. *Signatum hoc memori pectore nomen habe.*
Catullus. *Tum vero facito, vt memori tibi condita corde*
Haec vigeant mandata, nec vlla oblitteret aetas.
Id. *Haec mandata prius constanti mente tenentem.*
Prop. lib. 3. *Tum sibi si qua mei veniet non immemor hora.*
Statius. *--- & penitus noti tibi vatis amorem*

Cer-

Corde exire veta.
-- & æterno fixum sub pectore serua Sil. Ital. lib. 7.
Pro quibus affirmat fore se memoremque, piumque, Ouid 5. Trist. Eleg. 5.
Siue diem videat, siue tegatur humo.
-- illumq; diem sub corde referres Claud. 3. I Coss. Hono.
Hac pastoris egens vrbs memori dabat Auctor
Iacturas animo.
Instat onustorum palmis reuocamen auorum. Id.

Mensa.

Surgere iam tempus iam pingues linquere mensas. Catullus.
At sibi quisque dapes, & festas extruet alte Tib. lib. 2.
Cespitibus mensas, cespitibusq; torum.
At non secura reddamus tempora mensa. Tib. lib. 3.
Vna vescitur omnis ordo mensa. Statius.
-- rara sine mentore mensa. Iuue. Sat. 8.
-- mensas posuere ministri Ouid. 2. Meta.
Extructas dapibus, nec tosta frugis egentes.
Nec mora iam mensas famularis turba, torosq; Stat. 2. Achil.
Instruit.

Vide, Conuiuium.

Mensis, & Mensium numerus.

Tertia iam luna se cornua lumine complent. Vir. 3. Aeneid.
--& incipient magni procedere menses. Vir. Eclog. 4.
Cornua cum luna pleno semel orbe coissent. Ouid. Epist. 2.
Luna quater latuit, toto quater orbe recreuit. ibid.
Sexta resurgebant orientis cornua luna. Ouid. 8. Meta.
-- truditur dies die Hor. 2. car. o. 18.
Nouaq. pergunt interire luna.
Fronte curuatos imitatus ignes Hor. 4. car. o. 2.
Tertium luna referentis ortum.
Damna tamen celeres reparant cœlestia luna. Ibid. o. 7.
-- idus tibi sunt agenda, Ib. o. 2.

Qui dies mensem veneris marina
Findit Aprilem.

Ouid.Epist.11. *Iam nouies erat orta soror pulcherrima Phœbi,*
Denaq; luciferos luna vehebat equos.

Catullus. *Tu cursu Dea menstruo*
Metiens iter annuum.

Tib. lib. 3. *— & qualis, ut orbem*
Compleuit, versis luna recurrit equis.

Luca. 1. Pharf. *Tertia iam grauido pluuialis Cynthia cornu.*

Sil.Ita. lib. 3. *Bissenos luna nondum compleuerat orbeis.*

Luca. 2. pharf. *Ante bis exactum, quam Cynthia conderet orbem.*

Luca. ad Calp. *Et prius ætheria moles circumuaga flamma*
Annua bis senis reuocabit mensibus astra,

Ouid. 2. Meta. *Luna quater iunctis implerat cornibus orbem.*

Ibid. *Orbe resurgebant lunaria cornua nono.*

Ouid. 7 Meta. *Dumq. quater plenis expleuit cornibus orbem*
Luna, quater plenum tenuata retenuit orbem.

Ouid. 2. Fast. *Luna nouum decies implerat cornibus orbem.*

Ibid. *Luna resumebat decimo noua cornua motu.*

Ouid. 3. Fast. *Annus erat decimum cum luna receperat orbem.*

Ouid. 10. Meta. *— iamq. coactis,*
Cornibus in plenum nouies lunaribus orbem.

ibid. *Perque nouem errauit redeuntis cornua lunæ.*

Ouid 11. Meta. *Ante reuersurum, quam luna bis impleat orbem*

Claud. 1. laud. Stil. *— & luna nuper nascente profectus,*
Ante redis quam plena fuit.

Statius 1, Theb. *Bisquinos plena cum fronte resumeret orbeis*
Cynthia.

Stat. 5. Syl. *Septima iam rediens Phœbe mihi respicit ægras*
Stare genas,

Ouid. 7. Meta. *Alter agebatur post sacra iugalia mensis.*

Manil. lib. 3. *Luna dabit menseis peragunt quod menstrua cursura.*

Mentiri. Mendax.

Virg. 2. Aeneid. *— vanum etiam, mendacemq; improba finxit.*

ib. *— fatum quo te mentiris.*

Sed

Sed mera narrantur mendacia. Mart. lib. 8.
Nec mendacia qui loquar libenter. Mart. lib. 1.
Mistaq; cum veris passim commenta vagantur Ouid. 12. Meta.
Millia rumorum –
Atque ita mentibus sic veris falsa remiscet. Hor. de arte poe.
— *qui se genitum septemplice Nilo* Ouid. 5. Meta.
Ementitus erat.
si quid mentita fuisses Prop. lib. 2.
— *aut falsum dicere.* Auson.
Nec vos decipiant blandæ mendacia linguæ, Ouid. Epist. 16.
Hic metuit mendax, sed & hac periura vocari
Non est mentitus. Mart. lib. 11.

Mercator, & Merces.

Hor. Rtcar. 1. 31.
— *diues & aureis*
Mercator exsiccet culullis
Vina Syra reparata merce
Diis charus ipsis, quippe ter, & quater
Anno reuisens æquor Atlanticum.
Impiger extremos currit mercator ad Indos. Hor. Epo. 1.
Per mare pauperiem. fugens, per saxa per igneis.
Nec vagus ignotis repetens compendia terris Tib. lib. 1.
Presserat externam nauita merce ratem.
Illic, quas mittit diues Panchaia merces Tib. lib. 3.
Eoiq; Arabes diues, & Assiria.
Non freta mercator timuit. Claud.
Mercator ne vagus. Hor. de arte poe.
Aut Arabum portus mercis mutator Eoæ, Luca 8. Pharf.
Magne petet.
Mercibus hic Italis mutat sub sole recenti Perf. sat. 5.
Rugosum piper, & pallentis grana cumini
Si qui vecturus longinqua per æquora merces. Claud. 3. de rapt. Pro.
Molitur tellure ratem, vitamq. procellis
Obiectare parat.
Et vagus ignotum penetrauit nauita pontum. Manil. lib. 1.
Fecit & incertis iter commercia terris.

Mercurius.

Vir. 4. Aeneid. -- *paribus nitens Cyllenius alis.*
ibid. -- *Cyllenia proles.*
ibid. -- *Interpres diuum Ioue missus ab alto,*
Ouid. 1. Meta. -- *natumq; vocas quem lucida partu*
Pleias enixa est.
Ibid. *Sedit Atlantiades.*
ibid. -- *Ioue natus.*
Hor. 1. car. 1. *Siue mutata iuuenem figura*
Ales in terris imitaris alme
Filius Maie.
ib. o. 10. *Mercuri facunde nepos Atlantis,*
Qui feros cultus hominum recentum
Voce formasti catus, & decore
More Palastre,
Te canam magni Iouis, & deorum
Nuntium, curuaq; lira parentem.
Vir. 8. Aeneid. *Vobis Mercurius pater est. quem candida Maia*
Cyllenes golido conceptum vertice fudit.
Ouid. 4. Meta. *Venit Atlantiades positis caducifer alis.*
Ouid. 2. Meta. -- *videt has Atlantide Maia*
Natus.
Ibid. -- *Deus aspicit ales.*
Ibid. -- *cui sic respondit Atlantis,*
Pleionesq. nepos, ego sum, qui iussa per auras
Verba patris porto, pater est mihi Iuppiter ipse.
Ouid. 4. Fast. -- *sumptis Caducifer alis.*
Mart. lib. 7. *Cyllenes, cæliq; decus, facunde minister,*
Aurea cui torto virga dracone viret.
Claud. 1. de rap. pro. *Tum Maia genitum, qui feruida dicta reportet*
Imperat acciri, Cyllenius astitit ales
Somniferam quatiens, virgam, tectusq; galero.
Ibid. *Atlantis tegea nepos, commune profundis,*
Et superis numen, qui fas per limen vtrumque
Solus habes, geminoque facis commercia mundo.
Stat. 2. Theb. -- *Maia satus aliger.*

Tu

Tu princeps, auctorq; sacri cyllenie tanti. Manil. lib. 1.
Per te iam cælum in terris, iam sidera nota.
Te tua templa ferunt Maia Cyllenie nate. Man. lib. 1.

Meretrix.

Subdola famosæ, moneo, fuge retia mœchæ. Mart. lib. 2.
Abscondunt spurcas hæc monimenta lupas. Mart. lib. 1.
— pellex ego facta. Ouid. 6. Met.

Mergere. Vide, Immergere.

Meridies.

— medio cum sol stetit igneus orbe. Auson.
— medios cum sol accenderit æstus. Vir. 4. Geor.
— & medium sol igneus orbem Hauserat, Ibid.
Dum calet, & medio sol est altissimus orbe. Ouid. 1. meta.
Sole sub ardenti resonant arbusta cicadis. Vir. Eclog. 2.
— inclinare meridiem sentis. Hor. 1. car. o. 28.
Cum Titan medium constituit diem. Sene. in Hippo.
Iam prono Phaetonte sudat Æthon, Mart. lib. 3.
Exarsitq. dies, & hora lassos
Interiungit equos meridiana.
Fecerat exiguas iam sol altissimus vmbras. Ouid. 3. Meta.
Hac vice sermonum roseis aurora quadrigis
Iam medium æthere cursu traiecerat axem.
Sol medium cæli conscenderat igneus orbem.
— melior quoniam pars acta diei.
Iamq; dies medius rerum contraxerat vmbras, Ouid. 3. meta.
Et sol ex æquo meta distabat vtraque.
— nunc Phœbus vtraque ib.
Distat idem terra, finditq. vaporibus arua.
Iamq; dies medius tenues contraxerat vmbras, Ouid. 3. de arte.
Inque pari spatio vesper, & ortus erant.
Quaq; dies medius flagrantibus æstuat horis. Luca. 1. phars.
Ipse caput medio Titan cum ferret olympo. Ibid.

Luca. 5. phars. — *medio cum Phœbus in axe est.*

Luca. 4. Phars. — *donec decresceret vmbra,*
In medium surgente die.

Ouid. 1. Meta. *Vlterius medio spatium sol altus habebat.*

Luc. 9. Phars. — *nil obstat Phœbo, cum cardine summo*
Stat librata dies, truncum vix protegit arbor,
Tam breuis in medium radijs compellitur vmbra.

Sil. Ita. lib. 3. — *medium cum sol accendit olympum.*

Ouid. 2. Fast. *Aut plus, aut medium sole tenente diem.*

Ibid. — *medias sole tenente vias.*

Ouid. 10. Meta. *Iamq; fere medius Titan venientis, & acta*
Noctis erat, spatioq. pari distabat vtrinque.

Ouid. 11. Met. — *medio cum sol altissimus orbe*
Tantum respiceret, quantum superesse videret.

Ouid. 14. Meta. — *medio cum plurimus orbe*
Sol erat, & minimas à vertice fecerat vmbras.

Claud. 3. de rapta pro. *Sed postquam medio sol altior astitit orbe.*
Tempus erat medij cum solem in culmina mundi.

Stat. 4 Theb. *Tollit anhela dies, vbi cardus hiantibus aruis*
Stat vapor.

Stat. 5. Theb. *Sol operum medius summo librabat olympo*
Lucenteis, ceu staret, equos.

Meridionales partes.

Ouid. 1. Meta. — *contraria tellus.*
Nubibus assiduis, pluuioq; madescit ab Austro

Boet. lib. 2. *Hic tamen sceptro populos regebat,*
Quos Notus sicco violentus æstu
Torret ardentes recoquens arenas.

Luca. 1. Phars. *Quaque dies medius flagrantibus æstuat horis,*

Senec. in Her. furẽ. *Penetrare iussus solis æstiui plagas*
Et adusta medius regna, quæ torret dies.

Ibid. *Et qua sol medium tenens*
Vmbras corporibus negat.

Meta-

Metamorphosis. Vide, Transformare.
Metari. Vide, Limitare.

Metere.

Postremus metito. Vir. 2. Geor.
Sed frumenta manu carpes sata. Ibid.
Purpureosq; metunt flores. Vig. 4. Geor.
Bis grauidos cogunt fœtus, duo tempora messis. Ibid.
Illa seges, demum votis respondet auari Virg. i. Geor.
Agricola, bis quæ solem, bis frigora sentit,
Illius immensæ ruperunt horrea messes.
-- nullo tantum se Mœsia cultu Ibid.
Iactat & ipsa suas mirantur Gargara messes.
At rubicunda Ceres medio succiditur æstu. Ibid.
-- cum flauis messorem induceret aruis Ibid.
Agricola, & fragili iam stringeret ordea culmo.
-- neque ante Ibid.
Falcem maturis quisquam supponat Aristis.
Namque velut densus prosternens messor aristas. Catullus.
Sole sub ardenti flauentia demetit arua.
Et magnas messes terra benigna daret. Tib. lib. 3.
-- metit quicquid bene olentibus aruis Tib. lib. 4.
Cultor odoratæ diues Arabs segetis.
-- dum flauas bis tondet messor aristas. Sil. ita. lib. 8.
Et tertia iam falce decubuit Ceres. Sene in Theb.
-- & Sigais Sene. in Thros.
Trepidus campis decies secuit
Messor aristas.
Seu Cererem plenam, vincentemq; horrea messem, Manil. lib. 8.
Aut repetat Bacchum per pinguia musta fluentem.
Seminaq; in fœnus sulcatis reddere terris, Mani. lib. 5.
Vsuramq. sequi maiorem sorte, receptis
Frugibus innumeris, atque horrea quærere messi.

Miles. Vide, Armis præstans.

Minari.

Vir 3. Geor. *Tollentemque minas Deijce.*
Vir. 2. Aeneid. *Criminibus terrere nouis, hinc spargere voces*
In vulgum ambiguas.
Vir 3. Aeneid. *— bellum hæc armenta minantur.*
Virg. 1 Aeneid. *Præsentemque viris intentant omnia mortem.*
Hor. 1 car. o. 10. *— puerum minaci Voce dum terret.*
Ouid. 15. Meta. *Et nisi parueris plura, & grauiora minari.*
Virg. 12. Aeneid. *Aeneas mortem contra, præsensq; minatur*
Exitium, si quisquam adeat, terretq; trementes,
Excisurum vrbem minitans.
Ouid. 6. Meta. *— minasq;*
Ni procul abscedat, conuitiaque insuper addunt.
Tib. lib. 3. *Quales his pœnas Deus hic, quancumq; minetur.*
Prop. lib. 1. *Aspice quam sæuas increpat aura minas,*
Boet. lib. 4. *Ore toruo comminantes.*
Luca 5. Phar. *— vultu nunc torua minaci.*
Ibid. *— tremuit sæua sub voce minantis.*
Sene. in Her fur. *Sed ecce sæuus, ac minas vultu gerens.*
Ouid. 15. meta. *— multa, ac metuenda minatur.*
Stat. 1. Theb. *Cernis vt erectum torua sub fronte minetur*
Senior assurgens dempto consorte potestas?
Quas gerit ore minas, quanto premit omnia fastu?
Sta. 2. Achil. *-- ferus ille minari*
Desuper incumbens, verbisq; vrgere pudorem.

Minerua.

Vir 2. Aeneid. *— diuina Palladis arte.*
Ibid. *— innuptæ donum exitiale Mineruæ.*
Ibid. *— ea signa dedit Tritonia.*
Ibid. *— sæuæque petunt Tritonidis arcem.*
ib. *— diuæ armipotentis ad aram.*
Ibid. *— Tritonia Pallas.*
Vir 3. Aeneid. *— numina sancta precamur Palladis armisonæ.*

— olea-

— oleaque Minerua Inuentrix. Vir. 1. Geor.
— intactæ Palladis vrbem. Hora. 1. car, o.7
Hic colat albano Tritonida cultus in auro. Mar, lib. 4.
Coram Cecropia legat puella. Mar. lib. 5.
Accipe belligeræ crudem thoraca Mineruæ, Mar, lib. 7.
Tu mihi, tu Pallas Cæsariana veni. Mar. lib. 8.
— Bistoniæ templo cecidere Mineruæ. Ouid. in ib.
— neq; enim Ioue nata recusat. Ouid. 6. meta.
Armipotens belli præses Tritonia virgo. Virg. 11. Aeneid.
Bellica Pallas adest. Ouid, 5. Meta,
Aut rapidi Tritonis hera. Catullus.
— Coa textura Mineruæ. Prop. li. 4.
— Tritonide fertiles Athenas. Statius
Regina bellorum virago, Id.
— Actæaq; virgo. Id.
Troianam soli cui fas vidisse Mineruam. Luca. 1. Pharf.
— Cecropiæ præluta fronde Mineruæ. Luca. 3. pharf.
— bello metuenda virago. Ouid. 2. meta.
— thalamos intrauit Cecropa nata. ibid.
— Palladis ad templum Tritonidos almæ. Lucr. lib. 6.
— bellica virgo. Ouid. 4. meta.
Et Pallas Libycis Tritonides adita lymphis. Sil. Ita. lib. 9.
— tuq; aspera pectus Sil. Ita. lib. 10.
Aegide gorgoneos virgo succincta furoreis.
Belligera Pallas, cuius in læua ciet Sene. 1 Her. fur.
Aegis feroceis ore sacrifico minas.
— tuque o magni Sene. in Aga.
Nata Tonantis inclyta Pallas.
Bellatrix illi diua ferebat opem. Ouid. 1. Trist. Ele. 4.
Diua, ferox magni decus, ingeniumq; parentis Stat. 2. Thebs
Bellipotens, cui torua genis horrore decoro
Cassis, & asperso crudescit sanguine Gorgon.

Mirari, Vide, admirari.

Miscere.

— tunsum gallæ admiscere saporem. Vir. 4. Geor.
Se quoque principibus permistum agnouit Achiuis. Vir. 1. Aeneid.

Vadi-

Vir. 2. Aeneid. *Vadimus Immisti Danais.*
Vir. 3. Aeneid. *— mistoque ingens exorta tumultu lætitia.* —
Hor. 1. car. o. 1. *— & lituo tubæ Permistus sonitus.*
ibid. *— me liricis vatibus inseris.*
Ouid. 1. Met. *— mistam fluuialibus vndis.*
Tib. lib. 2. *Mistaq; securo est sobria limpha mero.*
Lucre. lib. 6. *Vitigeni latices in aquai fontibus audent*
Misceri, cum pix nequeat grauis, & leue oliuum:
Purpureusq; color conchili iungitur vna
Corpore cum lana.

Miser, Vide, infelix.
Misereri.

Vir. 2. Geor. *— neque ille Aut doluit miserans inopem.*
Virg. 4. Geor. *Contusosq; animos, & res miserabere fractas.*
Vir. 1. Aeneid. *O sola infandos Troiæ miserata labores.*
Virg. 2. Aeneid. *— oro miserere laborum*
Tantorum, miserere animi non digna ferentis.
Ibid. *— & miserescimus vltro.*
ibid. *— si qua est cælo pietas quæ talia curet.*
Ibid. *— miserebitur hostis.*
Vir. 4. Aeneid. *— miserere domus labentis.*
Ibid. *Tum Iuno omnipotens longum miserata dolorem.*
Vir. 1. Geor. *Ille etiam extincto miseratus Cæsare Romam.*
Vir. Eclog. 2. *Nil nostri miserere.*
Vir. 6. Aeneid. *Phœbe graues Troiæ semper miserate labores.*
Virg. 5. Aeneid. *Me liceat casum miserari insontis amici.*
Ibid. *Et te lapsorum miseret.*
ibid. *— & cælo tandem miseratus ab alto est.*
Catullus. *In mite vt nostri vellet miserescere pectus.*
id. *Odij si vestrum est misereri, aut si quibus vnquam*
Extremæ iam ipsa in morte tulistis opem.
Boet. lib. 4. *— & miseresce malis.*

Mittere.

Virg. 1. Aeneid. *— rapidum ad naues præmittit Achatem.*

— *tu a nos en vltro ad limina mittit.* Vir. 3 Aeneid.
— *tibi me claro demittit Olympo.* Vir. 4. Aeneid.
Ipsa hac ferre iubet celeres mandata per auras. Ibid.
Aurea mala decem miseram altera mittam. Virg. Eclog. 3.
Sextus mittitur hic tibi libellus. Mart. lib. 6.
Quare aut hendecasyllabas trecentos Catullus.
Expecta, aut mihi linteum remitte.
Quem tu scilicet ad tuum Catullum id.
Misti.

Mœnia.

Parietibusq; premunt arctis. Vir. 4. Georg.
— *atq; alta mœnia Romæ.* Virg. 1. Aeneid.
Troia sub mœnibus altis. ibid.
— *cernes vrbem & promissa Lauini Mœnia.* ibid.
— *vbi nunc ingentia cernes* Ib.
Mœnia, surgentemq; nouæ Carthaginis arcem.
— *ducere muros, Moliriq; arcem.* Ibid.
— *in nostros fabricata est machina muros.* Vir. 2. Aeneid.
— *datam cingetis mœnibus vrbem.* Virg. 3. Aeneid.
Imperiumq; vrbi dabimus, tu mœnia magnis Ibid
Magna para.
— *cuncta malis habitantur mœnia Graijs.* Ibid.
Arduus inde Agragas ostentat maxima longe Ibid.
Mœnia.
— *mineq; Murorum ingentes.* Vir. 4. Aeneid.
— *qua cingere muris Oppida.* Vir. Eclo. 4.
Nondum præcipites cingebant oppida fossæ. Ouid. 1. Meta.
Castra modo, & tutos seruarent aggere muros. Vir. 9. Aeneid.
It clamor totis per propugnacula muris. ib.
— *atq; ipsis prælia miscent*
Aggeribus mœrorum, & inundant sanguine fossæ.
— *& sub rupe sinistra* Virg. 6. Aeneid.
Mœnia lata videt triplici circundata muro.
Septemq; vna sibi muro circundabit arces. ibid.
Cum muros, arcemq; procul, & rara domorum. Virg. 8. Aeneid.

Tecta vident; quæ nunc Romana potentia cælo
Aequauit.

Virg. 9. Aeneid. -- medij fiducia valli Fossarumq; mora.

ibid. Aeneadæ duri murorum in parte sinistra
Opposuere aciem (nam dextra cingitur amni)
Ingentesq; tenent fossas, & turribus altis
Stant mœsti.

Vir. 10. Aeneid. Turrigeraq; vrbes.

Vir. 11. Aeneid. -- fatales murorum attollere moles.

Tib. lib. 4. Quin etiam structis exurgunt oppida muris.

Auson. Coctilibus muris quos circuit ambitus ingens.

id. Quadrua murorum species, sic turribus altis
Ardua, vt aerias intrent fastigia nubeis.

Molere.

Vir. 1. Aeneid. -- frugesque receptas
Et torrere parant flammis, & frangere saxo.

Vir. 1 Geor. -- fruges nunc frangite saxo.

Ouid 6 Fast. Et quæ puniceas versat asella moles.

ibid. Quodcumq; est solidæ Cereris caua machina frangat;

Ibid. Et Cereris fruges aspera saxa tenent.

Stat 1. Theb. Perdomitam saxo Cererem.

Mani. lib. 5. Subdere fracturos silicis frumenta, superq;
Ducere pendenteis orbeis, & mergere farra.

Moles.

Vir. 2. Aeneid. -- scandit fatalis machina muros.

ibid. Et monstrum infelix sacrata sistimus arce.

ibid. -- oppositasq; euicit gurgite moles.

Vir. 3. Aeneid. -- vasta se mole mouentem.

Ouid. 1. Meta. -- rudis, indigestaq; moles.

Ibid. -- pondus iners.

Ouid. 12. Meta. -- inque humeros limen tellure reuulsum
Tollit onus plaustri, quod ne permittat in hostem
Ipsa facit grauitas: socium quoq; saxea moles
Oppressit.

Codice qui misso, quem vix iuga bina mouerent ibid.
Iuncta.
-- immani pondere cæstus. Virg. 5. Aene.
Si pondus alti sideris æmula Auctor,
Tirinthij vis haud leue torserit:
Num fascis orbem præpotenti
Robore fers onerosiorem?
-- saxum circunspicit ingens, Virg. 12. Aeneid.
Vix illud lecti bis sex ceruice subirent.
-- murali concita nunquam Ibid.
Tormento sic saxa fremunt.
-- sed altis. Ouid. 5. Meta.
Extantem signis, multaque in pondere massa,
Ingentem manibus tollit cratera duabus.
-- dextraq; molarem Ouid. 3. Meta.
Sustulit, & magnum magno conamine misit,
Illius impulsu cum turribus ardua celsis
Mœnia mota forent.
Ille aditum fracti præstruxerat obice montis, Ouid. 1. Fas.
Vix iuga mouissent quinq; bis illud onus.

Vide, Rupes.

Mons.

-- accliue solum, collesque supinos. Virg. 2. Georg.
-- iuuat ire iugis, qua nulla priorum Vir. 3. Georg.
Castaliam molli diuertitur orbita cliuo.
Post montem oppositum. Ibid.
-- molemque, & montes insuper altos Imposuit. Vir. 1. Aeneid.
-- insequitur cumulo præruptus aquæ mons. ibid.
-- per iuga Cinthi. Ibid.
-- nimbosa cacumina montis. Vir. 3 Aeneid.
Postquam altos ventum in montes, atque in via lustra. Vir. 4. Aeneid.
Ecce feræ saxi deiectæ vertice capræ ibid.
Decurrere iugis.
Pulsabantque noui montana cacumina fluctus. Ouid. 1. Meta.
Mons ibi verticibus petit arduus astra duobus Ibid.
Nomine Parnassus, superatque cacumine nubes.

Ib. — *ipse procul montis sublime cacumen occupat.*
Hor. epod. 2. — *per Alpium iuga.*
Vir. 1. Geor. *Ecce supercilio cliuosi tramitis.*
Virg. Eclog. 1: — *cadunt altis de montibus vmbræ.*
Vir. Eclog. 2. — *vmbrosa cacumina.*
Vir. Eclog. 5. *Intonsi montes.*
Vir. Eclog. 9. — *qua se subducere colles*
Incipiunt, molllique iugum demittere cliuo.
Boet. lib. 1. *Montis cacumen alti.*
Hor. 1. car. o. 12. — *aut in vmbrosis Heliconis oris,*
Aut super Pindo, gelidoue in Hemo,
Ib. o. 2. — *altos visere montes,*
ib. o 15. — *montibus auijs.*
ib. o. 29: — *arduis*
Pronos relabi posse riuos Montibus.
Ouid. 1. Meta. —. *lapidosos surgere montes.*
Tib. lib. 4. *Seu colis vmbrosi deuia montis aper.*
Ouid. 12. Met. —. *ancipiti delapsus acumine montis.*
Ouid. 14. Meta. *Herbiferos adijt colles.*
Vir. 5. Aeneid. *At procul excelso miratus vertice montis.*
Vir. 6. Aeneid. *Prensantemq; vncis manibus capita aspera montis.*
ibid. -- *summa cacumina linquunt.*
Claud. de bel. Get. *Scandit inaccessos brumali sidere monteis.*
Vir. 7. Aeneid. -- *frondosis montibus addit*
Vir. 8. Aeneid. -- *& aerij cursu petit ardua montis.*
Ibid. -- *frondoso vertice collem.*
Auctor. -- *culmina montium.*
id. -- *floridulis montibus.*
Vir. 11. Aeneid. -- *ardua montis.*
Per deserta iugo properans.
Ouid. 5. Meta. -- *per opertos arbore montes.*
Ouid. Epist. 5. *Aspicit immensum moles natiua profundum.*
Ouid. Epist. 10. *Mons fuit apparent frutices in vertice rari.*
Catullus. -- *præruptos conscendere montes,*
id. *Aerium niuei montis liquere cacumen.*
id. -- *in aerij pellucens vertice montis.*
Tib. lib. 2. *Quantus & æthereo contingens vertice nubes*

Fri-

Frigidus intonsos Taurus alat Cilices.

Monſtrum.

-- dictu mirabile monſtrum. Vir.4. Geor.
Horrendum, & dictu video mirabile monſtrum, Vir 5. Aeneid.
Triſtius haud illis monſtrum, nec ſæuior vlla
Peſtis, & ira deum ſtigijs ſeſe extulit vndis.
-- immania monſtra.
-- dij talem auertite peſtem. Ibid.
Monſtrũ horrendũ, informe, ingens, cui lumen adẽptũ. Ibid.
Sæculum Pirrhæ noua monſtra queſtæ. Ibid.
-- te triformi Hor.1.car.o.2.
Pegaſus expediet chimera. Ibid.o.27.
--odere ſorores
Tartarea monſtrum, tot ſeſe vertit in ora, Vir.7.Aeneid.
Tot ſæua facies, tot pullulat atra colubris.
Ecce autem ſubitum, atq; oculis mirabile monſtrum. Vir.8.Aeneid.
Monſtroſiq; hominum partus. Luc.1, pharſ.
-- monſtrum exitiabile dictu. Stat.1.Theb.

Morari.

Stare loco neſcit. Virg. 3 Geor.
-- clauſis cunctantur in ædibus omnes. Virg.4. Geor.
Sic vertice cæli conſtitit. Vir.1. Aeneid.
Molirine moram. Ibid.
-- primaque vetant conſiſtere terra. Ibid.
Huc ſe prouecti deſerto in littore condunt. Vir.2. Aeneid.
-- in limine portæ ſubſtitit. Ibid.
Quæ tanta tenuere moræ. ib.
-- nam quæ tam ſera moratur Segnities. Ibid.
-- ſatis vna ſuperque ib.
Vidimus excidia, & captæ ſuperauimus vrbi.
-- fixuſque manebat. Ibid.
-- & ſedibus hæret in ijſdem. ibid.
Ecce autem complexa pedes in limine primo

Hære-

Haerebat.

Vir.3 Aeneid. *Continuitque gradum.*

Vir.2.Aeneid. *-- monstrum infelix sacrata sistimus arce.*

Vir.4.Aeneid. *Reginam thalamo cunctantem ad limina primi*
Poenorum expectant.

Ibid. *-- paribus nitens Cyllenius alis*
Constitit.

Ouid. 12. meta. *-- sed erit nostri mora longa laboris.*

Vir.12. Aeneid. *-- adductisq; amens subsistit habenis.*

Virg. 6. Aeneid. *Constitit Anchisa satus,& vestigia pressit.*

ibid. *-- iam istinc & comprime gressum:*

Ibid. *Siste gradum,teq; aspectu ne subtrahe nostro.*

Vir.7.Aeneid. *At trahere,atq; moras tantis licet addere rebus.*

Ouid Epist.6. *Illa refrenat aquas,obliquaq; flumina sistit.*

Tib.lib. 1. *Quaerebam tardas anxius vsq; moras.*

Ouid.lib.4. *-- hic sistam gradum.*

Luc. 1. Phars. *-- gressumq; coercens*
Languor in extrema tenuit vestigia ripa.

Stat. 2. Theb. *-- firmantq; gradum.*

Hor.2 .car.o.20. *-- neque in terris morabor*
Longius.

Morbus, Vide, Aegrotare.

Mordere,& ri,

Vir.2.Geor. *-- durique venenum*
Dentis,& admorso signata in stirpe cicatrix.

Vir.4.Geor. *-- lesaque venenum*
Morsibus inspirant,& spicula caeca relinquunt
Affixa in venis.

Mart.lib.5. *Leporemq; lesum gallici canis dente.*

Vir.2.Aeneid. *-- & primum parua duorum*
Corpora nato um serpens amplexus vterque
Implicat,& miseros morsu depascitur artus.

Vir.3.Aeneid. *Nec tu mensarum morsus horresce futuros.*

Vir.3. Geor. *-- ipsique suos iam morte sub agra*

Discis-

Discissos nudis laniabant dentibus artus. Ouid. 1. Meta.
Alter inhæsuro similis iam iamq; tenere
Sperat, & extento stringit vestigia rostro:
Alter in ambiguo est, an sit comprensus, & ipsis
Morsibus eripitur, tangentiaq. ora relinquit.
Hic irresectum sæua dente liuido Hor. Epod. 5.
Canidia rodens pollicem
— atro dente me petiuerit. Hor. Epo. 6.
— siue puer furens Hor. 1. car. o. 13.
Impressit memorem dente labris notam.
Sæuus, & infelix furiali dente peremit. Mart. lib. 2.
Tu quoque de morsu virus habente cadas. Ouid. in ib.
Sæua ferum rabido lacerauit dente Leonem. Mar. lib. 1.
Sæua canum rabies morsus auertit hiantes. Prop. lib. 3.
Ales in æternum laniabit morsibus artus. Sil. Ita. lib. 13.
Morsu virus habent, & fatum in dente minantur. Luca 9. Pharsa.
— rostroq. redunco, Ouid. 12. Meta.
Hamatisq. viri laniauerat vnguibus ora.
Occupat hos morsu. Ouid. 3. meta.
Occidit, in talum serpentis dente recepto. Ouid. 10. Meta.
— figitq; in acumine dentes. Ouid. 3. Meta.
Prima Melanchates in terga vulnera fecit, Ib.
Proxima Theridamas, Oresitrophus hæsit in armo,
Cætera turba coit, confertq; in corpore dentes.
Vndique circumstant, mersisq; in corpore rostris Ib.
Dilacerant falsi dominum sub imagine cerui.
— & hæsuros cerno per ossa canes. Ouid. Epist. 9.
Qui lanient auido viscera dente lupi. Ouid. Epist. 10.
— percussit Adonim Prop. lib. 2.
Venantem Idalio vertice durus aper,
— & nimis tenaci Boet. lib. 4.
Ferit icta corda morsu.
Quos serpens, leo, tigris, vrsus, aper Boet. lib. 4.
Dente petunt.
-- velluntur pectora morsu. Statius
Parua necat morsu spatiosam vipera taurum. Ouid. 2. de rem.
Fædaq. contingi maculato corpora morsu. Luc. 3. pharsa.

FF com-

Luca 6. Pharſ. — compreſſaque dentibus ora.
Laxauit, ſiccoque hærentem gutture linguam.
Præmordens, gelidis infudit murmura labris.
Luc. 9. Pharſ. — Aulum.
Torta caput retro dipſas calcata momordit.
Ibid. Impreſſit dentes hæmorrhois aſpera Tullo.
Lucre. lib. 4. Et quaſi panthera morſu, ſæuiue leonis.
Mandantur.
Ouid. 1. Faſt. —denteis in vite prementem.

Mori, & Mors, & Mortuus.

Vir. 2. Geor. — & inexorabile fatum Subiecit manibus.
Vir. 1. Geor. — & dura rapit inclementia mor'is.
Ibid. Nec moritura ſuper crudeli funere virgo.
Ibid. Intereunt pecudes, ſtant circumfuſa pruinis.
Ibid. Corpora magna boum.
Ibid. Inter cunctantes cecidit moribunda miniſtros.
Hinc lætis vituli vulgo moriuntur in herbis.
Ibid. Et dulces animas plena ad præſepia reddunt.
Tum vero ardentes oculi, atque attractus ab illo.
Spiritus.
Ibid. — iam morte ſub ægra.
Ibid. — ante exitium.
Ibid. Ecce autem duro fumans ſub vomere taurus,
Concidit, & miſtum ſpumis vomit ore cruorem.
Ibid. Interit, & curuis fruſtra defenſa latebris.
Vipera.
Ibid. — & illa.
Præcipites alta vitam ſub nube relinquunt.
Ibid. — atque aggerat ipſis.
In ſtabulis turpi dilapſa cadauera tabo.
Virg. 4. Geor. — pulchramque petunt per vulnera mortem.
Ibid. — vltroque animam ſub faſce dedere.
Ibid. — & ſpicula cæca relinquunt,
Affixa in venis, animamque in vulnere ponunt.
Ibid. — tum corpora luce carentum.

Ex

Exportant tectis, & tristia funera ducunt.
Amissis (vt fama) apibus morboque, fameque. ibid.
— simulacraque luce carentum. ib.
— defunctaque corpora vita. Ibid.
— en iterum crudelia retro Ibid.
Fata vocant, conditque natantia lumina somnus.
Illum expirantem transfixo pectore flammas Vir. 1. Aeneid.
Corripuit.
Queis ante ora patrum, Troiæ sub mœnibus altis, Ibid.
Contigit oppetere.
— me ne Iliacis occumbere campis. Ibid.
Non potuisse, tuaque animam hanc effundere dextra,
Sæuus vbi Aeacidæ telo iacet Hector.
Siue extrema pati, nec iam exaudire vocatos. Ibid.
— quibus tot funera passis. Ibid.
Exanimumque auro corpus vendebat Achilles. Ibid.
— crudelibus occubat vmbris. ibid.
— occumbere morti. Vir. 2. Aeneid.
— num cassum lumine lugent. ibid.
— moriamur, & in media arma ruamus. Ibid.
— pulchrumque mori succurrit in armis. ib.
— si fata fuissent vt caderem. ibid.
Concidit, ac multo vitam cum sanguine fudit. Ibid.
— quamquam in media iam morte tenetur. Ibid.
Hæc finis Priami, fatorum hic exitus illum ibid.
Sorte tulit, iacet ingens litore truncus,
Auulsumque humeris caput, & sine nomine corpus.
Vt regem æquæuum crudeli vulnere vidi ibid.
Vitam exhalantem.
Occiderit ferro Priamus. ibid.
— fatoque vrgenti incumbere vellet. Ibid.
— mortemque miserrimus opto, Ibid.
— perituræ addere Troiæ, Ibid.
Teque, tuosque iuuat, patet isti ianua letho,
— nunquam omnes hodie moriemur inulti. ibid.
— vocat lux vltima victos. Ibid.
Si periturus abis. Ibid.

Ibid. *Heu misero coniux fato ne erepta Creusa*
Substitit.
Vir. 3. Aeneid. *Linquebant dulces animas, aut aegra trahebant*
Corpora.
Ibid. *— viuisne, aut si lux alma recessit.*
Ibid. *Hostilem ad tumulum Troiae sub moenibus altis*
Iussa mori.
Ib. *Si pereo, manibusq; hominum periisse iuuabit.*
Vir. 4. Aeneid. *— miseri post fata Lycai*
Coniugis, & sparsos fraterna caede penates.
ib. *— & lumina morte resignat.*
ib. *Nec moritura tenet crudeli funere Dido.*
ib. *— cui me moribundam deseris.*
Ibid. *Et cum frigida mors anima seduxerit artus.*
Ibid. *Mortem orat, taedet caeli conuexa tueri.*
ibid. *— lucemque relinquat.*
ibid. *Haec effata silet, pallor simul occupat ora,*
Quin morere, vt merita es, ferroque auerte dolorem.
ibid. *— videatque indigna suorum funera.*
Ibid. *Sed cadat ante diem, mediaque inhumatus arena,*
Ibid. *— hanc vocem extremam cum sanguine fundo.*
Inuisam quaerens quamprimum abrumpere lucem.
ibid. *— & pallida morte futura.*
Ibid. *Incubuitque toro, dixitque nouissima verba.*
Ibid. *— eadem me ad fata vocasses.*
Ibid. *Accipite hanc animam, meque his exoluite curis,*
Vixi, & quem dederat cursum fortuna peregi,
Et nunc magna mei sub terras ibit imago;
Dixit, & os impressa toro, moriemur inultae?
Sed moriamur, ait, sic sic iuuat ire sub vmbras.
ib. *Idem ambas ferro dolor, atque eadem hora tulisset.*
ibid. *— extremus si quis super halitus errat.*
Ibid. *— Irin demisit olympo*
Quae luctantem animam, nexosque resolueret artus.
ibid. *Nam quia nec fato, merita nec morte peribat.*
Ibid. *Nondum illi flauum Proserpina vertice crinem*
Abstulerat, Stygioque caput damnauerat Orco.

— Ie-

— teque isto corpore solno, ibid.
Sic ait, & dextra crinem secat, omnis & vna
Dilapsus calor, atque in ventos vita recessit.
— si sine me fatis erepta fuisses. Ouid. 1. Met.
An sit apud Manes. Ibid.
Nec finire licet tantos mihi morte dolores, Ibid.
Sed nocet esse Deum, praeclusaq; ianua lethi
Aeternum nostros luctus extendit in aeuum.
— sitq; oculis lux ista nouissima nostris. ibid.
— vbi perire iussus expirauero. Hor. epod. 5.
Extinctum nymphae crudeli funere Daphnin Vir. Eclog. 5.
Flebant.
— tuum ingemuisse Leones Interitum. Vir. ibid.
Gerionem, Tytionq; tristi Hor. 3. car. o. 14.
Compescit vnda, scilicet omnibus.
Quicumq; terrae munere vescimur,
Enauiganda, siue reges,
Siue inopes erimus coloni,
Visendus ater flumine languido
Cocytus errans.
Linquenda tellus, & domus, & placens uxor. ibid.
Abstulit clarum cita mors Achillem, ib. o. 16.
Longa Tithonum minuit senectus
Ah te meae si partem animae rapit
Maturior vis, quid moror altera. Ibid. o. 17.
— ibimus, ibimus ibid.
Vtcunq; praecedes, supremum
Carpere iter comites parati.
Pallida mors aequo pede pulsat pauperum tabernas, Hor. 1. car. o 4.
Regumq; turres, o beate Sesti.
Vitae summa breuis.
— quem mihi, quem tibi finem dij dederint. Ibid. o. 11.
— quanta moues funera Dardanae Genti. Ib. o. 15.
Ergo Quintilium perpetuus sopor vrget. Ib. o. 24.
Multis ille quidem flebilis occidit. Ibid.
— quo beatus Ib. o. 27.
Vulnere, qua pereat sagitta.

Ibid.o.18. *Neruos, atque cutem morti concesserat atra.*
Ib. *— sed omnes vna manet nox,*
Et calcanda semel via lethi:
Dant alios furiæ toruo spectacula Marti,
Exitio est auidis mare nautis,
Mixta senum ac iuuenum densantur funera, nullum
Sæua caput Proserpina fugit,
Hor.2.car.o.3. *Omnes eodem cogimur omnium*
Versatur vrna, serius, ocyus,
Sors exitura, & nos in æternum
Exilium impositura cymbæ.
ib.o.13. *— sed improuisa leti*
Vis rapuit, rapietq; gentes.
Ib.o.20. *Absint inani funere næniæ.*
Hor.3.car.o. *Dulce & decorum est pro patria mori,*
Mors & fugacem persequitur virum,
Nec parcit imbellis iuuentæ
Poplitibus, timidoue tergo
Ib.o.9. *— tecum obeam libens.*
ib. *Pro qua non metuam mori.*
Ibid. o.19. *Pro patria non timidus mori,*
Mart. lib. 1. *Rari post cineres habent poetæ.*
Mart.lib.9. *Cui referet serus præmia digna cinis.*
Mart. lib. 2. *Tres pateris natos Galla perire fame.*
Mart.lib.4. *Cum grauis extremas Vestinus duceret horas,*
Et iam per Stygias esset iturus aquas,
Vltima voluentes orauit pensa sorores,
Vt traherent parua stamina pulla mora;
Iam sibi defunctus.
Vir. 11. Aeneid. *Procubuit moriens, & humum semel ore momordit.*
Ouid. in ib. *Luctatusq; diu cruciatos spiritus artus*
Deseret.
ib. *Finiet illa dies, quæ te mihi subtrahet olim.*
ib. *Sed prius hanc animam nimium tibi sæpe petitam*
Auferet illa dies.
ib. *— cum fuero vacuas dilapsus in auras*
Exanimus, manes oderit vmbra tuos.

Siue

Siue ego(quod nollem) longis consumptus ab annis; Ibid.
Siue manus facta morte solutus ero.
Sic vbi vita tuos inuita reliqueris artus. ibid.
— de morsu virus habente cadas, ibid.
Intereat secum sic genus omne tuum. ibid.
Ista graui telo, confossaq. vulnere mater Mart.lib.1.
Sus pariter vitam perdidit.
Occubuit tandem ibid.
Sanctam Romana vitam sed morte peregit, Ibid.
Dimisitq. animam nobiliore rogo.
Attale, ne quod agas desit, agas animam. Ibid.
Quod pro fratre mori vellet vterque prior. Ibid.
Dispeream ibid.
Si sapis, vtaris totis Coline diebus, ibid.
Extremumq. tibi semper adesse putes
Lanificas nulli tres exorare puellas
Contigit, obseruant quem statuere diem,
Nil adijcit penso Lachesis, fusosq. sororum
Explicat, & semper de tribus vna necat,
Cum videt in scopulo rorantem saxa cruore, Sil.Ita.lib.10
Toruoq. obtutu labentem in Tartara Paulum.
Extremum fati sustinet ille diem. Ouid.Epist.1.
— saepe cruenta Ouid.epist.2.
Traiectam gladio morte perire iuuat.
Sanguinis ille globos pariter cerebrumque, merumque Ouid.12.Met.
Vulnere, & ore vomens, madida resupinus arena
Calcitrat.
— nec habet quas ducat spiritus auras, ibid.
Deficit interdum.
Desinat clasis quisquam confidere rebus, Claud. in Ruf.
Omnia mors aequat.
Quicquid habet ortus, finem timet, ibimus omnes, Sil.Ita.
Ibimus, immensis vrnam quatit Aeacus vmbris.
— Mors vltima poena est Non metuenda viris. Luc.lib. 8
— exhalantem sub acerbo vulnere vitam. Ouid.5. Met.
— rutilum vomit ille cruorem, ibid.
Et resupinus humum moribundo vertice pulsat.

Ibid. -- & medios animam expirauit in ignes.
Ibid. Sanguine defectos cecidit collapsus in artus
Ouid. 6 Met. Cumq. anima cruor est effusus in auras.
Ibid. Occiderat mater.
Vir. 9. Aeneid. Pupuream vomit ille animam, et cum sanguine mista
Vina refert moriens.
Ouid. 1. Trist. Spiritus hic vacuas prius extenuandus in auras
Ibit, & in tepido deserit ossa rogo.
Vir. 6. Aeneid. - defunctaq; corpora vita.
Virg. 12. Aeneid. -- quem non virtutis egentem
Abstulit atra dies, & funere mersit acerbo.
Vir. 10. Aeneid. Olli dura quies oculis, & ferreus vrget
Somnus, in aeternam clauduntur lumina noctem
Vir. 11. Aeneid. Illum expirantem socij, atque extrema gementem
Obliti ignoto camporum in puluere linquunt.
Ibid. Nec miseram effugiunt mortem, sed limine in ipso
Confixi expirant animas.
Ibid. Labitur exsanguis, labuntur frigida letho
Lumina, purpureus quondam color ora reliquit:
Tum sic expirans, Accam ex aequalibus vnam
Alloquitur, fida ante alias quae sola Camilla:
Qui cum partiri curas, atque haec ita fatur:
Hactenus Acca soror potui, nunc vulnus acerbum
Conficit, & tenebris nigrescunt omnia circum,
Effuge, & haec Turno mandata nouissima perfer:
Iamq; vale, simul his dictis linquebat habenas.
Ad terram non sponte fluens, tum frigida toto
Paulatim exoluit se corpore, lentaq; colla,
Et captum loto posuit caput, arma relinquens,
Vitaq; cum gemitu fugit indignata sub vmbras.
Ibid. Funditur ater vbique cruor, dant funera ferro
Certantes pulchramq; petunt per vulnera mortem.
Virg. 10. Aeneid. Impleuitq; sinum sanguis, tum vita per auras
Concessit maesta ad manes, corpusq; reliquit.
Ibid. Stat sua cuiq; dies, breue, & irreparabile tempus
Omnibus est vitae: Troia sub moenibus altis
Tot nati cecidere Deum, quin occidit vna

Sar-

Sarpedon mea progenies, etiam sua Turnum
Fata vocant, metasq; dati peruenit ad aui,
Collapsos artus, atque arma cruenta cerebro Virg. 9 Aeneid.
Sternit humi moriens, atque illi partibus aquis
Huc caput, atque illuc humero ex vtroque propendit.
Sanguinis ille vomens riuos cadit, atque cruentam Vir. 11. Aeneid.
Mandit humum, moriensq; suo se in vulnere versat.
Non ille pro charis amicis Hor. 4 car. 9.
Aut patria timidus perire.
Praeterea iacet exanimum tibi corpus amici. Vir. 6 Aeneid.
-- indigna morte peremptum. ibid.
-- verus mihi nuncius ergo ib.
Venerat extinctam, ferroq; extrema secutam:
Funeris heu tibi causa fui.
-- vt supremam falsa inter gaudia noctem Ibid.
Egerimus.
Ostendent terris hunc tantum fata, neque vltra Ibid.
Esse sinent.
Nunc o nunc liceat crudelem abrumpere vitam. Vir. 8. Aeneid.
Cum tibi vitam cita funerali Auctor
Sixte, quam longam trahat, amputarit
Dextera Clotho, gelidosq; marmor
Texeris artus.
Sed periisse semel satis est. Vir. 9. Aeneid.
-- an sese medios moriturus in hostes Ibid.
Inferat, & pulchram properet per vulnera mortem.
Tum super exanimem sese proiecit amicum Ibid.
Confossus, placidaq; ibi demum morte quieuit. Ibid.
-- qua nunc artus, auulsaq; membra,
Et funus lacerum tellus habet.
Quando aliter nequeo crudelem abrumpere vitam. ibid.
Vt senior letho carentia lumina soluit. Vir. 10. Aeneid.
Iniecere manum Parca.
-- Extremaq; Lauso Parca fila legunt. Ibid.
Omnes per mortes animam sontem ipse dedissem, ibid.
Nunc viuo, neque adhuc homines, lucemq; relinquo:
Sed linquam.

Pro-

Virg. 11. Aeneid. *Prospexit tristi mulctatam morte Camillam.*
Ibid. *Confixi expirant animas.*
Virg. 12. Aeneid. *Parcarumq; dies, & vis inimica propinquat.*
ibid. *Quo vitam dedit æternam? cur mortis adempta est*
Conditio possem tantos finire dolores
Nunc certe, & misero fratri comes ire per umbras.
Ibid. *-- corpus spoliatum lumine.*
ibid. *-- ast illi soluuntur frigore membra,*
Vitaq; cum gemitu fugit indignata sub umbras.
Ouid. 15. Meta. *Cum volet illa dies, quæ nil nisi corporis huius*
Ius, habet, incerti spatium mihi finiat æui.
Ouid. 6. Meta. *Nam pater Amphion ferro per pectus adacto*
Finierat moriens pariter cum luce dolorem.
Ibid. *-- occidit, orba resedit*
Exanimes inter natos, natasq; virumq;,
Diriguitq; malis, nullos mouet aura capillos,
In vultu color est sine sanguine, lumina mœstis
Stant immota genis, nihil est in imagine viuum,
Ipsa quoque interius cum duro lingua palato
Congelat, & venæ desistunt posse moueri.
Nec flecti ceruix, nec brachia reddere motus,
Nec perire potest,
Ipsa iacet, terraque tremens immurmurat atra:
Ibid. *Vtque salire solet mutilatæ cauda colubræ,*
Palpitat & moriens dominæ vestigia quærit.
Ibid. *Hic dolor ante diem, longæq; extrema senectæ*
Tempora Tartareas Pandiona misit ad umbras.
Ouid. 3. Meta. *-- lætaq; corpora vidit,*
Ouid. 5. Meta. *-- at ille*
Iam moriens oculis sub nocte natantibus atra
Circumspexit Atyn, seq; acclinauit ad illum.
Et tulit ad manes iunctæ solatia mortis.
Ibid. *Sanguine defectos cecidit collapsus in artus.*
Ouid. 3. Meta. *- non longius illo*
Viuit, & expirat quomodo quas acceperat, auras.
Ib. *-- sed scilicet vltima semper*
Expectanda dies homini est, dicique beatus.

Ante

Ante obitum nemo, supremaq; funera debet.
Iamq; dolor vires adimit, nec tempora vitæ
Longa meæ superant, primoq; extinguor in æuo. Ib.
Nec mihi mors grauis est posituro morte dolores.
Ille caput viridi fessum summisit in herba, Ibid.
Lumina mors clausit domini mirantia formam.
Cumque parente sua frater morietur Iuli, Ouid. Epist. 7.
Pœnaq; conuexos auferet vna duos.
— est animus nobis effundere vitam. ibid
Aut ego præmoriar, primoq; extinguar in æuo. Ouid. epist. 8.
At semel æterna nocte premenda fui. Ouid. Epist. 10.
Spiritus infelix peregrinas ibit in auras. Ibid.
Nec positos artus vnget amica manus.
Hæc tibi prima dies, hæc tibi summa fuit. Ouid. Epist. 11.
Tunc quæ dispensant mortalia fata sorores, Ouid. Epist. 12.
Debuerant fusos euoluisse suos.
Spiritus ante meus tenues vanescat in auras. Ouid. Epist. 13.
Sanguis abit, mentemq; color, corpusq; reliquit, Ouid. Epist. 14.
Inq; nouo iacui frigida facta toro.
— quid moraris emori?
Aut mortem oppeteret Theseus. Catullus.
— ostentant omnia lethum, id.
Non tamen ante mihi languescent lumina morte. id.
Nec prius à fesso secedent corpore sensus.
Amissum credens immiti Thesea fato. id.
Destitit extinctos natus lugere parentes, id.
Optauit genitor primæui funera nati.
Quandoquidem fortuna mihi te te abstulit ipsum. id.
Heu miser indigne frater adempte mihi.
Troia nefas commune sepulchrum Europa, Asiaq;
Troia virum, & virtutum omnium acerba cinis:
Quæ nempe & nostro lethum miserabile fratri
Attulit, hei misero frater adempte mihi:
Hei misero fratri iucundum lumen ademptum,
Tecum vna tota est nostra sepulta domus.
Quod si fatales iam nunc expleuimus annos Tib. lib. 1.
Fac lapis inscriptis stet super ossa notis,

Hic iacet immiti consumptus morte Tibullus,
Messallam terra dum, sequiturque mari.
ibid. *Quis furor est atram bellis accersere mortem,*
Imminet, & tacito clam venit illa pede.
Tib.lib.1. *Iam mala finissem letho.*
Tib.lib. 3. *Ergo ego cum tenuem fuero mutatus in vmbram,*
Candidaque ossa super nigra fauilla teget.
Tib. lib. 3. *Coniugis erepta causa perire fuit.*
Ibid. *Tunc cum permenso defunctus tempore lucis*
Nudus Lethaa cogerer ire rate.
Tib. lib.4. *Quinetiam mea cum tumulus contexerit ossa,*
Seu matura dies fato properat mihi mortem.
ibid. *Mors iuuenem campos misit ad Elysios.*
Prop.lib.1. *Quandocumque igitur vitam mea fata reposcent,*
Et breue in exiguo marmore nomen ero.
Prop.li. 2. *Quandocumque igitur nostros mors claudet ocellos.*
ibid. *Atque vtinam primis animam me ponere cunis*
Iussisset quauis de tribus vna soror.
Nestoris est visus post tria sacla cinis.
Ibid. *Diceret aut, o mors cur mihi sera venis:*
Tu tamen amisse nonnumquam flebis amico.
ib. *At vos incertam mortales funeris horam*
Quaritis, & qua sit mors aditura via,
Ib. *Quod si forte tibi properarint fata quietem,*
Illa sepultura fata beata tua.
ibid. *— fato gere saucia morem.*
ib. *Et quacunque erat in numero Romana puella*
Occidit. has omnes ignis auarus habet:
Nec forma aternum, aut cuiquã est fortuna perennis,
Longius, aut propius mors sua queq; manet.
Per te immaturum mortis adimus iter.
Prop.lib.3. *Flens tamen extremis dedit hac mandata querelis,*
ib. *Cum moribũda niger clauderet ora liquor,*
ib. *Vltima qua Pato, noxque, diesque fuit.*
Ibid. *Quod si certa meos sequerentur funera casus,*
Tali mors pretio vel sit emenda mihi.
Ib. *Occidit, & misero steterat vigesimus annus,*

Tot

Tot bona tam paruo clausit in orbe dies:
Sed tamen huc omnes, huc primus, & vltimus ordo,
Est mala, sed cunctis ista terenda via est.
Exoranda canis, tria sunt latrantia colla.
Scandenda est torui publica cymba senis;
Ille licet ferro cautus se condat, & ære,
Mors tamen inclusum protrahit inde caput.
Seu moriar fato, non turpi fractus amore, Ibid.
Atque erit illa mihi mortis honesta dies.
Mors hominum felix, quæ se nec dulcibus annis Boet. lib. 1.
Inserit, & mæstis sæpe vocata venit;
Eheu quam surda miseros auertitur aure.
Et flentes oculos claudere sæua negat.
Mors spernit altam gloriam, Boet. lib. 2.
Inuoluit humile pariter, & celsum caput,
Aequatque summis infima.
Cum sera vobis rapiet hoc etiam dies Ibid.
Iam vos secunda mors manet.
Et propria fatum solicitare manu, Boet. lib. 4.
Si mortem petitis, propinquat ipsa,
Sponte sua, volucres nec remoratur equos.
Inter mærentes (sed non ego mæstus) amicos Auson.
Dispositis iacui funeris arbitrijs;
— at nunc æterna silentia lethes Statius
Ille canorus habes.
— sed media cecidere abrupta iuuenta id.
Gaudia, florentesq; manus scidit Atropos annos,
Qualia pallentes declinant lilia culmos,
Pubentesq; rosæ primos moriuntur ad Austros,
Aut vbi verna nouis expirat purpura pratis.
Et cum mors auidis pallida dentibus Sene. i Her. fur.
Genteis innumeras manibus intulit,
Vno tot populi remige transeunt:
Euincas vtinam iura feræ Stygis,
Parcarumq; colos irreuocabileis.
Ad manes ignare fugis, nec flectere Parcas, Statius.
Aut placare mala datur aspera numina lethes.

— fatis

— fatis namq; huius iniquis
Occidit heu geminam prolem sine præside linquens.
Ouid.1 de arte. *Rupitq; nouissima verba,*
Nullus in exanimi corpore sanguis erat.
Ouid. 3.de arte. *Nomine suspectam mihi spiritus exit in auram,*
Iam morior, chara lumina conde manu.
Dixit, & incauto paulatim pectore lapsus
Excipitur miseri spiritus ore viri.
Aul.fab.ep.8. *Nec dum illi Lachesis dictos numerauerat annos,*
Sed iuuat ante suum sic cecidisse diem
Ibid. *— animam per vulnera mille profudit.*
Luca.2.pharſ. *Tot simul infesto iuuenes ocumbere letho.*
Ibid. *Inter & exsangues immissa morte cateruas.*
Ibid. *— patriæq; impendere vitam.*
Luca. 3 pharſ. *Hi luctantem animam lenta cum morte trahentes,*
Fractarum subita ratium periere ruina.
Ibid. *Donec vtrasq; simul largus cruor expulit hastas,*
Ibid. *Diuisitq; animam, sparsitq; in vulnera lethum.*
Ibid. *— spirantesq; inuenit artus.*
Ille caput labens & iam languentia colla
Viso patre leuat, vox fauces nulla solutas
Prosequitur, tacito tantum petit oscula vultu,
Inuitatq; patris claudenda ad lumina dextram.
Sil.Ita.l.b.1 *Oraq; dum calcat iam singultantia letho.*
Luca.5. Pharſ. *Non duro liceat morientia cespite membra*
Ponere, non anima galeam fugiente ferire.
Atq; oculos morti clausuram quærere dextram.
Luca 7. Pharſ. *— non plura locutum*
Vita fugit densæq; oculos pressere tenebræ.
Ouid. 2 Meta. *— duo nunc moriemur in vna.*
Hactenus, & pariter vitam cum sanguine fudit
Corpus inane animæ frigus lethale secutum est,
Ibid. *Sic lethalis hiems paulatim in pectora venit,*
Vitalesque vias, & respiramina clausit.
Luca.8 Pharſ. *Me cum fatalis letho damnauerit hora.*
Luca 9.pharſ. *— scubita caligine mortem*
Accipis, & Stygias somne descendis ad vmbras.

Et

Et simul intereat nobiscum morte dirempta.
Donec materies omnis concussa per artus.
Vitaleis animæ nodosa corpora soluit.
Nunc igitur, quoniam quassatis vndique vasis. Lucr, lib. 3
Diffluere humorem, & laticem discedere cernis.
Et nebula, a fumus quoniam discedit in auras,
Crede animam quoque diffundi, multoque perire.
Ocyus, & citius dissolui corpora prima.
Cum semel omnibus e membris ablata recessit.
Denique sæpe hominem paulatim cernimus ire. Ibid
Et membratim vitalem disperdere sensum:
In pedibus primum digitos liuescere, & vngueis,
Inde pedes, & crura mori; post inde per artus,
Introrsum trahere, & parteis conducere in vnum,
Atque ideo cunctis sensum deducere membris.
Lumine adempto animam moribundo corpore fudit.
Scipiades belli fulmen, Carthaginis horror,
Ossa dedit terræ, proinde ac famul infimus esset.
Denique Democritum postquam matura vetustas
Admonuit memorem motus languescere mentis,
Sponte sua letho caput obuius obtulit ipse;
Ipse Epicurus obit decurso lumine vitæ.
— namq. iaceret. Lucr. lib. 4.
Æterno corpus perfusum frigore lethi.
— mortalia sæcla. Lucr. lib. 5.
Dulcia linquebant labentis lumine vitæ:
— Ibi sit quoque vita vomenda. Lucr. lib. 6.
Labitur infelix, atque oppetit ore cruento Sil. ita. lib. 5.
Tellurem expirans, tum diffundente per artus
Frigore se Stygio, manantem in viscera mortem
Accepit, & longo componit lumina somno.
— iam deficiente cruore Sil. Ita. lib. 9.
Iam vacuas senior vitam disperserat auras,
— pelli florentibus annis Ibid.
Vitæ, atque extingui primordia tanta negabam,
— iactarat talia vecors,
Sed iam claudebat flatus; nec plura sinebat Sil. Ita. lib. 17.
Atropos,

Senec. in Her. furen.

Atropos, & tumida properantur stamina lingua,
— dum fata sinunt,
Viuite læti: properat cursu
Vita citato, volucriq; die
Rota præcipitis vertitur anni:
Duræ peragunt pensa sorores,
Nec sua retro fila reuoluunt:
At gens hominum fertur rapidis
Obuia fatis incerta sui,
Stygias vltro quærimus vndas:
Nimium Alcide pectore forti
Properas mœstos visere maneis:
Certo veniunt ordine Parcæ,
Nulli iusso cessare licet,
Nulli scriptum proferre diem;
Recipit populos vrna citatos.
Et mortis dominus pertimuit mori.

Ibid.

Quid iuuat durum properare fatum?
Omnis hæc magnis vaga turba terris
Ibit ad maneis, facietq; inerti
Vela Cocyto: tibi crescit omne,
Et quod occasus videt, & quod ortus:
Parce venturis, tibi mors paramur.
Sis licet segnis, properamus ipsi,
Prima, quæ vitam dedit, hora carpsit.

Senec. in Thyest.

— spiritu expulso stupens
Corpus rigescat.

Senec in Theb.

Ideoq; lethi quæro maturi viam,
Morique propero.

Senec. in Hippo.

Hippolytus, heu me, flebili letho occubat

Senec. in Oedi.

Fatis agimur, cedite fatis,
Non sollicitæ possunt curæ
Mutare rati stamina fusi,
Quicquid patimur mortale genus,
Quicquid facimus venit ex alto.
Seruatq; sua decreta colus,
Lachesis, dura reuoluta manu

Omnia

Omnia certo tramite vadunt,
Primusq; dies dedit extremum,
Non illa Deo vertisse licet,
Quæ nexa suis currunt causis:
It cuique ratus prece non vlla
Mobilis ordo, multis ipsum
Timuisse nocet, multi ad fatum
Venere suum dum fata timent:
Sonuere fores, atque ipse suum
Duce non vllo molitur iter
Luminis orbus.
—ipsaq; mors nihil.
Velocis spatij meta nouissima. Senec. in Troa.
Certe æqua mors est, turbat, atq; agitat Phrygas Ibid.
Communis iste terror, hic proprie meum
Exterret animum noctis horrenda sopor:
Vtinam ante manu grandæua sua Senec. in Octa.
Mea rupisset stamina Clotho.
Spiritus hic per te patrias exisset in auras, Ouid. 4. Trist. Eleg. 3.
Sparsissent lacrymæ corpora nostra piæ.
Supremoq; die notum spectantia cælum
Texissent digiti lumina nostra tui.
Et prius hanc animam vacuas reddemus in auras, Ouid. 2. de pon. Eleg. 11.
Cum cinis absumpto corpore factus ero.
Et cum suprema fila venerint hora, Ouid. 3. de pon. Eleg. 2.
Diesque tardus, Mart. lib. 10.
Gaudia tu differs, at non & stamina differt
Atropos, atq; omnis scribitur hora tibi. Ibid.
—crescunt ignisq; dolorq;
Languescuntq; iterum, simul est extinctus vterq; Ouid. 8. Meta.
Inq; leueis abijt paulatim spiritus auras,
Nil prosunt artes erat immedicabile vulnus;
Vt si quis violas, riguoque papauera in horto, Ouid. 10. Meta.
Liliaq; infringat fuluis hærentia linguis,
Marcida demittant subito caput illa grauatum,
Nec se sustineant, spectentq; cacumine terram:
Sic vultus moriens iacet, & defecta vigore

Ipse sibi est oneri ceruix, humeroq; recumbit.
Ouid. 11. Meta. *— in ventos anima exhalata recessit.*
Stat. 2. Theb. *Procubuere pares fatis (miserabile votum*
Mortis) & alterna clauserunt lumina dextra.
Stat. 11. Theb. *— fugit in vacuas iam spiritus auras,*
Iam gelida ora tacent.
Stat. 2. Syl. *Quicquid habent ortus, finem timet, ibimus omnes,*
Ibimus, immensis vrnam quatit Aeacus vmbris,
Hor. 1. Epist. *— mortar, mors vltima linea rerum est.*
Stat. 2. Theb. *— donec transmissa morte per artus*
Labitur.
Stat. 1. Theb. *Impia iam merita scrutatus lumina dextra*
Merserat aeterna damnatum nocte pudorem
Oedipodes, longaq; animam sub morte trahebat.
Ille tamen superis aeterna piacula soluit,
Proiecitq; diem, nec iam amplius aethere nostro
Vescitur, at nati (facinus sine more) cadentes
Calcauere oculos.
Manil. lib. 4. *Nascentes morimur, finisq; ab origine pendet.*

Vide, Occidere.

Mortalitatis, & Pestis descriptio.

Sene. in Oedi. *Obscura caelo labitur Phoebi soror,*
Tristisq; mundus nubilo pallet nouo:
Nullum serenis noctibus sidus micat,
Sed grauis, & ater incubat terris vapor:
Obtexit arces caelitum, ac summas domos
Inferna facies, denegat fructum Ceres
Adulta, & altis flaua cum spicis cremat:
Arente culmo sterilis emoritur seges:
Pars nulla regni immunis exitio vacat,
Sed omnis aetas pariter, & sexus ruit,
Iuuenesq; senibus iungit, & gnatis patres,
Funesta pestis, vna fax thalamos cremat,
Fletuq; acerbo funera, & questu carent:

Quin

Quin ista tanti peruicax clades mali
Siccauit oculos, quodq; in extremis solet,
Periere lacrymæ, portat hunc æger parens
Supremum ad ignem, mater hunc amens gerit,
Properatq; vt alium regerat in eumdem locum:
Quin luctu in ipso luctus exoritur nouus,
Suæq; circa funus exequiæ cadunt;
Tum propria flammis corpora alienis cremant
Diripitur ignis, nullus est miseris pudor.
Non ossa tumuli sancta discreti tegunt,
Arsisse satis est, pars quota in cineris abit?
Deest terra tumulis, iam rogos syluæ negant,
Non vota, non ars vlla corruptos leuant,
Cadunt medentes, morbus auxilium trahit.
Iura, domosque dabam subito cum tabida membris, Vir. 3. Aeneid.
Corrupto cœli tractu, miserandaque venit
Arboribusque, satisque lues, & lethifer annus:
Linquebant dulces animas, aut ægra trahebant
Corpora, tum steriles exurere sirius agros.
Arebant herbæ, & victum seges ægra negabat.
Nulla nocent pecori contagia. Hor. Epod. 16.
Indignas premeret pestis cum tabida fauces, Mart. lib. 1.
Inq; ipsos vultus serperet atra lues.
Vreret implicitum cum scelerata lues. Ibid.
Me miserum aspicite, & si vitam pariter egi Catullus.
Eripite hanc pestem, perniciemq; mihi:
Quæ mihi subrepens imos vt torpor in artus,
Expulit ex omni pectore lætitias:
Ipse valere opto, & tetrum hunc deponere morbum.
—resoluit Aera tabificum. Luca. 5. Phars.
Præparat innumeras puppes Acherontis adusti Luca. 3. phars.
Portitor, in multas laxantur Tartara pœnas:
Vix operi cuncta dextra properante sorores
Sufficiunt, lassant rumpentes stamina Parcas:
— vel grauem populis luem Sene. in Thyest.
Sparsura pestis. Luca 6. phars.
Corpora tum soluit tabes, & digerit artus:

Traxit iners cælum, fluida contagia pestis
Obscuram in nubem, tali spiramine Nesis
Emittit Stygium nebulosis aëra saxis,
Antraq; lethiferi rabiem, Typhonis anhelant:
Inde labant populi, cæloq; paratior vnda
Omne pati virus durauit viscera cœno:
Iam riget atra cutis, distensaq; lumina rumpit,
Igneaq; in vultus, & sacro feruida morbo
Pestis abit, fessumq; caput se ferre recusat:
Iam magis, atque magis præceps agit omnia fatum,
Nec medij dirimunt morbi vitamque, necemque.
Sed languor, cum morte venit turbaq; cadentum
Aucta lues, dum mista iacent incondita viuis
Corpora: nam miseros vltra tentoria ciues
Spargere funus erat, tamen hos minuere labores
A tergo pelagus, pulsusq; Aquilonibus aer.

Luca 7. Pharſ. *Aera pestiferum tractu, morbosq; fluentes,*
Insanamq; famem

Luc. 9. Pharſ. *Cur libycus tantis exundet pestibus aer*
Fertilis in mortes.

Lucr. lib. 6. *Hæc ratio quondam morborum, & mortifer æstus*
Finibus in Cecropis funestos reddidit agros,
Vastauitq; vias, exhausit ciuibus vrbem:
Nam penitus veniens Ægypti finibus orcus,
Aera permensus, multum camposq; natanteis,
Incubuit tandem populo Pandionis omnes
Inde cateruatim morbo, mortiq; dabantur:
Principio caput incensum feruore gerebant
Et duplices oculos suffusa luce rubenteis:
Sudabant etiam fauces intrinsecus atro
Sanguine, & vlceribus vocis via septa coibat,
Atque animi interpres manabat lingua cruore,
Debilitata malis, motu grauis, aspera tactu:
Inde vbi per fauceis pectus compleratque, & ipsum
Morbida vis in cor mœstum confluxerat ægris:
Omnia tum vero vitai claustra labebant:
Spiritus ore foras tetrum voluebat odorem,

Rancida

Rancida quo perolent proiecta cadauera ritu:
Atque animi prorsum vires totius, & omne
Languebat corpus, letitiam limine in ipso,
Intolerabilibusq; malis erat anxius angor
Assidue comes, & gemitu commista querela:
Singultusq; frequens noctem persæpe, diemq;
Conripere assidue neruos, & membra coactans,
Dissoluebat eos defessos ante fatigans.
Nec nimio cuiquam posses ardore tueri
Corporis in summo summam ferueſcere partem:
Sed potius tepidum manibus proponere tactum,
Et simul vlceribus quasi inustis omne rubere
Corpus, vt est, per membra sacer cum diditur ignis:
Intima pars homini vero flagrabat ad ossa:
Flagrabat stomacho flamma, vt fornacibus intus:
Nil adeo posset cuiquam leue, tenueq; membris
Vertere in vtilitatem: ad ventum, & frigora semper:
In fluuios partim gelidos ardentia morbo
Membra dabant, nudum iacientes corpus in vndas:
Multi præcipites lymphis putealibus alte
Inciderunt ipso venientes ore patente.
Insedabiliter sitis arida corpora mersans
Aequabat multum paruis humoribus imbrem:
Nec requies erat vlla mali, defessa iacebant
Corpora, mussabat tacito medicina timore:
Quippe patentia cum totas ardentia nocteis
Lumina versarent oculorum expertia somno:
Multaq; præterea mortis tum signa dabantur:
Perturbata animi mens in mœrore, metuq;
Triste supercilium, furiosus vultus, & acer:
Sollicitæ porro, plenæq; sonoribus aures,
Creber spiritus, aut ingens, raroq; coortus,
Sudorisque madens per collum splendidus humor,
Tenuia sputa, minuta, croci contincta colore,
Salsaq; per fauces raucas vix edita tussi.
In manibus uero nerui trahier, tremere artus,
A pedibusque minutatim succedere frigus

Non

Non dubitabat: item ad supremum denique tempus
Compressa nares, nasi primoris acumen
Tenue, cauati oculi, caua tempora, frigida pellis,
Duraque inhorrebat rictum, frons tenta minebat:
Nec nimio rigida post strati morte iacebant:
Octauoque fere candenti lumine solis,
Aut etiam nona reddebant lampade vitam.
Quorum si quis (vt est) vitarat funera leti,
Visceribus tetris, & nigra proluuie alui:
Posterius tamen hunc tabes, letumque manebat;
Aut etiam multus capitis cum saepe dolore
Corruptus sanguis plenis ex naribus ibat:
Huc hominis tota vires, corpusque fluebat:
Profluuium porro qui tetri sanguinis acre
Exierat, tamen in neruos huic morbus, & artus
Ibat, & in parteis genitaleis corporis ipsas:
Et grauiter partim metuentes limina leti
Viuebant ferro priuati parte virili,
Et manibus sine nonnulli, pedibusque manebant
In vita tamen, & perdebant lumina partim:
Vsque adeo mortis metus his incesserat acer:
Atque etiam quosdam coepere obliuia rerum
Cunctarum, neque se possent cognoscere vt ipsi:
Multaque humi cum inhumata iacerent corpora supra
Corporibus, tamen alituum genus, atque ferarum
Aut procul absiliebat, vt acrem exiret odorem,
Aut, vbi gustarat, languebat morte propinqua:
Nec tamen omnino temere illis solibus vlla
Comparebat auis, nec tristia secla ferarum
Exibant siluis, languebant pleraque morbo,
Et moriebantur: cum primis fida canum vis
Strata vijs animam ponebat in omnibus agram:
Extorquebat enim vitam vis morbida membris:
Incomitata rapi certabant funera vasta:
Nec ratio remedi communis certa dabatur:
Nam quod alijs dederat vitaleis aeris auras
Voluere in ore licere, & cali templa tueri:

Hoc

Hoc alijs erat exitio letumq; parabat.
Illud in his rebus miserandum, & magnopere vnum
Aerumnabile erat, quod vbi se quisq; videbat
Implicitum morbo, morti damnatus vt esset:
Deficiens animo mœsto cum corde iacebat,
Funera respectans, animam & mittebat ibidem.
Idq; vel in primis cumulabat funere funus:
Quippe etenim nullo cessabant tempore apisci
Ex alijs alios auidi contagia morbi,
Nam quicumq; suos fugitabant visere ad agros,
Vitai nimium cupidi, mortisq; timentes,
Pœnibat paullo post turpi morte, malaq;
Desertos, opis experteis incuria mactans,
Lanigeras tanquam pecudes, & bucera saecla.
Qui fuerant autem praesto, contagibus ibant,
Atq; labore pudor quem tum cogebat obire,
Blandaq; lassorum vox mista voce querela.
Optimus hoc leti genus ergo quisq; subibat,
Inq; alys alium populum sepelire suorum
Certantes, lacrymis lassi, luctuq; redibant:
Inde bonam partem in lectum mœrore dabantur:
Nec poterat quisquam reperi, quem neq; morbus,
Nec mors, nec luctus tentaret tempore tali.
Praeterea iam pastor, & armentarius omnis,
Et robustus item curui moderator aratri,
Languebant, penitusq; casis contrusa iacebant
Corpora, paupertate, & morbo dedita morti:
Exanimis pueris super exanimata parentum
Corpora nonnunquam posses, retroq; videre
Matribus, & patribus natos super edere vitam:
Nec minimum partim ex agris egroris in vrbem
Confluxit, languens quem contulit agricolarum
Copia, conueniens ex omni morbida parte.
Omnia complebant loca, tectaq; quo mage eos tum
Confertos ita aceruatim mors accumulabat.
Multa sui prostrata viam per, proq; voluta
Corpora tilanos ad aquarum strata iacebant

Interclusa anima nimia ab dulcedine aquai,
Multaq; per populi passim loca promota, viasq;
Languida semianimo tum corpore membra videres,
Horrida padore & pannis cooperta perire
Corporis inluuie, pellis super ossibus vna,
Vlceribus tetris prope iam sordiq; sepulta.
Omnia denique sancta deum delubra replerat
Corporibus mors exanimis, onerataq; passim
Cuncta cadaueribus calestum templa manebant
Hospitibus loca, qua complerant adituentes
Nec iam relligio diuum, nec numina magni
Pendebantur enim, prasens dolor exsuperabant
Nec mos ille sepultura remanebat in vrbe,
Vt prius hic populus semper consuerat humari:
Perturbatus enim totus trepidabat, & vnus
Quisq; suum pro re consortem mastus humabat;
Multaq; vis subita, & paupertas horrida suasit;
Namq; suos consanguineos aliena rogorum,
Insuper exstructa ingenti clamore locabant,
Subdebantq; faceis multo cum sanguine sape
Rixantes potius, quam corpora desererentur.
Iuue. Sat. 2. *— dedit hanc contagio labem,*
Et dabit in plureis; sicut grex totus in agris
Vnius scabie cadit, & porrigine porci.
Ouid. 7. Meta. *Constat & in fontes vitium venisse, lacusque;*
Milliaq; inculta serpentum multa per agros
Errasse, atque suis fluuios temerasse venenis;
Strage canum primo, volucrumque auiũque, boũque,
Inq; feris subiti deprensa potentia morbi:
Concidere infelix validos miratur arator
Inter opus tauros, medioq; recumbere sulco.
Lanigeris gregibus balatus dantibus agros
Sponte sua, lanaq; cadunt, & corpora tabent.
Acer equus quondam magnaq; in puluere fama
Degenerat, palma, veterumq; oblitus honorum;
Ad prasepe gemit morbo moriturus inerti.
Non aper irasci meminit, non fidere cursu

Ceruæ, nec armentis incurrere fortibus vrsi.
Omnia languor habet. syluisq. agrisq. dijsq.
Corpora fœda iacent, vitiantur odoribus auræ.
Mira loquar, non illa canes, auidæq. volucres,
Non cani tetigere lupi, dilapsa liquescuntq.
Afflatuq; nocent, & agunt contagia late.
Peruenit ad miseros damno grauiore colonos
Pestis, & in magnæ dominatur mœnibus vrbis:
Viscera torrentur primo, flammaq; latentis
Indicium rubor est, & ductus anhelitus igni:
Aspera lingua tumet, tepidisq; arentia ventis
Ora patent, aureq; graues captantur hiatu:
Non stratum, non vlla pati velamina possunt:
Dura sed in terra ponunt præcordia, nec fit
Corpus humo gelidum, sed humus de corpore feruet.
Nec moderator adest, inq; ipsos sæua medenteis
Erumpit clades, absuntq; auctoribus artes;
Quo propior quisq; est, seruitq; fidelibus ægro,
In partem leti citius venit, atque salutis
Spes abiit, finemq. vident in funere morbi.
Indulgent animis, & nulla quid vtile cura est:
Vtile enim nihil est: passim positoq; pudore
Fontibus & fluuijs, puteisq; capacibus hærent,
Nec sitis est extincta prius, quam vita, bibendo:
Inde graues multi nequeunt consurgere, & ipsis
Immoriuntur aquis: aliquis tamen haurit & illas.
Tantaq; sunt miseris inuisi tædia lecti,
Prosiliunt, aut, si prohibent consistere vires,
Corpora deuoluunt in humum, fugiuntq; penateis
Quisq; suos, sua cuiq; domus funesta videtur:
Et quia causa latet, locus est in crimine notus;
Semianimes errare vijs, dum stare valebant,
Adspiceres, flenteis alios, terraq. iacenteis.
Lassaq; versantes supremo lumina motu:
Membraq; pendentis tendunt ad sidera cæli
Hic, illic, vbi mors deprenderat, exhalantes.
Quid mihi tunc animi fuit? aut quid debuit esse?

Ni vitam odissem, & cuperem pars esse meorum?
Quo se cunque acies oculorum flexerat, illic
Vulgus erat stratum, veluti cum putria motis
Poma cadunt ramis, agitataq; ilice glandes.
Templa vides contra gradibus sublimia longis.
Iuppiter illa tenet. quis non altaribus illis
Irrita thura dedit? quoties pro coniuge coniux,
Pro nato genitor, dum verba precantia dicit,
Non exoratis animam finiuit in aris?
Inque manu thuris pars inconsumpta reperta est?
Admoti quoties templis, dum vota sacerdos
Concipit, & fundit purum inter cornua vinum,
Haud expectato ceciderunt vulnere tauri?
Ipse ego sacra Ioui pro me, patriaq; tribusq;
Cum facerem natis, mugitus victima diros
Edidit, & subito collapsa sine ictibus vllis
Exiguo tinxit subiectos sanguine cultros:
Fibra quoq; aegra notas veri, monitusq; deorum
Perdiderat, tristes penetrant ad viscera morbi:
Ante sacros vidi proiecta cadauera postes,
Ante ipsas, quo mors foret inuidiosior, aras.
Pars animam laqueo claudunt, mortisq; timorem
Morte fugant, vltroq; vocant venientia fata:
Corpora missa neci nullis de more feruntur
Funeribus, neq; enim capiebant funera portae:
Aut inhumata premunt terras, aut dantur in altos
Indotata rogos, & iam reuerentia nulla est,
Deq; rogis pugnant, alienisq; ignibus ardent:
Qui lachryment, desunt, indefletaeq; vagantur
Natorumq;, virumque animae, iuuenumq;, senumq;:
Nec locus in tumulos, nec sufficit arbor in igneis.
Sil.Ita.lib.4. *— sedet acta medullis*
Iamdudum, atq; inopes penitus coquit intima pestis:
Est furtim lento miseris durantia tabo
Viscera, & exurit siccatas sanguine venas
Per longum celata fames. iam lumina retro
Excessis fugere genis, iam lurida sola

Tecta

Tecta cute, & venis male iuncta trementibus ossa
Extant, consumptis visu deformia neruis
Ni subito importuna Lues, inimicaq; pestis Sil. Ita. lib. 14.
Inuidia diuum, pelagiq. labore parata
Polluto miseris rapuisset gaudia cælo
Criniger astriferis Titan feruoribus autas,
Et patulam Cyanem, lateq; palustribus vndis
Stagnantem Stygio Cocyti oppleuit odore,
Temporaq; Autumni latis florentia donis
Fœdauit, rapidoq accendit fulminis igni:
Fumabat crassus nebulis caliginis aer,
Squalebat tellus, vitiato feruida dorso.
Nec victum dabat, aut vllas languentibus vmbras,
Atque ater picea vapor expirabat in æthra
Vim primi sensere canes, mox nubibus atris
Fluxit deficiens penna labente volucris:
Inde fera siluis sterni, tum serpere labes
Tartarea atq; haustit populari castra maniplis:
Arebat lingua, & gelidus per viscera sudor
Corpore manabat tremulo, descendere fauces
Abnuerant sicca sufforum alimenta ciborum:
Aspera pulmonem tussis quatit, & peranhela
Igneus efflatur sitientum spiritus ora:
Lumina ferre grauem vix sufficientia lucem
Vnca nare iacent, sanies immista cruore
Expuitur, membrisq; cutis, tegit ossa peresis,
Heu dolor, insignis notis bellator in armis,
Ignauo rapitur letho, iactantur in ignem
Dona superba virum multo Mauorte parata
Succubuit medicina malis, cumulantur aceruo
Labentum, & magno cineres sese aggere tollunt.
Passim etiam deserta iacent, inhumataq; late
Corpora pestiferos tetigisse timentibus artus:
Serpit pascendo crescens ac herusia pestis,
Nec leuiore quatit Trinacria mœnia luctu,
Pœnorumq; parem castris fert atra laborem,
Æquato par exitio, & communis vbique

Ira Deum, atque eadem lethi versatur imago
Senec. in Oedi. *Occidis Cadmi generosa proles*
Vrbe cum tota, viduas colonis
Respicis terras miseranda Thebe:
Carpitur letho tuus ille Bacche
Miles, extremos comes vsq; ad Indos:
Ausus Eois equitare campis,
Figere & mundo tua signa primo.
Cinnamis siluas Arabum beatas
Vidit, & versas equitis sagittas
Terga conuersi metuenda Parthi:
Litus intrauit pelagi rubentis.
Promit hic ortus, aperitq; lucem
Phœbus, & flamma propiore nudos
Inficit Indos.
Stirpis inuictæ genus interimus,
Labimur sæuo rapiente fato:
Ducitur semper noua pompa mortis
Longus ad Maneis properatur ordo
Agminis mœsti, seriesq; tristis
Hæret, & turbæ tumulos petenti
Non satis septem patuere portæ.
Stat grauis strages, premiturq; iuncto
Funere funus.
Prima vis tardas tetigit bidenteis:
Laniger pinguis male carpsit herbas,
Colla tacturus steterat sacerdos,
Dum manus certum parat alta vulnus.
Aureo taurus rutilante cornu
Labitur segnis, patuit sub ictu
Ponderis vasti resoluta ceruix:
Nec cruor ferrum maculauit, atra
Turpis e plaga sanies profusa est:
Segnior cursu sonipes in ipso
Concidit gyro, dominumq; prono
Prodidit armo.
Incubant pratis pecudes relictæ,

Taurus armento pereunte marcet.
Deficit pastor grege diminuto,
Tabidos inter moriens iuuencos.
Non lupos cerui metuunt rapaceis,
Cessat irati fremitus leonis,
Nulla villosis feritas in vrsis:
Perbibit pestem latebrosa serpens,
Aret, & sicco moritur veneno.
Non sua silua decorata coma
Fundit opacis montibus vmbras;
Non rura virent vbere gleba,
Non plena suo vitis Iaccho
Brachia curuat.
Omnia nostrum sensere malum!
Rupere Erebi claustra profundi
Turba sororum face Tartarea.
Phlegetonq́; sua motum ripa
Miscuit vndis Styga Sydonijs:
Mors alta auidos oris hiatus
Pandit, & omneis explicat alas.
Quique capaci turbida cymba
Flumina seruat durus senior
Nauita Charon, vix assiduo
Brachia conto lassata refert,
Fessus turbam vectare nouam.
Quin Tanarij vincula ferri
Rupisse canem fama, & nostris
Errasse locis, mugisse solum;
Vaga per lucos simulacra virum
Maiora viris, bis Cadmaeum
Niue discussa tremuisse nemus
Bis turbatam sanguine Dircen:
Amphioniosque vlulasse caneis
Nocte silenti.
O dira noui facies lethi,
Grauior letho piger ignauos
Alligat artus languor, & agro

Ruber

Rubor in vultu, maculaq. caput.
Sparsere leues: tum vapor ipsam.
Corporis arcem flammeus vrit.
Multoq. genas sanguine tingit.
Oculiq rigent, & sacer ignis.
Pascitur artus. resonant aures,
Stillatq; niger naris adunca.
Cruor, & venas rumpit hianteis.
Intima creber viscera quassat.
Gemitus stridens: tunc amplexu.
Frigida presso saxa fatigant,
Quos liberior domus elato
Custode sinit, petitis fontes,
Aliturq. sitis latice ingesto,
Prostrata iacet turba cadentum,
Oratq. mori: solum hoc faciles.
Tribuere dei; delubra petunt.
Haud vt voto numina placent:
Sed iuuat ipsos satiare deos.

Ouid 15. Meta. *Dira lues quondam latias vitiauerat auras.*
Pallidaq. exangui squalebant corpora morbo.

Manil. lib. 1. *Aut grauibus morbis, & lenta corpora tabe*
Corripit exustis letalis flamma medullis,
Labentesq rapit populos tot atq. per vrbis.
Publica succensis peraguntur fata sepulchris.
Qualis Erictbonios pestis populata colonos.
Extulit antiquas per funera pacis Athenas,
Alter in alterius labens cum fata ruebant.
Nec locus artis erat medicae, nec vota valebant.
Cesserat officium morbus, & funera deerant.
Mortibus & lacrimae: fessus defecerat ignis,
Et coaceruatis ardebant corpora membris,
Ac tanto quondam populo vix contigit hares.

Mugire.

Virg. 3. Geor. — *Furit mugitibus aether Concussus.*

reboant

— reboant syluæ. Ibid.
— crebris mugitibus amnes Arentesq. sonant ripæ. Ibid.
Clamores simul horrendos ad sydera tollit. Vir. 2. Aeneid.
Quales mugitus, fugit cum saucius aram.
Taurus.
— mugitus edidit ore. Ouid. 1. Meta.
Pertimuitq. sones, propriaq. exterrita uoce est.
— ad mea verba remugis. Ibid.
— & Luctisono mugitu Cum Ioue uisa queri est, ibid.
— ne more iuuencæ Mugiat. Ibid.
— implerunt falsis mugitibus agros. Vir Eclog 6.
More bouis Paphio clausus in aere gemas. Ouid. in ib.
Bos stetit, & tollens speciosum cornibus altis. Ouid. 3. Meta.
Ad cœlum frontem, mugitibus impulit auras,
Discessu mugire boues, atq. omne querelis. Vir. 8. Aeneid.
Impleri nemus, & colles clamore relinqui.
Reddidit vna boum vocem, vastoq. sub antro.
Mugijt.
Mugitus veluti cum prima in prælia taurus. Virg. 12. Aeneid
Terrificos ciet.
— mugitus edidit ore. Ouid. Epist. 14.
— cuncta mugienti fremitu loca resonent. Catullus
Rumpere mugitu carmina docta boues, Tib. lib. 2.
— sonuere iuuenci. Prop. lib. 4.
Aruaq mugitu sancite boaria longo. Ibid.
Parte sonant alia siluæ mugitibus altæ. Ouid. 1 de rem.
Et queritur vitulum mater abesse suum,
— mugitus victim. adiros edidit, Ouid 7 Meta.
Nec rauco taurus cessauit (flebile) ad aras, Silr Ital. lib. 5.
Immugire sono.
— iamq. feroci. Sil Ita. lib. 16.
Mugitu nemora exterret.
Tristes in alta valle mugiunt tauri. Mar. lib. 5.
Mugitum rauco furta dedere sono. Ouid. 1. Fast.
— mugitus edere raucos. Ouid. 14. meta.

Mul-

Mulgere.

Vir. 2. Geor. — *vbera vacca lactea demittunt.*
Ibid. — *nec tibi fœta.*
More patrum niuea implebunt mulctralia vaccæ,
Se tota in dulces consument vbera natos.
Ibid. — *hinc largi copia lactis.*
Quo magis exhausto spumauerit vbera mulctra.
Læta magis pressis manabunt flumina mammis.
Quod surgente die mulsere, horisq. diurnis.
Nocte premunt.
Vir. 5. Aeneid. *Lanigeras claudit pecudes, atq. vbera pressat.*
Hor. epod. 2. *Claudensq. textis cratibus lætum pecus.*
Distenta siccet vbera.
Hor. Epo. 16. *Illic iniussæ veniunt ad mulctra capellæ.*
Refertque tenta grex amicus vbera.
Vir. Eclog. 2. *Bina die siccant ouis vbera*
Vir. Eclo. 3. *Hic alienus oues custos bis mulget in hora.*
Et succus pecori, & lac subducitur agnis.
Ibid. *Bis uenis ad mulctram.*
Ibid. — *Si lac præceperit æstus.*
Vt nuper, frustra pressabimus vbera palmis.
Vir. Eclog. 4. *Ipsa lacte domum referent distenta capellæ.*
Vbera.
Virg. Eclog. 9. *Sic cythiso pastæ distentent vbera vaccæ.*
Virg. 11. Aeneid. *Armentalis equæ mammis, & lacte ferino.*
Nutribat, teneris immulgens vbera labris.
Catullus. — *caprimulgus,*
Tib. lib. 1. — *ultroq. ferebant.*
Obuia securis vbera lactis oues.
Luca. 4. Phar. *Distentas siccant pecudes, & lacte negato.*
Lucr. lib. 1. *Sordidus exhausto sorbetur ab vbere sanguis.*
Hinc fessæ pecudes pingues per pabula læta.
Corpora deponunt, & candens lacteus humor.
Vberibus manat distentis, hinc noua proles.
Artubus infirmis teneras lasciua per herbas.
Ludit, lacte mero mentes perculsa nouellas.

Vbera

Vbera dent saturæ manibus pressanda capellæ. Ouid. 15. Meta.

Mulier.

— varium, & mutabile semper fœmina. Vir. 4. Aeneid.
Ah crudele genus, nec fidum fœmina nomen. Tib. lib 3.
Sed dux malorum fœmina, & scelerum artifex Sene. in Hippo.
Obsedit animos,
— fœminas dirum genus, ibid.
Crede ratem ventis, animum ne crede puellis, Cicero.
Namque est fœminea tutior vnda fide:
Fœmina nulla bona est, vel si bona contigit vlla
Nescio quo fato, res mala facta bona est.

Multitudo.

— domibusque immissa superbis Stat. 8. Theb.
Vnda fremit vulgi,
— chorus æqualis Dryadum Virg. 4. Geor.
Qualis in Europæ ripis, aut per iuga Cinthi Vir. 1. Aeneid.
Exercet Diana choros, quam mille sequuta
Hinc, atque hinc glomerantur Oreades.
Hic Dolopum manus. Vir. 2. Aeneid.
— magna comitante caterua ibid.
— Phrygia agmina circumspexit. ibid.
— & sese medium iniecit moriturus in agmen ibid.
Iliadum turba & Phrygiis comitata ministris.
Atque hic ingentem co[...] adfluxisse nouorum ibid.
Inuenio admirans numerum, matresque, virosq;
Collectam exilio pubem miserabile vulgus,
— cuncta cohors. Vir. 3. Aeneid.
— & e pastu decedens agmine magno Vir. 1. Geor.
Ceruorum increpuit densis exercitus alis.
— vulgi stante corona, Ouid. 13. Meta.
— letho regalia cœtu Stat. 3. Theb.
Atria complentur.

Mundus.

Virg. 1 Aeneid. *Cunctus ob Italiam terrarum clauditur orbis.*
Ibid. *— magnum sparsa per orbem.*
Vir. 4. Aeneid. *— ac totum sub legeis mitteret orbem,*
Virg. 4. Geor. *— sub magna labentia flumina terra.*
Vir. 1. Aeneid. *Qua regio in terris?*
Ouid. 1. Meta. *— latas caligine terras occuluit.*
Virg. 1. Geor. *— maximus orbis.*
Vir. Eclog. 4. *Aspice conuexo, nutantem pondere mundum,*
Terrasque, tractusque maris, caelumque profundum?
Hor. 1. car. o. 12. *Qui mare, & terras, variisq; mundum Tēperat horis.*
Ouid. 1. Meta. *Nec circumfuso pendebat in aere tellus*
Ponderibus librata suis.
Ibid. *Densior hic tellus, elementaq. grandia traxit,*
Et pressa est grauitate sui.
Ibid. *Principio terram ne non aequalis ab omni*
Parte foret magni speciem glomerauit in orbis.
Ouid. 12. Meta. *Orbe locus medio est inter terrasque, fretumque,*
Caelesteisq; plagas triplicis confinia mundi.
Ouid. 2. Meta. *Terrarumq; orbem.*
ibid. *Terra vires vrbesq; gerit, siluasque, ferasque,*
Vir. 8. Aeneid. *Fluminaque.*
Ouid. epist. 9. *Omnia sub pedibus, qua sol vtrumq; recurrens*
Ibid. *Aspicit Oceanum, vertique, regique videbunt.*
Tib. lib. 3. *Et mare, quod supra, teneant, quodq; alluit infra.*
Tib. lib. 4. *Respice vindicibus pacatum viribus orbem,*
Qua latam Nereus caerulus ambit humum:
Si tibi pars terrae, tibi se tota aequora debent,
Implesti meritis solis vtramque domum
Nec quas terrarum sustinet orbis opeis.
— opus magni mirabile mundi,
Qualis in immenso desederit aere tellus.
— interiecto mundi pars altera sole,
Nam circumfuso consistit in aere tellus,
Et quinque in parteis totus disponitur orbis.
Luc. lib. 1 *— totaque discors*

Machina

Machina diuulsi turbabit fœdera mundi.
Quæ mare, quæ terras, quæ totum possidet orbem. ibid.
— ruet moles, & machina mundi. Lucre. lib. 5.
Quodcumque abluitur solum Sene. I Her. fur.
Longo Tethios ambitu,
Alcidæ domuit labor,
Vtraque Phœbi sentiunt fulmen domus. Senec. in Her. Oet.
— bruta tellus,
— quà terra patet ferra regnat Erinnis. Hor. 1. car. o. 34.
— totusq; perhorruit orbis. Ouid. 1. Meta.
— terra mortalibus orba. Ibid.
— & mundi moles operosa laboret, Ibid.
Iamq; erat in totas sparsurus fulmina terras. Ibid.
Et mundi struxere globum, Ibid.
Vltima subsedit glomerato pondere tellus. Manil. lib. 1.
Est igitur tellus mediam sortita cauernam Ibid.
Aeris & toto pariter sublata profundos, Ibid.
Nec patulas distenta plagas, sed condita in orbem,
Vndique surgentem pariter, pariterq; cadentem.

Murmur. Vide, Clamare.

Mus.

— sæpe exiguus mus Vir. 1. Geor.
Sub terris posuitq; domos, atque horrea fecit.
Rusticus vrbanum murem mus paupere fertur
Accepisse cauo. Hor. 2. ser. sat. 6.

Musæ.

— Castalidumq; gregem, Mart. lib. 7.
Collis o Heliconij Catullus.
Cultor Vraniæ genus.
Etsi me assiduo confectum cura dolore Id.
Seuocat a doctis Ortale virginibus;
Nec potis est dulces Musarum expromere fœtus.
Vos o Calliopes precor aspirate canenti. Virg. 9 Aeneid.
Pandite nunc Helicona deæ, cantusq; mouete: Virg. 10. Aeneid.

Stat. 7. Theb. — *Heliconia turba.*
Vir. 7. Aeneid. Nunc age, *qui reges Erato;*
Claud. *Et hic Latia cessit Graia Thalia tega.*
Sil. Ita lib. 14. *Flectite nunc vestras Heliconis numina cantus.*
Virg. *Si celides Musæ paulo maiora canamus.*
Tib. lib. 1. *Pieridas pueri doctos, & amate poetas*
Ibid. *Quem referunt; Musæ viuet dum robora tellus,*
Dum cælum stellas, dum vehet amnis aquas.
Mart. lib. 6. *Siue Camœnarum de grege nona venis.*
Tib. lib. 3. — *doctaq; sorores.*
Tib. lib. 4. *At quodcumque mea poterunt audere Camenæ.*
Ouid. 15. Meta. *Pandite nunc Musæ, præsentia numina vatum.*
Prop. lib. 2. *Nunc aliam citharam me mea Musa docet.*
Stat. 5. Syl. *Et Pallas, doctiq; cohors Heliconia Phœbi.*
Prop. lib. 3. *Non datur ad Musas currere lata via.*
Ibid. — *de monte sororum.*
Ibid. *Mollia Pegasides vestro date serta poetæ.*
Mart. lib. 4. *Soli Castalidum decus sororum.*
Prop. lib. 3. *At musæ comites, & carmina chara legenti,*
Ib. *Et defessa choris Calliopea meis.*
ibid. *Diuersaq; nouem sortita rura puellæ.*
E quarum numero me contigit vna dearum,
Ibid. *Vt reor à facie, Calliopea fuit.*
Talia Calliope, lymphisq; a fonte petitis,
Ora Philetæa nostra rigauit aqua.
Claud. lib. 3. *Me quoque musarum studium sub nocte silenti*
Artibus assuetis sollicitare solet.
id. *Inter tot proceres nostra Thalia loqui.*
Statius *Fortis herois Erato labores*
Differ.
Ouid. Epist. 21. Nec mihi *Pierides subeunt, Driadesue puellæ,*
Nec me Lesbiadum cætera turba iuuat.
Ibid. *At mihi Pegasides blandissima carmina dictant.*
ib. e. *Ingenium nobis molle Thalia dedit.*
Lucr. lib. 3. *Adde Heliconiadum comites,*
Iuue. Sat. 7. *Terpsichoren odit.*
Ibid. — *desertis Aganippes*

Vallibus

Vallibus esuriens migraret in atria Cleio.
Heliconidasq; , pallidamq; Pirenen . Pers.in prol.
Dicite quæ fonteis Aganippidas Hippocrenes Ouid.5.Fast.
Grata Medusæi signa tenetis equi:
Dissensere deæ, quarum Polyhymnia cœpit
Prima .

Mutari. Vide, Transformari.

Narrare.

Non ego cuncta meis amplecti uersibus opto , Vir.2.Geor.
Non mihi si linguæ centum sint, oraque centum ,
Ferrea vox .
Sed neque quam multæ species, nec nomina quæ sint , ibid.
Et numerus: neque enim numero comprehendere refert
An memorem portus . Ibid.
Quid maiora sequar . Ibid.
Omnia iam vulgata, quis aut Eurysthea durum. Vir.3.Geor.
Aut illaudati nescit Busiridis Aras ?
Cui non dictus Hylas *puer?*
— ardentes cingar dicere pugnas . ib.
— quid pascua versu prosequar. ib.
— cælestia dona Exequar . Vir.4. Geor.
— populos & prælia dicam . ib.
Prætereo, atque aliis post commemoranda relinquo . Ib.
— altius omnem ib.
Expediam, prima repetens ab origine famam.
— curam narrabat inanem,
Atque Chao densos diuum numerabat amores .
Consedit scopulo medius, numerumq; recenset.
— quis tanta relatu æquet ? Stat 8. Theb
Cuncta quidem centum nequeam perstringere linguis. Claud.3.in Coss. Hono.
Arma virumq; cano . Virg.11. Aeneid.
Musa mihi causas memora ;
— fabor enim, quando hæc te cura remordet
Longius, & voluens fatorum arcana mouebo.

Ibid. *—sociisq. exacta referre.*
ibid. *O dea si prima repetens ab origine pergam.*
Et uacet annales nostrorum audire laborum.
Ibid. *Imo age & a prima die hospes origine nobis*
Insidias Danaum.
Ibid. *—ita digerit omnia Calchas*
ibid. *Quis cladem illius noctis qui funera fando*
Explicet aut possit lachrymis aquare labores
Ibid. *—referes ergo hac & nuncius ibis*
Pelide genitori illi mea tristia facta
Degeneremq; Neoptolemum narrare memento
ibid. *Talia praestabat memorans*
Vir. 3 Aeneid. *Surge age & hac latus longeuo dicta parenti*
Haud dubitanda refer
ibid. *Anchisen facio certum remq; ordine pando*
Pauca tibi expediam e multis
Ibid. *Sic pater Æneas intentis omnibus unus*
Fata renarrabat diuum cursusq; docebat
Vir. 4 Aeneid. *—quid bella Tiro surgentia dicam*
Ibid. *—qua plurima fando enumerare vales.*
Ouid. 1. Meta. *Longa mora est, quantum noxa sit vbique repertum*
Enumerare.
Ouid. in ib. *Nec mala voce mea poterunt tua cuncta referri,*
Ora licet tribuas multiplicata mihi.
Ouid. 12. Met. *Sed noctem sermone trahunt, virtusq; loquendi*
Materia est, pugnas referunt hostisque, suasque,
Inq; vices adita, atque exausta pericula saepe
Commemorare iuuat, quid enim loqueretur Achilles?
Proxima precipue domito victoria Cygno
In sermone fuit.
Ouid. 4 meta. *Vtile opus manuum vario sermone leuemus,*
Perq; vices aliquid, quod tempora longa videri
Non sinat in medium vacuas referamus ad aures:
Dicta probant, primamq; iubent narrare sorores:
Illa quid e multis referat (nam plurima norat)
Cogitat, & dubia est de te Babylonia narret.
Vir. 6. Aeneid. *Non mihi si lingua centum sint, oraq; centum,*

Ferrea vox, omnes scelerum comprendere formas,
Omnia pœnarum percurrere nomina possem.
Deseret ante dies, & in alto Phœbus anhelos Ouid 15. Meta.
Æquore tinget equos, quam consequar omnia dictis.
Cætera quæ rerum iaceant perculsa ruina, Vir. 11. Aeneid.
Ante oculos, interque manus sunt omnia vestras:
Nunc adeo quæ sit dubiæ sententia menti,
Expediam, & paucis (animos adhibete) docebo.
Expediam dictis, & te tua fata docebo. Vir. 6. Aeneid.
Quis te magne Cato tacitum, aut te Cosse relinquat. ibid.
Ardentis ignes ocyus ætheris. Auctor.
Pontiue micas, quam meus, vndique
Ques sustulisti, Dithyrambus
Enumeret, pater alme; fures
Fert animus causas tantarum expromere rerum. Luca. 1. pharf.
Nec si cuncta velim, breuiter decurrere possim, Luca. ad Calp. Piso.
Et prius ætheria moles circumuaga flamma
Annua bis senis reuocabit mentibus astra,
Quam mihi priscorum titulos, operosaque bella
Contigerit memorare.
Et quos præterea longa referre mora est. Ouid. 1. Fast.
Si vox infragilis, pectus mihi firmius esset, Ouid. 1. Trist. Eleg. 4.
Pluraque cum linguis pluribus ora forent:
Non tamen idcirco complecterer omnia verbis,
Materia vireis exuperante meas.
Sæpe breuis nobis vicibus via visa loquendi est, Ouid. 2. de pont. Ele. 10.
Pluraque, si numeres, verba fuere gradu:
Sæpe dies sermone fuit, inque loquendo
Tarda per æstiuos defuit hora dies.
Non mihi si centum deus ora sonantia linguis, Ouid. 8. Meta.
Ingeniumque capax, totumque Helcona dedisset,
Tristia persequerer miserarum vota sororum.
Plura quidem feci, quam quæ comprendere dictis Ouid. 13. Meta.
In promptu mihi sit, rerum tamen ordine ducar.
Non mihi centenis resonant si vocibus ora, Claud. in frat.
Multifidusque ruat centum per pectora Phœbus,
Acta Probi narrare queam.

Nasci.

Vir. 2. Georg. *Cum primum lucem pecudes hausere, virumq;*
Ferrea progenies duris caput extulit aruis.

Vir. 1. Aeneid. *Progeniem sed enim Troiano a sanguine duci*
Audierat.

Ib. *Nascetur pulchra Troianus origine Cæsar.*

Ib. *Troianoque a sanguine clarus Acestes,*

Ib. *Seque ortum antiqua Teucrorum a stirpe volebat,*

Vir. 2. Aeneid. *— quo sanguine cretus.*

ib. *— satum quo te mentiris.*

Vir. 3. Aeneid. *Et nati natorum, & qui nascentur ab illis.*

Ibid. *— hinc Dardanus ortus,*
Iasiusque pater, genus a quo principe nostrum.

Ibid. *— vbi gentis cunabula nostra.*

Ibid. *Nate dea.*

Vir. 4. Aeneid. *Credo equidem (nec vana fides) genus esse deorum.*

Ibid. *Venisse Aeneam Troiano a sanguine cretum:*

Ibid. *Hic Ammone satus.*

Ibid. *— genus alto a sanguine Teucri Proderet,*
Exoriare aliquis nostris ex ossibus vltor.

Vir. 1. Aeneid. *— & Maia genitum demisit ab alto.*

Ibid. *— an Nympharum sanguinis vna.*

Ouid. 1. meta. *— sobolemque priors*
Dissimilem populo promittit origine mira.
Inde genus durum sumus, experiensque laborum,
Et documenta damus, qua simus origine nati,
— magni genitus de semine tandem
Creditur esse Iouis.
Sole satus Phaeton,
— si modo sum cælesti stirpe creatus,
Ede notam tanti generis, meque assere cælo.

Vir. 1. Geor. *Vnde homines nati, durum genus.*

Vir. Eclog. 4. *Iam noua progenies cælo demittitur alto,*
Nascenti puero Lucina faue.

ib. *Cara deum soboles.*

Hor. 1. car. o. 1. *Mæcenas atauis edite regibus.*

Regium certe genus. Hor.2. car.o.4.
— potuisse nasci Matre pudenda. ib.
Non his iuuentus orta parentibus. Hor 3.car.6.
Auctore ab illo ducis originem. Ibid. o.17.
— scires e sanguine natos. Ouid.1.Meta.
Natus homo est, siue hunc diuino semine fecit Ib.
Ille opifex rerum mundi melioris origo,
Siue recens tellus, seductaq; nuper ab alto
Aethere cognati retinebat semina cæli,
Quam satus Iapeto mistam fluuialibus vndis
Finxit in effigiem moderantum cuncta deorum. —
Qui simul impure matris prolapsus ab aluo est. Ouid.in ib.
— sate sanguine diuum. Virg. 6. Aeneid
— puerisq; claris Patribus orti. Hor.4.car.o 6.
Mnestheus, genus a quo nomine Memmi. Vir.5. Aeneid.
— Scyllaq; Cloanthus Ibid.
Cærulea, genus vnde tibi Romane Cluenti.
Alter ab Arcadia Tegea de sanguine gentis Ibid.
Alter Atis, genus vnde Atij duxere Latini. Ibid.
Est tibi Dardanius diuinæ stirpis Acestes.
Anchisa generate deum certissima proles. Vir.6 Aeneid.
— genus alto a sanguine Teucri. Ibid.
Hic genus antiquum, Teucri pulcherrima proles, Ibid.
Magnanimi heroes, nati melioribus annis.
— qui maneant Itala de gente nepotes. Ib.
— primus ad auras ib.
Aetherias, Italo commistus sanguine, surget
Siluius, Albanum nomen, tua posthuma proles,
Quem tibi longæuo serum Lauinia coniux
Educet siluis regem, rerumq; parentem,
Vnde genus longa nostrum dominabitur Alba.
Ab Ioue principium generis, Ioue Dardana pubes Vir.7. Aeneid.
Gaudet auo rex, ipse Iouis de gente suprema
Troius Aeneas.
— geminosq; iugales semine ab æthereo. Ibid.
— intergelidis vsta rigoribus. Auctor.
— caula fœna sato virgine numini

— vir-

— virgineis ubi
In caula rigido stramine lactibus
Auctor nascitur omnium.

Vir. 9. Aeneid. *Durum a stirpe genus, natos ad flumina primum.*

Ouid 6. Met. *Et genus a magno ducentem forte Gradiuo.*

Ouid. 3. Meta. *Imperfectus infans genitricis ab aluo*
Eripitur.

Boet. lib 3. *Omne hominum genus in terris*
Simili surgit ab ortu.
Sicania figulo sum genitore satus.

Ouid Epist. 15. *— & nostro genitus de sanguine.*

Luca. ad Calp. Piso. *Felix illa dies, totumq. canenda per orbem*
Quæ tibi, vitales cum primum traderet auras
Contulit innumeras intra tua pectora dotes.

Lucre. lib. 1. *— per te quoniam genus omne animantum*
Concipitur, visitq. exortum lumina solis.

Ibid. *Nec sine te quicquam dias in luminis auras*
Exoritur.

ibid. *Inde enascitur, atque oras in luminis exit,*

ibid. *Semine quando opus est rebus, quo quaque creata*
Aeris in teneras possint proferier auras.

ibid. *Vt vix humana videatur stirpe creatus.*

Lucr. lib 2. *Denique celesti sumus omnes semine oriundi.*

Lucr. lib. 3. *Tum cum gignimur, & vita cum limen inimus.*

Lucr. lib. 5. *— nudus humi iacet infans, indigus omni*
Vitali auxilio, cum primum in luminis oras
Nixibus ex aluo matris natura profudit.

Mart lib. 5. *Nascere Dardanio promissum nomen Iulo.*
Vera Deum soboles, nascere magne puer.

Sene. in Med. *Auoque clarum sole deduxi genus.*

Mart. lib 7. *Hæc est illa dies, quæ magni conscia partus*
Lucanum populis, & sibi Polla dedit.

Mart. lib. 12. *Martis alumne dies, roseam quo lampada primum,*
Magnaq; sideres vidimus ora dei.

Statius 9. Theb. *Crenæus, cui prima dies in gurgite fido,*
Et natale vadum, & virides cunabula ripæ.

Vide

Vide, Gignere.

Natare.

— *Terrentem vndam leuis innatat alnus.* Vir. 2. Geor.
— *fluuiusq; innare rapaces.* Virg. 3 Geor.
Nocte natat cœca serus freta. ibid.
— *& flumina tranant.* Ibid.
Incumbunt pelago, pariterq; ad littora pandunt, Virg. 2. Aeneid.
Pectora quorum inter fluctus arrecta, iubaq;
Sanguinea exuperant vndas, pars cætera pontum
Pone legit.
Nat lupus inter oues, fuluos vehit vnda leones. Ouid. 1. Meta.
Et superiecto prouidæ natarunt Hor. 1. car. o. 2.
Æquore damæ.
Tusco denatat alueo. Hora. 3. car. o. 7.
— *quarum pars Nare videtur.* Ouid. 2. Meta.
Et fluuium vinclis innares Clœlia ruptis. Vir. 8. Aeneid.
— *& risere natantem,* Virg. 5. Aeneid.
Et salsos ridens remouentem pectore fluctus.
Delphinum similes, qui per maria humida nando ibid.
Carpathium, Libycumq; secant, luduntq; per vndas
Paulatim adnabam terræ. Vir. 6. Aeneid.
— *Stygiamq; innare paludem.* Ibid.
— *summo modo gurgite nare.* Ouid. 6 Meta.
— *in veris Ruyrs poeta Nat pie riuo.* Auctor.
— *secant spumantem pectore pontum.* Vir. 9 Aeneid.
— *& littora nando Curua petat.* Vir. 10. Aeneid.
Cum pedes incedit medii per maxima Nerei Ibid.
Stagna viam scindens, humero supereminet vndas.
Nudaq; mergor aquis, quas dum ferioque, trahoq; Ouid 5. Meta.
Mille modis labens, excussaq; brachia iacto.
— *Neptuni nasse per vndas.* Catullus.
Dum licet in liquida nat tibi linter aqua. Tib. lib. 1.
Ionio lassas ducere rore manus. Prop. li. 1.
Aut ingens in stagna cadit, vitreasq; natatu Statius.
Plaudit aquas.

Obse-

Ouid.2. de arte. *Obsequio tranantur aquæ, nec vincere possis*
Flumina, si contra quam rapit unda, nates.
Ouid. Epist. 17. *— deposito pariter cum veste timore,*
Iactabam liquido brachia lenta mari.
Sil. ita. lib. 3. *— & sueto certamine nandi*
Sil. Ita. lib. 8. *Candida perspicuo conuertunt brachia ponto.*
— vndosam frangere nando
Induta thoraca vadum.

Vide, Tranare, & Laxare.

Nauale certamen. Vide, Certamen.

Naufragari.

Virg. 1. Aeneid. *His accensa super iactatos æquore toto*
Troas relliquias Danaum, atque immitis Achilli
Arcebat longe Latio, multosque per annos
Errabant acti fatis maria omnia circum.
Ibid. *Multum ille & terris iactatus, & alto,*
Vi superum.
Ibid. *Nauibus, infandum, amissis vnius ob iram*
Prodimur, atque Italis longe disiungimur oris.
Ibid. *Et quo sub cælo tandem, quibus orbis in oris*
Iactemur, doceas, ignari hominumque, locorumque
Erramus vento huc, & vastis fluctibus acti.
id. *Quo primum iactati vndis, & turbine Pœni*
Effodere loco signum.
Ibid. *— si quem iactatum ventis videat.*
Ibid. *— ater quos æquore turbo*
Dispulerat, penitusq; alias aduexerat oras.
ibid. *Troes te miseri maria omnia vecti*
Oramus, prohibe infandos a nauibus ignes.
Ibid. *Frater vt Aeneas pelago tuus omnia circum*
Littora iactetur odijs Iunonis iniquæ.
vir. 3. Aeneid. *— dispersi iactamur gurgite vasto.*

Excu-

Excutimur cursu, & cæcis erramus in vndis. ibid.
Tres adeo incertas cæca caligine noctes ibid.
Erramus pelago, totidem sine sidere soles.
Tollimur in cælum curuato gurgite, & ijdem ibid.
Subducta ad manes imos descendimus vnda,
Ter scopuli clamorem inter caua saxa dedere,
Ter spumam elisam, & rorantia vidimus astra.
— hic pelagi tot tempestatibus actus. ibid.
— neque enim ignari sumus ante malorum, Vir. 1. Aeneid.
O passi grauiora, dabit Deus his quoque finem,
Vos & Scyllæam rabiem, penitusque sonantes
Accessis scopulos, vos & Cyclopea saxa
Experti.
— ah miser Hor. 1. car. o. 27
Quanta laboras in Charybdi,
Siue per immensas iactabor naufragus vndas, Ouid. in Ib.
Nostraq; longinquus viscera piscis edet.
Tres Notus hibernas immensa per æquora noctes Vir. 6. Aeneid.
Vexit me violentus aqua.
Nauim frequentes haud secus in tuam Auctor
Cauros Auernus suscitas, & truci
Flamma retentam, nubilisq;
Frangere perpuo tenebris.
Naufrago nobis inimicus obstat Id.
Turbine Caurus.
— sed non puppis tua Tarchon: Vir. 10. Aeneid.
Namq; inflicta vadis, dorso dum pendet iniquo,
Anceps sustentata diu, fluctusq; fatigat,
Soluitur, atq; viros medijs exponit in vndis,
Fragmina remorum, quos & fluitantia transtra
Impediunt, retrahitq; pedes simul vnda relabens.
Neu bibat æquoreas naufragus hostis aquas. Ouid. Epist. 7.
Naufragum vt electum spumantibus æquoris vndis. Catullus.
-- nigro tactatis turbine nautis. Id.
-- & naufragus ebibet vndas. Prop. lib. 2.
Saxa triumphales fregere Caphærea puppes, Prop lib. 3.
Naufraga cum vasto Græcia tracta salo est.

Boet. lib. 2. *Et fluctibus minantem*
Curat spernere pontum.

Ouid. 1 de arte. *Vix tenuit lacera naufraga membra ratis.*

Luca. 4. phars. *Huc fractas Aquilone rates, submersaq; pontus*
Corpora sæpe tulit, cæcisq; abscondit in antris.

Luc. 1. Phars. *— qualis cum turbidus Auster*
Reppulit a libicis immensum syrtibus æquor,
Fractaq; veliferi sonuerunt pondera mali,
Desilit in fluctus deserta puppe magister,
Nautaq; & nondum sparsa compage carinæ,
Naufragium sibi quisq; facit.

Sil. Ita. lib. 4. *Ceu gelidus Boreas totum cum sustulit imo*
Icarium fundo victor mare, nauita vasto
Iactatur sparsus lacerata classe, profundo.

Sil. Ita. lib. 10. *Sic lagæa ratis, vasto velut insula ponto*
Conspecta illisit scopulis, vbi nubifer Eurus
Naufragium spargens operit freta, iamq; per vndas
Et transtra, & mali, laceroq; aplustria velo,
Ac miseri fluitant reuomentes æquora nautæ.

Sene in Octa. *— fertur in altum*
Prouecta ratis, quæ resoluto
Robore labens pressa dehiscit,
Sorbetq; mare; tollitur ingens
Clamor ad astra, cum fœmineo
Mistus planctu, mors ante oculos
Dira vagatur, quærit leti
Sibi quisq; fugam, alij laceræ
Puppis tabulis hærent nudi,
Fluctusq; secant, repetunt alij
Littora nantes, multos mergunt
Fata profundo.

Claud. 3. I Coss. Hono. *— qualis piratica puppis,*
Dum prædam de more putat, viduataq; cassis
Remigibus, scissis velorum debilis alis,
Orba gubernaclis, antennis saucia fractis,
Ludibrium pelagi vento iactatur & vnda,
Vastato tandem pœnas luitura profundo.

Vide

Vide, Fluctuare, Tempestas, Immergere, Venti.

Nauigare.

Sollicitant alijs remis freta caca. Virg. 2. Georg.
Sed nos immensum spatijs confecimus aquor. Ibid.
— ac per asperſa volans, ceu liber habenis Vi. 3. Georg.
Aequora vix summa vestigia ponat arena.
Vela traham & terris, festinem aduertere proram. Vir. 4. Geor.
— nec portitor Orci. Ibid.
Amplius obiectam passus transire paludem.
— magnum qui piscibus aquor, Ibid.
Et iuncto bipedum curru metitur equorum.
Illa quidem Stigia nabat iam frigida cimba. Ibid.
Vix e conspectu Sicula telluris in altum Vir. 1. Aeneid.
Vela dabant lati, & spumas salis are ruebant.
Gens inimica mihi Tierhenum nauigat aquor. Ibid.
Apparent rari nantes in gurgite vasto. Ibid.
Atque rotis summas leuibus perlabitur vndas, Ibid.
— quas vento accesserit oras. Ibid.
D*efessi Aeneada qua proxima littora cursu* Ibid.
Contendunt petere, & libia vertuntur ad oras.
— nauesq; forte parata, Ibid.
Corripiunt, onerantque auro portantur auari
Pigmalionis opes pelago.
N*os Troia antiqua diuersa per aquora vectos* Ibid.
Forte sua libicis tempestas appulit oris.
— penates Classe vebo mecum. ib.
Bis denis Phrigium conscendi nauibus aquor. ib.
— aut pleno subit ostia velo. ib.
N*os abysse rati, & vento petijsse Mycenas.* Vir. 2. Aeneid.
— dura vela darent, si forte dedissent. Ibid.
— tentanda fuga canit aquora. ibid.
— pelagoq; remenso Improuisi aderunt, Ibid.
Incumbunt pelago, pariterque ad littora tendunt. Ibid.
Et iam Argiua phalanx instructis nauibus ibat Ibid.

A Te-

A Tenede tacita per amica silentia Luna
Litora nota petens.

bid. *Magna pererrato statues quæ denique ponto.*

Ibid. *-- & vastum maris æquor arandum.*

Vir. 3. Aeneid. *Et pater Anchises dare ventis vela iubebat.*

Ibid. *-- & dare classibus Austros.*

ibid. *Inde vbi prima fides pelago, placataque venti*
Dant maria, & lenis crepitans vocat Auster in altum
Deducunt socij naues, & litora complent
Prouehimur portu, terraque, vrbesque recedunt.

Ibid. *Teucrus Rhoeteas primum est aduersus in oras.*

Ibid. *Linquimus Ortygiæ portus, pelagoque volamus*
Olearon, niueamque Paron, sparsasque per æquor
Cycladas, & crebris legimus freta consita terris.

Ibid. *-- remenso Hortatur pater ire mari.*

ibid. *Nos tumidum sub se permensi classibus æquor.*

Ibid. *Vela damus, vastumq; caua trabe currimus æquor.*

Ibid. *Postquam altum tenuere rates, nec iam amplius vlla*
Apparent terræ, cælum vndique, & vndique pontus.

Ibid. *Tres adeo incertos cæca caligine soles*
Erramus pelago, totidem sine sidere noctes.

Ibid. *Vela cadunt, remis insurgimus, haud mora nautæ*
Adnixi torquent spumas, & cærula verrunt.

ibid. *-- ventisque vocatis Ibimus Italiam.*

ibid. *-- tum litore funem*
Diripere, excussoque iubet laxare rudentes:
Tendunt vela noti, fugimus spumantibus vndis.
Qua cursum, ventusque, gubernatorque vocabant:
Iam medio apparet fluctu nemorosa Zacynthos.
Effugimus scopulos Ithacæ Laertia regna,
Et terram altricem sæui execramur Vlyssis,
Et formidatus nautis aperitur Apollo.

Ibid. *Linquere tum portus iubeo, & considere transtris,*
Certatim socij feriunt mare, & æquora verrunt:
Protinus aerias Phæacum abscondimus arces.
-- & auræ

Ibid. *Vela vocant, tumidoque inflatur carbasus Austro.*

-- ire

— ire per altum. Ib.
Ante, & Trinacria lentandus remus in vnda, Ib.
Et salis Ausonij lustrandum nauibus aequor.
— & longo laeua petantur Ib.
Aequora circuitu.
Quamuis increpitent socij, & vi cursus in altum Ib.
Vela vocent, possisque sinus implere secundos.
Interea classem velis aptare iubebat, Ib.
— hanc arripe velis, Ib.
Et tamen hanc pelago praeterlabare necesse est.
— nullum maris aequor arandum, Ib.
Arua neque Ausoniae semper cedentia retro
Quaerenda.
Prouehimur pelago vicina Ceraunia iuxta, Ib.
Vnde iter Italiam, cursusque breuissimus vndis,
Tentamusque viam, & velorum pandimus alas.
Eripite, o socij, pariterque insurgite remis. Ib.
— primusque rudentem Ib.
Contorsit laeuas proram Palinurus ad vndas.
Laeuam cuncta cohors, remis, ventisque petiuit.
Verrimus & proni certantibus aequora remis Ib.
Praecipites metus acer agit quocumque rudentes Ib.
Excutere, & ventis intendere vela secundis
— certum est dare lintea retro Ib.
Huc cursum Iliacas vento tenuisse carinas. Virg. 4. Aeneid.
Quinetiam hiberno moliris sidere classem, Ib.
Et medijs properas Aquilonibus ire per altum,
Troia per vndosum peteretur classibus aequor. Ib.
I sequere Italiam ventis, pete regna per vndas. Ib.
Tum vero Teucri incumbunt, & litore celsas Ib.
Deducunt toto naues: natat vncta carina.
Rursus agam pelago, & ventis dare vela iubebo. Ib.
Praecipites vigilate viri, & considite transtris, Ib.
Soluite uela citi.
Idem omnes simul ardor habet, rapiuntque, ruuntque, Ib.
Litora deseruere, latet sub classibus aequor,
Annixi torquent spumas, & caerula verrunt.

Ib. *Vidit & aquatis classem procedere velis,*
Litoraque, & vacuos sensit sine remige portus.
Ib. *— date vela, impellite remos,*
Ouid. 1. Metam. *— cymba sedet alter adunca,*
Et ducit remos illic, vbi nuper ararat,
Ille super segetes, aut mersa culmina villæ
Nauigat.
Ib. *— parua rate vectus adhæsit.*
Sene. in Hipp. *Nondum secabant credulæ pontum rates.*
Hor. Epod. 9. *Ventis iturus non suis,*
Exercitatas aut petit Syrtes Noto,
Aut fertur incerto mari.
Hor. Epod. 10. *Mala soluta nauis exit alite*
Ferens olentem Mauium.
Ib. *Quietiore nec feratur æquore.*
Hor. Epod. 16. *Ire pedes quocumque ferent, quocumque per vndas,*
Notus vocabit, aut proteruus Africus.
Virg. 1. Georg. *Ac prius ignotum ferro quam scindimus æquor.*
Ib. *Tunc alnos primum fluuij sensere cauatas*
Ib. *Non aliter quam qui aduerso vix flumine lembum*
Remigiis subigit, si brachia forte remisit.
Ib. *Quam quibus in patriam ventosa per æquora vectis*
Pontus, & ostriferi fauces tentantur Abydi.
Ib. *Et quando infidum remis impellere marmor*
Conueniat, quando armatas deducere classes.
Ib. *— non illa quisquam me nocte per altum*
Ire, neque a terra moneat conuellere funem.
Virg. Eclog. 4. *— tentare Tethin ratibus,*
Hor. 1. car. o. 1. *— vt trabe Cypria*
Myrtoum pauidus nauta secet mare.
Ib. o. 3. *— qui fragilem truci*
Commisit pelago ratem
Primus, nec timuit præcipitem Africum.
Ib. *Non tangenda rates transiliunt vada.*
Ib. o. 14. *O nauis, referent in mare te noui fluctus.*
Ib. o. 15. *Pastor cum traheret per freta nauibus*
Idæis Helenen.

— quippe

— quippe ter, & quater Ib o.30.
Anno reuisens æquor Atlanticum.
Quicumque Bithyna lacessit Ib.o.35.
Carpathium pelagus carina.
Insanientem nauita Bosphorum Tentabo. Hor.3.car.o.4.
Nondum cæsa suis, peregrinum vt viseret orbem, Ouid.1. Metam.
Montibus, in liquidas pinus descenderat vndas,
Nullaque mortales præter sua litora norant,
Vela dabat ventis, nec adhuc bene nouerat illos Ib.
Nauita, quæq. diu steterant in montibus altis,
Fluctibus ignotis insultauere carinæ.
Vnde tuam sine me vela tulere ratem. Ouid.ep.10.
Tunc me biremis præsidio scaphæ Hor 3.car.o.29
Tutum per Aegeos tumultus
Aura feret.
— per uada tarda nauigantes Mart.lib.3.
Lentos tingitu ad celeusma remos.
Lapsa per Tyberim volent carinæ. Mart lib.1.
Accipiunt ventos à tergo mille carinæ. Ouid 12.Metam.
Iamque fretum Minyæ Pegasæa puppe secabant, Ouid.7. Metam.
Vt per me sospes sine me det lintea ventis. Ib.
Interea medium Aeneas iam classe tenebat Virg.5.Aeneid.
Certus iter, fluctusq. atros Aquilone secabat.
Vt pelagus tenuere rates, nec iam amplius vlla Ib.
Occurrit tellus, maria vndique, & vndique cælum,
Hæc vbi dicta, petunt portus, & vela secundi Ib.
Intendunt zephyri: fertur cita gurgite classis.
— postquam alta quierunt Virg 7.Aeneid.
Aequora, tendit iter velis, portumq. relinquit.
Ipsa videbatur ventis regina vocatis Virg.8.Aeneid.
Vela dare, & laxos iam iamq. immittere funes.
Pacatum volitant per mare nauitæ. Hor.4.car.o.5.
— adductis spumant freta versa lacertis, Virg 5.Aeneid.
Infindunt pariter sulcos, totumque dehiscit
Conuulsum remis, rostrisq. ruentibus æquor.
— & longa sulcant vada salsa carina. Ib.
Agmine remotum celeri, ventisq. vocatis Ib.

Prona petis maria, & pelago decurris aperto,
Qualis spelunca subito commota columba,
Cui domus, & dulces latebroso in pumice nidi,
Fertur in arua volans, plausumq. exterrita pennis
Dat tecto ingentem, mox aere lapsa quieto
Radit iter liquidum, celeres neque commouet alas.
Sic Mnestheus, sic ipsa fuga secat vltima Pistris
Aequora, sic illam fert impetus ipse volantem.

Ib. *Cum freta, cum terras omnes, tot inhospita saxa,*
Sideraq; emensa ferimur, dum per mare magnum
Italiam sequimur fugientem, & voluimur vndis.

Ib. *Certatim socij feriunt mare, & aequora verrunt.*

Ib. *— iubet ocius omnes*
Attolli malos, intendi brachia velis:
Vna omnes fecere pedem, pariterq. sinistros,
Nunc dextros soluere sinus, vna ardua torquent
Cornua, detorquentq;, ferunt sua flamina classem.

Ib. *Currit enim tutum non secius aequore classis,*
Promissisq; patris Neptuni interrita fertur.

Virg. 6. Aeneid. *— magnas obeuntia terras*
Tot maria intraui duce te, penitusq; repostas
Massylum gentes, praetentaq; Syrtibus arua.

Virg. 8. Aeneid. *Ergo iter inceptum celerant rumore secundo,*
Labitur vncta vadis abies, mirantur & vnda,
Miratur nemus insuetum fulgentia longe
Scuta virum fluuio, pictaq; innare carina:
Olli remigio noctemq;, diemq; fatigant,
Et longos superant flexus, variisq; teguntur
Arboribus, viridesq; secant placido aequore siluas.

Ib. *Vt celsas videre rates, atq; inter opacum*
Adlabi nemus, & tacitis incumbere remis.

Ib. *— pars caetera prona*
Fertur aqua, segnisq; secundo defluit amni,

Ib. *Vna omnes ruere, ac totum spumare reductis*
Conuulsum remis, rostrisq; stridentibus aequor:
Alta petunt, pelago credas innare reuulsas
Cycladas, aut montes concurrere montibus altos:

Tanta

Tanta mole viri turritis puppibus instant.
— Zephyri fretum minore Auctor
Cogunt altius ingredi carina,
Quam si rexeris, arrogante cauti
Scyllea latus admouere velo
Audebit.
— ab Aphris Id.
Solibus aduentat felici remige Romam.
Naufraga doctus vti velocibus aequora remis Id.
Nauta secat, nigris vbi caelum
Turbari nebulis conspexit, & aere morantes
Festinat contingere terras.
Sume tunc Syrtes iter ad remotas, Id.
Ne sit insanos penetrare terror
Bosphori fluctus, tumidi ne septem
Ostia Nili.
— & ad insolentes Id.
Perfer illius valido Gelonos Remige nomen.
— & pelagi petere alta parabat. Virg. 9. Aeneid.
Filius, aequales comitatus classe cateruas, Virg. 10. Aeneid.
Ingentem remis Centaurum promouet, ille
Instat aqua, saxumq; vndis immane minatur
Arduus, & longa sulcat maria alta carina.
It grauis Auletes, centenaq; arbore fluctum Ib.
Verberat assurgens, spumant vada marmore verso:
Hunc vehit immanis Triton, & caerula concha
Exterrens freta, cui laterum tenus hispida nanti
Frons hominem praefert, in Pistrin desinit aluus:
Spumea semifero sub pectore murmurat vnda:
Tot lecti proceres ter denis nauibus ibant.
Subsidio Troiae, & campos salis aere secabant:
Nunc o lecta manus validis incumbite remis, Ib.
Tollite, ferte rates, inimicam findite rostris
Hanc terram, sulcumq; sibi premat ipsa carina.
— sociis consurgere tonsis, Ib.
Spumantesq; rates aruis inferre Latinis.
Labitur alta secans, fluctuq; aestuq; secundo, Ib.

Et patris antiquam Dauni defertur ad vrbem.

Ouid. 6. Metam. — iubet ille carinas
In freta deduci, veloque, & remige portus
Cecropios intrat, Pyraaq. litora tagit.

Ib. At simul imposita & picta philomela carina,
Admotumq. fretum remis, tellusq. repulsa est.

Ouid. 3. Metam. Addidici regimen dextra moderante carina
Flectere.

Ib. — & impellit properantibus aquora remis.

Ib. — remorum in verbere perstant,
Velaq. deducunt, geminaq. ope currere tentant.

Ouid. epist. 5. Te dare nubiferis lintea plena Notis.

Ib. Quam sine me Phthiis canescant aquora remis,
Et uideam puppes ire relicta tuas.
Siue paras impellere remige classem.

Ouid. epist. 7. Caesa abies, sectaq. trabes, & classe parata,
Cerula ceratas accipit vnda rates:

Ib. Aura leuis rigido pendentia lintea malo
Suscitat, & remis eruta canet aqua.

Ouid. ep. 6. Vltimus ex socus sacram conscendis in Argon,
Illa volat, ventus concaua vela tenet;
Cerula propulsę subducitur vnda carina.

Ouid. ep. 7. Cum dabit aura viam, prabebis carbasa ventis.

Ouid. epi. 10. Vt rate felici pacata per aquora labar.

Ouid. epist. 13. Cum venies, remoq. moue, veloque carinam.

Catullus. Et inde tot per impotentia freta
Herum tulisse, laua, siue dextera
Vocaret aura.

Id. Super alta vectus Atis celeri rate maria.

Id. Ausi sunt vada salsa cita decurrere puppi,
Cerula verrentes abiegnis aquora palmis.

Id. Illa rudem cursu prima imbuit Amphitriten,
Qua simul ac rostro ventosum proscidit aquor,
Totaq. remigio spumis incanuit vnda.

Id. Immemor at iuuenis fugiens pellit vada remis
Irrita ventosę linquens promissa procellę.

Id. Atque ita naue leui nitens, ac lenibus vęis

Magnanimum ad Minoa venit.

— fugit lentos incuruans gurgite remos. Id.

Cum Medi irrepere nouum mare, cumque iuuentus Id.

Per medium classi Barbara nauit Athon.

Vel si caruleas puppis volet ire per undas Tib. lib. 1.

Ipse leuem remo per freta pello ratem.

Prima ratem uentis credere docta Tyros. Ib.

Et ferro tellus, pontus confinditur are. Tib. lib. 4.

Pro te vel rapidas ausim maris ire per undas, Ib.

Aduersis hiberna licet tumeant freta ventis.

Et tuba iussi dare uela nauta, Sene. in Troa.

Cum semel uentis properante remo

Prenderint altum, fugienq. litus.

Non ego nunc Adria uereor mare noscere tecum Prop. lib. 1.

Tulle, neque Aegeo ducere uela salo.

— seu pontum carpere remis. Ib.

Tunc audire potes vesani murmura ponti, Ib.

Fortis & in dura naue iacere potes?

Ah pereat quicunque rates, & uela parauit Ib.

Primus, & inuito gurgite fecit iter.

Candida felici soluite uela Noto. Ib.

Et freta gemmiferi findere classe maris. Prop. lib. 3.

Non ego uelifera tumidum mare findo carina, Ib.

Nunc agite o socij, propellite in aquora nauem, Ib.

Remorumq. pares ducite sorte vices.

Iungiteq. extremo felicia lintea malo,

Nam liquidum nautis aura secundat iter:

Nec te quod classis centenis remiges alis Prop. lib. 4.

Terreat, inuito labitur illa mari.

Nauta per urbanas uelificabat aquas. Ib.

Nondum maris alta secabat, Boet. lib. 2.

Nec mercibus undiq. lectis

Noua litera uiderat hospes.

Ceu fessis ubi remigum lacertis Statius.

Prima carbasa uentilantur aura.

— Ventis dare uela iubebo. Ouid. 1. de arte.

— carbasa uentis Sen. in Her. fur.

Credit dubius nauita vita,
Laxos aura complente sinus.
Ouid.2. de arte. *— nec semper eodem*
Impositos vento panda carina vehit:
Nam modo Threicio Borea, modo currimus Euro,
Sepe tument Zephyro lintea, sæpe Noto.
Ib. *Aut mare nauigiis scindite.*
Ouid. epist. 21. *— agili peragit freta cærula remo.*
Ouid. epist. 16. *— expediunt iam sua vela Phryges.*
Ib. *Qui ferat in patriam, iam tibi ventus erit.*
Ib. *Vela quidem ventis Creten dedit illa secundis.*
Ouid. epist. 15. *Troica classis adest armis instructa, virisq;,*
Iam facient celeres remus, & aura vias.
Luca. 3. Pharf. *Propulit vt classem velis cedentibus Auster*
Incumbens, mediumq; rates tenuere profundum.
Luca. 2. Pharf. *— nam murmure vasto*
Impulsum rostris sonuit mare, fluctuat vnda,
Totq; carinarum permistis æquora sulcis.
Ib. *Sæpe Noto plena, tensisq. rudentibus acta*
Ipsa maris per claustra rates fastigia molis
Discussere salo, spatiumq; dedere carinis.
Luca. 3. Pharf. *— emissas venti rapuere carinas,*
Ib. *Absconditq; fretum classes.*
— mouit ab omni
Quisq; suam statione ratem, paribusq; lacertis
Cæsaris hinc puppes, hinc Graio remige classis
Tollitur, impulsæ tonsis tremuere carinæ,
Crebraq; sublimes conuellunt verbera puppes,
Cornua Romanæ classis, validæq; triremes,
Quasq; quater surgens extructi remigis ordo
Commouet, & plures quæ mergunt æquora pinus,
Multiplices cinxere rates, hoc robur aperto
Oppositum pelago, lunata classe recedunt,
Ordine contentæ gemino creuisse liburnæ:
Celsior at cunctis Bruti prætoria puppis
Verberibus sæuis agitur, molemq; profundo
Inuehit, & summis longe petit æquora remis.

Vt tan-

Vt tantum medij fuerat maris vtraq. classis
Quod semel excussis posset transcurrere tonsis,
Innumera vasto miscentur in æthere voces,
Remorumq. sonus premitur clamore, nec vlla
Audiri pauere tubæ: tunc cærula verrunt,
Atque in transtra cadunt, & remis pectora pulsant.
Cum pariter soluere rates, totosq. rudentes Luca.5.Pharſ.
Laxauere sinus, & flexo nauita cornu
Obliquat læuo pede carbasa, summaq. pandens
Suppara, velorum perituras colligit auras,
Vt primum leuior propellere lintea ventus
Incipit, exiguumq. tument, mox reddita malo
In mediam cecidere ratem, terraq. relicta
Non valet ipsa sequi puppes, quæ vexerat aura.
—soluensq. ratem dat carbasa ventis. Ib.
—Soluere carinas Ib.
Quas ventus, doctaq. pari moderamine dextra
Permistas habuere diu, latumq. per æquor,
Vt terrestre coit consertis puppibus agmen.
Prima fretum scindens Pegasæo litore pinus, Luca 4. Phar 6
Terrenum ignotas hominem proiecit in vndas.
Ecce velut nauis præfixo concita rostro Ouid.4.Meta.
Sulcat aquas iuuenum sudantibus acta lacertis.
Donec iter liquidum volucri rapiente carina Sil.Ita.lib.5.
Consumpsit visus, tellus, pontusq. recessit.
Vltima vox duras hæc tunc penetrauit ad aureis, Sil.Ita.lib.4.
Cætera percussi vetuerunt noscere remi:
Tum fluuio raptum ad pelagi deuoluimus oras,
Ac legimus pontum, pinuq. iuuante cauata,
Aequor, & immensas curua trabe findimus vndas.
Nec contra Ausonius tonsis aptare lacertos Sil. Ita.lib.14.
Addubitat, mersisq. celer fodit æquora remis:
Verberibus torsere fretum, salis icta frequenti
Albescit pulsu facies, perq. æquora late
Spumet canenti sulcatus gurgite limes.
Audax nimium, qui freta primus Senec. in Med.
Rate tam fragili perfida rupit,

Terrasq.

Terrasq; suas post terga videns,
Animam leuibus credidit auris,
Dubioq; secans aequora cursu
Potuit tenui fidere ligno,
Inter vita, mortisq. vias
Nimium gracili limite ducto.
Ib. *Ausus Tiphys pandere vasto*
Carbasa ponto, legesq; nouas
Scribere ventis, nunc lina sinu
Tendere toto, nunc prolato
Pede transuersos captare Notos
Nunc antennas medio tutas
Ponere malo, nunc in summo
Religare loco, cum iam Notos
Auidus nimium nauita flatus
Optat, & alto rubicunda tremunt
Suppara velo.
Ib. *Quisquis audacis tetigit carinae*
Nobiles remos, nemoris sacrati
Pelion densa spoliauit vmbra.
Quisquis intrauit scopulos vaganteis,
Et tot emensus pelagi laboreis,
Barbara funem religauit ora,
Raptor externi rediturus auri,
Exitu diro temerata ponti
Iura piauit.
Sen. in Aga. *Aurata primas prora signauit vias,*
Aperitq. cursus, mille quos puppes secant:
Hinc aura primo lenis impellit rateis
Allapsa velis, vnda vix tactu leuis
Tranquilla Zephyri mollis afflatu tremit,
Splendetq. classe pelagus, & pariter latet:
Iuuat videre nuda Troia litora,
Iuuat relicti sola Sigaei loca:
Properat iuuentus omnis adductos simul
Lentare remos, adiuuat ventos manu,
Et valida nixu brachia alterno mouet.

Sulcata

Sulcata vibrant aequora, & latera increpant,
Dirimuntq; cana caeruleum spuma mare.
Vt aura plenos fortior tendit sinus,
Posuere tonsas, credita est vento ratis,
Fusiq; transtris nauita aut terras procul.
Quantum recedunt vela fugientes notat.
Properant placidos linquere portus Senecа Oed.
Iussi nauta, resonans remis
Pulsata freta, fertur in altum
Prouecta ratis.
Vela cadunt primo, & dubia librantur ab aura. Ouid. 3. Fast.
Findite remigio nauita dixit aquas.
Dumq. parant torto subducere carbasa lino,
Percutitur rapido puppis adunca Noto.
Vere monet curuas materna per aequora puppes Oud. 4. Fast.
Ire, nec hibernas iam timuisse minas.
Portubus exierant, & mouerat aura rudenteis, Ouid 2. Metam.
Obuertit lateri pendentei: nauita remos,
Cornuaq. in summa locat arbore, totaq; malo
Carbasa deducit, venienteisq; accipit auras.
Inuenta secuit primus qui naue profundum, Claud. 1. de rap. Pros.
Et rudibus remis sollicitauit aquas
Qui dubiis ausus committere flatibus alnum.
Quas natura negat, praebuit arte vias.
Tranquillis primum trepidus se credidit vndis,
Litora securo tramite summa legens.
Mox longos tentare sinus, & linquere terras,
Et leni coepit pandere vela Noto.
Vix reserata dies, & iam rate celsus Iason. Stat. 5. Theb.
Ire iubet, primeq; ferit dux verbere pontum
Illos & scopulis, & summo vertice montis
Spumea porrecti dirimentes terga profundi
Prosequimur visu.
Ecce autem arata dispellens aequora prora Ib.
Pelias intacti late subit hospita ponti
Pinus, agunt Minyae, geminus ardua canet
Per latera, abruptam credas radicibus ira.

Orty-

Ortygiam, aut fractum pelago decurrere montem:
Ast vbi suspensis siluerunt aequora tonsis.

Manil.lib.1. *Nec vitam pelago, nec ventis credere vota*
Audebant.

Ib. *Et vagus incertum penetrauit nauita pontum,*
Fecit & ignotis itiner commercia terris.

Ib. *Qua duce per fluctus Graia dant vela carina.*

Ib. *— propria rate pellimus vndas.*

Manil.lib.3. *— facile est ventis dare vela secundis.*

Manil.lib.4. *Iamq. huc, atque illuc, caligine vertere clauum,*
Et frenare ratem, fluctusq. effindere rectos,
Aut remis agere, aut lentas inflectere tonsas.

Manil.lib.5. *Rector erit puppis, clauoq immobilis haerens*
Mutabit pelago terras, ventisq. sequetur
Fortunam, totumq. volet tranare profundum
Classibus, atque alios menses, aliumq. videre
Phasin, & in cautes Tiphyn superare trementem.

Nauis, & ipsius partes.

Virg.4. Geor. *— & terris festinem aduertere proram.*

Ib. *— Stygia nabat iam frigida cymba.*

Virg.1. Aeneid. *Disiecitq. rates.*

Ib. *— submersasq. obrue puppes,*

Ib. *— Phrygiasq. biremes.*

Ib. *— celsis in puppibus.*

Ib. *— classem quo litore linquant.*

Virg.2. Aeneid. *— statio male fida carinis.*

Virg.3. Aeneid. *Anchora de prora iacitur, stant litore puppes.*

Ib. *Imperat ad naues ferri, stipatq. carinis.*

Ib. *— rudentem contorsit proram.*

Virg.4. Aeneid. *— natat vncta carina.*

Ib. *— vocat iam carbasus auras.*

Ib. *— aequatis classem procedere velis.*

Ouid.5. Metam. *— cymba sedet alter adunca.*

Ib. *— parua rate vectus.*

— tot ora nauium graui Hor.Epod.4.
Rostrata duci pondere.
Mala soluta nauis exit alite Hor.Epod.10.
Vt horridis vtrumq. verberes latus
Auster memento fluctibus.
Tunc alnos primum fluuij sensere cauatas: Virg.1.Georg.
— cauat arbore lintres. Ib.
— nec nautica pinus Mutabit merces. Virg.Eclog. 4.
— vt trabe Cypria. Hor.1.car.o.1.
Myrtoum pauidus nauta secet mare.
— mox reficit rates Quassas. Ib.
— qui facilem truci Ib.o.3.
Commisit pelago ratem.
Trahuntq. siccas machina carinas. Ib.o. 4.
Nudum remigio latus, Ib.o.14.
Et malus celeri saucius Africo,
Antennaq. gemunt, ac sine funibus
Vix durare carinæ
Possunt imperiosius
Aequor, non tibi sunt integra lintea.
Nil pictis timidus nauita puppibus fidit Ib.o.14.
— iisdem Hor.3.car.o.2.
Sit trabibus, fragilemq. mecum
Soluat phaselum.
Tunc me biremis præsidio scaphæ Ib.o.29.
Aura feret.
— quæq. diu steterant in montibus altis: Ouid.1.Metam.
Fluctibus ignotis insultauere carinæ.
Quatuor ex omni deleta classe carinæ. Virg.5.Aeneid.
— ingentemq. ingenti mole Chimæram Ib.
Vrbis opus, triplici pubes quam Dardana versu
Impellunt, terno consurgunt ordine remi.
— vastis tremit ictibus ærea puppis. Ib.
Ipsi transtra nouant, flammisq. ambesa reponunt Ib.
Robora nauigiis, aptant remosque, rudentesque.
— gemuit sub pondere cymba Virg. 6. Aeneid.
Sutilis, & multam accepit rimosa paludem.

— turri-

Virg. 8. Aeneid. — *turritis puppibus instant.*

Author. *Caliginosis imperiosior*
Obsistit Euris malus, & impiam
Haud prora Scyllam, Bosphorumue,
Nec validi metuunt rudentes:
Prudente clauum, nauita callide,
Dextra gubernas, & dare carbasum
Nosti secundis eminentem,
Et nocuis remouere ventis.

Id. *Lina raptantur tibi, nec rudentes*
Igneat fracti tolerare nubes
Amplius possunt, & inepta nutas
Remigis exors.

Id. *Cum quis arata miserans vtrumque*
Fulserit pinu latus, eminenti
Sicca Mœcenas religaueritq;
Lintea malo.

Ouid. epist. 15. *Fundatura citas flectuntur robora naues,*
Texitur & costis panda carina suis,
Addimus antennas, & vela sequentia malos,
Accipit & pictos puppis adunca deos.

Catullus. *Phaselus ille, quem videtis hospites,*
Ait fuisse nauium celerrimum.
Neque vllius natantis impetum trabis
Nequisse praterire, siue palmulis,
Opus foret volare, siue linteo.
Inde infecta vago suspendam lintea malo.
Funestam antenna deponunt vndique vestem,
Candidaq. intorti sustollunt vela rudentes.
Cum primum inflati conspexit lintea veli.
Ouid. 1. de arte. *Tiphys in emonia puppe magister erat.*
Luca. 1. Phars. *Fractaque velιferi sonuerunt pondera mali.*
Luca. 1. Phars. *Eridanus fractas deuoluit in aequora siluas.*
Lup. ad Calp. Pis. — *quid inerti condita portu,*
Si ductoris eges, ratis efficit, omnia quamuis
Armamenta ferat, teretiq. fluentia malo
Possit, & excusso dimittere vela rudente,

Vide,

Vide, Nauigare.

Negare.

Abnegat excisa vitam producere Troia. Virg. 2. Aeneid.
— victum seges agra negabat. Virg. 3. Aeneid.
— Dictaa negat tibi Iuppiter arua. Ib.
— quis talia demens Abnuat. Virg. 4. Aeneid.
— ego te nunquam regina negabo. Ib.
— iussisq; Dea parere recusat. Ouid. 1. Metam.
Progenies Phaeton haud inficienda parenti. Ouid. 3. Metam.
— elige, ait, nullam patiere repulsam. Ouid. 3. Metam.
Et crimen vox est inficiata suum. Ouid. de nuce.
— pretium rex inficiatur. Ouid. 11. Meta.

Neptunus.

— tuq. o cui prima frementem Virg. 1 Georg.
Fudit equum magno tellus percussa tridenti
Neptune.
Suspendisse potenti Hor. 1. car. o. 5.
Vestimenta maris Deo
— tricuspide telo Ouid. 1. Metam.
Mulcet aquas rector pelagi.
— Deus aequoris alti. Ouid. 12. Metam.
At Deus aequoreas qui cuspide temperat vndas, Ib.
Tum Saturnius haec domitor maris edidit alti Virg. 5. Aeneid.
Stare Deum pelagi, longoq. ferirre tridente Ouid. 6. Metam.
Aspera saxa.
— caeruleo fuscina sumpta Deo est. Prop. lib. 3.
Aequorei rector facias Neptune tridentis. Luca. 4. Phars.
— o numen aquarum, Ouid 4. Metam.
Proxima cui caelo cessit Neptune potestas,
— sortitus triste profundi imperium. Iuuena. sat. 13.

Et

Sil. Ital. lib. 9. — *Et domitor tumidi pugnat maris.*
Sil. Ital. lib. 15. *Diue tridente potens.*
Sil Ital. lib. 17. — *alloquitur Regem maris.*
Sene. in Her. fur. *Et tu, secundo maria qui sceptro regis.*
Sene in Hippo. — *saue dominator freti.*
Sene. in Medea. *Et tu profundi saue dominator maris.*

Nere.

Virg. 4. Geor. — *dum fusis mollia pensa Deuoluunt.*
Virg. 1. Geor. *Nec nocturna quidem carpentes pensa puella,*
Ouid. in Ib. *Neuit & infausta stamina pulla manu.*
Ouid. 12. Meta. — *columq.*
I cape cum calathis, & stamina pollice torque.
Ouid. in Ib. *Quaeque ratum triplici pollice nectis opus.*
Ouid. 4. Metam. *Aut ducunt lanas, aut stamina pollice versant,*
Aut harent tela, famulasq; laboribus vrgent.
E quibus vna leui deducens pollice filum,
Vtile opus manuum vario sermone leuemus.
Ouid. 6. Metam. *Siue leui teretem versabat pollice fusum.*
Ib. *Seu digitis subigebat opus, repetitaq; longo*
Vellera mollibat, nebulas aquantia tractu.
Ouid 2. Fast. — *sic stamina neuit.*
Virg. 10 Aeneid. — *molli mater quam neuerat auro.*
Virg. 8. Aeneid. — *ceu foemina primum.*
Cui tolerare colo vitam, tenuiq. Minerua,
Noctem addens operi, famulasq. ad lumina longo
Exercet penso.
Ouid. ep. 3. *Nos humiles famulaeq. tua data pensa trahemus,*
Et minuent plenas stamina nostra colos.
Prop lib. 5. *Tam dura traheret mollia pensa manu.*
Sil. Ital. lib. 2. *Non calathis mollita manus, operata ue fuso.*
Ouid. 14. Meta. — *qua vellera motis*
Nulla trahunt digitis, nec fila sequentia ducunt.
Ouid. ep. 9. *Crassaq. robusto deducis pollice fila,*
Aequaq. formosa pensa rependis hera.

Ah quo

Ah quoties, digitis dum torques stamina duris,
Praeualida fusos comminuere manus.
Neue traham serua grandia pensa manu. Ouid. ep. 10.
Debuerant fusos euoluisse suos. Ouid. epist. 12.
Aeternumq; manus carpebit rite laborem, Catullus.
Laua colum molli lana retinebat amictam,
Dextera tum leuiter deducens fila supinis
Formabat digitis, tum prono in pollice torquens,
Libratum tereti versabat turbine fusum.
— fatalia nentes Stamina. Tib lib. 1.
Hinc & Foemineus labor est, hinc pensa, colusq;, Tib. lib. 2.
Fusus & apposito pollice versat opus.
Stamina quae ducunt, quaeq; futura neunt. Tib. lib. 3.
Idem ego Sidonia feci seruilia palla Prop. lib. 4.
Officia, & Lyda pensa diurna colo.
Victorem Alciden dominae quis pensa tenere Aul. sab. Epist. 3.
Crederet? & lanas nere coegit amor.
Tortaq; versato ducentes stamina fuso, Ouid. Epist. 18.
Foeminea tardas fallimus arte moras.
— famulas ad lumina cernit Ouid. 4. Meta.
Leuia versato ducentes stamina fuso.
— vos tenui praegnantem stamine fusum Iuue. sat. 2.
Penelope melius, melius torquetis Arachne.
— niueo trahet aurea pollice fila, Mart. lib 9.
Et totam Phryxi Iulia nebit ouem.
Ante torum calathi, laxaq; mollis erat. Ouid. 2. Fast.
Lumen ad exiguum famulae data pensa trahebant
— Lanam mollire puellae Ouid. 3. Fast.
Discant, & plenas exonerare colos.

Nescire. Vide, Ignorare.

Nidificare, Nidus.

Antiquasq; domos auium. Virg. 2. Georg.
— illae altis nidum petiere relictis. lib.

 — nidis

Virg. 4. Geor. — *nidis immitibus escam.*

Ib. *Progeniem nidosq. fouent.*

Ib. *Garrula quam tignis nidum suspendat hirundo.*

Ib. — *quos durus arator Obseruans nido implumes detraxit.*

Virg. 1. Geor. *Progeniem paruam dulcesq. reuisere nidos.*

Ouid. 12. Meta. *Nidus erat volucrum bis quatuor arbore summa.*

Hor 4. car. o. 12. *Nidum ponit, Ityn flebiliter gemens,*
Infelix auis.

Virg. 5. Aeneid. — *columba,*
Cui domus, & dulces latebroso in pumice nidi.

Virg. 8. Aeneid. *Dirarum nidis domus opportuna volucrum.*

Virg 12. Aenei. *Pabula parua legens, nidisq. loquacibus escas.*

Ouid. de nuce. *Ergo nec nidos foliis harere, nec vllam*
Sedibus in nostris stare videtis auem.

Iuue. sat. 14. — *propria cum iam facit arbore nidos.*

Sen. in Aga. — *fœtusq. suos*
Nido pauida titubante fouent.

Ouid. 2. Fast. — *ignotaq. prodit hirundo,*
Et luteum celsa sub trabe fingit opus.

Ib. *Quæ facitis nidos, & plumis oua fouetis.*

Ouid. 5. Fast. *Nunc auis in ramo tecta, laremq. parat.*

Ouid. 3. Trist. Eleg. 12. *Vtq. mala crimen matris deponat hirundo,*
Sub trabibus cunas, paruaq. tecta facit.

Ouid. 8. Metam *Nec facit in ramis, altoq. cacumine nidos,*
Propter humum volitat, ponitq. in sepibus oua.

Stat. 8. Theb. *Sic Pandionia repetunt vbi fida volucres*
Hospitia, atque larem bruma pulsante relictum,
Stantq. super nidos, veterisq. exordia fati
Enarrant tectis.

Auctor. *Tunc & in ramo stipula Pachantis*
Ponit, & lanam, glomeransq. nidum
Versibus præter solitum canoris
Temperat auras.

Id. *Aut paruas auium domos.*

Niger.

Niger.

— nocte nigriorem, Mart. lib. 1.
Formica, pice, graculo, cicada.
— totus pice nigrior atra. Ouid. 12. Meta.
— cælum pice nigrius, Ouid. epi. 16.
Qui color albus erat, nunc est contrarius albo. Ouid. 2. Metam
— qua nigro fuerint paulo ante colore. Lucre. lib. 2.
— de nigrante colore. Ib.
Illyrica si iam pice nigrior essem. Ouid. 4. de pon. Ele. 14.
Sit moro coma nigrior caduco. Mart. lib. 8.
— laticeis nigrescere sacros. Virg. 4 Aeneid.
Signatus tenui media inter cornua nigro, Ouid. 1. de arte.
Vna fuit labes, cætera lactis erant.
— stygia modo nigrior vnda. Ouid. 12. Meta.

Ningere, Nix.

Vides vt alta stet niue candidum Hor. 1. car. o. 9.
Soracte, nec iam sustineant onus
Siluæ laborantes.
Nix tegit alta duas. Ouid. 1. Meta.
Iam satis terris niuis, atque diræ Hor. 1. car. o. 2.
Grandinis misit pater.
Cum nix alta iacet.
Toto nix cecidit repente cælo. Virg. 1 Georg.
At quum tonantis annus hibernus Iouis Mart. lib 4.
Imbres, niuesq. comparat. Hor. Epod. 2.
Ego viridis algida Idæ niue amicta loca colam. Catullus.
— æstiuo prouocat orbe niues.
Nec via per iactas candida facta niues. Tib lib 1.
— video Pangæa niuosis Cana iugis. Ouid. 1. de arte.
— quam Zona niualis, Luca. 1. Phars.
Perpetuaq; premunt hiemes. Luca. 4. Phars.

Ib. *Iamq; Pyrenes, quas nunquam soluere Titan*
Eualuit, fluxere niues.
Ib. *Rhiphaeas huc solue niues.*
Luca. 5. Pharſ. *— iam sparserat amo*
Bruma niues.
Ouid. 2. Meta. *— niuis, quam nec vestigia duri*
Calcauere pedis, nec soluit Aquaticus Auster.
Lucre. lib. 3. *— neq; nix acri concreta pruina*
Cana cadens violat.
Lucre. lib. 6. *— in campos albas descendere ningueis.*
Sil. Ital. lib. 3. *— haurit hiatu*
Nix resoluta viros, altoq; a culmine praeceps
Viuenteis turmas operit delapsa ruina.
Sene. in Troa. *— decies niuibus Canuit Ide.*
Ouid. 1. Faſt. *— aut posita sub niue terra latet.*
Ouid. 1. de pon. Eleg. 4. *Fert vbi perpetuus obruta terra niueis.*
Ouid. 1. de pon. Eleg. 5. *Tectaq; brumali sub niue terra latet.*
Talis hyperborea virideis niue verberat agros
Iuppiter.
Stat. 8. Theb. *— non tanta cadentibus Haedis*
Aeriam Rhodopen solida niue verberat Arctos.
Manil. lib. 1. *— niuibusq; albentia rura.*

Vide, Liquefacere.

Nobilis.

Sene. in Her. fur. *— nobiles non sunt mihi*
Aui, nec altis inclytum titulis genus.
Virg. 5. Aeneid. *Troianoq; e sanguine clarus Acestes.*
Hor 3. car o. 9. *Multi Lydia nominis*
Romana vigui clarior Ilia.
Iuuena. sat. 8. *— genere, & praeclaro nomine tantum*
Insignis.
Sil. Ita. lib. 6. *Stirpe genus clarum, caeloq; affinis origo.*
Vir. 10. Aeneid. *Maeonia generose domo.*

— ocla-

— o clarum trahens A stirpe nomen regia. Sene.in Her.fur.
— genus huic materna superbum Virg. 11. Aenei.
Nobilitas dabat.
Clara genus, clarumq; trahens a sanguine nomen. Sil.Ita.lib.1.
Cui genus a proauis ingens, clarumq; paterna Virg. 11.Aeneid.
Nomen erat virtutis, & ipse acerrimus armis.
Diues auis, & vtroq; Iouem de sanguine ducens. Stat.1.Theb.
— non illa loco, nec origine gentis Ouid. 6. Meta.
Clara, sed arte fuit.
— opibusq; virisq; potentem, Ib.
Et genus a magno ducentem forte Gradiuo.
Adest ne clarus sanguine, ac factis Creon? Sene.in Oedi.
Si te nobilitas generosaq; nomina tangunt, Ouid. epist.6.
En ego Minoo nata Theante feror
Bacchus auus, Bacchi coniux redimita corona,
Praradiat stellis signa minora suis.
— sanguine auito Nobilis. Prop.lib.1.
Et magna titulus fulgeat claris domus. Boet.lib.1.
Multiplici illustres vidit honore domos. Auson.
Nobilis ille quidem est, & clarus origine. Ouid.Epist. 18.
Et genus, & pro auos, & regia nomina iactas, Ouid.Epist.16.
Clara domus satis hac nobilitate tua est.
Stemmata quid faciunt, quid prodest, Pontifice, longo Iuuen.sat.8.
Sanguine censeri, pictosq; ostendere vultus
Maiorum.
— tibi larga Pelops, & Tantalus author Stat.2.Theb.
Nobilitas; propiorq; fluat de sanguine iuncto
Iuppiter.
Regia progenies, cui nobilitatis origo Ouid.2. de pon. Ele.19.
Nomen in Eumolpi peruenit vsq; Coti.
Regia crede mihi res est succurrere lapsis, Ib.
Conuenit & tanto quantus es ipse viro.
Hoc nitor iste tui generis desiderat, hoc est
A superis orta nobilitatis opus.
Hoc tibi & Eumolpus generis clarissimus auctor,
Et prior Eumolpo suadet Erichthonius.
Maxime, qui claris nomen virtutibus aequas, Ib.Ele.3.

Nec finis ingenium nobilitate premi.

Claud. in laud. Serc. *Quod si nobilitas cunctis exordia pandit*
Laudibus, atque omnes redeunt in semina causa,
Quis venerabilior sanguis? qua maior origo,
Quam regalis erit? non te priuata dedere
Limina, nec tantum poterat contingere nomen
Angustis laribus, patruo te principe celsam
Bellipotens illustrat auus.

Stat. 3. Theb. *— Huic ampla quidem de sanguine prisco Nobilitas.*

Ouid. 1. Fast. *— qui quamquam clarus vtroq.*
Nobilior sacra sanguine matris erat.

Nocere.

Virg. 1. Geor. *— numquam imprudentibus imber Obfuit.*

Ib. *— & amaris intyba fibris*
Officium aut vmbra nocet.

Auctor. *— frumentis nocuam.*

Ouid. 15. Meta. *Nocte nocent pota, sine noxa luce bibuntur.*

Noctescere, Nox.

Virg. 2. Georg. *Quid tantum Oceano properent se tingere soles.*
Hiberni, vel qua tardis mora noctibus obstet.

Ib. *— aut noctem ducentibus Astris.*

Virg. 3. Geor. *Solis ad occasum, cum frigidus aera vesper*
Temperat, & saltus reficit iam roscida luna.

Ib. *Cum sol pallentes haud vnquam discutit vmbras,*
Nec cum inuectus equis altum petit athera, nec cum
Pracipitem Oceani rubro lauit aquore currum.

Ib. *Nocte premunt quod iam tenebris, & sole cadente.*

Virg. 4. Georg. *— sera que reuertens Nocte domum.*

Ib. *Te veniente die, te decedente canebat.*

Virg. 1. Aeneid. *Eripiunt subito nubes calumque, diemque*
Teucrorum ex oculis, ponto nox incubat atra.

— &

— & iam non humida cælo Virg. 2. Aeneid
Præcipitant, suadentque cadentia sidera somnos.
Vertitur interea cælum, & ruit Oceano nox Ib.
Inuoluens vmbra terramque, polumque.
— tacita per amica silentia lunæ Ib.
— nox atra caua circumuolat vmbra. Ib.
— per cæcam congressi prœlia noctem. Ib.
— obscura nocte per vmbram. Ib.
Nox erat, & terris animalia somnus habebat. Virg. 3. Aeneid.
Noctem hiememq; ferens, & inhorruit unda tenebris, Ib.
Inuoluere diem nimbi, & nox humida cælum Abstulit Ib.
Tres adeo incertos cæca caligine soles Ib.
Erramus pelago totidem sine sidere noctes.
Sol ruit interea, & montes vmbrantur opaci. Ib.
Nec dum orbem medium nox horis acta subibat, Ib.
Interea fessos ventus cum sole reliquit.
Nam neque erant astrorum ignes, nec lucidus æthra. Ib.
Siderea polus, obscuro sed nubila cælo,
Et lunam in nimbo nox intempesta tenebat.
— lumenque obscura vicissim Virg. 4. Aeneid.
Luna premit, suadentq; cadentia sidera somnos.
— & nocte teguntur opaca Ib.
Nocte volat cæli medio, terraq; per vmbram Ib.
— quoties humentibus vmbris Ib.
Nox operit terras, quoties astra ignea surgunt.
— nox cum terras obscura teneret. Ib.
Nox erat, & placidum carpebant fessa soporem Ib.
Corpora per terras, siluæque, & sæua quierunt
Aequora, cum medio voluuntur sidera lapsu.
Cum tacet omnis ager, pecudes, pictæq; volucres.
Tempore nocturno reddit amica quies. Claud. lib. 3.
— traherent cum sera crepuscula noctem. Ouid. 1. Metam.
Cum Deus inducta latas caligine terras Ib.
Occuluit.
Et noctis faciem nebulas fecisse volucres. Ib.
— cum sol tellure sub alta est. Ib.
Nox erat, & cælo fulgebat luna sereno Hor. Epod. 15.

Inter minora sidera.

Virg. 1 Georg. *Libra die, somniq; pares vbi fecerit horas,*
Et medium luci, atq; vmbris iam diuidet orbem.
Illic, vt perhibent, aut intempesta silet nox
Ib. *Semper, & obtenta densantur nocte tenebræ:*
Illic sera rubens accendit lumina vesper.
Et quidam seros hiberni ad luminis ignes
Ib. *Peruigilat.*
— noctisq; per vmbras.
Ib. *Visa sub obscurum noctis.*
Ib. *Et iam summa procul villarum culmina fumant,*
Virg Eclog 1. *Maioresq; cadunt altis de montibus vmbræ.*
Vir. Eclog. 6. *—& inuito processit vesper Olympo.*
Hor. 2. car. o. 9. *— nec tibi vespero*
Surgente decedunt amores Nec rapidum fugiente solem.
Ouid. in Ib. *Noxq; tenebrarum specie reuerenda tuarum.*
Lucre. lib. 6. *Hinc vbi roriferis terram nox obruit vmbris.*
Ouid. 10. Meta. *Tempus erat, quo cuncta silent, interq; triones*
Flexerat obliquo plaustrum temone Bootes:
Ad facinus venit illa suum, fugit aurea cælo
Luna, tegunt nigræ liatitantia sidera nubes,
Nox caret igne suo.
Ouid. 15. Meta. *Candidus Oceano nitidum caput abdiderat sol,*
Et caput extulerat densissima sidereum nox.
Virg. 8. Aeneid. *Nox erat, & terras animalia fessa per omnes*
Alituum, pecudumq; genus sopor altus habebat.
Virg. 11. Aeneid. *Ni roseus fessos iam gurgite Phœbus Ibero*
Tingat equos, noctemq; die labante reducat.
Virg. 10. Aenei. *Iamq; dies cælo concesserat, almaq; curru*
Noctiuago Phœbe medium pulsabat Olympum.
Hor. 4. car. o. 5. *Quum Sol Oceano subest.*
Virg. 5. Aeneid. *Et nox atra polum bigis subuecta tenebat:*
Ib. *Iamq; fere mediam cæli nox humida metam*
Contigerat, placida laxarant membra quiete
Sub remis fusi per dura sedilia nautæ.
Quale per incertam lunam sub luce maligna
Est iter in siluis, vbi cælum condidit vmbra

Iuppiter,

Iuppiter, & rebus nox abstulit atra calorem.
Nox ruit. Vir. 6. Aeneid.
Ipse domum sera quamuis se nocte ferebat. Virg. 7. Aeneid.
Deuexo interea propior fit vesper Olympo. Virg. 8. Aeneid.
Nox ruit, & fuscis tellurem amplectitur alis. Ib.
Defensi tenebris, & dono noctis opaca. Ib.
Nox erat, & biforeis intrabat luna fenestras. Ouid. 3. de pon. Eleg. 5.
Pulla noctis vti sæpe crepusculo Auctor.
Intentante vices.
Nocte super media. Virg 9. Aeneid.
— noctisq; per vmbram. Ib.
— nox humida donec Virg. 11. Aeneid.
Inuertit cælum stellis fulgentibus aptum.
Iam labor exiguus Phœbo restabat, equiq; Ouid. 6. Meta.
Pulsabant pedibus spatium decliuis Olympi.
— modo facta crepuscula terris, Ouid. epi. 14.
Vltima pars lucis, primaq; noctis erat.
Sed moraris, abit dies. Catullus.
Vesper adest, iuuenes consurgite, vesper Olympo Id.
Expectata diu vix tandem lumina tollit.
Nimirum eoos ostendit noctifer imbres. Id.
Iam nox æthereum nigris emensa quadrigis Tib. lib. 3.
Mundum, cæruleo lauerat amne rotas.
Illic & densa tellus absconditur vmbra, Tib. lib. 4.
Quippe ibi non vnquam Titan superingerit ortus.
Nox erat, & sparso triste cubile gelu. Prop. lib. 1.
At mihi cum noctes induxit vesper amaras. Prop. lib. 4.
— cælo venientibus astris Boet. lib. 1.
Desuper in terram nox funditur.
Et qui primæ tempore noctis Ib.
Agit algentes hesperus ortus.
Vt quas duxerit Hesperus Boet. lib. 2.
Phœbe noctibus imperet.
Cadit Hesperias Phœbus in vndas. Boet lib. 5.
Semper vicibus temporis æquis Boet. lib. 4.
Vesper seras nunciat horas.
Vix dum cærula nox subibat orbem. Statius.

Nox

Ouid. ep. 17. Nox erat incipiens.

Ouid. epist. 18. Sic vbi lux acta est, & noctis amicior hora
Exhibuit pulsa sidera clara die.

Ouid. epist. 20. — cum iam prope luce peracta
Demere purpureis sol iuga vellet aquis.

Luca. 1. Pharſ. — lunaribus astuet horis.

Luca. 5. Pharſ. — Titan iam pronus in vndas
Ibat, & igniferi tantum demerserat orbis,
Quantum deesse solet luna, seu plena futura est,
Seu iam plena fuit.

Ib. Aut calum nox atra tenet.

Ib. Nox subit, atque oculos vasta obduxere tenebra.

Luca. 4 Pharſ. — quo tempore primas
Impetit ad noctem iam lux extrema tenebras.

Luca 5. Pharſ. Sidera prima poli Phœbo latente sub vndas
Exierant, & luna suas iam fecerat vmbras.

Luca 6. Pharſ. — alta
Nocte poli, Titan medium quo tempore ducit
Sub nostra tellure diem.

Ib. — densas non praestitit vmbras.

Lucre. lib. 5. At nox obruit ingenti caligine terras,
Aut vbi de longo cursu sol extima cæli
Impulit, atque suos efflauit languidus igneis.
Concussos itere, & labefactos aere multo,
Aut quia sub terras Cursum conuertere cogit
Vis eadem supera terras, qua pertulit orbem.

Lucre. lib 6. Nox vbi terribili terras caligine texit.

Ouid. 4. Meta. Noxq. vicem peragit.

Ib. Iamq. dies exactus erat, tempusq. subibat.
Quod tu nec tenebras, nec posses dicere lucem,
Sed cum luce tamen dubia confinia noctis.

Ouid. 7. Meta. Ter iuga Phœbus equis in Hibero flumine mersis
Dempserat, & quarta radiantia noctemicabant
Sidera.

Ouid. 7. Metam. Nox subit, & curis exercita corpora somnus
Occupat.

Sil. Ital. lib. 1. Atque ubi fessus equos Titan immersit anhelos,
Flam-

Flammiferum condunt fumanti gurgite currum.
Nox tandem optatis terras, pontumq tenebris Ib.
Condidit, & pugnas erepta luce diremit.
Sicut agit leuibus per sera crepuscula pennis, Sil.Ital.lib. 2.
E pastu volucreis ad nota cubilia vesper.
— infusa sub ducto sole tenebrae. Sil.Ita.lib.5.
Cuncta per . & terras, & lati stagna profundi Sil.Ita.lib.7.
Condiderat somnus, positoq. labore dierum
Pacem nocte datam mortalibus orbis agebat.
— tacito nox atra sopore Sil.Ita.lib.8.
Cuncta per, & terras, & lati stagna profundi
Condiderat.
Donec anhelantes stagna in Tartessia Phoebus Sil.Ita.lib.10.
Mersit equos, fugiensq; polo Titania caecam
Orbita nigranti traxit caligine noctem.
Iamque diem ad metas defessis Phoebus Olympo Sil.Ita.lib.12.
Impellebat equis, fuscabat & Hesperus vmbra
Paulatim infusa, properantem ad litora currum.
— caelumq tenebris Sil.Ita.lib.12.
Clauditur, & terras caeco non condit amictu.
— postquam Ib.
Abstulerat terras nigrantibus Hesperus vmbris.
Humida cum pulso nox erit orta die. Ouid.4.Fast.
Et niceca sinu terrasnox conderet atro. Sil.Ital.lib. 15.
Non simileis morti dederat placidissima somnos. Sil.Ita. lib.15.
Donec nox atro circumdata corpus amictu Ib.
Nigranteis inuexit equos, suasitq; quietem.
Iamque diem, solisq vices nox abstulit atra. Ib.
Nox somni genitrix mortalia pectora curis Ib.
Purgarat, tenebraeq horrenda silentia alebant.
— obscuro iam vesper Olympo Sil.Ita.lib.16.
Fundere non aquam trepidanti coeperat vmbram.
Nox atra fiat, excidat caelo dies. Sene. in Thyest.
Nondum sera nuntius hora Ib.
Nocturna vocat lumina vesper:
Nondum Hesperia flexura rota
Iubet emeritos soluere currus:

Nondum

Nondum in noctem vergente die
Tertia misit buccina signum.

Ib. *Vix lucet ignis ipse, quin æther grauis*
Inter diem noctemq; desertus stupet:
Quid hoc? magis magisq; concussi labant
Conuexa cæli, spissior densis coit
Caligo tenebris, noxq; se in noctem abdidit,
Fugit omne sidus.

Sene. in Her. Oet. *— cum ferens Titan diem*
Lassam rubenti mergit Oceano rotam.

Ouid. 11 Meta. *— nox cælum sparserat astris.*

Sene. in Troa. *Vt esse Phœbi dulcius lumen solet*
Iamiam cadentis, astra cum repetunt vices,
Premiturq; dubius nocte vicina dies.

Sene. in Med. *Nunc Phœbe mitte currus*
Nullo morante loro,
Nox condat alma lucem,
Mergat diem timendum
Dux noctis Hesperugo.

Sene. in Aga. *Iam lassa Titan colla releuabat iugo,*
In astra iam lux prona, iam præceps dies,
Exigua nubes sordido crescens globo
Nitidum cadentis inquinat Phœbi iubar,
Suspecta varius occidens fecit freta:
Nox prima cælum sparserat stellis,

Ib. *— fugit lux alma, & obscurat genas*
Nox alta, & æther abditus tenebris latet.

Ib. *— Alcides,*
Cui lege mundi Iuppiter rupta,
Roscida noctis geminauit horas,
Iussitq; Phœbum tardius celereis
Agitare currus, & tuas lente
Remeare bigas candida Phœbe.
Retulitq; pedem alternis nomen
Stella quæ mutat, seq; mirata est
Hesperum dici: Aurora mouit
Ad solidas vices caput, & relabens

Impe-

Imposuit senis humero mariti.
— lata nam postquam dies Sene. in Octa.
Sideribus atris cessit, & nocti polus.
Dum lassa Titan mergat Oceano iuga. Sene. in Her. oet.
Ergo vbi nox aderit venturis tertia Nonis, Ouid. 1. Fast.
Sparsaq; caelesti rore madebit humus.
Proximus Hesperias Titan abiturus in vndas Ouid. 2. Fast.
Gemmea purpureis cum iuga demet equis
Iamq; *vbi suadebit placidos nox humida somnos.* Ib.
— condere iam vultus sole parante suos. Ib.
Iamq; *vbi caeruleum variabunt sidera caelum.* Ouid. 3. Fast.
I*nde quater pastor saturos vbi clauserit haedos.* Ib.
Postera cum caelo motis Pallantias astris Ouid. 4. Fast.
Fulserit, & niueos Luna *leuarit equos.*
In*terea placidam redimita papauere frontem* Ib.
Nox venit, & secum somnia nigra trahit.
At simul inducunt nocturna crepuscula noctem Ouid. 5. Fast.
Pars Hyadum toto de grege nulla latet.
N*ox vbi iam media est, somnumq; silentia praebent,* Ib.
Et canis, & variae conticuistis aues.
At pater Heliadum radios vbi tinxerit vndis, Ouid. 6. Fast.
Et cinget geminos stella serena polos.
Iamq; quiescebant voces hominumq;, canumq;, Oui 3. 1 Trist. Eleg. 3.
Lunaq; nocturnos alta regebat equos.
Pronus erat Titan, *inclinatoq; tepebat* Ouid. 11. Meta.
Hesperium temone fretum.
Presserat occiduus Tarthesia litora Phoebus. Ouid. 14. Meta.
— seram pepulere crepuscula lucem, Ouid. 15. Meta.
Vmbraq; telluris tenebras induxerat orbi.
Merserat vnda diem, sparso nox humida somno Claud. 1. de rap. Pro.
Languida caeruleis inuexerat otia bigis.
Stellanteis nox picta sinus. Claud 2. de rap. Pro.
I*amq; soporiferas nocturna silentia terris* Claud 3. de rap.
Explicuere *viceis.*
Attollens thalamis Idalium *iubar* Claud. in Epith.
Dilectus Veneri nascitur Hesperus.
Iamq; *per emeriti surgens confinia* Phoebi Stat. 1. Theb.

Titanis, late mundo subuecta silenti
Rorifera gelidum tenuauerat aera biga:
Iam pecudes, volucresq; tacent, iam somnus auaris
Inserpit curis, pronusq; per aera nutat
Grata laborata referens obliuia vita.

Stat.2.Theb. *— astriferum velox iam circulus orbem*
Torsit, & amissa redierunt montibus vmbra.

Ib. *Cœperat humenti Phœbum subtexere palla*
Nox, & caruleam terris infuderat vmbram.

Stat.3.Theb. *Nocte sub ancipiti quamuis humentibus Astris*
Longus ad Auroram superest labor.

Ib. *Soluerat Hesperij deuexo margine ponti*
Flagrantis sol pronus equos, rutilamq; lauabat
Oceani sub fonte comam, cui turba profundi
Nereos, & rapidis accurrunt passibus Hora:
Frenaq;, & aurata textum sublime corona
Diripiunt, laxant calidis humentia loris
Pectora, pars meritos versunt ad molle iugales
Gramen, & erecto currum temone supinant:
Nox subit, & curas hominum, motusq; ferarum
Composuit, nigroq; polos inuoluit amictu.

Stat 5 Theb. *Tardius humenti noctem deiecit Olympo*
Iuppiter.

Stat.7.Theb. *— donec sol montibus omnis*
Erepsit, rebusq; dedit sopor otia fessis.

Stat.8. Theb. *— sed vesper opacus*
Lunares iam ducit equos.

Stat.10.Theb. *Obruit Hesperia Phœbum non humida porta.*

Ib. *Condiderant iam vota diem, nox auidita curas*
Iungit, & aggressis vigilant altaria flammis.

Auso. in Mos. *— feras cum protulit vmbras*
Hesperus.

Ib. *Condiderat iam solis equos Tartesia Calpe,*
Stridebatq; freto Titan insignis Ibero,
Iam succedentes quatiebat luna iuuencas,
Vinceret vt tenebras radijs, velut amula fratris,
Iam volucres, hominumq; genus superabile curis

Mul-

Mulcebant placidi tranquilla obliuia somni.
Iam pater Hesperio flagrantem gurgite carrum Stat. 12. Theb.
Abdiderat Titan alijs rediturus ab vndis.
— modo nox magis ipsa tacebat, Ib.
Solaq; nigrantes laxabant Astra tenebras.
Cum graue nocturna cælum subtexitur vmbra. Stat. 3. Syl.
Scandebat roseo medij fastigia cæli Stat. 1. Achil.
Luna iugo, totis vbi somnus inertior alis
Defluit in terras, mutumq; amplectitur orbem.
— iam nox inducere terris Hor. 1. ser. sat 9.
Vmbras, & cælo diffundere signa parabat.
Vrbe silent tota, vitreoq; madentia rore Ouid. 1. Amo.
Tempora noctis erunt.
Iam color vnus inest rebus, tenebrisq; teguntur, Ouid. 4. Fast.
Omnia iam vigiles conticuere canes.
Qualia sublucent fugiente crepuscula Phœbo, Ouid. 1. Amo.
— nox iungit equos, currumq; sequuntur Tib. lib. 2.
Matris, lasciuo sidera fulua choro.
Ast vbi prona dies longos super æquora fines Stat 2. Theb.
Exigit, atq; ingens medio notat vmbra profundo.
Frangebat radios humili iam pronus Olympo Stat 1 Achil.
Phœbus, & Oceani penetrabile littus anhelis
Promittebat equis.
Hinc etiam ipse dies moritur, terramq; per orbem Manil lib. 2.
Subripit, & noctis captam sub carere claudit.
Nos in nocte sumus, somnosq; in membra locamus. Manil. lib. 1.
At cum obducta nigris nox orbem texerit alis. Manil. lib. 5.
Et Venus accenso cum ducit vespere noctem. Manil. lib. 1.
Lumina ne doleas sub aquis Latonia condi. Auctor

Nodare. Vide, Ligare.

Nomen, & Nominare. Vide, Cognominare.

Nubes.

Obscuramque trahi vento mirabere nubem. Virg. 4. Geor.

Inque

Ib.	*Inque vicem speculantur aquas, & nubila cæli.*
Virg. 1. Aeneid.	*Nimborum in patriam.*
Ib.	*Nimborumque facis, tempestatumque potentem.*
Ib.	*Eripiunt subito nubes cælumque, diemque*
	Teucrorum ex oculis.
Ib.	*Collectasque fugat nubes.*
Ib.	*At Venus obscuro gradientes aere sepsit,*
	Et multo nebulæ dea circum fudit amictu.
Ib.	*— & nube caua speculantur amicti.*
Virg. 2. Aeneid.	*— toto sonuerunt æthere nimbi.*
Virg. 3. Aeneid.	*Nam neque erant astrorum ignes, nec lucidus æthra*
	Siderea polus, obscuro sed nubila cælo,
	Et lunam in nimbo nox intempesta tenebat.
Virg. 4. Aeneid.	*Interea magno misceri murmure cælum*
	Incipit, insequitur commista grandine nimbus.
Ib.	*Illa fretus agit ventos, & turbida tranat*
	Nubila.
Ouid. 1. Meta.	*Nubila disiecit, nimbisque Aquilone remotis.*
Ib.	*— tenues agitantia fumos Nubila conducit.*
Ib.	*Et noctis faciem nebulas fecisse volucres*
	Sub nitido mirata die, nec fluminis illas
	Esse, nec humenti sensit tellure remitti.
Virg. 1. Geor.	*— dum nubila pendent.*
Ib.	*— media nimborum in nocte.*
Ib.	*Et fœdam glomerant tempestatem imbribus atris*
	Collectæ ex alto nubes.
Hor. 2. car. o. 16.	*— simul atra nubes*
	Condidit Lunam, neq; certa fulgent
	Sidera nautis.
Ib.	*— & agènte nimbos Ocyor Euro.*
Ouid. 1. Metam.	*Illic & nebulas, illic consistere nubes.*
Ouid. 11. Meta.	*— & inducta piceis e nubibus vmbra*
	Omne latet cælum, duplicataq; noctis imago est:
	Frangitur incursu nimbosi turbinis arbor.
Ouid. 10. Meta.	*— fugit aurea cælo*
	Luna, tegunt nigra latitantia sidera nubes.
Vir. 10. Aeneid.	*— aut actam nubibus Irim.*

—nubi-

— *nubilisq; Frangere perpetuo tenebris.* Auctor.
— *nigris vbi cœlum* Id.
Turbari nebulis conspexit.
Pallam cæruleis nubibus horridam Nox oblita. Id.
Qualis vbi ad terras abrupto sidere nimbus Virg.12.Aeneid.
It mare per medium, miseris heu præscia longe
Horrescunt corda agricolis, dabit ille ruinas
Arboribus, stragemq; satis, ruet omnia late:
Ante volant, sonitumq; ferunt ad litora venti.
— *vultumq; sequentia traxit* Ouid.3. Metam.
Nubila, queis nimbos, immistaque fulgura ventis
Addidit, & tonitrus, & ineuitabile fulmen.
— *ceu pulsæ ventorum flamine nubes.* Catullus.
Quamuis prætexens picta ferrugine cœlum Tib.lib.1.
Venturam admittat imbrifer arcus aquam.
Vt timeas, quoties nubilus Auster erit. Prop.lib.2.
Vt cum præcipiti glomerantur sidera Coro, Boet.lib.1.
Nimbosisq; polus stetit imbribus,
Sol latet, ac nondum cœlo venientibus astris
Desuper in terram non funditur.
Nubibus atris Ib.
Condita nullum
Fundere possunt
Sidera lumen.
Et latet obscura condita nube dies. Ouid.ep.18.
— *seu sponte deum, seu turbidus Auster* Luca.1. Pharf.
Impulerat, mœstam tenuerunt nubila lucem.
Non semper fluidis adopertus nubibus æther Luc ad Calp.Pis
Aurea terrificis obcæcat sidera nimbis.
— *perpetuis impendas aera nimbis.* Luca.4.Pharf.
Læsum nube diem iubar extulit. Luca.5.Pharf.
Nam sol non rutilas deduxit æquora nubes, Ib.
Concordesq; tulit radios, Noton altera Phœbi,
Altera pars Borean diducta luce vocabat.
Orbe quoque exhaustus medio, languensq; recessit,
Spectantes oculos infirmo lumine passus:
Lunaq; non gracili surrexit lucida cornu,

Haud orbis medij puros exesa recessus,
Nec duxit recto tenuata cacumina cornu,
Ventorumq́; nota rubuit, tum lurida pallens
Ora tulit vultu sub nubem tristis ituro.

Ib. *— latet obsitus aer*
Inferna pallore domus, nimbisq́; grauatus
Deprimitur, fluctusq́; in nubibus accipit imbrem.

Ib. *— sed obscurum nimbosus dissilit aer.*

Luca 6. Pharſ. *— si nimbus, & atra*
Sidera subducunt nubes.

Lucr. lib. 5. *— nubes succedere soli*
Coepere, & radios inter quasi rumpere lucis.

Lucre. lib. 6. *Haud igitur mirum est, si paruo tempore sæpe*
Iam magnos monteis tempestas, atq; tenebræ
Cooperiant maria, ac terras, impensa superne
Nubila concrescunt, vbi corpora multa volando
Hoc super in cæli spatio coire repente
Asperiora, modis quæ possint indupedita
Exiguis, tamen inter se comprensa teneri:
Hæc faciunt primum paruas consistere nubeis,
Inde ea comprehendunt inter se, conq; gregantur,
Et coniungendo crescunt, ventisq́; feruntur
Vsq; adeò, donec tempestas sæua coorta est.

Ouid. 7. Metam. *Principio cælum spissa caligine terras*
Pressit, & ignauos inclusit nubibus æstus.

Sil. Ita. lib. 5. *Tum super ipse lacus densam caligine cæca*
Exhalans nebulam, late corruperat omnem
Prospectum miseris, atq; atra noctis amictu
Squalebat pressum picea inter nubila cælum.

Ouid. 10. Meta. *— fugit aurea cælo*
Luna, tegunt nigra latitantia sidera nubes:
Nox caret igne suo.

Claud. de phœ. *— tenetur*
Nubibus, & dubio vanescit Cynthia cornu.

Stat. 1. Theb. *Sed nec puniceo rediturum nubila cælo*
Promisere iubar, nec rarescentibus vmbris
Longa repercusso nituere crepuscula Phœbo:

Densior

Densior à terris, & nulli peruia flamma
Subtexit nox atra polos.
Deiiuit cælum, & subitis lux candida cessit Stat. 3. Sil.
Nubibus, & tenuis grauiore Fauonius Austro
Immaduit, qualem Libyæ Saturnia nimbum
Attulit.
— piceo nox obuia nimbo Stat. 1. Theb.
Lucenteis turbauit equos.
Non quæ terrarum, cęliq; amplexa labores Ib.
Igneæ, multiuago transmittis sidera lapsu.
Indulgens reparare animum.
At niger obscura Cancer cum nube feretur, Manil. lib. 4.
Quæ velut extinctis Phoebeis ignibus ingens
Officit, & multa fuscat caligine sidus.
— & iam ardua crescere nubes Stat. 1. Achill.
Incipit.

Vide, Pluere, & *Tempestas.*

Nudare, Nudus.

Nuda genu. Virg. 1. Aeneid.
Nudati socij. Virg. 3. Aeneid.
— & nudos media plus parte lacertos. Ouid. 1. Metam.
— nudabat corpora vestes. Ib.
— neque eo contenta recingor, Ouid. 5. Metam.
Molliaque impono salici velamina curuæ,
Nudaque mergor aquis.
Nudatosque humeros. Virg. 5. Aeneid.
— duplicem ex humeris reiecit amictum, Ib.
Et magnos membrorum artus, magna ossa, lacertosque
Exsuit.
— humeroque suas a pectore postquam Ouid. 6. Meta.
Deduxit vestes, ebur ostendisse sinistro,
Concolor huic humerus nascendi tempore dextro.
— velamina Progne

Deripit ex humeris auro fulgentia lato.

Ib. *Oraq; deuelat misera pudibunda sororis.*

Ouid.3.Meta. *— nuda sua pectora nympha.*

Ib. *— visa sine veste Diane.*

Ib. *— me posito visam velamine narres.*

Ib. *Altera deposita subiecit brachia palla,*
Vincula dua pedibus demunt.

Id. *— summa vestemq; reduxit ab ora,*
Nudaq; marmoreis percussit pectora palmis.

Statius *— glaucos exutus amictus.*

Id. *— teneris ostrum puerile lacertis*
Exuit.

Ouid. epist. 17. *— Deposito pariter cum veste timore,*
Iactabam liquido brachia lenta mari.

Ouid. ep. 18. *Iamne suos humeris illum deponere vestes.*

Ouid. epi. 15. *Prodita sunt, memini, tunica tua pectora laxa,*
Atq; oculis aditum nuda dedere meis.

Ouid. epist. 16. *Tres sibi se nudas exhibuere dea.*

Ib. *Ter mihi deposita est in sicca vestis arena,*
Ter graue tentaui carpere nudus iter.

Lucre. lib. 5. *— nudos sine pellibus.*

Ouid. 4. Metam. *Mollia de tenero velamina corpore ponit.*

Sene. in Troa. *— veste remissa*
Substringe sinus, vteroq; tenus
Pateant artus.

Ouid. 1. Fast. *Altera diffuso pectus aperta sinu.*

Ouid. 2. Fast. *— nympha velamina ponunt.*

Ib. *Exuerat tunicas.*

Statius 1. Theb. *— vacuumq; ferens velamine pectus.*

Statius 2. Achil. *— iam pectus amictu*
Laxabat.

Statius 5. Theb. *— humeros exertus vterque,*
Nudus vterque genas.

Numeri misti.

Virg. 1. Aene. d. *— bis senos latantes agmine cycnos.*

Bis

Bis quinos silet ille dies Virg.2.Aeneid.
— duo fulmina belli. Ib.
— geminosq; parentes. Virg.3.Aeneid.
— quinas de more bidentes. Virg.5.Aeneid.
Verum ad millia quindecim, ac ducenta. Catullus.
— e meis amicis Id.
Antistes mihi millibus trecentis.
Sed quia bis quino femina mense parit. Ouid.3.Fast.
— sape ducentos, sape decem seruos. Hor.1.ser.sat.3.
Millia frumenti tua triuerit area centum. Ibid. sat.1.
— decies centena dedisses. Ibid sat.3.
Quatuor hinc rapimus viginti & millia rhedis. Ib.d.sat.5.
Et ter vicenas partes latet, atque trecentas Mani.lib.1.
In longum: bis sex latescit fascia partes.

Vide, Annus, et Mensis.

Nunciare, Nuncius.

— verus mihi nuncius ergo
Venerat extinctam, ferroq. extrema secutam. Virg.6.Aeneid.
Cum prouectus equo longaeui regis ad aures Virg.7. Aeneid.
Nuncius ingentes ignota in veste reportat
Aduenisse viros.
Nuncius ingenti per regia tecta tumultu Virg.11.Aeneid.
Esse ruit, magnisq; vrbem terroribus implet
Instructos acie Tiberino a flumine Teucros.
Nuncia ventura Ascanio rerumq;, patrisq;
Dantur equi Teucris. Virg.8. Aeneid.
— mittiq; viros, qui certa reportent. Virg.9. Aeneid
— quisne Aenea iam nuncius esset. Ib.
Multa patri portanda dabat mandata. Ib.
Ductori Turne profertur nuncius hostem Ib.
Feruere cade noua.
— sed certior auctor Virg.10.Aeneid.
Aduolat Aenea, tenui discrimine leti

Statius. *Esse suos.*
Protinus ingenti non venit nuntia cursu
Littera.
Sene. in Aga. *Felix ad aureis nuntius venit meas.*
Stat. 2. Theb. *— tristia Thebis Nuncius acta feram.*
Stat. 4. Theb. *Iamque Atalanteas implerat nuntius aureis*
Ire ducem bello.

Nunquam.

Virg. Eclog. 1. *Ante leues ergo pascentur in æthere cerui,*
Et freta destituent nudos in litore pisces,
Ante, pererratis amborum finibus, exul
Aut Ararim Parthus bibet, aut Germania Tibrim:
Quam nostro illius labatur pectore vultus.
Hor. 1. car. o. 33. *— sed prius Apulis*
Iungentur capreæ lupis,
Quam turpi Pholoe peccet adultero.
Ouid. in Ib. *Desinet esse prius contrarius ignibus humor,*
Iunctaq; cum luna lumina solis erunt,
Parsque eadem cæli Zephyros emittet, & Euros,
Et tepidus gelide flabit abaxe Notus:
Et ver Autumno, bruma miscebitur æstas,
Atque eadem regio vesper, & ortus erit;
Quam mihi sit tecum positis, quæ sumpsimus, armis
Gratia, commissis improbe rupta tuis.
Prop. lib. 1. *Multa prius vasto labentur flumina ponto,*
Annus & inuersas duxerit ante vices,
Prop. lib. 2. *Quam tua sub nostro mutetur pectore cura.*
Terra prius falso partu deludet arantes,
Et citius nigros sol agitabit equos.
Fluminaq; ad caput incipient reuocare liquores,
Claud. de bello Gildo *Aridus & sicco gurgite piscis erit.*
Prop. lib. 3. *— prius astra chaos miscebit Auerno.*
Flamma per incensas citius sedetur aristas,
Fluminaque ad fontis sint reditura caput,
Et placidum Syrtes portum, & bona litora nautis

Præ-

Prabeat hospitio saua Malea suo:
Quam possit vestros quisquam reprehendere cursus.
Dum cælum rapida stellas vertigine voluet, Sil. Ital. lib. 8.
Lunaq; fraterno lustrabit lumine terras,
Pax nulla Aeneadas inter, Tyriosq; manebit.
— prius Senec. in Her. fur.
Extinguet ortus, referet occasus diem:
Pax ante fida niuius, & flammis erit,
Et Scylla Siculum iunget Ausonio latus,
Priusq; multo, vicibus alternis fugax
Euripus vnda stabit Euboica piger.
Amat Thiestea frater? ætherias prius Sene. in Troa.
Perfundet Arctos pontus, & Siculi rapax
Consistet æstus vnda, & Ionio seges
Matura pelago surget, & lucem dabit
Nox atra terris: ante cum flammis aqua,
Cum morte vita, cum mari ventus fidem,
Fœdusq; iungent.
— ignibus iungens aquas, Sene. in Hipp.
Et amica ratibus ante promittet vada
Incerta Syrtis: ante ab extremo sinu
Hesperia Tethys lucidum attollet diem,
Et ora damis blanda præbebunt lupi,
Quam victus animum fœmina mitem geram:
Dum terra cælum media libratum feret, Sene. in Med.
Nitidusq; certas mundus euoluet viceis,
Numerusq; arenis deerit, & solem diem,
Noctem sequentur astra, dum siccas polus
Versabit arctas, flumina in pontum cadent,
Nunquam meus cessabit in pœnas furor.
Iungentur ante saua sideribus freta, Sene. in Octa.
Et ignis vnda, tartaro tristi polus,
Lux alma tenebris, roscida nocti dies:
Quam cum scelesti coniugis mente impia
Mens nostra.

Nuptiæ. Vide, Maritare.
Nutrire. Vide, Alere.
Nux. Vide, Poma.

Obedire.

Virg. 4. Georg. *— Deum præcepta secuti Venimus.*
Ib. *Haud mora, continuo matris præcepta facessit.*
Ib. *Vt quamuis auido parerent arua colono.*
Virg. 1. Aeneid. *— mihi iussa capescere fas est.*
Ib. *Et iam iussa facit.*
Ib. *Paret amor dictis.*
Virg. 2. Aeneid *— neu præceptis parere recusa.*
Virg. 3. Aeneid. *— & diuum ducunt quæ iussa sequamur.*
Ib. *Cedamus Phœbo, & moniti meliora sequamur.*
Ib. *Haud secus ac iussi faciunt.*
Virg. 4. Aeneid. *— & celeres defer mea dicta per auras.*
Ib. *— ille patris magni parere parabat Imperio.*
Ib. *— ocyus omnes*
Imperio læti parent, ac iussa facessunt.
Ib. *— celeres mandata per auras Detulit.*
Ib. *Iussa tamen diuum exequitur.*
Ib. *— atque vltima Teucrum Iussa sequar.*
Ib *— sequimur te sancte deorum.*
Quisquis es, Imperioque iterum paremus ouantes.
Virg. Eclog. 5. *— tibi me est æquum parere Menalca.*
Ouid. 1. Metam. *— iussisq; deæ parere recusat.*
Ib. *Ille quidem obsequitur.*
Virg. 12. Aeneid. *Ni frænum accipere, & victi parere fatentur.*
Ouid. 3. Metam. *Iussa viri faciunt.*
Catullus. *— quibus parere necesse est.*
Tib. lib. 1. *Longa dies homini docuit parere leones.*
Auson. *— iussa capesse Dei.*
Statius. *Imperiumq; pati, & domino parere minori.*
Id. *Stat celer obsequio iussa ad Neptunia Triton.*

Minerua

Minorq; labor est Herculi iussa exequi, Sen. in Her. fur.
Quam mihi iubere, latus imperia excipit.
Me vel sororem Hippolyte, vel famulam voca, Sen. in Hipp.
Famulamq; potius, omne seruitium feram:
Non me per altas ire, si iubeas, niueis,
Pigeat, gelatis ingredi Pindi iugis,
Non si per igneis ire, & infesta agmina,
Cuncter paratis ensibus pectus dare:
Mandata recipe, sceptra me famulam accipe:
Te imperia regere, me decet iussa exequi.
Nec mora praeceptis. Stat. 1. Theb.

Obliuisci.

— aut quo tibi nostri Pulsus amor? Virg. 4. Georg.
— amissos hic iam obliuiscere Graios. Virg. 2. Aeneid.
— aut quonam nostri tibi cura recessit? Ib.
Oblitusue sui est Ithacus. Virg. 3. Aeneid.
— heu regni, rerumque oblite tuarum. Virg. 4. Aeneid.
Mollis inertia cur tantam diffuderit imis Hor. Epod. 14.
Obliuionem sensibus,
Pocula Lethaeos vt si ducentia somnos
Arente fauce traxerim.
Quam nostro illius labatur pectore vultus. Virg. Eclog. 1.
— tenerae coniugis immemor. Hor. 1. car. o. 1.
— o nimium, nimiumq; oblite tuorum. Ouid. epist. 2.
Vtq; tibi excidimus nullam puto Phyllida nosti. Ouid. Epist. 2.
Quam subeant animo meritorum obliuia nostro, Ouid. 1. Trist.
Et longa pietas ista die.
Sed ne tanta feri bibat rigorem. Auctor.
Lethi gratia,
Ipse autem caeca mentis caligine Theseus Catullus.
Consitus oblito dimisit pectore cuncta.
Ne tua dicta vagis nequicquam credita ventis Id.
Effluxisse meo forte putes animo.
Omnia quae ingrata perierunt credita menti. Id.

Ne

Id. *Ne fugiens saclis obliuiscentibus aetas*
Illius hoc caeca nocte tegat studium.

Id. *Ne nostrum scabra tangat rubigine nomen*
Hac, atque illa dies, atque alia, atque alia.

Claud. *Perfidus & spatio debilitatur amor.*

Excidimusne tibi?

Ouid. Epist. 19. Exciderant animo foedera lecta tuo.

Luca. 5. Pharf. *Me non Lethaea coniux obliuia ripa*
Immemorem fecere tui.

Luca. 4. Pharf. *Immemor o patria, signorum oblite tuorum.*

Sene. In Med. *— vadis oblitus mei,*
Et tot meorum facinorum? excidimus tibi.

Ouid. 1. Trist. Eleg. 7. *Cuncta ne in aequoreas abierunt irrita ventos?*
Cuncta ne Lethais mersa feruntur aquis?

Ouid. 1. de pon. Eleg. 4. *Non ego, si biberes secura pocula Lethes,*
Excidere hac credam pectore posse tuo.

Ib. eleg. 11. *Nominis ante mei veniens obliuia nobis,*
Pectore quam pietas sit tibi pulsa meo:
Et prius hanc animam vacuas reddemus in auras,
Quam fiat meriti gratia vana tui.

Claud. 3. de rap. Pro. *Tanta ne te nostri tenuere obliuia, tantum*
Unica despicior?

Vide, Meminisse.

Obseruare.

Virg. 4 Georg. *Inque vicem speculantur aquas, & nubila coeli.*

Virg. 3. Aeneid. *— & omnes*
Explorat ventos, atque auribus aera captat:
Sidera cuncta notat tacito labentia coelo,
Armatumque auro circumspicit Oriona.

Luca 6. Pharf. *— & Assyria scrutetur sidera cura.*

Obsidere, & ri . . .

Obsedere alij telis angusta viarum — Virg. 2. Aeneid.
Oppositi.
— alij strictis mucronibus imas Obsidere fores. — Ib.
— Danaiq. obsessa tenebant limina portarum. — Ib.
Et Salentinos obsedit milite campos. — Virg. 3. Aeneid.
— Danaosq; in tecta ruentes — Virg. 2. Aeneid.
Cernimus, obsessumq; acta testudine limen,
Harent parietibus scala, postesq; sub ipsos
Nituntur gradibus, clypeosq; ad tela sinistris
Protecti obiiciunt, prensant fastigia dextris.
— & Achaica castra Aggressi ferro circum: — Ib.
Irruerant Danai, & tectum omne tenebant. — Ib.
— cingiq; vrbe obsidione videret. — Virg. 5. Aeneid.
Neue foret terris securior arduus ather, — Ouid. 1. Meta.
Affectasse ferunt regnum celeste gigantes:
Altaque congestos struxisse ad sidera montes.
Non ego pro mundi regno magis anxius illa — Ib.
Tempestate fui: qua centum quisque parabat
Iniicere anguipedum captiuo brachia calo
— cum muros obsidet hostis. — Virg. 11. Aeneid.
— ingentiq; vrbem obsidione premebat. — Virg. 8. Aeneid.
Hinc Rutulus premit, & murum circumsonat armis: — Ib.
At fessi tandem ciues infanda furentem — Ib.
Armati circumsistunt, ipsumq;, domumque.
Accelerant acta pariter testudine Volsci, — Vir. 9. Aeneid.
Et fossas implere parant, & vellere vallum:
Quarunt pars aditum, & scalis ascendere muros,
Qua rara est acies, interlucetq; corona
Non tam spissa viris: telorum effundere contra
Omne genus Teucri, ac duris detrudere contis,
Assueti longo muros defendere bello,
Saxa quoque infesso voluebant pondere, si qua
Possent tectam aciem perrumpere: cum tamen omnes
Ferre libet subter densa testudine casus.

Nec iam sufficiunt: nam, qua globus imminet ingens,
Immanem Teucri molem voluuntq; ruuntq;
Qua Rutulos strauit late, armorumq; resoluit
Tegmina: nec curant caeco contendere Marte
Amplius audaces Rutuli, sed pellere vallo
Missilibus certant.
Parte alia horrendus visu quassabat Etruscam
Pinum, & fumiferos infert Mezentius ignes:
At Messapus equum domitor, Neptunia proles,
Rescindit vallum, & scalas in moenia poscit.
Turris erat vasto suspectu, & pontibus altis,
Opportuna loco, summis quam viribus omnes
Expugnare Itali, summaq; euertere opum vi
Certabant: Troes contra defendere saxis,
Perq; cauas densi tela intorquere fenestras, &c.
Ib. *Non pudet obsidione iterum, valloq; teneris*
Ib. *— aut quatit oppida bello.*
Vir. 10. Aeneid. *Interea Rutuli portis circum omnibus instant*
Sternere caede viros, & moenia cingere flammis:
At legio Aeneadum vallis obsessa tenetur:
Nec spes vlla fugae, miseri stant turribus altis
Nequicquam, & rara muros cinxere corona.
Ib. *At puer Ascanius muro, fossisq; tenetur*
Tela inter media, atque horrentes Marte Latinos.
Virg. 11. Aeneid. *Dixerat, atque animis pariter certantibus omnes*
Dant cuneum, densaq; ad muros mole feruntur:
Scala improuiso, subitusq; apparuit ignis:
Discurrunt alij ad portas, primosq; trucidant.
Catullus. *Troicaq; obsidens longinquo moenia bello*
Periurs Pelopis vastabit tertius haeres.
Luca. 3. Phars. *— si claudere muros*
Obsidione paras, & vi perfringere portas.
Luca. 6. Phars. *— veluti circundatus arcta*
Obsidione.
Sil. Ita. lib. 1. *— obsessa palatia vallo Poenorum.*
Sil. Ital. lib. 9. *— vt qui castella per altos*
Oppugnat munita locos, atq; obsidet arces.

Cingi-

Cingitur interea Romanis Ardea signis, Ouid. 2 Fast.
Et patitur longas obsidione moras.
Cincta premebantur trucibus Capitolia Gallis, Ouid. 6. Fast.
Fecerat obsidio iam diuturna famem.
Totq; domos vestras obsidione premi. Ib.
Meq. minabatur calcato obsidere vallo. Claud. 3. In cons. Hono.
— videt alto ex æthere clausa Stat. 10. Theb.
Mœnia, & insomni vallum statione teneri.

Obtruncare. Vide, Decollare.

Obuiare.

Cui mater media sese tulit obuia silua. Virg. 1. Aeneid.
Cum mihi se, non ante oculis tam clara, videndam Virg. 2. Aeneid.
Obtulit.
Si qua forte ferant oculis sese obuia nostris Virg. ecl. 6.
Errabunda bouis vestigia.
Occursare capro, cornu ferit ille, caueto. Vir. eclo. 9.
Occurris quocumque loco mihi Posthume. Mart. lib 2.
— raptoq. volat telo obuius ipse. Virg. 8. Aeneid.
— non obuia ferre Arma viros. Virg. 9. Aeneid.
Obuius ardenti sese obtulit. Virg 10 Aeneid.
— mihi tam par ætate iuuentus Ouid. 7. Metam.
Obuia processit.
Obuia concurras. Auctor.

Occare terram.

Seminibus positis superest deducere terram Virg 1 Georg.
Sæpius ad capita, & duros iactare bidentes.
— glebaq. versis Aeternum frangenda bidentibus. Ib.
Ipsa satis tellus, cum dente recluditur vnco, Ib.
Sufficit humorem.
Ergo ægre rastris terram rimantur. Virg. 3. Georg.

Multum

Virg. 1. Georg. *Multum adeo rastris glebas qui frangit inertes,*
Vimineasq́; trahit crates.
Ib. *Quod nisi & assiduis terram insectabere rastris.*
Vir. Eclog. 4. *Non rastros patietur humus.*
Mart. lib. 2. *Sanguineam rastris quæ renouabat humum.*
Ouid. 1. de arte. *Et grauibus rastris sub Ioue versat humum,*
Ouid. 1. de reme. *Obrue versata Cerealia semina terra,*
Quæ tibi cum multo fœnore reddat ager.

Occasus, Occidentales partes.

Extremi sinus orbis.
Virg. 2. Georg. *Oceani finem iuxta Solemq́; cadentem,*
Virg. 4. Aeneid. *Vltimus Aethiopum locus est, vbi maximus Atlas*
Axem humero torquet stellis ardentibus aptum.
Hor. Epod. 1. *Vel Occidentis vsque ad vltimum sinum,*
Ouid. 1. Meta. *Vesper, & occiduo, quæ litora sole tepescunt.*
Proxima sunt Zephyro.
Ouid. 4. Meta. *Decolor extremo qua cingitur India Gange.*
Ouid. 1. Meta. *Aethiopasq́; suos, positosq́; sub ignibus Indos*
Sidereis transit.
Boet. lib. 1. *Vel cur Hesperias sidus in vndas*
Casurum.
Boet. lib. 2. *Hic tamen sceptro populos regebat,*
Quos videt condens radios sub vndas
Phœbus.
Boet lib. 4. *Nunquam occiduo lota profundo.*
Claud. *— occiduisq́; plagis.*
Sil Ita. lib. 15. *At qua prospectat Phœbi iuga sera cadentis.*
Sil. Ita. lib. 17. *— Batiq́; lauare*
Solis equos dulci consuetus fluminis vnda.
Sene. in Her. fur. *— qua lucem premit, Aperitq́; Tethis.*
Sene. in Hippo. *Quæq́; ad occasus iacet ora seros.*
Claud in cons. Manlii. *Vnius sit cura viri quodcunque rubescit*
Occasu, quodcunque dies deuexior ambit,
Hyp. infer. fat. 4. *— surgente à sole ad eum, quo*

Vesper-

Vespertina tepet regio.
Cimmerion etiam obscuras accessit ad oras, Ouid.
Queis nunquam candente dies apparuit ortu,
Siue super terras Phœbus, seu curreret infra.
Seu quis ab occiduo Sole domandus erit. Ouid.5.Fast.
— a vespere Solis ad ortus. Ouid.in ib.

Occidere pro sole, Vide. Noctescere.

Occidere, & Occidi, & Occidendi varij modus.

— Baccho caper omnibus aris Caditur. Virg.2Georg.
— cæsosque videre iuuencos. Virg.3.Georg.
— nec funera vulgo Ib.
Tam multa informes vrsi, stragemq; dedere.
— cape saxa manu, cape robora pastor, Ib.
Tollentemq; minas, & sibila colla tumentem
Deiice.
Et genus omne neci pecudum dedit omne ferarum. Ib.
— quam ferro mactauerat ante sacerdos. Ib.
Iamq; cateruatim dat stragem, atque aggerat ipsis Ib.
In stabulis turpi dilapsa cadauera tabo.
Et manibus Progne pectus signata cruentis. Virg.4. Geor.
— eum, ne prodigus obsit, Dede neci. Ib.
— duris errando in cotibus alas Ib.
Attriuere, vltroq; animam sub fasce dedere.
Huic gemina nares & spiritus oris. Ib.
Multa reluctanti obstruitur.
— plagisq; perempto. Ib.
— & me miseram & te perdidit Orpheu. Ib.
Et nigram mactabis ouem. Ib.
— tuaq; animam hanc effundere dextra. Virg.1. Aeneid.
— ille Sichæum Ib.
Clam ferro incautum superat. Ib.
Nec prius absistit, quam septem ingentia victor
Corpora

Corpora fundat humi,

Ib. *— traiectaq; corpora ferro Nudauit.*

Ib. *— primo quæ prodita somno*

Tytides multa vastabat cæde cruentus.

Virg.2. Aeneid. *Insontem, infando indicio, quia bella vetabat,*

Demisere neci.

Ib. *— sacrum qui cuspide robur*

Læserit, & tergo sceleratam intorserit hastam.

Ib. *— perque vias sternuntur inertia passim*

Corpora.

Ib. *— & formidine captos Sternimus.*

Ib. *— multos Danaum demittimus Orco.*

Ib. *— quos obscura nocte per vmbram*

Fudimus insidiis.

Ib. *Ilicet obruimur numero, primusq; Corœbus*

Penelei dextra diuæ armipotentis ad aram

Procumbit, cadit & Ripheus iustissimus vnus.

Ib. *— pereunt Hypanisq; Dymasq;*

Confixi a sociis, nec te tua plurima Panthu

Labentem pietas, nec Apollinis infula texit.

Ib. *Fit via vi, rumpunt aditus, primosq; trucidant.*

Ib. *— Priamumq. per aras*

Sanguine fœdantem, quos ipse sacrauerat ignes.

Ib. *— qui nati coram me cernere lethum*

Fecisti, & patrios fœdasti funere vultus.

Ib. *Implicuitq; comam læua, dextraq; coruscum*

Extulit, ac lateri capulo tenus abdidit ensem.

Ib. *Iam flamma tulerint, inimicus & hauserit ensis.*

Ib. *Ipse manu mortem Inueniam.*

Ib. *Alterum in alterius mactatum sanguine cernam.*

Virg.3. Aeneid. *— hic confixum ferrea texit*

Telorum seges.

Ib. *Obscœnas pelagi ferro fœdare volucres.*

Ib. *Vidi egomet duo de numero cum corpora nostro*

Prensa manu magna medio resupinus in antro

Frangeret ad saxum, sanieq; aspersa notarent

Limina.

Vos

Vos animam hanc potius quocumque absumite leto. Ib.
— ipsum absumere ferro Ascanium. Virg.4.Aeneid.
— illam media inter talia ferro Ib.
Collapsam aspiciunt comites, ensemq; cruore
Spumantem, sparsasq; manus.
Noctie grauem somno, nec opima perdere morte Ouid.1.Metam.
Me parat.
— solitaq; cupidine cadis Ib.
Vtitur in pecudes, & nunc quoque sanguine gaudet.
Hunc Deus arcitenens, & numqitam talibus armis Ib.
Ante, nisi in damis, capreisq; fugacibus vsus,
Mille grauem telis exhausta pene pharetra
Perdidit effuso per vulnera nigra veneno.
Qui dare certa fera, dare vulnera possumus hosti: Ib.
Qui modo pestifero tot iugera ventre prementem
Strauimus innumeris tumidum Pythona sagittis.
— letoq; det imperat Argum. Ib.
Nec mora, falcato nutantem vulnerat ense, ibid.
Qua collo est confine caput: saxoq; cruentum
Deiicit, & maculat praeruptam sanguine rupem:
Arge iaces, quodq; in tot lumina lumen habebat,
Extinctum est, centumq. oculos non occupat vna.
Petita ferro bellua. Hor.Epod. 5.
Modo ense pectus Norico recludere. Hor. in Canid. resp.
Ille etiam extincto miseratus Caesare Romam. Virg.1.Georg.
Audiet ciues acuisse ferrum Hor.1.car o. 2.
Quo graues Persae melius perirent.
— animaq; magnae Prodigum Paulum. Ib.o. 12.
— quanta moues funera Dardanae Genti. Ib.o. 15.
Ira Thyesten exitio graui strauere. Ib.o.16.
Atqui non ego te tigris vt aspera Ib.o.23.
Getulusue leo frangere persequor.
Barbara postquam cecidere turma Hor.2.car.o.4.
Thessalo victore, & ademptus Hector.
— me truncus illapsus cerebro Sustulerat. Ib.o.17.
Illum, & parentis crediderim sui Ib.o. 13.
Fregisse ceruicem, & penetralia

Sparsisse nocturno cruore Hospitis

Hor. 1. car. o. 6. *— & ingentem cecidit Antiochum.*

Ib. o. 8. *— funeratus arboris ictu.*

Ib. o. 11. *Impia sponsos potuere diro*
Perdere ferro.

Ouid. 1. Metam. *Imminet exitio vir coniugis, illa mariti.*

Mart. lib. 2. *Saeuus, & infelix furiali dente peremit.*

Ouid. in ib. *Opprimat hostili tegula iacta manu.*

ibid. *— iaculis moriaris adactis.*

ibid. *Qui datus est leto coniugis ense sua.*

ibid. *Vt qui perfusam miserorum cade procorum*
Ipse suo melius sanguine tinxit humum.

ibid. *Legimus infandae Sphinga dedisse neci.*

ibid. *Quaeq; fera morti Lemnia turba dedit.*

ibid. *— quem morte peremit.*

ibid. *Ethalon vt vita spoliauit Isidius hospes.*

Ouid. epist. 2. *Saepe venenorum sitis est mihi, saepe cruenta*
Traiectam gladio morte perire iuuat.

Ouid. 12 Meta. *— & iam Sigea rubebant*
Litora, iam leto proles Neptunia Cygnus
Mille viros dederat, iam curru stabat Achilles,
Totaq; Peliaca sternebat cuspidis ictu
Agmina.

Ibid. *— victum spoliare parabat.*

ibid. *— gladioque aduersa reducto*
Ter quater ora viri capulo caua tempora pulsat,

ibid. *Cedentemq; sequens instat, turbatque, ruitque.*
Hunc pede conuulso mensa Pelleus acerna
Strauit humi Belates deiecto in pectora mento,
Cumq; atro mistos sputantem sanguine dentes.
Vulnere Tartareas geminato misit ad vmbras.

ibid. *Cumq; suis Gryneus immanem sustulit aram*
Ignibus, & medium Lapitharum iecit in agmen,
Oppressitq; duos.

ibid. *— socium quoque saxea moles Oppressit.*
— non Araus, & Imbreus

ibid. *Effugere necem, quos omnes dextra Driantis*
Perculit

Perculit aduersos.
Pirithoi cecidisse Lycum virtute ferebant. ibid.
— mittentem stipite querno ibid.
Occupat Aegides, cubitiq; ingentia fregit
Ossa, nec vlterius dare corpus inutile leto
Aut vacat, aut curat.
— vultum, minitantiaq; ora ibid.
Robore nodoso, praduraq; tempora fregit:
Robore Nedynnum, iaculatoremq; Lycetum
Sternit.
— fœdo disiectum vulnere. ibid.
Perq; armos vno duo pectora perforat ictu, ibid.
Ante tamen leto dederat Phlegraon.
Quinque neci Caneus dederat. ibid.
— iactanti talia Caneus ibid.
Extensum cursu missa latus eruit hasta.
— nostro tua corpora ferro ibid.
Tentemus, capuloq; tenus demisit in armos
Ensem fatiferum, cacamq; in viscera mouit,
Versauitq; manum, vulnusq; in vulnere fecit.
Saxa, trabesq; super, totosq; inuoluite montes, ibid.
Viuacemq; animam missis elidite siluis,
Silua premat fauces, & erit pro vulnere pondus.
Obrutus immani cumulo sub pondere Caneus ibid.
Aestuat arboreo, congestaq; robora duris
Fert humeris, sed enim postquam super ora, caputq;
Crevit onus, nec habet, quas ducat spiritus auras,
Deficit interdum.
— alij sub inania corpus ibid.
Tartara detrusum siluarum mole ferebant. ibid.
Atque inter nubes sublimia membra ferentem.
Pendentemq; ferit lateri qua iungitur ala:
Nec graue vulnus erat, sed rupti vulnere nerui
Deficiunt, motumq; negant, viresq. volandi:
Decidit in terram non concipientibus auras
Infirmis pennis.
— occulta nec opinum perde sagitta. ibid.

Ibid. — *ostendens sternentem Troica ferro*
Corpora Peliden.
Ibid. *At si fœmineo fuerat tibi Marte cadendum,*
Thermodontiaca malles cecidisse bipenni.
Virg. 12. Aeneid. *Aut hac Dardanium dextra sub Tartara mittam*
Ibid. — *Turno exstincto.*
Virg. 11. Aeneid. — *tot quando stragis aceruos*
Teucrorum tua dextra dedit.
Virg. 9. Aeneid. *Vnus homo, & vestris o ciues vndiq; septus*
Aggeribus, tantas strages impunè per orbem
Ediderit, iuuenum primos tot miserit Orco.
Virg. 11. Aeneid. *Quem telo primum, quem postremum aspera virgo*
Deiicis, aut quot humi morientia corpora fundis?
Eumenium Clytio primum patre, cuius apertum
Aduersi longe transuerberat abiete pectus.
Virg. 10. Aeneid. *Obuia multa virum demittit corpora morti.*
Ibid. *An sese mucrone ob tantum dedecus amens*
Induat, & crudum per costas exigat ensem.
Virg. 5. Aeneid. *Qualis sæpe via deprensus in aggere serpens,*
Aerea quem obliquum rota transiit, aut grauis ictu
Seminecem liquit saxo, lacerumq; viator.
Ibid. *Percussit, & fulua moribundum extendit arena.*
Ibid. — *durosq; reducta*
Librauit dextra media inter cornua cæstus,
Arduus, effractoq; illisit in ossa cerebro:
Sternitur, exanimisq; tremens procumbit humi bos.
Ibid. *Vel tu, quod superest, infesto fulmine morti,*
Si mereor, demitte, tuaq; hic obrue dextra.
Ibid. *Exanimata sequens impingeret agmina muris,*
Millia multa daret leto, gemerentq; repleti
Amnes, nec reperire viam, atque euoluere posset
In mare se Xanthus.
Virg. 6. Aeneid. *Postquam illum victor vita spoliauit Achilles.*
Ibid. *Ferro inuasisset, prædamq; ignara putasset.*
ibid. — *qui sibi letum*
Insontes peperere manu, lucemq; perosi
Proiecere animas.

Sternitur, hæsit enim sub gutture vulnus, & vda Virg. 7. Aeneid.
Vocis iter, tenuemq. inclusit sanguine vitam.
— vt prima nouerca Virg. 8. Aeneid.
Monstra manu, geminosq. premens eliserit angues.
Tu Cressia mactas Ib.
Prodigia, & vastum Nemeæ sub rupe leonem.
— longa sic morte necabat. Ib.
Et regem hac Herylum dextra sub Tartara misi. Ib.
Ter leto sternendus erat: cui tamen omnes Ib.
Abstulit hæc animas dextra.
— tot ferro sæua dedisset Ib.
Funera, tam multis viduasset ciuibus vrbem:
Tot viperarum sibila faucibus Auctor.
Repressit Alcidæ labor igneæ.
— Lacinum strauerit Hercules, Id.
Tot pertinaci si tremendos
Pondere contuderit Gigantas.
Quos sustulisti, Dithyrambus Id.
Enumeret, pater alme, fures.
Sons vbi scutis iacet interempta Id.
Virgo Sabinis.
Dum loquor, nullam Lotharinga cladem Ib.
Passa te virtus ruit,
— & parentis Id.
Hasta confusum tremulo parentem
Funere mergit. Virg. 9. Aeneid.
— ferro sceleratam excindere gentem. Ib.
Pectore in aduerso totum cui comminus ensem
Condidit assurgenti, & multa morte recepit:
Purpuream vomit ille animam, & cum sanguine mista
Vina refert moriens. Ib.
— Rhamnete reperto
Exangui, & primis vna tot cæde peremptis.
Dixerat, & toto conixus corpore ferrum Ib.
Coniicit: hasta volans noctis diuerberat vmbras,
Et venit aduersi in tergum Sulmonis, ibique
Frangitur, ac fixo transit præcordia ligno.

Voluitur ille vomens calidum de pectore flumen
Frigidus, & longis singultibus ilia pulsat:
Diuersi circumspiciunt, hoc acrior idem
Ecce aliud summa telum librabat ab aure,
Dum trepidant, it hasta Tago per tempus vtrumque
ib. *Stridens, traiectoq. hæsit tepefacta cerebro.*
— sed viribus ensis adactus
Transadigit costas, & candida pectora rupit
Voluitur Euryalus leto, pulchrosque per artus
ib. *It cruor, inq. humeros ceruix collapsa recumbit.*
— ac rotat ensem
Fulmineum, donec Rutuli clamantis in ore
ib. *Condidit aduerso, & moriens animam abstulit hosti.*
ib. *— me primam absumite ferro.*
— tuoq.
ib. *Inuisum hoc detrude caput sub Tartara telo.*
Quas ibi tum ferro strages, quæ funera Turnus
ibid. *Ediderit, quem quisque virum demiserit Orco.*
— hunc primo leuis hasta Themillæ
Strinxerat ille manum, proiecto tegmine, demens
Ad vulnus tulit, ergo alis allapsa sagitta,
Et læuo infixa est lateri manus, abditaq. intus
ibid. *Spiramenta animæ letali vulnere rupit.*
Stridentem fundam, positis Mezentius armis,
Ipse ter adducta circum caput egit habena,
Et media aduersi liquefacto tempora plumbo
ibid. *Diffidit, ac multa porrectum extendit arena.*
ibid. *— fortemq. manu fudisse Numanum.*
Sic ait, & sublatum alte consurgit in ensem,
Et mediam ferro gemina inter tempora frontem
Diuidit, impubesq. immani vulnere malas:
Collapsos artus, atque arma cruenta cerebro
Sternit humi moriens, atque illi partibus æquis
ibid. *Huc caput atque illuc humero ex vtroq. pependit.*
Lyncea tendentem contra, sociosq. vocantem
Vibranti gladio connixus ab aggere dexter
Occupat: huic vno deiectum comminus ictu

Cum

Cum galea longe iacuit caput
— huic gladio, perque area scuta, Virg. 10. Aeneid.
Per tunicam squalentem auro latus haurit apertum.
— nec longe Cissea durum, ibid.
Immanemq. Gyam, sternentes agmina claua,
Deiecit leto.
— & rigida Dryopen ferit eminus hasta, ibid.
Sub mentum grauiter pressa, pariterq. loquentis
Vocem, animumq. rapit transiecto gutture, at ille
Fronte ferit terram, & crassum vomit ore cruorem.
— incautum crudeli morte sodalis ibid.
Excipit, atque ensem tumido in pulmone recondit.
— saxo ferit ora Thoantis, ibid.
Ossaq. dispergit cerebro permista cruento.
Hic Turnus ferro præfixum robur acuto ibid.
In Pallanta diu librans iacit, atque ita fatur:
Aspice num mage sit nostrum penetrabile telum:
Dixerat, ac clypeum, tot ferri terga, tot æris
Cum pellis toties obeat circumdata tauri,
Vibranti cuspis medium transuerberat ictu,
Loricaq. moras, & pectus perforat ingens:
Ille rapit calidum frustra de vulnere telum,
Vna, eademq. via sanguisq. animusq. sequuntur:
Corruit in vulnus, sonitum super arma dedere,
Et terram hostilem moriens petit ore cruento.
Proxima quæq. metit gladio, lateq. per agmen ibid.
Ardens limitem agit ferro.
Sic fatus galeam leua tenet, atque reflexa ibid.
Ceruice orantis capulo tenus abdidit ensem.
— subit oras hasta per imas ibid.
Fulgentis clypei, tum lauum perforat inguen:
Excussus curru moribundus voluitur aruis.
Tum, latebras animæ, pectus mucrone recludit: ibid.
Talia per campos edebat funera ductor
Dardanius, torrentis aquæ, vel turbinis atri
More furens.
— prolem Dolicaonis Hebrum ibid.

Sternit humi, cum quo Latagum, Palmumq. fugacem:
Sed Latagum saxo, atque ingenti fragmine montis
Occupat os, faciemq. aduersam.

Ib. *Sternitur infelix Acron, & calcibus atram*
Tundit humum expirans, infractaq. tela cruentat.

Ib. *— dixit, stridentemq. eminus hastam*
Iecit: at illa volans clypeo est excussa, proculque
Egregium Anthorem latus inter, & ilia figit,
Sternitur infelix alieno vulnere, cælumque
Aspicit, & dulces moriens reminiscitur Argos.

Ib. *— extremaq. Lauso*
Parca fila legunt, validum namque exigit ensem
Per medium Aeneas iuuenem, totumque recondit:
Transiit & parmam mucro, leuia arma minacis,
Et tunicam, molli mater quam neuerat auro,
Impleuitq. sinum sanguis, tum vita per auras
Concessit mæsta ad Manes, corpusq. reliquit.
At vero, vt vultum vidit morientis, & ora
Ora modis Anchisiades pallentia miris.

Virg. 11. Aeneid. *Et quos mille die victor sub Tartara misi.*

Ib. *Hastam interfit equo, ferrumq. sub aure reliquit,*
Quo sonipes ictu furit arduus, altaque iactat,
Vulneris impatiens, arrecto pectore crura:
Voluitur ille excussus humi

Virg. 12. Aeneid. *Egregium forma iuuenem, & fulgentibus armis*
Transadigit costas, fuluaq. extendit arena

Ib. *Multa virum volitans dat fortia corpora leto,*
Semineces voluit multos, aut agmina curru
Proterit, aut raptas fugientibus ingerit hastas.

Ib. *Iamq. neci Stelenumq. dedit.*

Ib. *Aeneas Rutulum Sucronem haud multa moratus*
Excipit in latus, & qua fata celerrima, crudo
Transadigit costas, & crates pectoris ense.

Ib. *Occidis, Argiuæ quem non potuere phalanges*
Sternere, nec Priami regnorum euersor Achilles.

Ib. *Præterea regina, tui fidissima, dextra*
Occidit ipsa sua, lucemq. exterrita fugit.

Hoc

Hoc dicens, ferrum aduerso sub pectore condit Ib.
Feruidus: ast illi soluuntur frigore membra,
Vitaque cum gemitu fugit indignata sub vmbras.
— cum tento concita neruo, Ouid.6. Metam.
Sicut erant iuncti, traiecit vtrumq; sagitta,
Ingemuere simul, simul incuruata dolore
Membra solo posuere, simul suprema iacentes
Lumina versarunt, animam simul exhalarunt.
— nam Delius illi Ib.
Intima fatifero rupit pracordia ferro:
Quod simul eductum est, pars est pulmonis in hamis
Eruta, cumque anima cruor est effusus in auras.
— aut per vulnera mille Ib.
Sontem animam expellam.
Tendentemque manus, & iam sua fata videntem, Ib.
Et mater, mater clamantem, & colla petentem,
Ense ferit Progne, lateri qua pectus adharet,
Nec vultus vertit, satis illi ad fata vel vnum
Vulnus erat, iugulum ferro Philomela resoluit.
Fronte tamen Rhœti non irrita cuspis adhasit, Ouid.5.Meta.
Qui postquam cecidit, ferrumq; ex osse reuulsum est,
Calcitrat, & positas aspergit sanguine mensas
Ingentem manibus tollit cratera duabus, Ib.
Infligitque viro, rutilum vomit ille cruorem,
Et resupinus humum moribundo vertice pulsat.
— Phlegianque, Clytumque Ib.
Sternit, & extructos morientum calcat aceruos.
Huic Cromis amplexo tremulis altaria palmis Ib.
Decutit ense caput, quod protinus incidit ara,
Atque ibi semianimis verba execrantia lingua
Edidit, & medios animam expirauit in ignes.
Raptaq; de dextro robusta repagula poste Ib.
Ossibus illisit media ceruicis: at ille
Procubuit terra mactati more iuuenci.
— namque omnibus vnum Ib.
Opprimere est animus.
Huius in obliquo missum stetit inguine ferrum, Ib.

(Letifer

(Letifer ille locus) quem postquam vulneris auctor
Singultantem animam, & versantem lumina vidit
Bactreus Alcioneus, hoc, quod premis, inquit habeto
De tot agris terra, corpusq; exangue reliquit:
Torquet in hunc hastam calido de vulnere raptam
Vltor Abantiades, media quæ nare recepta
Ceruice exacta est, in partesq; eminet ambas:
Dumq; manum fortuna iuuat, Clytiumq;, Caninq;
Ib. Matre satos vna diuerso vulnere fudit.
— trepidum Perseus, & inertia frustra
Bra chia tendentem Cyllenide confodit Harpe.
Ib. Magna feres tacitas solatia mortis ad vmbras
A tanto ceci disse viro.
Ib. Seq; iacit vecors e summo culmine turris,
Et cadit in vultus, discussisq; ossibus oris
Ouid 5. Metam. Tundit humum moriens scelerato sanguinem tinctam.
Ib. — letataq; corpora vidit.
Atq; ita terrigenis rigido de fratribus vnum
Comminus ense ferit, iaculo cadit eminus ipse:
Hic quoq;, qui leto dederat, non longius illo
Viuit, & expirat modo quas acceperat, auras,
Exemploq; pari furiis omnis turba, suoq;
Marte cadunt subiti per mutua vulnera fratres,
Iamq; breuis vitæ spatium sortita iuuentus
Sanguineam tepido plangebat pectore matrem.
Ib. — finita per plurima vulnera vita.
Ib. Corpora serpentum baculi violauerit ictu.
Ouid. epist. 3. Vidi (quantus erat) fusum tellure cruenta
Pectora iactantem sanguinolenta virum.
Ib. — valideq; precor vibrata lacerto
Transeat Hectoreum Pelias hasta latus.
Ib. — stricto pete corpora ferro,
Est mihi qui fosso pectore sanguis eat.
Me petat ille tuus, qui, si dea passa fuisset,
Ensis in Atridæ pectus iturus erat.
Ouid. Epist. 4. Ossa mei fratris claua percussa trinodi
Sparsit humi.

Et cadat aduersa cuspide fossus aper. ib.
Prębuit Aeneas, & causam mortis, & ensem, Ouid. epist. 7.
Ipsa sua Dido concidit vsa manu.
Exegit ferrum sua per pręcordia mater. Ouid epist. 9.
Me quoq; quę fratrem mactasses improbe claua. Ouid. epist. 10.
Scimus, & vtemur violento fortiter ense, Ouid. epist. 11.
Pectoribus condam dona paterna meis.
Si manus hęc aliquam posset committere cędem, Ouid. epist. 14.
Morte foret domina sanguinolenta sua.
Respersum iuuenem fraterna cęde. Catullus.
Namq; velut densus prosternens messor aristas, Id.
Sole sub ardenti flauentia demetit arua,
Troiugenum infesto prosternet corpora ferro.
— morti quoq; dedita prędą. Id.
Quę, velut ancipiti succumbens victima ferro, Id.
Projiciet truncum submisso poplite corpus.
Perfudere manus fraterno sanguine fratres. Id.
Viderat informem multa Patroclon arena Prop. lib. 2.
Porrectum, & sparsas cęde iacere comas.
Idem Agamemnonia ferrum ceruice puellę Prop. lib. 4.
Tinxit.
Fratre qui quondam ferus interempto Hor. lib. 2.
Matris effuso maduit cruore.
Quęq; parare necem miseris patruelibus ausa. Ouid. 2. de arte.
Et nece natorum sanguinolenta parens. Ib.
Cur aliquis rigide fodiat sua pectora ferro. Ouid. 1. de rem.
Deformem Atriden (hei mihi) cęde noua.
Pectore si fratris gladium, iuguloq; parentis Luca. 1. Phars.
Condere me iubeas, plenęq; in viscera partu
Coniugis.
Nobilitas cum plebe perit, lateq; vagatur Luca. 2. Phars.
Ensis, & a nullo reuocatum est pectore ferrum:
Stat cruor in templis, multaq; rubentia cęde
Lubrica saxa madent, nulli sua profuit ętas,
Non senis extremum piguit vergentibus annis
Pręcipitasse diem, nec primo in limine vitę
Infantis miseri nascentia rumpere fata,

Crimine

Crimine quo parui cædem potuere mereri?
Ib. *— infandum domini per viscera ferrum*
Exegit famulus, gnati maducre paterno
Sanguine.
Ib. *— quis nolet ab isto*
Ense mori, quamuis alieno vulnere labens,
Luca. 5. Phars. *Vxor & a charo posceret sibi fata marito,*
Vulnera miscebunt fratres.
Ib. *Frangit cuncta ruens, nec tantum corpora pressa*
Exanimat, totos cum sanguine dissipat artus.
Ib. *Pila sed in medium venere trementia pectus,*
Auertitque ratem morientis dextra magistri.
Ib. *Excipit in missum suspensa per ilia ferrum,*
Affixusque rati, telo retinente, pependit.
Ib. *— pars vltima trunci*
Tradidit in letum vacuos vitalibus artus:
At tumidus qua pulmo iacet, qua viscera feruent,
Hæserunt ibi fata diu, luctaque multum
Hac cum parte viri vix omnia membra tulerunt.
Ib. *— quamuis capulum per viscera missi*
Polluerat gladij.
Luca. 4 Phars. *Nec nos, cum calido fodiemus viscera ferro,*
Desperasse putent.
Ecquis, ait, iuuenum est, cuius sit dextra cruore
Digna meo, certaque fide per vulnera nostra
Testetur se velle mori? nec plura locuto
Viscera non vnus iam dudum transigit ensis.
Collaudat cunctos, sed eum, cui vulnera prima
Debebat, grato moriens interficit ictu.
Luca 6. Phars. *Fulmineum medijs excepit faucibus ensem.*
Luca. 7. Phars. *Prima velim caput hoc funesti lancea belli,*
Si sine momento rerum, partisque ruina
Casurum est, feriat.
Id. *— fodientem viscera cernet Me mea.*
Ib. *— lætiferum per cuius viscera vulnus*
Exierit, quis fusa solo vitalia calcet,
Ore quis aduerso demisso faucibus ense

Expulerit

Expuleris moriens animam, quis corruat ictu.
— dextra libratus ab aure Ouid.1.Meta.
Tempora discussit claro caua malleus ictu.
At postquam mucrone latus funestus Achillas Luc.8 Pharſ.
Perfodit.
Quoq; erat accinctus, demisit in ilia ferrum. Ouid.4. Metam.
Dixit, & aptato pectus mucrone sub imum Ib.
Incubuit ferro, quod adhuc a cæde tepebat.
Deq; sinu matris ridentem, & parua Learchum Ib.
Brachia tendentem rapit, & bis, terq; per auras
More rotat funda, rigidoque infantia saxo
Discutit ora ferox.
— & ferit alte Sil Ita.lib.1.
Insurgens gladio cristata cassidis æra,
Perq; ipsum tegmen crepitantia dissipat ossa.
Hac inter cernens subeuntem cominus hostem, Ib.
Præruptumq; loci, fidum sibi corripit ingens
Aggere conuulso saxum, & nitentis in ora
Deuoluit, pronoq; silex ruit incitus ictu:
Subsedit duro concussus fragmine muri.
Tum saltu Hasbyten conantem linquere pugnas, Sil Ita lib.2.
Occupat incussa gemina inter tempora claua,
Feruenteisq; rotæ, turbataq; frena pauore
Disiecto sparsit collisa per ossa cerebro:
Ac rapta properans cædem ostentare bipenni,
Amputat e curru reuoluta virginis ora.
— frontem in mediam grauis incidit ensis. Sil.Ita.lib.4.
Et diuisum humeris iacuit caput.
— subsidens ilia nisu Sil.Ita.lib 5.
Conantis suspensa fodit, tum feruidus atro
Pulmone exundat hiantia viscera sanguis.
Namq; super tepido lapsantem sanguine, & ægre Sil.I.a.lib.4.
Lubrica nitentem nequicquam euadere planta
Impacto posternit equo, trepideq; leuantem
Membrā afflicta solo, pressa violentius hasta
Implicuit terra, telumque in cæde reliquit.
Heu sortem necis, euasit Garamantica tela, Ib.

Marma-

Marmaridumq; manus, vt merti cuspide fusus
Occideret, telo non in sua vulnera misso:
Voluitur exanimis, turpatque decora iuuenta
Ora nouus pallor, membris dimissa solutis
Arma fluunt, errantque niger per lumina somnus.
Sil.Ita.lib.8. *Parcite crudeles superi, iam stragis aceruis*
Deficiunt campi.
Ib. *—pons ecce cadentum*
Corporibus struitur, tacitusque cadauera fundit
Aufidus.
Sil.Ita.lib.9. *Tum silicem scopulo auulsum, quem montibus altis*
Detulerat torrens, raptum contorquet in ora
Turbidus, incusso crepuerunt pondere malæ:
Ablatusque viro vultus, concreta cruento
Per nareis cerebro sanies fluit, atraque manant
Orbibus elisis, & trunca lumina fronte.
Hic exultantem Calarim, atque erepta volentem
Induere excelso casi gestamina trunco
Ense subit, capuloque tenus ferrum impulit ira.
Ib. *—atque inde superbis*
Hasta comes dictis, murali turbine pectus
Transforat, & voces venturas occupat ictu.
Sil.Ita. lib.11. *—ceduntque, caduntque,*
Alternique animas sæuo in mucrone relinquunt.
Senec. in Her.fur. *Quot iste famulus tradidit reges neci?*
Senec. in Theb. *Genitorem adortus impia strauit nece.*
Sil.Ita.lib.10. *Hæc fatus, iaculo Lucam, qui maximus æui,*
Transadigit, pressa iuuenis cum cuspide labens
Arma super fratrum, resupino concidit ore:
Mortiferum inde manu properantem vellere ferrum
Pilo volsonem (namque hoc de strage iacentum
Fors dabat) affixa sternit per tegmina nare:
Tum vesulum calido lapsantem in sanguine fratrum
Ense metit rapido, plenamque (heu barbara virtus)
Abscisi galeam capitis, ceu missile telum
Conuersis in terga iacit: Telesinus ad ossa
Illiso saxo, qua spina intersternit artus,

Occumbit,

Occumbit. fratriſque videt labentia membra
Quercentis, quem funda procul per inane voluta
Sopierat, dum ſupremam Teleſinus in auras
Exhalat lucem, & dubitantia lumina condit.
Victorem aſſequitur, letalique occupat ictu. Ib.
Inuadit, laeuaque fodit vitalia mamma. Ib.
—telumque intorſit, & vna Sil. Ita. lib. 17.
Praedam, animamque ſimul victori victor ademit,
—ſilarum meditantem in praelia telo Sil. Ita. lib. 17.
Praeuenit, haſta volans imo ſub gutture ſedit,
Et vitae, vociſque vias ſimul incita clauſit.
Iamque ardore truci luſtrans, fortiſſima quaque Ib.
Nomina obit ferro, claris ſpectata per orbem
Stragibus occumbit late inter tela iuuentus.
Nec petis ſtricto medium transfigere ferro. Mart. lib. 5.
Nati cruenta caede confecti iacent, Sene. in Her. fur.
Perempta coniux.
Ipſa ſua Dido concidit vſa manu. Ouid. 3. Faſt.
Ferro peremptus ſpiritum inimicum expuat. Sene. in Thyeſt.
Ferrumque gemina caede perfuſum tenens, Ib.
Oblitus in quem fureret, infeſta manu
Exegit vltra corpus, ac pueri ſtatim
Pectore receptus enſis in tergo exijt:
Cadit ille, & aras ſanguine extinguens ſuo,
Per vtrumque vulnus moritur.
A fratre frater, dextera nati parens Sene. in Hippo.
Cecidit, maritus coniugis ferro iacet,
Perimuntque foetus impia matres ſuos.
Nec mora celato fixit ſua pectora ferro, Ouid. 2. Faſt.
Et cadit in patrios ſanguinolenta pedeis,
Occupat audentem, quaq; eſt via proxima leto, Ouid. 8. Meta.
Summa ferus geminos direxit ad inguina denteis:
Concidit Ancaeus, glomerataque ſanguine multo
Viſcera lapſa fluunt, madefactaque terra cruore eſt.
Dixit, & in pectus tum demum vulnera paſſum Ouid. 13. Meta.
Qua patuit ferro, letalem condidit enſem.
Hoſtili quotiens Chriſtiloqua probus, Auctor.

Et ſolers

Et solers fidei pugil,
  Caluinique timor Guisius horridas
Strageis intulit agmini?
  Qui tandem, gladijs clam superantibus,
E heu vulnere concidit
  Martyr Caesareo, concidit inclytum
Frater Cardineo gerens
  Ostro caesariem, conciderat pater:
Et caesis superest adhuc
  Vindicta geminis frater Horatijs
Felix tertius.

Vide, Iaculari, & Conijcere.

Occisio, & Occisionis descriptio.

Virg. 2. Aeneid. *Quis cladem illius noctis, quis funera fando*
Explicet?
Ib. *— vbique pauor, & plurima mortis imago.*
— oriturque miserrima caedes.
Ib. *— vidi ipse furentem Caede Neoptolemum*
Virg. 3. Aeneid. *— pro caede boum, stratisque iuuencis.*
Virg. 4. Aeneid. *— & sparsos fraterna caede penates.*
Hor. 3. car. o. 2. *— Leonem quem cruenta*
Per medias rapit ira caedes
Ouid. 12. Meta. *Eetioneas impleui sanguine Thebas,*
Vel cum purpureus populari caede Caycus
Fluxit.
Claud. In Eut. *Crescunt in cumulum strages, vallemq; profundam*
Aequauere iugis, stagnant immensa cruore
Corpora, traduntur permisso funere manes.
Vir. 6. Aeneid. *— fessum vasta de caede Pelasgum*
Procubuisse super confusae stragis aceruum.
Author. *Tot qui sanguinea manu*
Errabant Italis finibus exulum
Stragem praecite.

— semi-

— seminecesꝗ; viros, tepidumq; recenti Virg. 9. Aeneid.
Cade locum, & plenos spumantis sanguine riuos.
Quae sibi tum ferro strages, quae funera Turnus
Ediderit.
— materiam cadis ab hoste pete. Ouid. epist. 3.
Cuius iter caesis angustans corporum aceruis, Catullus.
Alta tepefaciet permista flumina cade.
Alta Polyxenia madefient cade sepulcra. Id.
Tunc cades hominum generi, tunc praelia nata, Tib. lib 1.
Tunc breuior dira mortis aperta via est.
Hinc cruor, hinc cades, mors propiorq; venit, Tib lib. 2.
Dat stragem late. Luca. 1. Pharf.
Strage virum cumulata ratis, multoq; cruore Luc. 3. Pharf.
Plena.
— & cernere tantas Luca. 4. Pharf.
Permisit clades compressus sanguine puluis:
Vt vero in pedites fatum miserabile belli Ib.
Incubuit, nullo dubij discrimine Martis
Ancipites steterunt casus, sed tempora pugnae
Mors tenuit, neq; enim licuit procurrere contra,
Et miscere manus, sic vndique septa iuuentus
Cominus obliquis, & rectis eminus hastis
Obruitur, non vulneribus, nec sanguine, solum
Telorum nimbo peritura, ac pondere ferri:
Ergo acies tanta paruum spissantur in orbem,
Ac si quis metuens medium correpsit in agmen,
Vix impune suos inter conuertitur enses,
Densaturq; globus, quantum pede prima relato
Constrinxit gyros acies, non arma mouendi.
Iam locus est pressis, stipataq; membra teruntur:
Frangitur armatum colliso pectore pectus:
Non eam lata tulit victor spectacula Maurus,
Quam fortuna dabat, fluuios non ille cruoris,
Membrorumq; videt lapsum, & ferientia terram
Corpora, compressum turba stetit omne cadauer.
Praeparat innumeras puppes Acherontis adusti Luca 5. Pharf.
Portitor, in multas laxantur Tartara poenas;

Vix operi cuncta dextra properante sorores
Sufficiunt, lassant rumpentes stamina Parcas.

Vide, Occidere, Contentio, & Certamen nauale.

Oculus.

Virg. 3. Georg.
Ib. — *& flammantia lumina torquens.*
Virg. 4. Georg. *Tum vero ardentes oculi.*
Virg. 1. Aeneid. *Ardentes oculos intorsit lumine glauco*
— lumenque iuuenta
Virg. 3. Aeneid. *Purpureum, & latos oculis adflarat honores.*
— & telo lumen terebramus acuto
Ingens, quod torua solum sub fronte latebat
Ib. *Argolici clypei, aut Phœbea lampadis instar.*
Virg. 4. Aeneid. *— lumine toruo.*
Ib. *Tot vigiles oculi.*
Ib. *— montis immota tenebat Lumina.*
Huc illuc voluens oculos, totumq; pererrat
Ib. *Luminibus tacitis.*
Ib. *— hac oculis pater aspicit aquis.*
Ib. *Illa graues oculos conata attollere.*
Ouid. 1. Metam. *— videt igne micantes Sideribus similes oculos.*
Ib. *Centum luminibus cinctum caput Argus habebat.*
Ib. *Succubuisse oculos, adopertaq; lumina somno.*
Ib. *Languida permulcens medicata lumina virga.*
Hor. Epod. 5. *— sit luminis artior orbis.*
— fixa cibo
Virg. Eclog. 3. *Intabuissent pupula.*
Mart. lib. 1. *— transuersa tuentibus hirquis.*
Virg. 7. Aeneid. *Lumina si deribus certent.*
Auctor. *— tum flammea torquens Lumina.*
Conniuentibus ardua tuentur
Ouid. 5. Metam *Hirquis athera palpebra.*
Catullus. *— spectat humi positus geminum sua lumina sidus.*
Cupit ipsa pupula ad se tibi dirigere aciem.

— viles

— viles isti videantur ocelli. Prop. lib. 1.
— oculiq; tui, quibus ignea cedunt Ouid. epist. 19.
Sidera.
— flagrant quoque lumina nymphæ: Ouid. 4. Meta.
Non aliter, quam cum puro nitidissimus orbe
Opposita speculi referitur imagine Phœbus.
— si prurit frictus ocelli Iuu. sat. 6.
Angulus, inspecta genesi collyria poscit.
— torpet acies luminum, Sene. in Her. fur.
Hebetesq; visus vix diem insuetum ferunt.
Et qui tenebant signa Phœbea facies Sene. in Hippo.
Oculi, nil gentile, nec patrium micant.
— oculorum infecerat igneis. Claud. 3. de rap. Pro.
Aspicies oculos tremulo fulgore micantes:
Vt sol in liquida sæpe refulget aqua. Ouid. 2. de arte.

Oculos eruere. Vide, Cæcus.

Odisse, Odium.

— quibus aut odium crudele Tyranni, Virg. 1. Aeneid.
Aut metus acer erat.
— & verbis odia aspera mouit. Virg. 2. Aeneid.
Fas odisse viros. ibid.
— stirpem, & genus omne futurum Virg. 4. Aeneid.
Exercete odijs,
— nullus amor populis, nec fœdera sunto. ibid.
— Inuisam lucem. ibid.
Illa velut crimen tædas exosa iugales. Ouid. 1. Meta.
— sæuumq; perosus Achillem. Ouid. 11. Meta.
— exedisse nefandis Virg. 5. Aeneid.
Vrbem odijs satis est.
— sed inexorabile durus Ouid. 5. Meta.
Exerces odium, nec iniqua finis in ira est.
Odissem te odio Vatiniano. Catullus.

Boet.lib.3. *Inuisus tamen omnibus vigebat*
Stat.1.Theb. *Cognita si dubijs fratris mihi iurgia signis*
Ante forent, nec clara odiorum arcana paterent.

Odor, Olere.

Virg.2.Georg. *Et si non alium late iactaret odorem.*
Virg.3.Georg. *— si tantum notas odor attulit auras.*
Ib. *— odoratam stabulis accendere Cedrum,*
Galbaneosq; agitare graues nidore chelidros.
Virg.4.Geor. *— & olentia late*
Serpylla, & grauiter spirantis copia thymbra.
Ib. *— croceis halantes floribus horti.*
Ib. *— Galbaneos suadebo incendere odores,*
Ib. *— & graue olentia Centaurea.*
Ib. *Asper in ore sapor.*
Ib. *— & liquidum Ambrosia diffudit odorem.*
Virg.1.Aeneid. *Ambrosiaeq; coma diuinum vertice odorem*
Spirauere.
Ib. *Thure calent arae, sertisq; recentibus halant.*
Virg.3.Aeneid. *— vox tetrum dira inter odorem.*
Mart.lib.5 *Fragrauit ore quod rosarium Paesti.*
Hor.Epod.12. *Quis sudor vietis, & quam malus vndique membris*
Crescit odor.
Virg.Eclog.2. *— & florem iungit bene olentis anethi.*
Ib. *— suauibus herbis.*
Ib. *Sic posita quoniam suaues miscetis odores.*
Hor.3.car.o.18. *— vetus ara multo Fumat odore.*
Tib.lib.4. *— metit quicquid bene olentibus aruis*
Cultor odorata diues Arabs segetis.
Prop.lib.4. *— odorati victura rosaria Paesti.*
Hor.1.car.o.5. *Quis multa gracilis te puer in rosa*
Perfusus liquidis vrget odoribus.
Hor.2.car.o.11. *— & rosa canos odorati capillos.*
Mart.lib.2. *Esse quid hoc dicam, quod olent tua basia myrrham,*
Quodq; tibi est nunquam non alienus odor?

Hoc

Hoc mihi suspectũ est, quod oles bene Posthume semper,
Posthume non bene olet, qui bene semper olet.
Quod spirat tenera malum mordente puella, Mart. lib. 3.
Gramina quod redolent quæ modo carpsit ouis.
Pallidus Eoo thure quod ignis olet. Ib.
Pasceris & nigra solo nidore culina, Mart. lib. 1.
— graue olentis Auerni. Virg. 6. Aeneid.
Quam super haud vlla poterant impune volantes Ib.
Tendere iter pennis, tales sese halitus atrit
Faucibus effundens supera ad conuexa ferebat.
Nidoremque ambusta dedit. Virg. 12. Aenei
Suaue olentis amaraci Catullus.
— suauis expirans lectus odores. Id.
Aura parit flores tepidi fecunda Fauoni, Id.
Hos indistinctis plexos tulit ipse corollis,
Queis permulsa domus iucundo risit odore.
Spirabat Tyrio myrrhea rore coma. Tib lib. 3.
Spirat florifer annus odores, Boet lib. 4.
Forsan & vnus odor, sed celsior ille per auras Auson.
Difflatur, proximus iste magis.
Araq; Panchæos exhalat propter odores. Lucre. lib. 2.
Præterea quæcumq; suo de corpore odorem Lucre. lib. 4.
Expirant acrem, panaces, absynthia tætra,
Abrotanìq. graues, & tristia centaurea.
Quo semel est imbuta recens, seruabit odorem Hor. 1. Epist.
Testa diu.

Oliua.

— & prolem tarde crescentis oliuæ. Virg. 2. Georg.
Nec pingues vnam in faciem nascuntur oliuæ. Ib.
— silua viuacis oliuæ. Ib.
— tractu surgens oleaster eodem. Ib.
Neue oleæ siluestres insere truncos. Ib.
— folijs oleaster amaris. Ib.
Hic pinguem & placitam paci nutritor oliuam. Ib.

ibid. — *liquidis corrumpitur vsus oliui*
ibid. — *radix oleagina.*
Hor. Epod. 2. — *quam lecta de pinguissimis*
Oliua ramis arboreum.
Hor. Epod. 16. *Germinat & nunquam fallentis termes oliuæ.*
Virg. 1. Georg. — *oleæque Minerua Inuentrix.*
Vir. Eclog. 5. — *pallenti cedit oliua.*
ibid. *Craterasq; duos statuam tibi pinguis oliui.*
Virg. Eclog 8. *Incumbens tereti Damon sic cœpit oliuæ.*
Hor. 2. car o. 6. — *viridiq; certat Baccha Venafro.*
Iuue. sat. 14. — *& densa montem qui canet oliua.*
Virg. 8. Aeneid. *Paciferaq; manu ramum prætendit oliuæ.*
Virg. 12. Aeneid. *Forte sacer Fauni folijs oleaster amaris*
Hic steterat.
Virg. 6. Aeneid. — *cum baccis fœtum canentis oliuæ.*
Ouid. Epist. 12. — *& ramis albentis oliuæ.*
Prop. lib. 3. *Leuis odorato ceruix manabit oliuo.*
Claud. *Fluctuet & glauca pinguis oliua coma.*
Ouid. de nuce. *Mirata est oleas sæpe Minerua suas.*
ibid. *Orbaq; si sciat hoc, Palladis arbor erit.*
Ouid. epist. 18. *Tingere iam pingui Pallade membra putas?*
Luca. 3 Phars. *Cecropiæ prælata fronde Mineruæ.*
Ouid. 8. Metam. *Baccaq; cum ramis semper frondentis oliuæ.*
Ouid 14. Meta. — *baccis oleaster amaris.*

Onerare, Onustus.

Virg. 1. Georg. *Sæpe etiam tardi costas agitator aselli,*
Vilibus aut onerat pomis.
Virg. Eclog. 1. *Nonnunquam grauis ære domum mihi dextra redibat.*
Prop. lib. 3. — *spolijs oneratos Cæsaris axes.*
Boet lib. 4. *Terraq; graues pondere sidant.*
Ouid. 1. de reme. *Aspice curuatos pomorum pondere ramos,*
Vt sua, quod peperit, vix ferat arbor onus.
Ouid. 1. de nuce. *Pomaq; lassissent matrem, nisi subdita ramo*
Longa laboranti furca tulisset opem.

— *sed*

— *sed fessa labat mihi pondere ceruix,* Luca. ad Calp. Piso.
Et tremefacta cadunt succiso poplite membra.
— *pharetraq; grauis, spolioq; Leonis.* Ouid. 9. Metam.
Nec graue pondus habet, quod onus ferat ætheris alti. Mani. lib. 1.

Onus, & Onerosus. Vide, Moles.

Opinari, Opinio.

— *& quæ sit sententia, posco.* Virg. 5. Aeneid.
Omnibus idem animus. ibid.
Hæc alternanti potior sententia visa est. Virg. 4. Aeneid.
Nate dea, quæ nunc animo sententia surgit. Virg. 1. Aeneid.
Nos abiisse rati. Virg. 2. Aeneid.
— *& quorum melior sententia menti.* ibid.
— *quem tu iam rere propinquam.* Virg. 5. Aeneid.
Nulla sit hac melior sententia. Hor. Epod. 16.
Iudicio nostro tantum tibi cedit Amyntas: Vir. Eclog. 5.
— *percipe porro* Virg. 9. Aeneid.
Quid dubitem, & quæ nunc animo sententia surgat.
— *& quæ nunc animo sententia constet.* Virg. 5 Aeneid.
Quod minime reris. Virg. 6. Aeneid.
Sic equidem ducebam animo, rebarq; futurum. ibid.
Arbitrio formam supposuisse tuo. Ouid. epist. 16.

Oraculum. Vide, Cõsulere, & Prædicere.

Orare.

— *& meliora Deos sedet omnia poscens.* Virg. 5. Georg.
— *simul ipsa precatur,* Virg. 4. Geor.
Oceanumque patrem rerum, nymphasque sorores
— *neq; illum Orando flectes.* ibid.
Nesciaque humanis precibus mansuescere corda. ibid.
— *tu munera supplex* ibid.
Tende petens pacem, & faciles venerare Napæas.

Virg. 1. Aeneid. *— aut supplex aris imponat honorem.*
Ib. *Ad quem tum Iuno supplex his vocibus vsa est.*
Ib. *Ingemit, & duplices tendens ad sidera palmas,*
Talia voce refert.
Ib. *— ibant*
Orantes veniam, & templum clamore petebant.
Ib. *Troes te miseri maria omnia vecti*
Oramus, prohibe infandos a nauibus ignes.
Ib. *Ad te confugio, & supplex tua numina posco.*
Virg. 2. Aeneid. *— orandaque diua Numina conclamant.*
Ib. *At pater Anchises oculos ad sidera latus*
Extulit, & cœlo palmas cum voce tetendit.
Vir. 3. Aenei. *— veniamque precari.*
Ouid. 6. Metam. *Dum rogat, & precibus mauult, quam viribus vti.*
Virg. 3. Aeneid. *— tendoque supinas*
Ad cœlum cum voce manus.
Ib. *Sed votis precibusque iubens exposcere pacem.*
Ib. *— tum numina sancta precamur.*
Ib. *— nos magna precati Numina, sortitiq. vices.*
Virg. 4. Aeneid. *Tu modo posce deos veniam.*
Ib. *Multa Iouem manibus supplex orasse supinis.*
Ib. *Talibus orantem dictis, arasque tenentem.*
Ib. *— iterum tentare precando*
Cogitur, & supplex animos submittere amori.
Ib. *— hostem supplex affare superbum.*
Ib. *Extremam hanc oro veniam miserere sororis.*
Ib. *Talibus orabat.*
Ouid. 1. Metam. *— vulgusque precari Cœperat.*
Ib. *— placuit celeste precari*
Numen, & auxilium per sacras quærere sortes.
Ib. *Illa etiam supplex Argo cum brachia vellet*
Tendere.
Ib. *— positisque in margine ripæ*
Procubuit genibus, resupinoque ardua collo,
Quos potuit, solos tollens ad sidera vultus,
Et gemitu, & lacrymis, & luctisono mugitu
Cum Ioue visa queri est, finemq. orare malorum.

Finiat

Finiat vt pœnas tandem, rogat. ibid.
Quid obseratis auribus fundis preces. Hor. in Canid. resp.
Quem vocet diuum populus ruentis Hor. 1. car. o. 2.
Imperij rebus, prece qua fatigent
Virgines sanctæ minus audientem
Carmina Vestam.
— at precor Integra cum mente. Ib. o. 31.
Te pauper ambit sollicita prece Ib. o. 35.
Ruris colonus.
Cælo supinas si tuleris manus. Hor. 3. car. o. 23
— ad miseras preces Ib. o. 29.
Decurrere, & votis pacisci.
Dum voce supplex, dumque thure placabit Mart lib. 9.
Matrona diua dulce Iulia numen.
Sæpe deos supplex, vt tu scelerate venires, Ouid. Epist. 2.
Sum prece thuricremis deuenerata focis.
Cede deæ, veniamque tuis temeraria dictis Ouid. 6. Metam.
Supplice voce roga.
— supplex pro tam furialibus ausis Ouid. 11. Meta.
Ante pedes iacuit.
— fuditque preces rex pectore ab imo. Virg. 6 Aeneid.
Multa deos orans onerauitque æthera votis. Virg. 9. Aeneid.
Ipsum obtestemur, veniamque oremus ab ipso. Virg 11. Aenei.
Constitit ante Iouem supplex per vota precatus. Virg 9. Aeneid.
Rite deos prius apprecati. Hor 4 car. o 15.
Ni palmas ponto tendens vtrasq; Cloanthus, Virg. 5. Aeneid.
Fudissetque preces, diuosq; in vota vocasset.
— superosque precati Trinacrij. ibid.
Auxilioque vocare deos, & tendere palmas. ibid.
Talibus orabat dictis, arasque tenebat. Virg 6 Aeneid.
Iunoni fer rite preces, iramq;, minasq; Virg 8. Aeneid.
Supplicibus supera votis.
— ac tales effundit ad æthera voces. ibid.
Ergo eadem supplex venio. ibid.
Tum breuiter supera aspectans conuexa precatur. Virg. 10 Aeneid.
Non ego dedignor supplex, humilisque precari. Ouid epist. 4.
Fictaque sacra facit, dicitque precantia verba. Ouid. epist. 11.

Ouid. epist. 11. *Nam tibi sum supplex, quod tu mihi sæpe fuisti,*
Nec moror ante tuos procubuisse pedes.

Tib lib. 3. *Quid prodest cælum votis implesse Neæra,*
Blandaq; cum multa thura dedisse prece?

Prop. lib. 2. *— deus exorabilis ille est,*
Si modo præsentes viderit ille preces.

Luca. 7 Pharf. *— supplex voluerer ante pedes.*

Ouid. 7 Meta. *— dum verba precantia dicit,*

Sil. Ita. lib. 1. *Dumq; orat, cæloq; attollit lumina supplex.*

Sil. Ita. lib. 15. *Ac supplex geminas tendens ad sidera palmas,*
Tellurem, Noctemq; & cælo sparsa precatur
Astra, ducemq; viæ tacito sub lumine Phœben.

Senec. in Her. fur. *— en blandas manus*
Ad genua tendens voce miseranda rogat.

Claud. 1. de rap. Pro. *— genibusq; suas cum supplice fletu*
Admouere manus.

Orationes.

Virg. 2. Aeneid. *Iuppiter omnipotens, precibus si flecteris vllis,*
Aspice nos, hoc tantum, & si pietate meremur
Da deinde auxilium pater, atque hæc omnia firma.

ibid. *Dij patrij, seruate domum, seruate nepotem,*
Vestrum hoc augurium, vestroq; in nomine Troia est.

Virg. 3. Aeneid. *Dij prohibete minas, dij talem auertite casum,*
Et placidi seruate pios.

ibid. *Dij maris, & terræ, tempestatumq; potentes,*
Ferte viam vento facilem, & spirate secundi.
Iuppiter omnipotens, cui nunc Maurusia pictis
Gens epulata toris, Lenæum libat honorem,
Aspicis hæc? an te, genitor, cum fulmina torques,
Nequicquam horremus? cæciq; in nubibus ignes
Terrificant animos, & inania murmura miscent?

Virg. 4. Aeneid. *— sequimur te sancte deorum*
Quisquis es, imperioq; iterum paremus ouantes,
Adsis o placidusque iuues, & sidera cælo

Dextra

Dextra feras.
Tu mihi nunc pugnæ princeps, tu rite propinques Virg. 10. Aeneid.
Augurium, Phrygibusq; adsis pede diua secundo.
Dij, quibus imperium pelagi, quorum æquora curro Virg. 5. Aeneid.
Vobis lætus ego hoc candentem in litore taurum
Constituam ante aras voti reus, extaq; salsos
Porriciam in fluctus, & vina liquentia fundam.
Iuppiter omnipotens, si nondum exosus ad vnum Ibid.
Troianos, si quid pietas antiqua labores
Respicit humanos, da flammam euadere classi.
Nunc pater, & tenues Teucrum res eripe leto.
Vos quoq; Pergameæ iam fas est parcere genti, Virg. 6. Aeneid.
Dijq;, deæq; omnes: tuq; o sanctissima vates
Præscia venturi, da (non indebita posco
Regna meis fatis) Latio considere Teucros.
— natiq;, patrisq;
Alma precor miserere, potes namq; omnia. Ibid.
Nymphæ, Laurentes Nymphæ, genus amnibus vnde est,
Tuq; o Tibri tuo genitor cum flumine sancto,
Accipite Aenean, & tandem arcete periclis:
Quo te cumq; lacus miserantem incommoda nostra
Fonte tenet, quocumq; solo pulcherrimus exis,
Semper honore meo, semper celebrabere donis,
Corniger Hesperidum fluuius regnator aquarum:
Adsis o tandem, & propius tua numina firmes.
Tu dea, tu præsens nostro succurre labori Virg. 9. Aeneid.
Astrorum decus, & nemorum Latonia custos,
Si qua tuis vnquam pro me pater Hyrtacus aris
Dona tulit, si qua ipse meis venatibus auxi,
Suspendive tholo, aut sacra ad fastigia fixi,
Hunc sine me turbare globum, & rege tela per auras.
Iuppiter omnipotens audacibus annue cœptis, Ibid.
Ipse tibi ad tua templa feram sollemnia dona.
Alma parens Idæa deum, cui Dindyma cordi, Virg. 10. Aeneid.
Turrigeræq; vrbes, biiugique ad frena Leones,
Tu mihi nunc pugnæ princeps, tu rite propinques
Augurium, Phrygibusq; adsis pede diua secundo.

Quis-

Ouid. 3 Meta. *Quisquis es o faueas, nostrisque laboribus adsis,*
His quoque des veniam.
y Catullas. *O dij si vestrum est misereri, aut si quibus vnquam*
Extrema iam ipsa in morte tulistis opem.
Me miserum aspicite, & si vitam puriter egi,
Eripite hanc pestem, perniciemque mihi:
Quæ mihi subrepens imos vt torpor in artus
Expulit ex omni pectore lætitias.
Ipse valere opto, & tetrum hunc deponere morbum,
O dij, reddite mi hoc, pro pietate mea.
Tib. lib. 1. *Nunc dea, nunc succurre mihi, nam posse mederi*
Picta docet templis multa tabella tuis.
Prop. lib. 3. *Nunc o Bacche tuis humiles aduoluimur aris,*
Da mihi pacato vela secunda pater:
Tu potes insanos animi compescere fastus,
Curarumque tuo fit medicina mero.
Sil. Ital. lib. 2. *Dij procul o (merita est si nunquam talia plecti*
Carthago) prohibete nefas, nostriq; solutas
Ductori seruate manus.
ibid. *Ante Iouem generata, decus diuumq;, hominumque,*
Quâ sine non tellus, pacem, non æquora norunt,
Iustitiæ consors, tacitumque in pectore numen:
Extiumne tua dirum spectare Sagunti,
Et tot pendentem pro te dea cernere pœnas
Vrbem lenta potes? moritur tibi vulgus, & vna
Te matres, vincente fame, te mæsta virorum
Ora vocant, primaque sonant te voce minores:
Fer cælo auxilium, & fessis da surgere rebus.
Senec. in Her. fur. *O magne Olympi rector, & mundi arbiter,*
Iam statue tandem grauibus ærumnis modum,
Finemque cladi.
ibid. *Pro numinum vis summa, pro cælestium*
Rector, parensque, cuius excussis tremunt
Humana telis, impiam regis feri
Compesce dextram: quid Deos frustra precor?

Vide,

Vide, Inuocationes.

Orator. Vide, Eloquens.

Oriens, Orientalis.

Eoasq; acies. Virg. 1. Aenid.
— *ab* Eoo *fluctu* Virg. 3. Aeneid.
Eurus ad Auroram, Nabathaaque regna recessit, Ouid. 1. Meta.
Persidaque, & radiis iuga subdita matutinis.
— Orientis *oris.* Hor. 1. car o. 12.
— Eois *timendum* Partibus. Ib. o 35.
— *porrecta maiestas ad ortus* Solis. Hor. 4 car. o. 15.
Victor ab Aurora populis, & litore rubro, Virg. 8. Aeneid.
Aegyptum, viresq orientis, & vltima secum
Bactra vehit.
Eois latet hortus oris. Auctor.
— *Eoi qua maris vnda rubet.* Tib. lib. 2.
Quaque patent ortus, & qua fluitantibus vndis ibid.
Solis anhelantes abluit amnis equos.
Et quascumq. niger rubro de litore conchas Tib. lib 4.
Proximus Eois *colligit* Indus *aquis.*
Felix Eois *lex funeris vna maritis,* Prop lib 3.
Quos Aurora suis rubra colorat equis.
Vstus & Eoa *discolor* Indus *aqua.* Prop. lib. 4.
— *rutilo surgat ab ortu.* Boet lib. 1.
Aut Indus calido propinquus orbi Boet lib. 3.
Misit ab Eois; occiduisq. plagis. Claud.
Vnde venit Tithan. Luca. 1. Pharf.
Orbe sub Eoo. ibid.
— *in ortus* Luca 6. Pharf.
Phœbeos conuertit iter.
— *Eoaq. tellus.* Luca. 7. Pharf.
Quicquid ad Eoos tractus, mundique teporem. Luca 8. Pharf.

Labitur

Labitur, emollit gentes clementia cæli.

Sil. Ita. lib. 15. *Qua Titan ortu terras aspergit Eoo.*

Sene. in Her. fur. *— qua lucem premit,*
Apertūq; Tethis, qua ferens Titan diem
Binos propinqua tingit Aethiopes face.

Sene. in Hipp. *Quaq; nascentem videt ora Solem.*

Sene. in Oedi. *Litus intrauit pelagi rubentis,*
Promit hic ortus, aperitq; lucem
Phœbus, & flamma propiore nudos
Inficit Indos.

Ouid. 1. Metam. *— & Eoa nouere Lycoria terræ.*

Ouid. 5. Fast. *Seu quis ab Eoo nos impius orbe lacesset.*

Orpheus.

Virg. ecl. 4. *— nec Thracius Orpheus.*

Hor. 1. car. o. 12. *Vnde vocalem temere insecuta*
Orphea silua
Arte materna rapidos morantem
Fluminum lapsus, celeresq; ventos
Blandum & auritas fidibus canoris
Ducere quercus.

Ib. o. 24. *Quid si Threicio blandius Orpheo*
Auditam moderere arboribus fidem.

Virg. 6. Aeneid. *Necnon Threicius longa cum veste sacerdos*
Obloquitur numeris septem discrimina vocum.

Prop. lib. 3. *Orpheu te tenuisse feras, & concita dicunt*
Flumina Threicia detinuisse lyra.

Boet. lib. 3. *Vates Threicius gemens.*

Claud. *— Threicio Iuno placabilis Orpheo.*

Ouid. 3. de arte *Saxa, ferasq; lyra mouit Rhodopeius Orpheus.*

Sen. in Her. Oet. *Vati credere Thracio.*

Oscu-

Osculari.

Oscula libauit natæ. — Virg. 1 Aeneid.
Cum dabit amplexus, atque oscula dulcia figet. — ibid.
Ille manus lambit, patriisq; dat oscula palmis. — Ouid. 1. Metam.
Charis multa sodalibus, — Hor 1. car. o. 36.
Nulli plura tamen diuidit oscula,
Quam dulci Lamiæ.
Dum fragrantia detorquet ad oscula — Hor. 2. car. o. 12.
Ceruicem.
Fertur pudicæ coniugis osculum, — Hor. 3 car. o 5.
Paruosq; natos, vt capitis minor,
A se remouisse, & virilem
Toruus humi posuisse vultum.
— procumbit vterque — Ouid. 1. Meta.
Pronus humi, gelidoq; pavens dedit oscula saxo.
Basia dimidio quod das mihi Posthume labro. — Mart lib 2.
Basia das aliis. — ibid.
Dimidio nobis dare Posthumus ante solebat — ibid.
Basia, nunc labro cœpit vtroque dare.
Ausus es amplecti, colloq; infusus amantis. — Ouid. Epist. 2.
Oscula per longas iungere pressa moras.
— peregrinaq; oscula terræ Figit. — Ouid. 5. Metam.
— vt iniiceret sperato brachia collo. — ibid.
Poscenti nympha sine fine sororia saltem — Ouid. 5. Metam.
Oscula, iamque manus ad eburnea colla ferenti.
— Pariterq; sua dabat oscula natæ. — Ouid. 6. Metam.
Summaq; per galeam delibans oscula fatur. — Virg. 12. Aeneid
Corporibus gelidis incumbit, & ordine nullo — Ouid. 6. Metam.
Oscula dispensat natos supremæ per omnes.
— pariterq; sua dabat oscula natæ, — ibid.
Vtq. fide pignus dextras vtrasque poposcit,
Inter seque datas iunxit.
Oraq. deuelat miseræ pudibunda sororis, — ibid.
Amplexumq. petit.
— matrisq. salutem. — ibid.

Attu-

Attulit, & paruis adduxit colla lacertis,
Mistaq; blanditiis puerilibus oscula iunxit,
Ouid. 3 Metam. — liquidis porreximus oscula lymphis.
Ouid. epist. 3. Mistaq. mandatis oscula multa feram.
Ibid. Est aliquid solitis collum tetigisse lacertis.
Ouid. epist. 5. Non sic appositis vincitur vitibus vlmus,
Vt tua sunt collo brachia nexa meo.
Ibid. Oscula dimissa quoties repetita dedisti?
Ouid. epist. 8. Non tibi blanditias primis mea mater in annis
Incerto dictas ore puella tuli.
Non ergo captaui breuibus tua colla lacertis,
Non sedi gremio sarcina grata tuo.
Ouid epist. 11. Non super incubui, non oscula frigida carpsi.
Ouid. epist. 13. Oscula plura viro, mandataq; plura dedissem.
Ibid. Multa tamen rapies oscula, multa dabis.
Tib. lib. 1. Et dare sacratis oscula liminibus.
Tib. lib. 2. — gnatusq; parenti
Oscula compressis auribus eripiet.
Prop lib. 4. — osculor arma tua.
Ibid. Oscula cum dederis tua flentibus.
Claud. Irrita quaesitis oscula figit aquis.
Statius — & prono fusum super oscula vultu.
Ouid. 2. de arte — paruo dedit oscula nato.
Ouid. epi. 17. Excipit amplexu, feliciaq; oscula iungis.
Ibid. Oscula congerimus properata sine ordine raptim.
Ouid. epist. 18. — quoties do vestibus oscula.
Ibid. Obuiaq. in summis oscula demus aquis.
Ouid. epist. 21. Oscula cantanti tu mihi rapta dabas.
Ouid. epist. 19. — mea turpiter oscula sumis.
Ouid. ep. 15. Oscula si nata dederas.
Ouid Epist. 16. Oscula luctando tantummodo pauca proteruus
Abstulit.
Luca. 2. Phars. Oscula polluta fixisse trementia dextra.
Luca. 3. Phars — tacito tantum petit oscula vultu,
Inuitaq; patris claudenda ad lumina dextram.
Luca. 5. Phars. Dum fouet amplexu grauidum Cornelia curis
Pectus, & auersi petit oscula grata mariti,

— nec

— nec dulces occurrent oscula nati
Praripere, & tacita pectus dulcedine tangent. Lucre. lib. 3.
Qua complexa viri corpus cum corpore iungit, Lucr. lib. 4.
Et tenet ad suetis humectans oscula labris.
— & gelidis in vultibus oscula figens. Ouid. 4. Meta.
— chara dedit oscula nata. Ib.
Poscenti nympha sine fine sororia saltem Ib.
Oscula, iamq. manus ad eburnea colla ferenti.
— ille sua lambebat coniugis ora, Ib.
Inq. sinus charos, veluti cognosceret, ibat,
Et dabat amplexus, assuetasq. colla petebat.
— tamen oscula terra, Ouid. 7. Meta.
Roboribusq. dedi.
Olli permulcens genitor caput, oscula libat. Sil. Ita. lib. i.
Tangere sacratos vultus, atque oscula ab ore Sil. Ita lib. 6.
Libauisse tuo.
Oscula, qua fleteras, bis, terq. infixit arena, Sil. Ita. lib. 8.
Deinde amplexa sinu late vestigia fouit,
Ceu cinerem orbata pressant ad pectora matres.
— atq. amisso redde parenti Sil. Ita lib. 9.
Oscula, sic fatus galeam exuit, atq. rigentis
Inuadit nati tremebundis colla lacertis.
— & pedibus crebro pauida oscula figens. Sil. Ita. lib. ii.
Basia dum nolo, nisi qua luctantia carpsi. Mart. lib. 5.
Dum currit patrium natus ad osculum. Sene in Thyes.
Ille iacens pronus matri dedit oscula terra. Ouid. 1. Fast.
Occupat amplexu, lacrymasq. per oscula siccat. Ouid. 3. Fast.
Brachiaq. excepi presso pendentia collo, Ouid. 3. Trist. Eleg 5.
Et singultatis oscula mista sonis.
Quodq. tibi in cunis oscula prima dedi. Ouid. 2. de pon. Eleg. 3
Gratatusque darem cum dulcibus oscula verbis. Ouid. 4. de pon. Eleg 9.
Audes tu tamen osculo niuali Mart. lib. 7.
Omnes obuiis hinc, & hinc tenere,
Et totam Line basiare Romam.
Hoc me frigore basiet nec uxor, Ib.
Blandis filia nec rudis labellis.
Oscula dant ipsi, posito dant oscula lecto. Ouid. 8. Meta.

Post cinerem, cinereis haustos ad pectora pressant.
Affusaq. iacent tumulto, signataq. saxo
Nomina complexa lacrymas in nomina fundunt.
Ouid.9.Meta. *— tepido dant oscula ligno,*
Affusiq. sua radicibus arboris harent.
Ouid.15. Meta. *Osculaq. ore tegit.*
Claud. de bel. Geti. *Blanda cruentatis affigunt oscula dextris.*
Claud.2. in lau. Stili. *— & collibus oscula notis*
Figit,
Stat. 4 Theb. *— galeis iuuat oscula clausis.*
Inserere, amplexuq. truceis deducere conos.
Stat. 5. Theb. *Hos tibi complexuq. truceis deducere conos.*
Ib. *Hos tibi complexus, hac dent, ais, oscula nati.*
— tenerumq. dolorem
Coniugis amplexu solatur, & oscula mœstis
Tempestiua genis posuit.

Vide, amplecti.

Otiari. otium.

— secura sub alta Otia agunt terra.
Virg 3. Geor. *— me dulcis alebat*
Virg. 4.Geor. *Parthenope studijs florentem ignobilis otij.*
Hor. in palin. *— a labore me reclinat otium.*
Virg. Eclog. 1. *— deus nobis hac otia fecit.*
Hor. 3. car. o. 18. *Festus in pratis vacat otioso*
Cum boue pagus.
Ouid. 1. Meta. *Mollia secura peragebant otia gentes:*
Mart. lib. 1. *Vos eritis nostra portus, requiesq. senecta,*
Si turis fuerint otia nostra sui.
Ouid. 4. Meta. *Immunes operum famula, dominaq. suorum.*
Virg 9. Aeneid. *— tune ille senecta sera mea requies.*
Ouid. Epist. 4. *Quod caret alterna requie durabile non est,*
Hac reparat vires, fessaq. membra leuat.
Tib lib. 4. *Languida non noster peragit labor otia.*

Hic erit vobis requies laborum, Boet lib. 3.
Hic portus placida manens quiete,
Hoc patens vnum miseris asylum.
— cum libera dantur Ouid. 2. de arte.
Otia furtiuum nec timor vrget opus.
Otia si tollas, periere cupidinis arcus. Ouid. 1. de rem.
— hac mente labores Hor. l. ser. sat. 1.
Sese ferre, senes vt in otia tuta recedant.
— melius tranquilla sine armis Luca. 2. Phars.
Otia solus ages.
— innocua quibus est vita Senec. in Her. fur.
Tranquilla quies.
Nec vlla requies, tempus aut vllum datur. Ib.
— finiat genitor tuos Ib.
Opta labores, detur aliquando otium.
Quiesque fessis. Senec. in Thyes.
Me dulcis saturet quies
Obscuro positus loco
Leni perfruar otio.
Carmina secessum scribentis, & otia quærunt. Ouid. in Trist. Eleg. 1.
Quam platanus riuo gaudet, quam populus vnda, Ouid. 1. de rem.
Et quam limosa canna palustris humo:
Tam venus otia amat.
— mollemq. per otia luxum. Manil. lib. 1.
Otia, & æternam peragunt in morte iuuentam. Manil. lib. 4.

Ouidius.

Pelignus puto dixerat poeta. Mart lib. 2.
Et qui corpora prima transfigurat, Statius.
— Peligni ruris alumnus, Ouid.
Peligna gentis gloria dicar ego. Ib.
Norat Nasonem sola Corynna suum. Mart. lib. 5.
Hic ego qui iaceo tenerorum lusor amorum, Ouid. 3. Trist. Eleg. 3.
Ingenio perij Naso poeta meo.

Ouis.

Virg. 2. Georg. *Aut fœtus ouium.*
Ib. *— pecus omne tenendum est.*
Ib. *Quantum illi nocuere greges.*
Virg. 3. Georg. *Lanigeros agitare greges.*
Ib. *Continuoque greges villis lege mollibus albos.*
Ib. *— quamuis aries sit candidus ipse.*
Ib. *— dolor balantum.*
Virg. 4. Georg *— neque oues hoedique petulci.*
Virg. 1. Aeneid. *— pingues centum cum matribus agnos.*
Virg. 3. Aeneid. *Lanigeras claudit pecudes.*
Ib. *Lanigera comitantur oues.*
Virg. 4. Aeneid. *— mactant lectas de more bidentes.*
Virg. 1. Georg. *Balantumq. gregem fluuio mersare salubri.*
Hor. 3. car. o. 16. *— pinguia gallicis*
Crescunt vellera pascuis.
Virg. 7. Aeneid. *Centum lanigeras mactabant rite bidentes.*
I… *Quinq. greges illi balantum.*
Ouid. epist. 6. *Non erat hic aries villo spectabilis aureo.*
Ouid. Epist. 15. *— ouis placida.*
Tib. lib. 1. *— pudeat tenuisse bidentem.*
Tib. lib. 2. *Rure etiam teneris curam exhibitura puellis*
Molle gerit tergo lucida vellus ouis.
Prop. lib. 3. *Corniger Idai vacuam pastoris in aulam*
Dux aries saturas ipse reduxit oues.
Statius. *Non mille balant lanigeri greges.*
Lucret. lib. 2. *Balantes pecudes.*
Iuuc. Sat. 15. *— lanatis animalibus abstinet.*
Ouid 7. Meta. *— in guttura velleris atri.*
Sene in Thyest. *Arcanus aries, ductor opulenti gregis,*
Oud 15 Meta. *Quid meruistis oues placidum pecus, inq. tuendos*
Natum homines, pleno quæ fertis in vbere nectar?
Mollia quæ nobis vestras velamina lanas
Præbetis, vitaq. magis, quam morte iuuatis.

Vide

Vide, pascere.

Palatium, vide, domus.

Pallere, & Pallidus.

Effice ne macies pallentes occupet artus, Tib. lib. 4.
Neu notet informis pallida membra color.
Diriguere oculi, calidusq. e corpore sanguis Ouid 14. Meta.
Inducto pallore fugit.
— illa timore Pallet. Ouid. 2. Fast.
Palluit vt sera lectis de vite racemis, Ouid. de arte.
Pallescunt frondes, quas noua læsit hyemps.
Quaq. suos curuant matura Cydonia ramos,
Cornaq. adhuc nostris non satis apta cibis.
Fugerat ore color. Ouid epist. ii.
— oraq. buxo Pallidiora gerens. Ouid. 4. Meta.
Terribilis stygio facies pallore grauatur. Luca. lib. 6.
Membraq. sunt cera pallidiora noua. Ouid. 1. de pōto.
— totoq. expalluit ore. Ouid 6. Meta.
— pallenti tabida forma. Luca. lib. i.
Quiq. per Autumnum percussis frigore primo Ouid. 5. Trist.
Est color in folijs qua noua læsit hyemps,
Is mea membra tenet.
— cum pallida nudis Claud. I. In Eutro.
Ossibus horrorem dominis praberet imago Decolor.
Quanto sæpe magis fulgore expalluit auri. Catullus.
Palluit, & subito sine sanguine frigida sedit. Ouid. 7. Meta.
— pallor simul occupat ora. Vir. 4. Aeneid.
— buxoq. simillimus ora Pallor obit. Ouid. ii. Meta.
— color oris erat, qui frondibus olim Ouid. 6. Fast.
Esse solet seris, quas noua læsit hyemps.
— vt pallent amisso sanguine venæ. Ouid. i. Meta.

Palus, ludis.

— huc stagna, lacusq. Luca. 4. Phars.
Et pigras vbicumq. iacent, effunde paludes.
Speluncisq. lacus clausos. Virg 4. Georg.

Virg. 1. Geor. *— quique paludis*
Collectum humorem bibula deducit arena.
Virg. Eclog 1. *Limosoq. palus obducat pascua iunco.*
Ouid. 6. Meta. *Forte lacum mediocris aquæ prospexit in imis*
Vallibus, agrestes illic fruticosa legebant
Vimina cum iuncis, gratamq. paludibus vlnam.
Ouid. 5. Meta. *Haud procul Aetnæis lacus est a mœnibus altus*
Nomine Pergusa, non illo plura Cayster
Carmina cygnorum labentibus audit in vndis:
Sylua coronat aquas cingens latus omne, suisq.
Frondibus, vt velo, Phœbeos summouet ignes,
Frigora dant rami, varios humus humida flores.
Catullus. *— in liquentibus stagnis.*
Ib. *— adusq. limpidum lacum.*
Claud. *Herent stagna loco, plenas æquantia ripas,*
Præscriptumq. timent exiluisse modum.
Statius. *Hi siccant bibulas manu lacunas.*
Lucan. 5. Pharf. *Pigrius immotis hæsere paludibus vnda.*
Ib. *— mœstoq. ignaua profundo*
Stagna iacentis aquæ.
Ib. *— dum se torpentibus vnda*
Excutiat stagnis.
Ib. *Sed sterili iunco, cannaq. intexta palustri.*
Ouid. 4. Meta. *— videt hic stagnum lucentis ad imum*
Vsque solum lympha, non illic canna palustris,
Nec steriles vlua, nec acuta cuspide iunci,
Perspicuus liquor est: stagni tamen vltima viuo
Cespite cinguntur, semperq. virentibus herbis.
Sil. Ita. lib. 8. *— stagnisq. palustre linternum.*
Ib. *— limosis segniter vndis*
Lenta paludosa perscindunt stagna Rauennæ.
Sene. in Thyest. *Fons stat sub vmbra tristis, & nigra piger*
Hæret palude, talis est diræ Stygis
Deformis vnda.
Sene. in Hippo. *Vbi Mæander super æqualeis*
Labitur agros piger, & sterileis
Amne maligno radit arenas.

Hic

Hic stagnat humor frigore æterno rigens, Sen. in Oed.
Limosa pigrum circuit fontem palus.
— vda tenuere paludes, Ouid. 4. Fast.
Amne redundatis fossa madebat aquis.
Hic quoq. lucus erat iuncis, & arundine densus, Ib.
Et pede velato non adeunda palus.
Concaua vallis erat, quo se demittere riui Ouid. 8. Meta.
Assuerant pluuialis aquæ, tenet ima lacuna
Lenta salix, vluaq. leues, iunciq. palustres,
Viminaq., & longa parua sub arundine canna.
Haud procul hic stagnum, est tellus habitabilis olim, Ib.
Nunc celebres mergis, fulicisq. palustribus vndæ.
Iuncta palus huic est densis obsessa salictis, Ouid. 11. Meta.
Quam restagnantis fecit maris vnda paludem.
— cultor Auso in Mos.
Stagnorum, querulis vis infestissima ranis:
Lutius obscuras vlua, cænoq. lacunas
Obsides.

Vide, Infernus.

Palus, li.

Quadrifidasq. sudes, & acuto robore vallos, Virg. 1. Georg.
— & vallos primum sub tecta referto. Ib.
Tum leues calamos, & rasæ hastilia virgæ, Ib.
Fraxineasque aptare sudes.
Exacuunt alij vallos, furcasq. bicornes, Virg. 1. Geor.
Atque Amerina parant lenta retinacula viti.
Ferratasq. sudes, & acuta cuspide contos. Virg. 7. Aeneid.
Hic docuit teneram palis adiungere vitem. Tib. lib. 1.
Nunc sude, nunc duro contraria pectora conto Luca. 6. Phars.
Detrudit muris.

Pan.

Virg. i. Georg. Pan ouium custos.
Hor. 4 car. o. 12. Delectantq. deum, cui pecus, & nigri
Colles Arcadiæ placent.
Virg. 8. Aeneid. Aruorum pecorisq. deo.
Ouid. epist. 4. — montanaq. numina Panes.
Prop. lib. 3. Capripedes calamo Panes hiante canent.
Luca. 3. Pharf. Ruricolæ Panes.
Lucret. lib. 4. — cum Pan
Pinea semiferi capitis velamina quassans,
Vnco sæpe labro calamos percurrit hianteis.
Ouid. iii. Meta. Panaq. montanis habitantem semper in antris.

Panis.

Virg. i Aeneid. — Ceremq. canistris Expediunt.
Ib. Tum Cererem corruptam vndis, cerealiaq. arma
Expediunt fessi rerum, frugesq. receptas
Et torrere parant flammis, & frangere saxo.
Virg. 7. Aeneid. — vt vertere morsus
Exiguam in Cererem penuria adegit edendi,
Et violare manu, malisq. audacibus orbem
Fatalis crusti, patulis nec parcere quadris.
Virg. 8. Aeneid. — onerantq. canistris
Dona laborata Cereris.
Luca lib. 4. — satis est fluuiusq., Ceresq.
Iuue. Sat. 5. — panem
Vix fractum, solidæ iam mucida frusta farinæ,
Quæ geminum agitent, non admittentia morsum:
Sed tener, & niueus, molliq. siligine factus,
Seruatur domino.
Iuue. Sat. 14. Mucida cærulei panis consumere frusta.
Ouid. 6. Fast. Sola prius furnis torrebant farra coloni.

— nec

— *nec tosta frugis egentes.* Ouid. 11. Metam.
— *siue ille sua cerealia dextra* Ib.
Munera contigerat, cerealia dona rigebant.
Pane egeo iam mellitis potiore placentis. Hora. 1. Epist.
— *viuit siliquis, & pane secundo.* Hora. 2. Epist.

Papa.

— *feras superni* Auctor
Qui patris vice solus, & tertes
Terras, alme senex, & orbis huius
Numen dicere.
— *Pontificum iubar.* Id.
— *optime Telluris Atlas.* Id.
— *pater alme.* Id.
— *nauita callide.* Id.
Terrarum pater optime. Id.
— *venerande gentis* Id.
Pastor humana.
— *pontificum maxime.* Id.
— *alme parens.* Id.
Ast vulgata tibi syderea viceis Id.
Vt primum retulit fama potentia
Concessas. Id.
— *pater maxime, & eminens* Id.
Terrarum columen.
O diuine senex, ardue syderum
Interpres geminis semideum fatens
In terra veneror te genibus, sacros
Amplectorq. iacens pedeis.
Mercurius citior, Saturnus amicior, Atlas Id.
Fortior humanis, quam fuit ante datur.
Annua semidei recolat solemnia tellus,
Annua semideo serta ministret ager.
— *superis qui fungitur aris.* Id.
Qui patris ergo viceis alti molire sacerdos Id.

Maxime, quem flexo poplite terra colit.

Interpres diuinæ prai.

Id. *Ast vbi syderibus comparuit aqua potestas,*
Mens in Semideo firma repente fuit.

Papauer.

Virg. 1 Geor. *— & cereale papauer.*

Ib. *Vrant lethæo perfusa papauera somno.*

Paradisi descriptio.

Inuio latè maris angiportu
Auctore. *Cinctus Eois latet hortus oris,*
Menstrua cælum superans ouanti
Vertice Phœbes.
Dictus antiquis Paradisus herbas
Semper intacto fouet amne, semper
Vere pubescit, varijsq. semper
Floribus halat.
Semper, Aiacis nece (fabulabor
Semen, at verum miniabo tempe)
Sparsa quem tellus dedit apparatur
Cæspitis ostro.
Frons ibi dumos amat, & perenni
Roris effulgent adamante caltha,
Tempus æterno madefacta pingit
Gramina risu.
Nulla diuinos pede Nimpha, rostro
Nulla conturbat latices volucris.
Nullus arbustum caper in virenti
Margine carpit.
Veris hic riuus fluit, atriumq.
Nemini quamuis hiet, vnus vndam
Tangis, & sancto sitibunda rorat
Guttura potu.

Parcæ

Parcæ.

Quaq. ratum triplici pollice netis opus.
— dum sororum Ouid. in Ib.
Fila trium patiuntur atra. Hor. 2. car. 9
Quod nere quamuis serius Parca negent.
Tunc qua dispensant mortalia fata sorores, Auctor.
Debuerant fusos euoluisse suos. Ouid. epist. 10.
Veridicos Parca cœperunt edere cantus.
Hunc cecinere diem Parca fatalia nentes Catullus.
Stamina non vlli dissoluenda Deo. Tib. lib. 1.
— tristesq. sorores,
Stamina qua ducunt, quaq. futura neunt Tib. lib. 3.
Iussisset quauis de tribus vna soror. Prop. lib. 2.
Nec quamuis Lachesis letali stamine damnet. Claud.
O saua nimium, grauesq. Parca. Statius.
— lassant rumpentes stamina Parcas. Luca. 3. Phars.
— repetitaq. fila sorores fractura. Luca. 6. Pharſ.
— triplicesq. dea tua fila resoluent. Ouid. 2. Meta.
Dura peragunt pensa sorores, Senec. in Her. fur.
Nec sua retro fila reuoluunt.
Et lachesim putri vacuantem sacula penso. Stat. 3. Theb.

Vide, mori.

Parcere.

— & exciperet cœli indulgentia terras. Virg. 2. Geor.
— parcesq. futuro. Virg. 4. Geor.
Ignoscenda quidem scirent si ignoscere Manes. Ib.
Namq. dabunt veniam votis, irasq. remittent. Ib.
Parce pio generi, & propius res aspice nostras. Virg. 1. Aeneid.
— iam parce sepulto; Virg. 3. Aeneid.
Det q. sibi veniam pauido rogat ore. Ouid. 1. Meta.

— Per-

Virg. 6. Aeneid. — *Pergamea iam fas est parcere genti.*
Ouid. 6. Meta. — *veniamq. tuis temeraria dictis*
Supplice voce roga, veniam dabit illa roganti.
Ouid. 3. Meta. *His quoq. des veniam*.
Ouid, Epist. 7. *Da veniam culpae.*
Catullus. *Ignosces igitur.*
Auson. *Inq. meis culpis da mihi tu veniam.*
Iuen. Sat 2. *Dat veniam coruis, vexat censura columbas.*
Iuue Sat 8. *Indulge veniam pueris.*
Stat. I. Theb. *Inque vicem ignoscunt.*

Parere, vide, gignere.

Parnassus, & alia loca Musarum.

Catullus. *Perge linquere Thespia*
Rupis Aonies specus,
Limpha quos simul irrigat
Frigerans Aganippe.
Collis o Heliconij Cultor.
Id. — *Parnassi e vertice summo.*
Virg. 10. Aeneid *Pandite nunc Helicona deae.*
Ouid. I. Meta. *Separat Aonios Actais Phocis ab aruis.*
Mons ibi verticibus petit arduus astra duobus
Nomine Parnassus superatq. cacumine nubes.
Ausō. *Quod Permessidos ad virentis vndas*
Lectum.
Tib. lib. 3. *Castaliamq. vmbram, Pieriosq. lacus.*
Prop. lib. 2. *Iam tempus lustrare alijs Helicona choreis,*
Et campum Hemonio iam dare tempus equo.
Ib. *Nondum etiam Ascraeos norunt mea carmina fontes*
Sed modo Permessi flumina lauit Amor.
Manil. lib. I. — *primusq. nouis Helicona mouere*
Cantibus, & viridi nutantes vertice syluas.
Hic me tam graciles vetuit contemnere Musas,
Prop. lib. 2. *Iussit, & Ascraeum sic habitare nemus;*

Non

Non vt Pieria quercus mea verba sequantur,
Aut possim Ismaria ducere valle feras.
— opus hoc de monte sororum Detulit. Prop. lib. 3.
Visus eram molli recubans Heliconis in vmbra, Ib.
Bellerophontei qua fluit humor equi.
Cum me Castalia speculans ex arbore Phœbus. Ib.
— nec Aonium cingere Marte nemus. Ib.
Me iuuat in prima coluisse Helicona iuuenta, Ib.
Musarumq. choris implicuisse manus.
At mons laurigero concussus vertice duras Ib.
Gallica Parnassi sparsit in arma niues.
Tunc opibus, totoq. Heliconis sedula regnô, Claud.
Ornabat propriam Calliopea nurum.
— Pierides, doctumq. fluens Aganippe. Id.
Docti largius euagentur amnes, Statius.
Et plus Aoniæ virete syluæ,
— cui non Heliconia cordi Id.
Serta, nec imbelles Parnasi e vertice laurus.
Parnassiq. iugis, siluaq. Heliconide festis Id.
Thura dedit flammis.
Personat, & noto Pythia vate domus. Claud. de bel. Geti.
Cum siccare sacrum largo Permessida posset Mart. lib. 8.
Ore, verecundam maluit esse sitim.
— Castaliæ vocalibus vndis. Statius.
— excludit sanos Helicone poetas. Hor. de arte po.
Hesperio tantum, quantum semotus Eoo Luca. 5. Pharf.
Cardine Parnassus gemino petit æthera colle,
Mons Phœbo, Bromioq. sacer, cui numine misto
Delphica Thebanæ referunt trieterica Bacchæ.
Castalios circum latices, Ib.
Virgineusq. Helicon. Ouid. 2. Meta.
Parnassusq. biceps. Ib.
— qui primus amœno Lucre. lib. 3.
Detulit ex Helicone perenni fronde coronam.
Auia pieridum peragro loca. Ib.
Nomen ab organico saltu delatum Heliconis. Lucret. lib. 4.
— desertis Aganippes vallibus. Iuuenal. Sat. 7.

— *Mu-*

Ib. — *Musarum, & Apollinis ade relicta.*
Ib. — *aptusque bibendis*
Fontibus Aonidum: neq. enim cantare sub antro
Pierio.
Pers. in pro. *Nec fonte labra prolui caballino,*
Nec in bicipiti somniasse Parnasso.
Sene. in Aga. — *sacra Parnassi iuga.*
Manil. lib. 2. *Omnis ad accessus Heliconis semita trita est,*
Et iam confusi manant de fontibus amnes,
Nec capiunt haustum, turbamq. ad sacra ruentem.
Sene. in Hippo. *Summaq. montis iuga Cecropij.*
Sene. in Oedi. *Gemina Parnassi niualis arx trucem sonum dedit,*
Imminens Phœbea laurus tremuit, & mouit domum,
At repente sancta fontis lympha Castalij stetit.
Ib. *Frondifera sancta nemora Castalia petens,*
Calcauit altis obsitum dumis iter,
Trigemina quæ se spargit in campos via:
Secat vna gratum Phocidos Baccho solum,
Vnde altus ima deserit cælum petens,
Clementer acto colle Parnassus biceps.
Sene. in Med. *Et quas Aonius latex,*
Alpheusq. sacer lauat,
Ouid. 5. Fast. *Dicite quæ fonteis Aganippidos Hippocrenes*
Grata Medusæi signa tenetis equi.
Ouid. 4. de pon. Ele. 8. — *nec nos vnda submouit ab illa,*
vnigula Gorgonei quam caua fecit equi.
Tu fueris Musis Pegasis vnda meis.
Mart. lib. 9. Mart. lib. 12. *Fons vbi Castalius vitreo torrente superbit,*
Vnde nouem dominas sæpe bibisse ferunt.
Claud. 2. de rap. Pro. *Antraq. Musarum longo torpentia somno*
Excutis, & placidos ducis ab ore sonos.
Claud. in cons. Manlii. O *Nuntia votorum celeri iam fama volatu*
Mouerat Aonios audito consule lucos,
Concinuit felix Helicon, fluxitq. Aganippe
Largior, & docti riserunt floribus amnes,
Claud. in laud. Sere. — *sed floribus illis*
Quos neq. frigoribus Boreas, nec Sirius vrit

Æsti-

Aestibus, aeterno sed veris honore rubentes
Fons Aganippaea Permessius educat vnda,
Vnda pia pascuntur apes, & prata legentes
Transmittunt saeclis Heliconia mella futuris.
— summaq. biuerticis vmbra
Parnasi residens. Stat. 1. Theb.
— Phocidos. Auctor.
Audaci fidium tangere permouent
Altos ordine verticeis.

Pascere, & Pasci, & pascuum.

Pascentem niueos herboso flumine cygnos Virg. 2. Geor.
Non liquidi gregibus fontes, non gramina desunt,
Et quantum longis carpent armenta diebus.
Aut illa pecori frondem, aut pastoribus vmbram Ib.
Sufficiunt, sepemque satis, & pabula melli.
Saltibus in vacuis pascant, & plena secundum Virg. 3. Georg.
Flumina, muscus vbi, & viridissima gramine ripa.
— armentaque pasces Sole recens orto. Ib.
Caetera pascuntur virides armenta per herbas. Ib.
Atque ideo tauros procul atque in sola relegant Ib.
Pascua, post montem oppositum, & trans flumina lata.
Pascitur in magna sylua formosa iuuenca. Ib.
— stabulis edico in mollibus herbam Ib.
Carpere oues.
— iubeo frondentia capris Ib.
Arbuta sufficere, & fluuios praebere recentes.
Pascuntur vero syluas, & summa lycei, Ib.
Horrentesq. rubos, & amantes ardua dumos.
— victumque feres & virgea latus Ib.
Pabula nec tota claudes foenilia bruma.
In saltus vtrumque gregem atque in pascua mittes. Ib.
Pascitur, itque pecus longa in deserta sine vllis Ib.
Hospitijs.
— aut summas carpentem ignauius herbas Ib.

Fron-

Ib. *Frondibus, & victu pascuntur simplicis herba.*
Virg. 4. Georg. *— pascuntur, & arbuta passim,*
Et glaucas salices, casiamque, crocumque rubentem,
Et pinguem tiliam, & ferrugineos hyacinthos.
Ib. *Qui tibi nunc viridis depascunt summa lycai.*
Virg. 1. Aeneid. *— priusquam*
Pabula gustassent Troia Xantumque bibissent.
Ib. *— & longum per valles pascitur agmen.*
Virg. 2. Aeneid. *— coluber mala gramina pastus.*
Virg. 3. Aeneid. *Quatuor hic, primum omen, equos in gramine vidi*
Tondentes campum late candore niuali.
Ouid. 1. Meta. *Et modo qua graciles gramen carpsere capella*
Ib. *Frondibus arboreis, & amara pascitur herba.*
Ib. *Ereptamq. patri diuersa in pascua natam*
Abstrahit
Ib. *Hac agit, vt pastor, per deuia rura capellas.*
Ib. *— neque enim pecori fœcundior vllo*
Herba loco est aptamq. vides pastoribus vmbram.
Virg. 1. Georg. *— cui pinguia Cea*
Tercentum niuei tondent dumeta Iuuenci
Ib. *Luxuriem segetum tenera depascit in herba.*
Virg Eclog. *— meas errare boues.*
Ib. *— & ipse capellas*
Protinus ager ago, hanc etiam vix Titire duco.
Ib. *Pascite, vt ante, boues pueri submittite tauros.*
Ib. *Limosoq. palus obducat pascua iunco:*
Non insueta graues tentabunt pabula feras;
Ib *Ite mea, quondam felix pecus, ite capella:*
Non ego vos posthac, viridi proiectus in antro,
Dumosa pendere procul de rupe videbo:
Carmina nulla canam, non, me pascente, capella
Florentem cythisum, & salices carpetis amaras.
Virg Eclog. 2. *Mille mea Siculis errant in montibus agna.*
Virg. Eclog. 5. *— pascentes seruabit Tityrus hados.*
Ib. *Non vlli pastos illis egere diebus*
Frigida Daphni boues ad flumina, nulla neq. amnem
Libauit quadrupes, nec graminis attigit herbam.

— pa-

— pastorem Tityre pingues Pascere oportet oues. Virg Eclog 6.
Dum tenera attondent sima virgulta capella. Virg Eclog. 10.
Aethiopum versemus oues. Ib.
— nec pinguia gallicis
Crescunt vellera pascuis. Hor. 3. car. o. 16.
— latis caprea pascuis Intenta Hor. 4. car. o. 4.
— passimq. soluti Virg. 6 Aeneid.
Per campos pascuntur equi.
— taurosq. hac victor agebat
Ingentem, vallemq boues, amnemq. tenebant, Virg. 8. Aeneid.
Nullus arbustum caper in virenti Auctor.
Margine carpsit
— & religatos rite videbat Virg. 9. Aeneid.
Carpere gramen equos.
— & quisquis montibus illis Ouid. 6. Metaph.
Lanigerosq. greges, armentaq. bucera pauit.
Pauit, & Admeti tauros formosus Apollo. Tib. lib. 2.
Ipse deus solitus stabulis expellere vaccas, Ib.
Et potum pastas ducere fluminibus.
Vt multo innumeram iugere poscat ouem. Ib.
Sed tunc pascebant herbosa palatia vacca. Ib.
— niueas pauisse iuuencas. Tib. lib. 3.
Nec quadrupes densas depascitur aspera siluas. Tib. lib 4.
— prabent nec pabula terra. Ib.
Cuiq. pecus denso pascebant agmine colles. Ib.
Seruauit pecudes vallibus Ascra tuis. Ouid. 1. de arte
— vaccas pauisse per astus. Ouid. 2. de arte
Aspice tondentes fertile gramen oues: Ouid. 1. de rem.
Ecce petunt rupes, preruptaque saxa capella,
Vt referant hœdis vbera plena suis.
Cum pastos agerem te comitante greges. Aul. Sab. Epist. 3
— non pabula tellus Luca 4. Pharf.
Pauendis submittit equis.
— gregibus dumeta carerent, Luca 7. Pharf.
Nullusque auderet pecori permittere pastor
Vellere surgentem de nostris ossibus herbam.
— montano gramine pasci Ouid. 2. Meta.

Armentum regale vides.

Lucre lib. 2. *Nam sæpe in colli tondentes pabula læta*
Lanigeræ reptant pecudes: quo quamq. vocantes
Inuitant herbæ gemmantes rore recenti,
Et satiati agni ludunt, blandeq. coruscant.

Ib. *Sæpe itaque ex vno tondentes gramine campo*
Lanigeræ pecudes.

Ouid. 4 Meta. *Mille greges illi, totidemq. armenta per herbas*
Errabant.

Iuue. Sat. 11. *Hædulus & toto grege mollior, inscius herbæ,*
Necdum ausus virgas humilis mordere salicti.

Sil. Ita. lib. 7. *Pastor & errantes dumosa per auia tauros*
Arguta reuocans ad roscida pascua canna.

Senec. in Her. fur. *— apertoq. aemos*
Pastor, gelida canna pruina
Grege dimisso pabula carpit,
Ludit prato liber aperto
Nondum rupta fronde iuuencus,
Vacua reparant vbera matres,
Errat cursu leuis incerto
Molli petulans hædus in herba.

Ib. *Pastor Pheræos Delius pauit greges.*

Senec in Hippo. *— qua consitata.*
Gregibus paruis nocturna petunt
Pabula feræ.

Ib. *Thessali Phœbus pecoris magister*
Egit armentum, positoq. plectro
Impari tauros calamo vocauit.

Ouid. 1. de pon. Ele. 9. *Ipse ego pendentes (liceat modo) rupe capellas,*
Ipse velim baculo pascere nixus oueis.
Ipse ego, ne solitis insistant pectora curis,
Ducam ruricolas sub iuga panda boueis.

Manil. lib. 4. *Et totis armenta sequi pascentia campis.*

Pastor.

Virg. 4 Geor. *— veluti stabuli custos in montibus olim.*

Ouid. 2 Meta. *— non incola montis,*

Non

Non ego sum pastor, non hic armenta, gregesque
Horridus obseruo.
— aptamq. vides pastoribus vmbram. Ib.
— Pan curat oues, ouiumq. magistros. Virg. Eclog. 2.
— pecorisq. magistro. Virg Eclog. 3.
Formosi pecoris custos. Virg. Eclog. 5.
Aut custos gregis. Virg Eclog. 10.
Dicunt in tenero gramine pinguium Hor 4. car. o. 12.
Custodes ouium carmina fistula.
In densa gremio frondis ouantibus Auctor.
Custodes ouium ludite fistulis.
Duxq. gregis. Ouid. 5. Meta.
— armentaq. pastor agebat. Ouid. epist. 5.
— varias dux gregis inter oues. Tib lib. 1.
Pastor inaequali modulatur arundine carmen, Ouid. 1. de rem.
Nec desunt comites sedula turba canes.
Cum pastor agerem te comitante greges. Aul. fab. Epist. 3.
— iam pastor, & armentarius omnis. Lucre. lib. 6.
Illud erat tempus, quo te pastoria pellis Ouid. 2. Meta.
Texit, onusq. fuit baculus syluestris oliua,
Alterius, dispar e septem fistula cannis.
Diuitis hic saltus, herbosaq. pascua Nelei, Ib.
Nobiliumq greges custos seruabat equarum
Pastorumq. cohors, stabulique, gregisq. magister. Sil. Ita. lib. 2.
In stabulis habitasse, & oueis pauisse nocebat, Ouid. 3. Fast.
Iugeraq. inculti pauca tenere soli.
Fessus vt incubuit baculo, saxoq. resedit Ouid. 4 Trist. Eleg. 1.
Pastor, arundine carmine mulcet oueis.

Pater.

— accitu cari genitoris. Virg. 1. Aeneid.
— parentem liquerit. Virg. 2. Aeneid.
Heu genitorem omnis curae, casusq. leuamen Virg. 3. Aeneid.
Amitto Anchisen, hic me pater optime fessum
Deseris.
— genitor carissime. Ouid. 1. Meta.

Macr lib 8. —genitor, parensq. Ianus.
Virg 7. Aeneid. —isq. parentem
Te Saturno refert, tu sanguinis vltimus auctor.
Ouid 6. Meta. —mihi Tantalus auctor.
Catullus. —cum tuo parente.
Ouid. 1 Meta. Protinus ad patrios sua fert vestigia vultus.
Ouid. 4 Meta. —generis mihi Iuppiter auctor.

Patere, Vide, Aperire.

Pati, & Patientia.

Virg. 2. Aeneid. —& quæ sibi quisque timebat
Vnius in miseri exitium conuersa tulere.
Ib. Non tulit hanc speciem furiata mente Corœbus.
Virg. 3. Aeneid. Et quo quemque modo fugiatq. feratq. laborem.
Ib. —immania monstra Perferimus.
Ib. —nec talia passus Vlysses.
Virg. 4. Aeneid. —dolorem Et perferre soror potero.
Hor 1. car. o. 3. Audax omnia perpeti.
Ib o. 7. —peioraq. passi Mecum sæpe viri.
Ib. o. 24. Durum, sed leuius fit patientia
Quidquid corrigere est nefas.
Hor 2. car o. 2. Aequam memento rebus in arduis
Seruare mentem.
Ib o. 10. Rebus angustis animosus atque
Fortis appare.
Luca lib. 4. —fortissimus ille est,
Qui promptus metuenda pati.
Luca lib 9. —gaudet patientia duris.
Virg 8. Aeneid —patiar quemuis durare laborem.
Virg. 9. Aenei. —ventos perpessus, & imbres.
Fortiter ediscam tristia posse pati.
Tib. lib. 1. —sit diues iure, furorem
Qui maris, & tristes ferre potest pluuias.
Ouid. 2. de rem. Posse pati facile est, tibi ni patientia desit.

Pas-

Passurus terra tot mala, totq. mari. Aul Sab. epist.
— patientia cunctos Sil. Ita. lib. 6.
Hos superat casus.
— quod fuit durum pati, Sene in Her. fur.
Meminisse dulce est.
Quo plura possis, plura patienter feras. Sen. in Troa.
— durum Patientia corpus Claud. 2. in laus. Stili.
Instruit, ut nulli cupiat cessisse labori.

Patria.

Ast ubi iam patriæ perventum ad limina sedis, Virg. 2. Aeneid.
Antiquasque domos.
Hæ nobis propriæ sedes. Virg. 3. Aeneid.
Et patrio insontes Harpyas pellere regno. Ib.
— patria incensa. Ib.
Hic amor, hæc patria est. Virg. 4. Aeneid
Nos patriæ fines, & dulcia linquimus arva, Virg. Eclog. 1.
Nos patriam fugimus.
— patrios longo post tempore fines. Ib.
Et natale solum. Ouid. 7. Meta.
Patria o mea creatrix, patria o mea genitrix, Catullus.
Patria, bonis, amicis, genitoribus abero. Id.
— patrijs abductam perfide ab oris. Id.
— patrios celebrare penates. Tib. lib. 1.
Et ferre ad patrios præmia dira lareis. Prop. lib. 1.
— a laribus patrijs exire pigebit. Ouid. 1. de reme
— lar patrius. Ib.
— quod si pro legibus arma Luca. 1. Phars.
Ferre iuuat patrij, libertatemque tueri.
Tandem reuertor sospes ad patrios lareis, Sene. in Aga.
O chara salue terra.
Omne solum forti patria est. Ouid. 1. Fast.
Vel saltem patria contumularer humo. Ouid. 3. Trist. Eleg. 3.
Nescio qua natale solum dulcedine cunctos Ouid. 1. de pon. Ele. 4.
Ducit, & immemoreis non sinit esse sui.

Ouid.7.Met. — *tactusq. loci natalis amore.*

Claud. de bel. Get. *Desertosq. lares,& pignora lata reuisunt,*
Miratur sua quemq. domus.

Stat. 2. Theb. *Et patrijs spondet reduces inducere regnis.*

Auctor. *Vitreo campos subiens Mosella*
Fonte natalcis.

Pauper,& Paupertas.

Virg. l. Geor. — *& duris vrgens in rebus egestas.*

Hor. 3. car. o. 2. — *angustam pauperiem pati*

Ib. o.16. *Importuna tamen pauperies abest.*

Ib, o.29. *Mundaq. paruo sub lare pauperum*
Cœna sine aulæis,& ostro.

Hor. l. car. o 3. — *tarda necessitas.*

Hor. 2. car. o 16 *Viuitur paruo bene,cui paternum*
Splendet in mensa tenus salinum,
Nec leues somnos timor, aut cupido
Sordidus aufert.

Ib, — *mihi parua rura.*

Ib. o,18. *Non ebur,neque aureum*
Mea renidet in domo lacunar,
Non trabes hymettiæ
Premunt columnas vltima recisas,
Aphrica neque Attali
Ignotus hæres regiam occupaui,
Nec laconicas mihi
Trahunt honestæ purpuras clientes;
At fides,& ingenij
Benigna vena est,pauperemq.diues
Me petit.

Tib.lib.3. — *liceat mihi paupere cultu*
Securo cara coniuge posse frui.

Pers. Sat. 3. — *rure paterno*
Est tibi far modicum,purum,& sine labe salinum.

Pers. Sat 4. *Tecum habita. & noris quam sit tibi curta suppellex.*

Nil

Nil habet infelix paupertas durius in se, Iuue. Sat. 3.
Quam quod ridiculos homines facit.
— quorum virtutibus obstat Res angusta domi Ib.
Orta domo parua paruis habitabat Hypaepis. Ouid. 6 Meta.
Perpetuaq. trahens inopem sub nocte senectam Ib.
Duramq. callet pauperiem pati. Hor. 4 car. o. 9.
— & turpis egestas. Virg. 6. Aeneid.
Nunc & pauperiem, & duros perferre labores. Ib.
— Curibus paruis, & paupere terra. Ib.
Arca flauentes mea non aceruos Ausō.
Obserat, puro manus haud renidet
Cincta Beryllo, vetat integrare
Fragmen egressas.
— humili de plebe parentes. Ouid. 3. Met.
Pauper, & ipse fuit, linoq. solebat, & hamis Ib.
Decipere, & calamo salientes ducere pisces,
Ars illi sua census erat.
Me mea paupertas vita traducat inerti. Tib. lib. 1.
— possum contentus viuere paruo. Ib.
— nec vos e paupere mensa, Ib.
Dona, nec e puris spernite fictilibus:
Fictilia antiquus primum sibi fecit agrestis
Pocula, de facili composuitq. luto:
Non ego diuitias patrum, fructusq. requiro,
Quos tulit antiquo condita messis auo:
Parua seges satis est, satis est requiescere lecto,
Scilicet, & solito membra leuare toro.
Atque vtinam Romae nemo esset diues, & ipse Prop. lib. 2.
Straminea posset dux habitare casa.
— cui parua domi fortuna relicta est. Ib.
— ab exili progredere loco. Auson.
Nos parua tellus, peruigil, & focus, Statius.
Culmenq. multo lumine sordidum
Solantur.
Hic male dotata pauper cum coniuge viuit. Ouid 2. de tem.
Cur nemo est Hecalen, nulla est quae ceperit Irum, Ib.
Nempe quod alter egens, altera pauper erat.

Ouid. epist. 11. *Factus inops,*

Luca ad Calp Piso. *— nos humilis domus, & sincera parentum,*
Sed tenuis fortuna sua caligine celat.
— prædam ciuilibus armis

Lucan. Pharf. *Scit non esse casum: o vita tuta facultas*
Pauperis, angustiq. lares.

Ib. *Angustos opibus subitis implere Penates.*
— quamquam plebeio tectus amictu.

Iuue Sat. 3. *— si fœda, & scissa lacerna,*
Si toga sordidula est, & rupta calceus alter
Pelle patet; vel si consuto vulnere crassum,
Atque recens linum ostendit non vna cicatrix;
Nil habet infelix paupertas durius in se,
Quam quod ridiculos hominus facit.

Ib. *— quorum virtutibus obstat*
Res angusta domi.

Iuue. Sat. 7. *Paupertas, atq. æris inops, quo nocte, dieq.*
Corpus eget.

Ib. *— rara in tenui facundia panno.*

Sil. Ita. lib. [illegible] *Nudus opum.*

Mart. lib. 5. *Iro pauperior forem:*

Mart. lib. 6. *Cum sis tam pauper, quam nec miserabilis Irus,*
Tam iuuenis, quam nec Parthenopeus erat.

Senc. In Her. fur. *— & læta suo, Paruoq. domus,*

Ib. *Humiliq. loco, sed certa sedet*
Sordida parua fortuna domus.

Claud. 1. in Eutro. *Nullus inops adeo, nullum sic vrget egestas,*
Vt velit Eutropij fortunam, & membra pacisci.

Claud. de Paup. *Paupertas me sæua domat.*

Ib. *Esauriens pauper.*

Hora. 1. Epist. *Pauper enim non est cui rerum suppetit vsus.*

Hora 1. Ser. sat. 1 *Semper ego optarim pauperrimus esse bonorum.*

Ib. Sat. 6. *— qui macro pauper agello.*

Manil lib. 4. *Pauperiorq. bonis quisq est quo plura requirit.*

Pax, Pacificare, & ri.

Aspera tum positis mitescent sęcula bellis Virg. 1. Aeneid.
Cana fides, & Vesta Remo cum fratre Quirinus
Iura dabunt, dirę ferro, & compagibus arctis
Claudentur belli portę.
Quę placidam ducunt auram, vitamq. serenam. Lucre. lib. 2.
—pacem ęternam, pactosq. hymenęos Virg. 4. Aeneid.
Exercemus.
Misceriue probet populos, aut fœdera iungi. Ib.
Hanc Deus, & melior litem natura diremit Ouid. 1 Meta.
Dissociata locis concordi pace ligauit.
Non galea, non ensis erat, sine militis vsu, Ib.
Mollia secura peragebant otia gentes.
—rex arua Latinus, & vrbes Virg. 7. Aeneid.
Iam senior, longa placidas in pace regebat.
—& placidum lęti componite fœdus. Virg. 10. Aeneid.
—pacem hanc ęterno fœdere iungas. Vir. 11. Aeneid.
Nulla salus bello, pacem te poscimus omnes Ib.
Turne, simul pacis solum inuiolabile pignus.
—auersos soliti componere amicos. Hora. 1 ser. sat. 5
Dic in amicitiam cœant, & fœdera iungant. Virg. 7. Aeneid.
Ergo & quam petitis, iuncta est mihi fœdere dextra. Virg 8. Aeneid.
—sic placidâ populos in pace regebat. Ib.
Post iidem inter se posito certamine reges Ib.
Stabant, & cęsa iungebant fœdera porca.
Iamq. pacato rediuiua Cœlo Auctor.
Terra coniungi, superaq. sanctum
Velle cum nobis animę videntur
Fœdus inire.
—alta pax genteis alat, Ensisq. lateant. Sene in Her. fur.
—nec placida contenta quiete est. Virg. 7. Aeneid.
Oblato gaudens componi fœdere bellum. Virg. 12. Aeneid
Cum iam connubijs pacem felicibus (esto) Ib.
Component, cum iam leges, & fœdera iungent.
Hic sancto populos quoque Boet. lib. 2

Iunctos

Iunctos fœdere continet.
Boet lib. 4. *Illic tuto fœdere rerum*
Veterem seruant sidera pacem.
Statius. *Et pacem propria domo reponit.*
Lucan. Phars. *Tunc genus humanum positis sibi consulat armis,*
Inque vicem gens omnis amet, pax missa per orbem
Ferrea belligeri compescat limina Iani.
Ib. *Non erat is populus, quem pax tranquilla iuuaret,*
Quem sua libertas immotis pasceret armis.
Luca. ad Calp Piso. *— cum pace serena*
Publica securis exultent otia terris.
Luca. 4. Phars. *Nunc ades, aeterno complectens omnia nexu,*
O rerum, mistiq. salus concordia mundi,
Et sacer orbis amor.
Ib. *Otia des fessis, vitam patiaris inermes*
Degere.
Ib. *— o quantum donata pace potitos*
Excussis nunquam ferrum vibrasse lacertis.
Lucret. lib. 1. *Effice, vt interea fera mœnera militai*
Per maria, ac terras omnes sopita quiescant;
Nam tu sola potes tranquilla pace iuuare
Mortales.

Peccare, Peccatum.

Virg. 1. Geor. *— errorem que illum.*
Virg. 4. Geo. *Magna lues commissa.*
Ib. *Cum subita incautum dementia cœpit amantem.*
Virg. 1. Aeneid. *Vnius ob noxam, & furias Aiacis Oilei.*
Ib. *Post mihi non simili pœna commissa luetis.*
Ib. *Quid meus Aeneas in te committere tantum,*
Quid Troes potuere?
Ib. *— cacumque domus scelus omne retexit.*
Virg. 2. Aeneid. *— prima mali labes.*
Ib. *— & culpam hanc miserorum morte piabunt.*
Ib. *At tibi pro scelere exclamat pro talibus ausis.*

— *tantumque nefas patrio excidit ore.* Ib.
Fas omne abrumpit. Virg. 5. Aeneid.
Huic vni forsan potui succumbere culpae. Virg 4. Aeneid
Dissimulare etiam sperasti perfide tantum. Ib.
Posse nefas?
— *sine crimine.* Ib.
— *quantum noxa sit vbique repertum.* Ouid 1 Meta.
— *qua terra patet fera regnat Erinnys.* Ib.
Tam multae scelerum facies. Virg 1. Geor.
Heu cadit in quemquam tantum scelus? Virg Eclog. 9.
Gens humana ruit per vetitum nefas. Hor. 1. car o 3.
Per nostrum patimur scelus Ib.
Iracunda Iouem ponere fulmina.
Delicta maiorum immeritus lues. Hor. 3 car o 6.
Protinus irrupit venae peioris in auum Ouid. 1. Meta.
Omne nefas, fugere pudor, verumq. fidesque,
In quorum subiere locum fraudesq. dolisque,
Insidiaeque, & vis, & amor sceleratus habendi.
Martia non vidit maius arena nefas. Mart. lib 1.
— *dedit hanc contagio labem,* Iuuen. Sat. 2.
Et dabit in plures, sicut grex totus in agris
Vnius scabie cadit, & porrigine porci.
Summum crede nephas. Iuuen. Sat. 8.
Nam scelus intra se tacitum qui cogitat vllum, Iuuen Sat. 13.
Facti crimen habet.
— *quae te germane furentem*
Mens agit in facinus? Ouid. 5. Metaph.
At furijs Caci mens effera, ne quid inausum, Virg 8. Aeneid.
Aut intentatum sceleris ue, doliue fuisset
Peiusque letho flagitium timet. Hor. 4. car. o 9.
Ausi omnes immane nefas. Virg. 6. Aeneid.
Maius adorsa nefas, maioremque orsa furorem. Virg. 7. Aeneid.
Portenta quis prudentiori Auctor.
Te scelerum fera mente frangit.
— *Laudarer, si scelus ausa forem.* Ouid. epist. 13.
Sed postquam tellus scelere est imbuta nefando, Catullus.
Iustitiamque omnes cupida de mente fugarunt.

Impia

Id. Impia non versta est diuos scelerare penates,
Omnia fanda, nefanda malo permista furore,
Iustificam nobis mentem auertere deorum.

Id. — hac sua flagitia.

Tib.lib.3. Si mea nec turpi mens est obnoxia facto,
Nec læsit magnos impia lingua deos.

Ib. Nec consollicitant facta nefanda meum.

Prop.lib.1. Nec tremis admissa conscia nequitiæ.

Prop.lib.1. Illa puellarum ingenuos corrupit ocellos
Nequitiæq. suæ noluit esse rudes.

Prop.lib.3. Tu vitijs hominum crudelia pabula prabes.

Statius. O dirum scelus, o scelus tacebis.

Id. Conatus scelerum, atque animos infanda parantes.

Id. — qua culpa, quis error.

Sene in Hippo. Tum scelera dempto fine per cunctas domos
Iere, nullum exemplo nefas,

Luca 1 Pharf. Iusque datum sceleri.

Luca 5. Pharf. Nec sic horret iners scelerum contagia mundus.

Luca 5. Pharf. — facinus quos inquinat.

Ib. — ipse per omne fasq. nefasq. ruest?

Iuue. Sat.8. Omne animi vitium tanto conspectius in se
Crimen habet, quanto maior, qui peccat, habetur.

Iuuen. Sat.13. — recenti de scelere, & fidei violata crimine.

Sene. in Thyest. — aliquod audendum est nefas
Atrox, cruentum.

Ib. Quid enim reliquit crimine intactum, aut vbi
Sceleri pepercit? coniugem stupro abstulit,
Regnumq furto specimen antiquum imperi
Fraude est adeptus, fraude turbauit domum.

Ib. — facinus ingens ausus.

Sene. in Theb. — facinus ignotum, efferum,
Inuisitatum fare, quod populi horreant,
Quod esse factum nulla non atas neg t,
Quod patricidem pudeat.

Ib. — nullum crimen hoc maius potest
Natura ferre.

Ouid.2. Trist. Si, quoties peccant homines, sua fulmina mittat
Iuppiter,

Iuppiter, exiguo tempore inermis erit.
Seditione, dolis, scelere, atque libidine, & ira Hora. 1. Epist.
Iliacos intra muros peccatur, & extra.

Vide, Iniquus.

Pecten, Pectinare.

— vt sit coma pectine lauis. Ouid. 12 Meta.
Sepe cythoriaco deducit pectine crines. Ib.
— & colla comantia pectunt. Virg. 12. Aeneid.
Nec mihi pectendos cura est prabere capillos. Ouid epist. 15.
Ipsa comas pectam. Ib.
— quisquis colit arte capillos. Tib. lib. 1.
— longas nunc bene pecte comas. Tib. lib. 2.
Crinem comite. Statius.
Nec compone comam. Ouid 2. de rem.
Comuntur nostra matre iubente coma. Ouid. Epist. 20.
Impexis onerata comis. Luca. 6 Phars.
Non mihi detonso crineis depectere buxo. Ouid. 5. a. P.
Thessalico roseos nectebat pectine crineis. Clau. de nuptiis.
— crinem Comere Sta. 9. Theb.

Pellis.

Cum positis nouus exuuijs.
— vdisque aries in gurgite villis. Virg. 3. Geor.
— aret Ib.
Pellis, & ad tractum tractanti dura resistit. Ib.
— per integram soluuntur viscera pellem. Virg. 4. Geor.
— fuluique insternor pelle leonis. Ib.
Inde lupa fuluo nutricis tegmine latus. Virg. 1. Aeneid.
— sparsis nunc pellibus albo. Virg. Eclog 2.
Coccina non lasum cinget aluta pedem. Mart lib. 2.
— sit sordida nolo cutis. Ib.

Virg 7. Aeneid. — *tegmen torquens immane leonis*
Terribi impexum seta, cum dentibus albis.
Vir. 8. Aeneid. — *quem fulua leonis*
Pellis obit totum, præfulgens vnguibus aureis.
Virg 9. Aeneid. — *pellem, horrentisq. leonis Exuuias.*
Iuu 6. Sat. 10. — *deformem pro cute pellem.*
Sil. Ita. lib. 3. — *velamina capri setigeri.*

Pendere.

Virg 4. Geor. *Aut illæ pedibus conuexa ad limina pendent.*
Virg. 3. Aeneid. *Solamenque mali de collo fistula pendet.*
Hor 3. car. o. 27. *Quid mori cessas? potes hac ab orno*
Pendulum Zona bene te secuta
Lædere collum.
Ouid in ib. *Morte vel intereas capti suspensus Achæi,*
Qui miser aurifera teste pependit aqua.
Mar lib. 1. *Non pira quæ lenta pendent religata genesta.*
Virg. 5. Aeneid. — *& volucrem traiecto in fune columbam,*
Quo tendant ferrum, malo suspendit ab alto.
Ib. — *nodos, & vincula linea rupit,*
Queis innexa pedem malo pendebat ab alto.
Virg. 8. Aeneid. — *foribusque affixa superbis*
Ora virum tristi pendebant pallida tabo.
Tib. lib. 1. — *corona*
Spicea quæ templi pendeat ante fores.
Tib lib. 1. *Pendebat læua garrula parte lyra.*
Prop. lib. 4. *Cæditur, & Lalage, tortis suspensa capillis.*
Luca 6. Pharf. — *de rupe pependit*
Abscissa pinus torrens.
Sil. Ita. li 1. — *vidi cum robore pendens*
Hesperiam cruce sublimis spectaret ab alta.
Sil. Ita. lib. 7. *Effudit vitam, atque alte manante cruore*
Membra pependerunt curuato exanguia ramo.
Ouid. 14. Meta. *Cum foribus laquei religaret vincula summis,*
Inseruitque caput, sed tum quoque versus ad illam est,
Atque

Atque onus infelix elisa fauce pependit;
Ista pedum motu, trepidantem, & multa gementem
Visa di diffe sonum est, adapertaq. ianua factum
Prodidit, exclamant famuli, frustraq; leuatum
(Nam pater occiderat) referunt ad limina matris,
Quod nisi librato penderet pondere tellus. Manil. lib. 1.
Nec vero tibi Natura admiranda videri Ib.
Pendentis terra debet, cum pendeat ipse
Mundus, & in nullo ponat vestigia fundo.
Terra quoque aerias leges imitata pependit. Ib.

Vide, Strangulare.

Peregrinari.

Nondum caesa suis, peregrinum vt viseret orbem, Ouid 1. Metam.
Montibus in liquidas pinus descenderat vndas,
Nullaque mortales praeter sua littora norant.
Vt cunque mecum vos eritis, libens Hor. 3. car. od. 4.
Insanientem nauita Bosphorum
Tentabo, & arentes arenas
Littoris Assyrij viator;
Visam Brittannos hospitibus feros,
Et laetum equino sanguine Concanum;
Visam pharetratos Gelonos,
Et Scythicum inuiolatus amnem.
Iam Daedaleo ocyor Icaro Hor. 2. car. od. 20.
Visam gementis littora Bosphori,
Syrtesque Getulas canorus
Ales, Hyperboreosque campos:
Me Colchus & qui dissimulat metum
Marsae cohortis Dacus, & vltimi
Noscent Geloni, me peritus
Discet Hyber, Rhodanique potor.
Septimi Gades aditure mecum, Ib. od. 6.

Cantabrum indoctum iuga ferre nostra, &
Barbaras Syrtes, vbi Maura semper
Aestuat vnda.

Hor. 1. car. o. 22. *Siue per Syrtes iter aestuosas,*
Siue facturus per inhospitalem
Caucasum, vel quæ loca fabulosus
Lambit Hydaspes:
— & te vel per Alpium iuga,

Hor. Epod. 1. *Inhospitalem, & Caucasum,*
Vel Occidentis vsque ad vltimum sinum
Forti sequemur pectore.

Virg. 6. Aeneid. *Nec vero Alcides tantum telluris obiuit.*

Author. *Sume tunc Syrtes iter ad remotas,*
Ne sit insanos penetrare terror
Bosphori fluctus, tumidosue septem
Ostia Nili.

Furi, & Aureli comites Catulli,
Catullus. *Siue in extremos penetrarit Indos,*
Litus vt longe resonante Eoa
Tunditur vnda:
Siue in Hircanos, Arabasque molles,
Seu Sacas, sagittiferosque Parthos,
Siue qua septem geminus colorat
Aequora Nilus:
Siue trans altas gradietur Alpes,
Cæsaris visens monimenta magni,
Gallicum Rhenum, horribilesque, vltimosque Britannos.

H. *Ad claras Asiæ volemus vrbes,*
Iam mens prætrepidans auet vagari,
Iam læti studio pedes vigescunt.

Tib. lib. 4. *Ille per ignotas audax errauerit vrbes,*
Qua maris extremis tellus includitur vndis,
Nam Cyconumq. manus aduersis reppulit armis,
Non valuit Cyclops cœptos auertere cursus:
Cessit & Aetnea Neptunius incola rupis
Victa Maronæo fœdatus lumina Baccho:

Vexit

Vexit & Aeolos placidum per Nerea ventos,
Incultos adijt Lestrygonas, Antiphatenque,
Nobilis Arsacię gelidos quos irrigat vnda:
Solum nec docta verterunt pocula Circes:
Quamuis illa foret solis genus, apta vel herbis,
Aptaque vel cantu veteres mutare figuras:
Cimericon etiam obscuras accessit ad oras,
Queis nunquam candente dies apparuit ortu,
Siue super terras Phœbus, seu curreret infra:
Vidit vt inferno Plutoni subdita regna
Magna Deum proles leuibus discurreret vmbris,
Prateritque cita sirenum littora puppi:
Illam tergemina nantem confinia mortis
Nec Scyllę sæuo conterruit impetus orbe,
Cum canibus rapidas inter freta serperet vndas,
Nec violenta suo consumpsit more Charybdis,
Vel si sublimis fluctu consurgeret imo,
Vel si interrupto nudaret gurgite pontum:
Non violenta vagi sileantur pascua solis,
Non Amor, & fęcunda Atlantides arua Calypsus,
Finis & errorum misero Phęacia tellus.

Nec bibit ignotas nobilis hospes aquas.

Erret, & extremos alter scrutetur Iberos. Claud.
— longisq. erroribus actus Id.
Contigit Illyricos profuga cum coniuge fines. Ouid 4 Met. Claud. in fr...
Si tu Roma velis pro te quascumque per oras
Ibimus & nulla sub tempestate timentes,
Solstitio Meroem, bruma tentabimus Istrum.

Vide, Ambulare.

Perforare. *Vide, Cauare, & Infigere.*

Pergere in scriptis.

Quid maiora sequar, Virg. Georg. 2

Virg. 5. Aeneid. — *quid ultra Prouehor.*
Virg. 4. Aeneid. *Perge sequar.*
Virg. 3. Geor. — *quid pascua versu Prosequar.*
Virg. 1. Aeneid. — *si prima repetens ab origine pergam,*
Luc. lib. 6. *Quo magis incœptum pergam pertexere dictis.*

Periculum, & Subire.

Virg. 3. Aeneid. *Oblitusve sui est Ithacus discrimine tanto.*
Virg. 4. Aeneid. *Nec quæ circumstent te deinde pericula cernis.*
Virg. 2. Aeneid. — *& rursus caput obiectare periclis.*
Hor. Epod. 1. *Paratus omne Cæsaris periculum subire*
Hor. 1. car. od. 27 — *ah miser*
Quanta laborans in charibdi.
Ouid epist. 1. *Quæcunq. æquor habet, quæcunq. pericula tellus.*
Ouid. 12. Meta. *Inq. vices adita atque exausta pericula sæpe.*
Virg. 11. Aeneid. *Quid miseros toties in aperta pericula ciues.*
Proijcis.
Virg. 6. Aeneid. — *quantis iactatum nate periclis.*
Virg. 9. Aeneid. — *animasq. in aperta pericula mittunt.*
Vir. 10. Aeneid. *Totq. maris, vastaq. exhausta pericula terra.*
Catullus. — *nihil timentis,*
Non incendia non graues ruinas,
Non facta impia non dolos veneni,
Non casus alios periculorum.
Pro te vel rapidas ausim maris ire per vndas,
Tib. lib. 4. *Aduersis hiberna licet tumeant freta ventis,*
Pro te vel solus densis obsistere turmis,
Vel paruum Aetnæ corpus committere flammæ.
Prop. lib. 4. *Aspice me quanto rapiat fortuna periclo.*
Prop. lib. 2. *Et maris, & terræ cæca pericla viæ.*
Ib. — *vexatæ per multa pericla vitæ.*
Luca 5. Phars. *Fata sed in præceps solitus dimittere Cæsar,*
Fortunamq. suam per summa pericula gaudens
Exercere.
C. Iu. 1. in R. E. — *natura pericula surgunt*

Vu-

Vndiq. & impositi radiant ceruicibus enses.

Vide, Aduersitates.

Permittere, & permitti.

Si qua fata sinant. Virg. 1. Aeneid.
— nec plura querentem Passa Venus. Ib.
— cur dextra iungere dextram Non datur. Ib.
— & coram data copia fandi. Ib.
— quave hunc tam barbara morem. Ib.
Permittit patria.
— haud ille sinit. Virg. 2. Aeneid.
— vbi sistere detur. Virg. 3. Aeneid.
— portusq. intrare licebit Ib.
Verum vbi nulla datur dextram affectare potestas, Ib.
Nec potis Ionios fluctus aquare sequendo.
— tibi fas tentare. Virg. 4. Aeneid.
Me si fata meis paterentur ducere vitam Auspicijs. Ib.
Fas & iura sinunt. Virg. 1. Georg.
Obscura patitur licere nocti. Statius.

Perpetuo, Vide, Aeternus.

Pestis. Vide, Mortalitas.

Petere.

— Veniendi poscere causas. Virg. 1. Aeneid.
— coram quem quaritis adsum. Ib.
— poposcit impleuitque mero pateram. Ib.
Multa super Priamo rogitans. Ib.
— pœnas cum sanguine poscunt. Virg. 2. Aeneid.
Tum vero ardemus scitari, & querere causas. Ib.
— qua sint ea numina diuum flagitat. Ib.
— mihique hac edissere vera roganti. Ib.

Ib.	— *nec me quęrentem vana moratur*.
Virg. 3. Aeneid.	— *& causas penitus tentare latentes*.
Ib.	— *quę sit sententia posco*.
Ib.	*His vatem aggredior dictis, & talia quaeso*,
Virg. 4. Aeneid.	— *habes tota quod mente petisti*,
Ouid. 1. Meta.	*Talia quaerentes*.
Ib.	— *& scitabere ab ipso*.
Mart. lib 2.	*Non dicam, licet vsque me rogetis*
	Quis sit.
Mart. lib 4.	*Nunquam diuitias Deos rogaui*.
Hor. 1. car. o. 30.	*Quid dedicatum poscit Apollinem*.
	Vates. quid orat.
Vir. ix. Aeneid.	— *notumq. efflagitat ensem*.
Hor. 2. car. o. 18.	— *nihil supra*
	Deos lacesso, nec potentem amicum
	Largiora flagito.
Mart. lib. 1.	*Et nihil arcano qui roget ore Deos*.
Virg. 7. Aeneid.	— *pacemq. exposcere Teucris*.
Catullus.	*Sæpe tibi studioso animo venante*.
Tib. lib. 1.	*Te propter nullos tellus tua postulat imbres*,
	Arida nec pluuio supplicat herba Ioui.
Aul. Sab. epist. 3	*Vtq. tuam supplex poscere cogar opem*.
Ouid. 2 Meta.	— *nomenq. Dei scitariter ausa est*.
Ouid. 4. Meta.	*Pande requirenti nomen*.
Ib.	— *quoniam scitaris digna relatu*,
Hora. i. Epist.	*Ne percuncteris*.
Ib.	*Arcanum neque tu scrutaberis vllius vmquam*.
Ib.	— *& percunctabere doctas*,

Philosophus.

Ouid. 15. Meta.	— *isq. licet cæli regione remotus*,
	Mente Deos adijt & quæ natura negabat
	Viribus humanis, oculis ea pectoris hausit:
	Cumq animo, & vigili perspenerat omnia cura,
	In medium discenda dabat, cœtusq. silentum,

Dictaq.

Dictaq. mirantum, magni primordia mundi,
Et rerum causas, & quid natura, docebat,
Quid Deus, vnde niues, quæ fulminis esset origo,
Iuppiter, an venti discussa nube tonarent,
Quid quateret terras, qua sydera lege mearent;
Et quodcumq. latet.
— nec quicquam tibi prodest Hor. 1. car. o. 28
Aerias tentasse domos, animoq. rotundum
Percurrisse polum morituro.
Omnia qui magni despexit lumina mundi, Catulli.
Qui stellarum ortus comperit, atq. obitus:
Flammeus vt rapidi solis nitor obscuretur,
Vt cedant certis sydera temporibus;
Vt Triuiam furtim sub Latmia saxa relegans
Dulcis amor, gyro deuocet aërio.
Quid tua socraticis tibi nunc sapientia libris Prop lib. 2.
Proderit, aut rerum dicere posse vias?
Harum nulla solet rationem quærere mundi, Ib.
Nec cur fraternis Luna laboret equis.
Nec si post Stygias aliquid restauerit vndas,
Nec si consulto fulmina missa tonent:
Tum mihi naturæ libeat perdiscere mores; Prop. lib. 3.
Quis Deus hanc mundi temperet arte domum:
Qua venit exoriens, qua deficit, vnde coactis
Cornibus in plenum menstrua Luna redit:
Vnde salo superant venti, quid flamine captet
Eurus, & in nubes vnde perennis aqua:
Sit ventura dies, mundi quæ subruat arces;
Purpureus pluuias cur bibat arcus aquas;
Aut cur Perrhæbi tremuere cacumina Pindi,
Solis & atratis luxerit orbis equis:
Cur serus versare boues, & plaustra Bootes,
Pleiadum spisso cur coit igne chorus:
Curue suos fines altum non exeat æquor,
Plenus & in partes quatuor annus eat.
Illic vel studijs animum emendare Platonis
Incipiam, aut hortis docte Epicure tuis: Ib.

Boet.lib.1. *Hic quondam cęlo liber aperto*
Suetus in ętherios ire meatus,
Cernebat rosei lumina solis,
Visebat gelidę sidera lunę,
Et quęcumq; vagos stella recursus
Exercet, varios flexa per orbes
Comprensam numeris victor habebat,
Quin etiam causas, vnde sonora
Flamina solicitant ęquora ponti,
Quis voluat stabilem spiritus orbem,
Vel cur Hesperias sydus in vndas
Casurum, rutilo surgat ab ortu,
Quis veris placidas temperet horas,
Vt terras roseis floribus ornet,
Quis dedit vt pleno fertilis anno
Autumnus grauidis influat vuis,
Rimari solitus, atq. latentis
Naturę varias reddere causas.
Sil.Ita. lib.14. *Vir fuit Isthmiacis decus immortale colonis,*
Ingenio facile ante alios telluris alumnos,
Nudus opum; sed cui cęlum, terraq. paterent.
Ille nouus pluuias Titan vt proderet ortu
Fuscatis tristis radijs, ille bareat, anne
Pendeat instabilis tellus, cur fœdere certo
Hunc afflusa globum Thetis circumliget vndis
Nouerat, atque vna pelagi, lunaq. labores,
Et pater Oceanus qua lege effunderet ęstus.
Ouid.1.Fast. *Quis vetat & stellas, vt quęq. oriturq. caditq.*
Dicere? promissi pars fuit illa mei.
Felices animę, quibus hęc cognoscere primum,
Inq. domos superas scandere cura fuit.
Claud. in cons. Manlii. *Quicquid Socratico manauit ab ordine, quicquid*
Docta Cleanthęe sonuerunt atria turbę,
Inuentum quodcumq. tuo Chrysippe recessu,
Quicquid Democritus risit, dixitq. tacendo
Pythagoras, vno se pectore cuncta vetustas
Condidit, & maior collectis viribus exit.

Ornantur veteres, & nobiliore magistro
Latium spretis Academia migrat Athenis:
Vt tandem proprius discat, quo fine beatum
Dirigitur, quae norma boni, quis limes honesti,
Quaenam membra sui virtus diuisa domandis
Obiectet vitijs, quae pars iniusta recidat,
Quae vincat ratione metus, quae frenet amores:
At quoties elementa doces, semperq. fluentis
Materiae causas, quae vis animauerit astra,
Impleritq. choros quo viuat machina motu,
Sydera cur septem retro nitantur in ortus
Obluctata polo, varijsq. meatibus idem
Arbiter, an geminae conuertant aethera mentes,
Sitne color proprius rerum, lucisq. repulsu
Eludant aciem, tumidos quae Lunae recursus
Nutriat Oceani, quo fracta tonitrua vento;
Quis trahat inbriferas nubeis, quo saxa creentur
Grandinis, vnde rigor niuibus, quae flabra per auras
Excutiant rutilos tractus, aut fulmina velox
Torqueat, aut tristem figat crinita cometen.
Vraniae redimita comas, qua saepe magistra Ib.
Manlius igniferos radio descripserat axeis.
Fallaceis vitreo stellas componere mundo, Claud in Cute
Et vaga Saturni sydera saepe queri,
Venturumq. Iouem paucis promittere nummis.
Curetis genitor nouerat Vranius.

Piger, pigritia.

—horridus alter Vir. 4. Geor.
Desidia, latamq. trahens inglorius aluum. Ib.
Ignauaq. fame, & contracto frigore pigrae Vir. 1. Georg.
Nec serpere graui possum sua regna veterno. Mart. lib. 5.
Veterno, resinaq. pigriores. Mart. lib. 2.
— desidiosus homo es. Ouid. in Meta.
— quae te vecordia Theseus

Eurite pulsa t ait.

Clau. 2 in conf. Honor. Auctor. — non hibernacula segnes Eneruent torpore manus.

Quis te, barbite, seculis

Culpandus manuum torpor inutilem

Tam felicibus occulit;

Inter scruta fides dissociantia?

Ouid. 1. de rem. — desidiosus erat.

Luca 3. Phars. Implicitas magno Cesar torpore cohortes

Vt vidit.

Stat 2. Theb. — que tanta ignauia?

Luca 4. Phars. — tum frigidus artus

Alligat, atq. animum subducto robore torpor.

Luca 7 Phars. — tamen omnia torpor Pectora constrinxit.

Iuue. Sat 4. Desidia tardas.

Sene. in Thyest. Ignaue, iners, eneruis:

Mart lib. 2. Arguimur lenta crimine pigritie.

Clau. 3. de rap. Pro. Otia, & ignaui senium cognouimus eui,

Sopitosq. diu populos torpore paterno.

Clau. i. in coss. Hono. Aug. Non tibi desidias molleis, nec marcida luxu

Otia, nec somnos genitor permisit inerteis:

Vide, Otium.

Pilosus.

Mart. lib. 2. Nunc tibi crura pilis, & sunt tibi pectora setis:

Horrida.

Ouid. 1. de arte Inque caua nullus stet tibi nare pilus.

Iuuen. Sat. 2. Hispida membra quidem, & dura per brachia setae

In villas abeunt vestes:

Ouid. i. Meta. — squalore huic hispida diro;

Sil. Ita. lib. 5. Et villosa feris horrebant pectora setis.

Mart. lib. 6. Quod tibi crura rigent setis; & pectora villis:

Pingere.

Picta docet templis multa tabella tuis. Tib. lib. 1.
Quæ manus obscœnas depinxit prima tabellas; Prop. lib. 2.
Et posuit casta turpia visa domo:
Non istis olim variabant tecta figuris;
Cum paries nullo crimine pictus erat.
— varias vbi picta per artes Statius.
Gaudet humus, superantq. nouis Asarota figuris.
Si Venerem Cous nunquam pinxisset Apelles: Ouid. 3. de arte
Pingere si nostram pictor meditatis alumna; Auso.
Aemula Cecropias ars imitetur apeis.

Piscaris, piscis, piscium genera.

Et genus æquoreum. Vir. 3. Geor.
Iam maris immensi prolem, & genus omne natantum: Ib.
— hic summa piscem deprendit in vlmo. Ouid. 1 Meta.
Atq. alius latum funda iam verberat amnem Virg. 1. Georg.
Alta petens, pelagoq; alius trahit humida lina;
Ne toga cordilis desit: Mart. lib. 13.
Hamus & in nullum mittitur, atque lupum.
Teq. iuuant gerres, & pelle melandria cana; Mart. lib. 2.
Murenaq. latus. Mart. lib. 3.
— tremula dum captat arundine pisceis: Mart. lib. 1.
Piscium & summa genus hæsit vlmo. Ouid. 8. Metam.
Cesserunt nitidis habitanda piscibus vndæ. Hor. 1. car. o. 2.
Sic auidis fallax indulget piscibus hamus. Ouid. 1. Metam.
Et circum argento clari delphines in orbem. Mart. lib. 1.
Æquora vertebant caudis, æstumq. secabant; Virg. 8. Aeneid.
Nec celate cibis vncos fallacibus hamos. Ouid. 15. Meta.
— linoq; solebat, & hamis Ouid. 3. Meta.
Decipere, & calamo salientes ducere pisces;
Qui semel est læsus fallaci piscis ab hamo; Ouid. 2. de Ponto. Ele. 4.

Omnibus unca cibis æra subesse putat.

Tib. lib. 2. — hęc captat arundine pisces,
Cum tenues hamos abdidit ante cibus.

Ouid. Epist. 18. — nunc piscem ducitis hamo.

Martial. lib. 5. Tremulave captum linea trahit piscem.

Ouid. Fast. — qui lina madentia ducunt,
Quiq. tegunt paruis æra recurua cibis.

Prop. lib. 2 Aridus & sicco gurgite piscis erit.

Prop. lib. 4. — hoc pisces calamo prędabor.

Boet. lib. 3. Non altis laqueos montibus abditis
Vt pisce ditetis dapes.

Ib. Necnon quę tenero pisce, vel asperis
Pręstent & hirtis littora

Ouid. 1. de arte. — qui sustinet hamos,
Nouit quę multo pisce natentur aquę.

Ib. Saucius arrepto piscis retinetur ab hamo.

Ib. Hi iaculo pisces, illi capiuntur ab hamis
Hos caua contento retia fune trahunt.

Ouid. 2. de art. — tremula dum captat arundine pisces

Ouid. i. de rem. Vel qua piscis edax auido male deuoret ore,
Abdere supremis æra recurua cibis.

Lucr. lib. i. Squammigerum genus.

Ib. Cadere squammigeris latices nitentibus aiunt.

Lucr. lib. 2. — mutas squammigerum pecudes.

Sil. Ita. lib. 5. Haud secus, ac vitreas solers piscator ad vndas,
Ore leuem patulo texens de vimine nassam
Cautius interiora ligat, mediamq. per aluum
Sensim fastigans, compressa cacumina nectit,
Ac fraude arctati remeare foraminis arcet
Introitu facilem, quem traxit ab æquore, piscem.

Sil. Ita. lib. 7. Non aliter quam qui sparsa per stagna profundi
Euocat e liquidis piscem penetralibus esca:
Cumq. leuem summa vidit iam nare sub vnda,
Ducit captiuum sinuato ad littora lino.

Martial. lib. 5. Imitantur hamos dona, namq. quis nescit
Auidum vorata decipi scarum musca?

Senec. in Her. fur. Hic exesis pendens scopulis,

Aut deceptos instruit hamos,
Aut suspensus spectat pressa
Præmia dextra:
Sentit tremulum linea piscem.
— fluctibus tectos graueis Sene. in Octa.
Extrahere pisces rate, vel calamo leui.
— sic attonitos ad litora pisces Claud. 2. in Ruf.
Aequoreus populator agit, rarosq. plagarum
Contrahit anfractus, & bianteis colligit oras.
Scamigeri gregis ede choros, liquidoq. sub alueo Auso. in Mose.
Dissere cæruleo fluitanteis amne cateruas.
Amnigenos inter pisceis. Ib.
Tu quoq. flumineas inter memorande coborteis Ib.
Gobio.
Nunc pecus æquoreum celebrabere magne siluro. Ib.
Amnicolam Delphina reor. Ib.
Tu loricato squamosus pectore. Ib.
Squameus herbosas capito interlucet arenas.
— cærula turba natantum. Ib.
— & lubrica pisces Agmina. Ib.
Iam vero accessus facilis qua ripa ministrat, Ib.
Scrutatur toto populatrix turba profundo:
Heu male defensos penetrali flumine pisceis:
Hic medio procul amne trahens humentia lina
Nodosis decepta plagis examina verrit:
Ast hic tranquillo qua labitur agmine flumen,
Ducit corticeis fluitantia retia signis:
Ille autem scopulis subiectas pronus in vndas
Inclinat lentæ conuena cacumina virgæ,
Implicitos escis iaciens letalibus hamos,
Quos ignara doli postquam vaga turba natantum
Rictibus inuasit, patulaq. per intima fauces
Sera occultati senserunt vulnera ferri,
Dum trepidant, subit indicium, crispoq. tremori
Vibrantis seta nutans consentit arundo:
Nec mora, & excussam stridenti verbere prædam
Dextera in obliquum raptat, puer excipit ictum:

Spi-

Spiritus vt fractis quondam per inane flagellis
Aura crepat, motoq. adsibilat aere ventus;
Exultans vda super arida saxa rapinę,
Luciferiq. pauent letalia tela diei;
Cuiq. sub amne suo mansit vigor aere nostro
Segnis anhelatis vitam consumit in auris,
Iam piger inualidos vibratur corpore plausus;
Torpida supremos patitur iam cauda tremoreis,
Nec coeunt rictus haustas, sed hiatibus auras
Reddit mortiferos expirans brancia flatus.

Manil. lib 4. *Et placidum ductis euerrere retibus æquor,*
Littoribusq. suis populos exponere captos,
Aut vncos celare cibis, aut carcere fraudem.

Manil lib 5. *Pendentem & caco captabit in ęquore piscem,*
Cumq. suis domibus conchas, valloq. latenteis
Protrahet immersas.

Placare iras, & crudelitatem.

Ib. *Ille tigrim rabie soluet, paciq. domabit*
Quaq. alia infestant syluis animalia terras
Iunget amicitia secum.

Manil. lib 4. *Exorare tigreis, rabiemq. auferre leoni.*

Stat. 1. Theb. *Tunc quoq. mulcentem dictis corda aspera regem,*
Iam faciles; ventis vt decertata residunt
Aequora, laxatisq. diu tamen aura superstes
Immoritur velis, passi subiere penates,

Hor. 1. Epist. *Nemo adeo ferus est, vt non mitescere possit.*

Stat. 2. Syl. *Accensum quis bile feret, famulisq. tumentem*
Lenies, ardentiq. in se deflectet ab ira?

Stat. 7. Theb. *— & ira*
Iam leuior tardo flectebat pondere vultum.

Claud. in cons. Manlii. *Quæ non seditio, quæ non insania vulgi*
Te viso lenita cadat? quę dissona ritu
Barbaries, media quam non reuerentia frangat?

Sil. Ital. lib. 5. *Indomitisq. loqui, & sedare leonibus iras.*

Sceptra tenens, mollitq. animas, & temperat iras, Virg. 1. Aeneid.
— ponuntq. ferocia Pœni Ib.
Corda volente Deo, in primis regina quietum
Accipit in Teucros animum.
Assuetas patrio mulcet sermone leænas. Sil. Ita. lib. 2.
Atque ita si precibus, dixerunt, numina iustis Ouid. 1. Met.
Victa remollescunt, si flectitur ira Deorum
Nesciaq. humanis precibus mansuescere corda Virg. 4. Geor.
Quo gemitu conuersi animi, compressus & omnis Virg. 2. Aeneid.
Impetus.
— quid pectus ferum Mollire tentas precibus? Sene. in Theb.
— quale posset impia Hor. Epod. 9.
Mollire Thracum pectora.
Quàm dolor hic vnquam spatio euanescere possit, Ouid. in Ib.
Leniat aut odium tempus, & hora meum.
Musaq. quę mouit, motam quoq. leniet iram, Ouid. 1. Trist.
Exorant magnos carmina sępe Deos.
— haudquaquam dictis violentia Turni Virg. 12. Aeneid.
Flectitur, exsuperat magis, ęgrescitq. medendo.
Iunonis grauis ira, & inexsaturabile pectus, Virg. 5. Aeneid.
Quam nec longa dies, pietas nec mitigat vlla,
Nec Iouis imperio, fatisve infracta quiescit.
Mansuescere feræ, & vultus posuere minaces. Luca. 4 Phars.
— constrata mansuescere profuit ira. Statius.
Vt primum cessit furor, & rabida ora quierunt, Virg. 6. Aeneid.
Si te nulla mouet tantæ pietatis imago, Ib.
— tumida ex ira tum corda residunt. Ib.
Lenibat dictis animum, lacrymasq. ciebat. Ib.
Nec magis incœpto vultum sermone mouetur, Ib.
Quam si dura silex, aut stet Marpesia cautes,
Mulcebatq. iras.
— iramq. minasq. Supplicibus supera votis, Virg. 7. Aeneid.
Ast lenes, tibi qui secunda pacant Virg. 8. Aeneid.
Vultus sidera, nantiumq. mulcent Auctor.
Antennas Zephyri,
Vt primum placati animi, & trepida ora quierunt, Virg. 11. Aeneid.
Nec, nisi finita per plurima vulnera vita. Ouid. 3. Meta.

Ira pharetrata fertur satiata Diana.

Ouid. epist. 3. Propter me mota est, propter me desinat ira.

Id. Sis licet immitis, matrisq. ferocior vndis,
Vt taceam lacrymis comminuere meis.

Tib. lib. 3. Armenias tigres, & fuluas ille leænas
Vicit, & indomitis mollia corda dedit.

Tib. lib. 4. Nam seu diuersi fremat inconstantia vulgi,
Non alius sedare queat, seu iudicis ira
Sit placanda, tuis poterit mitescere verbis.

Statius. — qui voce potes prauertere morsus
Serpentum, atque omnes vultu placare nouercas.

Luca 4. Pharf. Paulatim cadit ira ferox mentesq. tepescunt.

Luca 8. Pharf. — iustas latij compescuit iras.

Ouid. 3. de Pon. Ele. 3. — mitescet Cæsaris ira,
Et veniet votis mollior aura tuis.

Vide, Flectere.

Placare mare, & placatum.

Virg. 1. Aeneid. Et mulcere dedit fluctus,

Ib. Sic cunctus pelagi cecidit fragor.

Ib. — sed motos præstat componere fluctus.

Ib. — Et dicto citius tumida æquora placat,
Collectasq. fugat nubes, solemq. reducit.

Ib. Et vastas aperit Sirtes, & temperat æquor.

Virg. 2. Aeneid. Sanguine placastis ventos.

Ouid. 1. Metam. Nec maris ira manet, positoq. tricuspide telo
Mulcet aquas rector pelagi.

Virg. Eclog 2. Cum placidum ventis staret mare.

Ouid 11. Meta. — pariter maris ira recessit.

Virg 7. Aeneid. Cum venti posuere, omnisq. repente resedit
Flatus, & in lento luctantur marmore tonsæ.

Virg. 10. Aeneid. Tum Zephiri posuere, premit placida æquora pontus.

Virg. 5. Aeneid. — placidi strauerunt æquora venti,

Creber

Creber & aspirans rursus vocat Auster *in altum.*
— ferum ipsa ęquora classem, Ib.
Aequarę spirant aurę, datur hora quieti.
Mene salis placidi vultum, fluctusq. quietos Ib.
Ignorare iubes?
Nam liquidum nautis aura secundat iter. Prop.lib.3.
— postquam alta quierunt Aequora. Vir.7. Aeneid.
Tibris ea fluuium, quam longa est, nocte tumentem Vir.8. Aeneid.
Leniit, & tacita refluens ita substitit vnda,
Mitis vt morem stagni, placidęq. paludis
Sterneret ęquor aquis, remo vt luctamen abesset.
Iam venti ponent, strataq. ęqualiter vnda, Ouid. epist.7.
Cęruleis Triton *per mare curret equis.*
Dum freta mitescunt. Ib.
Quin rapidum placidis etiam mare constitit undis. Tib.lib..4.
Ac ueluti magnos cum ponunt ęquora motus, Prop.lib.3.
Eurus in aduersos desinit ire Notos,
Littore sic tacito sonitus rarescit arena.
Sæpe tranquillo radiat sereno Boet.lib 2.
Immotis mare fluctibus
— tu mitibus Euris Claud.
Aequora pacari prosperiora iube.
Et posito Borea, pacemq. tenentibus Austris, Luca 3. Phars.
Seruatum bello tacuit mare.
— fessumq. tumentes Luca 5. Pharſ.
Compressit pelagus, ventis patientibus undas.
Necnon H*esperij lassatum fluctibus æquor*
Vt uidere duces purumq. insurgere cœlo
Fracturum pelagus Boream.
Si sua uentis cecidere uires, Sene. in Thyest.
Mitius stagno pelagus recumbit.
— immoti iacent Sene in Troa.
Immota pelagi, uentus abiecit minas,
Placidumq. fluctu murmurat leni mare,
Triton ab alto cecinit Hymenęum choro.
Dum mare pacatum, dum uentus amicior esset. Ouid.13.Meta.
Detumuere animi maris, & clementior Auster Stat.5. Theb.

Vela

Vela vocat.

Ib. *— geminusq. ad spumea Triton,*
Frena natans, late pelago dat signa cadenti:
Et iam plana Tethis, montesq. & littora crescunt.

Stat. 2. Syl. *Mira quies pelagi, ponunt hic lassa furorem*
Æquora, & insani spirant clementius Austri:
Hic praeceps minus audet hyems, nulloq. tumultu
Stagna modesta tacent.

Stat. 1. Theb. *— ventis vt decertata residunt*
Æquora, laxatisq. diu tamen aura superstes
Immoritur velis.

Manil. lib. 3. *Tum primum muta pelagus consternitur vnda.*

Stat. 5. Theb. *Non secus ac longa ventorum pace solutum*
Æquor, & imbelli recubant vbi littora somno,
Syluarumq. comas, & abacto flamine nubeis
Mulcet iners æstas: tunc stagna, lacusq. sonori
Detumuere, tacent exhausti solibus omnes.

Plantare.

Vir. 2. Geor. *— iuuat Ismara Baccho*
Conserere, atque olea magnum vestire Taburnum.

Ib. *— hæc quoque si quis*
Inserat, aut scrobibus mandet mutata subactis.
Inseritur vero ex fœtu nucis arbutus horrida.

Ib. *Collibus an plano melius sit ponere vites.*

Ib. *— nec semine iacto.*
Concretam patitur radicem affigere terræ.

Ib. *Vere tument terræ & genitalia semina poscunt.*

Ib. *Et dubitant homines serere, atque impendere curam.*

Vir. 4. Geor. *— pinosq. ferens de montibus altis*
Tecta ferat late circum.

Ib. *— ipse feraces figat humo plantas.*

Modest. Iurisc. *Semina quo iacienda modo.*

Vir. 1. Georg. *— iacto qui semine comminus arua Insequitur.*

Ib. *Queis sine nec potuere seri, nec surgere messes.*

Semina vidi equidem multos medicare ferentes. Ib.
— ferite ordea campis. Ib.
Debita quam sulcis committas semina, quamq.
In vita properes anni spem credere terrę.
Si vero viciamq; seres, vilemq. faselum. Ib.
Incipe, & ad medias sementem extende pruinas Ib.
— en quis consevimus agros: Vir. Eclog. 1.
Insere nunc Melibœe piros, pone ordine vites.
Nullum Vare sacra vite prius severis arborem Hor. 1. car. o. 18.
Circa mite solum Tyburis.
Ille & nefasto te posuit die
Quicunq. primum, & sacrilega manu Hor. 1. car. o. 13.
Produxit arbos,
— agro qui statuit meo Te triste lignum, Ib.
Semina tum primum longis Cerealia sulcis Ovid. 1. Metam.
Obruta sunt, pressiq. iugo gemuere iuvenci.
— viridem cacuminiq; laurum ponet. Auctor.
Prima dedit fruges, alimentaq. mitia terris. Ovid. 5. Metam.
Dona fero Cereris, latos quę sparsa per agros Ib.
Frugiferas messes, alimentaq. mitia reddant,
— partimq. rudi data semina iussit Ib.
Spargere humo.
— motęq. iubet supponere terrę Ovid. 3. Metam.
Vipereos dentes,
— vt presso sulcum patefecit aratro,
Spargit humi iussos mortalia semina dentes, Ib.
Populus est (memini) fluuiali consita ripa. Ovid epist. 5.
Vipereos dentes in humum pro semine iactos, Ovid epist. 6.
Semina preterea populos genitura sub ris Ovid epist. 12.
Spargere devota lata per arva manu,
Arva venenatis pro semine dentibus imples, Ib.
Ipse seram teneras maturo tempore vites, Tib. lib. 1.
Rusticus, & facili grandia poma manu,
Primus inexperte commisit semina terrę, Ib.
— tunc consita pomis. Tib. lib. 2.
— spes sulcis credit aratris Ib.
Semina, quę magno fœnore reddat ager.

Boet.lib. 1. *Tum larga negantibus*
Sulcis semina credidit.
Boet.lib. 3. *Qui serere ingenuum volet agrum.*
Auso. *— dare semina terra,*
Ouid. 1. de arte. *Nec semper credenda Ceres fallacibus aruis.*
Ouid. 1 de rem. *— riguis plantam defigere in hortis.*
Ouid. 1. Fast. *Cum serimus, cœlum ventis aperite secundis.*
Cum latet æthereà spargite semen aqua.
Ouid. 1. de pon. Ele. 9. *Ipse manu capulum pressi moderator aratri,*
Experiar mota spargere semen humo.
— & opacum vitibus Istrum Conserit.
Claud. 2. in Ian. Stil. *Mandaui & sulcis Cererem, dum terra tepore*
Manil. lib. 3. *Autumni resoluta patet, dum semina ducit.*
Manil lib. 4. *Scorpius armata violenta cuspide cauda,*
Qui sua cum Phœbi currum per sidera ducit,
Rimatur terras, & sulcis semina miscet.
Manil lib. 5. *Seminaq. in fœnus sulcatis reddere terris.*

Pluere, Pluuia.

Vir. 1 Geor. *Quique satis largum cælo demittitis imbrem.*
Virg. Georg. 2. *Aut actum cælo magnis Aquilonibus imbrem.*
Ib. *— hoc effusos munimen ad imbres.*
Virg. 3. Georg. *— aut vnde nigerrimus Auster*
Nascitur, & pluuio contristat frigore cælum.
Ib. *Vere madent vdo terræ ac pluuialibus Austris.*
Virg. 4. Geor. *— non densior aere grando,*
Nec de concussa tantum pluit ilice glandis.
Obscuramq. trahi vento mirabere nubem.
Ib. *Inq. vicem speculantur aquas & nubila cœli.*
Ib. *— a stabulis pluuia impendente recedunt.*
Ib. *Donec vt æstiuis effusus nubibus imber*
Erupere.
Ib. *Vesper vbi aut hibernus agit de montibus imber*
Virg. 4. Aeneid. *Dum pelago desæuit hiems & aquosus Orion.*
Ib. *Pinniferum caput & vento pulsatur & imbri.*

Plu-

Fluctibus oppressos Troas cęlique ruina. Virg. 1. Aeneid.
Tum mihi caeruleus supra caput astitit imber. Virg. 5. Aeneid.
Nec sidus atra nocte amicum appareat, Hor. Epod. 10.
Qua tristis Orion cadit.
— & ex omni nimbos dimittere caelo: Ouid. 1. Metam.
Protinus Aeolias Aquilonem claudit in antris:
Et quaecumque fugant inductas flamina nubes:
Emittitq; Notum, madidis Notus euolat alis
Terribilem picea tectus caligine vultum.
Barba grauis nimbis, canis fluit vnda capillis,
Fronte sedent nebulę: rorant pennęq. sinusq.
Vtq. manu late pendentia nubila pressit,
Fit fragor, & densi funduntur ab ethere nimbi.
Nuncia Iunonis varios induta colores:
Concipit Iris aquas, alimentaq nubibus affert.
Horrida tempestas cœlum contraxit, & imbres, Hor. Epod. 13
Niuesq. deducunt Iouem.
— & nautis infestus Orion Hor. Epod. 15
Turbaret hibernum mare.
— largis aquosus Eurus arua radat imbribus. Hor. Epod. 16
Quique satis largum caelo demittitis imbrem. Vir. 1. Georg.
Nec tenues pluuię. Ib.
Sępe etiam immensum caelo venit agmen aquarum, Ib.
Et foedam glomerant tempestatem imbribus atris
Collectae ex alto nubes: ruit arduus ęther,
Et pluuia ingenti sata laeta, boumq. labores
Diluit, implentur fossae, & caua flumina crescunt,
Cum sonitu, feruetq; fretis spirantibus ęquor.
— & densissimus imber. Ib.
Maximus agricolis pelagoq. parabitur imber. Ib.
Altius atq cadant summotis nubibus imbres. Virg. Eclog. 6.
Iuppiter e laeto descendet plurimus imbri. Virg. Eclog. 7.
Quod latus mundi nebulae, malusq. Hor. 1. car. o. 22
Iuppiter vrget.
Albus vt obscuro detergit nubila cęlo Ib. o. 7.
Sępe Notus, neque parturit imbres
Perpetuos,

Hor. a car. o. 9. *Non semper imbres nubibus hispidos*
Manant in agros, nec mare Caspium
Vexant inequales procellæ.
Ouid. 1. Meta. *— contraria tellus*
Nubibus assiduis, pluuioq. madescit ab Austro.
Mart. lib. 14. *Sed quid agam potius madidis saturne diebus.*
Mart. lib. 3. *Imbribus immodicis cœlum nam forte ruebat.*
Mart lib. 4. *Et madet assiduo lubricus imbre lapis.*
Ib. *Neue grauis subita te premat iris aqua.*
Virg. ii. Aenei. *— tantus se nubibus imber Ruperat.*
Virg. 5. Aeneid. *Vix hæc ediderat, cum effusis imbribus, atra*
Tempestas sine more furit, tonitruq. tremiscunt
Ardua terrarum, & campi, ruit æthere toto
Turbidus imber aqua, densisq. nigerrimus Austris,
Implenturq. super puppes, semusta madescunt
Robora.
Austor *Imbre Phœbeos aperire vultus,*
Semper infesto negat vdus Auster.
Virg. 9. Aeneid. *Quantus ab occasu veniens pluuialibus Hedis*
Verberat imber humum, quam multa grandine nimbi
In vada precipitant, cum Iuppiter horridus austris
Torquet aquosam hiemem, & cęlo caua nubila rumpit.
Ouid. epist. 7 *— qua nos decliue sub antrum*
Caruleus subitis compulit imber aquis.
Tib. lib. 1. *Aut gelidas hibernus aquas cum fuderit Auster.*
Ib. *Non mihi cum multa decidis imber aqua.*
Ib. *Te propter nullos tellus tua postulat imbres,*
Arida nec pluuio supplicat herba Ioui.
Prop. lib. 3. *Purpureus pluuias cur bibat arcus aquas.*
Boet. lib 4. *Hyemem defluus irrigat imber.*
Ouid. 1 de arte *Dicitur Aegyptus caruisse iuuantibus arua*
Imbribus, atq. annos sicca fuisse nouem.
Ouid 2. de arte. *Sępe feres imbrem cęlesti nube solutum.*
Ouid. 3. de arte. *Nec tepidus pluuias concitat Auster aquas.*
Ouid de nuce. *Quid nisi suffugium nimbos vitantibus essem,*
Non expectata cum venit imber aqua.
Lucan. Phars. *Deucalioneos fudisset Aquarius imbres,*

Cum

Cum medium nubes Borea congente sub axem, Luca. 3. Phars.
Effusis magnum libyę tulit imbribus annum.
—pereunt imbres, vbi eos pater, ether Lucr. lib. 1.
In gremium matris terrai pracipitauit.
Nunc age, quo pacto pluuius concrescat in altis Lucr. lib. 6.
Nubibus humor, & in terras demissus vt imber
Decidat, expediam. Primum iam semina aquai
Multa simul vincam consurgere nubibus ipsis
Omnibus ex rebus, pariterq. ita crescere vtrasq.
Et nubeis, & aquam, quęcumq. in nubibus extat,
Vt pariter nobis corpus cum sanguine crescit,
Sudor item, atque humor quicumq. est deniq. membris:
Concipiunt etiam multum quoq. sępe marinum
Humorem, veluti pendentia vellera lanę,
Cum supera magnum venti mare nubila portant:
Consimili ratione ex omnibus amnibus humor
Tollitur in nubeis: quo cum bene semina aquarum
Multa modis multis conuenere vndiq. adaucta:
Conferte nubes vi venti mittere certant
Dupliciter; nam vis venti contrudit, & ipsa
Copia nimborum turba maiore coorta
Vrget & e supero premit ac facit effluere imbreis.
Pręterea cum rarescunt quoq. nubila ventis,
Aut dissoluuntur solis super icta calore,
Mittunt humorem pluuium, stillantq. quasi igni
Cera super calido tabescens multa liquescat:
Sed vehemens imber fit, vbi vehementer vtroq.
Nubila vi cumulata premuntur, & impete venti.
Et tunc imbre recens fuso. Sil. Ita. lib. 9.
— fluit agmen aquarum Sil. Ita. lib. 12.
Turbine confusum piceo, & nigrante procella,
Atque omneis circa campos spumantibus vndis
Inuoluit.
Sępe grauis pluuias adopertus nubibus ęther Ouid. 1. Fast.
Concitat.
Sol fugit, & remouent subeuntia nubila cęlum, Ouid. 2. Fast.
Et grauis effusis decidit imber aquis.

Ouid. 4. Fast. *Plura locuturi subito subducimur imbre,*
Pendula cœlestis libra mouebat aquas.
Ouid. 1. de Pon. Eleg. *Iuppiter vt ilibus quoties rigat imbribus agros,*
Fuderit assiduas nubibus Auster aquas.
Ib. Ouid. 11. Metã. *Ecce cadunt largi resolutis nubibus imbres,*
Inq. fretum credas totum descendere cælum.
Clau. 3. in cons. Honor. *— nam pluuijs ideo turbauerat omneis*
Ante dies, lunamq. rudem madefecerat Auster.
Ib. *— aer*
Quamuis assiduo noctem fœdauerat imbre.
Stat. 1. Theb. *— sed plurimus Auster,*
Inglomerat noctem, & tenebrosa volumina torquet,
Diffunditq. imbreis.
Ouid 4. de pon. *Nulla dies adeo est Australibus humida nimbis,*
Non intermissis vt fluat imber aquis.
Ouid. 9. Me am. *Sed neq. quas posset terris inducere nubeis;*
Tunc habuit, nec quas cœlo demitteret imbreis.
Tib lib 1. *Quamuis pretexens picta ferrugine cælum*
Venturam admittat imbrifer arcus aquam.
Ouid 5 Fast. *Et modo sol nimius, nimius modo corripit imber.*
Ib. *— cælum nigrescit ab Austris,*
Et subita frondes decutiuntur aqua.
Manil. lib. 1. *Cur imbres ruerint.*

Vide, Nubes.

Pluto.

Ouid. Epist. 2. *Et pulsata nigri regia cæca dei.*
Ouid. 10. Meta. *— inamœnaq. regna tenentem*
Vmbrarum dominum.
Virg. 6. Aeneid. *— inferni ianua regis.*
Ib. *— patet atri ianua Ditis.*
Ib. *— stygio regi.*
Ib. *Dij, quibus imperium est animarum, vmbræq. silentes,*
Et

Et chaos, & Phlegeton, loca nocte silentia latè.

— rex pauet ipse silentum. Ouid 5. Meta.

— inferni pollens matrona tyranni. Ib.

— inferno Plutoni subdita regna. Tib. lib. 4.

— deos silentum. Statius.

— Ditisq; profundi Pallida regna. Luca 1. Pharf.

— mœstum Regem noctis ames. Luca 6. Pharf.

— imi tecta tyranni. Ouid. 4 Meta.

— Sicula torusus cum coniuge Pluton. Iuue Sat. 13.

Vmbrarumq; rogat rapta cum coniuge regem. Ouid. 7. Meta.

— inferni dirum tonat aula parentis. Sil. Ita. lib. 2.

Tartareo est operata Ioui. Ib.

— limen inferni Iouis. Sene. in Her. fu.

— ille opaca qui regit sceptro loca. Ib.

— dominumq. regni tristis. Sene in Med.

Dux Erebi. Clau. 2. de rap.

— o maxime noctis
Arbiter, vmbrarumq. potens. Ib.

Ille ego Saturni proles, cui machina rerum
Seruit, & immensum tendit per inane potestas. Claud. 2. de rap.

— rex ille silentum.
Lethęo vehitur curru. Clau. in Gig.

Podagræ, & Chiragræ.

— scabiemq. ferat, turpetq. podagras. Vir. 3 Geor.

Et podagra Diodorus Flacce laborat,
Sed nil patrono porrigit, hęc chiragra est. Mart. lib 1.

— sed cum lapidosa chiragra
Fregerit articulos. Perf. Sat. 5

Tollere nodosam nescit medicina podagram. Ouid. 1. de Pon. Ele 4.

Pœna. vide, Punire.

Pœnitere, & tedere.

Vir. 4. Geor. *Tanta meę si te coeperunt tedia laudis.*
Virg. 1. Aeneid. *— nec te certasse priorem Pœnitat.*
Virg. 4. Aeneid. *Si non pertesum thalami tedęq. fuisset.*
Ib. *— nec me meminisse pigebit Elisę.*
Ib. *Mortem orat, tedet cœli conuexa tueri.*
Mart. lib. 2. *— duo millia non piget ire.*
Catullus. *Imo etiam tędet, tędet, obeftq. magis.*
Tib. lib. 1. *Mœrentem stultos pręteriisse dies.*
Tib. lib. 4. *— nec te iam Phębe pigebit.*

Poeta.

Stat. 5. Syl. *— tu pandere doctus*
Carmina Battiadæ, latebrasq. lycophronis atri,
Sophronaq. implicitum, tenuisq. arcana corinnę:
Sed quid parua loquor, tu par assuetus homero
Ferre iugum sinosq. pedes aquare solutis
Versibus, & nunquam passu breuiore relinqui.
Aus. *Paule camœnarum celeberrime Castaliarum*
Alumne quondam, nunc pater.
Stat. 4. Theb. *— hic fretus doctas anteire canendo*
Aonias.
Ouid. 11. Meta. *Ille caput flauum lauro Parnaside vinctus.*
Mart. lib. 11. *Parthenio dic musa tuo nostroq. salutem,*
Nam quis ab Aonio largius amne bibit?
Cuius Pimpleo lyra clarior exit ab antro,
Quem plus Pierio de grege Phœbus amat.
Mart. lib. 7. *Ille tuus vates Heliconis gloria nostri*
Pieria caneret cum fera bella tuba.
Non tua Panthenis nimium se pręferat illi,
Quamuis Pierio sit bene nota choro.
Carmina fingentem Sappho laudauit amatrix.

Castior

Castior hęc, & non doctior illa fuit. Ib.

Mæonioq. cupis doctius ore loqui.

Dignum Mœonijs Phaacida condere chartis, Ouid. 4. de Pont. Ele. 12.

Cum te Pierides perdocuere deę.

Gloria Pieridum summa futurus eras. Ouid. 4. de pont. Ele. 8.

Nam modo bella geris, numeris modo bella coerces,

Quodq. alijs opus est, hoc tibi lusus erit:

Vtque nec ad citharam, nec ad arcum segnis Apollo est,

Sed venit ad sacras neruus vterq. manus.

Sic tibi nec docti desunt, nec principis artes,

Mista sed est animo cum Ioue Musa tuo.

Quæ quoniam nec nos vnda submouit ab illa,

Vngula Gorgonei quam caua fecit equi.

Prosit, opemq. ferat communia sacra tueri,

Atq. ijsdem studijs imposuisse manum.

— Pieridumq comes Mar. lib. 10.

— carmina non prius Hor. 3. car. o. 1.

Audita Musarum sacerdos

Virginibus puerisq canto.

Sili Castalidum decus sororum. Mart. lib. 4

— & amicum Cretea Musis, Virg. 9. Aeneid.

Cretea Musarum comitem, cui carmina semper,

Et cithara cordi, numerosq. intendere neruis.

Laurea donandus Apollinari, Hora. 4. car. o. 2

Seu per audaces noua dithyrambos

Verba deuoluit, numerisq. fertur

Lege solutis.

— inter amabiles Ib. o. 3.

Vatum ponere me choros.

Romanæ principes vrbium Ib.

Spiritum Phœbus, mihi phœbus artem Ib. o. 6

Carminis, nomenq. dedit poetæ.

Quod si me lyricis vatibus inseris Hor. 1. car. o. 1

— docilis modorum Vatis horati Hor. 4. car. o. 6

— Clario ac hinc amicum. Auct. v.

— Ruyri diserte vates. Id.

Sęcli incommoda pessimi poetę. Catullus

Homo

Homo est venustus, & dicax, & urbanus,
Id. *Idemq. longe plurimos facit versus.*
Collis o Heliconij
Id. *Cultor, Uraniæ genus.*
— veterum dulci scriptorum carmine
Id. *Pieridas pueri, doctos & amate poetas.*
Tib lib 1. *Ite procul musæ, si non prodestis alumno.*
Tib. lib. 3. *Salue cura Deum, casto nam rite poetæ.*
Ib. *Phœbusq. & Bacchus, Pieridesq. fauent.*
— æterno propior non alter Homero.
Tib lib. 4. *— non humilem mirabere sæpe poetam.*
Prop lib 1 Ib *Ardoris nostri magne poeta iaces.*
Prop lib 2. *Et quantum Aeolio cum tentat carmina plectro,*
Par Aganippeæ ludere docta lyra,
Et sua cum antiquæ committit scripta Corinnæ,
Carminaq. Erynnes non putat æqua suis.
Ib. *Cedite Romani scriptores, cedite Graij.*
Prop. lib. 3. *Quo me fama leuat terra sublimis, & a me*
Nata coronatis musa triumphat equis.
Ib. *Mollia Pegasides vestro date serta poetæ.*
Ib. *Me iuuat in prima coluisse Helicona iuuenta,*
Musarumq choris implicuisse manus.
Claud. *— sed quæ tam prona facultas,*
Carmina seu fundis, seu Cicerone tonas.
Ouid. 4 de Pon. Ele. 2. *— o vates magnorum maxime vatum.*
Statius. *Docto pectora concitatus œstro.*
Io. *— fauete Musæ,*
Dum qui vos geminas tulit per artes,
Et iunctæ pede vocis, & solutæ,
Romanis colitur chori sacerdos.
Id. *— puer o dicate Musis,*
Longæuos cito transiture vates.
Mart. lib. 8. *Quanta quies placidi, tanta est facundia Neruæ,*
Sed cohibet vires, ingenuumq pudor.
Cum siccare sacrum largo Permessida posset
Ore, verecundam maluit esse sitim.
Luca 1. Pharf. *Vos quoq. qui fortes animas, belloq. peremptas*

Lau-

Laudibus in longum vates demisistis auum. — Bac. ad Calp.
Pierij tutela chori, quo præside tuti
Non vnquam vates inopi timuere senectæ.
Ennius, vt noster cecinit, qui primus amoeno Lucr. lib. 1.
Detulit ex Helicone perenni fronde coronam.
Adde Heliconiadum comites, quorum vnus Homerus Lucr. lib. 3.
Sceptra potitus.
Sed vatem egregium, cui non sit publica vena, Iuue. Sat. 7.
Qui nihil expositum soleat deducere, nec qui
Communi feriat carmen triuiale moneta:
Hunc, qualem nequeo monstrare, & sentio tantum,
Anxietate carens animus facit, omnis acerbi
Impatiens, cupidus syluarum, aptusq. bibendis
Fontibus Aonidum: neq. enim cantare sub antro
Pierio, thyrsumue potest contingere sana
Paupertas.
Nec fonte labra prolui caballino, Pers. in proæ.
Nec in bicipiti somniasse Parnasso
Memini, vt repente sic poeta prodirem.
Coruos poetas & poetridas picas
Cantare credas Pegaseium melos. Ib.
Dicere res grandeis nostro dat Musa poetæ. Pers. Sat. 1.
Seu Musas placidus, doctasq. silentia vitæ Sil. Ita. lib. 12.
Mallet, & Aonios plectro mulcere labores,
Non vllum dixere parem, nec notior alter.
— ac magna sororum. Ib.
Aonidum cura, & dignus Apolline vates:
Hic canet illustri primus bella Itala versu,
Attolletq. duces cælo, resonare docebit
Hic lotis Helicona modis, nec cedet honore
Ascræo, famæue seni.
Sexte Palatinæ cultor facunde Mineruæ, Mart. lib. 5.
Ingenio frueris qui propiore dei.
At mihi iam puero cælestia sacra placebant, Ouid. 4. Trist.
Inq. suum furtim Musa trahebat opus.
Sponte sua carmen numeros veniebat ad aptos, Ib.
Et quod tentabam scribere versus erat.

Ouid. 1. de pon. Ele. 6. — *Pierijs inuigilate choris.*
Fertile pectus habes, interq. Helicona tenentes
Ouid. 4. de Pon. Ele. 6. *Vberius nulli prouenit ista seges.*
Ib. *At tu cui bibitur felicius Aonius fons,*
Vtiliter studium, quod tibi cedit, ama:
Sacraq. Musarum merito cole, quodq. legamus,
Huc aliquod curâ mitte recentis opus.
Ib. Ele. 16. *Pieridum numen, præsidiumq. fori.*

Vide, Apollo, & eloquens.

Pomum, & pomorum genera.

Hor. Epod. 2. — *quum decorum mitibus pomis caput.*
Autumnus aruis extulit.
Ib. — *insitiua decerpens pyra.*
Certantem & vuam purpuræ.
Vir. 1. Geor. *Vilibus aut onerat pomis.*
Virg. Eclog. 1. — *sunt nobis mitia poma.*
Virg. Eclog. 2. *Ipse ego cana legam tenera lanugine mala,*
Castaneasq. nuces.
Ib. *Addam cerea pruna.*
Virg. Eclog. 3. — *ex arbore lecta Aurea mala decem.*
Vir. Eclog. 7. *Strata iacent passim sua queq. sub arbore poma.*
Ouid. 1 Meta. *Arbuteos fœtus, montanaq. fraga legebant,*
Cornaq. & in duris hærentia mora rubetis.
Mart. lib. 1. *Dulcibus aut certat quæ melimela fauuis.*
Ib. *Non pira quæ lenta pendent religata genesta.*
Aut imitata breues punica mala rosas.
Auctor. — *sed grauibus poma recludite*
Inter bracteolas publica ramulis.
Ouid 3. Meta. *Non aliter quam poma solent, quæ candida parte,*
Parte rubent.
Catullus. *Vt missum sponsi furtiuo munere malum.*
Ouid. 15. Meta. — *sunt fruges, sunt deducentia ramos*
Pondere poma suo.

Et

Et quodcumq. mihi pomum nouus educat annus. Tib lib. I.
— & autumno candido mala rubent. Tib. lib. 4.
Roscida desertis poma sub arboribus. Prop lib 1
Hic dulces cerasos, hic autumnalia pruna. Prop lib 4.
Cerasis, & estiuo mora rubere die.
Aspice curuatos pomorum pondere ramos, Ouid. 1 de reme.
Vt sua, quod peperit, vix ferat arbor onus.
Annua cultori poma referre suo. Ouid. de nuce.
Nunc neque continuas nascuntur poma per armos, Ib.
Vuaq. læsa domum, læsaq. bacca venit.
Hoc in notitiam veniat maloq. pyroq. Ib.
Destituent siluas vtraq. poma suas:
Quaq. sibi vario distinguit poma colore,
Audiat hoc cerasus, stipes inanis erit.
Poma cadunt mensis non interdicta secundis, Ib.
Et condit lectas parca colona nuces.
At mihi maturos nunquam licet edere fœtus, Ib.
Ante diemq. mea decutiuntur opes.
— aprica pendentibus arbore pomis. Ouid. 4 Metam.
Infanti melimela dato, fatuasq. mariscas, Mart. lib. 7.
— sunt poma grauantia ramos, Ouid. 13 Metam.
Sunt auro similes longis in vitibus vuæ,
Sunt & purpureæ: tibi & has seruamus, & illas:
Ipsa tuis manibus syluestri nata sub vmbra
Mollia fraga leges, ipsa autumnalia corna.
Prunaq. non solum nigro liuentia succo,
Verum etiam generosa, nouasq. imitantia ceras,
Nec tibi castaneæ me coniuge, nec tibi deerunt
Arbutei fœtus, omnis tibi seruiet arbos.

Porcus.

— ingens inuenta sub ilicibus sus. Virg 3. Aeneid.
Immundi meminere sues iactare maniplos, Vir. 1. Georg.
Setigeriq. sues. Virg. 7. Aeneid.
Candida per siluam cum fœtu concolor albo Virg. 8. Aeneid.

Pro-

Procubuit, vndiq. in littore conspicitur sus.

Tib. lib. 1. *Hostiaq. e plena rustica porcus hara.* —

Prop. lib. 4. *Parua saginati lustrabant compita porci.*

Hor. 2. Epist. — *lutulenta ruit sus.*

Porrigere manum.

Virg. 1. Aeneid. *Tendentemq. manus Priamum conspexit inermes.*

Virg. 3. Aeneid. *Ipse pater dextram Anchises haud multa moratus*
Dat iuueni.

Ouid. 1. Metam. — *non habuit quae brachia tenderet Argo.*

Mart. lib. 2. — *& digitum porrigito medium.*

Virg. 6. Aeneid — *alacris palmas vtrasq. tetendit.*

ib. *Da dextram misero.*

ib. *Isq. vbi tendentem aduersum per gramina vidit*
Aenean, alacris palmas vtrasq. tetendit.

Ouid. 3. Metam. *Cumque ego porrexi tibi brachia, porrigis vltro.*

Catull. ... *Matris e gremio suae*
Porrigens teneras manus.

Luca. ad Calp. Piso. *Tu nanti protende manum.*

Ouid. 4. Metam. *Deq. sinu matris ridentem, & parua Learchum*
Brachia tendentem.

Ouid. 3. Fast. *Tendebant ad auos brachia parua suos.*

Ib. — *& extremas porrigit vsque manus.*

Porta.

Virg. 1. Aeneid. *Aerea cui gradibus surgebant limina, nexaq.*
Aere trabes foribus cardo stridebat ahenis.

Ib. — *dirae ferro, & compagibus arctis*
Claudentur belli portae.

Virg. 2. Aeneid. — *ipso in limine portae.*

Ib. — *portisq. alij bipatentibus adsunt.*

Ib. *Limen erat, caecaeq. fores, postesq. relicti.*

Vestibulum ante ipsum, primoq. in limine.

— *po-*

—Poteſq. a cardine vellit aratos. Ib.
—Labat arieto crebro Ib.
Ianua, & emoti procumbunt cardine poſtes.
Fit via, vi rumpunt aditus:
Barbarico poſtes auro, ſpolijſq. ſuperbi. Ib.
—Obſcuraq, limina porta. Ib.
Poſtibus aduerſis figo. Virg. 3. Aeneid.
—Verſo tenuis cum cardine ventus. Ib.
Impulit, & teneras turbauit ianua frondes.
Poſtibus auguſtis eadem fidiſſima cuſtos. Ouid. 1. Meta.
Ante fores ſtabis.
— Heu mihi poſtes, & heu limina dura. Hor. Epod. 11.
— Amatq. ianua limen.
Mille capax aditus, & apertas vndiq. portas. Hor. 1. car. o. 18.
Vrbs habet. Ouid 4. Metam.
Cur inuidendis poſtibus, & nouo Hor. 3. car. o. 1.
Sublime ritu moliar atrium
— Decorum. Ouid. 1 Meta.
Atria nobilium valuis celebrantur apertis.
— Limenq. ſuperbum, Mart. lib. 1
Nulla magis toto ianua poſte patet.
Innumeroſq. aditus, & nullo foramina tectis Ouid 12. Meta.
Addidit, & nullis incluſit limina portis.
Argenti bifores radiabant limina valuę. Ouid. 1. Metam.
— Fultoſq. emunijt obice poſtes. Virg. 8. Aeneid.
Arietat in portas, & duros obice poſtes. Virg. 11. Aeneid.
Porta aduerſa ingens, ſolidoq. adamante columnæ. Virg 6. Aeneid.
Sunt geminæ Belli portę (ſic nomine dicunt) Vir. 7. Aeneid.
Centum ęrei claudunt vectes, ęternaq. ferri
Robora, nec cuſtos abſiſtit limine Ianus.
— Ter ſaxea tentat limina. Vir. 8. Aeneid.
— Aptatq. ſuperbis poſtibus. Ib.
Mihi Ianuę frequentes, mihi limina tepida. Catullus.
— quę templi pendeat ante fores.
Et iaceat tacito lapſa cathena ſera. Prop lib. 4.
Deijce mœrorum faſtigia, non ſatis amplo Auctor.
Limina poſte patent.

Por-

Portus.

Virg. 3 Georg. — *vix summa vestigia ponat arena.*
Virg. .. Geor. — *& terris festinem aduertere proram.*
Virg. 1. Aeneid. — *aut portum tenet.*
Ib. — *classem quo littore linquant.*
Ib. *Forte sua libicys tempestas appulit oris*
Virg. 3. Aeneid. *Littora tum patriæ lacrymans portusq. relinquo,*
Ib. — *portusq. patescit iam propior.*
Ib. *Portus ab Eoo fluctu curuatur in arcum.*
Ib. *Portus ab accessu ventorum immotus & ingens.*
Ib. — *& vacuos sensit sine remige portus.*
Hor. 1. ser. o. 32 *Siue iactatam religarat vdo*
littore nauim.
Ouid. 12. Meta. *Multaq. perpessæ Phrygia potiuntur arena.*
Hor. 1. carm. o. 14 — *fortiter occupa Portum.*
Virg. 7. Aeneid. *Gramineo ripæ religauit ab aggere classem.*
Virg. 10. Aeneid. *Donec rostra tenent siccum, & sedere carinæ.*
Virg. 5. Aeneid. *Littus ama, & lauas stringat sine palmula cautes,*
Ib. *Ad terram fugit, & portu se condidit alto.*
Virg. 6. Aeneid *Tum se ad Caietæ recto fert littore portum,*
Anchora de prora iacitur, stant littore puppes.
Auson. *Ponè fragmentum retrahas, arenam*
Occupes, vltra mare ne lacessas,
Anchora tuto iuuat alligari,
Cimbula, morsu.
Virg. 9. Aeneid. — *& sua quæque*
Continuo puppes abrumpunt vincula ripis,
Ouid. 3. Metam. — *& portus puppibus aptos,*
Ib. — *stetit æquore puppis*
Haud aliter, quam si siccum nauale teneret.
Luca. 5. Phars. — *sed pertulit vnda,*
Scrupososq. angusta vacant vbi littora saxis,
Imposuit terræ, pariter tot regna tot vrbes,
Fortunamq. suam tacta tellure recepit.

fes-

— fessis loca grata carinis. Ouid. 11. Meta.
Est Phœbi fugiens Athamana ad littora portus, Prop lib 4.
Qua sinus Ionia murmura condit aqua:
Aeria Iulea pelagus monumenta carina,
Nautarum votis non operosa via.
Aspicit immensum moles natiua profundum, Ouid. Epist.
Mons fuit, æquoreis illa resistit aquis.

Vide, Appellere, & Litus.

Posse, Potestas, & Potens.

— neque est te fallere cuiquam. Virg. 4. Geor.
Cernere ne quis eos. Virg. 1. Aeneid.
Non ea vis animo. Ib.
— grates persoluere dignas, Non opis est nostra. Ib.
Nate mea vires, mea magna potentia solus. Vir. 1 Aeneid.
— vires effundite vestras. Ouid, 1. Meta.
Verum vbi nulla datur dextram affectare potestas, Virg. 5. Aeneid.
Nec potis Ionios fluctus æquare sequendo.
Nil mortalibus ardui est. Hor. 1. car. o. 3.
— valet ima summis Mutare. Ib. o. 34.
— & insani leonis Hor 1. car. o. 16.
Vim stomacho apposuisse nostro.
— fretis acrior Adria Curuantis Calabros sinus. Ib. o. 33.
Pirithoi cecidisse Lycum virtute ferebant. Ouid 12. Meta.
— quid membra immania prosunt? Ib.
Quid geminæ vires, & quod fortissima rerum
In nobis duplex natura animalia iunxit?
— viribus ille Iuue. Sat. 10.
Confixus perijt, admirandisq. lacertis.
— & qui viribus audax. Virg 5 Aeneid.
— vastis cum viribus effert ora Dares. Ib.
— nunc illas promissę vires, Ib.
Nunc animos, quibus in Getulis syrtibus vsi.
Victorem Buten immani corpore. Ib.

Ib. *Ostenditq. humeros latos, alternaq. iactat.*
Brachia protendens, & verberat ictibus auras.
Ib. *—heroum quondam fortissime frustra.*
Vir. 6. Aeneid *— nec credere quiui.*
Ib. *Qui iuuenes quantas ostentant, aspice vires.*
Virg. 10. Aeneid. *— & pradurum viribus Orsen.*
Statius. *Par vigor est membris, promptaq. ad fortia vires.*
Sufficiunt animo atq. ingentia iussa sequuntur.
Luca 4 Pharf. *— non robora neruis,*
Et vires rediere viris.
— dum competit istas
L ca 5. Pharf. *Omnia posse manus.*
Luca 7. Pharf. *— totas effundite vires.*
Sed fisus lassis humeris, & mole iuuenta
Agmina vastabat claua.
Sil. Ita. lib. 2. *— at exiguis vigor (admirabile) membris,*
Viuidus, & nisu magnos qui vinceret artus.
Mart. lib. 5. *At grandis linus omnibus lacertis*
Septem quod pueros leuat, vel octo.
Stat l. Theb. *Celsior ille gradu procera in membra, simulq.*
Integer annorum; sed non & viribus infra
Tydea fert animus, totoq. infusa per artus
Maior in exiguo regnabat corpore virtus.
Manil. lib. 4. *Tanta erit, & virtus, & cum virtute potestas.*

Præcipitare, Vide, Cadere, & Sternere.

Prædari.

Virg. 4. Geor. *Omnia vam late vastant.*
Vir. 1. Aeneid. *Non nos aut ferro libycos populare penates*
Venimus, aut raptas ad litora vertere prædas.
Ib. *—genitor tum Belus opimam*
Vastabat Cyprum.
Virg. 4. Aeneid. *Ac veluti ingentem formicæ farris aceruum*
Cum populant hiemis memores, tectoq. reponunt.
— pra-

— *prædamq. per herbas* — Ib.
Conuectant calle angusto.
At vos exiguo pecori, furesq. lupiq. — Tib lib. 1.
Parcite, de magno est præda petenda grege. —
Ad multas lupa tendit oues, prædetur vt vnam. — Ouid. 3. de art.

Vide, Lupus.

Prædicere, & Præuidere.

— *& multi mihi iam crudele canebant.* Virg. 2 Aeneid.
Artificis scelus, & taciti ventura videbant.
Tunc etiam fatis aperit Cassandra futuris — Ib.
Ora Dei iussu.
Quæ Phœbo pater omnipotens mihi Phœbus Apollo, Virg 3. Aeneid.
Prædixit, vobis furiarum ego maxima pando.
— *namque omnem cursum mihi prospera dixit* — Ib.
Relligio.
Sola nouum, dictumque nefas Harpia Celæno
Prodigium canit, & tristes denunciat iras,
Atque hæc deinde canit diuino ex ore sacerdos. Ib.
Præterea (si qua est Heleno prudentia vati Ib.
Si qua fides, animum, si veris implet Apollo)
Vnum illud tibi nate dea, præque omnibus vnum
Prædicam, & repetens iterum, iterumque monebo;
Illa tibi Italiæ populos venturaque bella Ib.
Expediet.
Nec vates Helenus, cum multa horrenda moneret, Ib.
Hos mihi prædixit luctus.
At regina dolos præsensit, motusque excepit Virg. 4. Aeneid.
— *prima futuros.*
— *magno præsensit pectore curas* Ib.
Multaque præterea vatum prædicta priorum
Terribili monitu horrificant
— *haud ignara futuri* — Ib.
Sæpe sinistra caua prædixit ab ilice cornix. Vir. Eclog. 1.

Ouid. in Ib. — cui casus ante futuros
Telemus, Eurymedes vaticinatus erat.
Tib lib. 2. — fataq. vocales pramonuisse boues.
Ouid. 4. Meta. — fore numinis iram vaticinatus erat.
Vir. 6. Aeneid. — magnam cui mentem, animumq.
Delius inspirat vates, aperitq. futura.
Vir. 10. Aeneid. Agnouit longe gemitum prasaga mali mens.
Vir. 5. Aeneid. Seraq. terrifici cecinerunt omina vates.
Vir. 8. Aeneid. Vatis fatidica, cecinit qua prima futuros
Aeneadas magnos.
Ouid. 3. Meta. Namq. dies aderit, quam non procul auguror esse.
Catullus. Veridicos Parcę coeperunt edere cantus.
Id. Talia diuino fuderunt carmine fata.
Id. Accipe quod lata tibi pandunt luce sorores.
Id. Veridicum oraculum.
Talia prafantes quondam, felicia Pelei
Carmina diuino cecinerunt pectore Parca.
Tib. lib. 2. — sic magna sacerdos
Est mihi diuino vaticinata sono.
Tib. lib. 2. Herophile Phœbo grata quod admonuit.
Tib. lib. 3. Sed proles Semeles Bacchus, doctaq. sorores
Dicere non norunt quid ferat hora sequens:
At mihi fatorum leges, auiq. futuri
Euentura pater posse videre dedit:
Quare ego quę dico non fallax accipe vates,
Quodq. Deus vero Cynthius ore ferat.
Ib. Quod si vera canunt sacris oracula templis.
Prop lib. 3. Venturam melius prę sagit nauita noctem.
Ouid Epist. 15. — erat verax vaticinata soror.
Ouid Epist. 16 Et vatum timeo monitus, quos igne Pelasgo
Ilion arsuram pramonuisse ferunt.
Luca 3. Pharſ. — nec lux est notior vlli
Crastina, seu Phœbum videat, seu cornua luna.
Ouid. 15. Meta. — casus aperte ore futuros.
Hor. 1. ser. sat. 1. — haud ignara, ac non incauta futuri.
Stat. 2. The. — ille hac prauiderat omnia doctus
Aeris, & nulla deceptus ab alite.

Vide,

Vide, Propheta.

Præferre. Vide, Anteponere.

Prægnans. Vide, Grauida.

Præmium.

— Olympiacæ miratus præmia palmæ. Virg. 3. Georg.
— quæ gloria palmæ. Ib.
— sunt hic etiam sua præmia laudi. Virg. 1. Aeneid.
Præmia digna ferant. ib.
— aut quod me manet stipendium. Hor. in palin.
— palmaq. nobilis. Hor. 1. car. o. 1.
Me doctarum ederæ præmia frondium. ib.
Dijs miscent superis.
Præmiq. quanta bonos maneant. Iuuen. sat. 8.
— meritaq. expectent præmia palmæ. Virg. 5. Aeneid.
Et palmæ pretium victoribus. ib.
Inuitat pretijs animos, & præmia ponit. ib.
Omnibus hic erit vnus honos, tres præmia primi. ib.
Accipient, flauaq. caput nectentur oliua.
— vestra inquit munera vobis
Certa manent pueri, & palmam mouet ordine nemo. ib.
— quæ munera Niso
Digna dabis, primam merui, qui laude coronam. ib.
Sic ait, & geminum pugnæ proponit honorem. Virg. 9. Aeneid.
— quæ digna viri pro talibus ausis
Præmia posse rear solui.
— mihi si merces erepta laborum est, Luca. l. Phar.
His saltem longi, non cum duce, præmia belli
Reddantur.
— hæc illa venit post præmia merces. Stat. 2. Theb.
Nam semper tanti merces est parua laboris. Manil. lib. 5.

Præparare.

Virg. 1. Aeneid. *Illi se prædæ accingunt.*
Virg. 2. Aeneid. *Accingunt omnes operi.*
Virg. 1. Aeneid. *— tu mœnia magnis Magna para.*
Virg. 4. Geor. *— aut propugnacula bello Tuta parant.*
Ib. *Armari classem, cursumq. parari.*
Ib. *— rebus iam rite paratis:*
Virg. 10. Aenei. *Atque animos aptent armis, pugnaq. parent se.*

Pratum.

Vir. 2. Geor. *Mollibus in pratis unctos saliere per utres.*
Virg. 3. Georg. *— non mollia possunt Prata mouere animum.*
Virg. 4. Geor. *— camposq. patentes.*
Ib. *Ante nouis rubeant quam prata coloribus.*
Vir. Ecleg. 10. *— Hic mollia prata,*
Hor. 1. car. o. 5. *— nunc in udo ludere cum vitulis salicto.*
Hor. 3. car. o. 18. *Ludit herboso pecus omne campo.*
Virg. 6. Aeneid. *— & prata recentia riuis.*
Auctor. *— quantum olentia*
Flos ortis reserat prata fauonijs.
Ouid. 3. arte. *— turpis sine gramine campus.*
Hora. de art po. *— & aprici gramine campi.*
Mart. lib 12. *Prataq. nec bifero cessura rosaria Pæsto.*
Ouid. 10. Meta. *Collis erat, collemq. super planissima campi*
Area, quam viridem faciebant graminis herba.
Claud. 2 de rap. *— per florea rura.*
ib. *— nec mollia desunt*
Prata tibi, Zephyris illic melioribus halant
Perpetui flores.
Clau. 4. de rap. *Itur in æterno vestitos gramine campos,*
Et prima sub luce legunt, cum rore serenus
Alget ager, sparsosq. bibunt violaria succos.

Hic radiant flores, & prati viua voluptas. Glau. 1. in Ruff.
Ingenio variata suo.
— viridesque per oras Auso., a Mos.
Stringunt attonsis pubentia germina pratis.
— & veris depinget prata figuris. Manil. lib. 5.

Princeps, Vide Heros.

Prodere, Proditor.

— qui se ignotum venientibus vltro, Vir. 2. Aeneid.
Hoc ipsum vt strueret, Troiamq. aperiret Achiuis,
Obtulerat fidens animi, atq. in vtrumque paratus,
Seu versare dolos, seu certe occumbere morti.
— falsa sub proditione Pelasgi. Ib.
Quam iustam a diuis exposcam prodita mulctam. Catullus.
— & me mihi perfide prodis. Ouid. 2. Meta.

Vide, Decipere.

Prodesse.

— his vitibus ingruit vmbra. Virg. 2. Georg.
Altera frumentis fauet. Ib.
— nec fertilis illa iuuenis Vir. 4. Georg.
Nec pecori opportuna seges, nec commoda Baccho.
Proderit admiscere saporem. Ib.
— iuuat euasisse tot vrbes. Virg. 3. Aeneid.
— quid vota furentem quid delubra iuuant. Virg. 4. Aeneid.
Est operapretium discere. Mart. lib. 7.
Sed tamen est opera pretium cognoscere. Hor. 2. epist.

Producere. vide Crescere.

Proles. vide. Gignere.

Prolixus.

Mart. lib. 10. *Si nimius videor, seraq. coronide longus.*
Esse liber.

Promittere, Promissis stare, & contra.

Virg. 1. Aeneid. *— qui terras omni ditione tenerent.*
Pollicitus, quæ te genitor sententia vertit?
Ib. *Nos tua progenies cæli quibus annuis arcem.*
Ib. *— cernes vrbem, & promissa Lauini Moenia.*
Virg. 2. Aeneid. *Promissi vltorem.*
Ib. *Tu modo promissis maneas, seruataq. serues*
Troia fidem.
Virg. 4. Aeneid. *Non seruata fides cineri promissa Sichæo.*
Ouid. 1. Metam. *— sobolem promittit origine mira.*
Hor. 1. car. o 7. *Census enim promisit Apollo.*
Ouid. Epist. 11. *Adde fidem dictis*
Catullus. *At non hæc quondam Clarida promissa dedisti*
Voce mihi.
Tib. lib. 1. *— Vt mihi verax Pollicita est.*
Ouid. 6. Fast. *Dicta fides sequitur.*
Stat. 2. Theb. *— spondet reduces inducere terris.*
Luca. ad Piso. *Si tamen hoc vlli de se promittere fas est.*

Prope.

Vir. 5. Georg. *— plena secundum flumina.*
Virg. 4. Georg. *— prope flumina Mella.*

— iux-

— *iuxtaq. veterrima laurus.* Vir. 2. Aeneid.
— *falsi Simoentis ad vndam.* Virg. 3. Aeneid.
— *secreti ad fluminis vndam.* Ib.
— *vicina Ceraunia iuxta.* Ib.
— *quos propter fluminis vndas Aura paris.* Catullus.

Propheta.

Troiugena interpres diuum qui numina Phœbi Virg. 3. Aeneid.
Qui tripodas, Clarij lauros qui sidera sentis,
Et volucrum linguas, & prapeti, omnia penne.
— *atque hac deinde canit diuino ex ore sacerdos.* Ib.
— *si qua est Heleno prudentia vati,* Ib.
Si qua fides animum, si veris implet Apollo.
Insanam vatem aspicies, qua rupe sub ima
Fata canit, folijsq. notas, & nomina mandat.
— *Phœbi interpres.* Ib.
Heu vatum ignara mentes. Virg. 4. Aeneid.
Tuq. harum interpres curarum. Ib.
— *tuq. o sanctissima vates,* Vi. 6. Aeneid
Prascia venturi.
Haud vatum ignarus, venturiq. inscius aui. Vir. 8. Aeneid.
— *venturi prascia Manto* Ouid. 6. Metam.
Per medias fuerat diuino concita motu
Vaticinata vias.
— *sagax quondam ventura videre.* Ouid. 5. Metam.
Fatidicus vates. Ouid. 3. Meta.
Tu procul euentura vides, sibi deditus augur Tib. lib. 2.
Scit bene quid fati prouida cantet auis:
Tuq. regis sortes, per te prasentit haruspex.
— *patria sim vanus haruspex.* Prop. lib. 3.
— *opus est an haruspice nobis?* Iuue. sat. 2.
Prascia fatorum Tanaquil. Claud. in laud. Sere.
— *tu doctus iniquas* Stat. 1. Theb.
Parcarum pranosse manus, fatumq. quod vltra est.
— *docte futuri Amphiarae vides.* Ib.

Vide.

Vide, Prædicere.

Proximus, Vide, Vicinus.

Pudere, Pudor.

Ouid. 4. Meta. *Erubuit Phaton, iramq. pudore repressit.*
Ib. *— pudet hæc opprobria nobis & dici potuisse.*
Hor. 1. car. o. 4. *Ne sit tibi pudori.*
Ouid. 6. Metam. *Sed tamen erubuit, subitusq. inuita notauit*
Ora rubor, rursusq. euanuit, vt solet aer
Purpureus fieri, cum primum aurora mouetur.
Virg. 10. Aen. *— æstuat ingens Imo in corde pudor.*
Virg. 12. Aenei. *Flagrantes perfusa genas, cui plurimus ignem*
Subiecit rubor, & calefacta per ossa cucurrit:
Indum sanguineo veluti violauerit ostro
Si quis ebur, vel mista rubent vbi lilia multa
Alba rosa, tales virgo dabat ore colores.
Ouid. 6. Metam. *— totoque expalluit ore.*
Ib. *Oraq. deuelat misera pudibunda sororis,*
Amplexumq. petit, sed non attollere contra
Sustinet hæc oculos pellex sibi visa sororis,
Deiectaq. in humum iurare volenti,
Testariq. deos, per vim sibi dedecus illud
Illatum, pro voce manus fuit.
Ouid. 3. Meta. *Qui color infectis aduersi solis ab ictu*
Nubibus esse solet, aut purpureæ auroræ,
Is fuit in vultu visæ sine veste Dianæ.
Ouid. Epist. 4. *Flaua verecundus tinxerat ora rubor.*
Senec. in Aga. *— quid pudor vultus grauat.*
Ouid. Epist. 21. *Erubui, gremioq. pudor deiecit ocellos,*
Hæc satis in tacita signa fatentis erant.

Eru-

Erubuere genæ, totoq. recanduit ore. Ouid. 7 Meta.
Tardat ingenuus pudor. Catullus.
Hinc manat tristi conscius ore rubor. Id.
Ah pudeat certe pudeat. Prop. lib. 2.
Sed cohibet vires, ingeniumq. pudor. Mart.
Quid pudor ora subit? nam sicut in æde Dianæ Ouid Epist. 19.
Suspicor ingenuus erubuisse genas.
Nil tu, Cydippe, facta ruboris habent. Ib.
— pudore Ouid. epist. 20.
Sensi me totis erubuisse genis.
Lumina fixa tenet plena pudoris humo. Ib.
Nec tibi plus cordis, sed minus oris inest. Ouid. Epist. 16.
Heu quam difficile est crimen non prodere vultu, Ouid. 2. Metam.
Vix oculos attollit humo, nec, vt ante solebat,
Iuncta deæ lateri, nec toto est agmine prima:
Sed silet, & læsi dat signa rubore pudoris.
—pueri rubor ora notauit: Ouid. 3. Meta.
Nescit quid sit amor, sed & erubuisse decebat:
Hic color aprica pendentibus arbore pomis,
Aut ebori tincto est, aut sub candore rubenti
Cum frustra resonant æra auxiliaria, lunæ.
—ipsa deiectos gerit Sene in Troa.
Vultus pudore, sed tamen fulgent genæ.
Purpureus molli fiat in ore pudor. Ouid 4. Trist. Eleg. 3.
Auertis vultus, & subit ora pudor. ib.
Illa verecundo vix tollens lumina vultu. Ouid 14. Meta.
— niueos infecit purpura vultus, Claud 1. de rap.
Per liquidas succensa genas, castiq. pudoris
Illuxere faces.
— quoties incanduit ore Claud. de nup.
Confessus secreta rubor.

Puer. vide Iuuenis

Pulcher. vide, Formosus.

Pulsare.

Vir. 3. Georg. *Et pede prosubigit terram.*
Ib. *— & pedo terram crebra fecit*
Virg. 1. Aeneid. *— & tunsa pectora palmis*
Virg. 2. Aeneid. *— funemq. manu contingere gaudent.*
Hor. 1. car. o. 18. *Gaudet inuisam pepulisse fossor*
Ter pede terram.

Puluinar.

Talibus amplifice vestis decorata figuris
Puluinar complexa suo velabat amictu.
Puluinar vero diua geniale locatur,
Sedibus in medijs, Indo quod dente politum
Tincta tegit roseo conchylis purpura fuco.
Collaq. puluino nostra ferenda dedi.

Puluis.

Virg. 9. Aeneid. *Hic subitam nigro glomerari puluere nubem*
Luca 4. Phars. *Prospiciunt Teucri, ac tenebras insurgere campis.*
Quantus Bistonio torquetur turbine puluis,
Aera nube sua texit, traxitq. tenebras.
Ouid 1. de nuce. *Non a vicina pulnerulenta via est.*
Lucre. lib. 5. *— pars terrai nonnulla perusta*
Solibus assiduis, multa pulsata pedum vi

Pulue-

Pulueris exhalat nebulam, nubesque volantes.
It globus intorquens nigranti turbine nubem Sil. Ita. lib. 5.
Pulueris, & surgit sublatis campus arenis.
Fuluus arenosa surgens tellure sub auras Sil. Ita. lib. 14.
Erigitur globus, atq. operit caligine densa,
Cornipedumque vias, aurigarumq. labores.
Vide, vt atra nubes puluere abscondat diem, Senec. in Theb.
Fumoq. similes campus in cælum erigat
Nebulas.
— longoq. attollit puluere campum. Stat. 4. Theb.

Punire, & ri.

Post mihi non simili pœna commissa luetis. Virg. 1 Aeneid.
Dardanidæ infensi pœnas cum sanguine poscunt. Virg. 2 Aeneid.
— iamdudum sumite pœnas. Ib.
Dij, si qua est cælo pietas, quæ talia curet, Ib.
Persoluant grates dignas, & præmia reddant
Debita, qui nati coram me cernere lethum fecisti.
— nec soli pœnas dant sanguine, Teucri. Ib.
Vlcisci patriam, & sceleratas sumere pœnas. Ib.
Haud impune quidem. Virg. 3. Aeneid.
Spero equidem medijs (si quid pia numina possunt) Virg. 4. Aeneid.
Supplicia hausurum scopulis.
— dabis improbe pœnas. Ib.
Castigantq. moras. Ib.
— meum quod non es vlta peccatum. Catullus.
Magna lues commissa tibi miserabilis Orpheus. Virg. 4. Geor.
Haud quaquam ob meritum pœnas (ni fata resistant.)
Suscitat.
Ille quidem pœnas (curam hanc dimittite) soluit. Ouid. 1. Metam.
— dent ocyus omnes Ib.
Quas meruere pati (sic stat sententia) pœnas. Virg. 6. Aeneid.
Quis tam crudeles optauit sumere pœnas. Virg. 11. Aeneid.
— nimium crudele luisti supplicium.
At te bis supplicijs remunerabor. Catullus.

O mul-

Hor. Epod. 7. *O multa flectuum capiti.*

Hor. in palin. *— iussas cum fide pœnas luam.*

Virg. 1. Georg. *— satis iampridem sanguine nostro*

Laomedonteæ luimus periuria Troiæ.

Hor. 3. car. o 6. *Delicta maiorum immeritus lues.*

Ouid. in Ib. *— pro crimine pœnas Martelum.*

Mart. Lib. 1. *Denique supplicium dederas necis ille paternæ.*

Ib. *Sed dignas tanto persoluit crimine pœnas.*

Virg. 1. Aeneid. *Morte luet merita.*

Ib. *— pœnasq. inimico a sanguine sumit.*

Ib. *— mihi pariter det sanguine pœnas.*

Hor. 4. car. o. 4. *Culpam pœna premit comes.*

Virg. 6. Aeneid. *Vidi & crudeles dantem Salmonea pœnas.*

Ib. *Ergo exercentur pœnis, veterumq. malorum*

Supplicia expendunt, aliæ panduntur inanes.

Suspensæ ad ventos, aliis sub gurgite vasto

Infectum eluitur scelus, aut exuritur igni:

Quisq. suos patimur manes, & pauci læta arua tenemus,

Donec longa dies perfecto temporis orbe,

Concretam exemit labem, purumq. reliquit

Aetherium sensum, atque aurai simplicis ignem.

Virg. 7. Aeneid. *— te triste manebit supplicium.*

Virg. 9. Aeneid. *Tu tamen interea calido mihi sanguine pœnas*

Persolues amborum.

Vir. 11. Aeneid. *— infanda per orbem*

Supplicia, & scelerum pœnas expendimus omnes.

Catullus. *Quam iustam a diuis exposcam prodita mulctam,*

Quare facta virum mulctantes vindice pœna

Eumenides.

Id. *Supplicium sæuis exposcens anxia factis.*

Id. *— pœna,*

Quam quondam silici restrictus membra cathena

Persoluit.

Boet. Lib. 1. *— iniustique tulit*

Crimen iniqui.

Ib. *— premit insontes.*

Debita sceleri noxia pœna.

Punio sic Persas vaniloquos Nemesis. Auson.
Sequitur superbos vltor a tergo Deus. Senec. in Her. fur.
Quod quisq fecit patitur, auctorem scelus Ib.
Repetit, suoq. premitur exemplo nocens.
— Certus inclusos tenet ib.
Locus nocentes, vtque fer fama, impios
Supplicia vinclis saua perpetuis domant.
— non ego hoc tantum scelus Senec. in Theb.
Vlla expiari credidi pœna satis
Vnquam.
— mulctam subiere nocentes. Ouid 5 Fast.
Exiget at dignas vltrix Rhamnusia pœnas. Ouid. 5. Trist.
Vltoresq. deos, & pectora dura perosam Ouid. 14 Meta.
Idaliam, memoremq. time Rhamnusidis iram.
Non dabitis murum sceleri, qui vindicat, ibit. Claud. 2. in eutr.
Quinetiam sonteis expulsa corrigis ira, Hono.
Et placidus delicta domas. Claud. in 4. coss.
Quicquid delirant reges, plectuntur Achiui. Hora. 1. Epist.
Quod nisi me veterum pœnas sancire malorum Stat. 3. Theb.
Gentibus, & diros sinitis punire nepotes.

Purpura, & Purpureus.

— & Tyrio conspectus in ostro. Vir. 3 Geor.
Purpurea intenti tollant aulaa Britanni. Ib.
Vellera mutentur Tyrios incocta rubores. Ib.
Purpureosque metunt flores. Vir. 4 Geor.
— viola sublucet purpura nigra. Ib.
— stratoq. super discumbitur ostro Virg. 1. Aeneid.
— ostroq. insignis & auro. Vir. 4. Aeneid.
Aurea purpuream subnectit fibula vestem. Ib.
— Tyrioque ardebat murice lana Ib.
— atque humeros innato murice tectum. Ouid. 1 Meta.
— punio lugubre mutauit sagum. Hor Epod 9.
Muricibus Tyrijs iterata vellera lana. Hor. Epod 12.
Ipse sed in pratis aries iam suaue rubenti Vir. Eclog. 4.

Muri-

Murice, iam croceo mutabit vellera luto.

Hor 1.car. o 5. *Purpureo varius colore.*

Ib o 16. *— te bis Afro Murice tincta vestiunt lana*

Hor 3 car o.1. *Nec purpurarum sidere clarior*
Delinit vsus.

Mart. lib. 5. *Et te purpura delicata velet.*

Ouid. 6. Meta. *Illic & Tyrium quæ purpura sensit ahenum*
Texitur.

Ib. *Phocaico bibulas tingebat murice lanas.*

Sene. in Hippo. *Remouete famulæ purpura, atque auro illitas*
Vesteis, procul sit muricis Tyrij rubor.

Ouid. 1. de trist. *Nec te purpureo vellent vacinia succo,*
Non est conueniens luctibus ille color.

Virg. 5. Aeneid. *— & ostro Perfusa vestes.*

Virg 9 Aeneid. *Vobis picta croco, & fulgenti murice vestis.*

Virg. 10. Aenei. *Purpureum pennis, & pacta coniugis ostro.*

Vir. 12 Aeneid. *Indum sanguineo veluti violauerit ostro*
Si quis ebur.

Ouid. 3 Meta. *— vt varijs solet vua racemis*
Ducere purpureum nondum matura colorem.

Ouid. epist. 13. *Scilicet ipsa feram saturatas murice vestes.*

Catullus. *— Indo quod dente politum*
Tincta tegit roseo conchylis purpura fuco.

Id. *Purpureaue suum consternens veste cubile.*

Tib. lib. 3. *Illi selectos certent præbere colores,*
Africa puniceum, purpureumq. Tyros.

Tib lib. 2. *Tinctaq. Sidonio murice lana suuat.*

Prop. lib. 3. *Et Tyros ostrinos præbet Cadmea colores*

Prop. lib. 4. *— quo Pœnis tibi purpura fulgeat ostris.*

Boet. lib. 3. *Quamuis ex Tyrio superbus ostro*
Comeret.

Ouid. 2. de art *Nec quæ de Tyrio murice lana rubet.*

Mart. lib. 15. *Non nisi vel cocco madida, vel murice tincta*
Veste nites.

Hor. 2. ser. sat. 6 *— rubro vbi cocco.*
Tincta super lectos canderet vestis eburnos,

Vide.

Vide, Tingere; et, Induere.

Putare. Vide, Opinari.

Putere, et Putor. vide, Odor.

Putrefieri, Putris.

— illuuieq. peresa Virg 3. Georg.
Vellera, nec telas possunt attingere patres.
Et Cererem corruptam vndis. Virg 1. Aeneid.
— iam putrida membra recidit. Luca 3. Pharf.
— putria motis Poma cadunt ramis. Ouid. 7. Meta.
— de cupresso, Mart. lib. 6.
Quae nec saecula centies peracta,
Nec longe cariem timet senecta.
Pullus abortiuo nec cum putrescit in ouo, Ib.
Amphora corrupto nec vitiata garo.
— occulta vitiata teredine nauis. Ouid. 1. de pont.

Pyramis.

Barbara pyramidum sileat miracula Memphis. Mart. lib. 1.
Roma pyramidum cautibus areas Auctor.
Fanorum cane grandibus Ornatas,
— surgens obeliscus. Id.
Quot ponderosis pyramidum sola Id.
Praetexuisti Romula molibus.

Id. — *Pyramis eminens.*
Prop.lib.3. *Nam neq. Pyramidum sumptus ad sydera ducti.*
Auson. — *fastigia celsa obelisci.*

Pythagoras.

Hor 1 car o. 28. — *habentq. Tartara Panthoiden.*
Ouid. 15. Meta *Vir fuit hic ortu Samius.*
Hor. 2. ser. sat 6. *O quando faba Pythagora cognata.*

Quærere.

Virg. 1. Aeneid. *Amissos longo socios sermone requirunt.*
Ib. — *locosque Explorare nouos.*
Ib. — *& Libya lustrare extrema iubebo.*
Virg. 2. Aeneid. *Sed quid ego hæc autem nequicquam ingrata reuoluo*
ib. — *his mœnia quæres.*
Vir. 3. Aeneid. — *& causas penitus tentare latentes.*
Ib. — *antiquam exquirite matrem*
Ib. — *vnde laborum Tentare auxilium iubeat.*
Virg. 4. Aeneid. — *saltusque indagine cingunt.*
ib. — *Tyrios deserta quærere terra*
Ouid. I. Meta. *Quæsitisque diu terris vbi sistere detur.*
Ib. — *vt author Desinat inquiri.*
Ib. — *tune es quæsita per omnes Nata mihi terras.*
Hor. Epod. 5. *Quæruntur in syluis aues.*
Luca lib. 4. *Et quæsitorum terra, pelagoq. ciborum.*
Ouid. 5 Meta. *Vestigatq. viros.*
Vir. 6. Aeneid. *Ergo alte vestigia oculis, riteq. repertum*
Carpe manu.
Virg. 7. Aeneid. — *& littora gentis Diuersi explorant.*
Virg. 12 Aenei. — *solum densa in caligine Turnum*
Vestigat lustrans.
Ouid. 5. Meta. *Interea pauida nequicquam filia matri*
Omnibus est terris, omni quæsita profundo.

Te

Te quæsiuimus in minore campo. Catullus.
— te mihi amice quæritando, Id.
Sed te quærere iam Herculis labos est.
Insanus mediis flumine quæris aquam. Prop. lib. 1.
Quisquis profunda mente vestigat verum. Boet. lib. 3.
Palanteis comites cum monteis inter opacos Lucre. lib. 4.
Quærimus, & magna dispersos voce ciemus.
Arcanum neq. tu scrutaberis vllius vnquam. Hora. 1. Epist.

Quatere, & ri.

Terrificam capitis concussit terq. quaterq. Ouid. 1. Metam.
Cæsariem cum qua terram, mare, sydera mouit.
Tum quassans caput. Virg. 7. Aeneid.
— & totum nutu tremefecit olympum. Vir. 9. Aeneid.
Idem ego, cum subij conuexa foramina terræ, Ouid. 6. Meta.
Supposuitq. ferox imis mea terga cauernis,
Sollicito maneis, totumq. tremoribus orbem,
Fraxineam quatiens aratæ cuspidis hastam. Ouid. 5. Meta.
— coruscat Arma lacertis. Auctor.
— valido vibrata lacerto hasta. Ouid. Epist. 3.
Vtq. leui Zephyro graciles vibrantur aristæ, Ouid. Epist. 14.
Frigida populeas vt quatit aura comas.
Ecce pedum pulsu visa est mihi terra moueri.
Horum pars tecta quatiebant cuspide thyrsos. Catullus.
— ante cauas vibrantem spicula turreis. Prop. lib. 4.
Arma tuis etiam si forte rotare lacertis. Luca ad Piso.
— terq. quaterq. Ouid. 2. Metam.
Concutiens illustre caput.
— patria motis Ouid. 7 Meta.
Poma cadunt ramis, agitataq. ilice glandes.
Concussitq. caput motu, quo celsa laborant Stat. 7. Theb.
sydera.

Vide, Venti; & Tremere.

Quercus.

Virg. 3. Geor. *Sicubi magna Iouis antiquo robore quercus*
Ingentes tendat ramos, aut sicubi nigrum
Ilicibus crebris sacra nemus accubet umbra.
Virg. 4. Georg. *Nec de concussa tantum pluit ilice glandis.*
Virg. 3. Aeneid. *Littoreis inuenta sub ilicibus sus.*
Ib. *— annosam valido cum robore quercum.*
Hor. Epod. 2. *— sub antiqua ilice.*
Virg. 1. Geor. *— cum iam glandes, atque arbuta sacra.*
Deficerent silua, & victum Dodona negaret.
Vir. Eclog. 4. *Et dura quercus.*
Vir Eclog. 6. *— rigidas notare cacumina quercus.*
Ouid. 1. Meta. *Et quæ deciderant patula Iouis arbore glandes.*
Virg. 9. Aeneid. *Quales aeriæ, liquentia flumina circum,*
Consurgunt geminæ quercus, intonsaq. cælo
Attollunt capita, & sublimi vertice nutant.
Boet. lib. i. *Quernas pergat ad arbores*
Ouid. 7. Meta. *Forte fuit iuxta patulis rarissima ramis*
Sacra Ioui quercus de semine Dodonæo.

Rabidus. Vide, Insanire.

Radix.

Virg. 4. Aeneid. *— tantum radice ad Tartara tendit.*
Ouid 1. Meta. *Pes modo tam velox pigris radicibus hæret.*
Auctor. *At, quæ culmen alunt, radicibus hæc resecitis*
Ouid. 1. de rem. *Et mala radices altius arbor agit.*

—*nec iam validis radicibus hærens.* Luca 1. Pharſ.
—*ſtirpemq. tenes.* Luca 4. Pharſ.
—*torta radice ligauit.* Ouid. 11. Meta.

Rana.

—*ranisq. loquacibus explet.* Vir. 5. Geor.
Et vncta turpis oua ranæ ſanguine. Hor. Epod. 5.
Et veterem in limo ranæ cecinere querelam. Virg. 1. Georg.
—*iuuat eſſe ſub vndis,* Ouid. 6. Metam.
Et modo tota caua ſubmergere membra palude,
Nunc proferre caput, ſummo modo gurgite nare,
Sæpe ſuper ripam ſtagni conſiſtere, ſæpe
In gelidos reſilire lacus, ſed nunc quoq. turpes
Litibus exercent linguas, pulſoq. pudore
Quamuis ſint ſub aqua maledicere tentant:
Vox quoq. iam rauca eſt, inflataq. colla tumeſcunt,
Ipſaq. dilatant patulos conuicia rictus,
Terga caput tangunt, colla intercepta videntur,
Spina viret, venter pars maxima corporis albet,
Limoſoq. noua ſaliunt in gurgite ranæ.
—*turpeis in littore ranas.* Mart lib. 10.
Semina limus habet virideis generantia ranas. Ouid. 15. Meta.
—*ranæq. paluſtres,* Hor. 1. ſer. ſat. 5.

Recedere.

—*ipſa procul nebulis obſcura receſſit.* Vir. 4. Geor.
—*retroque pedem cum voce repreſſit.* Virg. 2. Aeneid.
—*trepiduſque repente refugit.* ib.
—*in ſiluam pennis ablata refugit.* Virg. 3. Aeneid.
—*lucoq. abſcede verendo,* Prop. lib. 4.
Cede age dum, & tuta limina linque fuga.
—*greſſus remouete profani.* Claud. 1. de rap.

Recordari. vide, Meminisse.

Redimere.

Vir. 4. Georg. *— hoc acrius omnes*
Incumbent generis lapsi seruire ruinas.
Ib. *Nec genus vnde noua reuocetur stirpis habebit.*
Virg. 1. Aeneid. *Vix septem conuulsa vndis Euroq. superjunt.*
Ib. *Munera praeterea Iliacis erepta ruinis.*
Vir. 3. Aeneid. *Seruatum ex vndis Strophadum me littora primum*
Accipiunt.
Ib. *Tollite me Teucri, in quascumque abducite terras,*
Hoc sat erit
Ib. *— heu tantis nequicquam erepte periclis.*
Vir. 4. Aeneid. *Amissam classem, sociosque a morte reduxi.*
Quos mecum a Troia, mediisque ex ignibus vrbis
Extuleram.
Ouid. 1. Meta. *Dic Themi, qua generis damnum reparabile nostri*
Arte sit.
Ib. *Et de Foemineo reparata est foemina iactu,*
O vtinam possem populos reparare paternis
Artibus.
Vir. 5. Aeneid. *Et quae seruetis reuocatum a morte* Dareta.
Ib. *— da flammam euadere classi*
Nunc pater, & tenues Teucrum res eripe leto.
Virg. 6. Aeneid. *Illum ego per flammas, & mille sequentia tela*
Eripui his humeris, medioq. ex hoste recepi.
Ib. *Si fratrem Pollux alterna morte redemit.*
Ib. *Eripe me his inuicte malis.*
Virg. 9. Aeneid *Quis deus o Musae tam saua incendia Teucris*
Auertit, tantos ratibus quis depulit ignes?
Ib. *— me raptum pugna, pretioue redemptum.*
Ouid. Epist. 3. *Si tibi ab Atrida pretio redimenda fuissem.*

Certe

Certe ego te in medio versantem turbine leti Catullus.
Eripui. Tib. lib. 4.
— in vno
Corpore seruat restituisse duos.

Redire.

Atque ipsa memores redeunt in tecta, suosque Virg. 1. Geor.
Ducunt, & grauido superant vix vbere limen.
— seraque reuertens Nocte domum. Virg. 4. Georg.
Vesper ubi e pastu vitulos ad tecta reducit. Ib.
Si patrios vnquam remeassem victor ad Argos. Vir. 2. Aeneid.
Nec mihi iam patriam antiquam spes vlla videndi. Ib.
Ipse vrbem repeto. Ib.
— omnemque reuerti per Troiam. Ib.
Qua gressum extuleram repeto Ib.
Me refero inde domum. Ib.
— arcemque reuiso. Ib.
— sero redux. Auctor.
— eadem vos vbere lato Vir. 3. Aeneid.
Accipiet reduces, antiquam exquirite matrem.
— vt iuuat pastas oues videre properantes domum. Hor. Epod. 2.
Vnde tibi reditum certo subtemine Parcae Hor. Epod. 13.
Rupere, nec mater domum
Caerula te reuehet.
— ne redire sit nefas, Hor. Epod. 16.
Neu conuersa domum pigeat dare lintea.
— quae poterunt reditus abscindere dulces. Ib.
Quae tibi polliceor reduci. Vir. 9. Aeneid.
Inde pedem victor multa cum laude reflexit. Catullus.
— e magna cum venerit vrbe Tib. lib. 1.
Serus inoffensum rettuleritq. pedem.
Cum primum pasti repetent praesepia tauri. Vir Eclog. 7.
Quam multo repetet Graecia multa Hor. 1 car. & 15.
— nunc retrorsum Ib. & 34.
Vela dare, atque iterare cursus

Cogor relictos.

Id. o.36. Qui nunc Hesperia sospes ab vltima.

Senec. in Her. fur. Gradumq. retro flectere haud vnquam sinunt.

Hor. 2. car. o. 7. Quis te redonauit Quiritem
Dijs patrijs, Italoq. calo,

Hor. 3. car. o. 14. Cæsar Hispana repetit penates
Victor ab ora.

Boet. lib. 4. Huc te si reducem referat via.

Virg. 6. Aeneid. Sed reuocare gradum.

Virg. 7. Aeneid. Ecce autem Inachijs sese referebat vb Argis.

Virg. 8. Aeneid. Exin se cuncti diuinis rebus ad vrbem
Perfectis referunt.

Virg. 9. Aeneid. — rursus perplexum iter omne reuoluens
Fallacis silua, simul & vestigia retro
Obseruata legit.

Virg. 10. Aenei. — metu versi, retroq. ruentes.

Ouid. Epist. 5. Littora Thessalia reduci tetigisse carina.

Ouid. epist. 10. — scelerate reuertere Theseu.

Id. Flecte ratem Theseu, versoq. relabere vento.

Ouid. Epist. 12. Sospes ad emonias, victorq. reuerteris vrbes.

Catullus. — abite
Illuc, vnde malum pedem attulisti.

Id. — cum te reducem fors prospera sistet.

Reformare.

Hor. 4. car. o. 15. — & vacuum duellis
Ianum Quirini clausit, & ordinem
Rectum, & vaganti frena licentia
Iniecit, amouitq. culpas,
Et veteres reuocauit artes.

Claud. 2. in cons. Hono. Firmatur senium iuris, priscamq. resumunt
Canitiem leges, emendanturq. vetusta,
Accedun tq. noua, talem sensere Solonem
Res Pandionia.

Re-

Refrigerare, & ri.

Hic in reducta valle Caniculæ — Hor. 1. car. o. 17.
vitabis æstus.
Nunc fluuij grauem solantis æstum. — Hora. 2. car. o. 5.
— fluuio cum forte secundo — Virg. 7. Aeneid.
Deflueret, ripaq. æstus viridante leuaret.
Vix mater gelida mæsta refecit aqua. — Ouid. epist. 13.
Qualis in aerij pellucens vertice montis — Catullus.
Riuus muscoso prosilit e lapide:
Dulce viatori lasso in sudore leuamen,
Cum grauis exustos æstus hiulcat agros.
Sed Canis æstiues ortus vitare sub vmbra — Tib. lib. 1.
Arboris, ad riuos prætereuntis aquæ.
— æsta tem nulla sibi mitigat vmbra. — Luca. 10 Phars.
— repetebam frigus, & vmbras, — Ouid. 7. Meta.
Et quæ de gelidis exibat vallibus, auram,
Aura petebatur medio mihi lenis in æstu:
Auram expectabam, requies erat illa labori:
Aura (recordor enim) venias cantare solebam,
Meq. iuues, intresq. sinus gratissima nostros,
Vtq. facis, releuare velis, quibus vtimur, æstus.
— gelido nunc flumine soles — Sil. Ita. lib. 15.
Frangebat nimias pectori.
Non aura gelido lenis afflatu fouet — Senec in Oedi.
Anhela flammis corda.
Fessa resedit humo, ventosque accepit aperto — Ouid. 3. Fast.
Pectore.
Fessus in herbosa posuit sua corpora terra — Ouid. 10. Meta
Ceruus, & arborea frigus ducebat ab vmbra.
— seductos nacta recessus — Ouid. 15. Meta.
Gurgitis inclusa sua membra refrigerat vnda.
Forte Venus blando quæsitum frigore somnum, — Claud. in Epith.
Viribus intexti gremio successerat antri.
Ora decet neglecta sopor fastidia amictum

Aestus,& exuto translucent pectore frondes.

Stat. 3. Syl. Forte dum Triuiæ dum littore ducimus vdo
Angustasq; fores, assuetaq; tecta grauamus
Frondibus,& patula defendimus arbore soleis.

Horat. Epist. — vbi gratior aura
Leniat,& rabiem canis,& momenta Leonis.

Auctor. Ceu dum grata sedens haurio frondibus
Vmbrati arbuteis frigora riuuli.

Vide,Vmbra.

Regnare. vide,Dominari.

Relinquere. vide, Deserere.

Renouare.

Virg. 2. Aeneid. Stat casus renouare omnes.

ib. Infandum regina iubes renouare dolorem.

Virg. 4. Aeneid. — & quæ sit rebus causa nouandis.

Ouid. 12. Meta. Semiremoq; nouat repetitum stipite vulnus.

Reparare. vide, Redimere.

Reperire. vide, Inuenire.

Replere.

Virg. 3. Geor. — ranisq; loquacibus explet.

Virg. 2. Aeneid. — & scrobibus superabit terra repletis.

Ib. Impleuitq; mero pateram.

— vte-

— *uterumque armato milite complent.* Virg. 2. Aeneid.
— *& late loca milite complent.* Ib.
— *magnum cratera corona Induit, impleuitq. mero.* Virg. 1. Aeneid.
Mox haustas aliter replere fossas. Statius.

Requiescere; vide, Otiari.

Resistere.

— *Vix nunc obsistitur illis,* Ouid. 1. Meta.
— *medio lapis obstitit aruo.* Ouid. 12. Meta.
— *ni fata resistant.* Vir. 4 Geor.
— *& spiritus oris Multa reluctanti obstruitur.* Ib.
Pellis & ad tactum tractanti dura resistit. Virg. 1. Georg.
Caliginosis imbriosior Auctor.
Obsistit Eurus malus.
Nec quisquam instantes Teucros, letumq. ferentes Virg. 11. Aeneid.
Sustentare valet telis, aut sistere contra.
Ergo nec clypeo iuuenis subsistere tantum, Ib.
Nec dextra valet, iniectis sic vndiq. telis
Obruitur.
Soli pro portis Messapus, & acer Atinas Virg. 12. Aeneid.
Sustentans aciem.
Applicat hic humeros ad magna saxa columnae, Ouid 5. Meta.
Tutaq. terga gerens, aduersaq. in agmina versus
Sustinet instantes.
Sustinet incursus, instantiaq. ora retardat. Ouid. 5 Meta.
Pro te vel solus densis obsistere turmis. T.b. lib. 4.
Verum etiam instanti laesa repugnat ouis. Prop. lib. 2.
— *oppugnare sagittis.* Prop. lib. 5.
Propositis frenis saepe repugnat equus. Ouid. 2. de rem.
— *ausus primusque obsistere contra.* Lucre. lib. 1.
— *manet ille cruentis* Stat. 2. Theb.
Angustus telis, & inexpugnabilis obstat:
Non aliter Getica, si fas est credere, Phlegra
Armatum immensus Briareus stetit aethera contra.

Re-

Resonare. vide, Echo.

Respondere.

Vir 3 Georg. *Nec responsa potest consultus reddere vates.*
Virg. 1. Aeneid. *— dictis respondent;*
Ib. *Sic Venus, at Veneris contra sic filius orsus.*
Vir. 2. Aeneid. *— hec tristia dicta reportat.*
Ib. *Ille nihil nec me quaerentem vana moratur.*
Ib. *— neque enim responsa dabantur.*
Vir. 3. Aeneid. *— pauca furenti subijcio.*
Virg. 4. Aeneid. *— locutum sic contra & ingressa Venus.*
Vir. 1. Aeneid. *— quaerenti talibus ille.*
Ib. *— audire, & reddere voces,*
Ouid. 1 Meta. *— nec mutua nostris Dicta refers.*
Hor. Epod. 7. *— responsum dare.*
Vir. Eclog. 1 *Hic mihi responsum primus dedit ille petenti.*
Ouid. 6 Metam. *Talibus ob, curam prosecuta est Pallada dictis.*
Virg. 6 Aeneid. *Atq. huic responsum paucis ita reddidit heros.*
Virg. 10. Aeneid. *Iupiter hec paucis: at non Venus aurea contra Pauca refert.*
Vir. 12. Aeneid *Olli sedato respondit corde Latinus.*
Virg. 11. Aene. *Auditis ille hec placide sic reddidit ore.*
Virg. 6. Aeneid. *Qua contra breuiter fata est Amphrysia vates.*
Ib. *Ille autem;*
Vir 7. Aeneid. *Dixerat, & dicta Ilioneus sic voce secutus.*
Ib. *— sic orsa vicissim Ore refert.*
Ib. *Tum contra Iuno.*
Vir 9. Aeneid. *Fusus huic contra.*
Ib. *Nisus ad hec.*
Ib. *— contra quem talia fatur.*
Virg. 12. Aeneid. *— sic Iuppiter orsus,*
Sic dea submisso contra Saturnia vultu.
Ouid. 3. Meta. *Irreprehensa dabat populo responsa petenti.*

— nul-

—nulliq. libentius vnquam Ib.
Responsura sono.
—audire queunt, aut reddere voces. Catullus.
Contra quæ mihi respondet Iuppiter ore.

Restare.

—superat pars altera curæ. Virg. 3. Georg.
Quod superest. Vir. 4 Georg.
—nec spes iam restat Iuli. Virg. 1. Aeneid.
—& flammis restantia Troiæ. Ib.
Iamque adeo super vnus eram. Virg. 2. Aeneid.
—capta superauimus vrbi. Ib.
Hoc solum nomen quoniam de coniuge restat. Vir. 4. Aeneid.
Et superesse virum de tot modo millibus vnum, Ouid. 1. Meta.
De fratrum turba pars exiguissima restat. Ouid. Epist. 14.
Haud multum terræ spatium restabat Eoæ. Luca 7. Pharf.
—quodq. est de parte diei exacti super. Sil. Ita. lib. 16.

Resurgere, & suscitare mortuum.

—sociosq. a morte reduxi. Vir. 4. Aeneid.
Possum crematos excitare mortuos. Hor. in Canid.
Num vanæ redeat sanguis imagini. Ho 1. car. o 24.
Nec si resurgat centimanus gigas. Hor 2 car. o. 17.
—adimisq. leto Diua puellas Hor. 3. car. o. 12.
—reddere vitam. Ouid. in Ib.
Dumq. redire voles æui melioris in annos. Ib.
Per quæ spiritus, & vita redit bonis Hora 4. car. o. 8.
Post mortem ducibus.
Et qua seruetis reuocatum a morte Darete. Virg 5. Aeneid.
—aliquem indignatus ab vmbris Vir. 7. Aeneid.
Mortalem infernis ad lumina surgere vita.
Mortua, crede mihi, tamen ad tua verba reuixi. Ouid. Epist. 12.
Et deus extinctum Cressis Epidaurius herbis. Prop. lib. 2.

Resti-

Restitui patrijs Androgeona focis.

Ovid. 2. Meta. *— animas tibi reddere ademptas*
Fas erit.

Mart. lib. 7. *Redderis heu quanto fatorum munere nobis*
Gustata lethes pene remissus aqua.
Perdiderant iam vota metum, securaq. flebat
Tristia, & lacrymis iamq. peractus eras.
Non tulit inuidiam taciti regnator Auerni,
Et raptas fatis reddidit ipse colos.

Mart. lib. 10. *— tibi si diu rogatam*
Lucem redderet Atropos.

Claud. 1. de rap. Pro. *Rursus corporeos animæ mittuntur in artus.*

Claud. de bel. Get. *— vidit*
Minoum rupto puerum prodire sepulchro,
Quem senior vates auium clangore repertum
Gramine restituit, mira nam munere sortis
Dulcia mella necem vitam dedit horridus anguis.
At tuus aduentus non vnum corpus ab vmbris,
Sed tot communi populos sub morte iacenteis,
Totaque Tartareis e faucibus oppida traxit.

Claud. de phœ. *Continuo dispersa vigor per membra volutus*
Æstuat, & venis redituiuus sanguis inundat.

Claud. de Chri. *Lazarus e tumulo, Christo inclamante, resurgit,*
Et dura mortis lex resoluta perit.

Stat. 1. Theb. *— & exangueis animare assueuerat vmbras.*

Retardare.

Virg. 5. Aeneid. *— surgenteis demoror Austros.*

Sen. in Aga. *— Alcides,*
Cui lege mundi Iuppiter rupta,
Roscida noctis geminauit horas,
Iussitq. Phœbum tardius celereis
Agitare currus, & suas lente
Remeare bigas candida Phœbe:
Retulitq. pedem alternis nomen

Stella

Stella quæ mutat, seq. mirata est
Hesperum dici: aurora mouit
Ad solitas vices caput, & relabens
Imposuit senis humero mariti.
Tardatiq. gradus. Stat. 1. Theb.
Tardius humenti noctem deiecit olympo Stat. 5. Theb.
Iuppiter.

Retia. Vide, Casses.

Retro.

Pone subit coniux. Virg. 2. Aeneid.
— tacere hos post terga iubemur. Ouid. 1. Met.
Et iustos lapides sua post vestigia mittunt. Ib.
— a tergo. Vir. 1. Geor.
nunc retrorsum vela dare Hor. 1 car. o. 34.
— retroq. ferentis Auersos passus. Ouid 12. Meta.
— pone, atque in terga ruentes. Sil. Ita. lib. 10
In caput alta suum labentur ab æquore retro Ouid. 1. Trist. Eleg. 7.
Flumina conuersis soloq. recurret equis,

Reuerti. Vide, Redire.

Rex. Vide, Heros.

Ridere.

Olli subridens hominum sator, atque deorum, Virg. 1. Aeneid.
Vultu, quo cœlum tempestatesq. serenat.
— dolis risit Cytherea repertis. Virg. 4. Aeneid.

Incipe

Vir. Eclog. 4. *Incipe parue puer risu cognoscere matrem.*
Hor. 1. car. o. 22. *Dulce ridentem.*
Mart. lib. 2. *Laxat perspicuo labella risu.*
Mart. lib. 1. *— & ridet demisso Nauia vultu.*
Virg. 5. Aeneid. *— risit pater optimus olli.*
Virg. 9. Aeneid. *Olli subridens sedato pectore Turnus,*
Catullus. *Ridete quicquid est domi cachinnorum.*
Id. *Torquatus, volo, paruulus*
Matris e gremio suæ
Porrigens teneras manus,
Dulce rideat ad patrem,
Sed micante labello.
Tib. lib. 3. *Nec bene mendaci risus componitur ore.*
Statius. *Risus, & e nostro veniebant gaudia vultu.*
Ouid. 3. de art. *Nec sua perpetuo contendant ilia risu,*
Sed leue nescio quid, fœmineumq. sonent.
Est qua peruerso distorqueat ora cachinno,
Cum risit, læta est altera, flere putes.
Illa sonat raucum, quiddam atq. inamabile ridet,
Vt rudit a scabra turpis asella mola.
Hora. de art. po. *Romani tollent equites, peditesq. cachinnum.*
Lucre. lib. 5. *Vnde oriebantur risus, dulcesq. cachinni.*
Ouid. 4. Meta. *Deq. sinu matris ridentem, & parua Learchum*
Brachia tendentem.
Iuue. sat. 10. *Ad quem subridens.*
Iuue. sat. 3. *— rides? maiore cachinno*
Concutitur.
Iuue. sat. 10. *Perpetuo risu pulmonem agitare solebat*
Democritus.
Pers. sat. 3. *His populus ridet, multumque torosa iuuentus*
Ingeminat tremulos naso crispante cachinnos.
Ouid. 4. Fast. *— risit, & aer*
Protinus ex illa parte serenus erat.
Claud. in eos. *Qui lætis risum salibus mouisse facetus.*
Hor. 2. ser. sat. 8. *— varius mappa compescere risum*
Vix poterat.

Riga-

Rigare.

Exigua quantum gelidus ros nocte reponet. Virg.2.Georg.
Florentesq. secant herbas, fluuiosq. ministrant. Vir 3.Georg.
Et ros in tenera pecori gratissimus herba est. Ib.
Irriguumq. bibant violaria fontem. Vir.4.Geor.
— *& amicos Irriget imbres.* ib.
— *rorem late dispergit amarum.* ib.
— *& rorantia vidimus Astra* Virg. 3. Aeneid.
— *rorant pennaque, sinusque.* Ouid.1. Meta.
— *libatos irrorauere liquores* ib.
Vestibus & capiti.
— *& perenni*
Roris effulgent adamante caltha. Auctor.
— *herbas semper intacto fouet amne.* Id.
Quos Hamadryades dea Catullus.
Ludicrum sibi roscido
Nutriunt humore.
Tunc bibit irriguas fertilis hortus aquas. Tib lib.2.
Non operosa rigat Martius antra liquor. Prop.lib.3.
Ipse potes riuos ducere lenis aqua. Ouid.1.de reme.
In loca nonnumquam siccis arentia glebis,
De prope currenti flumine manat aqua.
Sole licet, siccaq. siti peritura laborem,
Irrigua dabitur non mihi sulcus aqua. Ouid. de nuce.
— *herba gemmantes rore recenti.* Lucre. lib.2.
Sparsaq. calesti rore madebit humus. Ouid.1.Fast.
Cum latet atherea spargite semen aqua. Ib.
Mollis erat tellus rorata mane pruina. Ouid.3.Fast.
Canuerint herba rore recente quater. Ib.
Tempus erat, vitrea quo primum terra pruina Ouid.
Spargitur.

Ripa. Vide, Littus.

Riuus. Vide, Fons, et Flumen.

Robustus. Vide, Assuescere, et Labor, *et Pons.*

Roma, Romanus.

Virg. 1 Aeneid. — *atq. alta mœnia Romæ.*
Ib. — *& Mauortia condet*
Mœnia, Romanosq. suo de nomine dicet.
Ib. *Romanos rerum dominos, gentemq. togatam.*
Virg. 4. Aeneid. — *Romanas inuidet arces.*
Ib. — *regnum Italiæ, Romanaq. tellus.*
Hor. 1. car. o. 1. — *nobilium turba Quiritium.*
Ib. o. 2. *Lætus intersis populo Quirini.*
Mart. lib. 5. — *domina qui natus in vrbe est*
Mart. lib. 1. *Crede mihi nimium Martia turba sapis.*
Mart. lib. 2. *Martia non vidit maius arena nefas.*
Hor. 4. car. o. 3. *Romæ principis vrbium.*
Dignatur soboles.
Ib. o. 4. — *optima Romulæ Custos gentis*
Vir. 6. Aeneid. *En huius nate auspicijs illa inclita Roma*
Imperium terris, animos æquabit olympo,
Septemq. vna sibi muro circundabit arces.
Sil. Ita lib. 1. — *cælo se gloria tollit æneadum.*
Virg. 7. Aeneid. — *nunc maxima rerum Roma colit.*
Claud. 3. in lau. Stili. — *Mauortia plebes.*
Vir. 8. Aeneid. *Cum muros, arcemq. procul, & rara domorum*
Tecta vident, quæ nunc Romana potentia cælo
Aequauit.
Ib. *Romanæ conditor arcis.*
Ib. *Romulidis, Tatioque seni, Curibusq. seueris.*
Lucre. lib. 4. *Romulidarum arcis seruator candidus anser*
— *alu-*

— a lupane. Auctor.
Tybris altorum celebrata lambens Mœnia fratrum?
— quæ nouum Adducunt operi Romuleo decus. Id.
— dominamq. passim visere Romam. Id.
— Romule sanguis. Id.
— sola Prætexuisti Remula molibus. Id.
— quod amœna crebro Id.
Fortium gaudens videt vrbs Quiritum. Id.
Martia terra faue. Id.
— diua prece vincis vrbis Sixtus audita. Ouid 15 Met.
Iamq. caput rerum Romanam intrauerit vrbem. Catullus.
— Romuliq.
Antiquam, at solita es, bona
Sospites ope gentem.
Disertissime Romuli nepotum. Id.
Romulus æterna nondum fundauerat vrbis Tib.lib.2.
Mœnia, consorti non habitanda Remo.
Regna ue prima Remi. Prop lib.1.
Septem vrbs alta iugis toti quæ præsidet orbi. Prop.lib.3.
Sed septem iuga, Martiumq. Tybrim. Statius.
Atq. vbi Romuleas velox penetraueris arces, Id.
Continuo dextra flaui pete Tybridis oras.
Sed quæ de septem totum circunspicit orbem Ouid.1.Trist.Eleg.4
Montibus, imperij Roma, deumq. locus. Stat.1.Syl.
Vos mihi quæ latium, septenaq. culmina nymphæ
Inclitis, Tybrimq. nouis attollitis vndis.

Ros, et Rorare, vide, Rigare.

Rotundus. Vide, Glomerari.

Rubere, Rubeus.

Sanguineisq. inculta rubent auiaria baccis. Virg.2.Georg.
Ante nouis rubeant quam prata coloribus. Virg.4.Georg.
— & tuo Cruore rubros obstetrix pannos lauit. Hor. in palin.

Virg. 1. Georg. *At si virgineum suffuderit ore ruborem*

Vir. Eclog. 10. *— quem vidimus ipsi*
Sanguineis ebuli baccis, minioq. rubentem.

Mart. lib. 5. *Et cocco rubeat superbus index.*

Ouid. 3. Meta. *Pectora traxerunt tenuem percussa ruborem:*
Non aliter quam poma solent, quæ candida parte,
Parte rubent, aut vt varijs solet vua racemis
Ducere purpureum nondum matura colorem.

Sene. in Her. *Nec sidonio mollis aheno*
Repetita bibit lana ruboreis.

Prop. lib. 2. *Vt Mæotica nix minio si certet Ibero.*

Ouid. 10. Meta. *Inq. puellari corpus candore ruborem*
Traxerat: haud aliter quam cum super atria velum
Candida purpureum, similem dat, & inficit vmbram.

Tib. lib. 3. *Vt iuueni primum virgo deducta marito,*
Inficitur teneras ore rubente genas:
Vt cum contexunt Amarantis alba puellæ
Lilia, & autumno candida mala rubent.

Vide, Pudor.

Rubigo.

Vir. 1. Georg. *Nec scabie, & salsa lædit rubigine ferrum.*

Vir. 1. Geor. *Exesa inueniet scabra rubigine pila.*

Ib. *— vt mala culmos esset rubigo.*

Catullus. *Squalida desertis rubigo infertur aratris.*

Prop lib 2. *Sed tamen obscura teritur rubigine mucro*
Ferreus.

Luca 1. Pharf. *Et scabros nigra morsu rubiginis enses.*

Sil. Ita. lib 7. *— plenos rubiginis enseis.*

Ouid. 1. de pon. *Roditur vt scabra positum rubigine ferrum.*

Claud. 2. in Iae. *— nigras rubigine falceis,*
Exesosq. situ cogit splendore ligoneis.

Stat. 3. Theb. *— fessa putri rubigine tela,*
Horrentesq. situ gladios.

Ouid. 1. de pon. *Roditur vt scabra positum rubigine ferrum.*

Rui-

Ruina. Vide, Diruere.

Rupes.

Saxa per & scopulos. Virg. 3. Georg.
— scopulis pendentibus antrum. Virg. 1. Aeneid.
— sub rupe cauata ib.
Hinc, atque hinc vasta rupes geminiq. minantur. Ib.
In calum scopuli.
— viuoque sedilia saxo. Ib.
Obiecta salsa spumant aspergine cautes. Virg. 3. Aeneid.
Hos Helenus scopulos hac saxa horrenda canebat. Ib.
Hinc altas cautes, proiectaq. saxa. Ib.
— sed duris genuit te cautibus horrens Caucasus. Virg. 4. Aeneid.
— alta sub rupe canet. Virg. Eclog. 1.
Dumosa pendere procul de rupe videbo. Ib.
Siue te rupes & acuta leto Hor. 3. car. o. 4.
Saxa delectant.
— & infames scopulos Acroceraunia. Ho. 1. car. o. 3.
Leuia personuere saxa. Ib. o 17.
— socium quoq. saxea moles Oppressit. Ouid. 12. Meta.
Stabat acuta silex, pracisis vndiq. saxis, Virg. 8. Aeneid.
Spelunca dorso insurgens, altissima visu,
Dirarum nidis domus opportuna volucrum.
Est procul in pelago saxum, spumantia contra Vir. 5. Aeneid.
Littora, quod tumidis submersum tunditur olim
Fluctibus.
Summa petit scopuli, siueq. in rupe resedit. ib.
Concusse cautes, & acuto in murice remi Ib.
Obnixi crepuere.
Iamprimum saxis suspensam hanc aspice rupem, Virg. 8. Aeneid.
Disiectaq. procul moles, desertaq. montis
Stat domus, & scopuli ingentem traxere ruinam.
— saxo, atq. ingenti fragmine montis. Virg 9. Aeneid.

Virg. 10. Aeneid. — *saxum Haud partem exiguam montis.*
Ib. — *magno vellit dum pondere saxum.*
Ib. — *atq. ingenti fragmine montis occupat os.*
Per rupes, scopulosq. aditusq. carentia saxa,
Quaq. est difficilis, quaq. est via nulla sequuntur.
Ouid. Epist. 4. — *nec me salebrosa mouebunt saxa.*
Tib. lib. 2. *Quam mallem in gelidis montibus esse lapis:*
Stare vel insanis cautes obnoxia ventis,
Naufraga quam vasti tunderet vnda maris.
Luca 3. Phars. *At saxum quoties ingenti verberis ictu*
Excutitur, qualis rupes, quam vertice montis
Abscidit impulsu ventorum adiuta vetustas.
Luca 4. Phars. *Attollunt campo gemina iuga saxea rupes.*
Sil. Ita. lib. 1. — *fidum sibi corripit ingens*
Aggere conuulso saxum, & nitentis in ora
Deuoluit, pronoq. silex ruit incitus ictu:
Subsedit duro concussus fragmine muri.
Sil. Ita. lib. 9. *Tum silicem scopulo auulsum, quem montibus altis*
Detulerat torrens, raptum contorquet in ora
Turbidus incusse crepuerunt vulnere malae.
Stat. 2. Theb. *Saxum ingens, quod vix plena ceruice gementes*
Vertere humo, murisq. valent inferre iuuenci,
Rupibus auellit, dein toto sanguine nixus
Sustinet immanem quaerens librare ruinam.

Vide, Immobilis.

Sacrificare.

Virg. 2 Georg. — *qualem pateris libamus, & auro*
Inflauit cum pinguis ebur Tyrrhenus ad aras,
Lancibus & pandis fumantia reddidimus exta.
Ib. — *& maxima taurus Victima.*
ib. *Ergo rite suum Baccho dicemus honorem*
Carminibus patrijs, lancesq. & liba feremus,
Et ductus cornu stabit sacer hircus ad aram,

Pin-

Pinguiaq. in verubus torrebimus exta colurnis.
— iam nunc solemnes ducere pompas Virg. 3. Geor.
Ad delubra iuuat, cæsosq. videre iuuencos.
Sæpe in honore Deum medio stans hostia ad aram, Ib.
Lanea dum niuea circundatur infula vitta,
Inter cunctantes cecidit moribunda ministros,
Aut siquam ferro mactauerat ante sacerdos,
Inde neque impositis ardent altaria fibris,
Nec responsa potest consultas reddere vates.
— Panchæis adolescunt ignibus aræ. Vir. 4 Georg.
— tu munera supplex ib.
Tende petens pacem, & faciles venerare Napæas.
Placatum Euridicen vitula venerabere cæsa. Ib.
Quatuor eximios præstanti corpore tauros Ib.
Delige, & intacta totidem ceruice iuuencas,
Quatuor his aras alta ad delubra Dearum
Constitue, & sacrum iugulis demitte cruorem.
— & quisquam numen Iunonis adoret Vir. 1. Aeneid.
Preterea, aut supplex aris imponat honorem?
Multa tibi ante aras nostra cadet hostia dextra. ib.
— vbi templum illi centumq Sabæo Ib.
Thure calent aræ, sertisq. recentibus halant.
— simul diuum templis indicit honorem. Ib.
Dixit, & in mensa laticum libauit honorem. Ib.
Laocoon ductus Neptuno forte sacerdos Virg. 2. Aeneid.
Solemnes taurum ingentem, mactabat ad aras.
Sic fatus meritos aris mactabat honores,
Taurum Neptuno, taurum tibi pulcher Apollo.
— tendoq. supinas Ib.
Ad cælum cum voce manus, & munera libo
Intemerata focis, perfecto lætus honore.
Arisque reponimus ignem. Ib.
— passis de litore palmis Ib.
Numina magna vocat, meritosq. indicit honores.
Lustramurq Ioui, votisq. incendimus aras. Ib.
Solemnes tum forte dapes, & tristia dona Ib.
Libabat cineri Andromache, manesq. vocabat

Hectoreum ad tumulum, viridi quem caspite inanem,
Et geminas, causam lachrimis, sacrauerat aras.
Ib. Hic Helenus casis primum de more Iuuencis
Exorat pacem diuum, vittasq. resoluit
Sacrati capitis.
Ib. *Et positis aris iam vota in littore solues,*
Purpureo velare comas adopertus amictu,
Ne qua inter sanctos ignes in honore deorum
Hostilis facies occurrat, & omnia turbet:
Hunc socij morem sacrorum, hunc ipse teneto,
Hac casti maneant in relligione nepotes.
ib. *Iunonis magna primum prece numen adora,*
Iunoni cane vota libens, dominamque potentem
Supplicibus supera donis.
Ib. *— rite*
Iunoni Argiua iussos adolemus honores.
Ib. *— nos munera templis*
Quippe tuis ferimus, famamque fouemus inanem.
Ib. *Vidi thur ciremis cum dona imponeres aris'.*
Stat.5.Theb. *— alta etiam superum delubra vaporant,*
Promissasq. trahunt pecudes, niger omnibus aris
Ignis, & nullis spirat deus integer extis.
Vir.4. Aeneid. *Principio delubra adeunt, pacemque per aras*
Exquirunt: mactant lectas de more bidentes
Legifera Cereri Pheboque patriq. lyeo
Ipsa tenens dextra pateram pulcherrima Dido
Candentis vacce media inter cornua fundit
Aut ante ora deum pingues spatiatus ad aras
Instauratq. diem donis: pecudumque reclusis
Pectoribus inhians spirantia consulit exta.
Ib. *Hic Ammone satus, rapta Garamantide nympha*
Templa Ioui centum latis Immania regnis
Centum aras posuit, vigilemque sacrauerat ignem
Excubias diuum aternas, pecudumque cruore
Pingue solum, & varijs florentia limina sertis,
Isque amens animi, & rumore accensus amaro
Dicitur ante aras media inter numina diuum

Multa

Multa Iouem manibus supplex orasse supinis.
— quis sit laturus in aras Thura. Ouid 1. Met.
Libidinosus immolabitur caper. Hor. Epod. 10.
Imprimis venerare deos, atque annua magna Virg. 1. Geor.
Sacra refer Cereri.
Votaq. seruati soluent in littore nautæ. Ib.
Namq. erit ille mihi semper Deus, illius aram Vir. Eclog. 1.
Sæpe tener nostris ab ouilibus imbuet agnus.
Bis senos cui nostra dies altaria fumant. Ib.
Nunc & in vmbrosis Fauno decet immolare lucis, Hor. 1 car o 4.
Seu poscat agna siue malit hœdo.
— Mactata veniet lenior hostia. Ib. o. 16.
Et thure, & fidibus iuueat Ib. o. 36.
Placare, & vituli sanguine debito
Custodes Numidæ deos.
Cælo supinas si tuleris manus, Hor. 3. car o. 23.
Si thure placaris, & orna
Fruge lares, auidaq. porca.
Hic patrio de more Ioui cum sacra parassent, Ouid. 12. Met.
Vt venus accensis incanduit ignibus ara.
Festa dies aderat, qua Cigni victor Achilles Ib.
Palladа mactata placabat sanguine vaccæ,
Cuius vt imposuit prosecta calentibus aris,
Et dijs acceptus penetrauit in æthera nidor.
Annua vota tamen, solemnesq. ordine pompas Vir. 5. Aeneid.
Exequerer, strueremq. suis altaria donis.
Dij, quibus imperium pelagi, quorum æquora curro, Ib.
Vobis lætus ego hoc candentem in littore taurum
Constituam ante aras voti reus, extaq. salsos
Porriciam in fluctus, & vina liquentia fundam.
Duc nigras pecudes, ea prima piacula sunto, Virg. 6. Aeneid.
Forte die solemnem illo rex Arcas honorem Virg. 8. Aeneid.
Amphitrioniadæ magno, diuisq. ferebat
Ante vrbem in luco: Pallas huic filius vna,
Vna omnes iuuenum primi, pauperq. senatus
Thura dabant, trepidusq. cruor fumabat ad aras.
— dijs Italis votum immortale sacrabat: Ib.

Omni-

Omnibus in templi matrum chorus, omnibus ara:
Ante aras terram cæsi strauere iuuenci.
Virg 9. Aeneid. *Ipse sibi ad tua templa feram solemnia dona,*
Et statuam ante aras aurata fronte iuuencum
Candentem pariterq. caput cum matre ferentem.
Iam cornu petat, & pedibus qui spargat arenam.
Virg 10 Aenei. *— & tua larga*
Sæpe manu multisq. onerauit limina donis.
Virg 11. Aeneid. *— vota facit, cumulatq. altaria donis.*
Vir. 12. Aeneid. *— tum rite sacratas*
In flammam iugulant pecudes, & viscera viuis
Eripiunt, cumulentq. oneratis lancibus aras.
Tib lib. 1. *Tunc vitula innumeros lustrabat cæsa iuuencos,*
Nunc agna exigui est hostia parua soli.
Agna cadet vobis quam circum rustica pubes
Clamet, io messas, & bona vina date.
Ib. *Hic placatus erat, seu quis libauerat vuam,*
Seu dederat sancta spicea serta comæ:
Atq. aliquis voti compos liba ipsa ferebat,
Postq. comes purum filia parua fauum.
Ouid. 3. de pont. *Sed prius imposito sanctis altaribus igne,*
Thura fer ad magnos vinaq. pura deos:
E quibus ante omneis Augusti numen adora.
Tib. lib 2. *Cernite fulgentes vt eat sacer agnus ad aram,*
Vinctaq. post olea candida turba comas.
Tib lib 4. *Paruaq. cælestes pacauit mica, nec illis*
Semper inaurato taurus cadit hostia cornu.
Ib. *Iam celeber, iam lætus eris, cum debita reddet*
Certatim sanctis lætus vterq. focis.
Prop. lib. 3. *Inde coronatas vbi thure piaueris aras.*
Prop. lib. 4. *Sacra facit vates, sint ora fauentia sacris,*
Et cadat ante meos icta iuuenca focos.
Cera Philetæis certet Romana corymbis,
Et Cyrenæas vrna ministret aquas.
Costum molle date, & blandi mihi thuris honores,
Terq. focum circa laneus orbis eas.
Statius. *Centum Thespiacis odora lucis*

Stent

Stent altaria, victimaq. centum,
Quas Dirce lauat, aut alit Cithæron.
Protinus egressa superis, quibus insula sacra est, Ouid. Epist. 10.
Flaua salutatis thura, merumq. damus:
Dumq. parens aras votiuo sanguine tingit,
Festaq. fumosis ingerit exta focis.
Exin clauigeri veneratus numinis aras, Sil. Ita. lib. 5.
Captiuis onerat donis.
Ite igitur pueri, linguis, animisq. fauentes, Iuue. sat. 12.
Sertaq. delubris, & farra imponite cultris,
Ac molleis ornate focos, glebamq. virentem:
Iam sequar, & sacro, quod præstat, rite peracto
Inde domum repetam, gracileis vbi parua coronas
Accipiunt fragili simulacra nitentia cera:
Heic nostrum placabo Iouem, laribusq. paternis
Thura dabo, atq. omneis violæ iactabo colores.
— altaria fument
Centum festa Ioui, centum cadat hostia cultris.
Thabis læta dies adest, Sen. in Her. fur.
Aras tangite supplices,
Pingueis cædite victimas:
Permistæ maribus nurus
Solemneis agitent choros.
Nunc sacra patri victor, & superis feram, Ib.
Cæsisq. meritas victimis aras colam. Ib.
Date thura flammis. Nate manantes prius
Manus cruenta cæde, & hostili expia.
Vtinam cruorem capitis inuisi deis
Libare possem, gratior nullus liquor
Tinxisset aras, victima haud vlla amplior
Potest, magisq. opima mactari Ioui,
Quam rex iniquus.
Opima sanctas victima ante aras stetit: Sene. in Oedi.
In vota superos voce solemni voca,
Arasq. dono thuris Eoi extrue.
— cur quamuis aliorum numina placem, Ouid. 1 Fast.
Iane tibi primum thura, merumq. fero?

Thura

Ib. *Thura sacerdotes pacalibus addite flammis,*
Albaq. profusa victima fronte cadat:
Vtq. domus, quæ præstat eam cum pace perennet,
Ad pia properas vota rogate deos.

Saga. Vide, Incantare.

Sagitta.

Virg. 1. Aeneid. *Succinctam pharetra.*
Vir. 4. Aeneid. *— hæret lateri lethalis arundo.*
Ib. *Tela sonant humeris.*
Ib. *Cui pharetra ex humero.*
Virg. 1. Aeneid *Constitit hic arcumq. manu celeresq. sagittas.*
Corripuit.
Virg. 1. Georg *Exesa inueniet scabra rubigine pila.*
ib. *— paribus concurrere telis.*
Hor 1. car o. 15. *— & calami spicula Gnosii.*
ib o. 22 *Non eget Mauri iaculis, nec arcu,*
Nec venenatis grauida sagittis
Fusce pharetra.
ib o. 29. *Doctus sagittas tendere sericas*
Arcu paterno.
Hor. 2 car. o. 16. *— Medi pharetra decori.*
Hora. 3 car o. 6. *— ille Missilibus melior sagittis.*
Ouid. in ib. *Hæreat in fibris fixa sagitta tuis.*
Ouid. 12. Meta. *Nil tamen emissi proficit acumine ferri.*
Ib. *Figitur hinc duplici Gryneus in lumina ramo,*
Eruiturq. oculos, quorum pars cornibus hæret.
Ouid. 5. Meta. *Fraxineam quatiens ærata cuspidis hastam.*
Virg. 8. Aeneid. *— teliq: volatile ferrum.*
Virg. 12. Aenei. *— pars missile ferrum corripiunt.*
Ib. *— stridens alis allapsa sagitta est*
Vir. 5. Aeneid. *Gnossia bina dabo leuato lucida ferro*
Spicula.

Alter

Alter Amazoniam pharetram, plenamq. sagittis — Ib.
Threicijs, lato quam circum amplectitur auro
Balteus, & tereti subnectit fibula gemma.
— volucri qui fixit arundine malum. — Ib.
— iaculo celerem leuibusq. sagittis. — Vir. 9. Aeneid.
Confixiq. tuis telis, & pectora duro — Ib.
Transfossi ligno veniunt.
Sed magnum stridens contorta phalarica venit. — Ib.
— it toto turbida cælo — Virg 12. Aeneid.
Tempestas telorum, ac ferreus ingruit imber.
— curuataq. cuspide pila, — Luca 1. Pharf.
Telorum nimbo peritura. — Luca 4. Pharf.
— tortilibus vibrata phalarica neruis. — Luca 6. Pharf.
— iaculis, ferroq. volanti. — Luca 7. Pharf.
— sed non formosius isto — Ouid. 7. Metã.
Viderunt oculi telum iaculabile nostri.
— ferroq. micantia tela — Stat 2 Theb.

Vide, Iaculari.

Saltare.

Mollibus in pratis vnctos saliere per vtres. — Virg. 2 Georg.
— equitem docuere sub armis Insultare solo. — Vir. 3. Georg.
Nec saltu superare viam sit passus. — ib.
— neque oues, hœdique petulci Floribus insultent. — Virg. 4. Geor.
— & saltu supra venabula fertur. — Virg 9. Aeneid.
Tum demum præceps saltu sese omnibus armis — ib.
In fluuium dedit. — Sil. Ita lib. 8.
— transmittere saltu Muralis fossas. — Sil. Ita. lib. 12.
— & saltu transmittitur alite Ganges. — Sil. Ita. lib. 14.
— vel dimensi spatia improba campi
Transiret velox saltu.
Saltandi dociles. — Claud. 1. in Eu.
— saltu præceps defertur. — Stat 2. Theb.

Salutare.

Virg. 5. Aeneid. *Italiam læto socij clamore salutant.*
Mart. lib. 2. *Mane salutatum venio, tu diceris isse*
Ante salutatum.
Ib. *Quod te nomine iam tuo saluto.*
Mart. lib. 5. *Nunquam dici aue.*
Mart. lib. 4. *Cui non mane feras irrequietus, aue.*
Ib. *— dominum regemq. salutas.*
Ib. *— nullum resalutas.*
Mart. lib. 1. *Scriberet hesterna patri cum luce salutem,*
Næuia lux, inquit, Næuia lumen aue.
Ib. *Vade salutatum pro me liber.*
Ouid. 14. Meta. *— dicta, acceptaq. salute.*
Vir. 7. Aeneid. *Continuo, salue fatis mihi debita tellus,*
Vosq. ait, o fidi Troia saluete penates.
Ouid. 6. Meta. *— natamq. nepotemq.*
Absentes pro se memori rogat ore salutent.
Ib. *Vt tamen accessit natus, matriq. salutem*
Attulit.
Catullus. *Salue teq. bona Iuppiter auctet ope.*
Id. *Atq. imperpetuum frater aue, atque vale.*
Tib. lib. 3. *Sed primum Nympham larga donate salute.*
Mart. lib. 5. *Sæpe salutatus, nunquam prior ipse salutas.*
Statius. *Quid sic cum bene mane semicrudus*
Illatam tibi dixero salutem,
Et tu me vicibus demi salutes.
Id. *Cui primum solito vulgi da more salutem;*
Mox incusa modis hæc reddere verba memento.
Mart. lib. 5. *Aue latinum, χαῖρε non potest græcum,*
Si fingere istud me putas, salutemus.
Ouid. 4. de pon. *Quo nunc nostra manus perscriptum fungitur, esset*
Lingua salutandi munera facta sui.
Mart. lib. 10. *Mane salutator limina mille feras.*
Manil. lib. 5. *— vnumq per omnia verbum*
Mane salutandi portans communis amicus.

San-

Sancti.

— tanta ne animis cœlestibus iræ. Virg. 1. Aeneid.
— per superos & conscia numina veri. Virg. 2. Aeneid.
O quam te memorem virgo (namq. haud tibi vultus Vir. 1. Aeneid.
Mortalis, nec vox hominem sonat) o dea certe.
— confessa deam qualisq. videri Vir. 2. Aeneid.
Cœlicolis, & quanta solet.
— inimicaque Troia Numina magna deum. Ib.
Affaturque deos & sanctum sydus adorat. ib.
— non hæc sine numine diuum Eueniunt. ib.
Cœliculum regi supero. Virg. 3. Aeneid.
— diuisque ferebam Auspicibus cœptorum operum. ib.
— numina magna vocat. ib.
— cuncti sua ferunt numine diui. ib.
— per sydera testor, Per superos. ib.
— a fronte potentes Ouid. 1. Meta.
Calicola, clariq. suos posuere penates.
— gelidaq. diuos morte carentes,
— & adscribi quietis Hor. 2 car. o. 8.
Ordinibus patiar deorum. Ib o. 3.
Dij maris, & terra, quiq. his meliora tenetis Ouid. in Ib.
Inter diuersos cum Ioue regna polos.
Omnes cælicolas, omnes supera alta tenentes, Vir 6. Aeneid.
Cælestum vis magna iubet. Virg 7. Aeneid.
Si tamen hoc superi cernunt, si numina diuum Ouid. 6. Metam.
Sunt aliquid.
— sed scilicet vltima semper
Expectanda dies homini est, diciq. beatus Ouid. 3. Meta.
Ante obitum nemo, supremaq. funera debet
— sanctis decedere Diuis. Catullus.
— nec diuum corpora sancta. Lucre. lib. 1.
Immortalibus de diuis. Lucre. lib. 5.
Complexus astra est, colitur & templis deus, Sene. in Octa.

Sani-

Sanitas. Vide, Incolumitas.

Sanguinare, sanguis.

Virg. 3. Georg. *— lauit ater corpora sanguis.*
Ib. *Profuit incensos æstus auertere, & inter*
Ima ferire pedis salientem sanguine venam.
Ib. *Ac vix suppositi tinguntur sanguine cultri,*
Summaque ieiuna sanie infuscatur arena.
Ib. *— & naribus ater sanguis.*
Ib. *— & mixtum spumis vomit ore cruorem.*
Virg. 2. Aeneid. *Squalentem barbam, & concretos sanguine crines.*
Ib. *Dardanium toties sudarit sanguine littus.*
Vir. 3. Aeneid. *— hinc atro liquuntur sanguine guttæ,*
Et terram tabo maculant.
Ib. *Alter & alterius sequitur de cortice sanguis.*
Ib. *— haud cruor hic de stipite manat.*
Ib. *— domus sanie dapibusque cruentis*
Intus opaca ingens.
Ib. *— sanieq. aspersa natarent,*
Limina, vidi atro cum membra fluentia tabo
Manderet.
Ib. *— saniem eructans, ac frustra cruento*
Per somnum commista mero.
Ib. *Luminis effossi fluidum lauit inde cruorem.*
Virg. 9. Aeneid. *Voluitur ille vomens calidum de pectore flumen.*
Stat. 1. Theb. *— vndantes sanguine vultus.*
Vir. 4. Aeneid. *— & sparsos fraterna cæde penates.*
Ib. *— pecudumque cruore Pingue solum.*
Ib. *Fusaque in obscœnum se vertere vina cruorem.*
Ib. *— ensemque cruore Spumantem sparsaq. manus.*
Ouid. 1. Meta. *— saxoq. cruentum*
Deiicit, & maculat præruptam sanguine rupem.
Hor. Epod. 5. *Et vncta turpis oua ranæ sanguine.*

Vt

Vt immerentis fluxit in terram Remi, Hor. Epod. 7.
Sacer nepotibus cruor.
— atro delibutus Hercules Nessi cruore. Hor. in palin.
— & tuo Ib.
Cruore rubros obstetrix pannos lauit.
— bis sanguine nostro Vir. 1. Georg.
Emathiam, & latos Æmi pinguescere campos
Quis non latino sanguine pinguior Hora. 2. car. o. 1.
Campus.
— quod mare Daunicæ Ib.
Non decolorauere cædes,
Quæ caret ora cruore nostro.
— nec Siculum mare Ib. o. 12.
Pœno purpureum sanguine.
— & penetralia ib. o. 13
Sparsisse nocturno cruore.
Infecit æquor sanguine punico. Ho. 3. car. o. 6.
— saniesq. manet Ore trilingui Ib. o. 11.
— nam gelidos inficiet tibi Ib. o. 13.
Rubros sanguine riuos.
Perfusam multo natorum sanguine terram Ouid. 1. Meta.
Immaduisse ferunt. calidumq. animasse cruorem.
Vt qui perfusam miserorum cæde procorum Ouid. in Ib.
Ipse suo melius sangine tinxit humum
Vt cruor Herculeos abiit diffusus in artus. Ib.
Sanguine Tlepolemus Lyciam tepefecerat hastam. Ouid. Epist. 1.
Etioneas impleui sanguine Thebas. Ouid. 12. Meta.
Vel cum purpureus populari cæde Caycus
Fluxit.
Sanguinis ille globos pariter, cerebrumq. merumq. Ib.
Vulnere, & ore vomens,
Cumq. atro missos sputantem sanguine dentes. Ib.
Pars fluit in barbam, concretaq. sanguine gaudet. Ib.
— & ipse suo madefactus sanguine fugit. Ib.
— plenoq. e guttura fluxit Ib.
Inq. toras, inq. ipsa niger carchesia sanguis.
— multo rubefacta cruore. Ib.

Ouid. 5. Meta. — *& positas aspergit sanguine mensas.*
Ib — *rutilum venit ille cruorem.*
Ib. *Sanguine quo late tellus madefacta tepebat.*
Virg. 9. Aeneid. — *truncumq. relinquit*
Sanguine singultantem, atro tepefacta cruore
Terra toriq. madent.
ib. *Purpuream vomit ille animam, & cum sanguine mista*
Vina refert moriens.
Virg. 10. Aenei. — *inundant sanguine fossa.*
Virg. 11. Aeneid. — *aptat rorantes sanguine cristas.*
Virg. 8. Aeneid. — *semperq. recenti*
Cade tepebat humus, foribusq. affixa superbis
Ora viri tristi pendebant pallida tabo,
Vir. 12. Aeneid. — *recalent nostro Tiberina fluenta*
Sanguine adhuc.
Ib. — *& nostro sequitur de vulnere sanguis.*
Ib. — *vbi plurima fuso sanguine terra madet.*
Virg. 11. Aeneid. *Sanguinis ille vomens riuos cadit, atque cruentam*
Mandit humum, moriensq. suo se in vulnere versat.
Virg. 10. Aenei. — *& terra subleuat ipsum*
Sanguine turpantem comptos de more capillos.
Vir. 5. Aeneid. *Sanguine cernis adhuc, sparsoq. infecta cerebro.*
ib. — *crassumq. cruorem*
Ore reiectantem, mistosq. in sanguine dentes.
Virg. 6. Aeneid. *Et Tibrim molto spumantem sanguine cerno.*
Virg. 7. Aeneid. *Quam magis effuso crudescunt sanguine pugna.*
Virg. 8. Aeneid. — *& sparsi rorabant sanguine vepres.*
Vir. 9. Aeneid — *tepidumq. recenti*
Cade locum, & plenos spumanti sanguine riuos.
Ib. — *atroq. fluentia tabo.*
Virg. 10. Aenei. — *& crassum vomit ore cruorem.*
Ossaq. dispergit cerebro permista cruento.
Vir. 11. Aeneid. *Vndantiq. animam diffundit in arma cruore.*
Ib. — *& sparso late rigat arma cruore.*
— *spargit rapida vngula rores*
Sanguineos, mistaq. cruor calcatur arena.
Ib. — *& sanguine largo*

Colla,

Colla, armosq. lauant. Ouid.6.Metam.
— & calido tellurem sanguine fœdat. Ib.
Expulit hanc sangis, qui se iaculatus in altum.
Emicat, & longe terebrata prosilit aura.
— cruor undiq. manat. Ib.
— signataq. sanguine pluma est. Ib.
— manant penetralia tabo. Ib.
— fœdatos iactantem in sanguine vultus. Ouid.5.Meta.
Pollutosq. simul multo Bellona penates Ib.
Sanguine perfundit.
Tundit humum moriens scelerato sanguine tinctam. Ib.
Effusus omneis irriget terras cruor. Sene. in Thyest.
Iamq. venenifero sanguis manare palato Ouid.2.Meta.
Cœperat, & virides aspergine tinxerat herbas.
Mons erat infectus variarum cade ferarum I.
Lina madent comitès, ferrumq. cruore ferarum. Ib.
— & sanguine syluas fœdabis. ib.
— fusum tellure cruenta Ouid.epist.5.
Pectora iactantem sanguinolenta virum.
Etiam recente terra sola sanguine maculans. Catullus.
Cum Phrygij Teucro manabunt sanguine riui. Id.
Sanguineq. effuso spargit inulta Deum. Tib.lib.1.
— labentur opes vt vulnere nostro ib.
Sanguis.
Odijsq. neq. fusus acerbis Boet lib.2.
Cruor horrida tinxerat arma.
Matris effuso maduit cruore. ib.
Fraterno primi maduerunt sanguine muri. Luca 1.Phars.
Nec cruor emicuit solitus, sed vulnere largo Ib.
Diffusum rutilo nigrum pro sanguine virus.
Terruit ipse color vatem, nam pallida tetris
Viscera tincta notis, gelidoq. infecta cruore,
Plurimus adsperso variabat sanguine liuor,
Cernit tabe iecur madidum.
— per candida membra Sil. Ita lib 4.
It fumans cruor, & tellus perfusa rubescit.
Stat cruor in templis, multaq. rubentia cæde Luca 1. Phars.

Ib. *Lubrica saxa madent.*
— nam sanguinis alti
Vis sibi fecit iter, campumq. effusa per omnem,
Præcipitiq. ruens Tiberina ad flumina riue.
Hærentes adiuuit aquas.

Luca 3. Pharf. *— cruor altus in vndis*
Spumat, & obducti concreto sanguine fluctus.

Ib. *Et stetit incertus flueret quo vulnere sanguis,*
Donec vtrasq. simul largus cruor expulit hastas.

Ib. *— nec sicut vulnere sanguis*
Emicuit lentus, ruptis cadit vndiq. venis.

Ib. *— elito ventre per ora*
Eiectat saniem permistus viscere sanguis.

Luca 4. Pharf. *Quiq. fluat multo non deerit vulnere sanguis.*

Luca 6. Pharf. *— stetis imbre cruento*
Informis facies.

Ib. *— infando pollutus sanguine Nilus.*

Luca 7. Pharf. *Sanguine Romano quam turbidus ibit Enipeus.*

Ib. *Viderat in crasso voluentem sanguine membra.*

Ib. *Cæsar vt Hesperio vidit satis arua natare*
Sanguine.

Luca 8. Pharf. *Nec tota in pugna perfusus sanguine membra.*

Ouid 2. Meta. *Sanguineæ manant tamquam de vulnere guttæ.*

Sil. Ita. lib. 10. *— super vemit ille calentem*
Sanguinis effundens per hiantia viscera riuum.

Luca 9. Pharf. *Sanguis erant lachrimæ, quæcumq. foramina nouit*
Humor, ab his largus manat cruor.

Lucre. lib. 6. *Aut etiam multus capitis cum sæpe dolore*
Corruptus sanguis plenis ex naribus ibat.

Ouid. 4. Meta. *— cruor emicat alte*
Non aliter, quam cum vitiato fistula plumbo
Scinditur, & tenuis stridente foramine, longas
Eiaculatur aquas, atq. ictibus aera rumpit
Arborei fœtus aspergine cædis, in atram
Vertuntur faciem, madefactaq. sanguine radix,
Purpureo tingit pendentia mora colore.

Sil. Ita. lib. 9. *— tum turbine nigro.*

San-

Sanguinis exundat torrens. Sil. ita lib. 10.
Ac manante inbis, ricti[q]. & naribus vnda
Sanguinis, interdum languentia murmura torquens
Effundit patulo spumantem ex ore cruorem.
— hac vulnera Sene. in Theb.
Rescissa multo sanguine, ac tabe irriga.
— hinc terras cruor Sene. in Hippo.
Infecit omnes fusus, & rubuit mare.
— sanguine littus, Ouid. 11. Meta.
Vndaq. prima rubent, demugitaq. paludes.
Sparsaq. sanguineis rubuerunt pabula guttis. Ouid. 14. Meta.
Ibat purpureus niueo de pectore sanguis. Stat. 9. Theb.
— gelidus cadit imber anhelo Stat. 1. Theb.
Pectore, tum crines, ardentiaq. ora cruentis
Roribus, & terra morientum aspergine manans.

Sapiens, Sapientia.

Haud equidem credo, quia sit diuinitus illis Vir. 1. Georg.
Ingenium, aut rerum fato prudentia maior.
O facunde senex, aui prudentia nostri. Ouid. 12. Meta.
Nullum numen abest, si sit prudentia. Iuuc. sat. 14.
Nunquam aliud natura aliud sapientia dicit. Ib.
— est animus tibi Hora. lib. 4 o. 9.
Rerumq. prudens, & secundis
Temporibus, dubijsque rectus.
— rectius occupat ib.
Nomen beati, qui deorum
Muneribus sapienter vti,
Duramq. callet pauperiem pati,
Peiusq. letho flagitium timet.
— sapienter idem Hor. 2. car. o. 10.
Contrahens vento nimium secundo
Turgida vela.
Ante annos animumq. gerens, curamq. virilem. Virg. 9. Aeneid.
— consilijs habitus non futilis auctor. Virg. 11. Aeneid.

Statius. — *vigilis te animiq. sagacis.*

Id. — *sed angustis animus robustior annis,*
Succumbitq. oneri, & mentem sua non capit ætas.

Ouid. 1. de art. *Cæsaribus virtus contigit ante diem,*
Ingenium cæleste suis velocius annis
Surgit.

Ouid. Epist. *Ingenio formæ damna rependo meæ.*

Lucre. lib. 3. *Inde vbi robustis adoleuit viribus ætas,*
Consilium quoq. maius, & auctior est animi vis.

Pers. sat. 4. *Scilicet ingenium, & rerum prudentia velox*
Ante pilos venit, dicenda, tacendaq. calles.

Sil. Ital. lib. 8. *Ore puer, puerîq. habitu, sed corde sagaci*
Aequabat senium, atq. astu superauerat annos.

Claud. in cons. — *primaq. fines cessere iuuentæ,*
Iam tunc canities animi.

Claud. in fratr. *Sed grauibus curis animum sortita senilem,*
Ignea longæuo frenatur corde iuuentus.

Auctor. *Redditur antiqui præsentia Nestoris, en en*
Mente iuuenta senex.

Saturare, & ri.

Virg. 1. Aeneid. *Postquam exempta fames epulis.*

Ib. *Postquam prima quies epulis mensæque remotæ.*

Vir. 3. Aeneid. *Nam simul expletus dapibus, vinoq. sepultus.*

Vir. Eclog. 10. *Nec cythiso saturantur apes.*

Mart. lib. 13. — *carne opus est, si satur esse velis.*

Virg. 8. Aeneid. *Postquam exempta fames, & amor compressus edendi.*

Ouid. Epist. 14. *Iamq. cibo, vinoq. graues, somnosq. iacebant,*

Catullus. *Quare refectus maximas sibi grates*
Ago.

Tib. lib. 2. *Atque satur libo sit, madeatq. mero.*

Stat. 1. Theb. — *postquam ordine mensæ victa fames.*

Stat. 2. Achil. *Vt placata fames epulis bis, terq. repostis.*

Ib. — *nec vllis*
Vberibus satiasse famem.

Saxum. Vide, Rupes.

Scabies, Scabiosus.

— scabiemq. ferat, turpesque podagras. Virg. 3. Georg.
Turbis oues tentat scabies. Ib.
— sicut grex totus in agris Iuue. sat. 2.
Vnius scabie cadit, & porrigine porci.
Nec tondere quidem morbo, illuuieq. peresa Vir. 3 Georg.
Vellera.
Vt mala quem scabies, aut morbus regius vrget. Hora. de art po.
Læderet aut teneras pustula rupta manus. Tib. lib. 2.

Scindere, & di.

Aut rursus enodes trunci resecantur. Virg. 2 Georg.
Et nemora euertit multos ignaua per annos, Ib.
Antiquasq. domos auium cum stirpibus imis
Eruit.
— crebrisq. bipennibus instant Ib.
Eruere agricolæ certatim.
— & ripis fluuialis arundo Caditur. Ib.
Cominus obtruncant ferro. Vir. 3. Geor.
— & hirsuti secuerunt corpora vepres. Ib.
Quam si quis ferro potuit rescindere summum Ib.
Vlceris os
Continuo culpam ferro compesce. Ib.
— & validam in vites molire bipennem. Virg. 4. Georg.
Pars in frusta secant. Virg 1. Aeneid
— Immanesq. columnas Rupibus excidunt. ib.
— ferro accisam, crebrisq. bipennibus. Virg 2 Aeneid.
— tacitq incidere funem. Virg. 5 Aeneid.
— sic ait & dextra crinem secat. Vir. 4. Aeneid.

Ib. — *flauentesq. abscissa comas.*

Ouid.1 Meta. — *sed immedicabile vulnus ense recidendum est.*

Hor.Epod 2. *Inutilesque falce rauios amputans.*

Virg 1.Geor. *Nam primi cuneis scindebant fissile lignum.*

Ib. *Caditur & tilia ante iugo leuis, altaq. fagus.*

Boet lib.3. *Falce rubos, filicemq. resecat.*

Tib lib.1. *Ipsa bipenne suos cadit violenta lacertos.*

Vir.Eclog 2. *Semiputata tibi frondosa vitis in vlmo est.*

Vir. Eclog. 3. *Atq. mala vites incidere falce nouellas.*

Hor 1 car.o.31. *Premant calena falce quibus dedit*
Fortuna vitem.

Ouid.in ib. — *Lingua prius ense resecta*

Ib. *Trunca geras sauo mutilatis partibus ense*
Qualia Nycerni membra fuisse ferunt.

Hor.4.o.4. *Duris vt ilex tonsa bipennibus.*

Ib.o.6. — *mordaci velut icta ferro Pinus.*

Vir.6. Aeneid. *Procumbunt piceæ, sonat icta securibus ilex,*
Fraxineæq. trabes, cuneis, & fissile robur
Scinditur aduoluunt ingentes montibus ornos.

Author. — *radicibus are resectis.*

Id. *Dura nec truncum gracilem securi*
Brachia scindunt.

Virg.11.Aeneid. — *ferro sonat alta bipenni*
Fraxinus, euertunt actas ad sidera pinus,
Robora nec cuneis, & olentem scindere cedrum,
Nec plaustris cessant vectare gementibus ornos.

Ouid.6. Metam. *Luctantemq. loqui comprensam forcipe linguam*
Abstulit ense fero, radix micat vltima lingua.

Ib. *Aut linguam, aut oculos, & qua tibi membra pudorem*
Abstulerant, ferro rapiam.

Ouid.3.Met. *Non habet infelix qua matri brachia tendat.*
Trunca sed ostendens deiectis vulnera membris.

Ouid. Epist. 15. *Troia ceduntur Phrygia pineta securi.*

Statius. *Hi cadunt nemus, exuuntq. montes,*
Hi ferro scopulos, trabesq. cadunt.

Id. — *sauas pastura bipennes.*

Ouid. de nuce. — *excidite ferro.*

— *putri-*

— *putrida membra recidit.* Luca 2. Phars.
Auulsa cecidere manus, exsectaq. lingua Ib.
Palpitat, & muto raucum ferit aera motu
Hic aures, alius spiramina naris aduncæ
Amputat.
Hanc iubet immisso siluam procumbere ferro. Luca 3 Phars.
— *si robora sacra ferirent,* Ib.
In sua credebant redituras membra secures.
— *primus raptam vibrare bipennem* Ib.
Ausus, & aeriam ferro proscindere quercum.
Effatur merso violata in robora ferro,
Iam ne quis vestrum dubitet subuertere siluam?
— *manum sed eam grauis insuper ictus* Ib.
Amputat, illa tamen nisu, quo prenderat, hæsit.
Hæc quoq. cum toto manus est abscissa lacerto. Ib.
Impia turba super medios ferit ense lacertos, Ib.
Brachia linquentes Graia pendentia puppe
A manibus cecidere suis.
— *& valli summa tenentes* Luca 6. Phars.
Amputat ense manus.
— *in multas parteis discindere ferro.* Lucre. lib. 5.
Arboribus decidere falcibu ramos. Lucre. lib. 5.
Corripit aratam iamdudum in colla bipennem Sil. Ita. lib. 5.
Deposito clypeo mutatus tela Sychæus
Incumbunt socia dextra magnoq. fragore
Pulsa gemit crebris succumbens ictibus arbor.
Agmine prosternunt lucos, sonat acta bipenni Sil. Ita. lib. 10.
Frondosis silua alta iugis, hinc ornus, & alta
Populus alba coma validis accisa lacertis
Scinditur, hinc ilex proauorum condita seclo,
Deuoluunt quercus, & amantem littora pinum.
— *ipse diuisum secat* Sene. in Thyest.
In membra, corpus amputat trunco tenus
Humeros patentis, & lacertorum moras,
Denudat artus durus, atq. ossa amputat.
Non vnguis ferro subsecuisse licet. Ouid 6. Fast.
Sylua frequens trabibus quam nulla ceciderat ætas. Ouid 8. Meta.

— Vi-

Claud 3. de rap. — *vibratq. incerta securum,*
Ipsum etiam periturа Iouem, succidere pinus,
Et magis enodes properat prosternere cedros,
Explorat q. abiens truncos, rectiq. tenorem
Stipitis, & certo præsentat brachia nixu.
— *pernix inuadit vtramq.*
Cincta sinus, exerta manus, armata bipenni,
Alternatq. ferit, totisq. obnixa trementeis
Viribus impellit, pariter, traxere ruinam,
Et pariter posuere comas, campoq recumbunt
Faunorum Dryadumq. dolor.

Vide, Falx, et Fundere.

Scire. Vide, Cognoscere, et, Ignorare.

Scribere literas, & alia.

Mart. lib. 1. *Scriberet hesterna patri cum luce salutem.*
Ouid. Epist. 1. Hanc *tua* Penelope *lento tibi mittit Vlysses,*
Nil mihi rescribas attamen ipse veni.
Virg. 3. Aeneid. — *foliisque notas, & nomina mandat.*
Ib. *Quæcumq. in foliis descripsit nomina virgo.*
Ouid. 1. Meta. *Littera, pro verbis, quam pes in puluere duxit.*
Vir. Eclog. 5. — *in viridi nuper quæ cortice fagi.*
Carmina descripsi.
Ouid. Epist. 3. *Quam legis a rapta Briseide littera venit,*
Vix bene Barbarica Græca notata manu.
Ouid. Epist. 4. *Qua, nisi tu dederis, caritura est ipsa, salutem*
Mittit Amazonio Cressa puella viro.
Perlege quodcumq. est, quid epistola lecta nocebit?
Ouid. epist. 5. *Nimpha suo Paridi, quamuis suus esse recusat,*
Mittit ab Idæis verba legenda iugis.
Ouid. Epist. 10. *Quæ legis ex illo Theseu tibi littore mitto,*

Vnde

Vnde tuam sine me vela tulere ratem, Ouid.Epist. 11.
Rollis Aeolidæ, quam non habet ipsa, salutem
Mittit, & armata verba notata manu.
Dextra tenet calamum, strictum tenet altera ferrum,
Et iacet in gremio charta notata meo.
Mittit, & optat amans, quo mittitur, ire salutem Ouid.Epist.13.
Hemonis Hemonio laodameia viro.
Hanc tibi Priamides mitto, Ledea salutem, Ouid.Epist.16.
Quæ tribui sola te mihi dante potest.
Nunc oculos tua cum violaris epistola nostros,
Non rescribendi gloria visa leuis.
Mittit Abydenus, quam mallet ferre, salutem. Ouid. Epist. 17.
Quam mihi misisti verbis Leandre salutem, Ouid Epist. 18.
Pertulit ad miserum tandem tua casus Blissem Aulus Sab.
Penelope chartis verba notata pijs.
Incisa seruant a te mea nomina fagi, Ouid.Epist. 5.
Et legor Oenone falce notata tua.
— & dominæ mihi venit epistola nostræ. Prop.lib. 3.
Hæc Arethusa suo mittit mandata Lycotæ. Prop.lib.4.
Vt quondam celeri stilo Boet. lib. 5.
Mos est æquore paginæ,
Quæ nullas habeat notas
Pressas figere litteras.
Quid rear effatus quod non mihi dirigis vllos, Claud.
Nec redit alterno pollice ducta salus.
Quando dabit gratas littera nostra vices. Id.
Iam satis inualidos calamo lassauimus artus, Ouid. Epist. 20.
Et manus officium longius ægra negat.

Scylla.

— informem vasto vidisse sub antro Virg. 3. Aeneid.
Scyllam.
Vos & Scyllæam rabiem, penitusque sonantes, Virg 1. Aeneid.
Accestis scopulos, vos & Cyclopea saxa
Experti,

Scyl-

Ouid. in ib. *Scylla vorax.*

Ouid. Epist. 12. *At nos Scylla rapax canibus misisset edendos.*

Tib lib. 3. *Scillaq. virgineam canibus submissa figuram.*

Tib lib. 4. *Nec Scylla seuo conterruit impetus orbe,*
Cum canibus rapidas inter freta serperet vndas.

Ouid. 7. Meta. *— cinctaq. sauis*
Scylla rapax canibus Siculo latrare profundo.

Vide, Charybdis.

Scyphus, Vide, Calix.

Sedere, Sedes.

Vir. 4. Geor. *Ipsa consident medicatis sedibus.*

Ib. *Consedit scopulo medius.*

Virg. 1. Aeneid. *— celsa sedet Aeolus arce.*

Ib. *— media testudine templi*
Septa annis, solioq. alte subnixa resedit.

Virg 2 Aeneid. *— & sacra longeuum in sede locauit.*

Ib. *— & sedibus haret in iisdem.*

Virg. 3. Aeneid. *Vna in pracelsa consedit rupe Celano.*

Virg. 1. Aeneid. *— viuoq. sedilia saxo.*

Ouid. 1. Meta. *Ergo vbi marmoreo superi sedere recessu.*

Ib. *— hoc poteris mecum considere saxo.*

Hor. epod. 4. *Sedilibusq. magnus in primis eques*
Othone contempto sedet.

Vir. Eclog. 3. *— quandoquidem in molli consedimus herba.*

Vir. Eclog. 5. *Hic corylis mixtas inter consedimus vlmos.*

Mart. lib. 1. *Assides & cathedris mœsta iuuenca tuis.*

Ib. *— illum subsellia prima tenentem.*

Ouid 1 Meta. *Pars in mole sedens.*

ib. *— sedebat*

In solio Phœbus claris lucente smaragdis. Virg. 5. Aeneid.
Summa petit scopuli, siccaq. in rupe resedit. ib.
— vt viridante toro consederat herba. Virg. 7. Aeneid.
— & solio medius consedit auito. ib.
— patriaq. latinus sede sedens.
— gramineq. viros locat ipse sedili, Virg. 8. Aeneid.
Præcipuumq. toro, & villosi pelle leonis
Accipit Aeneam, solioq. inuitat acerno.
— ter fessus valle resedit. Ib.
Factaq. de viuo pressere sedilia saxo. Ouid. 5. Meta.
— nemorisq. leui consedit in vmbra. Ib.
— in saxo frigida sedi. Ouid. Epist. 10.
Ipsius at sedes, quacumq. opulenta recessit Catullus.
Regia, fulgenti splendent auro, atq. argento,
Candet ebur solijs, collucent pocula mensis
Puluinar vero diuæ geniale locatur
Sedibus in medijs.
Qui postquam niueos flexerunt sedibus artus. Id.
Si breuis es, sedeas, ne stans videare sedere. Ouid. 3. de arte
— sedisse in veste puella. Aul. fab. Epist. 5.
— sordida sedes Romanos cœpit proceres. Luca. 5. Phars.
Lentulus e celsa sublimis sede profatur. ib.
— in solio medius consedit acerno. Ouid. 5. Fast.
Ante focos olim scamnis considere longis. Ouid. 6. Fast.
— pulcro sedet illa recessu sublimi solio, Ouid. 14. Me.a.
Complentus vario ferrata sedilia cœtu. Clau. 1. in Ruff.
— durum Etheoclea cernit Stat. 2. Theb.
Sublimem solio.

Segetes.

Et coma lactenti spicea fruge tumet. Prop. lib. 4.
— grauida fruges. Virg. 2. Georg.
Altera frumentis fauet. Ib.
Neu se præualidam primis ostendat aristis. Ib.
— atque animos tollent sata. ib.

Virg 3. Georg. *Sed frumenta manu carpes sata.*
Ib. *Et multa dictam stipulæ filicumq. manipulis*
Sternere subter humum.
Manil. lib. 4. *— ruris opes.*
Vir. 4. Geor. *Nec pecori opportuna seges.*
Vir. 3. Aeneid. *— & victum seges ægra negabat*
Virg 4. Aeneid. *— ingentem farris aceruum.*
Ouid. 1. Meta. *Vtque leues stipulæ demptis adolentur aristis.*
Hor. Epod. 16. *Reddit vbi Cererem tellus inarata quotannis.*
Vir. 1. Georg *Illa seges demum votis respondet auari*
Agricolæ, bis quæ solem, bis frigora sensit,
Illius immensæ ruperunt horrea messes.
Ib. *— hiberno lætissima puluere farra.*
Ib. *Quid, qui, ne grauidis procumbat culmus aristis,*
Luxuriem segetum tenera depascit in herba.
Ib. *At si triticeam in messem, robustaq. farra*
Exercebis humum, solisq. instabis aristis
Ib. *At rubicunda Ceres medio succinditur æstu.*
Et medio tostas æstu terit area fruges.
Ib. *Spicea iam campis cum messis inhorruit, & cum*
Frumenta in viridi stipula lactentia turgent.
Virg Eclog. 4. *Molli paulatim flauescet campus arista.*
Hor. 1. car. o. 30. *— non opima*
Sardiniæ segetes feraces.
Hor. 3. car. o. 4. *Immetata quibus iugera liberas*
Fruges, & Cererem ferunt.
Ouid. 1. Meta. *Mox etiam fruges tellus inarata ferebat,*
Nec renouatus ager grauidis canebat aristis.
Ib. *Nec tantum segetes, alimentaq. debita diues*
Poscebatur humus,
Virg. 7. Aeneid. *Illa vel intactæ segetis per summa volaret*
Gramina, nec teneras cursu læsisset aristas.
Ouid 5. Meta. *— primis segetes moriuntur in herbis,*
Et modo sol nimius, nimius modo corripit imber.
Ib. *— tribulusq fatigant*
Triticeas messes, & inexpugnabile gramen.
Catullus. *Rustica agricolæ bonis*

Tecta

Tecta frugibus explet.
Nec spes destituat, sed frugum semper aceruos Tib lib. 1.
Praebeat.
Distendet spici, horrea plena Ceres. Tib. lib. 2.
Nec frugem segetes praebent, nec pabula terra, Tib. lib. 4.
Non illum colit arua deus, Bacchusque, Ceresue.
Falce rubos, silicemq. resecat, Boet lib. 5.
Vt noua fruge grauis Ceres eat. Manil. lib. 5.
Cum Cererem fragili properat distinguere culmo
Campus.

Vide, Metere.

Seminare. *Vide*, Plantare.

Semper. *Vide*, Aeternus.

Senectus, Senex.

— *subeunt morbi, tristisq. senectus.*
— *nec turpi ignosce senectae.* Virg 3. Georg.
Vix defessa senem passus componere membra. ib.
— *Iphitus aeuo iam grauior.* Virg 4. Geor.
Arma diu senior desueta trementibus aeuo. Virg. 2. Aeneid.
Circundat ne quicquam humeris. Ib.
— *fessum aetate parentem liquerit.*
— *iuxtaque veterrima laurus.* Ib.
— *iuxtaq. antiqua cupressus.* Ib.
— *templumq. vetustum.* ib.
— *veteris vestigia formae.* ib.
Nix humeros infusa tegit tum flumina mente Vir. 4. Aeneid.
Praecipitant senis, & glacie riget horrida barba. Ib.
— *confectum aetate parentem.*
Cum sit tibi dens ater, & rugis vetus Ib.
Frontem Senectus exaret. Hor. Epod. 8.

— *cani.*

Hor. 1. car. o. 9. — *canities abest Morosa.*

Ib. o. 31. — *nec turpem senectam Degere.*

Hor. 2. car. o. 4. *Cuius octauum trepidauit ætas,*
Claudere lustrum

Ib. o. 6. *Sit mea sedes vtinam senecta*

Ib. o. 8. *Te senes parci metuunt.*

Ib. o. 9. *At non ter æuo functus amabilem*
Plorauit omnes Antilochum senex Annos.

Ib. o. 11. — *fugit retro*
Leuis iuuentas, & decor, arida
Pellente lasciuos amores
Canitie facilemq. somnum.

Ib. o. 14. *Heu heu fugaces Posthume Posthume*
Labuntur anni, nec pietas morum
Regis, & instanti sancta
Afferet, indomitaq. morti

Ib. o. 16. *Longa Tithonum minuit senectus.*

Mart. lib. 8. *Promisit Pyliam quater senectam.*

Mart. lib. 3. *Cum sibi trecenti consules vetustina,*
Et tres capilli, quatuorque sint dentes,
Pectus cicadæ, crusculumq. formicæ,
Rugosiorem cum geras stola frontem,
Et aranearum cassibus pares mammas,
Cum comparata rictibus tuis ora
Niliacus habeat crocodillus angusta,
Meliusq. ranæ garriant rauennates,
Et Adriaticus dulcius culex cantet,
Videasq. quantum noctuæ vident mane.

Mart. lib. 4. *Et facies multo splendeat alba pilo.*

Luca. 6. Phar. *Non senis extremum piguit vergentibus annis*
Præcipitasse diem,

Mart. lib. 1. *Cum baculo, peraq. senem, cui cana putrisq.*
Stat coma & in pectus sordida barba cadit,

Ib. *Exuit annosa mores, nomenq. senecta.*

Ib. *Factus in hac ego sum iam regione senex.*

Ouid. 12. Meta. *Tum senior: quamuis obstet mihi longa vetustas,*
Multaq. me fugiant primis spectata sub annis

— ac si quem potuit spatiosa senectus
Spectatorem operum multorum reddere, vixi
Annos bis centum, nunc tertia viuitur ætas.
Venit enim properata malis inopina senectus Boet. lib. i. Met.
Et dolor ætatem iussit inesse suam. lib. i
Intempestiui funduntur vertice cani,
Et tremit effœto corpore laxa cutis.
— obrepit non intellecta senectus. Iuue. sat. 9.
Quiq. senex ferula titubantes ebrius artus Ouid. 4. Meta.
Sustinet, & pando non fortiter hæret asello.
Pallas anum simulat, falsosq. in tempora canos Ouid. 6. Meta.
Addit, & infirmos baculo quoq. sustinet artus.
Mentis inops, longaq. venis confecta senecta, Ib.
Et nimium vixisse diu nocet.
— formamq. remouit anilem. Ib.
— miserere parentis longæui. Virg. 12. Aeneid.
— æuo confectus Acetes. Virg. 11. Aeneid.
Hic annis grauis, atque animi maturus Alethes. Virg. 9. Aeneid.
— & maximus æuo. Vir. 11. Aeneid.
— fis anus. Hor. 4. car. o. 13.
— te quia Luridi Ib.
Dentes te quia rugæ
Turpant, & capitis niues.
Maturusne senex. Hora. de art. po.
— æui maturus Acestes. Vir. 5. Aeneid.
— sed enim gelidus tardante senecta Ib.
Sanguis hebet, frigent effœte in corpore vires.
Dum melior vires sanguis dabat, æmula nec dum Ib.
Temporibus geminis canebat sparsa senectus.
Longæuosq. senes. Ib.
tristiq. senectus. Virg 6. Aeneid.
— in vultus sese transformat auides, Virg. 7. Aeneid.
Et frontem obscœnam rugis arat, induit albos
Cum vitta crines.
— ibat rex obsitus æuo. Virg. 8 Aeneid.
Sed mihi tarda gelu, seclisq. effœta senectus. Ib.
— tarda senectus Virg. 9. Aeneid.

Debilitat vires animi, mutatq. vigorem.

Virg. 10. Aenei. Canentem molli pluma duxisse senectam.

Ib. Canitiemq. sibi, & longos promiserat annos.

Ouid. 6. Meta. — longaq. extrema senecta

Tempora.

Ouid. 3. Meta. Quam simulauit anum, posuitq. ad tempora canos,

Sulcauitq. cutem rugis, & curua trementi

Membra tulit passu, vocem quoq. fecit anilem.

Ib. — an esset

Tempora matura visurus longa senecta.

Ib. — ille mouens albentia tempora canis.

Ouid. epist. 7. — vita grauis auctor, & annis.

Catullus. — dum inculta senescit.

Id. Reddite in extrema nuper mihi fine senecta

Id. — tua cana senectus

Id. — confecto aetate parenti.

Tib. lib. 1. — premeret cum serior aetas.

Ib. Occupat in parua pigra senecta casa.

Ib. — liceatq. caput candescere canis.

Temporis & prisci facta referre senem.

Tib. lib. 2. — dum tarda senectus

Inducat rugas, inficiatq. comas.

Tib. lib. 3. Et nondum cani nigros laesere capillos,

Nec venit tardo curua senecta pede.

Ib. Cum mea rugosa pallebunt ora senecta,

Et referam pueris tempora prisca senex.

Tib. lib. 4. Namq. senex longa peragit dum secula vita,

Centum fecundos Titan renouauerit annos.

Prop. lib. 2. — facta remansit anus.

Ib. — longaeua minuisset fata senecta.

Ib. Miles depositis annosus secubat armis,

Grandaeuiq. negant ducere aratra boues.

Ib. — deducet nulla senectus,

Siue ego Tithonus, siue ego Nestor ero.

Boet. lib. 1. Venit enim properata malis inopina senectus,

Et dolor aetatem iussit inesse suam:

Intempestiui funduntur vertice cani,

Et tremit effeto corpore laxa cutis. Claud.
— sanctam tollere canitiem. Auson.
Quas pubescentes iuncta senecta premit. Statius.
— senio nec fessus inerti. Id.
— tarda situ, rebusq. exhausta senectus. Ouid. 1. de art.
Creditur annosum pertimuisse senem. Ouid 2 de arte
Et tibi iam venient cani formose capilli,
Iam venient rugæ, quæ tibi corpus arent Ouid. 3 de art.
Quam cito (me miserum) laxantur corpora rugis,
Et perit in nitido qui fuit ore color?
Quasq. fuisse tibi canas a virgine iuras,
Spargentur subito per caput omne comæ.
— alter vergentibus annis Luca 1 Phars.
In senium, longoq. togæ tranquillior vsu.
— iam languidus æuo ib.
Intonsos rigidam in frontem descendere canos Luca 2 Phars.
Passus erat, mœstamq. genis increscere barbam.
Grandæuosq. senes. Luca 5. Phars.
— iam respice canos, Luca 5. Phars.
Inualidasq. manus, & inanes cerne lacertos.
Iam placidus senio, fractisq. modestior armis. Luca 4 Phars.
— æuo, macieq. senescunt. Lucre. lib. 1.
— ne tarda prius per membra senectus ib.
Serpat, et in nobis vitai claustra resoluat.
Post vbi iam validis quassatum viribus æui Lucr. lib. 3.
Corpus, & obtusis ceciderunt viribus artus:
Claudicat ingenium, delirat linguaq. mensq.
Omnia deficiunt, atq. vno tempore desunt.
Si tibi non annis corpus iam marcet, & artus Ib.
Confecti languent.
— valida vires ætate senecta, Lucre. lib. 5.
Membraq. deficiunt fugienti languida vi sa.
Dum noua canities, dum prima, & recta senectus, Iuue. sat. 2.
Dum superest lachesi, quod torqueat, & pedibus me
Porto meis, nullo dextram subeunte bacillo
— iam frigidus æuo. Iuue sat. 5.
— obrepit non intellecta senectus. Iuue. sat. 9.

Iuue. Sat. 10. *Sed quam continuis, & quantis longa senectus*
Plena malis deformem, & tetrum ante omnia vultum,
Dissimilemq. sui, deformem pro cute pellem,
Pendenteisq. genas, & tabeis adspice rugas,
Quales, umbriferos ubi pandit Tabraca saltus,
In vetula scalpit iam mater simia bucca.
Ouid. 7. Meta. *— tardus grauitate senili.*
Sil. 10, lib. 14 *Verum ubi fata virum fragili soluere senecta.*
Sene. in Her. fur. *Venit ad pigros cana senectus.*
Ib. *Tardusq. senio graditur.*
Ib. *— in extremo abdita*
Iners senectus adiuuat baculo gradum.
Sene. in Med. *Senio trementem debili, atq. auo grauem.*
Ouid. 5. Fast. *Magna fuit capitis quondam reuerentia cani,*
Inq. suo pretio ruga senilis erat.
Ouid. 3. Trist. de Ele 3. *Ista decens facies longis vitiabitur annis,*
Rugaq. in antiqua fronte senilis erit:
Iniicietq. manus formæ damnosa senectus,
Quæ strepitum passu non faciente venit.
Ouid. 4. Trist. Ele. 7. *Iam mea cycneas imitantur tempora plumas,*
— Inficit & nigras alba senecta comas:
Iam subeunt anni fragiles, & inertior ætas,
Iamq. parum firmo me mihi ferre graue est.
Ib. *— tarda vireis adimente senecta.*
ib Ele. 10. *Iam mihi canities, pulsis melioribus annis,*
Venerat, antiquas miscueratq. comas.
Ib. *Et iam complerat genitor sua fata, nouemq.*
Addideras lustris altera lustra nouem.
Ouid. 1. de pont. Ele 5 *Iam mihi deterior canis aspergitur ætas,*
Iamq. meos vultus ruga senilis arat.
Iam rigor, & quasso languent in corpore vires,
Nec iuueni lusus qui placuere iuuant.
Nec me si subito videas, cognoscere possis,
Ætatis facta est tanta ruina mea.
Ouid. 5. Meta. *— spatiumq. iuuentæ*
Transit, & emeritis medij quoq. temporis annis
Labitur occiduæ per iter decliue senectæ.

— in

— *in rugas totus defluxit anileis.* Claud.l.in Eut.
Iamq. euo lassata cutis, sulcisq. genarum Ib.
Corruerat passa facies rugosior vua.
Flaua minus presso, finduntur vomere rura,
Nec vento sic vela tremunt, miserabile turpes
Exedere caput tinea, desecta patebant
Interualla coma, qualis sitientibus aruis
Arida ieiuna seges interlucet arista,
Vel qualis gelidis pluma labente pruinis
Arboris immoritur trunco brumalis hirundo.
— *medio de limite vita,* Stat.l.Theb.
In senium vergens.
— *magnis cui sobria curis* Ib.
Pendebat somno iam deteriore senectus.
Annosa & mollis contingat vita senecta. Manil.lib.1.
— *seros demum complectitur annos,* Manil.lib.2.
Labenteisq. dies vita, tremulamq. senectam.

Sepelire. Sepulcrum.

Donec humo tegere ac foueis abscendere discunt. Vir.3. Georg.
— *Inhumati venit imago.* Vir.1. Aeneid.
— *corpusq. exangue sepulcro Reddidit.* Vir.2. Aeneid.
— *hic confixum ferrea texit* Virg.3. Aeneid.
Telorum seges, & iaculis increuit acutis.
— *animamq. sepulcro Condimus.* Ib.
— *mediaq. inhumatus arena.* Virg.4. Aeneid.
— *cui super Carthaginem* Hor. Epod.9.
Virtus sepulcrum condidit
Grandiaq. effossis mirabitur ossa sepulcris. Virg.1.Geor.
Ossibus, & capiti inhumato. Hor.1. car. o 18.
Tu secanda marmora Hor.2.car. o.18.
Locas sub ipsum funus, & sepulchri
Immemor struis domos.
Cum tamen hac tua sit Zoile Sandapila. Mart. lib.2.
Siue aliquis dignatus erit supponere terra Ouid.in ib.

Et dare plebéio corpus inane rogo.

Ib. Saucius in gesta contumuleris humo.

Mart. lib. 1. Nec tibi regali placeas Cleopatra sepulcro,
Vipera si tumulo nobiliore iacet?

Auctor. Caesaris in clausa surgens obeliscus inanem
Iactabat vrna puluerem.

Mart. lib. 1. Hoc tegitur cito rapta suis Antulla sepulcro.

Ouid. Epist. 1. Semisepulta virum curuis feriuntur aratris
Ossa.

Ouid. 10. Meta. — simulacraq. functa sepulchro.

Virg. 3. Aeneid. — tellus mihi seruat Acestem,
Et patris Anchisae gremio complectitur ossa.

Ib. Nunc vltro ad cineres, ipsius & ossa parentis
Adsumus.

Ib. Ex quo relliquias, diuiniq. ossa parentis
Condidimus terra, maestasq. sacrauimus aras.

Ib. — tumuliq. ex aggere fatur.

Virg 11. Aeneid. — & socijs dare tempus humandis.

Ib. Interea socios, inhumataq. corpore terra
Mandemus.

Ib. Innumeras struxere pyras & corpora partim
Multa virum terrae infodiunt.

Virg. 10 Aeneid. — non te optima mater
Condet humi, patrioue onerabit membra sepulcro.
Alitibus linquere feris.

Virg. 9. Aeneid. — pretioue redemptum Mandet humo solita.

Virg. 5. Aeneid. Salue sancte parens, iterum saluete recepti
Nequicquam cineres, animaq. vmbraq. paterna.

Ib. — ad tumulum quo maximus occubat Hector.

Virg. 6. Aeneid. — hunc & conde sepulcro.

Ib. Tunc egomet tumulum Rhoeteo in littore inanem
Constitui.

Ib. — & patria decedens ponere terra.

Prop. lib. 2. Illa sepulturae fata beata tuae.

Auctor. Sons vbi scutis iacet interempta virgo Sabinis.

Id. — dum tumuli minans
Huic moliris opus.

Vidi cum tegeret calcis in angulo Id.
Tantum congeries, sacra sub aurea
Nunc (inter gelidis vsta rigoribus
Caula fœna sato virginenumini,
Falicemq. tuo quam cineri moram
Fundas, ethereis donec adorea
Victrix spiritui iungat in auibus)
Transfers ædicula marmora, frigidum
Deuotisq. nouas corpus honoribus.
— gelidosq. marmor Texerit artus. id.
Mandet humo solita, aut, si qua id fortuna vetabit, Virg. 9. Aeneid.
Absenti ferat insidias, decoretq. sepulcro
Corpus humo patiare tegi. Virg. 10. Aeneid.
Et me consortem nati concede sepulcro Ib.
Corpora per campos, ferro quæ fusa iacebant, Virg. 11. Aeneid.
Redderet, ac tumulo sineret succedere terra.
Per tamen ossa viri subito male tecta sepulro. Ouid. Epist. 3.
Ossa tamen facito parua referantur in vrna. Ouid. 3. Trist. Eleg. 3.
— peremptum supposuit tumulo. Ib.
Et senis Anchisæ molliter ossa cubent. Ouid. Epist. 7.
Instruit impensa nostra sepulcra breui. ib.
Sparsa precor nati collige membra tui. Ouid. Epist. 15.
Ei refer ad matrem, socioq. impone sepulcro,
Vtraq. nos habeat quamlibet arcta duos.
Et sepeli lacrymis perfusa fidelibus ossa, Ouid Epist. 14.
Sculptaq. sint titulo nostra sepulcra breui.
— nec iniecta tumulabor mortua terra. Catullus.
Troia nefas commune sepulcrum Europæ, Asiaq. Id.
Quem nunc tam longe non inter nota sepulchra, Id.
Nec prope cognatos compositum cineres:
Sed Troia obscena, Troia infelice sepulcrum
Detinet a nostro terra aliena solo.
Quod si fatales iam nunc expleuimus annos, Tib. lib. 1.
Fac lapis inscriptis stet super ossa notis:
Hic iacet immiti consumptus morte Tibullus,
Messalam terra, dum sequiturq. mari.
Sic bene sub tenera parua quiescat humo Tib. lib. 2.

Tib.lib 3. Lygdamus hic situs est.

Tib.lib.4. Quin etiam mea cum tumulus contexerit ossa.

Prop.lib.1. Tu nullo miseri contegit ossa solo.

Prop .lib.2 Et breue in exiguo marmore nomen ero,

Si te forte meo ducet via proxima busto.

Ib. Deinde vbi suppositus cinerem me fecerit ardor,

Accipiat manes paruula testa meas,

Et sit in exiguo laurus superaddita busto,

Quæ tegat extincti funeris vmbra locum.

— Antilochi vidisset corpus humati.

Ib. Ne mea contempto lapis indicet ossa sepulcro.

Prop lib 3 Reddite corpus humo.

Ib. Afferet huc vnguenta mihi, sertisq. sepulcrum

Ib. Ornabit custos ad mea busta sedens;

Dij faciant mea ne terra locet ossa frequenti,

Qua facit assiduo tramite vulgus iter.

Me tegat arborea deuia terra coma,

Aut humet ignota cumulus vallatus arena,

Non iuuat in media nomen habere via.

Prop.l.b 4 Hic Tiburtina iacet aurea Cynthia terra,

Accessit ripa laus Aniena tuæ.

Quem postquam mœsto socij potuere feretro.

Auson. Angusto Babilon gremit sepulcro.

Statius. Accipiat cineres terra paterna meas.

Ouid.2.de arte. — patrem tumulabimus ante.

Aul. fab Epist.2 Aut hic Tarrarea contegar exul humo.

Ouid. Epist.15. — sed postquam condidit vrna

Luca 2.Phars. Supremos cineres.

Luca 6.Phars. Viuentes animas, & adhuc sua membra regentes

Infodit busto.

— te parua tegant, ac vilia busta.

Luca 8. Phars. Morte obita quorum tellus amplectitur ossa.

Lucre.lib.1. Componi tumulo non inuideatis eodem.

Ouid. 4. Meta. At tu qua ramis arbor miserabile corpus

Nunc tegis vnius, mox es tectura duorum.

Ib. — defodit alta

Crudus humo, tumulumq. super grauis addit arena.

— me

— me quoq. conde sepulcro. Ouid. 7. Meta.
— mox deinde quieto Sil. Ita. lib. 11.
Accepit tellus ossa inuiolata sepulcro.
Vel saltem patria contumularer humo. Ouid. 3. Trist. Eleg. 3.

Septemtrio.

— scythiam septemq. Triones Ouid. 1. Meta.
Horrifer inuasit Boreas.
Hic tamen sceptro populos regebat, Boet. lib. 2
Quos premunt septem gelidi triones.
Parrhasia gelido virginis axe premor. Ouid. 1. Trist.
— relegatum gelidos Aquilonis ad ortus. Ouid. in Ib.
— hac gelido terra sub axe latet. Ouid 4 Trist.
— cum sim sub cardine mundi Ouid. 2. de pont.
Qui semper liquidis altior extat aquis.
Quem nunc suppositum stellis Erymanthidos vrsa Ouid 5. Trist.
Iuncta tenet crudis sarmatis ora Getis.
Vita procul patria peragenda sub axe Boreo est, Ouid. 4. Trist.
Qua maris Euxini terra sinistra iacet.
Quod Scythicis habitem longe summotus in oris, Ib.
Siccaq. sint oculis proxima signa meis.
Barbara me tellus, & inhospita littora ponti. Ouid. 3. Trist.
Cumq. suo Borea Mænalis vrsa videt.
Suppositum stellis nunquam tangentibus aquor, Ib.
Me sciat in media viuere barbaria.
Proxima sideribus tellus Erymanthidos vrsa Ib.
Me tenet.
Quaq. Lycaonio terra subaxe iacet. Ib.
Diuidimur cælo, quaq. est procul vrbe Quirini Ouid. 1. de pon.
Aspicit hirsutos cominus vrsa Getas.

Sequi.

— & longe seruet vestigia coniux. Virg. 12. Aeneid.
— sequor & qua ducitis adsum. Ib.

— Vi-

Ib. — *vestigia retro Obseruata sequor per noctem.*
ib. *Consequimur cuncti.*
Virg. 3. Aeneid. *Nec potis Ionios fluctus aequare sequendo.*
Virg. 1. Aeneid. — *hos tota armenta sequuntur A tergo.*
Ib. *Exercet Diana choros quam mille secuta*
Hinc, atque hinc glomerantur Oreades.
Ouid. 1. Meta. — *admisso sequitur vestigia passu,*
Vt canis in vacuo leporem cum gallicus arvo
Vidit, & hic praedam pedibus, petit ille salutem.
ib. — *non insequor hostis.*
Vir. 1. Aeneid. *Hac fugerent Graij, premeret Troiana iuuentus.*
Vir. 2. Aeneid. *Prosequitur pruitans.*
Ib. — *illum ardens infecto vulnere Pyrrhus*
Insequitur.
Vir. 3. Aeneid. *Prosequitur surgens a puppi ventus euntes.*
Virg. 4. Aeneid. *Qui face Dardanios, ferroque sequare colonos*
Ouid. 1 Meta. — *illa patrem sequitur, sequiturq. sorores.*
Hor. 1 car. o. 12. *Vnde vocalem temere insecuta*
Orphea silua
ib. o. 15. *Vrgent impauidi te Salaminius*
Teucer, & Stelenus.
Ib. o. 23. *Atqui non ego te tigris, & aspera*
Getulusue leo frangere persequor.
Ib. o. 37. — *ab Italia volantem*
Remis adurgens, accipiter velut
Molles columbas, aut leporem citus
Venator in campis niualis Hemoniae.
Ouid. 12. Meta. *Dum fugit instantem trepidans Ixione natum.*
Ouid. 3. Meta. *Subsequitur, pressoq. legit vestigia gressu,*
Ib. — *respiciens comites sua terga sequentes.*
Virg. 6. Aeneid. *Illa ducem haud timidis vadentem passibus aequat.*
Virg. 9. Aeneid. *Quem Turnus pariter cursu, teloq. secutus.*
Nec minus Aeneas quamquam tardante sagitta
Interdum genua impediunt, cursumq. recusant)
Insequitur, trepidiq. pedem pede feruidus vrget.
Ouid. 5 Meta. *Sic ego currebam, sic me ferus ille premebat,*
Vt solet accipiter trepidas vrgere columbas.

Quam facile accipiter saxo sacer ales ab alto Virg. 11. Aene.
Consequitur pennis sublimem in nube columbam.
Sicut eram fugio, tanto magis instat, & ardet: Ouid. 5. Meta.
Seu certe sonituq. pedum terrebat, & ingens
Crinales vittas afflabat anhelitus aris.
— sequitur vestigia furtim, Ouid. 3. Metam.
Rapida ducem sequuntur Galla pede propero. Catullus.
Credebat domine pone venire pedes. Prop lib. 3.
Me pennis sectare datis, ego prauius ibo, Ouid. 2. de art.
Sit tibi cura sequi, me duce tutus eris.
Saue quid insequeris, quid iam nolentibus instas. Luca 5. Phars.
— illam sequiturq. premitq. Stat. 1. Achil.
Improbus, illam oculis iterumq., iterumq. resumit,
Nunc nimius lateri non euitantis adhaeret.
— trepidis vestigia retro Stat. 1. Theb.
Passibus vrgentem.
Ac per nulla sequi dubitant vestigia predas. Manil. lib. 5.
— qualis cum cerua cruentis. Stat 5. Theb.
Circumuenta lupis, nullum cui pectore molli
Robur, & in volucri tenuis fiducia cursu,
Praecipitat suspensa fugam, iam iamq. teneri
Bredit, & clusos audit concurrere morsus.

Vide, Venari.

Serenare, & Serenitas.

Nubila cum longo cessant depulsa sereno, Manil lib. 1.
Et solis radijs arescit torridus aer.
— infernaq. nubila vultu Stat 2. Theb.
Discutit, & viuis afflatibus ora serenat.
Transeat hic sine nube dies, stent aere venti, Prop. lib. 1.
Ponat & in sicco molliter vnda minas.
Nunc vbi detonuit, strepitumq. exterruit orbem, Ouid. 2. Trist.
Purum discussis aera reddit aquis.

— si

Stat. 7. Theb. *—si clara dies, Zephyriq. refecit*
Aura polum.

Ausi in Mosel. *Purior hic campis aer, Phœbusq. sereno*
Lumine purpureum reserat iam sudus olympum,
Nec iam conser tis per mutua vincula ramis.
Quæritur exclusum viridi caligine calum,
Sed liquidum iubar, & rutilam visentibus æthram
Libera perspicui non inuidet aura diei.

Stat. 5. Theb. *Vt stata lux pelago, venturumq. æthera sensit*
Tiphys, & occidui rubuere cubilia Phœbi.

Stat. 1. Theb. *Sed nec puniceo rediturum nubila cælo*
Promisere iubar, nec rarescentibus vmbris
Longa repercusso nituere crepuscula Phœbo.

Claud. in cons. Mallii. *— vt altus Olympi*
Vertex, qui spatio ventos, hyemeisq. relinquit
Perpetuum nulla temeratus nube serenum.

Claud. 3. in cons. Hono. *Ipse fauens votis, solitoq. decentior aer,*
Quamuis assiduo noctem fœdauerat imbre,
Principis, & solis radijs detersa remouit
Nubila, nam pluuijs ideo turbauerat omneis.
Ante dieis, lunamq. rudem madefecerat Auster,
Vt tibi seruatum scirent conuexa serenum.

Virg. 4. Georg. *— vbi pulsam hyemem sol aureus egit.*
Sub terras, cœlumque æstiua luce reclusit.

Virg. 1. Aeneid. *— & dicto citius tumida æquora placat,*
Collectasque fugat nubes, solemque reducit.

Ib. *— cæloq. inuectus aperto.*

Ib. *Vultu, quo cælum, tempestatesq. serenat.*

Ib. *— cum circumfusa repente*
Scindit se nubes & in æthera purgat apertum.

Ouid 4. Meta. *Qualis vbi oppositas nitidissima solis imago*
Euicit nubes, nullaq. obstante reluxit.

Virg. 3. Aeneid. *Postquam cuncta videt cælo constare sereno.*

Ouid. 1 Meta. *Nubila disiecit, nimbisq. Aquilone remotis,*
Et cælo terras ostendit, & æthera terris.

Ib. *— nebulasq. recedere iussit.*

Virg. 1. Georg. *Totus & ille dies, & qui nascentur ab illo,*

Exa-

Exactum ad mensem, pluuia ventisq. carebunt.
Albus vt obscuro detergit nubila calo,
Sape Notus. Horat. car. o 7
Concidunt venti, fugiuntq. nubes. ib o. 12.
— calo manifesta sereno. Ouid. 1. Met. 2.
— atq. perennibus Auctor.
In nubem Zephiris aera temperes.
Lata serenati facies aperitur olympi, Sil. 12.
Nullaq. iam mites credas habuisse tonantem
Fulmina, nec placido commota tonitrua calo.
Et forte nulla nube respersus iubar Senec. in Her. oe.
Laxabat ardens feruidum Titan diem.
Imbre Phœbeos aperire vultus, Auctor.
Semper infesto negat vdus Auster.
Nube solet pulsa candidus ire dies. Ouid. 2. Trist.
Desierant imbres, victoq. Aquilonibus Austro Ouid. 5. Meta.
Fusca repurgato fugiebant nubila calo.
— sol qui tectus aquosis ib.
Nubibus ante fuit, victis e nubibus exit.
— tristi depellit nubila calo. Tib. lib. 1.
— & optatos quarere Tyndaridas. Prop. lib. 1.
Ipsa sidera erunt nullis obscura tenebris: Prop. lib. 2.
Purus & Orion, purus & Hœdus erit.
Gratius astra nitet, vbi Notus Boet. lib. 5.
Desinit imbriferos dare sonos.
— cum sine nubibus aer.
Nec tepidus pluuias concitat Auster aquas. Ouid. 3. de art.
— & liber nubibus ather. Luca 5. Pharf.
— iam rarior aer, Luca 4. Pharf.
Et par Phœbus aquis densas in vellera nubes
Sparserat, & noctes ventura luce rubebant,
Seruatoq. loco rerum, discessit ab astris
Humor, & ima petit, quicquid pendebat aquarum.
— purumque ibsurgere calo, Luca 5. Pharf.
Fracturum pelagus Boream.
Sub Ioue temperies, & nunquam turbibus aer. Luca 10. Pharf.
Placatumq. nitet diffuso lumine calum. Lucre. lib. 1.

Nam simul, ac species patefacta est verna diei,
Et reserata viget genitabilis aura Fauoni.
Lucre lib. 3. *— semperq innubilus æther*
Integit, & large diffuso lumine ridet.
Sil. Ita. lib. 5 *Diluerat nebulas Titan, sensimq. fluebat*
Caligo in terras nitido resoluta sereno.
Sil. Ita. lib 12. *Ecce serenato clarum iubar emicat axe,*
Purgatusq. nitet discussis nubibus æther,

Serere. Vide, Plantare.

Serpens. Vide, Vnguis.

Sertum. Vide, Coronare.

Seruire, Seruus.

Vir. 2. Aeneid. *— aut Graijs seruitam matribus ibo.*
Vir. 4. Aeneid. *— liceat Phrygio seruire marito.*
Vir. 3. Aeneid. *— quæ sortitus non pertulit vllos*
Nec victoris heri tetigit captiua cubile.
Nos patria incensa diuersa per æquora vectæ
Stirpis Achillea fastus, iuuenemque superbum
Seruitio enixa tulimus, qui deinde secutus
Ledæam Hermionem, Lacedæmoniosq. Hymenæos
Me famulam famuloque Heleno transmisit habendam.
Hor. Epod. 4. *— contra seruilem manum.*
Hor. Epod. 9 *— spadonibus seruire rugosis potest.*
Hor. 1. car. o. 29. *— & quæ tibi virginum*
Sponso necato barbara seruiet,
Puer quis ex aula capillis
Ad cyathum statuetur vnctis.
Ho. 2. car. o. 8. *— tibique seruitus crescit noua,*
Mar. lib. 2. *Esse sat est seruum, iam nolo vicarius esse.*

Quæ

Quæ tibi iucundo famularer serua labore, Catullus.
Turbaq. vernarum. Tib,lib.2.
Nec veniat seruus,nec flens ancillula fictum Ouid.1.dereme.
Suppliciter dominæ nomine dicat aue.
Tunc famulæ numerus turba,populusq. minister. Luca 10. Pharſ.
— & comitum longissimus ordo. Iune.sat.3.
Quot iste famulus tradidit reges neci? Sen.in Her. fur.
Cur ergo regi seruit,& patitur iugum?
Pro quibus vt meritis referatur gratia,iurat Ouid.4. de pont.
Se fore mancipium tempus in omne suum.
— mensas famularis turba,torosq.
Instruit.
— quoq. ordine certo Manil.lib.5.
Ad sua compositi discedunt munera serui.

Seuerus. Vide, Grauis.

Siccus. Vide, Arere.

Silere.

— tum facta silentia tectis. Virg 1. Aeneid.
— silent arrectisque auribus astant. ib.
Nec tacui demens. Vir.2. Aeneid.
Obstupuit,retroque pedem cum voce repressit. Ib.
Conticuere omnes,intentique ora tenebant. Ib.
Conticuit tandem,factoque hic fine quieuit. Virg.3. Aeneid.
— mediaq. in voce resistit. Vir. 4. Aeneid.
His medium dictis sermonem abrumpit. Ib.
— qui postquam voce manusq. Ouid.1.Meta.
Murmura compressit, tenuere silentia cuncti;
Substitit vt clamor pressus grauitate regentis.
— retices,nec mutua nostris Dicta refers. Ib.
Supprimit extemplo vocem: Ib.

— impium.
Tenete clamorem sodales,
Et cubito remanete presso.

Mart. lib. 1. *Aut si tacere lingua non potest ista.*

Virg. 11 Aeneid. *Vt primum placati animi, & trepida ora quierunt.*

Hor. 4 car. o. 8. *— si taciturnitas*
Obstaret meritis inuida Romuli,

Virg. 6. Aeneid. *— finem dedit ore loquendi.*

Ib. *— dixit, pressoq. obmutuit ore.*

Luca. 5 Phars. *Vt primum mæstum tenuere silentia cœtum.*

Vir. 9. Aeneid. *— vocemq. premit.*

Virg. 11. Aeneid. *— tum facta silentia linguis.*

Ouid. 6. Meta. *Et (mirum est potuisse) silet, dolor ora repressit.*
Verbaq. quærenti satis indignantia linguæ
Defuerant.

Ouid. 5. Metam. *— pars vltima vocis*
In medio suppressa sono est, adapertaq. velle
Ora loqui credas, nec sunt ea peruia verbis.

Ouid. Epist. 4. *Ter tecum conata loqui, ter inutilis hæsit*
Lingua, ter in primo destitit ore sonus.

Prop. lib. 1. *— tu tandem voces compesce molestas.*

Luca. 1. Phars. *Vtq. satis trepidum turba coeunte tumultum*
Composuit vultu, dextraq. silentia iussit.

Iuue. sat. 1. *— digito compesce labellum.*

Ouid. 1. Fast. *Substitit in medio præscia lingua sono.*

Ouid. 14. Meta. *Inde sati Curibus tacitorum more luporum,*
Ore premiant voces.

Stat. 1. Theb. *Obtutu gelida ora premit.*

Silua. Vide, Sylua.

Similis. Vide, Assimilare.

Singultire.

Virg. 3. Georg. *— imaq longo Ilia singultu tendunt.*

Fri-

Frigidulos vdo singultus ore cientem.
Cum tibi singultu fortia verba cadent. Prop.lib.2.
— & singultantia verba Molior. Statius.
Ruptaq. singultu verba loquentis erant. Ouid. 2 de remed.
— atq. in os murmura pulsant Luca 8. Phars.
Singultus animae.

Sistere. Vide, Morari.

Sitire, & Sitis.

Num tibi cum fauces vrit sitis. Hor. 1 ser. sat. 2.
— imbellis sed nunc sitis anxia fato Stat 4. Theb.
Summittitq. animos, & inertia corpora carpit.
— oraq. retro Torquet anhela sitis. Stat 5. Theb.
— venasq. sitis consumit apertas. Claud de mag.
Si tibi nulla sitim finiret copia lymphae. Hor. 2 Epist.
Hic sitit, ac nullo rabies extinguitur haustu. Sil. Ita. lib. 13.
Faucibus expectant siccis. Vir. 2. Aeneid.
Inde vbi quarta sitim caeli collegerit hora. Virg. 3. Geor.
— asperq. siti atq. exterritus aestu. Ib.
— sed vbi ignea venis Ib.
Omnibus acta sitis miseros adduxerat artus.
— per aestum Vir. Eclog. 7.
Dulcis aqua saliente sitim restinguere riuo.
— esurit atq. sitit. Mart. lib. 2.
— caret os humore loquentis, Ouid. 6. Met.
Et fauces arent, visq. est via vocis in illis
Haustus aquae mihi nectar erit, vitamq. fatebor
Accepisse, simul vitam dederitis in vndis.
— sitis arida guttur Vrit. Ouid. 2. Metam.
Adduxere sitim tempora Virgili. Ho. 4. car. o. 10.
— longo dea fessa labore Ouid. 6. Met.
Sydereo siccata sitim collegit ab aestu.
Fessa labore sitim conceperat, oraq. nulli Ouid. 5. Met.

Colluerant fontes.

Catullus. *— Riuus muscoso prosilit e lapide.*

Dulce viatori lasso in sudore leuamen,

Cum grauis exustos astus hiulcat agros.

Ouid. 3. de art. *Tantalus in media garrulus aret aqua.*

Lucre. lib. 3. *Quod sitis exurat miseros, atq. arida terra.*

Luca 9. Pharf. *Arent ora siti*

Tib. lib. 1. *Et canis arenti torreat arua siti,*

Prop. lib. 2 *Vt liquor arenti fallat ab ore sitim.*

Prop. lib 4 *— & sicco torret sitis ora palato,*

Terraq. non vllas fœta ministrat aquas.

Ib. *Fontis egens erro, circaq. sonantia lymphis,*

Et caua suscepto flumine palma sat est.

Ib. *At postquam exhausto iam flumine vicerat, astum,*

Ponit vix siccis tristia iura labris.

Et longa sitis perditus

Boet. lib. 3. *Spernit flumina Tantalus.*

Ouid. 2 de rem. *— est sitis ista tibi quæ perditus ardes.*

Ib. *Et multum saliens incitat vnda sitim:*

Luca 4. Pharf. *— torrentur viscera flamma,*

Oraq. sicca rigent squamosis aspera linguis,

Iam marcent venæ, nulloq. humore rigatus

Aeris alternos angustat pulmo meatus,

Rescissoq. nocent suspiria dura palato,

Pandunt ora siti, nocturnumq. aera captant,

Expectant imbres, quorum modo cuncta natabant

Impulsu, & siccis vultus in nubibus hærent:

Quoq magis misero. vnda ieiunia soluant,

Non super arentem Meroen, Cancriq. sub axe,

Qua nudi Garamantes arant, sedere sed inter.

Stagnantem Sicarim, & rapidum deprensus Iberum

Spectat vicinos sitiens exercitus amnes.

Ib. *— nec feruida pestis*

Cedit adhuc, sed morbus egens iam gurgite plenis

Visceribus sibi poscit aquas.

Ib. *Oraq. protecta squalent arentia lingua.*

Lucre. lib. 7. *Nec sitis est, qua per largos exæstuat astus.*

In amne medio faucibus siccis senex Sene. in Her. fur.
Sectatur undas.
— flagrat incensum siti Senec. 2. Thyest.
Cor, & perustis flamma visceribus micat.

Vide, Bibere.

Sol.

— hyberno opponere soli. Virg. 3. Georg.
Pandere ad æstiuum solem. Vir. 4. Geor.
Interea magnum sol circumuoluitur annum. Virg. 3. Aeneid.
— atque hoc cœli spirabile lumen ib.
— aut Phœbea lampadis instar. ib.
Sol qui terrarum flammis opera omnia lustras, Vir. 4. Aeneid.
— spectansq. ad lumina solis, Ouid. 1. Met.
Per iubar hoc, inquit, radijs insigne coruscis.
— qui temperat orbem Sole satum. Ib.
— vos o clarissima mundi, Virg. 1. Geor.
Lumina labentem cælo quæ ducitis annum.
— rapidiue potentia solis Acrior. Ib.
Iccirco certis dimensum partibus orbem Ib.
Per duodena regit mundi sol aureus astra.
— tepidum ad solem. Ib.
— solem ad rapidum. Ib.
Sol quoq. & exoriens, & cum se condat in undas, Ib.
Signa dabit, solem certissima signa sequuntur.
Ille vbi nascentem maculis variauerit ortum
Conditus in nubem, medioq. refugerit orbe,
Suspecti tibi sint imbres: namq. vrget ab alto
Arboribusq. satisq. Notus, pecoriq. sinister.
Aut vbi sub lucem densa inter nubila sese
Diuersi erumpunt radij, aut vbi pallida surgit
Tithoni croceum linquens Aurora cubile,
Heu male tum mites defendet pampinus vuas,
Tam multa in tectis crepitans salit horrida grando:

Hoc etiam, emenso cum iam decedet Olympo,
Profuerit meminisse magis, nam sæpe videmus.
Ipsius in vultus varios errare colores.
Cæruleus pluuiam denunciat, igneus Euros.
Sin maculæ incipient rutilo immiscerier igni.
Omnia tunc pariter, vento nimbisq. videbis
Feruere: non illa quisquam me nocte per altum
Ire, neq. a terra moneat conuellere funem.
At si cum referesq. diem, condesq. relatum,
Lucidus orbis erit, frustra terrebere nimbis:
Sol tibi signa dabit: solem quis dicere falsum
Audeat? ille etiam cæcos instare tumultus
Sæpe monet, fraudemq. & operta tumescere bella:
Ille etiam extincto miseratus Cæsare Romam,
Cum caput obscura nitidum ferrugine texit.
Vir. Eclog. 2. *Sole sub ardenti.*
Virg. Eclog. 6. *Iamq. nouum terræ stupeant lucescere solem.*
Hor. in car. sæc. *Phœbe, syluarumq. potens Diana*
Lucidum cæli decus.
Id. *Alme sol curru nitido diem qui*
Promis, & celas, aliusq. & idem
Nasceris, possis nihil Vrbe Roma
Visere maius.
Ouid. 1. Meta. *Nullus adhuc mundo præbebat lumina Titan.*
Lucre. lib. 2. *— solis præclara luce nitorem*
Ouid. in Ib. *— & radijs circumdata solis imago*
Ouid. 2. Meta. *Sol oculis iuuenem, quibus aspicit omnia, vidit.*
Ib. *— o lux immensi publica mundi Phœbe.*
Vir. 7. Aeneid. *— sol vtrumq. recurrens Aspicit Oceanum.*
Virg. 8. Aeneid. *— & ætherij spectans orientia solis*
Lumina.
Ib. *Sol medium cæli conscenderat igneus orbem.*
Auson. *Lucis Phœbe parens quo sine cætera*
Caligantia latent astra sub æthere.
Id. *— Phœbeos aperire vultus.*
Ouid. 5. Meta. *— Phœbeos summouet ignes.*
Ouid. Epist. 4. *— radijs frontem vallatus acutis.*

Purpu-

Purpureo tepidum qui mouet axe diem.
Cum tamen altus equis Titan radiantibus instat Ouid epist. &
Sed vbi oris aurei sol radiantibus oculis Catullus.
Lustrauit athera.
Flammeus vt rapidi solis nitor obscuretur. Id.
Solis anhelantes abluit amnis equos. Tib. lib.
Ipsum etiam solem defectum lumine vidit.
Iungere pallentes nubibus annus equos.
Nec refero solisq. vias. Ib.
Solis & atratis luxerit orbis equis. Prop. lib.
Cernebat rosei lumina solis. Boet. lib. 1.
Emicat, & subito vibratus lumine Phœbus Ib.
Micantes oculos radijs ferit.
Quos vides condens radios sub vndas Boet. lib.
Phœbus extremo veniens ab ortu.
Quod Phœbus roseum diem Ib.
Curru prouehit aureo.
Cadit Hesperias Phœbus in vndas. Boet. lib.
Sed secreto tramite rursus
Currum solitos vertit ad ortus,
Candidos Phœbi radios negabit. Ib.
— sol rutilo concitus igne. Boet. lib. 4.
Puro clarum lumine Phoebum. Boet. lib. 5.
— pronos Hyperionis meatus. Statius.
— flammeumq. solem. Ib.
— Phoebi pallidus orbis. Ouid. 1. de rem.
— flammiferos Phoebi transcendere currus. Luca. 1. Phars.
Ipse caput, medio Titan cum ferret Olympo, Ib.
Condidit ardentes atra caligine currus,
Inuoluitq. orbem tenebris, gentesq. coegit
Desperare diem.
Lucifícus Tithan numquam magis athera contra Luca. 7. Phars.
Egit equos, currumq. polo rapiens retorsit,
Defectusq. pati voluit raptaq. labores
Lucis, & attraxit nubes non pabula flammis,
Sed ne Thessalico purus luceret in orbe.
— genitor Phoetontis. Ouid. 2. Meta.

Luca 9. Pharſ. — *premit orbita ſolis,exuritq. ſolum.*

Luca 10. Pharſ. — *ſol tempora diuid t aui.*
Mutat noctè diem,radijſq. potentibus astra
Ire vetat,curſuſq. vagos ſtatione moratur

Lucre. lib. 1. *Non radij ſolis,neque lucida tela diei.*

Lucre. lib. 2. — *cum ſolis lumina cumq.*
Inſertim fundunt radi os per opaca domorum.

Lucre lib. 5. *Largus item liquidi fons luminis, ætherius ſol*
Inrigat aſsidue cælum candore recenti,
Suppeditatq. nouo confeſtim lumine lumen.

Ib. — *roſea ſol alte lampade lucens.*

Lucre lib. 5. *Tabificis ſubigit radijs ſol omnia luſtrans.*

Ouid. 4. Meta. — *quid nunc Hyperione nate*
Forma,colorq. tibi,radiata q. lumina proſunt?
Nempe tuis omneis qui terras ignibus vris.

Ib. *Diſsipat hunc radijs Hyperione natus.*

Ib. — *cum puro nitidiſsimus orbe*
Oppoſita ſpeculi referitur imagine Phœbus.

Sil. Ita. lib. 10. *Obuerſam ſpectans ora ad Phaëtontia prolem,*
Explorat dubios Phœbea lampade natos.

Sen. in Her. fur. *O lucis almæ rector, & cæli decus,*
Qui alterna curru ſpatia flammifero ambiens
Illuſtre lætis exeris terris caput,
Da Phœbe veniam.

Ib. *Tuq. ante omneis, qui per terras,*
Tractuſq. maris fundis radios.
Noctemq. fugas ore decoro,
Feruide Titan.

Sene. in Thyeſ. *Quo terrarum,ſuperumq. parens,*
Cuius ad ortus noctis opaca
Decus omne fugit,quo vertis iter?
Medioq. diem perdis olympo?
Cur Phœbe tuos rapis aſpectus.

Sene. in Hippo. — *coruſcum lucis ætheriæ iubar.*

Sene. in Oedi. *Tuq. o ſereni maximum mundi decus,*
Biſſena curſu ſigna qui vario regis,
Qui tarda ſceleri ſæcula euoluis rota.

Cla-

Clarumq. Titan diuidens orbi diem. Senec. in Medea.
O decus mundi radiate Titan, Sen. in Her. Oet.
Cuius ad primos Hecate vapores
Lassa nocturna leuat ora bigæ.
— *radijs* Hyperiona *cinctam.* Ouid. 1. Fast.
Sex vbi sustulerit, totidem quoq. deseret ortus, Ouid. 3. Fast.
Purpureum rapido qui vehit axe diem.
— *orbita solis.* Clau. 2. in Ruff.
— *medium non deserit vnquam* Claud. 3. in cons. Hono.
Cæli Phœbus iter, radijs tamen omnia lustrat
Sol qui flammiferis mundum complexus habenis, Claud. in fratr.
Voluis inexhausto redeuntia sæcula motu,
Sparge diem meliore coma, crinemq. repexi
Blandius elato surgant temone iugales,
Efflantes roseum frenis spumantibus ignem.
Cum suspensus eat Phœbus, cursumq. reflectat Manil. lib. 1.
Huc illuc, agiles & seruet in æthere metas.
— *solisq. orbem.*
— *quotiesq. recurrens* Ib.
Lustrarit mundum vario sol igneus orbe. Ib.
— *rapido Titanius æstu.* Ib.

Vide, Apollo, & Dies.

Solemnitas. *Vide, Festum.*

Solere. *Vide, Consueuisse.*

Soluere.

— *resoluta cathenis* Incedit *virgo.* Ouid. 4. Met.
Ipse vero primus manicas, atque arcta leuent Vir. 2. Aeneid.
Vincla iubet Priamus.
Sustulit exutas vinclis ad sydera palmas. Ib.
— *Iliades crinem de more solutæ.* Ib.

Vir. 5. Aeneid. — *vittasq. resoluit sacrati capitis.*
Ouid. 1. Meta. — *cinctasq. resoluite vestes.*
Ib. — *tunicasq. recingunt.*
Hor 1 car o. 30. — *Et solutis gratiæ Zonis properent.*
Ouid. 4 Meta. — *crinales soluere vittas.*
Ib. — *Resoluta cathenis Incedit virgo.*
Virg. 2. Aeneid. *Qualis vbi abruptis fugit præsepia vinclis*
Tandem liber equus, campoq. potitus aperto.
Virg 1. Aeneid — *& laxas sciret dare iussus habenas.*
Ouid. 1. Meta. — *aperire domos, ac mole remota.*
Fluminibus vestris totas immittere habenas
Ib. — *ac fontibus ora relaxant,*
Et defrænato voluuntur in æquora cursu.
Hora 4. car. o. 7. *Infernis neque enim tenebris Diana pudicum*
Liberat Hippolytum:
Nec lethæa valeat Theseus abrumpere charo
Vincula Pirithoo
Prop. lib. 2. *Idem Caucasea soluet de rupe Promethei*
Brachia.
Auson. — *placidis habenas.*
Cum quis arridens dederit fauonijs
Aeolus laxas.
Ouid. 3. Meta. *Sponte sua patuisse fores, lapsasq. lacertis.*
Sponte sua fama est, nullo soluente, cathenas.
Tib. lib. 2. *Soluite vincla iugis.*
Tib. lib. 4. *Et demum celeri ferrea vincla cani.*
Boet. lib. 3. *Laxant nodis colla solutis.*
Ouid. 1. de arte. — *croceas irreligata comas.*
Luca. 1. Pharf. — *compage soluta.*
Luca 2. Pharf. — *& adstrictis laxari vincula palmis.*
Luca 6. Pharf. — *frænosq. furentibus ira laxat.*

Vide, Expandere.

Somnium.

Virg. 2. Aeneid. *Ipsa sed in somnis inhumati venit Imago.*
Coniugis ora modis attollens pallida miris.
Ib. *In somnis ante alios moestissimus Hector*

Visus adesse mihi.
Quaerenti, & tectis vrbis sine furenti Virg. 2. Aene.
Infelix simulacrum, atque ipsius vmbra Creusae
Visa mihi ante oculos, & nota maior imago.
— Quae me suspensum insomnia terrent. Virg. 4. Aeneid.
Me patris Anchisae, quoties humentibus vmbris Ib.
Nox operit terras, quoties astra ignea surgunt,
Admonet in somnis, & turbida terret Imago.
Omnibus vmbra locis adero. ib.
Huic se forma Dei vultu redeuntis eodem Ib.
Obtulit in somnis, rursusq. ita visa monere est.
Omnia quae sensu voluuntur vota diurno, Claud. lib. 3.
tempore nocturno reddit amici quies:
Venator defessa toro cum membra reponit,
Mens tamen ad syluas, & sua lustra redit:
Iudicibus lites, aurigae somnia currus,
Vanaq. nocturnis meta cauatur equis:
Blandaq. largitur frustra sitientibus aegris.
Irriguus gelido pocula fonte sopor.
Ac velut in somnis, oculos vbi languida pressit Virg. 12. Aeneid.
Nocte quies, nequicquam auidos extendere cursus
Velle videmur, & in mediis conatibus aegri
Succidimus, non lingua valet non corpore nota
Sufficiunt vires, nec vox, aut verba sequuntur.
Nam mihi Cassandra per somnum vatis imago Virg. 5. Aeneid.
Ardentes dare visa faces.
Et nox atra polum bigis subuecta tenebat. Ib.
Visa dehinc caelo facies delapsa parenti,
Anchisae subito tales effundere voces.
Pellibus incubuit stratis, somnosq. petiuit, Virg. 7. Aeneid.
Multa modis simulacra videt volitantia miris.
Morte obita quales fama est volitare figuras. Vir. 10. Aeneid.
Aut quae sopitos deludunt somnia sensus.
— simulacraq. inania somni Ouid. epist. 9.
Omniaq. arcana nocte petita mouent.
Ne sibi neglecti mittant mala somnia Manes, Tib. lib. 3.
Moestaq. sopitae stet soror ante torum.

Tib lib.3. *Dij meliora ferant, nec sint insomnia vera,*
Quæ tulit hesterna pessima nocte quies.
Ite procul vani, fasumq. auertite visum,
Desinite in votis quærere velle fidem.
Ib. *Somnia fallaci ludunt temeraria nocte,*
Et pauidas mentes falsa timere iubent:
Ib. *—siue illi vera monenti,*
Mendaci somno credere siue volent:
Efficiat vanos noctis Lucina timores.
Et cum te fusco somnus velauit amictu,
Vanum nocturnis fallit imaginibus.
Prop. lib. 4. *Expertar somnum, de te mihi somnia quæram,*
Fac venias oculis vmbra benigna meis.
Ouid. Epist. 21. *Tu mihi cura Phaon, te somnia nostra reducunt,*
Somnia formoso candidiora die,
Illic te inuenio, quamquam reg onibus absis,
Sed non longa satis gaudia somnus habet
Hor. de art. po. *—cuius, velut ægri somnia, vanæ*
Finguntur species.
Luca 5. Phars. *Ecquid, ait, vani terremur imagine visus.*
Luca 6. Phars. *At nox felicis Magni pars vltima vitæ*
Sollicitos vana decepit imagine somnos.
—vmbra perempti.
Luca 7. Phars. *Cuius adest, sua quemque premit terroris imago:*
Ille senum vultus, iuuenum videt ille figuras,
Hunc agitant totis fraterna cadauera somnis,
Pectore in hoc pater est, omnes in Cæsare Manes.
Ib. *Quod Styga, quod Manes, infestaq. Tartara somnis*
Pompeio viuente videt.
Lucre. lib. 1. *Quippe etenim quam multa tibi iam fingere possum*
Somnia, quæ vita rationes vertere possint,
Fortunasq. tuas omnes turbare timore.
Lucre lib. 4. *Atque eadem nobis vigilantibus obuia menteis*
Terrificant, atque in somnis, cum sæpe figuras
Contuimur miras simulacraq. luce carentum.
Lucr. lib. 4. *Atque in qua ratione fuit contenta magis mens,*
In somnis eadem plerumque videmur obire:

Causidici

Causidici causas agere, & componere leges:
Induperatores pugnare, ac prælia obire:
Nautæ contractum cum ventis cernere bellum.
Nox simileis morti dederat placidima somnos, Sil. Ita. lib. 15.
Visa viro stare effigies ante ora parentis.
Et fera ductoris turbabant somnia mentem: Sil. Ita lib. 19.
Namq. grauis curis carpit dum nocte quietem,
Cernere Flaminium, Gracchumque, & cernere Paullum
Visus erat simul aduersos mucronibus in se
Districtis ruere, atque Itala depellere terra.
Nox erat, ante torum visa est astare sororis Ouid. 3. Fast.
Squallenti Dido sanguinolenta coma.

Soror.

— Ge*rmana tuumq. dulce caput* Virg. 4. Aeneid.
— *sociæ generis.* Ouid. 1. Meta.
Incedunt geminæ proles fraterna puellæ. Claud. in lau. Sere.
— *Nupta sororq.* Iouis. Ouid. Epist. 15.

Sortiri.

— *operumq. laborem* Virg. 1. Aeneid.
Partibus æquabat iustis, aut sorte trahebat.
— *quæ sortitus non pertulit vllos.* Vir. 3. Aeneid.
— *sortitiq. uices.*
— *deiectamq. ærea sortem* Virg. 5. Aeneid.
Accepit galea.

Sperare, Spes.

— *quid cælum sperare iubebas.* Vir. 4. Geor.
— *curisq. ingentibus æger* Spem *vultu simulat.* Virg. 1. Aeneid.
Spemque, metumq. inter dubij, seu viuere credant. Ib.

— *hic*

Ib. — *hic primum Aeneas sperare salutem*
Ausus, & afflictis melius confidere rebus.
Virg. 2. Aeneid. *Nec mihi iam patriam antiquam spes vlla videndi.*
Ib. *Omnis spes Danaum, & coepti fiducia belli*
Palladis auxiliis semper stetit:
Ib. *Sin aliquam expertus sumptis spem ponis in armis.*
Ib. — *nec spes opi: vlla dabatur.*
Vir. 4. Aeneid. *Spemq. dedit dubia menti.*
Ib. — *aut qua spe inimica in gente moratur:*
Ib. — *& tantos rumpi non speret amores.*
Ib. — *ac spem fronte serenat.*
Ouid. in ibid. *Speq. tua mortis pessime semper alat.*
Virg. 5. Aeneid. *Hic lata extremis spes est accensa duobus.*
Ib. *Hos successus alit, possunt, quia posse uidentur.*
Vir. 6. Aeneid. — *tuaq. expectata parenti.*
Vicit iter durum pietas.
Ib. *Sic equidem ducebam animo rebarq. futurum,*
Tempora dinumerans, nec me mea cura fefellit.
Tib. lib. 4. — *quod spes annuit.*
Virg. 12 Aeneid. — *subita spe feruidus ardet.*
Ouid. 3. Meta. *Spem mihi nescio, quam vultu promittis amico.*
Ouid. Epist. 2. *Spes bona det vires.*
Tib. lib. 1. *Nec spes destituat.*
Tib. lib. 2. — *sed credula vitam*
Spes fouet, & melius cras fore semper ait.
Spes alit agricolas, spes sulcis credit aratris
Semina.
Ib. *Spes etiam valida solatur compede vinctum.*
Luca. 1. Phars. — *tum ne qua futuri*
Spes saltem trepidas mentes leuet.
Ouid. 7. Meta. *Sperabam tamen, atque animo mea vota fouebam.*

Spernere, Vide, Contemnere.

Spernere, Vide, Contemnere.

Spina.

Virg. 3 Georg. — *& hirsuti secuerunt corpora vepres.*

— *asperis*

— *Aspris veluti, qui sentibus anguem Pressit.* Vir.2. Aeneid.
Consertum tegmen spinis. Virg 3. Aeneid.
Nunc virides etiam occultant spineta lacertos. Vir Eglog. 2.
— *& spinis surgit Paliurus acutis.* Vir. Eclog. 5.
— *quam densi complerant vndique sentes.* Virg 9. Aeneid.
Candidaq. hamatis crura notare rubis. Tib lib. 4.
Rettulit hirsutis brachia rubis. Prop lib. 4.
At rubus, & sentes tantummodo lædere nata, Ouid. de nuce.
Spinaq. vindicta cætera tuta sua est.
— *acutis asperi vepres rubis.* Sene. in Hippo.

Sponte.

— *nullis hominum cogentibus ipsa.* Virg. 2. Georg.
Sponte sua veniunt.
Vi propria nituntur, opisq. haud indiga nostra. Ib.
— *vltroq. dedere.* Vir. 4. Geor.
— *cibis nullo cogente creatis.* Ouid. 1. Meta.
— *namq. ipse volens, facilisq. sequetur.* Vir. 6. Aeneid.
— *mostro sine quaque labore* Lucre. lib. 1.
Sponte sua multo fieri meliora videres
Sed arua per se fœta poscentes nihil Sene. in Hypp.
Pauere gentes.
— *prabeo iugulum volens.* Sen. in Aga.
— *sufficiunt, nullo mandante, tributa.*

Spumare, & Spuma.

Obiecta salsa spumans aspergine cautes. Virg. 3. Aeneid.
Ter spumam elisam, & rorantia vidimus Astra. Ib.
— *& fræna ferox spumantia mandit.* Virg. 4. Aeneid.
Spumantemq. dari optat aprum. Ib.
— *Vndam tepidi despumat aheni.* Virg 1. Georg.
Pocula bina nouo spumantia lacte. Vir Eclog. 5.
At si nostra tuo spumescant æquora remo. Ouid. Epist. 2.
Fumidus atque alte spumis exuberat amnis. Virg. 7. Aeneid.

Siccaq.

Luca 4 Pharſ. *Siccaq. ſanguineis dureſcit ſpuma lupatis.*
Luca 5. Pharſ. *Spumea tunc primum rabies veſana per ora*
Effluit.
Manil. lib. 5. *Canities emota maris, ſpumaq. rigentis*
Ingenteis faciunt cumulos.

Sputare.

Vir. 5. Aeneid. *— craſſumq. cruorem*
Ore reiectantem.
Ouid. 12. Meta. *Cumq. atro mistos ſputantem ſanguine dentes.*
Virg. 4 Georg. *— & terram ſicco ſpuit ore viator.*
Tib. lib. 1. *— ter dictis deſpue carminibus.*
Ib. *— & ante ipſas excreat vſque fores.*
Ouid. Epiſt. 10. *Excreat, & ficta dat mihi ſigna nota.*
Lucre lib. 4. *— tunguntq. ſaliuas oris.*
Lucre. lib. 6. *Tenuia ſputa, minuta, croci contincta colore,*
Salſaq. per fauceis raucas vix edita tuſſi.

Stagnum, vide, Palus.

Stella, Vide, Aſtra.

Stercorare terram.

Virg. 1. Georg. *— quaecumque premes virgulta per agros*
Sparge fimo pingui, & multa memor occule terra.
Virg. 4. Geor. *— leui rimoſa cubilia limo, vnge fouens circum.*
Vir. 1. Georg. *— arida tantum*
Ne ſaturare fimo pingui pudeat ſola, neue
Effetos cinerem immundum iactare per agros.

Sterilis.

Virg. 1. Georg. *Difficiles primum terrae, collesq. maligni,*
Et ſilicem

Et silicem curuis Inuisam pascit aratris. ib.
Salsa autem tellus, & quæ perhibetur amara ib.
Frugibus infelix,
— ager ille malus. ib.
Ipsa Caucasio steriles in vertice syluæ. ib.
— tum steriles exurere Sirius agros. Vir. 3. Aeneid.
Et segnem patiere situ durescere campum. Virg. 1 Georg.
At si non fuerit tellus fecunda. ib.
Infelix lolium, & steriles dominantur auenæ. Ib.
Sic dominum sterilis sæpe fefellit ager. Ouid 1. de arte.
Illa tamen sterilis tellus, fecundaque nulli Luca 9. Pharsl.
Arua bono, virus stillantis tabe Medusæ
Concipiunt dirosque fero de sanguine rores,
Quos calor adiuuit, putrique incoxit arena.
Non reddet sterilis semina iacta seges. Mart. lib. 5.
Non prata viridi læta facie germinant, Senec. in Her fur.
Nec adulta leni fluctuant Zephyro seges,
Non vlla ramos sylua pomiferos habet,
sterilis profundi vastitas squalet soli,
Et fœda tellus, torpet æterno situ.
— regio nec pomis fœta nec vuis. Ouid. 1. de pont Ele 8.
Nec sterilis locus vllus ita est, vt non sit in illo Ouid. 4. de pon. Ele 4.
Mista fere duris vtilis herba rubis.
Triste solum, sterilis sine fruge, sine arbore tellus. Ouid. 8 Meta.
Aegra solo macies, teneri que ab origine culmi Stat. 4 Theb.
Inclinata seges.
Et sterileis inter sulcos defessus arator Manil lib 1.
Ad iuga mœrenseis cogit frustrata iuuencos.
— quæ certos quasi delassata per annos Manil lib. 4.
Nonnumquam cessant sterili torpentia motu.
— quę fuerant steriles ad semina terræ.

Sternere, & Sterni.

Et multa duram stipula filicumque maniplis Virg. 3. Geor.
Sternere subter humum.

— pro

Ouid 1.Meta. *—procumbit vterque.*

Pronus humi, gelidoq, pauens dedit oscula saxo.

Ib. *Obruta mole sua corpora dira iacerent.*

Ouid. 12. Meta. *Totaq Peliaca sternebat cuspidis ictu*

Agmina.

Virg. 9. Aeneid. *—& multa porrectum extendit arena.*

Ib. *—fortemq. manu fudisse Numanum.*

Virg. 12. Aeneid. *Impressoq. genu nitens, terra applicat ipsum.*

Ib. *Quem rota pracipitem, & procursu concitus axis*

Impulit, effunditq. solo.

Ib. *—dabit ille ruinas*

Arboribus, stragemq. satis, ruet omnia late.

Ib. *Pracipitem scopulo, atque ingentis turbine saxi*

Excutit effunditq. solo hunc lora, & iuga subter

Prouoluere rota, crebro super ungula pulsu

Incita, nec domini memorum proculcat equorum.

Ouid. 2. Met. *—& aduersa prensis a fronte capillis.*

Strauit humi pronam.

Ouid. 1. Fast. *Nititur hic humeris, cælum quoque sederat illis,*

Et vastum motu collabefactat onus.

Vide, Iacere, et Cadere.

Strangulare, & Vi.

Hor. in cani. re. *Frustraq. vincla gutturi innectes tuo.*

Hor. 3. car. o. 27. *Quid mori cessas? potes hac ab orno*

Pendulum zona bene te secuta

Ladere collum.

Ouid. In ib. *Vtq. Siracosia perstricta fauce poeta,*

Sic anima laqueo sit via clausa tua.

Ib. *Vtq. loquax in equo est elisus guttura acerno,*

Sic tibi claudatur pollice vocis iter.

Ib. *Et tua sic Stigius strangulet ora liquor.*

Ib. *Vincula per laquei fac quoque guttur eat.*

Ouid. Epist. 2. *Colla quoque infidis laqueis implicuisse iuuat.*

—qua

—qua presso subdita mento
Elidunt fauces, & respiramen, iterqua
Eripiunt animæ. — Ouid. 12. Meta.

Multaque per mœstum demens effata furorem,
Purpureo moritura manus discindit amictus,
Et nodum informis leti trabe nectit ab alta. — Virg 12. Aeneid.

Non tulit infelix; laqueqeo animosa ligauit
Guttura. — Ouid. 6. Meta.

Liquit ouans laqueum, quo periturus erat. — Auson.

Quem laqueum inuenit, nexuit, & perijt. — Id.

Qui laqueum collo nectebat repperit aurum,
Thesaurique loco deposuit laqueum:
At qui condiderat, postquam non repperit aurum,
Aptauit collo quem reperit laqueum. — Id.

Cur aliquis laqueo collum nodatus amator
A trabe sublimi triste pependit onus. — Ouid. 1. de rem.

Hic laqueo fauces, elisaque guttura fregit. — Luca 1. Phars.

—laqueum, nodosque nocentes
Ore suo cupit, pendentia corpora carpsit. — Luca 6. Phars.

Aut laqueum collo, tortosque aptate rudentes. — Luca 8 Phars.

Pars animam laqueo claudunt, mortisque timorem
Morte fugant, vltroque vocant venintes fata. — Ouid 7. Meta.

Et tumida tenera guttura elidens manu. — Sen. in Her. fur.

—& artis colla laqueis inseri. — Stat. 1. Theb.

Laqueone vitam finium? — Sene. in Hippo.

Praeceps in ore gnatus implicuit cadens
Laqueo tenaci corpus, & quanto magis
Pugnat, sequaces hoc magis nodos ligat. — Id.

—multos laqueo sua colla ligantes. — Ouid. 1. de pon. ele. 7.

Mors placet, erigitur, laqueoque innectere fauce is
Destinat, & Zona summo de poste reuincta
Care vale Cinyra, causamque intellige mortis.
Dixit, & aptabat pallenti vinculo collo. — Ouid. 10 Meta.

—laqueo collum pressisse paternum. — Hor. 1 epist.

Cum laqueo vxorem interimis. — Hora. 2. ser. sa. 5.

Vide, Pendere.

Strenuus. Vide, Armis præſtans.

Stridere. Vide, Clamare.

Stultitia, & Stultus.

Vir. 4 Geor. *Cum ſubita incautum dementia cœpit amantem.*
Virg. 2. Aene. *Nec tacui demens.*
Ib. *Arma amens capio.*
Ib. *Iſque amens animi & rumore accenſus amaro.*
Vir. Eglog. 2. *— quæ te dementia cœpit.*
Ouid. . Metam. *Mentis inops.*
Hora. 4 car. . 2 *Miſce ſtultitiam conſilijs breuem,*
Dulce eſt deſipere in loco.
Virg. 5. Aeneid. *Infelix quæ tanta animum dementia cœpit.*
Virg. 8 Aeneid. *— te rationis egentem.*
Ouid 4 Faſt. . *Quicumque aſpiciunt mente carere putant.*

Submergere. Vide, Immergere.

Sudare.

Vir. 3 Georg. *— tonſis illotus adhæſit ſudor.*
Virg 2 Georg. *— incertus ibidem*
Sudor, & ille quidem morituris frigidus.
Ib. *Ecce autem duro fumans ſub vomere taurus.*
Concidit.
Ib. *— atque immundus olentia ſudor*
Membra ſequebatur.
Virg. 2. Aeneid. *— ſalſusq. per artus ſudor ijt*
Ib. *— toties ſudari: ſanguine lectus.*
Vir. 3. Aeneid *Tum gelidus toto manabat corpore ſudor.*
Hor. Epod. 10. *O quantus inſtat nauitis ſudor tuis.*
Hor. 1. car. o. 13. *— humor, & in genas furtim labitur arguens.*
Virg. 7. Aeneid. *— oſſaque, & artus*

Perfudit

Perfudit toto proruptus corpore sudor. Virg. 5. Aeneid.
— tum creber anhelitus artus,
Aridaq. ora quatit, sudor fluit vndique riuis.
— tum toto corpore sudor Virg. 9. Aeneid.
Liquitur, & piceum (nec respirare potestas)
Flumen agit, fessos quatit æger anhelitus artus.
Fumantes sudore quatit. Virg. 12 Aenei.
Occupat obsessos sudor mihi frigidus artus, Ouid. 5. Meta.
Cæruleaq. cadunt toto de corpore guttæ.
Quaque pedem mouit, manat locus, eque capillis
Ros cadit.
A te sudor abest. Catullus.
Dulce viatori lasso in sudore leuamen. Id
— æstiferis lybiæ sudabit in aruis. Statius.
— rapit arida tellus Luca 4. Phars.
Sudorem, calido complentur sanguine venæ.
— fumant sudoribus artus, Ib.
Oraque proiecta squalent arentia lingua,
Pectora rauca gemunt, quæ creber anhelitus vrget,
Et defecta grauis longe trahit ilia pulsus.
— manant sudoribus artus. Luca 9. Pharf.
Sudorisq. madens per collum splendidus humor. Lucre. lib. 6.
— sudore fluentia multo Brachia. Ouid 9. Meta.
— sudoribus ora Puluerulenta rubent. Claud. 3. in lau. Stili,

Sufficere.

Hoc sat erit. Virg. 3. Aeneid.
— satis est gentem effugisse nefandam, ib.
Satis superque. Hor. Epod. *.
Esse sat est seruum. Mart. lib. 2.
Ohe iam satis est, ohe libelle. Mart. lib. 4.
— paruo contenta paratu. Luca 4. Phars.
Discite quam paruo liceat producere vitam,
Et quantum natura petat.
— satis est populis, fluuiusque, Ceresque. Ib.
— possum contentus viuere paruo. Tib. lib. 1,

Prop. lib. 4 *Et caua suscepto flumine palma sat est.*

Iuue. sat. 14. *Viuite contenti casulis, & collibus istis*
O pueri, Marsus dicebat, & Hernicus olim,
Vestinusque senex: panem quæramus aratro,
Qui satis est mensis.

Hor. 1. ser. sat. 1. *Qui fit Mæcenas, vt nemo, quam sibi sortem,*
Seu ratio dederit, seu fors obiecerit, illa
Contentus viuat.

Manil. lib. 4. *Cumque sui paruos vsus Natura reposcat.*

Superbire, Superbia, & Superbus.

Virg. 1. Aeneid. *—nec tanta superbia victis.*

Virg. 3. Aeneid. *Stirpis Achilleæ fastus, iuuenemque superbum.*

Hor. 1. car. o. 18. *Et tollens vacuum plus nimio gloria verticem.*

ib. o. 37. *—fortunaque dulci Ebria.*

Hor. 3. car. o. 10. *Ingratam Veneri pone superbiam.*

Mart. lib. 4. *Dum nimium vano tumefactus nomine gaudes.*

Mart. lib. 1. *—merito tumet Sabellus.*

Ib. *A nostris procul est omnis vesica libellis,*
Musa nec insano syrmate nostra tumet.

Claud. 1. in cons. Hono. *Inquinat egregios adiuncta superbia mores.*

Iuue. lib. 8. *—quem nobis fama superbum*
Tradit, & inflatum.

Vir. 10. Aeneid. *—tumidusque secundo Marte ruat.*

Vir. 9. Aeneid. *—tumidusque nouo præcordia regno.*

Virg. 11. Aeneid. *Vane Ligus, frustraque animis elate superbis.*

Ouid. 3. Meta. *Sed fuit in tenera tam dura superbia forma.*

Prop. lib. 1. *—tuo contemnas carmina fastu.*

Prop. lib. 4. *Vt nostris tumefacta superbiat Vmbria libris.*

Boet. lib. 2. *Quid o superbi colla mortali iugo*
Frustra leuare gestiunt.

Statius. *Conuiuam ducis esse gloriatur.*

Ouid. 13 Meta. *—Laudato pauone superbior.*

Clau. 2. in Ruff. *—ne quis quis nimium sublata secundis*
Colla gerat.

—nec qua comitatur honoreis
Ausa tuam leuiter tentare superbia mentem. Claud. in Cons. Manl.
—quin ipsa superbia longe
Discessit vitium rebus solenne secundis, Claud. 2. in laud. Stili.
Virtutumque ingrata comes.
—nunquamque leuantibus alte Claud. in fren.
Intnmuit rebus.

Surgere e lecto. vide, expergere.

Suspectus, & Suspicari

Suspectas habuisse domos Carthaginis altæ. Virg. 4. Aeneid.
Hoc mihi suspectum est. Mart. lib. 2.
Quid de te Line suspicetur vxor. Ib.
Nescio quod magnum suspicor esse nefas. Mart. lib. 3.
—fuge suspicari. Hor. 2. car. o. 4.
—vt suspicor. Catullus.

Suspendere. vide, Pendere, & Strangulare.

Sylua.

—saltusque profundi. Vir. 2. Geor.
—omne leuandum fronde nemus. ib.
Narycia que picis lucos. ib.
—dant arbuta Syluæ. ib.
—Driadum syluas saltusque sequamur. Virg. 3. Georg.
Pascuntur vero syluas, & summa Lycæi, Ib.
Horrentesque rubos, & amantes ardua dumos,
Non vmbra altorum nemorum. ib.
Et caligantem nigra formidine lucum. Virg. 4. Geor.
—frondoso desere luco. ib.
—Lucis agitabat in altis: Ib.
—Lucosque sonantes. Ib

Virg. 7. Aeneid. — *tum syluis scœna coruscis*
Desuper, horrentique atrum nemus Imminet umbra.
Ib. — *nemora inter frondea.*
Est nemus hæmoniæ, prærupta quod undiq. claudit
Ouid. 1. Meta. *Sylua.*
Ib. — *nemorum secreta subibis.*
Ib. — *umbrosaq. sylua.*
Virg. Eclog. 6. — *nemorum iam claudite saltus.*
Ho. 1. car. o. 1. — *me gelidum nemus,*
Nimpharumq. leues cum Satyris chori
Secernunt populo.
Catullus. *Comata sylua.*
Id. *Aditq. opaca syluis redimita loca dea.*
Tib. lib. 3. *Et nemora in domibus sacros imitantia lucos.*
Hor. 1. car. o. 4. *Nunc & in umbrosis fauno decet immolare lucis.*
ib. o. 17. — *tutum per nemus arbutos*
Quærunt latentes, & thyma deuiæ.
Ib. o. 21. — *& nemorum coma.*
Hor. 3. car. o. 9. — *aut Aquilonibus*
Querceta Gargani laborant.
Hor. 3. car. o. 4. *Errare per lucos amœnos*
Quos & aquæ subeunt, & auræ.
Ouid. 1. Meta. *Fronde tegi syluas.*
Vir. 9. Aeneid. *Sylua fuit late dumis, atq. illice nigra*
Horrida, quam densi complerant undiq. sentes.
Rara per occultos ducebat semita calles.
Virg. 6. Aeneid. — *pars densa ferarum*
Tecta rapit syluas.
Ib. *Secusum nemus, & virgulta sonantia syluæ*
Ib. *In nemus umbriferum.*
ib. *Seclusum nemus, & virgulta sonantia siluæ.*
Virg. 7. Aeneid. — *densis hunc frondibus atrum*
Vrget utrimq. latus nemoris.
Auctor. *Saltibus crescit minor in profundis.*
Ouid. Epist. 4. — *syluis depone iugosis.*
Ouid. Epist. 10. *Est nemus & piceis, & frondibus ilicis atrum,*
Vix illuc radijs solis adire licet.

Syluarumq. virentium,
Salsuumq recenditorum. Catullus
Tempe, quæ sylua cingunt super impendentes.
Nec mea Phæacias æquant pomaria syluas. Id.
Lucus erat felix ederoso conditus antro, Prop lib 5
Multaq. natiuis obstrepit arbor aquis: Prop lib 4
Siluani ramosa domus.
— robore densa occurrant siluæ.
Lucus erat longo numquam violatus ab æuo, Luca 3 Phars.
Obscurum cingens connexis aera ramis, Ib.
Et gelidas alte summotis solibus vmbras.
Nacta nemus gelidum, de quo cum murmure labens Ouid. 2 Met.
Ibat, & attritas versabat riuus arenas.
Frondiferatq. nouis auibus canere vndiq. siluas. Lucre. lib. 1.
Syluaq. montanas occulit alta feras. Ouid 2. Fast.
— multis inceduus annis Ib.
Iunonis magna nomine lucus erat.
Lucus Auentino suberat niger ilicis vmbra,
Quo possis viso dicere, numen inest. Ouid. 2. Fast.
In medio gramen, muscoq. adoperta virenti
Manabat saxo vena perennis aquæ.
Est nemus arboribus densum, secretus ab omni Ouid. 5. Fast.
Voce locus, si non obstreperetur aquis.
Sylua capax æui, validaq. incurua senecta Ouid. 5. Trist.
Aeternum intonsa frondis stat peruia nullis
Solibus.

Tacere. Vide, Silere.

Tæda, Vide, Illuminare.

Talpa.

Aut oculis capti fodere cubilia talpæ. Virg. 1 Georg.

Tangere. vide, Pulsare.

Tela. vide, Texere.

Temperatus, Temperies.

Ouid. 1. Met. *— inter vtramque locauit,*
Tib. lib. 4. *Temperiemque dedit mista cum frigore flamma.*
Fertilis hanc inter posita est, interque rigentes,
Nostraque, & huic aduersa solo pars altera nostro.
Quas similes vtrinque tenens vicinia cæli
Temperat, alter & alterius vires negat aer;
Hinc placidus nobis per tempora labitur annus.
Manil. lib. 2. *Permissosque dies medijs hyemem inter, & æstum*
Articulis vno seruant in tempore vtrinque.

Tempestas, & illius descriptio.

Virg. 1. Aeneid. *— tempestatesque sonoras.*
Virg. 4. Aeneid. *Dum pelago desæuit hyems, & aquosus Orion*
Quassataque rates, & non tractabile cœlum.
Virg. 5. Aeneid. *Postquam altum tenuere rates, nec iam amplius vlla*
Apparent terræ, cœlum vndique, & vndique pontus;
Tum mihi cæruleus supra caput astitit imber
Noctem, hyememque ferens, & inhorruit vnda tenebris.
Continuo venti voluunt mare, magnaque surgunt
Aequora, dispersi iactamur gurgite vasto.
Inuoluere diem nimbi, & nox humida cœlum
Abstulit, ingeminant abruptis nubibus ignes.
Excutimur cursu; & cæcis erramus in vndis.
Ipse diem, noctemque negat discernere cælo,
Nec meminisse viæ media Palinurus in vnda.
Tres adeo incertos cæca caligine soles
Erramus pelago, totidem sine sidere noctes.
Virg. 1. Aeneid. *Hæc vbi dicta, cauum conuersa cuspide montem*

Im-

Impulit in latus, ac venti velut agmine facto,
Qua data porta, ruunt, & terras turbine perflant.
Incubuere mari, totumque a sedibus imis
Vna Eurusque, Notusque ruunt, creberque procellis
Africus, & vastos voluunt ad sidera fluctus,
Insequitur clamorque virum, stridorque rudentum.
Eripiunt subito nubes coelumque, diemque
Teucrorum ex oculis, ponto nox incubat atra:
Intonuere poli, & crebris micat ignibus aether:
Praesentemque viris intentant omnia mortem.
Extemplo Aeneae soluuntur frigore membra.
Ingemit, & duplices tendens ad sidera palmas.
Talia voce refert: O terque quaterque beati.
Queis ante ora patrum Troiae sub moenibus altis
Contigit oppetere, o Danaum fortissime gentis
Tydide, mene Iliacis occumbere campis
Non potuisse, tuaque animam hanc effundere dextra!
Saeuus vbi Aeacidae telo iacet Hector, vbi ingens
Sarpedon, vbi tot Simois correpta sub vndis
Scuta virum, galeasque, & fortia corpora voluit.
Talia iactanti stridens Aquilone procella
Velum aduersa ferit, fluctusque ad sidera tollit.
Franguntur remi, tum prora auertit, & vndis
Dat latus, insequitur cumulo praeruptus aquae mons.
Hi summo in fluctu pendent: his vnda dehiscens
Terram inter fluctus aperit, furit aestus arenis.
Tres Notus abreptas in saxa latentia torquet:
Saxa vocant Itali mediis quae in fluctibus aras:
Dorsum immane mari summo: tres Eurus ab alto
In breuia, & Syrtes vrget, (miserabile visu)
Illiditque vadis, atque aggere cingit arenae.
Vnam, quae Lycios, fidumque vehebat Orontem,
Ipsius ante oculos, ingens a vertice pontus
In puppim ferit, excutitur, pronusque magister
Voluitur in caput, ast illam ter fluctus ibidem
Torquet agens circum, & rapidus vorat aequore vortex.
Apparent rari nantes in gurgite vasto:

Arma

Arma virum, tabulæque, & Troia gaza per vndas:
Iam validam Ilionei nauem, iam fortis Achatæ,
Et qua vectus Abas, & qua grandæuus Alethes,
Vicit hyems: laxis laterum compagibus omnes
Accipiunt inimicum imbrem, rimisque fatiscunt.
Hor. Epo!. 13 *Horrida tempestas cælum contraxit et imbres*
Niuesque deducunt Iouem.
Virg. 1. Georg. *Et fœdam glomerant tempestatem imbribus atris*
Collecta ex alto nubes.
Hor 1. car o. 14. *O nauis, referent in mare te noui*
Fluctus; o quid agis? fortiter occupa
Portum nonne vides vt
Nudum remigio latus ?
Et malus celeri saucius Africo,
Antennaq. gemant, ac sine funibus
Vix durare carina
Possint imperiosius
Aequor? non tibi sunt integra lintea.
Vt pelagus tenuere rates, nec iam amplius vlla
Occurrit tellus, maria vndiq. & vndiq. cælum:
Olli cæruleus supra caput astitit imber,
Noctem hyememq. ferens, & in horruit vnda tenebris
Ipse gubernator puppi Palinurus ab alta:
Heu quia nam tanti cinxerunt æthera nimbi?
Quidue pater Neptune paras, sic deinde locutus
Colligere arma iubet, validisq incumbere remis:
Mutati transuersa fremunt, & vespere ab alto
Consurgunt venti, atq. in nubem cogitur aer.
Ovid. Trist. de Fle. *Verba miser frustra non proficientia perdo,*
Ipsa graues spargunt ora loquentis aquæ:
Terribilisq. notus iactat mea verba, precesq.
Ad quos mittuntur, non sinit ire deos;
Ergo ijdem venti, ne causa lædar in vna
Velaq. nescio quo, vot q. nostra ferunt.
Me miserum quanti montes voluuntur aquarum,
Iam iam tacturos sydera summa putes.
Quanta deducto subsidunt æquore valles,

Iamiam

Iamiam tacturas tartara nigra putes.
Quodcumque aspicio, nihil est nisi pontus, & aer,
Fluctibus hic tumidus, nubilus ille minax.
Inter vtrumque fremunt immani murmure venti,
Nescio cui domino pareat vnda maris:
Nam modo purpureo vires capit Eurus ab ortu,
Nunc Zephirus sero vespere missus adest:
Nunc gelidus sicca Boreas bacchatur ab Arcto,
Nunc Notus aduersa prelia fronte gerit.
Rector in incerto est, nec quid fugiatue, petatue
Inuenit, ambiguis ars stupet ipsa malis.
Scilicet occidimus, nec spes est vlla salutis,
Dumque loquor vultus obruit vnda meos.
Opprimet hanc animam fluctus, frustraque precantes
Ora necaturas accipiemus aquas.
At pia nil aliud quam me dolet exule coniux;
Hoc vnum nostri scitque, gemitque mali.
Nescit in immenso iactari corpora ponto,
Nescit agi ventis, nescit adesse necem.
Heu mihi quam celeri micuerunt nubila flamma
Quantus ab æthereo personat axe fragor:
Nec leuius laterum tabulæ feriuntur ab vndis,
Quam graue balistæ mœnia pulsat onus.
Qui venit hinc fluctus, fluctus supereminet omnes,
Posterior nono est, vndecimoque prior.
— nec mare Caspium Hor. 2. car. o. 9.
Vexant inæquales procellæ.
— cum effusis imbribus atra Virg. 5. Aeneid.
Tempestas sine more furit, tonitruque tremiscunt
Ardua terrarum, & campi, ruit æthera toto
Turbidus imber aqua, densisque nigerrimus Austris.
Ipse mihi nuper libycis, tu testis, in vndis Ib.
Quam molem subito exuerit, maria omnia cælo
Miscuit, Aeoliis nequicquam freta procellis.
Aut mare quale vides agitari nunc quoque ventis, Ouid. Epist. 7.
Quo tamen aduersis fluctibus ire paras?
Quo fugis, obstat hyemps, hyemis mihi gratia prosit,

Aspice ut euersas concitet Eurus aquas.

Catullus. *Irrita ventosæ linquens promissa procellæ.*

Tib. lib. 4. *Aduersis hiberna liceat tumeant freta ventis.*

Boe. lib. 1. *Si quantas rapidis flatibus incitus*
Pontus versat arenas.

Ib. *Sæpe feruentes Aquilo procellas*
Verso concitat æquore.

Ars. *Insanum quamuis hyemet mare.*

Luca. 1 Phars. *Huc fuga nautarum, cum totas Hadria vires*
Mouit, & in nubes abiere Ceraunia, cumque
Spumosæ Calaber perfunditur æquore Sason,
— niger inficit horror.

Luca. 5 Phars. *Terga maris, longe per multa volumina tractu*
Æstuat vnda minax, flatusque incerta futuri.

Ib. *Quantum Leucadio placidus de vertice pontus*
Despicitur, tantum nautæ videre trementes
Fluctibus e summis præceps mare, cumque tumentes
Rursus hiant vndæ, uix eminet æquore malus:
Nubila tanguntur velis, & terra carina:
Nam pelagus qua parte sedet, non celat arenam
Exhaustum in cumulos, omnisque in fluctibus vnda est.
Artis opem vicere metus, nescitque magister
Quam frangat, cui cedat aqua discordia ponti
Succurrit miseris, fluctusque euertere puppim
Non valet, in fluctus victum latus vnda repellens
Erigit, atque omni surgit ratis ardua vento.

Ib. *Hac fatum dicimus, dictu mirabile, fluctus*

Ib. *Inualida tum puppe leuat, nec rursus ab alto*
Aggere deiecit pelagi, sed pertulit vnda,
Scruposisque angusta vacant vbi littora saxis,
Imposuit terræ.

Lucre. lib. 6. *— & trahit atram*
Fulminibus grauidam tempestatem, atque procellis.

Sil. Ita. lib. 1. *Heu quænam subitis horrescit turbida nimbis*
Tempestas, ruptoque polo micat igneus æther.

Sil. Ita. lib. 4. *Fertur ab immenso tempestas horrida cælo,*
Nigrantesque globos, & turbida nubila torquens

Inuoluit

Inuoluit terras.
Sic vbi nigrantem torquens stridentibus Austris Sil. Ita. lib. 4
Portat turbo globum, piceaque e nube ruinam
Pendentem, terris pariter, pontoque minatur:
Omnis & agricola, & nemoroso vertice pastor,
Et pelago trepidat subductis nauita velis.
Ipse e Tarpeio sublimis vertice, cuncta Sil. Ita. lib. 2
Et ventos, simul & nubes, & grandinis iras,
Fulminaque, & tonitrus, & nimbos conciet atros:
Concussu tremuere poli, cælumque tenebris
Clauditur, & terras cæco non condit amictu:
Instat tempestas oculis, hostique propinquo
Roma latet, iacta in turmas per nubila flamma
Stridorem seruant, membris insibilat ignis.
Hinc Notus, hinc Boreas, hinc fuscis Africus alis
Bella mouent, quantis animos & pectora possint
Irati satiare Iouis, fluit agmen aquarum
Turbine confusum piceo, & nigrante procella.
Atque omnes circa campos spumantibus undis
Inuoluit, celsus summo de culmine montis
Regnator superum, sublata fulmina dextra
Librauit.
— *nulla tempestas fretum violenta turbet.* Sene. Hercul. fur.
Talibus ardentem furijs Neptunus vt alto Sil. Ita. lib. 17.
Prospexit, verasque ratas ad litora vidit,
Quassans cœruleum genitor caput, æquora funda
Eruit, & tumidum mouet vltra litora pontum:
Extemplo ventos, imbresque, e rupe procellas
Concitat Æolias, ac nubibus æthera condit.
Tum penitus telo molitus regna tridenti
Intima, ab occasu Tethyn impellit, & ortu
Ac totum Oceani turbat caput, æquora surgunt
Spumea, & illisus scopulus tremit omnis aquarum:
Primus se attollens Nasamonum sedibus Auster,
Nudauit syrtim correpta nubibus vnda;
Insequitur sublime ferens nigrantibus alis
Abruptum Boreas ponti latus, intonat ater

Discordi flatu, & partem rapi aequoris Eurus.
Hinc rupti reboare poli, atque hinc crebra micare
Fulmina, & in classem ruere implacabile caelum.
Consensere ignes, nimbique, & fluctus, & ira
Ventorum, noctemque freto imposuere tenebrae;
Ecce intorta Noto, veniensque a rupe procella
Antenna immugit, stridorque immite rudentum
Sibilat, ac similem monti, nigrante profundo
Ductoris frangit super ora trementia fluctum:
Exclamat voluens oculos caeloque, fretoque:
Felix o frater, diuisque aequate cadendo
Hasdrubal, egregium fortis cui dextera in armis
Pugnanti peperit lethum, & cui fata dedere
Ausoniam extremo tellurem apprendere morsu:
Talia dum maeret diuersis flatibus acta
In geminum ruit vnda latus, puppimque sub atris
Aequoris aggeribus tenuit, ceu turbine mersam;
Mox nigris alta pulsa exundantis arena
Vorticibus ratis, aethereas remeauit ad auras,
Et fluctus supra, vento librante, pependit:
At geminas Notus in scopulos, atque horrida saxa
Dura sorte rapit (miserandum, & triste) biremes:
Increpuere ictu prorae tum murice acuto
Dissiliens sonuit rupta compage carina:
Hic varia ante oculos facies natat aequore toto
Arma interque galeasque virum, cristasque rubenteis,
Florentis Capuae & gaza, & sepostia triumpho
Laurens praeda dulcis, tripodes, mensaeque deorum,
Cultaque nequicquam miseris simulacra latinis.

Sene. in Aga. *Nox prima caelum sparserat stellis; iacent.*
Deserta vento vela, tum murmur graue
Maiora minitans collibus summis cadit,
Tractuque longo, littus ac petrae gemunt,
Agitata ventis vnda venturis tumet,
Cum subito luna conditur, stellae cadunt,
In astra pontus tollitur, & caelum perit.
Nox vna non est, densa tenebras obruit

Caligo

Caligo, & omni luce subducta fretum,
Cælumque miscet, vndique incumbunt simul,
Rapiuntque pelagus infimo euersum solo.
Aduersus Euro Zephyrus, & Boreæ Notus.
Sua quisque mittunt tela, & infesti fretum
Emoliuntur, turbo conuoluit mare.
Strymonius altas Aquilo contorquet niueis,
Libycusque arenas Auster, ac Syrteis agit.
Nec manet in Austro, si grauis nimbis Notus,
Imber auget vndas Eurus orientem mouet
Nabathæa quatiens regna, Et Eoos sinus.
Quid rapidus ora Corus Oceano exerens;
Mundum reuelli sedibus totum suis,
Ipsosque rupto crederes cælo deos
Decidere, & atrum rebus induci chaos.
Vento resistit æstus, & ventus retro
Aestum reuoluit, non capit sese mare,
Vndasque miscent imber, & fluctus suas.
Nec hoc leuamen denique ærumnis datum est,
Videre saltem, & nosse, quo pereant malo.
Premunt tenebræ lumina, & diræ Stygis
Inferna nox est, excidunt ignes tamen,
Et nube dirum fulmen Elisa micat,
Miserisque lucis tanta dulcedo est mala,
Hoc lumen optant, ipsa se classis premit,
Et prora proræ nocuit, & lateri latus
Illam dehiscens pontus in præceps rapit,
Hauritque, & alto redditam reuomit mari,
Hæc onere sidit, illa conuulsum latus
Summittit vndis, fluctus hanc decimus tegit,
Hæc lacera, & omni decore populato leuis
Fluitat, nec illi vela, nec tonsæ manent,
Nec rectus altas malus antennas ferens,
Sed fracta toto puppis Ionio natat.
Nil ratio, & vsus audet in magnis malis,
Tenet horror artus, omnis officio stupet
Nauita relicto, remus effugit manus.

In vota

In vota miseros vltimus cogit timor,
Eademque superos Troes, & Danai rogant.
Quid fata possunt? inuidet Pyrrhus patri,
Aiaci Vlysse, Hectori Atrides minor,
Priamo Agamemnon; quisquis ad Troiam iacet,
Felix vocatur, cadere qui meruit manu,
Quem fama seruat, victa quem tellus regit.
Nil nobile ausos, pontus, atque vnda ferent:
Ignaua fortes fata consument viros
Pudenda mors est: quisquis es nondum malis
satiate tantis cœlitum, tandem tuum
Numen serena, cladibus nostris daret
Vel Troia lacrymas. odia si iurant tua,
Placetque mitti Doricum exitio genus:
Quid hos simul perire nobiscum iuuat,
Quibus perimus? sistite infestum mare.
Vehit ista Danaos classis, & Troas simul:
Nec plura possunt. occupat vocem mare.
Ecce alia clades: fulmine irati Iouis
Armata Pallas, quicquid aut hasta minax,
Aut egide, aut furore Gorgoneo potest,
Aut igne patrio tentat, & cælo noua
Spirant procellæ: solus inuictus malis
Luctatur Aiax: vela cogentem hunc sua
Tenso rudente flamma perstrinxit cadens;
Libratur aliud fulmen, hoc toto impetu
Certum reducta Pallas excussit manu,
Imitata patrem, transit Aiacem, & ratem.
Ratisque partem secum, & Aiacis tulit:
Nil ille motus, ardua vt cautes salo
Ambustus extat: dirimit insanum mare,
Fluctusque rumpit pectore, & nauem manu
Complexus in se traxit, & cæco mari
Collucet Aiax, omne resplendet fretum:
Tandem occupata rupe, furibundum intonat;
Superasse nunc me pelagus, atque ignes: iuuat
Vicisse cælum, Palladem, fulmen, mare,

Non me fugauit bellici terror dei,
Et Hectorem vna solus, & Martem tuli,
Phœbea nec me tela pepulerunt gradu;
Cum Phrygibus istos vicimus: tandem horream
Aliena inerti tela mitti dextera.
Quod si ipse mittat? plura cum auderet furens,
Tridentem rupem subruit pulsam patet
Neptunus, imis exerens vndis caput,
Soluitq; montem, quem cadens secum tulit;
Terraque, & igne victus, & pelago iacet:
Nos alia maior naufragos pestis vocat.
Est humilis, vnda scrupeis mendax vadis,
Vbi saxa rapidis clausa verticibus tegit
Fallax Caphareus: æstuat scopulis fretum,
Feruetque semper fluctus alterna vice.
Arx imminet prærupta, quę spectat mare
Vtrimque geminum, Pelopis hinc oras tui,
Et Isthmon, arcto qui recuruatus solo
Ionia iungi maria Phryxeis vetat:
Hinc scelere lemnon nobilem, hinc Chalcedona,
Tardamque ratibus aulida: hanc arcem occupat
Palamedis ille genitor, & clarum manu
Lumen nefanda verticę ex summo efferens
In saxa ducit perfida classem face.
Hærent acutis rupibus finę rates,
Has inopis vndę breuia comminuunt vada,
Pars vehitur; huius prima pars scopulo sedet.
Hanc alia retro spatia relegentem ferit,
Et fracta frangit, iam timent terram rates
Voluntque maria, cedit in luctum furor;
Postquam litatum est, Phœbus in lucem redit,
Et damna noctis tristis ostendit dies.
Dumque parant torto subducere carbasa lino Ouid. 5. Fast.
Percutitur rapido puppis adunca Noto.
Inque patens æquor, frustra pugnante magistro,
Fertur; & ex oculis visa refugit humus.
Assiliunt fluctus, imoque a gurgite pontus

Vertitur, & canas alueus haurit aquas.
Vincitur ars vento, nec iam moderator habenis
vtitur, at votis is quoque poscit opem.
Iactatur tumidus exul Phoenissa per vndas,
Humidaque opposita lumina veste tegit.
Tunc primum Dido felix est dicta sorori.
Et quacumque aliquam corpore pressit humum.
Ducitur ad Laurens ingenti flumine littus,
Puppi, &, expositis omnibus, hausta perit.

Ouid. in Met. *Aut minus, aut certe medium non amplius æquor*
Puppe secabatur, longeque erat vtraque tellus.
Cum mare sub noctem tumidis albescere cœpit
Fluctibus, & præceps spirare valentibus Eurus:
Ardua iamdudum demittite cornua rector
Clamat, & antennis totum subnectite velum.
Hic iubet, impediunt aduersa iussa procellæ,
Nec sinit audiri vocem fragor æquoris vllam.
Sponte tamen properant, alij subducere remos,
Pars munire latus, pars ventis vela negare.
Egerit hic fluctus, æquorque refundit in æquor,
Hic rapit antennas, quę dum sine lege geruntur,
Aspera crescit hyems, omnique a parte feroces
Bella gerunt venti, fretaque indignantia miscent.
Ipse pauet, nec se quis sit status ipse fatetur
Scire ratis rector, nec quid iubeatue, velitue.
Tanta mali moles, tantoque potentior arte est.
Quippe sonant clamore viri, stridore rudentes,
Vndarum incursu grauis vnda, tonitribus æther.
Fluctibus erigitur, cælumque æquare videtur
Pontus, & inductas aspergine tangere nubeis.
Et modo cum fuluas ex immo verrit arenas,
Concolor est illis, stygia modo nigrior vnda,
Sternitur interdum; spumisque sonantibus albet.
Ipsa quoque his agitur vicibus Trachinia puppis,
Et nunc sublimis veluti de vertice montis
Despicere in valleis, imumque Acheronta videtur.
Nunc, vbi demissam curuum circumstetit æquor,

Suspi-

Suſpicere infernoſummum de gurgite cælum.
Sæpe dat ingentem fluctu latus iſta fragorem,
Nec leuius pulſata ſonat, quam ferreus olim
Cum laceras aries, baliſtaue concutit arceis:
Vtque ſolent ſumptis incurſu viribus ire
Pectore in arma feri, protentaque tela leones:
Sic vbi ſe ventis commiſerat vnda coortis,
Ibat in arma ratis, multoque erat altior illis:
Iamque labant cunei, ſpoliataque tegminecera
Rima patet, præbetque viam letalibus vndis:
Ecce cadunt largi reſolutis nubibus imbres,
Inque fretum credas totum deſcendere cælum,
Inque plagas cæli tumefactum aſcendere pontum:
Vela madent nimbis, & cum cæleſtibus vndis
Aequoreæ miſcentur aquæ, caret ignibus æther,
Cæcaque nox premitur tenebris, hyemiſque, ſuiſque.
Diſcutiunt tamen has, præbentque micantia lumen
Fulmina, fulmineis ardeſcunt ignibus vndæ.
Dat quoque iam ſaltus intra caua tecta carinæ
Fluctus, & vt miles numero præſtantior omni
Cum ſæpe aſſilijt defenſa mœnibus vrbis,
Spe potitur tandem, laudiſque accenſus amore
Inter mille viros murum tamen occupat vnus:
Sic vbi pulſarunt ceſſi latera ardua fluctus,
Vaſtius inſurgens decimæ ruit impetus vndæ,
Nec prius abſiſtit feſſam oppugnare carinam,
Quam velut in capta deſcendat mœnia nauis.
Pars igitur tentabat adhuc inuadere pinum,
Pars maris intus erat, trepidant haud ſegnius omnes,
Quam ſolet vrbs, alijs murum fodientibus extra,
Atque alijs murum trepidare tenentibus intus:
Deficit ars, animique cadunt, totidemque videntur
Quot veniunt fluctus, ruere, atque irrumpere mortes:
Non tenet hic lacrymas, ſtupet hic, vocat ille beatos
Funera quos maneant, hic votis numen adorat,
Brachiaque ad cælum, quod non videt, irrita tollens
Poſcit opem, ſubeunt illi fraterque, parenſque;

Huic cum pignoribus domus, & quod cuique relictum est.
Halcyona Ceyca mouet, Ceycis in ore
Nulla nisi Halcyone est, & cum desideret vnam,
Gaudet abesse tamen, patriasque quoque vellet ad oras
Respicere, inque domum supremos vertere vultus:
Verum vbi sit nescit, tanta vertigine pontus
Feruet, & inducta piceis e nubibus vmbra
Omne latet cælum, duplicataque noctis imago est.
Frangitur incursu nimbosi turbinis arbor,
Frangitur, & regimen, spolijs animosa superbit
Vnda velut victrix, sinuataque despicit vndas.
Nec leuius, quam si quis Athon, Pindumque reuulsos.
Sede sua totos in apertum euerteret æquor:
Præcipitata cadit pariterque, & pondere, & ictu,
Mergit in ima ratem, cum qua pars magna virorum
Gurgite pressa graui, neque in aera reddita, fato
Functa suo est, alij partes, & membra carinę
Trunca tenent, tenet ipsa manu, qua sceptra solebat,
Fragmina nauigij Ceyx, socerumque, patremque
Inuocat heu frustra. sed plurima nantis in ore
Halcyone coniux, illam meminitque, refertque,
Illius ante oculos, vt agant sua corpora fluctus,
Optat; & ex animis manibus tumuletur amicis:
Dum natat, absentem, quoties sinit hiscere fluctus,
Nominat Halcyonem, ipsisque immurmurat vndis;
Ecce super medios fluctus niger arcus aquarum
Frangitur, & rupta mersum caput obruit vnda.
Lucifer obscurus, nec quem cognoscere posses,
Illa nocte fuit, quoniamque excedere cęlo
Non licuit, densis texit sua nubibus ora.

Stat. 5. Theb. Iamque aberant terris, quantum gortynia currunt.
Spicula, cæruleo grauidam cum Iuppiter imbri
Ipsa super nubem ratis armamenta Pelasgæ
Sistis agens inde horror aquis, & raptus ab omni
Sole dies, miscet tenebras, quis protinus vnda
Concolor, obnixi lacerant caua nubila venti.
Dirijuntque fretum nigris redit humida tellus

Veri-

Verticibus , totumque Notis portantibus aequor
Pendet, & aequato iamiam prope sydera dorso
Frangitur incerta iam nec prior impetus alno ;
Sed labat extantem rostris, modo gurgite in imo ,
Nunc caelo Tritona ferens , nec robora prastant
Semideum heroum, puppemque insana flagellat
Arbor, & instabilis procumbens pondere curuas
Raptat aquas . remique cadunt in pectus inanes .

Vide , Pluere, & Venti .

Templum .

— solemnes ducere pompas Ad delubra iuuat ; Vir. 3. Georg.
—aras alta ad delubra dearum Constitue . Virg. 4. Georg.
Hic *templum* Iunoni *ingens sidonia* Iuno . Vir. 1. Aeneid.
Condebat donis opulentum , & numine diuae
Aerea cui gradibus surgebant limina , nexaque
Aere trabes , foribus cardo stridebat ahenis .
— sacrato auellere templo Vir. 2. Aeneid.
Palladium *caesis summae custodibus arcis ,*
— saeuaque petunt Tritonidis arcem .
— perque Deos *& relligiosa deorum limina ;* Ib.
— a templo , adytisque Mineruae . Ib.
Templa Dei saxo venerabar structa vetusto . Ib.
—fuit in tectis de marmore templum. Virg 3. Aeneid.
— flectunt vestigia sancta Virg. 4. Aeneid.
Ad delubra deae. Ouid. 1. Meta.
Nec non ad templum , summusque ad Palladis *arces.* Vir. II. Aeneid.
— donec templa refeceris Hor. 3. car. o. 6
Aedesque labantes deorum , &
Foeda nigro simulacra fumo .
Tum *Phoebo* , & Triuiae *solido de marmore templa .* Virg. 6. Aeneid
Instituam .
Te *in templo superi* Iouis *sacrato .* Catullus.
—ad sacrorum Tecta Author.
—fanaque debitis Ib.

Incensi caleant thuris odoribus.

Ib *—sacra sub aurea*

Transfers aedicula marmora

Catullus. *—templo in fulgente*

Tib.lib.1. *—quæ templi pendeat ante fores:*

Ib. *Non ego, si merui, dubitem procumbere templis,*

Et dare sacratis oscula liminibus.

Ib. *Picta docet templis multa tabella tuis.*

Ib. *Stabat in exigua ligneus æde Deus.*

Prop lib.1 *Tum medium claro surgebat marmore templum.*

Prop.lib.4. *Flore sacella tego.*

Ouid.3.de pont. *Templa manent hodie vastis innixa columnis,*

Perque quater denos itur in illa gradus.

Tempus, & Tempus elabi.

Virg 5. Aeneid. *Tantum æui longinqua valet mutare vetustas!*

Hor.1.car.o.2. *—graue ne rediret*

Sæculum Pyrrhæ:

Hor.1.car o 5. *—currit enim ferox ætas.*

Ouid.1.Meta. *—anxius illa Tempestate fui.*

Hor.2.car.o.18. *—truditur dies die,*

Nouæque pergunt interire lunæ;

Tib.lib.1. *Longa dies homini docuit parere leones,*

Longa dies molli saxa peredit aqua.

Ib. *—transiet ætas,*

Quam cito non segnis stat, remeatque dies.

Ib. *Vidi iam iuuenem premeret cum serior ætas,*

Mærentem stultos præteriisse dies.

Claud. *Aetatis spatium non tenuauit edax.*

Ouid,3. de arte. *Venturæ memores iam nunc estote senectæ,*

Sic nullum vobis tempus abibit iners.

Dum licet, & veros etiam nunc editis annos,

Ludite eunt anni more fluentis aquæ.

Nec quæ præteriit rursum reuocabitur vnda,

Nec quæ præteriit hora redire potest.

Vtendum est ætate, cito pede labitur ætas,

Nec

Nec bona tam sequitur, quam bona prima fuit.
Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus. Vir. 3. Georg.
Fluxere interea pede tempora lapsa fugaci, Aul. sab. Epist. 2
Prauenitque tuas flebilis hora moras.
—aui veteris custos famosa vetustas. Luca. 4. Phars.
—longa diei Lucre. lib. 1.
Infinita atas anteācti temporis.
Denique non lapides quoque vinci cernis ab aeuo? Lucre lib. 5.
Non altas turres ruere, & putrescere saxa?
—preperas cursu Sene. in Her. fur.
Vita citato, volucrique die
Rota praecipitis vertitur anni,
Dura peragunt pensa sorores,
Nec sua retro pensa reuoluunt.
Tempora labuntur, tacitisque senescimus annis, Ouid. 6. Fast.
Et fugiunt freno non remorante dies,
Ipsa quoque assiduo labuntur tempora motu, Ouid. 15 Meta.
Non secus ac flumen, neque enim consistere flumen,
Nec leuis hora potest, sed vt vnda impellitur vnda,
Vrgeturque prior veniente, vrgetque priorem,
Tempora sic fugiunt pariter, pariterque sequuntur,
Et noua sunt semper, nam quod fuit ante, relictum est,
Fitque, quod haud fuerat, momentaque cuncta nouantur.
Tempus edax rerum, tuque inuidiosa vetustas Ib.
Omnia destruitis vitiataque dentibus aui
Paulatim lenta consuitis omnia morte.

Vide Annus.

Terere tempus.

Et dubitant homines serere, atque impendere curam. Virg. 2. Georg.
Ne perdas operam, Mart lib. 13.
—ille nihil vultum mutatus inanes Stat. 2. Thebs
Perdis ait lacrymas.
Verba miser frustra non proficientia perdo, Ouid. 1. Trist. ele. 1.

Ipsa graues spargunt ora loquentis aquæ:
Terribilisque Notus iactat mea verba precesque,
Ad quos mittuntur, non sinit ire Deos.
Ergo idem venti, ne causa lædar in vna,
Velaque nescio quo, votaque nostra ferunt.

Stat. 2. Achil. *Irrita ventosæ rapiebant verba procellæ.*
Stat. 6. Theb. *— rapiunt conamenti venti.*

Vide, Tempus.

Terere fruges.

Virg. 3. Georg. *Cum grauiter tunsis gemit area frugibus.*
Virg. 1. Georg. *Nequicquam, pingueis palea terit area culmos.*
Et medio tostas æstu terit area frugeis
Ouid. 4. Fast. *Tertia nudatas acceperat area messeis.*
Ouid. 5. Trist. Ele. 5. *—bis frugibus area trita est.*
Hora. 1. ser. sa. 1. *Millia frumenti tua triuerit area censum.*

Terræmotus. Vide, Træmere, & Quatere.

Terrere, & ri.

Virg. 10. Aeneid. *— & terruit Auster euntes.*
Ib. *Criminibus terrere terrere nouis,*
Ib. *Hic alius maius miseris multoque tremendum*
Obijcitur magis, atque improuida pectora turbat.
Ib. *Nunc omnes terrent auræ, sonus excitat omnis*
Suspensum, & pariter comitique onerique timentem.
Ib. *Horror vbique animos, simul ipsa silentia terrent.*
Ib. *Intremuere vnde, penitusque exterrita tellus.*
Virg. 4. Aeneid. *— & magnas territat vrbes.*
ib. *—cæcique in nubibus ignes Terrificant animos.*
Ib. *— & turbida terret imago.*
Ib. *— æneas subitis exterritus vmbris:*

Terrificam capitis concussit terque, quaterque — Ouid. 1. Meta.
Cæsariem. cum qua terram, mare, sydera mouit:
Attonitum tanto subita terrore ruina — Ib.
Humanum genus est, totusque perhorruit orbis.
— terrent etiam nunc nubila mentem — Id.
— populisque nouis incognite Terror eras. — Ib.
Et inquietis assidens præcordijs — Hor. Epod. 5.
Pauore somnos auferam.
— magnisque vrbem terroribus implet. — Virg. 11. Aeneid.
Tacent, & ora pallor albus inficit — Hor. Epod. 7.
Mentesque perculsæ stupent.
— & rubente — Hor. 1. car. o. 2.
Dextera sacras iaculatus arces
Terruit vrbem.
— puerum minaci voce dum terret — Ib. o. 10.
— quas neque Noricus Deterret ensis. — Ib. o 16.
Iam fulgor armorum fugaces — Hor. 2. car. o 1.
Terret equos, equitumque vultus.
Non vultus instantis tyranni — Ib. 3. car. o. 3.
Mente quatit solida.
Impauidum ferient ruinæ. — Ib.
— magnum illa terrorem Intulerat Ioui. — Ib. o. 4.
— & humanas motura tonitrua mentes. — Ouid. 1. Meta.
Quod si tantus habet mentes, & pectora terror. — Vir. 1. Aeneid.
Sed varijs portenta Deum terroribus obstant. — Vir. 7. Aeneid.
Terrentur visu subito, — Vir. 8. Aeneid.
Quem labor assiduus vicino terreat hoste, — Tib. lib. 1.
Martia cui somnos classica pulsa fugent.
— timidum non me periuria terrent. — Ib.

Testis, Testari.

— quis hoc credat, nisi sit pro teste vetustas. — Ouid. 1. Meta.
Quis non latino sanguine pinguior — Hor. 2. car. o. 1.
Campus sepulchris impia prælia
Testatur.
Testis erit magnis virtutibus vnda Scamandri.

Id. *Denique testis erit morti quoque dedita præda.*
Dÿ mihi sunt testes.
Prop. lib. 4. *Et non plebeios luctus testata cupressus.*
Luca 5. Phars. *— ambigua si quando citabere testis,*
Iuue. sat. 8. *Incertaque rei.*

Testudinẽ tãgere, & alia instrumẽta musica.

Virg. 4. Geor. *Ipse caua solans agrum testudine amorem.*
Vir. 1. Aeneid. *— cythara crinitus Iopas Personat aurata.*
Ouid. 2. Meta. *— per me concordat carmina neruis*
Hor. Epod 9. *Sonante mistum tibÿs carmen lyra.*
Hor. Epod. 13. *— iuuat & fide Cyllenea*
Leuare diris pectora sollicit udinibus.
Hor. 1. car. o. 1. *— si neque tibias*
Euterpe cohibet, nec Polihymnia
Lesboum refugit tendere barbiton.
Ib. o. 12. *Quem virum, aut heroa lyra, vel acri*
Tibia sumis celebrare Clio,
ib. o. 15. *— grataque foeminis*
ib. *Imbelli cithara carmina diuides s*
— & fide Teia Dices Penelopen.
ib o 24. *Quid si Threicio blandius Orpheo*
Auditam moderere arboribus fidem:
ib. *— cui liquidem pater*
Vocem cum cithara dedit.
ib. o. 26. *hunc fidibus nouis*
Hunc Lesbio sacrare plectro.
b. o. 32. *Poscimus, si quid vacui sub vmbra*
Lusimus tecum, quod & hunc in annum
Viuat, & plures age dic Latinum
Barbite carmen.
Lesbio primum modulate ciui.
ib. *O decus Phœbi, & dapibus futuris*
Grata testudo Iouis, o laborum
Dulce lenimen.
Hor 2. o. 1. *Mecum Dioneo sub antro*
Quare modos leuiore plectro

— eburna

— eburna dic age cum lyra. ib. o. 11.
— nec Siculum mare ib. o. 14.
Poeno purpureum sanguine mollibus
Aptari cithara modis.
Aeolijs fidibus querentem ib. o. 13.
Sapphe puellis de popularibus;
Et te sonantem plenius aureo
Alcea plectro.
Descende cælo, & dic age tibia Hor. 3. car. o. 4
Regina longum Calliope melos;
Seu voce nunc mauis acuta;
Seu fidibus, citharaue Phœbi.
Tuque testudo resonare septem ib. o. 11.
Callida neruis.
— cur Berecynthia ib. o. 19.
Cessant flamina tibia?
Cur pendet tacita fistula cum lyra.
Tu curua recines lyra Latonam. ib. o. 28.
Non illos cithara, non illos carmina vocum; Ouid. 11. Met.
Longaque multifori delectat tibia buxi.
— pulsisque ad carmina neruis; Ouid. 10. Meta.
Orphea percussis socîantem carmina neruis Ouid. 11 Meta.
— concentu victus vocisque lyraque est Ib.
— lyraque, & Berecynthia Hor. lib 4. o. 1.
Delectabere tibia;
Missis carminibus non sine fistula;
O testudinis aurea ib o. 3.
Dulcem qua strepitum Pieri temperas.
— Orpheus Virg. 6. Aeneid.
Threicia fretus cithara, fidibusque canoris.
Nec non Threicius longa cum veste sacerdos ib.
Obloquitur numeris septem discrimina vocum,
Iamque eadem digitis, iam pectine pulsat eburno.
Quem tibi veris, Ruyri Camœna Auctor.
Perstrepet rivum, tibi quos amicus;
Ambigo, tensis fidibus liquores
Barbitus aptet.

Terpsic

Claud. in nupt. *Terpsichore facilem lasciuo pollice mouit*
Barbiton, & molleis duxit in antra choros.
Statz. Achil. — *Apollineo quam fila sonantia plectro Cum quaterê.*
Auctor. *Dum sacris aures tua Musa chordis*
Lenis humanas.
Id. — *barbite Phocidos*
Audaci fidium tangere permouens.
Altos ordine vertices.
Qua doctiori te fide Maximum
Testudo feruens praemet.
Id. *Diuersosque sacro pollice neruulos*
Tangentes •
Aer cunctus aues, carmina, fistulę,
Concentus, litui, plectraque barbitum,
Et suauem citharam sint ferientia.
Id. *Virtutem citharę sępius inuicem*
Accantare fides murmure dimicant.
Sed qui pacis opus citharam cum voce moueret.
Calliope querulas pretentat pollice chordas,
Atque hęc percussis subiungit carmina neruis.
Threiciam digitis increpuisse liram.
Tibiaque effudit socialia carmina vobis.
Vbi cymbalum sonat vix, vbi timpana reboant.
Tibicen vbi canit Phryx curuo graue calamo.
Nunc te vocales impellere pollice chordas.
— *fulgens testudine, & auro*
Perdebat laeua garrula parte lyra.
Hanc primum veniens plectro modulatus eburno;
— *Felices cantus ore sonante dedit.*
Nasil. lib. 5. *Hinc venient voces doctę, belleque sonantes.*
Garrula quas modulis diuerse tibia format,
Et quodcumque manu loquitur, flatuque mouetur:
Ille dabit cantus inter conuiuia dulces,
Mulcebitque sono Bacchum, nocleisque tenebit
Carmine, furtiuo modulatus murmure vocem,
Solus, & ipse suas semper cantabit ad aureis.
Tib. lib. 3. *Tunc ego nec cithara poteram gaudere sonora,*

T *Nec*

Nec similes chordis reddere voce sonos
Sed perlucenti cantus meditabar auena.
Hic locus est in quo tibia docta sonet Prop. lib. 2
Tale facis carmen docta testudine, qualem ib.
Cynthius impositis temperat articulis.
Aut testudineę carmen inerme lyrę. Prop. lib. 4.
Mitratique sonat lydia plectra choris. ib.
— placet arguto Boet. lib. 2.
Fidibus lentis promere cantu.
Illic blanda sonantibus ib.
Chordis carmina temperans.
— chely iam repone cantus, Statius.
— tenues ignauo pollice chordas id.
Pulso.
Hoc ego cum canerem, subito manifestus Apollo Ouid. 2. de Ar. a.
Mouit inauratę pollice fila lyrę.
Siue chelyn digitis, & eburno verbere pulsas, Lucr. ad jca'. pi
Dulcis Apollinea soquitur testudine cantus,
Et te credibile est Phœbo didicisse magistro,
Nec pudeat pepulisse liram.
Nec pudeat Phebęa chelys, si creditur illis ib.
Pulsari manibus, quibus, & contenditur arcus,
Ipse fidem mouisse ferox narratur Achilles.
Illo dulce melos Nereius extulit heros
Pollice, terribiles quo Pelias ibat in hostem.
Chordarumque sonos fieri, dulcesque querelas, Lucre. lib 4.
Tibia quas fundit digitis pulsata canentum.
— & vbique liraque, Ouid. 4. Meta.
Tibiaque, & cantus animi felicia læti
Argumenta sonant.
Personat Euboica Teuthras testudine Cymes: Sil. Ita. lib. 1
In primis dulcem, Pœno lętante, per aureis ib.
Nunc voce infundit Teuthras, nunc pectine cantum:
Isque vbi mirantem resonantia pollice fila
Ductorem vidit libyę, canere inde superbas
Aonię laudes sensim testudinis orsus.
Concordem citharę mouit per carmina linguam

Vincere

Vincere linquenteis vitam qua possit oloreis.

Senec. in Troa. *Leui canoram verberans plectro chelyn.*

Sen. in Aga. *Resonetque manu pulsa citata*
Vocale ch-lys, nil acre velim,
Magnumque modis intonet altis,
Sed quale soles leuiore lyra
Flectere carmen simplex, lusus
Cum docta tuos musa recenset.
Licet & chorda grauiore sones.

Ouid. 11. Meta. *Distinctamque lyram gemmis, & dentibus Indis*
Sustinet a leua, tenuit manus altera plectrum:
Artificis status ipse fuit: tum stamina docto
Pollice sollicitat, quorum dulcedine captus
Pana iubet Tmolus citharæ summittere cannas,

Claud. 2 de rap. Pro. *Tum patria festo lætatus tempore vates*
Desueta repetit fila canora lyra.
Et resides leni modulatus pectine neruos,
Pollice festiuo nobile duxit ebur.

Texere.

Virg. 4 Georg. *Ipsa autem seu corticibus tibi suta cauatis,*
Seu lento fuerint aluearia vimine texta,

Virg 5. Aene. *Textilibusque onerant donis.*

Vir. 4. Aeneid. *—diues qua munera Dido*
Fecerat, & tenui telas discreuerat auro.

Vir. 1. Geor. *Interea longum cantu solata laborem*
Arguto coniux percurrit pectine telas.

Ouid Epist. 1. *Nec mihi quærenti spatiosam fallere noctem*
Lassaret viduas pendula tela manus.

Ouid. Meta. *Aut ducunt lanas, aut stamina pollice versant,*
Aut hærent telæ, famulasque laboribus vrgent.
Qua radio stantis percurrens stamina telæ

Ouid. 6. Meta. *Haud mora, consistunt diuersis partibus ambæ,*
Et gracili geminas intendunt stamine telas
Tela iugo iuncta est, stamen secernit arundo,

Inse-

Inseritur medium radijs subtegmen acutis,
Quod digiti expediunt, atque inter stamina ductum
Percusso feriunt inserti pectine dentes:
Vtraque festinat, cinctaque ad pectora vestes,
Brachia docta mouent studio fallente laborem:
Illic & Tyrium quæ purpura sensit ahenum
Texitur, & tenues parui discriminis vmbræ:
Illic & lentum filis immittitur aurum,
Et vetus in tela deducitur argumentum.
Arguto tenues percurrens pectine telas. Vir. 7. Aeneid.
Olli serua datur operum haud ignara Mineruæ. Virg. 5. Aeneid.
— & tela curas solabar aniles. Vir. 9 Aeneid.
Arbuteis texunt virgis, & vimine querno. Virg. 11. Aeneid.
Ipsa suis quondam manibus Sidonia Dido Ib.
Fecerat, & tenui telas discreuerat auro.
Stamina barbarica suspendit candida tela, Ouid 6. Meta.
Purpureasque notas filix intexuit albis.
Atque aliqua assidue textrix operata Mineruam Tib lib. 2.
Cantat, & a pulso tela sonat latere.
Coniugium falsa poterat differre Minerua, Prop. lib. 2
Nocturno soluens texta diurna dolo.
Quæ radio stantis percurrens stamina telæ. Ouid. 4. Meta.
Illa etiam stanteis radio percurrere telas Ouid. 3. Fast.
Erudit, & rarum pectine densat opus:
Ipsa domum tenero mulcens Proserpina cantu Claud. 1. de rap.
Irrita texebat redituræ munera matri.
Stamina nocturnę relegens solertia telę. Claud. in laud. Ser.
— & pollice docto Stat. ii. Theb.
Stamina purpureę sociauerat aurea telę.

Thus.

Totaque thuriferis Panchaia pinguis arenis. Virg. 2. Georg.
— solis est thurea virga Sabæis. Id.
— centumque Sabæo Thure calent aræ. Vir. 1. Aeneid.
— mittunt molles sua thura Sabæi. Virg. 1 Georg.

Hor. 3. car. o. 8. *—& acerra thuris Plena.*

Mart lib. 9. *—dumque thure placabit,*

Mart lib. 5. Hac *tibi pro nato plena dat lętus* Acerra
Phœbe Palatinus munera Parthenius.

Virg. 11. Aeneid *—& templum thure vaporent.*

Auctor. *— fanaque debitis*
Incensi caleant thuris odoribus,

Ouid. 6. Meta. *Thuraque dant sanctis, & verba precantia flammis*

Ouid. Epist. 7. *Vt pia famosis addita thura rogis.*

Aul. sab. Epist. 14 *Dantur in inuitos impia thura focos.*

Tib. lib. 1. *—Assirios cineri quę dedat odores.*

Tib. lib. 2. *Vrantur pia thura focis, vrantur odores,*
Quos tenet e terra diuite mitiit Arabs.

Statius. *—vittaque templa sabęis*
N*ubibus.*

Sene. in Her. fur. *—quicquid* I*ndorum seges,*
A*rabesque odoris quicquid arboribus legunt*
Conferte in aras, pinguis exudet vapor;

Ib. *—date thura flammis.*

Sene. in Oedi. A*rasque dono thuris* E*oi extrue.*

Ouid 4. Fast. *Ante tamen posito thura dedere foco.*

Ib. D*etis, & in vetereis thurea grana focos.*

Ouid. 4. de pont. T*unc ego thura feram rapidis solennia flammis.*

Ele. 8. *Nec quę de parua pauper dijs libat acerra,*

Ib. T*hura minus, grandi quam data lance, valent*

Ouid. 10. Meta. *—sudataque ligno*
Thura ferat, floreisque alios panchaia tellus.

Ouid. 14. Meta. *—tribuam tibi thuris honores.*

Ib. *—nec sarci thuris honore*
Humanum dignare caput;

Stat. 1. Theb. *— largo refecti*
Thure vaporatis lucent altaribus ignes.

Time-

Timere. Vide, Dubitare.

Tingere, & gi.

Alba nec Assirio fucatur lana veneno. Vir. 2. Georg.
Ac vix suppositi tinguntur sanguine cultri, Virg. 3. Geor.
Summaque ieiuna sanie infuscatur arena.
Fert picturatas vestes. ib.
Vellera mutentur Tyrios incocta rubores. ib.
— *Tyrioque ardebat murice lana.* Virg. 4. Aeneid.
Muribus Tyrijs iterata vellera lana, Hor. Epod. 12
Cruore rubros obstetrix pannos lauit. Hor. in polin.
Nec varios discet mentiri lana colores: Vir. Eclog. 4.
Ipse sed in pratis aries iam suaue rubenti
Murice, iam croceo mutabit vellera luto.
Sanguineis frontem moris, & tempora pingit. Vir. Eclog. 6.
Phocaico bibulas tingebat murice lanas. Ouid. 6. Meta.
Illic, & Tyrium quae purpura sensit ahenum. ib.
Tinctaque sidonio murice lana iuuat. Tib. lib. 3.
Nec lucida vellera serum Boet. lib. 2.
Tyrio miscere veneno. Ouid. 2. deremed.
Confer Amyclais medicatum vellus ahenis Lucre. lib. 2.
— *Murice cum tyrio.*
— *Meliboeaque fulgens*
Purpura thessalico concharum tincta colore, &
Aurea pauonum ridenti imbuta lepore
Sacla nouo rerum superata colore iacerent.
Purpureusque colos conchili iungitur vna Lucre. lib. 6.
Corpore cum lana, dirimi qui non queat vsquam.
Hac calabrum coxit vitiato murice vellus. Pers. Sat. 2.
Getulisue magis fucaret vellus ahenis. Sil. ita lib. 16.
— *albantes inuertere lanas.* ib.
Murice Getulo docta.
Nec sidonio mellis aheno Sene. in Her. Fur.
Repetita bibit lana ruboreis:
— *velleribus quisquis ahena paras.* Ouid. 4. Fast.

Claud. 2 de rap. Pro. — *quæ vellera tantum*
Ditibus Assyrij spumis fuscantur aheni.

Claud. in Ruff. — *rapiunt Tyrios tibi vellera succos*
Et picturata saturantur murice vestes.

Tonare, Tonitru.

Virg. 3. Georg — *quem super ingens*
Porta tonat cæli, & scopulis illisa reclamant
Aequora.

Virg 4. Georg. — *terque fragor stagnis auditus Auernis.*

Virg 1. Aeneid. *Intonuere poli, & crebris micat ignibus æther.*

Virg. 2. Aeneid — *toto sonuerunt æthere nimbi,*

Ib. — *subitoque fragore intonuit læuum.*

Vir. 3. Aeneid — *ingeminant abruptis nubibus ignes.*

Ib. — *horrificis iuxta tonat Aetna ruinis.*

Virg. 4. Aeneid. — *& tonitru cælum omne ciebo.*

Ib. *Interea magno misceri murmure cælum*
Incipit.

Ib. — *ante genitor, cum fulmina torques,*
Nequicquam horremus? Cæcique in nubibus ignes
Terrificant animos, & inania murmura miscent?

Vir. 1. Geor. — *& cum Eurique Zephirique tonat domus,*

Hor 1. car. o. 16. *Nec sæuus ignis, nec tremendo*
Iuppiter ipse ruens tumultu.

Ib. o. 34. — *namque diespiter*
Igni corusco nubila diuidens,
Plerumque per purum tonantes
Egit equos, volucremque currum,
Quo bruta tellus, & vaga flumina,
Quo Styx, & inuisi horrida Tænari
Sedes, Atlanteusque finis
Concutitur.

Ouid. 1. Meta. — *humanas motura tonitrua mentes,*

Ouid. 12. Meta. — *qualemue sonum, cum Iuppiter atras*
Increpuit nubes, extrema tonitrua reddunt.

Heu mihi quam celeri micuerunt nubila flamma, Ouid. 1. Trist.
Quantus ab æthereo personat axe fragor.
Hic pater omnipotens ter cælo clarus ab alto Vir. 7. Aeneid.
Intonuit, radijsque ardentem lucis, & auro,
Ipse manu quatiens ostendit ab æthere nubem.
Non secus atque olim tonitru cum rupta corusco Vir. 8. Aeneid.
Ignea rima micans percurrit lumine nimbos.
Namque imtrouiso vibratus ab æthere fulgor Ib.
Cum sonitu venit, & ruere omnia visa repente.
—iterum atque iterum fragor intonat ingens. Ib.
—cum effusis imbribus atra Virg 5. Aeneid.
Tempestas sine more furit, tonitruque tremiscunt
Ardua terrarum, & campi,
—& cæli genitor de parte serena intonuit. Virg. 9. Aeneid.
—& cælum tonat omne tumultu. Vir. 12. Aeneid.
—ingens fragor æthera complet. Ib.
—nec fulmine tanti Dissultant crepitus Ib.
—tanto molimine luctor, Ouid. 6 Meta.
Vt medius nostris concursibus insonet æther,
Exiliantque cauis elisi nubibus ignes.
Sitque socer rapidis qui tonat altus equis. Ouid. Epist. 9.
Vidistin toto sonitus percurrere cælo Prop. lib. 2.
Fulminaque æthærea desiluisse domo.
Nec si consulto fulmina missa tenent: Ib.
Et tonat ignaro cælum Ioue. Luca 6. Phars.
—fractæque tonitrua nubis. Ib.
—cælique serena Concutiat sonitu. Lucre. lib. 2.
Præterea grandi tonitru concussa repente Lucre. lib. 5.
Terra, supra se quæ sunt, concutit omnia motu,
Fulminis horribili cum plaga torrida tellus Ib.
Concremit, & magnum percurrunt murmura cælum.
Principio tonitru quatiuntur cærula cæli Lucre. lib. 6.
Proterea, quia concurrunt sublime volantes
Aetheriæ nubes contra pugnantibus ventis:
Nec fit enim sonitus cæli de parte serena,
Verum vbicumque magis denso sunt agmine nubes,
Tam magis hinc magno fremitus fit murmure sæpe.

Hoc etiam pacto tonitru concussa videntur
Id. *Omnia sæpe graui tremere, & diuolsa repente*
Maxima dissiluisse capacis mœnia mundi,
Cum subito validi venti conlecta procella
Nubibus intorsit sese, conclusaq. ibidem
Turbine versat tumagis, ac magis vndiq. nubem
Cogit, vti fiat spisso caua corpore circum.
Post vbi commeruit vis eius, & impetus acer.
Tum perterricrepo sonitu dat missa fragorem.
Id. *Deniq. sæpe geli multus fragor, atq. ruina*
Grandinis in magnis sonitum dat nubibus alte:
Ventus enim cum confercit, franguntur in arctum.
Concreti montes nimborum, & grandine misti.
Id. *Quem grauis insequitur sonitus, displosa repente*
Opprimere vt cæli videantur templa superne,
Inde tremor terras grauiter pertentat, & altum
Murmura percurrunt cælum; nam tota fere tum
Tempestas concussa tremit, fremitusq. mouentur.
Ib. *Quod si Iuppiter, atq. alij, fulgentia diui*
Terrifico quatiunt sonitu cælestia templa.
Sil. Ita. lib. 1. *—tonat alti regia cæli.*
Ib. *Hic subitus scisso densa inter nubila cælo*
Erupit quatiens terram fragor, & super ipsas
Bis pater intonuit geminato fulmine pugnas.
Sil. Ita. lib. 5. *Ac super hæc diuum genitor, terrasq. fretumq.*
Concutiens tonitru.
Sil. Ita. lib. 8. *— ruptusq. fragore*
Horrisono polus, & vulsus patuere tonantis.
Stat. lo. Theb. *Sic vbi nocturnum tonitru malus æthera frangit*
Iuppiter, assiliunt nubes, & fulgure claro
Astra patent.
Manil. lib. 1 *Nubila cur tanto quaterentur pulsa fragore.*

Vide

Vide, Fulgurare,

Tondere.

Aut tondet infirmas oues. Hor. 5. Epod. 3
Sed ista tonstrix Amiano non tondet; Mart. lib. 2.
Non tendet inquam. quid rogo facit radit.
Nec tondere quidem morbo, illuuieq. peresa Hor. 3. Geor.
Vellera:
— acuta Auctor.
Tonsor in cautum nec adhuc totundit
Cuspide mentum.
Aurea Phrixeę terga reuulsit ouis. Ouid. Epist. 6.
In tua nec tonsas ferre sepulchra comas. Ouid. Epi. 11.
Nec male deformet rigidos tonsura capillas, Ouid. 1. de arte.
Sit coma, sit docta barba resecta manu.
— nunc lætus in vmbra Sil. Ita lib. 15.
Tondebat niueę splendentia vellera lanę.
Vix tangente vagos ferro resecare capillos. Mart. lib. 6.
Doctus.
Tonsorem capiti non est adhibere necessum. Ib.
Non coma, non vlla barba resecta manu. Ouid. 5. Trist. Ele. 8
Tonsor iam reliquos metat capillos. Mart. 11
Sed solitus longos ferro resecare capillos Ouid. 11 Met.
Viderat hoc famulus.
Si curtatus inęquali tonsore capillos Hor. 1. Epi.
Occurri, rides.

Vide, Lana.

Tondere Prata. Vide, Falx.

Torrere, Vide, Assare.

Tranare, Trans.

Virg. 5. Aene. — *& flumina tranant.*
ib. — *viuo preteruehor ostia saxo*
ib. *Quin vbi transmissę steterunt trans ęquora classes.*
Hor. 1 car. o. 3. — *si tamen impię*
Non tangenda rates transiliunt vada.
Vir. 6. Aeneid. *Tandem trans fluuium incolumes vatemque, virumque*
Informi limo, glacuaque exponit in vlua.
Virg. 9. Aeneid. *Tum demum preceps saltu sese omnibus armis*
In fluuium dedit; ille suo cum gurgite flauo
Accepit venientem, ac mollibus extulit vndis;
Et lętum ad socios abluta cęde remisit.
Sil. Ita lib. 10. — *mirantem interrita Tybrim*
Tranauit frangens vndam puerilibus vlnis.
Claud. 1. in coss. Hono. Aug. — *transnare sonoras*
Torrentum furias.

Tranquillum. Mare, Vide Placare.

Transformare, & ri.

Virg. 4. Geor. *Tum varia illudent species, atque ora ferarum,*
Fiet enim subito sus horridus, atraque tigris.
ib. *Sed quanto ille magis formas se vertet in omnes?*
ib. *Donec talis erit mutato corpore.*
ib. — *ille suę contra non immemor artis*
Omnia transformat sese in miracula rerum.
Virg. 1. Aeneid *Quid natum toties crudelis tu quoque falsis*

Ludis

Ludis imaginibus?
— vt faciem mutatus, & ora cupido. Ib.
— ne quo se numine mutet. Ib.
Tu faciem illius noctem non amplius vnam Ib.
Falle dolo, & notos pueri puer indue vultus.
— latices nigrescere sacros. Virg. 4. Aeneid.
Fusaque in obscœnum se vertere vina cruorem. Ib.
In noua fert animus mutatas dicere formas Ouid. 1. Meta.
Corpora, Dij cœptis, nam vos mutastis & illas,
Aspirate meis:
In villos abeunt vestes in crura lacerti, Ib.
Fit lupus, & veteris seruat vestigia formæ.
Quæ tamen ex illis aliquo pars humida succo, Ib.
Et terrena fuit; versa est in corporis vsum:
Quod solidum est, flectique nebuit mutatur in ossa:
Quæ modo vena fuit, sub eodem nomine mansit.
Inque breui spatio superorum numine saxa
Missa viri manibus faciem traxere virorum.
— istam mutando perde figuram. Ib.
— inque nitentem Ib.
Inachidos vultus mutauerat ille iuuencam.
Corporis indicium mutati triste peregit. Ib.
Siue mutata iuuenem figura Hor. 1. car. od. 2.
Ales in terris imitaris.
— varias mutare figuras. Ouid. in Ib.
— cui posse figuras Ouid. 11. Meta.
Sumere, quas vellet, rursusque reponere sumptas.
Hic vbi nequicquam est formas variatus in omnes, Ib.
Vertitur in faciem volucris.
Verterit in tacitos iuuenilia corpora pisces. Ouid. 4. Meta.
Tunc quoque conanti sua vertere lumina ceruix Ouid. 5. Meta.
Diriguit, saxoque oculorum induruit humor.
It comes, & iuuenis quondam, nunc fœmina Cœneus, Virg. 6. Aeneid.
Rursus, & in veterem fato reuoluta figuram.
Alecto toruam faciem, & furialia membra Vir. 7. Aeneid.
Exuit, in vultus sese transformat aniles
— forma tum vertitur oris Virg. 9. Aeneid.

Antiquum in Buten

Tib. lib. 4. *Solum nec docta verterunt pocula Circes,*
Quamuis illa foret solis genus, apta vel herbis,
Aptaque vel cantu veteres mutare figuras.

Prop. lib 4 *— quod formas vnus vertebar in omnes.*

Boet. lib 4. *Quos vt in varios modos*
Vertit herbipotens manus.

Ouid. 1. reme. *Vertere quæ poteras homines in mille figuras,*
Non poteras animi vertere iura tui.

Ouid. 15. Met. *In species translata nouas.*

Claud. in fratr. *— iam profluunt ebrius amnis*
Mutatis in vina vadis.

Claud. in nupt *Pennus gelidos mutaret nectare fontes.*

Claud. de Christ. *Permutat lymphas in vina liquentia Christus*

Manil. lib. 1. *Cum Deus in niueum descendit versus olorem,*

Ib. *Omnia mortali mutantur lege creata,*
Nec se cognoscunt terræ vertentibus annis:
Exutas variam faciem per sæcula gentes.

Tremere.

Virg. 3. Georg *Nonne vides vt tota tremor pertentet equorum*
Corpora.

Virg. 1. Aeneid *Et tremefacta comam concusso vertice mutat.*

Ib. *Nos pauidi tremidare metu.*

Virg 5. Aeneid. *— tremere omnia visa repente*
Liminaque, laurusque Dei, totusque moueri
Mons circum.

Ib. *Et fessum quoties mutat latus*
Intremere omnem Murmure Trinacriam.

Virg. 4. Aeneid. *— maculisque trementes Interfusa genas,*

Vir. 1. Geor. *— insolitis tremuerunt motibus Alpes:*

Hor. 1. car. o. 23. *Et corde, & genibus tremit.*

Ouid. 13. Meta. *Ardua si terra quatiatur motibus Ide.*

Ib. *— pulsuque pedum tremit excita tellus.*

Virg. 6. Aeneid. *— gelidus Teucris per dura cucurrit*

Ossa

Ossa tremor.

At iuueni oranti subitus tremor occupat artus: Vir. 7. Aeneid.
— pulsuque pedum tremit excita tellus. Ib.
Et tremefacta solo tellus. Vir. 10. Aeneid.
Vt mare fit tremulum, tenui cum stringitur aura, Ouid. Epist. 11.
Vt quatitur tepido fraxina virga Noto.
Sic mea vibrari pallentia membra videres.
Vtque leui Zephyro graciles vibrantur aristae Ouid. Epist. 14.
Frigida populeas vt quatit aura comas.
Aut sic aut etiam tremui magis.
Quo tunc, & tellus, atque horrida contremuerunt Catullus
Aequora, concussitque micantia sidera mundus.
Tunc superum conuexa tremunt, atque arduus axis Luca. 5. Phars.
Insonuit, motaque poli compage laborant. Ib.
Denique sub pedibus tellus cum tota vacillat
Concussaeque cadunt vrbes, dubiaeque minantur. Lucre. lib. 6.
Terra superne tremit magnis concussa ruinis
Subter, vbi ingenteis speluncas subruit aetas.
Quippe cadunt toti montes, magnoque repente
Concussu late disserpunt inde tremores.
Lucus tremiscit, tota succusso solo Senec. in Thyest.
Nutauit aula, dubia quo pondus daret
Ac fluctuanti similis
— solidusque tremisceret orbis. Manil. lib. 1.

Trinitas.

Sancta Trias. Auctor.
— triplex Deus, vnus, idem. ib.
— triplex equidem persona, sed idem,
Et deus vnus habe moderamen arundinis.

Tristis. Vide, Dolere.

Triumphare, Triumphus.

Romanos ad templa Deum duxere triumphos. Vir. Georg.

Vir. 3. Georg. *Et duo rapta manu diuerso ex hoste trophæa,*
Bisque triumphatas vtroque ab littore gentes.
Virg. 1. Aene. *—partoque ibit regina triumpho.*
Virg. 4. Aenei. *Ductoresque alij quos Aphrica terra triumphis*
Diues alit.
Ouid. 1. Meta. *Tu ducibus lætis aderis, cum læta triumphum*
Vox canet, & longas visent Capitolia pompas.
Hor. 1 car. o. 37. *—Deduci superbo*
Non humilis mulier triumpho.
Hor. 2 car. o. 1. *Cui laurus æternos honores*
Dalmatico peperit triumpho.
Ib. o. 1. *—Et potius noua*
Cantemus Augusti trophæa.
Mart. lib. 2. *Frater Idumæos meruit cum patre triumphos*
Quæ datur ex Dacis laurea tota tua est.
Virg. 6. Aenei. *Ille triumphata Capitolia ad alta Corintho*
Victor aget currum, cæsis insignis Achiuis.
Virg. 8. Aenei. *At Cæsar triplici inuectus Romana triumpho*
Moenia.
Auctor. *—tot celeberrimis Palmis lacertos innouauit.*
Id. *Atqui represso turbine cuilibet*
Certam procella iungis adoream.
Id. *Quin fraudulentos iam fatigas*
Innumeris animos triumphis.
Id. *—reddita diuite*
Pregestire salus cogat adorea.
Virg. 3. Aenei. *Aut spolijs ego iam raptis laudabor opimis*
Catullus. *Inde pedem victor multa cum laude reflexit.*
Tib. lib. 1. *Hunc fore Aquitanas posset qui fundere gentes,*
Quem tremeret fortis milite victus Atax:
Euenere, nouos pubes Romana triumphos
Vidit, & euinctos brachia capta duces:
At te victrices lauros, Messala gerentem
Portabat niueis currus eburnus equis.
Non sine me est tibi partus honos.
Tib. lib. 2. *Gentis Aquitanæ celeber Messala triumphis,*
Et magna intonsis gloria victor ades.

Ipse

Ipse gerens laurum, lauro deuinctus agresti
Miles io magna voce triumphe canet. Tib. lib. 4.
Ergo vbi praclaros poscent tua facta triumphos,
Solus vtroque idem diceris magnus in orbe.
— en adsum victor, terraque marique Casar. Luca 1. Phars.
At ille rupto carcere vmbrarum, ferox Sene in Her. fur.
De me triumphat, & superbifica manu
Atrum per vrbes ducit Argolicas canem.
Instat onustorum palmis reuocamen auorum. Auson.
Hunc decet omnis honos, nexa pro Cesare laurus,
Atque tropaa decent,
— aui tot locupletibus Id.
Palmis conspicui memor
Magnum posteritas comprobat.

Vide, Debellare.

Troia, Troianus

— potiuntur Troes arena. Vir. 1. Aeneid.
— Phrigiasque biremes. ib.
— Teucrorum auertere regem. ib.
— Troiana iuuentus. ib.
— cuncti simul ore fremebant Dardanida, ib.
Quis genus Aeneadum quis Troia nesciat vrbem ib.
— nec quicquid vbique est Gentis Dardaniæ ib.
Ter circum Iliacos raptauerat Hectora muros. ib.
— casus mihi cognitus vrbis Troiana. ib.
— soluit se Teucria luctu. Vir. 2. Aeneid.
Troiaque nunc stares Priamique arx alta maneres. ib.
— Phrigia agmina circumspexit. ib.
Iliacas Danai venistis ad oras. ib.
— Priami imperio Phrigibusque futurum. ib.
O patria, o diuum domus Ilium, & inclua bello ib.
Moenia Dardanidum. ib.
— Troiam incensam, & prolapsa videntem Pergama. ib.

Ilia-

Ib. Iliadum turba & Phrigijs comitata ministris,
ib. — Neptunia Troia.
Vir. 3 Aeneid. Postquam res Asia, Priamiq. euertere gentem
Immeritam visum superis, ceciditq. superbum,
Ilium, & omneis humo fumat Neptunia Troia.
Ib. — nondum Ilium & arces Pergamea steterant,
Vir. 1. Geor. Laomedontea luimus periuria Troia.
Hor. 1. car. 9. 9 Ilio dives Priamus relicto,
ib. — & iniqua Troia Castra fefellit.
ib. o. 15. Et regnum Priami vetus.
ib. — quanta moues funera Dardanae genti,
ib. — vret Iliacas domos.
Hor 3. car. ... — nec Priami domus.
Ouid. in Ib. Troica cum vidit vela.
Vir. 5. Aeneid. Dardanidae magni, genus alto a sanguine diuum.
Ib. Hectorei socij
Vir. 6. Aeneid. — Pergamea iam fas est parcere genti.
ib. — super ardua venit Pergama,
Vir. 7 Aeneid. Stirpem admisceri Phrygiam.
Dardanus Iliacae primus pater vrbis, & auctor,
Vir 9 Aeneid. — moenia Troiae Neptuni fabricata manu,
id. — Phriges ite per alta Dindima.
Ouid. Epist 5 — Neptunia praebent Pergama.
Catullus. Linquantur Phrigij, Catulle, campi.
id. Troicaq. obsidens longinquo moenia bello.
id. Troiugenum infesto prosternet corpora ferro,
Feruere, & Hectorea dorica castra face.
Prop. lib. 3. Nam quis equo pulsas abiegno nosceret aues.
ib. Moenia cum Graio Neptunia pressit aratro
Victor palladiae ligneus artis equus.

Tuba, Vide, Clangere.

Tunc.

Vir. 4. Gior. Illo Virgilium me tempore dulcis alebat

Par-

Parthenope.

— anxius illa Tempestate fui. Ouid. 1.Meth.

— illis egere dubus. Vir. Eclog.5.

Turris.

Turrim in præcipiti stantem, summisque sub astra Virg.2. Aeneid.
Eductam tectis, vnde omnis Troia videri.
— summas arces Tritonia Pallas Insedit. ib.
— aerias Pheacum abscondimus arces, Vir.3. Aeneid.
Non cœptæ assurgunt turres, non arma Iuuentus Virg 4.Aeneid.
Exercet, portusue, aut propugnacula bello
Tuta parant.
— aut summi culmine tecti Turribus aut altis ib.
Prospiceres arce ex summa. Ib.
— littoreos ibatis carmina pyrgos. Mart.lib.12.
Armatiq. cauis expectant turribus hostem. Virg. 9.Aeneid.
— stat ferrea turris ad auras. Virg 6. Aeneid.
— fiunt tabulata, phaleq. Ennius.
Turris erat vasto suspectu. Viirg 9, Aeneid
In latus omne patens turris circumspicit vndas. Ouid, Epist, 6,
Candida qua geminas ostendunt culmina turres. Prop.lib. 3.
— ante cauas vibrantem spicula turres. Prop lib 4
— nec altis montium structa iugis Sene. in Thyest
Arces.
Culmina villarum pendentibus edita ripis. Aus in Mosé,
Sublimiq. minens irrumpit in æthera tecto, ib.
Ostentans altam, Pharos vt Memphitica, turrim.

Tussire, & Tussis.

— & quatit ægros Vir 3. Geor.
Tussis anhela senes, ac faucibus angit obesis.
Si memini fuerant tibi quatuor alia dentes; Mar lib.1.
Expuit vna duos tussis, & vna duos.

Iam secura potes totis tussire diebus,
Nil istic quod agat tertia tussis habet.
— malamque pectore expuli tussim.
Catullus. Hic me grauedo frigida, & frequens tussis
id. Quassauit.
— quin grauedinem, & tussim,
id. Non mi sed ipsi Sextio ferat frigus.
Lucre. lib. 6. Tenuia sputa, minuta croci contincta colore,
Sal aque per fauces raucas vix edita tussi
Sil. Ita, lib. 14. Aspera pulmonem tussis quatit.

Tympanum.

Catullus. Plangebant alij proceris tympana palmis.
id. Leue tympanum remugit, caua cymbala recrepant.
id. — vbi tympana reboant.
Prop lib 3 Mollia Dircaea pulsabunt tympana Thebae.
Ouid. 1. de arte. — & attonita tympana pulsa manu.
Lucre lib. 2. Tympana tenta tonant palmis,
Ouid. 4. Meta Tympana cum subito non apparentia raucis
Obstrepuere sonis.
Sil. Ita lib. 17. Certabant rauco resonantia tympana pulsu.
Stat. lib. 2. Ach. — aut respondentia tentant
Tympana,

Vacca.

Virg. 3. Georg. Pascitur in magna sylua formosa iuuenca.
Vir. 3. Georg. — aut errans bucula campo.
Vir 3. Geor. — nec tibi foeta
More patrum niuea implebunt mulctralia vaccae.
Ouid. 1. Meta. — inque nitentem
Inachidos vultus mutauerat ille iuuencam:
Bos quoque formosa est, speciem saturnia vaccae
Quam inquam inuita probat.

— mugien-

— *mugientium Prospectat errantes greges.* Hor. Epod. e.
— *aut bucula cælum suspiciens.* Vir. 1. Geor.
— *hanc vitulam depono.* Virg. Eclog. 3.
Bos tibi Phœbus ait solis occurret in aruis. Ouid. 3. Meta.
Nullum passa iugum, curuique immunis aratri.
Incustoditam lente videt ire iuuencam, ib.
Nullum seruitij signum ceruice gerentem.
Nec patulo tarda carpitur ore bouis. Ouid. Epist. 12.
— *niueas pauisse iuuencas.* Tib. lib. 2.
Nec vacca dulci mugit adultero. Statius.
Et queritur vitulum mater abesse suum. Ouid. i. de reme
— *forda sacra litata boue.* Ouid. 4. Fast.

Vide, Bos.

Vagari.

Heu male tum lybiæ solis erratur in agris. Vir. 3. Geor.
Nunc interque canes, & circum tecta vagantur. ib.
— *aut errans bucula campo.* Vir. 4. Gior
Illæ continuo syluas, saltusque peragrant. ib.
Errabant acti fatis maria omnia circum. Vir. 1. Aeneid
— *ignari hominumque, locorumque* ib.
Erramus vento, huc & vastis fluctibus acti.
— *lybiç deserta peragro* ib.
— *nam te iam septima portat* ib.
Omnibus errantem terris, & fluctibus æstas, Vir. 5. Aeneid.
— *oras, & littora circum Errantem:* ib.
— *& altis montibus errant.* Vir. 4 Aeneid.
— *totaque vagatur Vrbe furens,* ib.
— *saltusque peragrat.* Ouid. 1 Meta.
— *& profugam per totum terruit orbem;* Vir. Eclog. 6.
Rara per ignotos errent animalia montes. Hor. 1. car. o 22
curis vagor expeditus. Vir. 6. Aeneid.
— *sic tota pessim regione vagantur*

Aeris

Aeris in campis latis, atq. omnia lustrant.

Virg. 9. Aeneid. *Palantesq. vident socios.*

Ouid. 9. Meta. *— per deuia lustra vagantes.*

Ib. *Per nemus ignotum non certis passibus errans.*

Ouid. Epist. 10. *Aut ego diffusis errant sola capillis*
Qualis ab Ogygio concita baccha deo.

Tib. lib. 4. *Illa per ignotas audax errauerit vrbes.*

Ouid. Epist. 20. *Erramusq. vago per loca sacra pede.*

Vale dicere.

Vir. 7. Aeneid. *Iamque vale.*

Ouid. 6. Meta. *Vtq. fide pignus, dextras vtrasq. poposcit,*
Inter seq. datas iunxit, natamq. nepotemq.
Absentes pro se memori rogat ore salutent,
Supremumq. vale pleno singultibus ore
Vix dixit.

Ouid. 3. Meta. *— Dictoq. vale, vale inquit & Echo.*

Ouid. Epist. 7. *Quam vix sustinuit dicere lingua vale.*

Ouid. Epist. 12. *Tristis abis, oculis abeuntem persequor vdis,*
Et dixit tenui murmure lingua, vale.

Ouid. Epist. 13. *Vix illud potui dicere triste vale.*

Catullus. *Vos hinc interea valete.*

Id. *Accipe fraterno multum manantia fletu,*
Atq. in perpetuum frater aue, atq. vale.

Prop. lib. 3. *Romanae turres, & vos valeatis amici.*

Ouid. Epist. 17. *Clausaq. consueto sit tibi fine, vale.*

Ouid. Epist. 20. *Restat, vt ascribat littera nostra vale.*

Vallare, & Vallus.

Virg. 4. Aene. *Non coeptae assurgunt turres, non arma iuuentus*
Exercet, portusue, aut propugnacula bello
Tuta parant.

Tib. lib. 1. *Non arces, non vallus erat.*

Nam

Nam te non alius belli tenet aptius artes; Tib. lib. 4.
Qua deceat tutam castris prędacere fossam,
Quemue locum ducto melius sit claudere vallo,
Fontibus vt dulces erumpat terra liquores.

Gallus Iliacis miles in aggeribus. Prop lib. 2.

Effugit exiguo nocturna pericula vallo, Luca. 1. Pharf.
Et subitus rupti munimine cæspitis agger
Præbet securos intra tentoria somnos.
— denso tamen aggere firmant Luca 2. Pharf.
Mœnia, & abrupto circundant vndique vallo,
Saxorumque orbes, & qua super eminus hostem
Tela petant altis murorum turribus aptant.
Haud procul a muris tumulus surgentis in altum Luca 3. Pharf.
Telluris, paruum diffuso vertice campum.
Explicat, hæc patiens longo munimine cingi
Visa duci rupes, tutisque aptissima castris;
Proxima pars vrbis celsam consurgit in arcem,
Par tumulo medijsque sedent conuallibus arua.
Vt cum terra leuis, mediam virgultaque molem ib.
Suspendant, structa laterum compage ligatam
Arctet humum, pressus ne cedat turribus agger
— stellatis axibus agger ib.
Erigitur, geminasque æquantes mœnia turres
Accipit.
— nulli vallarent oppida muri.
— sed clauso fidere vallo. Luca. 4. Pharf.
Sed munimen habet nullo quassabile ferro. Luca 6. Pharf.
— Vt vastis diffusum collibus hostem Ib.
Cingeret ignarum ducto procul aggere valli. ib.
Metitur terras oculis, nec cespite tantum
Contentus fragili, subitos attollere muros,
Ingentes cautes, auulsaque saxa metallis,
Graiorumque domos, direptaque mœnia transfert.
Extruitur quod non aries impellere sæuus,
Quod non vlla queat violenti machina belli,
Franguntur montes, planumque per ardua Cæsar
Ducit opus, pandit fossas, turritaque summis

Disponit castella iugis, magnoque recessu
Amplexus fines, saltus, nemorosaque tesqua,
Et siluas vastaque feras indagine claudit.

Ib. — vasto septas videt aggere terras.

Ib. Transierat primi Caesar munimina valli.

Lucre lib. 5. — arcemque locare
Praesidium reges ipsi sibi, perfugiumque.

Sil. Ita. lib. 1. Iam celsa e muris extructa mole iuuentus
Clausam nocturnis ostentat turribus vrbem.

Claud. 2. in cons. Hono. Extruite immaneis scopulos, attollite turreis,
Cingite vos fluuijs; vastas opponite syluas,
Garganum Alpinis, Apenninumque niualem
Permixtis sociate iugis, & rupibus Haemum
Addite Caucaseis, inuoluite Pelion Ossae.
Non dabitis murum sceleri, qui vindicat, ibit.

Senec. 2. Theb. — non si te ferreus agger
Ambiat, aut triplices alio tibi carmine muros
Amphion auditus agat.

Vallis.

Vir. 3. Geor. — vmbrosam exquirere vallem.

Ib. — & depressas conualles.

Vir. 4. Geor. — tonsis in vallibus.

Vir. 2. Aeneid. — & curua valle recondo.

Vir. 3. Aeneid. — habitabant vallibus imis.

Hor. 1. Epod. 2. — in reducta valle,

Vir. 6. Aeneid. — conualle virenti.

Virg. 11. Aeneid. Est curuo amfractu valles, accommoda fraudi,
Armorumque dolis, quam densis frondibus atrum
Vrget vtrimque latus, tenuit qua semita ducit.

Tib. lib. 2. — caneret dum valle sub alta.

Ouid. 4. Fast. Valle sub vmbrosa locus est, aspergine multa
Humidus, ex alto desilientis aqua.
Tot fuerant illic quot habet natura colores,
Pictaque dissimili flore nitebat humus.

Vallis erat piceis, & acuta densa cupressu Ouid. 3. Met.
Nomine Gargaphie, succincta sacra Dianæ.
Cuius in extremo est antrum nemorale recessu,
Arte laboratum nulla, simulauerat artem
Ingenio natura suo, nam pumice viuo,
Et leuibus tophis natiuum duxerat arcum.
Vallis Aricinæ densis latet abdita syluis.

Vastare. Vide, prædari.

Vas ad Vinum. Vide, Dolium.

Vbique.

— ire per omnes Vir. 4. Geor.
Terrasque, tractusque maris, cœlumque profundum.
Omnia sub pedibus, qua sol vtrumque recurrens Vir. 7. Aeneid.
Aspicit Oceanum, vertique, regique videbunt.
Per mare, per terras, cognataque flumina curis, Ouid. Epist. 14.
Dat mare, dant amnes, dat tibi terra viam.
Vtraque Phœbi sentiunt fulmen domus. Sene. in HercOet.
Terræ, atque pelagi, quaque purpureus Dies Ib.
Vtrumque clara spectat Oceanum rota.

Vela. Vide, Nauis.

Velle, Voluntas.

— nec omnibus vna est.
— nostram nunc accipe mentem. Virg. 4. Georg.
— placuit caleste precari Numen, Vir. 1. Aeneid.
Sic visum est superis. Ouid. 9. Meta.
Sic visum Veneri cui placet impares Ib.
Hor. 1. car. od. 33

Formas mittere.

Ouid. 12. Meta. *— nam cunctis eadem est audire voluntas.*

Pers sat 5. *Velle suum cuique est, nec voto viuitur vno.*

Iuue. sat. 16. *Sic volo sic iubeo. sit pro ratione voluntas.*

Vir. 5. AeneidE. *Nunc quoque mens eadem perstat mihi.*

Vir. 6. Aeneid. *— si fert ita corde voluntas:*

Prop. lib 3. *— audacia certe*
Laus erit in magnis, & voluisse sat est

Luca, ad Calp, Piso, *— superest animosa voluntas,*
Ipsaque nescio quid mens excellentius audet.
At voluisse sat est, animum, non carmina, iacto

ib. *— si fert ita forte voluntas.*

Lucre. lib. 3. *Vt desint vires, tamen est laudanda voluntas.*

Ouid, 3, de pon Ele, 4

Vellere. Vide, Euellere.

Venari.

Virg. 3. Georg *Saepe etiam cursu timidos agitabis onagros,*
Et canibus leporem, canibus venabere damam,
Saepe volutabris pulsos syluestribus apros
Latratu turbabis agens, montesque per altos
Ingentem clamore premes ad retia ceruum.

Vir. 1, Aeneid *Aut spumantis apri cursum clamore petentem*

Vir. 4, Aeneid, *Venatum Aeneas vnaque miserrima Dido*
In nemus ire parant.

id. *Dum trepidant alae, saltusque indagine cingunt.*

ib. *Retia rara, plagae, lato venabula ferro*
Massylique ruunt equites, & odora canum vis.

ib. *Postquam altos ventum in montes atque inuia lustra,*
Ecce ferae saxi deiectae vertice caprae
Decurrere iugis alia de parte patentes
Transmittunt cursu campos, atque agmina cerui
Puluerulenta fuga glomerant, montesque relinquunt,
Et puer Ascanius medijs in vallibus acri
Gaudet equo, iamque hos cursu, iam praeterit illos

Spuman-

Spumantemque dari pecora inter inertia votis
Optat aprum, aut fuluum descendere monte leonem.
Vt canis in vacuo leporem cum gallicus aruo Ouid.1. Met.
Vidit, & hic prædam pedibus petit, ille salutem.
Alter inhæsuro, iam, iamque tenere
Sperat, & extenso stringit vestigia rostro,
Alter in ambiguo est, an scit comprensus, & ipsis
Morsibus eripitur, tangentiaque ora relinquit.
Aut trudit acres hinc, & hinc multa cane Hor. Epod, 2.
Apros in obstantes plagas,
Aut amice leui rara tendit retia,
Turdis edacibus dolos,
Pauidumque leporem, & aduenam laqueo gruem,
Iucunda captat præmia.
Tum laqueis captare feras, & fallere visco Vir. 1. Geor.
Inuentum, & magnos canibus circundare saltus.
Tunc gruibus pedicas, & retia ponere ceruis, Ib.
Auritosque sequi lepores, tum figere damas.
— nec retia ceruis vlla dolum meditantur. Vir. Eclog. 5.
Aut acres venabor apros, non me vlla vetabunt Vir. Eclog. 10.
Frigora, Parthenios canibus circundare saltus.
— adurgens leporem citus Hor. 1. car. o. 37
Venator in campis niualis Hemoniæ.
Retia dum cessant, latratoresque molossi Mart. lib. ix.
Et non inuento sylua quiescit apro.
Sum nemorum studiosus, ait, cadisque ferinæ. Ouid. 7. Met.
Splendida iam tecto cessent venabula ferro, Mart. lib. 1.
Nec volet excussa lancea torta manu.
Deprendat vacuo venator in aere prædam
Si captare feras aucupis arte placet.
Ibi illigatas mollibus damas plagis Ib.
Iactabis, & vernos apros.
Callida sic stultas decipit esca feras. Ib.
Intextusque puer frondosa regius Ida Virg. 5. Æneid.
Veloces iaculo ceruos, cursuque fatigat.
— quo littore pulcher Vir. 7. Æneid.
Insidiis, cursuque feras agitabat Iulus.

Virg. 9. Aeneid. *Vt fera, quæ densa venantum septa corona*
Contra tela furit, seseque haud nescia morti
Inijcit, & saltu supra venabula fertur.
Venatu inuigilant pueri, siluasque fatigant.
Ib. *Ac velut ille canum morsu de montibus altis*
Vir 10. Aeneid. *Actus aper, multos vesulus quem pinifer annos*
Defendit, multosque palus laurentia, silua
Pastus arundinea postquam inter retia ventum est,
Substitit, infremuitque ferox, & inhorruit armos.
Nec cuiquam irasci, propiusue accedere virtus;
Sed iaculis tutisque procul clamoribus instant.
Vir. 12. Aeneid. *Inclusum veluti si quando flumine nactus*
Ceruum, aut puniceæ septum formidine pennæ
Venator cursu canis, & latratibus instat.
Ille autem insidijs, & ripa territus alta,
Mille fugit refugitque vias, at viuidus Vmber
Hæret hians, iam iamque tenet, similisque tenenti
Increpuit malis, morsuque elusus inani est.
— nec me studiosius altera saltus
Ouid. 5. Meta. *Legit, nec posuit studiosius altera casses:*
— trepidos agitantem in retia ceruos.
Ouid. 2. Meta. *In nemus ire libet, pressisque in retia ceruis,*
Ouid. Epist. 4. *Hortari celeres per iuga summa canes.*
Quid iuuat incinctæ studia exercere Dianæ.
ib. *Clarus erat Cephalus syluis, multaque per herbas*
ib. *Conciderant illo percutiente feræ.*
Quis tibi monstrabat saltus venatibus aptos,
Ouid. Epist. 5. *Et tegeret catulos qua fera rupe suos?*
Retia sæpe comes maculis distincta tetendi,
Sæpè citos egi per iuga summa canes.
Tib. lib. 1. *Nec, velit insidijs altus si claudere valles,*
Dum placeas, humeris retia ferre neges.
Tib. lib. 4. *— densos indagine colles*
Claudentem.
Ib. *Quidue iuuat furtim latebras intrare ferarum,*
Candidaque hamatis crura notare rubis.
Sed tamen vt tecum liceat Cherinte vagari

Ipse ego per montes retia torta feram
Ipse ego velocis quæram vestigia cerui,
Et demam celeri ferrea vincla cani. Prop. lib.
— Adonim venantem Idalio vertice. Ib.
Incipiam captare feras, & reddere pinu
Cornua, & audaces ipse monere canes.
Non tamen vt vastos ausim tentare leones,
Aut celer agrestes cominus ire sues,
Hac igitur mihi sit, lepores, audacia, molles
Excipere, & stricto figere auem calamo, Prop lib. 3
Et leporem quicumque venis, venaberis hospes,
Et si forte meo tramite quæris auem.
Et me Pana tibi comitem de rupe vocato,
Siue petas calamo præmia siue cane.
Venator defessa toro quum membra reponit, Claud. lib. 3.
Mens tamen ad syluas, & sua lustra redit:
Scit bene venator ceruis vbi retia tendat. Ouid. 1. de arte.
Scit bene qua frendens valle moretur aper.
Sæpe canes frustra nemorosis montibus errant Ouid. 1. arte.
Inque plagas nullo ceruus agente cadit.
Vel tu venandi studium cole, sæpe recessit Ouid. 1. de reme.
Turpiter a Phœbi victa sorore venus.
Nunc leporem pronum catulo sectare sagaci,
Nunc in frondosis retia tende iugis.
Aut pauidos terre varia formidine ceruos,
Aut cadat aduersa cuspide fossus aper. Luca. 5. Phars.
Aut dum dispositis attollat retia varis
Venator, tenet ora leuis clamosa Molossi,
Spartanos, Cretasque ligat, nec creditur vlli
Silua cani, nisi qui qui presso vestigia rostro
Colligit, & præda nescit latrare reperta,
Contentus tremulo monstrasse cubilia loro. Ouid. 2. Meta.
Dumque feras sequitur, dum saltus eligit aptos,
Nexilibusque plagis syluas Erymanthidas ambit: Lucre. lib. 4.
Venantumque canes in molli sæpe quiete
Iactant crura tamen subito, vocesque repente
Mittunt, & crebras redducunt naribus auras.

Vt vestigia si teneant inuenta ferarum,
Expergefactique sequuntur inania sæpe
Ouid 7 Meta: *Ceruorum simulacra, fuga quasi dedida cernant,*
Cum me cornigeris tendentem retia ceruis
Vertice de summo semper florentis Hymeti
Ib. *Lutea mane videt pulsis Aurora fugatis*
Venatum in syluas iuueniliter ire solebam,
Nec meum famuli, nec equi, nec naribus acres
Ire canes, nec lina sequi nodosa solebant.
Sil. Ita. lib. 2: *Tutus eram iaculo.*
Venatu, & syluis primos assueuerat annos,
Non calathis mollita manus operataue fuso,
Sil. Ita. lib. 3. *Dictinnam, & saltu, & anhelum impellere planta*
Cornipedem, ac strauisse feras immitis amabat.
Ceu pernix cum densa vagis latratibus implet
Venator dumeta lacon, aut exigit vmber
Nare sagax e calle feras, perterrita late
Sil. ita. lib. 10. *Agmina præcipitant volucres formidine ceruí.*
Vt canis occultos agitat cum belgicus apros,
Erroresque feras sollers per deuia mersa
Nare legit, tacitosque premens vestigia rostro
Lustrat inaccessos venantum indagine saltus.
Nec sistit, nisi conceptum sectatus odorem,
Ib. *Deprendit spissei Sarcana cubilia dumis.*
— vt letus valle remota
Cum capream venator agit, fessamque propinquo
Sil, ita, lib. 1. *Insequitur cursu, & sperat iam tangere dextra.*
Sil, ita, lib. 15 *Seu syluis sectare feras.*
Vt cum venatu saltus exercet opacos
Dictinna, & læta præbet spectacula matri,
Aut Pindi nemora excutiens. aut Manala lustrans
Omnis Naiadum plenis comitata pharetris
Turba ruit, cursuque leues nemora auia cingunt,
Corythi interea strident, ductisque sagittis
Pendentes saliunt, nimphis obeuntibus arua.
Tum per saxa feræ, perque ipsa cubilia fusæ,
Per valleis, fluuiosque atque antra virentia musco,

Multa

Multa strage iacent exultat vertice montis
Tunc latam lustrans oculis latonia pradam
Aut impeditam cassibus refert damam. Mart.lib. 1.
Sic,cum feras vestigat,& longo sagax Sene. in Thyes
Loro tenetur vmber,ac presso vias
Scrutatur ore,dum procul lento suem
Odore sentit,paret,& tacito locum
Rostro pererrat:prada cum propior fuit
Ceruice tota pugnat,& gemitu vocat
Dominum morantem,seque retinenti eripit.
Si quem tangit gloria sylua, Sene. in Hippo.
Vocat hunc Philippis *hic versatur*
Metus agricolis,vulnere multo
Iam notus aper,at vos laxas
Canibus tacitis mittite habenas,
Teneant acreis lora Molossos.
Et pugnaces tendant Cressę
Fortia trito vincula collo.
At spartanos (genus est audax
Auidumque fera) nodo cautus
Propriore liga: veniet tempus,
Cum latratu caua saxa sonent.
Nunc demissi nare sagaci,
Captent auras.lustraque presso
Quęrant rostro,dum lux dubia est,
Dum signa pedum roscida tellus
Impressa tenet: alius raras
Ceruice graui portare plagas,
Alius teretes properet laqueos:
Picta rubenti lineo pinna
Vano claudat terrore feras.
Tibi libretur missile telum.
Tu graue dextra,lęuaque simul
Robur lato dirige ferro.
Tu pręcipiteis clamore feras
Subsessor ages,tu iam victor
Curuo solues viscera cultro.

Ades

Ades en, comiti diua virago,
Cuius regno pars terrarum
Secreta vacat, cuius certis
Petitur telis fera, quæ gelidum
Potat Araxm,
Et quæ stanti ludit in Istro.
Tua Getulos dextra leones,
Tua Creteas sequitur ceruas,
Nunc veloceis figis damas
Leuiore manu.
Tibi dant variæ pectora tigres,
Tibi villosi terga bisontes,
Latisque feri cornibus Vri,
Quicquid solis pascitur aruis,
Siue illud inops nouit Garamas,
Siue illud Arabs diuite sylua,
Siue ferocis iuga Pyrenes,
Siue Hyrcani celant saltus,
Vacuisque vagus sarmata campis,
Arcus metuit Diana tuos.
Tua si gratus numina cultor
Tulit in saltus, retia vinctas
Tenuere feras,
Nulli laqueum rupere pedes.
Fertur plaustro præda trementi,
Cum rostra canes sanguine multo
Rubicunda gerunt, repetitque casas
Rustica longo turba triumpho.
Et diua faue,
Signum arguti misere canes,
Vocor in syluas, hac hac pergam,
Qua via longum compensat iter.
ib. *— callidas tantum feris*
Struxisse fraudes nouit,
Sene. in Œta. *— quod si qui cursu feras Auderet acreis.*
Ouid. 5. Fast. *Dum noua lanugo est, pauidos formidine ceruos*
Terret, & est illi præda benigna lepus

At postquam virtus annis adoleuit, in apros Ouid. 8. Meta.
Audet. & hirsutas comminus ire feras.
Sylua frequens trabibus, quam nulla ceciderat ætas
Incipit a plano, deuexaque prospicit arua,
Quo postquam venere viri. pars retia tendunt,
Vincula pars adimunt canibus, pars pressa sequuntur
Signa pedum. Ouid 10. Meta.
Per iuga, per syluas, dumosaque saxa vagatur
Nuda genu, vestem ritu succincta Diana.
Hortaturque caneis tutaque animalia præda
Aut pronos leporeis, aut celsum in cornua ceruum,
Aut agitat damas. Claud. de bel. Gild.
Namque procul libycos venatu cingere saltus,
Et iuga rimari canibus Getula videbat. Hor. 1. Epi.
— venaticus, ex quo
Tempore ceruinam pellem latrauit in aula,
Militat in syluis catulus. Manil. lib. 5.
Quamque erat Actæon siluis mirandus, & ante
Quam canibus noua præda fuit, ducuntur, & ipsi
Retibus, & claudunt campos formidine mortis.
Mendacesque parant foueas, laqueosque tenaceis,
Currentisque feras pedicarum compede nectunt,
Aut canibus, ferroue necant, prædasque reportant,
Ac per nulla sequi dubitant vestigia prædas.

Venenum.

Pocula si quando sæuæ infecere nouercæ, Vir. 2. Geor.
Miscueruntque herbas, & non innoxia verba, ib.
— ac membris agit atra venena. Ib.
Nec miseros fallunt Aconita legentes. Virg. 3. Georg.
— lentum distillat ab inguine virus,
Hippomanes quod sæpe malæ legere nouercæ,
Miscueruntque herbas, & non innoxia verba. ib.
Pestis acerba boum, decorique aspergere virus. Ib.
Corrupitque lacus, infecit pabula tabo. Vir. 4. Geor.
Neu proprius tectis saxum sine.

— lasaque venenum

Ib. *Morsibus inspirant, & spicula caca relinquunt*

Affixa in venis.

Vir.1. Aeneid. *Occultum inspires ignem fallasque veneno.*

Virg.2.Aene. *Perfusus sanie vittas, atroque veneno.*

Virg.3, Aeneid *— contactuque omnia fadant Immundo.*

ib, *— & vestigia fœda relinquunt:*

Virg.4.Aeneid. *— nigri cum lacte veneni.*

ib. *Sparserat, & latices simul atos fontis Auerni.*

ib. *Quaritur, & nascentis equi de fronte reuulsus*

Et matri praruptus amor.

Vir,1Geor. *Ille malum virus serpentibus addidit atris.*

Hor..Epod.3 *Quid hoc veneni sauit in precordijs?*

Num viperinus hic cruor

Incoctus herbis fefellit? an malas

bl,! *Canidia tractauit dapes?*

Hor.Epod.5. *Edit cicutis allium nocentius.*

At expedita saga per totam domum

ib. *Spargens Auernales aquas.*

Interminato quum semel fixa cibo

Ib. *Intabuissent pupula.*

— cur dira barbara minus

Ib. *Venena Medeę valent.*

— tabo minus imbutum.

Hor. in palin. *Cales venenis officina Colchicis*

ib, *Velociusue miscuisse toxicum.*

Hor.1.car.o 27. *Qua saga, quis te soluere Thessalis*

Magus venenis, quis poterit Deus.

Ouid. 1. Meta *Lurida terribiles miscent aconita nouercæ:*

Hor.1.car.o.37. *— vt atrum Corpore combiberet venenum.*

Hor 2.car.o.13. *— ille venena Colchica*

Ouid. in Ib. *Tractauit.*

ib. *Cantharidum succos dante parente bibas.*

ib. *— dona tulis Nesseo tincta veneno.*

Manil.lib.1. *Corpora pestiferum sic tua virus edat.*

Ouid. 6.Meta. *Nec tamen obscuro pia polluit ora veneno*

— corpus tumet omne veneno.

Hos necat afflatu, funesta hos tabe veneni. Ouid. 4. Meta.
— coniux, in quam calcata venenum Ib.
Vipera diffudit, crescentesque abstulit annos. Ouid. 10. Meta.
Exin Gorgoneis Alecto infecta venenis. Vir. 7. Aeneid
Ac dum prima lues, vdo sublapsa veneno, Id.
Pertentat sensus, atque ossibus implicat ignem.
— penitusque in viscera lapsum Ib.
Serpentis furiale malum. totamque pererrat.
— quo non felicior alter Virg. 9. Aeneid.
Vngere tela manu, ferrumque armare veneno.
— plenis tumuerunt guttura venis, Ouid. 5. Meta.
Spumaque pestiferos circumfluit albida rictus,
Terraque rasa sonat squamis, quique halitus exit
Ore niger stygio vitiatas inficit auras.
Illita Nessao misi tibi texta veneno. Ouid. Epist. 9.
— non dolos veneni. Catullus.
Plenam veneni, & pestilentia. Ib.
Nec mea mortiferis infecit pocula succis, Tib. lib. 1.
Dextera nec cuiquam certa venena dedit.
Et bibere e tota toxica Thessalia Prop. lib. 2.
Tetra venena libens, & naufragus ebibet vndas Prop. lib. 1
Neu subeant labris pocula nigra tuis ib.
Iam tamen mala remiget Bon, lib, 4,
Ore pocula traxerant. Claud
Pocula nec tristi gramine mista bibunt Sat,
— tibine illa nefanda
Pocula, lethalesque manu componere succos
Eualuit?
Et dare mœsta viro tritis aconita cicutis. Ouid. 3. de arte.
Fontibus immisto strauit per rura veneno. Luca 4, pharf.
Pallida Dicteis, Cæsar, nascentia saxis ib.
Infundas aconita palam. Luca, 6, phras.
Mens hausti nulla sanie polluta veneni
Excantata perit.
Humanoque cadit serpens afflata veneno. Ib.
— nigramque per artus Ib.
Stillantis tabi saniem virusque coactum

Su-

Sustulit

— taboque medullas
Abluit, & virus large lunare ministrat.
Huc quicquid fœtu genuit Natura sinistro
Miscetur, non spuma canum, quibus vnda timori est,
Viscera non lyncis, non duræ nodus hyenæ
Defuit, & cerui pasti serpente medulla.
Non puppim retinens, Euro tendente, rudentes
In medijs echeneis aquis, oculique draconum,
Quæque sonant fœta tepefacta sub alite saxa.
Non Arabum volucer, serpens innataque rubris
Aequoribus custos pretiosæ vipera conchæ,
Aut viuentis ad huc libycæ membrana cerestæ,
Aut cinis Eoa positi Phœnicis in ara.
Quo postquam viles, & habentes nomina pestes
Contulit, infando saturatas carmine frondes,
Et, quibus os dirum nascentibus inspuit, herbas
Addidit, & quicquid mundo dedit ipsa veneni
Luca 8. Pharf. *Stridula sed multo saturnantur tela veneno.*
Vulnera parua nocent, fatumque in sanguine summo est,
Ouid. 2. Meta. lib. *— nigri madidum sudore veneni.*
Inspiratque nocens virus, piceumque per ossa
Dissipat, & medio spargit pulmone venenum.
Luca 9 Pharf. *Ecce subit virus tacitum, carpsitque medullas*
Ignis edax, calidaque incendit viscera tabe.
Ebibit humorem circum vitalia fusum
Pestis, & in sicco linguam torrere palato
Cœpit. defessos iret qui sudor in artus
Non fuit, atque oculos lachrimarum vena refugit.
Lucre lib 4. *— alijs fuat acre venenum.*
Ouid. 4. Meta. *Attulerat secum liquidi quoque monstra veneni*
Oris Cerberei spumas, & virus echidnæ.
Sil. Ita lib. 1. *— & ferrum infamare veneno.*
Sil. Ita lib. *Ipsi etiam Stygio spumantia pocula tabo*
Porrigit, & large pœnas, lethumque ministrat.
Mart. lib. 5. *Summa venenum potione duxisti.*
Profecit poto Mithridates sæpe veneno,

Toxica

Toxica ne possent sæua nocere sibi.
Venena cessent, nulla nocituro grauis
Succo tumescat herba. Sene. in Her. fur.

Venire. Vide, Ambulare.

Venter.

— latamque trahens inglorius aluum, Vir. 4. Georg.
Aspiciunt liquefacta boum per viscera toto ib.
Stridere apes vtero, & ruptis efferuere costis.
— hic piscibus atram Virg. 3. Georg.
Improbus Ingluuiem, ranisque loquacibus explet.
Aut terebrare cauas vteri. Virg. 2. Aeneid.
— & nota conduntur in aluo. Ib.
— fœdissima ventris Proluuies. Vir. Aeneid.
O dura messorum ilia. Hor. Epod. 7.
— auidaque recondidit aluo. Ouid. in. Met.
Ac tumidus qua pulmo tacet, qua viscera feruent. Luca 6. Pharſ.

Venti. Ventos flare.

— quam multæ Zephiro turbentur arenæ, Vir. 2. Geor.
Aut vbi nauigijs violentior incidit Eurus.
— glomeratque ferens incendia ventus. Ib.
Tellurem Borea rigidam spirante mouere. ib.
Quas animosi Euri assidue franguntque, feruntque Ib.
Qualis Hyperboreis Aquilo cum densus ab oris Vir. 2. Gior.
Incubuit, Scythiaque hyemes, atque arida differt
Nubila, tum segetes altæ, campique natantes
Lenibus horrescunt flabris, summaque sonorem
Dant syluæ, longique vrgent ad sidera fluctus.
Ille volat simul arua fuga, simul æquora verrens.
Frigidus vt quondam syluis immurmurat Auster. Vir. 4. Geor.
Hoc geritur zephiris primum impellentibus vndas Ib.

ib. *Dulcis compositis spirauit crinibus aura.*

ib. *— quo plurima vento*

Cogitur, inque sinus scindit sese vnda reductos,

Virg. 3. Aeneid. *Disi citque rates, euertitque aquora ventis.*

ib. *— loca foeta furentibus Austris.*

ib. *Luctantes ventos, tempestatesque sonoras*

ib. *Et mulcere dedit fluctus, & tollere vento.*

ib. *— ac venti velut agmine facto*

ib. *Qua data porta ruunt, & terras turbine perflant.*

Incubuere mari, totumque a sedibus imis

Vna Eurusque. Notusque ruunt creberque procellis

Africus, & vastos voluunt ad littora fluctus.

ib. *Talia iactanti stridens Aquilone procella*

Velum aduersa ferit, fluctusque ad sidera tollit,

ib. *— dederatque comas diffundere ventis.*

ib. *Cum subito assurgens fluctu nimbosus Orion*

In vada caca tulit, penitusque procacibus Austris

Perque vndas superante salo, perque Inuia saxa

Dispulit.

Vir. 2. Aeneid. *— furentibus Austris,*

Ib. *Aduersi rupto ceu quondam turbine venti*

Confligunt zephirusque, Notusque, & latus Eois

Eurus equis, stridunt sylua, saeuitque tridenti

Spumeus, atque imo Nereus ciet aequora fundo.

Virg. 3. Aeneid. *Prosequitur surgens a puppi ventus euntes,*

Ib. *Continuo venti voluunt mare.*

ib. *— tenuis cum cardine ventus*

Impulit, & teneras turbauit ianua frondes,

ib. *Ecce autem Boreas angusta a sede Pelori*

Missus adest.

Vir. 4. Aeneid. *Ac veluti annosam quercum valido cum robore quercum*

Alpini Borea nunc hinc, nunc flatibus illinc

Eruere inter se certant, it stridor, & alte

Consternunt terram concusso stipite frondes,

Id. *— zephiros audis spirare secundos.*

Ouid. 1. Metā. *Protinus aeolijs Aquilonem claudit in antris,*

Et quaecunque fugant inductas flamina nubes,

Emit-

Emittitque Notum, madidis Notus euelat alis.
Terribilem picea tectus caligine vultum.
Obuiaque aduersas vibrabant flamina vestes
Et leuis impulsos retro dabat aura capillos. ib.
— motos in arundine ventos
Effecisse sonum tenuem. id.
Vt horridis vtrumque verberes latus
Auster memento fluctibus. Hor. Epod, 10.
Niger rudentes Eurus, inuerso mari,
Fractosque remos differat.
Insurgat Aquilo, quantus altis montibus
Frangit trementes ilices.
Ionius vdo quum remugiens sinus
Noto carinam ruperit. ib.
Nunc mare sylua Threicio Aquilone sonant. Hor. Epod. 13.
Intonsosque agitaret Apollinis aura capillos. Hor. Epod, 15.
Notus vocabit, aut proteruus Africus. Hor. Epod, 16.
— cinis iniuriosis aridus ventis feraт. Hor. in palin.
— aut Borea penetrabile frigus adurat. Vir. l. Geor.
Omnia ventorum concurrere prælia vidi, ib.
Quæ grauidam late segetem ab radicibus imis
Sublime expulsam eruerent, ita turbine nigro
Ferret hiemps culmumque leuem, stipulasque volantes.
— ingeminant Austri, & densissimus imber,
Nunc nemora ingenti vento, nunc littora plangunt. id.
— & agentes frigora ventos. ib.
Continuo ventis surgentibus, aut freta ponti ib.
Incipiunt agitata tumescere, & aridus altis
Montibus audiri fragor, aut resonantia longe
Littora misceri, & nemorum increbrescere murmur.
— vento impendente.
— dum nubila ventus agebat. ib.
— namque vrget ab alto ib.
Arboribusque, satisque Notus, pecorique sinister. ib.
Omnia tunc pariter vento, nimbisque videbis ib.
Feruere.

Vir. Eclog 5. *Et claro syluas cernes Aquilone moueri.*
Virg. 9. Aeneid. *— venientis sibilus Austri.*
Hor. 1. car. o. 1. *— neu turbine venti Vincantur.*
Ib. o. 3. *Luctantem Icarijs fluctibus Aphricum.*
— nec timuit præcipitem Aphricum
Decertantem Aquilonibus,
Nec tristes Hyadas, nec rabiem Noti,
Quo non arbiter Adriæ
Ib. o. 5. *Maior tollere seu ponere vult freta.*
Ib. o. 9. *— & aspera nigris æquora ventis.*
Strauere ventos æquore feruido
Depræliantes, nec cupressi
Nec veteres agitantur orni.
Ib. o. 10. *— celeresque ventos*
Ib. o. 14. *Et malus celeri saucius Aphrico,*
Antennæque gemunt, & sine funibus
Vix durare carinæ
Ib. o. 17. *Possunt imperiosius æquor.*
Ib. o. 25. *— pluuiosque ventos.*
Thracio bacchante magis sub inter
Lunia vento.
— aut Aquilonibus
Querceta Gargani laborant,
Hor. 2. car. o. 9 *Et folijs viduantur orni.*
Sæpius ventis agitatur ingens Pinus.
Frustra per Autumnos nocentem
Ib. o. 10. *Corporibus metuemus Austrum,*
Ib. o. 14. *— neque Auster*
Dux inquieti turbidus Adriæ.
Hor. 3. car. o. 3 *Audis quo strepitu ianua, quo nemus*
Inter pulchra situm tecta remugiat ventis.
Ib. o. 10. *— & leni recreare vento*
Sparsum odoratis humerum capillis.
Ib. o. 10. *— placidique tepentibus auris*
Mulcebant Zephiri natos sine semine flores.
Ouid. 1. Meta. *Tum freta diffudit, rapidisque tumescere ventis*

Iussit. Ib.
Et cum fulminibus facientes frigora ventos.
His quoque non passim mundi fabricator habendum Ib.
Aera permisit, vix nunc obsistitur illis,
Cum sua quisque regat diuerso flamina tractu:
Quin lanient mundum, tanta est discordia fratrum.
Eurus ad Auroram Nabathaeaque regna recessit,
Persidaque, & radijs iuga subdita matutinis.
Vesper, & occiduo quæ littora sole tepescunt,
Proxima sunt Zephiro. Scythiam, septemque triones
Horrifer inuasit Boreas: contraria tellus
Nubibus assiduis, pluuioque madescit ab Austro.
Assimulare freto possis, quod sæua quietum
Ventorum rabies motis exasperat vndis Ouid. 5. Meta.
Mutati transuersa fremunt, & vespere ab atro
Consurgunt venti. Vir. 5. Aeneid.
Inter vtrumque fremunt immani murmure venti
Nescit cui domino pareat vnda maris. Ouid. 1. Trist.
Nam modo purpureo vires capit Eurus ab ortu,
Nunc zephirus sero vespere missus adest.
Nunc gelidus sicca Boreas bacchatur ab arcto,
Nunc Notus aduersa prælia fronte gerit.
Quid tempestatum regem, ventosque furentes
Aelia excitos. Vir. 10. Aeneid.
—ceu flamina prima,
Cum deprensa fremunt syluis, & cæca volutant. Ib.
Murmura, venturos nautis prodentia ventos
—partem volucres dispersit in auras.
—placidi strauerunt æquora venti,
Creber, & aspirans rursus vocat. Auster in altum. Virg. 12. Aeneid.
Prosequitur surgens a puppi ventus euntes. Virg. 5. Aeneid
—ferunt sua flamina classem. Ib.
Aequatæ spirant auræ. ib.
Nauim frequentes haud secus in tuam Ib.
Cauros Auernus suscitat. Ausfon.
Caliginosis imperiosior

Obsistit Euris malus.

Id. *— & dare carbasum*
Nosti secundis eminentem,
Et nocuis remouere ventis.

Id. *Imbre Phœbeos aperire, vultus*
Semper infesto negat vdus Auster
Naufrago nobis inimicus obstat
Turbine Caurus.

— placidis habenas
Id. *Cum quis arridens dederit fauonijs*
Aeolus laxas, & in arce vasta
Clauserit Euros.

Vir. 9. Aeneid. *— sed aura*
Omnia discerpunt, & nubibus irrita donant.

Virg. 10. Aeneid. *— magno discordes æthere venti*
Prœlia ceu tollunt, animis, & viribus æquis,
Non ipsi inter se, non nubila, non mare cedit.

Vir. 12. Aeneid. *Ac velut Edoni Boreæ cum spiritus alto*
Insonat ægeo, sequiturque ad littora fluctus.
Qua venti incubuere, fugam dant nubila cælo.
Ante volant sonitumque ferunt ad littora venti.

Ib. *Apta mihi vis est, hac tristia nubila pello,*
Ouid. 6. Meta. de Borea. *Hac freta concutio, nodosaque robora verto,*
Induroque niues, & terras grandine pulso.
Idem ego cum fratres cælo sum nactus aperto,
(Nam mihi campus is est) tanto molimine luctor,
Vt medius nostris concursibus insonet æther,
Exiliantque cauis elisi nubibus ignes.
Idem ego, cum subij conuexa foramina terræ,
Supposuique ferox imis mea terga cauernis,
Sollicito manes, totumque tremoribus orbem.
Hæc Boreas aut his non inferiora loquutus
Excussit pennas, quarum iactatibus omnis
Afflata est tellus, latumque perhorruit æquor,
Puluereamque trahens per summa cacumina pallam
Verrit humum.

Affi-

Assimulare freto possis, quod sana quietum Ouid.5. Met.
Ventorum rabies motis exasperat vndis.
Aura leuis rigido pendentia lintea malo
Suscitat. Ouid. Epist. 5
Aut mare quale vides agitari nunc quoque ventis, Ouid. Epist. 7
Aspice, vt euersas concitet Eurus aquas.
Ille Noto, zephiroque, & Scythonio Aquiloni Ouid. Epist. 11
Imperat, & pennis Eure proterue tuis.
Vtque leui Zephiro graciles vibrantur aristæ, Ouid. Epist. 14
Frigida populeas vt quatit aura comas.
Vt mare fit tremulum, tenui cum stringitur aura, Ouid. Epist. 11
Vt quatitur trepido fraxina virga Noto.
Furi, villula nostra non ad Austri Catullus
Flatus opposita est, nec ad Fauonij,
Nec saui Borea, aut Apeliotæ.
Verum ad millia quindecim, & ducenta,
O ventum horribilem atque pestilentem.
Nam velut in summo quatientem brachia Tauro Ib.
Quercum, aut conigeram sudanti cortice pinum.
Indomitus turbo contorquens flamine, robur
Eruit.
Quæ cuncta aerij discerpunt irrita venti. Ib.
— ceu pulsa ventorum flamine nubes. Ib.
Hic qualis flatu placidum mare matutino Ib.
Horrificans zephirus procliues incitat vndas
Quæ tarda primum clementi flamine pulsæ
Procedunt, leuiterque sonant plangore cachinni,
Post vento crescente, magis magis increbrescunt.
Aura parit flores tepidi fecunda Fauonij.
Hic veluti nigro iactatis turbine nautis ib.
Lenius aspirans aura secunda venit. ib.
— quæ nunc Caurusque Notusque
Iactat odoratos vota per Armenios. Tib. lib. 2.
— vt hic ventis diripitutque cinis.
Et fera discordes tenuerunt flamina venti. Tib. lib. 4
Aduersis hiberna licet tumeant freta ventis ib.

Ib. *Omnia perpetiar, sæuus licet vrgeat Eurus,*
Tib. lib. 4. *Velaque in incertum frigidus Auster agat.*
Ib. *Quicumque, & venti miserum vexastis Vlyssem,*
Prop. lib. 2. *Et Danaum Euboico littore mille rates.*
— vnde sonora
Flamina solicitant æquora ponti.
Cum sæuis Aquilonibus
Stridens campus inhorruit.
Sen. lib. 1. *Si mare voluens*
Turbidus Auster
Id. *Misceat æstum.*
— turbantibus æquora ventis.
Ib. *Si quantas rapidis flatibus incitus*
Pontus versat arenas.
Spirat insanum nebulosus Auster
Lucre. lib. 2. *Iam spinis abeat decus.*
Boet. lib. 2. *Sæpe feruentes Aquilo procellas*
Verso concitat æquore.
Ib. *— nec sonori*
Sterni flatibus Euri.
Illud proteruus Auster.
Totis viribus vrget.
Ib. *Quamuis tenet ruinis*
Miscens æquora ventus
Ib. *Turbidus impulsu venti cum spargitur aer.*
Quæ Boreas, quæque Eurus atrox, quæ nubilus Auster
Ib. *Inuehit.*
— pinifera Boreas cum Thracius Ossa
Claud. *Rupibus incubuit, curuato robore pressæ*
Sta. *Fit sonus aut rursus redeuntis in æthera siluæ.*
— non Corus in illum
Luca. 1. phras. *Ius habet, aut zephirus, solus sua littora turbat*
Circius:
— vt cum mare possidet Auster
Ib. *Flatibus horrisonis, hunc æquora tota sequuntur:*
Si rursus tellus pulsu laxata tridentis

Aeolij tumidis immittat fluctibus Eurum, Luca 2. Phars.
Quamuis icta nouo ventum tenuere priorem
Aequora, nubiferoque polus concesserit Euro,
Vindicat vnda notum.
Flabraque uentorum violento turbine vexant.
Ventus vt amittit, nisi robore densa
Occurrant silua, spatio diffusus inani. Luca. lib. 9
— ventosque loquaces
Exhalare solum Luca 5. Phars.
Auulsit laceros percussa puppe rudentes
Turbo rapax, fragilemque super volitantia malum Luca 5. Phars.
Vela tulit, sonuit, victis compagibus, alnus.
Inde ruunt toto concita pericula mundo, Ib.
Primus ab Oceano caput exeris Atlantao
Core mouens astus, iam se tollente furebat
Pontus, & in scopulos totas erexerat vndas,
Occurit gelidus Boreas, pelagusque retundit,
Et dubium pendet, vento cui pareat, aequor.
Sed Scythici vicit rabies Aquilonis, & vndas
Torsit, & abstrusas penitus vada fecit arenas.
Nec perfert pontum Boreas ad saxa, suumque
In fluctus Cori frangit mare, motaque possunt
Aequora subductis etiam concurrere ventis.
Non Euri cessesse minas, non imbribus atrum
Aeolij iacuisse Notum sub carcere saxi
Crediderim, cunctos solita de parte ruentes.
Defendisse suas violento turbine terras.
— venti vis verberat incita pontum,
Ingentesque ruit naues, & nubila differt:
Interdum rapido percurrens turbine campos,
Arboribus magnis sternit, monteisque supremos Lucre. lib. 1.
Siluifragis vexat flabris, ita perfurit acri
Cum fremitu, sauitque minaci murmure pontus.
Sunt igitur venti nimirum corpora caca
Qua mare, qua terras qua denique nubila cali
Verrunt, ac subito vexantia turbine raptant.

Id. *Sic igitur debent venti quoque flamina ferri,*
Quę, veluti validum flumen, cum procubuere
Quamlibet in partem, trudunt res ante, ruuntque
Impetibus crebris, interdum vertice torto,
Corripiunt, rapideque rotantia turbine portant.
Vt mare, cum magni commorunt aequora venti,
Lucre. lib. 2. *Vertitur in canos candenti marmore fluctus.*
Lucre. lib. 6. *Cum subito validi venti conlecta procella*
Nubibus intorsit sese, conclusaque ibidem
Turbine versanti magis, ac magis vndique nubem
Cogit, uti fiat spisso caua corpore circum.
post vbi comminuit vis eius, & impetus acer,
Tum perterricrepo sonitu dat missa fragorem.
Scilicet vt crebram siluam cum flamina Cauri
Perflant, dant sonitum frondes, ramique fragorem.
Fit quoque vt interdum validi vis incita venti
Perscindat nubem perfringens impete recto
Nam quid possit ibi flatus, manifesta docet res
Hic, vbi lenior est in terra cum tamen alta
Arbusta euoluens radicibus voluit ab imis
Id. *— quam freta circum*
Feruescunt grauiter spirantibus incita flabris.
Sil. ita. lib. 1. *Thracius hos Boreas scopulos immitia regna*
Solus habet, semperque rigens nunc litora pulsat,
Nunc ipsas alis frangit stridentibus alpeis,
Atque vbi se terris glaciali fundit ab Arcto,
Haud vlli contra fiducia surgere vento.
Verticibus torquet rapidis mare, fractaque anhelant
Aequora, & iniecto conduntur gurgite montes,
Iamque volans, Rhenum, Rhodanumque in nubila tollit.
Sil. Ita. lib. 3. *Interdum aduerso glomeratos turbine Corus*
In media ora niueis fuscis agit horridus alis
Aut rursum immani stridens auulsa procella
Audacis rapit arma viri, voluensque per orbem
Contorto rotat in nubes sublimina flatus,
Sil. Ita. lib. 7. *Non grauiore mouent venti certamina mole,*
O drysius Boreas, & Syrtim tollere pollens

Afri-

Africus, obnixi cum bella furentia torquent,
Distraxere fretum, ac diuersa ad littora voluunt
Aequor quisque suum, sequitur stridente procella
Nunc huc, nunc illuc raptim mare, & intonat vadis.
Sic vbi prima mouent pelago certamina venti, Sil. Ita lib. 9
Inclusam rabiem, ac sparsuras astra procellas
Parturit vnda freti, fundoque emota minaces
Expirat per saxa sonos, atque acta cauernis
Torquet anhelantem spumanti vertice pontum.
Mitia ceu virideis agitant cum flamina culmos, Ibi.
Necdum maturas impellit ventus aristas
Huc, atque huc it summa seges, mutansque vicissim
Alterno lente motu incuruata nitescit.
Propulsum vt Borea scopulis impingitur aequor, Sil. Ita lib. 12
Vt rupto terras inuadunt carcere venti.
Non aliter Boreas Rhodopes a vertice praeceps Sil. Ita, lib. 12.
Quum sese immisit, decimoque volumine pontum
Expulit in terras, sequitur cum murmure molem
Eiecti maris, & stridentibus affremit alis.
Concurrunt, quantumque rapit violentia ponti Sil. Ita lib. 14.
Et Notus, & Boreas, & inexorabilis Auster
Cum mergunt plenas tumefacta sub aequora classeis,
Illic nulla Noto, nulla Fauonio Sene. in Her. fur.
Consurgunt tumidis fluctibus aequora.
Admota aethereis culmina sedibus Sene. in Hipp.
Duros excipiunt Notos,
Insani Boreae minas
Imbriferumque Corum.
— ceu turbine rauco, Claud. l. de rap.
Cum grauis armatur Boreas, glacieque minaci
Hispidus, & Getica concretus sanguine pennas.
Flare cupit, pelagus, syluas, camposque sonoro
Flamine rapturus, si forte aduersus ahenos
Aeolus obiecit posseis, vanescit inanis
Impetus, & fracta redeunt in claustra procellae.
Aquiloniae procellae, Claud in Epig.
Rapidi tacete Cori,

Taceat

Nuda recede Venus Mart. lib. 8.
— mentem veneris marina. Hor. 4. car. o. 11.
— mater Amoris. Ouid. Epist. 15.
Qualis Idalium colens
Venit ad Phrygium Venus.
— non est dea nescia nostri ib.
Quæ dulcem curis miscet amaritiem.
Et faueas, concha Cypria vecta tua. Tib. lib. 3.
Tunc Venus Idaliis vnxit fastigia succis. Statius.
— tenerorum mater amorum Ouid.
æquore nata. Ouid. Epist. I.
— Venus orta mari mare præstat eunti. Ouid. Epist. 16.
Aeneadum genitrix, hominum, diuumque voluptas Lucre. lib. 1.
Alma venus.
Diua non miti generata ponto, Senec. In Hippo.
Quam vocat matrem geminus cupido.
Alma faue dixi geminorum mater amorum. Ouid 4. Fast.
Mota Cytherea est. ib.
Diua Paphi. Claud. 2 de rap. Pro
Et venus humanas quæ laxas in otia curas. Claud. de mag.
— genitrix Aeneia. Stat. I. syl.
— Sed solam nimium vidisse Dionen. Stat. 2. Achil.

Ver. & Veris descriptio.

Hic ver assiduum. Vir. 2. Geor.
— cum vere rubenti Ib.
Candida venit auis longis inuisa colubris.
Ver adeo frondi nemorum, ver vtile syluis, Ib.
Vere tument terræ.
Parturit almus ager, Zephirique tepentibus auris. Ib.
Laxant arua sinus.
— ver illud erat, ver magnus agebat Ib.
Orbis, & hyberni parcebant flatibus Euri.
Ac dum prima nouis adolescit frondibus ætas. Ib.
Et dum vere madent vdo terra. Virg. 3. Georg.

Ergo

Vir. 4. Geor. 6. 3 *Ergo vbi ver nacta sudum, camposque patentes.*
Ib. *Hoc geritur zephiris primum impellentibus vndas,*
Ante nouis rubeant quam prata coloribus, ante
Garrula quam tignis nidum susp ndat hirundo.
Vir. 1. Georg. *Vere nouo, gelidus canis cum montibus humor*
Liquitur, & Zephyro putris se gleba resoluit.
ib. *Candidus auratis aperit cum cornibus annum*
Taurus, & aduerso cadens canis occidit astro.
Ib. *— vel cum ruit imbriferum ver,*
Spicea iam campis cum messis inhorruit, & cum
Frumenta in viridi stipula, lactentia turgent.
Id. *Extremę sub casum hiemis, iam vere sereno*
Vir, Eclog. 9. *Hic ver purpureum, varios hic flumina circum*
Fundit humus flores.
Hor. 1. car. o. 4 *Soluitur acris hiemps grata vice veris, & Fauoni.*
Trahuntque siccas machina charinas.
At neque iam stabulis gaudet pecus, aut arator ign
Nec prata canis albicant pruinis.
Hor. 4. car. o. 12. *Iam veris comites, quæ mare temperant,*
Impellunt animæ lintea Thraciæ,
Iam nec prata rigent, nec fluuij strepunt.
Hyberna niue turgidi
Nidum ponit, Ityn flebiliter gemes,
Infelix auis, & Cecropiæ domus
Aeternum opprobrium, quod male barbaras
Regum est ulta libidines.
Dicunt in tenero gramine pinguium
Custodes ouium carmina fistula,
Delectantque deum, cui pecus, & nigri
Colles Arcadiæ placent.
Mart. lib. 2. *Florida per varios vt pingitur Hybla colores,*
Cum breue sicaniæ ver populantur apes.
Ouid. 1. Meta. *Ver erat æternum, placidique tepentibus auris*
Mulcebant Zephiri natos sine semine flores.
Tib. lib. 3. *Cum se purpureo vere remittit humus.*
Hor. 2. car. o. 6 *Ille terrarum mihi præter omnes*
Angulus ridet, vbi non Hymeto

Mella

Mella decedunt, uiridique certat
Baccha uenafro.
Ver ubi longum, tepidasque prabet
Iuppiter brumas, & amicus Aulon
Fertili Baccho nimium falernis
Inuidet uuis.
— quem tibi candidi Hor. 3. car. 6
Primo restituent vere Fauonij.
Verque nouum stabat cinctum florente corona. Ouid. 2. Meta.
Diffugere niues, redeunt iam gramina campis, Hor. 4 car. 6.
Arboribusque coma.
Mutat terra vices, & decrescentia ripas
Flumina praetereunt.
Frigora mitescunt zephiris.
Dictus antiquis paradisus, herbas Auctor.
Semper intacto fouet amne, semper
Vere pubescit, varijsque semper
Floribus halat.
Semper Aiacis nece (fabulabor
Semen, at verum miniabo Tempe)
Sparsa quem tellus dedit apparatur
Caspitis ostro.
Frons ibi dumes amat, & perenni
Roris effulgent adamante calthae,
Tempus aeterno madefacta pingit
Gramina risu.
Posthinc assiduo gramine fertile Ib.
Ver orbi tepeas, atque perennibus
Innubem Zephiris aera temperes.
— ceu Pleiades diffugientibus Ib.
Exorta Boreis aethera, Gratia
Illustrant faciem.
— quantus olentia Ib.
Flos ortis referat prata Fauonijs
Sylua coronat aquas cingens latus omne, suisque Ouid. 5. Meta.
Frondibus vt velo Phoebeos summouet ignes,
Frigora dant rami, varios humus humida flores,

Per-

Perpetuum ver est.

Iam ver egelidos refert tepores

Catullus *Iam cæli furor, æquinoctialis*

Iucundi Zephiri silescit auris.

Ib. *Auraue distinctos educit verna colores.*

Quis veris placidas temperet horas.

Cum nemus flatu Zephyri tepentis

Vernis irrubuit rosis.

— vere tepenti

Spirat florifer annus odores

Nunc cuncta veris frondibus annuis

Crinitur arbos.

Ouid. i. de reme *Quot noua terra parit flores, cum vere tepenti*

Vitis agit gemmas, pigraque fugit hyemps

Luca 4 Phars. *Sed postquam vernus calidum Titana recepit,*

Sidera respiciens dilapsę portitor, Helles

Atque iterum æquatis ad iustę pondera librę

Temporibus vicere dies, tunc sole relicto,

Cynthia quo primum cornu dubitanda refulsit,

Exclusit Boream. flammasque accepit ab Euro.

Lucre. lib 2. *Præsertim cum tempestas arridet, & anni*

Tempora conspergunt viridanteis floribus herbas.

Lucre. lib. 5. *It ver, & venus, & veneris prænuntius ante*

Pennatus graditur Zephyrus vestigia propter.

Flora quibus mater praspergens ante viai

Cuncta coloribus egregiis, & odoribus opplet.

Ib. *Præsertim cum tempestas ridebat, & anni*

Tempora pingebant viridanteis floribus herbas.

Lucre. lib. 6. *Et cum tempora se ueris florentia pandunt.*

Sil. Ita. lib. ix. *Iam terra glaciale caput, fęcundaque nimbis*

Tempora, & austrifero nebulosam vertice frontem

Immitis condebat hyemps, blandisque salubre

Ver Zephyris, tepido mulcebat rura sereno.

Sene. in Her. fur *— tepenti uere laxatur dies.*

Sene. in Thyest. *— nondum uere benigno*

Reddit zephyro uela tepenti,

Aries.

— uere

—vere florifero virens
Reparabit herbas, spiritus puros dabit
Vitalis aura, veniet, & syluis decor. Senec. in oedi
Aut vbi in riuos niuibus solutis
Sole iam forti, medioque vere Senec. in Med.
Tabuit Aemus.
Vere dum flores venient tepenti.
—per ver incipiendus erat. Senec. in Her. oet.
Omnia tunc florent, tunc est noua temporis ętas. Ouid. 1. Fast.
Et noua de grauido palmite gemma tumet,
Et modo formatis operitur frondibus arbos,
Prodit, & in summum seminis herba solum.
Et tepidum volucres contentibus aera mulcent,
Ludit & in pratis, luxuriasque Pecus.
Tunc blandi soles ignotaque prodit hirundo,
Et luteum celsa sub trabe fingit opus
Tunc patitur cultus ager, & renouatur aratro,
Hęc anni nouitas iure vocanda fuit.
Quid quod hyemps adoperta gelu tunc denique cedit, Ouid. 3. Fast.
Et pereunt lapsa sole tepente niues?
Arboribus redeunt detonsa frigore frondes,
Viuidaque in tenero palmite gemma tumet.
Quaeque diu latuit, nunc qua se tollat in auras
Fertilis occultas inuenit herba vias.
Nunc fœcundus ager, pecoris nunc ora creandi,
Nunc auis in ramo tecta, laremque parat.
Nam quia uer aperit tunc omnia, densaque cedit Ouid. 4 Fast.
Frigoris asperitas fœtaque terra patet,
Aprilem memorant ab aperto tempore dictum.
Vere nitens terra, uere remissus ager.
Nunc herbę rupta tellure cacumina tollunt, Ib.
Nunc tumido gemmas cortice palmes agit.
Frigora iam zephyri minuunt, annoque peracto Ouid. 3. Trist. Ele. 12.
Tardior antiqua uisa Męotis hyemps
Impositamque sibi qui non bene pertulit Hellen.
Tempora nocturnis ęqua diurna facit.
Iam uiolas puerique legunt, hilaresque puellę,

Rura-

Ruraque quæ nullo nata ferente vehunt,
Prataque pubescunt variorum flore colorum,
Indocilique loquax, gutture vernat auis.
Vtque mala crimen matris deponat hirundo,
Sub trabibus cunas, paruaque tecta facit.
Herbaque, quæ latuit, Cerealibus obruta sulcis,
Exerit e tepida molle cacumen humo.
Quoque loco est vitis, de palmite gemma mouetur,
Nam procul a Getico littore vitis abest.
Quoque loco est arbor surgescit in arbore ramus,
Nam procul a Geticis finibus arbor abest.
Nomen habes, teneri, quod tempora nuncupat anni,
Mart lib. 9. *Cum breue Cecropiæ ver populantur apes.*
Sydera iam Tyrius Phryxei respicit agni
Mart. lib. 10. *Taurus, & alternum Castora fugit hyemps,*
Ridet ager, vestitur humus, vestitur & arbos,
Ismarium pellex attica plorat Ityn.
Ouid. 10. Met. *— quotiesque repellit*
Ver hyemem, piscique aries succedit aquoso.
Ouid. 15. Meta. *Nam tener, & lactens, puerique simillimus æuo*
Vere nouo est, tunc herba recens, & roboris expers
Turget, & insolida est, & spe delectat agrestes,
Omnia tunc florent, florumque coloribus almus
Ludit ager, neque adhuc virtus in frondibus vlla est,
zephyris cum primum bruma remitti,
Claud, in Ruff. *Et iuga diffusis nudari cœpto pruinis.*
— solutis
Claud de bel Geti. *Ver niuibus viridem monti reparauit amictum,*
Phryxeus roseo producat fertile cornu
Claud. 2. in Laud Stili. *Ver Aries.*
— ver inde serenum
Claud. in Fratr. *Protinus, & liquidi clementior aura Fauonij-*
Pratis te croceis pingat,
Stat. 1. Theb. *— horrentem Zephiris laxauerat annum*
Phœbus, & angustum cogebat limite verno
Longius ire diem.
Stat. 7. Theb. *— clara dies zephyrique refecit*

Aura

Aura polum, redit omnis honos, emissaque lucent
Germina, & informeis ornat sua gloria virgas,
Vere fruor semper, semper nitidissimus annus. Oui. f. Fast.
Arbor habet frondes, pabula semper humus.
Tu neque ver sentis cinctum florente corona, Ouid. j. depont.
Tu neque messorum corpora nuda vides.
Aurato princeps Aries in vellere fulgens Manil. lib. i.
Respicit admirans aduersum surgere Taurum,
Summisso vultu Geminos, & fronte vocantem.
—florentia tempora veris. Manil. lib. 2.
— ver Piscibus incipit esse Ib.
Statque vno Natura loco, paulumque quiescit, Manil. lib. 3
Proxima in effectu simili referentia motus
Esse ferunt Luceis æquantia signa diebus,
Namque Aries Phœbum repetentem sidera Cancri
Inter principium reditus finemque coercet,
Tempora diuiso iungens concordia mundo,
Conuertitque vices, victumque ad sidera brumæ
Exuperare diem iubet, & succumbere noctes,
Aestiue donec veniant ad sidera Cancri.
Tum primum muta pelagus consternitur vnda,
Et varios audet floreis emittere tellus.
Tunc pecudum volucrumque genus per pabula læta
In venerem, partumque ruit, totumque canora
Voce nemus loquitur, frondemque virescit in omnem.
Viribus in tantum segnis Natura mouetur,
Taurus in aduersos præceps attollitur ortus Manil. lib. 5.
Sexta parte sui, certantes lucis ad oras
Pleiades ducit, quibus aspirantibus almam
In lucem educunt Bacchi, venerisque sequaces.
Iamque exuta gelu tepuerunt sydera longis Stat. f. Theb.
Solibus, & velox in terga reuoluitur annus
Vere pubentes renouantur agri, Author.
Pampino gemmæ redeunt, viretque
Frons in arbustis, iuuenescit omni
Gramen in horto.
Reddit Aurora minium renascens

Phœbus ignitum, Zephyri teporeis
Aeri reddunt, varioque rident
Cæspite montes.
Tunc, & in ramo stipulas achantis
Ponit, & lanam, glomeransque nidum
Versibus præter solitum canoris
Temperat auras.
Verna tempestas viget ante tempus
Omne ver anni decus, & venustas,
Vere et acceptum superis origo est
Rebus, & horis.
Nuncium cæli Deus ad Mariam
Vere demisit, cruce tunc, & hosteis
Vicit infernos, lachesique ferrum
Christus ademit.

Verberare seipsum, et alios.

Virg. 3. Georg. *illi instant verbere torto,*
Et proni dant lora, volat ui feruidus axis.
Ib. *— præcisique negabunt*
Verbera lenta pati, & duris parere lupatis.
Virg. 4 Aeneid. *Terque quaterque manu pectus percussa decorum*
Ib. *Vnguibus ora soror fœdans, & pectora pugnis*
Hor. Epod. 5. *Sectus flagellis.*
Mart lib. 2. *Quod dextra pectus pulsat.*
Ib. *Verbera securi solitus leo ferre magistri.*
Ouid. in Ib. *Sic tibi de furijs scindat latus vna flagello.*
Mart lib. 1. *Et qui non tulerat verbera.*
Ouid. 12. Meta. *— ora proteruis*
Insequitur manibus, generosaque pectora pulsat.
Virg. 12. Aeneid. *Terque quaterque manu pectus percussit honestum.*
Virg. 5. Aeneid *Nunc dextra ingeminans ictus, nunc ille sinistra.*
Nec mora nec requies, quam multa grandine nimbi
Culminibus crepitant, sic densis ictibus heros

Cre-

Creber vtraque manu pulsat, versatque Dareta.
Continuo sontes vltrix accincta flagello Vir. 6 Aeneid.
Tisiphone quatit insultans
Iamque iterum tundens mollissima pectora palmis.
— palmis percussa lacertos. Ouid. 3. de arte.
Qui mea crudeli lacerauit verbere terga. Vir 7. Aeneid.
Pectora nunc fœdans pugnis, nuc vnguibus ora Ouid. 2. Fast.
— inornatos laniauit diua capillos. Vir 11. Aeneid.
Et repetita suis percussit pectora palmis.
Nudaque marmoreis percussit pectora palmis, Ouid. 5. Meta.
Pectora traxerunt tenuem percussa ruborem, Ouid. 3. Meta.
Cumque suos manibus percusserat ille lacertos.
Protinus adductis sonuerunt pectora palmis
— & intorto verbere terga seca. Ouid. Epist. 10.
— quarum vna madentes Tib. lib. 1.
Scissa genas, planctu liuentes atra lacertos, Luca 2. Phars.
Nunc ait o miseræ contundite pectora matres
Nunc laniate comas
Effusas laniata genas, concussaque pectus
Verberibus crebris. Ib.
Verberibusque suis trepidam castigat Erinnym. Luca 6 Phars
— lacerasset crine soluto Luca 7. phars.
Pectora fœmineum, ceu Bruti *funere, vulgus.*
Percutit indignos claro plangore lacertos.
Nunc Herculeis percussa sonent Senec in Her. fur
Pectora palmis, mundum solitos
Ferre lacertos verbera pulsent
Victrice manu.
— date sæua fero Ib.
Verbera tergo, cedant humeros
Robora forteis, stipesque potens
Duris oneret pectora nodis.

Vide, Laniare.

Veritas. Verum dicere, & Verax.

Virg. 2. Aeneid. *— animum si veris implet Apollo.*
Ib. *— si vera est fama.*
Virg. 4. Aeneid. *Credo equidem nec vana fides genus esse deorum.*
Hor. 1, car. od. 7. *Certus enim promisit Apollo.*
Ouid. 2. Meta. *— adiuro tam me tibi vera referre,*
Quam veri maiora fide.
Catullus *Veridicos Paua cœperunt edere cantus.*
Boe. lib. 1. *Tu quoque si vis.*
Lumine claro
Cernere verum.
Boet. lib. 3. *Quod si Platonis Musa personat verum.*
Claud. lib. 2 *Additur ecce fides, nec me mea lusit imago,*
Irrita nec falsum somnia misit ebur.
Ouid. 5. Trist. Eleg. 1. *Vera quidem viri, sed grauiora fide.*
Mart. lib. 8. *Vero verius ergo quid sit audi.*
Hor. 1. Ser. Sat. 1 *— ridentem dicere verum Quid vetat?*

Vide, Ambigere.

Verrere. & tam per aera, quã per terrã, & aquas

Virg. 3. Georg. *— vt fului nimbus arenæ*
Tollitur, humescunt spumis flatuque sequentum.
Ib. *Surgentem ad Zephirum paleæ iactantur inanes,*
Ib. *Ille volat simul arua fuga, simul æquora verrens.*
Vir. 1. Aeneid. *— maria, ac terras, cœlumque profundum*
Quippe ferant rapidi secum, verrantque per auras.
Ib. *Ter circum Iliacos raptauerat Hectora muros.*

Raptatus

Raptatus bigis vt quondam aterque cruento Virg.2.Aene.
Puluere, per que pedes traiectus lora tumentes.
Ecce trahebatur passim Priameia virgo.
Crinibus a templo.
Fertur in arua furens cumulo, camposque per omnes Ib.
Cum stabulis armenta trahit,
— ceu naufraga corpora fluctus Proluit. Vir,3.Geor.
— vbi tot simois correpta sub vndis Virg.1.Aenei.
Scuta virum galeasque, & fortia corpora voluit.
Expatiata ruunt per apertos flumina campos, Ouid. 1. Meta.
Cumque satis arbusta simul, pecundesque virosque,
Tectaque, cumque suis rapiunt penetralia sacris.
Maxima pars vnda rapitur. Ib.
— cinis Iniuriosis aridus ventis ferat. Hor. in palin.
Tenuia nec lana per cælum vellera ferri. Vir,1,Geor.
Proluit insana contorquens vortice siluas Ib.
Fluuiorum rex Eridanus, camposque per omnes
Cum stabulis armenta tulit.
Tractus, & Acta fertur adulter humo. Ouid. in Ib.
Est larissais raptus ab hoste rotis. Ib,
Vltores rapient turpe cadauer equi. Ib.
Perque feros montes, tauro rapiente, traharis. Ib.
vt tracta est coniux imperiosa lici.
— terraque ferox sua viscera traxit, Ouid.12. Meta.
Tractaque calcauit, calcataque rupit.
Diluuio ex illo tot vasta per æquora vecti Vir.1.Aeneid.
Raptabatque viri mendacis viscera Tullus Vir.8.Aeneid.
Per siluam, & sparsi rorabant sanguine vepres.
— vt hic ventis diripiturque cinis. Tib.lib.1.
Barbarus aut sauo perfusus sanguine Rhenus Prop.lib. 3.
Saucia mærenti corpora vectet aqua.
Hippolytum rapidi diripuistis equi. Ouid.1.de arte.
Pellaque contorsit violento spiritus actu, Luca. 9.Phars.
Intentusque tulit magni per inania cæli.
— namque Alpibus ortus Sil. Ita lib. 3.
Auulsas ornos, & adesi fragmina montis
Cum sonitu voluens fertur latrantibus vndis.

Sil. Ita. lib. 5. *Et tunc imbre recens fuso, correpta sub armis*
Corpora multa virum spumanti vertice torquens
Immersit fundo laceris deformia membris

Sil. Ita. lib. 4. *Vt torrens celsi praeceps vertice Pindi*
Cum sonitu ruit in campos, magnoque fragore
Auulsum montis voluit latus obuia passim
Armenta, immanesque fera, syluaque trahuntur
Spumea saxosis clamat conuallibus vnda,
— ceu turbidus amnis

Sil. Ita lib. 17. *Qui syluas, ac saxa trahens per deuia praeceps*
Voluitur & ripas spumanti gurgite laxat.

Sen. in Her. fur. *— nullus hyberna niue*
Nutritus agros amnis euersos trahat.

Ouid. 6. Fast. *Solliciti terrentur equi, frustraque retenti*
Per scopulos Dominum, duraque saxa trahunt.
Exciderat curru, lorisque morantibus artus,
Hippolytus lacero corpore raptus erat.

Ouid. 8. Meta. *— nec te committe rapacibus vndis.*
Ferre trabeis solidas, obliquaque voluere magno
Murmure saxa solent, vidi contermina ripa
Cum gregibus stabula alta trahi, nec fortibus illic
Profuit armentis, nec equis velocibus esse.
Multa quoque hic torrens niuibus de monte solutis
Corpora turbineo iuuenilia vortice mersit.

Vide, Diluuium.

Vesper. Vide, Nox

Vestigia.

Virg. 8. Aene. *Atque hos, ne qua forent pedibus vestigia rectis,*
Cauda in speluncam tractos, versisque viarum

Indi-

Indiciјs raptos, saxo occultabat opaco.
Quarentem nulla ad speluncam signa ferebant.
— inque tuis nunc Lucre, lib, 5.
Fixa pedum pono pressis vestigia signis.
Dum signa pedum roscida tellus Sene in Hippo.
Impressa tenet

Vestire. & Vestis. Vide, Induere.

Vicinus.

Quaque pharetrata vicinia Persidis vrget. Vir. 4. Geor.
— syluis vicina coegi. Vir. 1 Aeneid.
— iam proximus ardet Vcalegon Vir 2 Aeneid.
— quam tu rere propinquam. Virg. 3, Aeneid.
— vicinos portus Inuadere Ib.
Cognatasque vrbes olim populosque propinquos. Ib.
— portusque patescit Iam propior. Ib,
— terra domus est contermina nostra. Ouid. 1 Meta
— spatio stantem propiore Cometen. Ouid. 12. Meta.
Stabat enim propior. Ib
Finitimas in bella feram rumoribus vrbes. Virg. 7. Aeneid.
Finitimi proceres cœunt, vrbesque propinqua Ouid. 6. Meta.
— Vicinia damno est. Ouid. de, nuce,
Meque ream nimia proximitatis agi. Ib.
Non hominum strepitus audit, non illa rotarum Ib.
Non a vicina puluerulenta via est.

Vide, Appropinquare.

Victoria. Vide, Debellare, & Triumphus.

Videre. Vide, Aspicere

Vidua.

Luca 5. Pharf. — *viduo sum primum frigida lecto,*
Atque insueta quies vni, nudumque marito
Non hærente latus.
Sil, Ita, li lib. 5. — *orba marito.*
Sil. ita. lib. 2. *Hac bello vacuas, & seui turbine Martis*
Lugebat thalamos Murro spoliata marito.
Sene in Hippo. *Immitis annos cælibi vita dicat.*
Sene in Aga. *Tu vidua loquere, vir caret vita tuus.*
Ouid. 1. Fast. — *a funere coniugis vxor*
Sustinet in vidua tristia signa domo.
Ouid. 2. Trist. — *cælebs te vita diceret.*
Mart. lib. 9. *Visa sibi est rapto bis viduata viro.*
Hora. 1. Epist. *Nil ait esse prius, melius nil cælibe vita.*
Stat. 2. Achil. — *Viduamque domum, gemitusque relicta*
Cogitat.

Vigilare.

Vir. 1. Georg. *Et quidam seros hyberni ad luminis ignes*
Peruigilat,
Ouid. 12. Meta. *Sed noctem sermonem trahunt.*
Virg. 3. Geor. *Hic noctem ludo ducunt.*
Virg. 9. Aeneid. *Collucent ignes, noctem custodia ducit*
Insomnem ludo

Noctes

Noctes non sine multis Hor. 3. car. o. 7
Insomnis lachrymis agit.
— noctes vigilantur amare. Ouid. Epist. 12.
— vigilat custodia semper. Catullus.
Extrahit insomnes bellorum fabula noctes. Luca. 4. Pharf.
Tertia iam vigiles commouerat hora secundos, Luca. 5. Pharf.
— Et inducit noctes vigilare serenas. Lucre. lib. 1.
— accipe ceras, scrile puer, vigila. Iuue. sat. 14.
— somnumque negabat Sil. Ita lib. L.
Natura, noctemque vigil ducebat in armis.
— Consul traducere noctem ex somnis. Sil. Ita. lib 18.
— vigil ille, nec vllam Sil. Ita. lib. 12.
Ad requiem facilis, credensque abscedere vitæ
Quod sopor eripiat tempus.
Stramine proiectus dure patiere sub astris Sil. Ita. lib, 15.
Insomneis nocteis.
— pauidusque pinnis Sen. in Thyest.
Anxia nocti vigil incubabat.
Aurea rumpunt tecta quietem. Sen. in Her. Oet.
Vigileisque trahit purpura nocteis.
Sex illam noctes, totidem redeuntia solis Ouid. 14. Meta.
Lumina viderunt inopem somnique, cibique.
— vigileis perducere nocteis. Claud. l. in coss. Hono Aug
— nocteis vigilabat ad ipsum Hor. 1. ser. sat. 3.
Mane.
Munitis pastor stabulis per ouilia clausum Sil. lib. 7.
Impauidus somni seruat pecus.
Insomnem ludo certatim ducere noctem. Stat. 1. Theb.

Vincere. Vide, Debellare.

Vindicare, Vindicta.

— subiit ira cadentem Vlcisci patriam. Virg. Aeneid.
— animumque explesse iuuabit vltricis flammæ Ib.
— sociorum

Vir. 5 Aeneid. — *sociorum vlciscimur vmbras.*
Virg. 4. Aeneid — *Graiumque ideo his vindicat armis.*
ib. *Vlta virum pænas inimico a fratre recepi.*
Hor. l. car. lo. 2. — *dum se iactat vltorem.*
Mart. lib. 2. *Quæ se tam bene vindicare possunt.*
ib. *Credis te satis esse vindicatum.*
Ouid. 12. Meta. — *casosque vlciscere fratres*
Catullus. — *aut Rhamnusia virgo.*
Auson. Punio sic Persas vaniloquos Nemesis.
Senec. in Her. Fur *Sequitur superbos vltor a tergo Deus.*
Senec. 2. Theb — *liceat vlcisci patrem*
Adhuc inultum, dextra quid cessas iners
Exigere pænas?
Senec. in Theb. — *nil tela nec ignes*
Obstiterint, quin ausa luas, nostrisque sub armis
Captiuo moribundus humum diademate pulses.

Vinea, & dependentia

Vir. 2. Geor. *Huc pater oleneę, tuis hic omnia plena*
Muneribus, tibi pampineo grauidus Autumno
Floret ager, spumat plenis uindemia labris.
ib. *Et turpes auibus prædam fert vua racemos.*
ib. *Sunt etiam Amminea vites firmissima vina.*
id. — *denique apertos Bacchus amat colles.*
ib. — *multoque fluentes*
Sufficiet Baccho uites hic fertilis vua.
ib. *Neue tibi ad solem vergant vineta cadentem.*
ib. *Hinc omnis largo pubescit vinea fœtu.*
ib. — *feras posuit cum vinea frondes.*
ib. — *& curuo saturni dente relictam*
Persequitur vitem attondens, fingitque putando.
ib. — *deuecta cremato sarmenta.*
Ib. *Iam vincta vites, iam falcem arbusta reponunt,*
Iam canit extremos effœtus vinitor antes.

Mitis

Mitis in apricis coquitur vindemia saxis. Id.
— vel Psithia passos de vite racemos. Vir. 4. Geor.
— lentis vuam demittere ramis. Ib.
Certantem & vuam purpure. Hor. Epod. 2.
Et imputata floret vsque vinea. Hor. Epod. 16.
Et virides Baccho colles. Aus. in Mose.
— & pingues Baccheo sanguine colles. Stat. I. Theb.
— vlmisque adiungere vites. Vir. I. Geor.
Atque Amerina parant lente retinacula viti Ib.
Heu male tum mites defendet pampinus vuas, Ib.
Semiputata tibi frondosa vitis in vlmo est. Vir. Eclog. 2.
Atque mala vites incidere falce nouellas. Vir. Ecleg. 3.
Lenta quibus torno facili superaddita vitis: Ib.
Incultisque rubens pendebit sentibus vua. Vir. Eclog. 4.
Siluestris raris sparsit labrusca racemis. Vir. Eclog. 5.
Vitis vt arboribus decori est, vt vitibus vua. Io.
— iam læto turgent in palmite gemmæ. Vir. Eclog. 7.
— aut maturæ vinitor vuæ. Vir. Eclog. 10.
Cæcubum, & prælo domitam caleno
Tu bibes vuam, mea nec falernæ Hor. 1. car. o. 20
Temperant vites, neque formiani
Pocula colles.
Premant calena falce quibus dedit ib. o. 31.
Fortuna vitem.
— iam tibi liuidos Hora. car. o. 5.
Distinguet Autumnus racemos
Purpureo varius colore.
Vinea quod primis floret, cum cana, racemis. Mart. lib. 3.
Non hæc Pelignis agitur vindemia prelis Mart. lib. 1.
Vua nec in Thuscis nascitur ista iugis.
Hic est Pampineis viridis modo ves vius vmbris, ib.
Presserat hic madidos nobilis vua lacus.
Hæc iuga, quam colles Hysæ plus Bacchus amauit.
— vt varijs solet vua racemis
Ducere purpureum nondum matura colorem. Ouid. 3. Meta.
Ipse racemiferis frontem circundatus uuis,
Pampineis agitat uelatam frondibus hastam. id.

Catullus. *Vt vidua in nudo vitis quæ nascitur aruo,*
Nunquam se extollit, numquam mitem educat vuam,
Sed tenerum prono deflectens pondere corpus
Iam iam contingit summum radice flagellum,
Hanc nulli agricolæ, nulli accoluere iuuenci:
At si forte eadem est vlmo coniuncta marito,
Multi illam agricolæ, multi accoluere iuuenci.
ib. *—florens volitabat Iacchus.*
Tib. lib. 1. *Ipse seram teneras maturo tempore vites.*
ib. *Annus in apricis maturat collibus vuas.*
ib. *Hic docuit teneram palis adiungere vitem.*
ib. *Illi iucundos primum matura sapores*
Expressa incultis vua dedit pedibus.
ib. *Non tibi si Bacchi cura Falernus ager.*
ib. *—non vinea culta.*
Tib. lib. 1. *—sic sit tibi mystica vitis.*
Tib. lib. 4. *Et lenta excelsos vitis conscendere ramos.*
Prop. lib. 1. *—meracas repperit vuas.*
ib. *Pampineus nosti quam sit amarus odor.*
ib. *—quo viret vua iugo.*
Prop. lib. 3. *Et portare suis vestitas frondibus vuas.*
ib. *Ipse seram vites, pangamque ex ordine colles.*
Prop. lib. 4. *Prima mihi variat liuentibus vua racemis.*
Boet. lib. 1. *Autumnus grauidis influat vuis.*
ib. *Vernos stringere palmites,*
Vuis si libeat frui.
Autumno potius sua
Bacchus munera contulit.
Ouid. 1. de art. *Plenaque purpureo subrubet vua mero.*
Ouid. 1. de rem. *Temporibus certis maturam rusticus vuam*
Colligit, & nudo sub pede musta fluunt.
Ouid. 1. de rem. *Est tibi rure bono generosæ fertilis vuæ*
Vinea, ne nascens vsta sit vua time.
Iuue. sat. 11. *—& seruatæ*
Parte anni, quales fuerant in vitibus, vuæ.
Ouid. 1. Fast. *Et noua de grauido palmite gemma tumet.*
Ouid. 2. Trist. *Vidi ego pampineis oneratam vitibus vlmum.*

Non hic

Non hic pampinea dulcis latet vua sub umbra,
Nec cumulant altos feruida musta lacus:
Tempus vt extentis tumeat facit vua racemis
vixque merum capiant grana, quod intus habent Ouid. 4 Trist Ele,
Picta que pampineis videris arua iugis.
Accliui florum cumulo crispantur opaca Mart. elit, io,
Pampinus, & vitem sudantem ventilat vuis. Claud in E, ist,
Vitibus intexti gremio successerat antri. ib.
— dexter Iaccho *Collis.*
Pampinus, & vitreis vindemia turget in vndis, Stat.s, Theb,
Annumerat virides derisus nauita viteis. Auso, in Mos

Vinum.

Huc pater o Lenae tuis hic omnia plena Vir. 2. Geor.
Muneribus, tibi pampineo grauidus Autumno
Floret ager, spumat plenis vindemia labris,
Huc pater o Lenae veni, nudataque musto
Tinge nouo mecum direptis crura cothurnis.
— & Bacchi Massicus humor. ib.
— eque Baccheia dona tulerunt. ib.
Profuit inserto latices infundere cornu Vir. 2. Geor.
Lenaeos. ib.
— Massica Bacchi Munera. Vir. 4, Gor.
— & durum Bacchi domitura saporem. Id.
— cape Meonij carchesia Bacchi. ib.
Ter liquido ardentem perfudit nectare vestam. Vir. 1. Aeneid.
Implentur veteris Bacchi. ib.
Impleuitque mero pateram.
Et horna dulci vina promens dolio. Hor. Epod, 2.
Capaciores affer huc puer scyphos, Hor. Epod, 9.
Et Chia vina aut Lesbia,
Vel quod fluentem nauseam coerceat,
Metire nobis Cacubum,
Curam metumque Caesaris rerum iuuat

Dulci

Dulci liao soluere.

Hor. Epod, ii* *Feruidiore mero.*

Vir.. Geor. *Aut dulcis musti Vulcano dequoquit humorem.*

Ib. *— mollissima vina.*

ib. *— & miti dilue baccho*

Virg. Eclog. *Et multo inprimis hilarans conuiuia Baccho,*

ib. *Vina nouum fundam calathis Ariusia nectar*

Hor. 1. car. o. i *— veteris pocula Massici,*

ib o 9. *Depone quadrimum sabina*

O Thaliarche merum Dyota.

b. o. 8. *At ne quis modici transiliat munera liberi*

b. o 19. *— bimi cum patera meri.*

ib. o. 12. *Cacubum, & prelo domitam caloeno*

Tu bibes vuam, mea nec falerna

Temperant vites, neque formiani

Pocula colles.

— de patera nouum fundens liquorem,

ib o. 31 *Ante hac nefas depromere cecubum Cellis auitis.*

ib o. 37. *Obliuioso leuia Massico Ciboria exple.*

Hor. 2. car. o. 7. *Extinguet ardentis falerni*

ib o. 11 *Pocula praetereunte lympha.*

Hor. 3. car. o. 16 *Nec lestrigonia Bacchus in amphora*

Languescit.

— & arcanum iocoso Consilium retegis lyeo.

Ib. o 21. *Nos Alicam, mulsum poterit tibi mittere diues.*

Mart. lib. 13. *Quid te Tucca iuuat vetulo miscere falerno*

Mar lib. i. *In vaticanis condita musta cadis.*

Ouid. 12. Meta *— senis repetito munere Bacchi*

Hor. 3 car o. 11 *Est mihi nonum superantis annum*

Plenus Albani cadus.

Inter iocosi munera liberi.

Ib. o. 15. *— & vina liquentia fundit.*

Vir. 1. Aeneid. *Minister vetuti puer falerni.*

Catullus. *At vos, quo lubet, hinc abite lymphae*

Id. *Vini pernicies, & ad seueros*

Migrate, hic merus est Thyonianus.

Tib. lib. 1. *— & pleno pinguia musta lacu.*

Illi

Illi iucundos primum matura sapores
Expressa incultis vua dedit pedibus.
Ille liquor docuit voces inflectere cantu,
Mouit,& ad certos nescia membra modos,
Bacchus,& agricolæ magno confecta labore Ib.
Pectora tristitiæ dissoluenda dedit,
Bacchus,& afflictis requiem mortalibus affert
Crura licet dura compede pulsa sonent
Pax aluit vites,& succos condidit vuæ, Ib.
Funderet vt gnato testa paterna merum.
Nunc mihi fumosos veteris proferte falernos Tib.lib. 2.
Consulis,& Chio soluite vincla cado.
Vina diem celebrent, non fessa luce madere
Est pudor.
Aurea tunc pressos pedibus dedit vua liquores ib.
Mistaque securo est sobria limpha mero.
Oblitus & musto feriet pede rusticus vuas, ibi
Dolia dum, magni deficiuntque lacus.
Chare puer madeant generoso pocula Baccho, Tib. lib. 4.
Et nobis prona funde falerna manu.
quique vna vina iocosa colunt. Ib.
Temperet annosum Martina lympha merum. Ib.
Vino forma perit, vino corrumpitur ætas. Prop.lib. 2.
Quod si Beccheo tuis per feruida tempora donis Prop. lib4.
Accersitus erit somnus in ossa mea,
Dummodo purpureo spument mihi dolia musto, Ib.
Et noua pressantes inquinet vua pedes.
Vinaque fundantur prælis elisa falernis. Prop lib 4
Largi flumina quis vomit lyæi. Statius.
— Bacchi de munere. Ouid,1, de rem
— Liquoris vitigeni laticem. Lucre lib.5.
Fagina pampineo spumarunt pocula succo, Sil. Ita,lib,7.
Pauperis hospitij pretium vilisque rubenti
Fluxit mulctra mero,& querca in cratera cauata
Dulcis odoratis humor sudauit ab vuis.
— Sacer Bacchi liquor. Sen. in Thyes.
Aut repetat Bacchum per pinguia musta fluentem. Manil.lib.5.

Tum

ft. *Tum liber grauida descendit plenus ab vlmo,*
Pinguiaque impressis despumant musta racemis.

Vires. Vide, Posse.

Virgilius.

Romuleus vates.
Martianus, Cap. *Mantuanus vates*
Ib. *— nunc stylus aut Maronianus.*
Sido Apol. *Altisonumque iterum fas est didicisse Maronem.*
Auso. in pdor. *Magnaque doctiloqui morietur Musa Maronis*
ofta, Aug *Actia virgilium custodis littora Phœbi,*
Prop lib. 2 *Cæsaris & fortes dicere posse rates*
Qui nunc Aenea Troiani suscitat arma,
Iactaque lauinis mœnia littoribus
Cedite Romani scriptores, cedite Graij,
Nescio quid maius nascitur Iliade.
Lucaad Calp:Pi *Ipse per Ausonias Aeneia carmina gentes*
Qui sonat, ingenti qui nomine pulsat olympum,
Mæoniumque senem Romano prouocat ore.
Sil, Ita, lib, 8. *Mantua Musarum domus, atque ad sidera cantu*
Euecta Andino, & smirnæis æmula plectris.
Ouid. 2. Trist. *— fœlix Aeneidos auctor.*
ouid, 2, de, pon. *— summo Aeneidos vati.*

Virgo.

Stat. 2. Achil. *— Virginei seruantem signa pudoris.*
Stat. 1. Theb. *— primis, & pubescentibus annis*
Mira decore pio, serbat nata penateis
Intemerata toris.
Virg 4. Georg *— innupsaque puellæ.*
Ib. *Nulla Venus nullique animum flexere hymenæi*

Virgi-

Virginis os habitumque gerens, & virginis arma — Vir. 1. Aeneid.
Cui pater intactam dederat, — ib.
O fœlix vna ante alias Priameia virgo — Virg 3. Aeneid.
Syluarum latebris, captiuarumque ferarum — Ouid. 1. Meta.
Exuuijs gaudens, innuptaque æmula Phœbes,
Vitta coercebat positos sine lege capillos.
Multi illam petiere. illa auersata petentes
Impatiens, experfque viri nemora auia lustrat,
Nec quid hymen, quid amor, quid sint connubia curat.
Sæpe pater dixit, generum mihi filia debes.
Sæpe pater dixit, debes mihi nata nepotes:
Illa velut crimen tedas exosa iugales,
Pulchra verecundo suffundens ora rubore,
Inque patris blandis hærens ceruice lacertis,
Da mihi perpetua, genitor cariſſime, dixit,
Virginitate frui.
Nuptiarum expers, & adhuc proteruo — Hor 3. car. o. 11
Cruda marito. — ib.
— & in omne virgo nobilis æuum. — Mart. lib. 1.
Gaudeat & certa virginitate soror. — Virg. 11. Aeneid.
— & virginitatis amorem
Intemerata colit.
Fœmina sum & virgo, natura mitis, & annis. — Ouid. Epist. 14.
Vos item simul integræ Virgines. — Catullus
— innuptæ iuuenes. — ib.
— castam donare puellam. — ib.
Sic virgo dum intacta manet. — ib.
Cum castum amisit polluto corpore florem. — ib.
— simul & decus innuptarum, — ib.
— casto virginis e gremio. — ib.
Natiuum retinent inuiolata decus. — Ouid. de nuce.
Hæc ignara viri, vacuoque assueta cubili, — Sil. Ita. lib. 2.
Immitis annos cælibi vita dicat, — Sene. in Hippo.
Connubia vitat.
Respersa nulla labe, intacta, & innocens. — ib.
Quid virginitas, castusque, pudor, — Sene. in octa.
De tribus impatiens restitit vna viri. — Ouid 6. Fast.

Ovid. 4. Trist. Ele. 2. — & quæ sine crimine castas
Perpetua seruant virginitate focos.
Ovid. 14 Meta. Concubitusque fugis, nec te coniungere curas.
Claud. 3. in laud. Stili. O sociæ, mecum thalami quæ iure perosæ,
Virgineo gelidos percurritis agmine monteis.
Claud. in laud. Sere. Expertes thalami, quarum Cythereia necdum
Sub iuga ceruiceis niueas Hymenæus adegit.
Claud de Chr. Virginei tumuere sinus, innuptaque mater
Arcano stupuit compleri viscera partu.
Hora 1 Epist. Nil ait esse prius, melius nil cælibe vita.
Stat. 2. Theb. Ibant insignes, vultuque, habituque verendo
Candida purpureum fusæ super ora ruborem,
Deiectæque genas tacite subit ille supremus
Virginitatis amor, primæque modestia culpæ
Confundit vultus.

Virtus.

Iuue. sat. 8. Tota licet veteres exornent vndique ceræ
Atria, nobilitas sola est, atque vnica virtus.
Sil. Ital lib. 2. Explorant aduersa viros, perque aspera duro
Nititur ad laudem virtus interrita cliuo.
Vir. ii. Aeneid. — possit quid viuida virtus
Hor 3 car. o. 2. Virtus recludens immeritis mori
Cælum.
ib. Virtus repulsæ nescia sordidæ
Intaminatis fulget honoribus.
Auctor Palmæque frondes vt recludunt
Stipite prævalidas onusto
Sic pertinaci nescia cadere
Virtus renidet lumine latius.
Id. — ingentem nullo cogente, suarum
Virtutum concurrit ad ignem.
Id. O ingens pietas, quæ tibi nobilem
Virtus, alma parens, haud animum beat?

Latet obscuris condita virtus Boet.lib.
Clara tenebris.
— virtusque serena fronte gravis. Statius.
Est virtus placitis abstinuisse bonis. Ouid.Epist.
— semita certe Iuue.sat.10.
Tranquillæ per virtutem patet vnica vitæ.
Indomita virtus colitur. Sene.in Her.Fur
Pulcrum eminere est inter illustreis viros, Sene. in octa.
Consulere patriæ, parcere afflictis, fera
Cæde abstinere, tempus atque iræ dare.
Orbi quietem, sæculo pacem suo,
Hæc summa virtus, petitur hac cælum via.
Virtus in astra tendit. Sene.in Her.oet.
Nunquam Stygias fertur ad vmbras Ib.
Inclyta virtus: viuite fortes,
Nec lethæos sæua per amneis
Vos fata trahent, sed cum summas
Exiget horas comsumpta dies,
Iter ad super gloria pandet.
— tendit in ardua virtus. Ouid.4. de pont.
Omnes præterea puro quæ crimina pellunt Claud.2. inlaud. Stili.
Ore deæ vinxere choros, vnoque irrecepte
Pectore, diuersos tecum cinguntur in vsus:
Iustitia vtilibus rectum præponere suadet,
Communeisque sequi legeis, iniustaque nunquam
Largiri socijs; durum Patientia corpus
Instruit, vt nulli cupiat cessisse labori.
Temperies, vt casta petas: Prudentia, ne quid
Inconsultus agas: Constantia futile ne quid,
Infirmumque geras.
Virtutis vera custos, rigidusque satelles. Hor.1.Epi.
Virtus est vitium fugere, & sapientia prima. ib.
Vilius argentum est auro, virtutibus aurum. Ib.
Virtus est medium vitiorum, & vtrinque reductum. Ib.
Diuitijs homines, an sint uirtute beati. Hor 2.ser sat 6.
—perijt ius, fasque, bonumque Stat 1. Theb.
Et vitæ, mortisque pudor.

In vulnus nunquam virtus, sed sæpe libido
Manil.lib.5. *Impellit.*

Vide, Bonus.

Viuere, & . Vita.

Vir. 5. Geor. *—multosque per annos*
Ibid, *Multa virum voluens durando secula vincit*
ibid, *Hanc olim veteres vitam coluere Sabini.*
Virg. 5. Geor. *Aureus hanc vitam in terris saturnus agebat.*
Vir.i.Aeneid. *— modo vita supersit.*
Omnes vt tecum meritis pro talibus annos
Ibid, *Exigat.*
Ibid, *—seu viuere credant.*
— Inuisus cælestibus auras
ibid, *Vitales carpis.*
Quem si fata virum seruant, si vescitur aura
Aetherea, nec adhuc crudelibus occubat vmbris.
Vir.2. Aeneid. *Afflictus vitam in tenebris, luctuque trahebam.*
Ibid, *Abnegat excisa vitam producere Troia.*
ibid, *Me si cælicolæ voluissent ducere vitam.*
ibid, *Iampridem inuisus diuis & inutilis annos*
Vir. 8. Aeneid. *Demoror.*
ibid, *Viuo equidem, vitamque extrema per omnia duco.*
ibid, *Quid puer Ascanius superatne & vescitur aura.*
Cum vitam in syluis, inter deserta ferarum
Lustra, domosque traho.
Manil.lib, 5, *— quod dedisti*
Viuenti decus, atque sentienti.
Virg.4. Aeneid *Dum memor ipse mei dum spiritus hos reget artus*
ibed, *Me si fata meis paterentur ducere vitam*
Auspicijs
ibid, *— aut optata luce fruatur*
ibid, *Vixi & quem dederat cursum fortuna peregi.*

Dulces

Dulces exuuiæ dum fata Deusque sinebant — Ib.
Ergo ipsas quamuis angustus terminus æui — Vir. 5. Geor.
Excipiat (neque enim plus septima ducitur ætas:)
At genus immortale manet, multosque per annos
Stat fortuna domus: & aui numerantur auorum.
— nescit vitane fruatur. — Ouid. 1. Meta.
— quibus te vita sit superstite Iucunda. — Hor. Epod. 1.
Ingrata misero vita ducenda est. — Hor. in Canid. resp.
O mihi tam longę maneat pars vltima vitę, — Vir. Eclog. 4.
Spiritus & quantum sat erit tua dicere facta.
— hic ipso tecum consumerer æuo. — Vir. Eclog. 10.
Nec viget quicquam simile, aut secundum. — Hor. 1. car. o. 12.
Viuet extento Proculeius æuo. — Horat. car. o. 2.
Seu mœstus omni tempore vixeris. — Ib. o. 3.
Dum res, & ætas, & sororum. — ib.
Filia trium patiuntur atra.
Vitamque sub dio, & trepidis agat In rebus. — Hor. 3. car. o. 2.
Persarum vigui rege beatior. — Ib. o. 9.
Si parcent animę fata superstiti. — Ib.
Pigra per hunc fugies ingratę flumina lethes, — Mart. lib. 10.
Et meliore tui parte superstes eris.
— donec mihi vita manebit. — Ouid. in Ib.
Quis scit an adijciant hodiernæ crastina summę — Hor. lib. 4. o. 7.
Tempora dij superi.
Discite quam paruo liceat producere vitam. — Lucre. lib. 4.
Summum crede nephas animam prȩferre pudori, — Iuue. Sat. 8.
Et propter vitam viuendi perdere causas.
Extremos altis in turribus egerit annos. — Ouid. 7. Met.
Pastorum & solis exegit montibus æuum. — Virg. 11. Aeneid.
Nate mihi vita quondam, dum vita manebat, — Vir. 5. Aeneid.
Chare magis.
— dum vita manebat. — Virg. 6. Aeneid.
si lumina vitę Attigerint. — Ib.
Solus vbi in siluis Italis ignobilis æuum — Virg. 7. Aeneid.
Exigeret.
— positis inglorius armis Exigat hic æuum. — Vir. 10. Aeneid.
— æuumque agitare sub vndis. — ib.

Ib. *Nunc viuo, neque adhuc homines, lucemque relinquo.*
Ib. *— tuane hæc genitor per vulnera seruor*
Morte tua viuens.
Vir. li. Aeneid. *Contra ego viuendo vici mea fata, superstes*
Restarem vt genitor.
Ouid. Ep. st. 7. *Ascaniusque suos feliciter impleat annos.*
Catullus. *Ego vitam agam sub altis Phrygia columinibus.*
Id. *— illic mihi carpitur ætas.*
Id. *— & si vitam puriter egi.*
Tib. lib. 4. *Longa manet sua vita.*
Ib. *Vixerit ille senex quamuis, dum terna per orbem*
Secula fertilibus Titan decurrerit horis.
Prop. lib. I. *Hic mihi conteritur vita modus.*
Prop. lib. *Penelope poterat bis denos salua per annos*
Viuere.
Ib. *Qualem si cuncti vellent decurrere vitam.*
Prop. lib. 4. *Et longam Augusto salua precare diem.*
Boet. lib. i. *Protrahit ingratas impia vita moras.*
Boet. lib. 2. *Quod si putatis longius vitam trahi*
Mortalis aura nominis.
Claud. *Felix qui proprijs æuum transegit in aruis*
Auson. *Nonaginta annos baculo sine, corpore toto*
Exegi.
Statius. *Magnus te manet ordo seculorum,*
Natis longior, ab nepotibusque,
Annos perpetua geres inuenta
Quos fertur placidos obisse Nestor,
Quos titonia computat senectus.
Id. *At tu si longi cursum dabit Atropos æui.*
Luc. ad Cal. Piso *— viuat, optime tecum,*
Degere, cumque tuis virtutibus omne per æuum
Carminibus certare meis.
Luca. 4. Phars. *— vitam patiaris inermes*
Degere.
Luca. 6. phars. *Viuentes animas, & adhuc sua membra regentes*
Infodit busto.
Lucre. lib. 1. *Multaque viuendo vitalia vincere secla :*

Quæ placidum ducunt æuum, vitamque serenam. Lucre. lib. 2.
Viuit, & ætherias vitaleis suscipit auras. Lucre. lib. 3.
Denique corporis, atque animi viuata vetustas ib.
Inter se coniuncta valent, vitaque fruuntur,
Nec sine corpore enim vitales edere motus
Sola potest animi per se natura, nec autem
Cassum anima corpus durare, & sensibus vti.
Omnia si perges viuendo vincere sæcla. Ib.
Nam quæcumque vides vesci vitalibus auris. Lucre lib. 5.
— & in curis consumit inanibus æuum. ib.
— festinat enim decurrere velox Iuue. sat. 9.
Flosculus angustæ, miseræque breuissima vitæ
Portio.
Da spatium vitæ multos da Iuppiter annos. Iuue. sat. 10.
— & tempora vitæ Iuue. sat. 14.
Longa tibi post hæc fato meliore dabuntur.
Haud alium vidit tellus, cui ponere finem Sil. Ital. lib. 1.
Non posset mors vna viro, duræque sorores
Tertia bis rupto torquerent stamina filo.
Aetheria frueret cum luce. Sil. Ital. lib. 11.
— dum fata sinunt, viuite læti. Sen. in Her. fur.
Cur animam in ista luce detineam amplius? ib.
Siue diem videt, siue tegatur humo. Ouid. 5 Trist. Eleg.
Dumque (quod o breue sit) lumen vitale videbis. Ib. Eleg. 10.
Di tibi dent annos, a te nam cætera sumes, Ouid. 2. de pon. ele. 1.
Sint modo virtuti tempora longa tuæ.
O quam tu cupias ter viuere Nestoris annos Mart. lib. 1.
Et nihil ex vlla perdere luce voles.
Qua ratione queas traducere leniter æuum. Hor. 1. epist.

Vlcisci. Vide, Vindicare.

Vltimus.

Nec tibi cura canum fuerit postrema. Virg. 3. Georg.

Vir. 4 Geor. — *extremo sub fine laborum.*
Vir. 3. Aeneid. — *postrema immani corpore Pistrix*
ib. *Hic labor extremus.*
Virg. l. 1. Aeneid. — *mandata nouissima perfer.*
Luca lib. 8 — *mors vltima pœna est.*
Ouid. Epist. 13. — *de naue nouissimus exi.*
Hor. 1. epist. — *summa dicende camæna.*

Vmbrare, Vmbra.

Vir. 2. Geor *Tum forte late ramos, & brachia tedens*
Huc illuc media ipsa ingentem sustinet vmbram.
ib. — *bis vitibus ingruit vmbra.*
ib. — *aut pastoribus vmbram sufficiunt.*
ib. — *& ingenti ramorum protegat vmbra.*
Vir. 3. Geor. *Spelunca que tegant, & saxea procubet vmbra.*
ib. *Aestibus at medijs vmbrosum exquirere vallem*
Sicubi magna Iouis antiquo robore quercus
Ingentes tendat ramos, aut sicubi nigrum
Ilicibus crebris sacra nemus accubet vmbra.
Virg. 4. Georg *Palmaque vestibulum, aut ingens Oleaster obumbret.*
ib. *Iamque ministrantem platanum potantibus vmbras.*
ib. — *& pecori iam gratior vmbra est.*
Vir. 1. Aeneid. *Lucus in vrbe fuit medio latissimus vmbra*
ib. — *horrentique atrum nemus imminet vmbra.*
ib. — *vbi mollis amaracus illum*
Floribus, & dulci aspirans complectitur vmbra.
Virg. 2. Aeneid. — *iuxtaque veterrima laurus*
Incumbens aræ, atque vmbra complexa penates.
Virg. 3 Aeneid *Arboribus clausi circum, atque horrentibus vmbris.*
ib. — *& montes vmbrantur opaci.*
Vir. 1. Geor. — *densaque in montibus vmbra.*
Mart. lib. 1. *Claudia diffusas vbi porticus explicat vmbras.*
Ouid. 1. Metam. — *aptamque vides pastoribus vmbram.*
Vir. Eclog. 1. — *patula recubans sub tegmine fagi.*

— tu

— *tu Titire lentus in umbra.* ib.
Tantum inter densas, umbrosa cacumina, fagos. Virg Eglog.2.
Nunc etiam pecudes umbras, & frigora captant, ib.
Nunc virides etiam occultant spineta lacertos.
Et sol crescentes decedens duplicat umbras. ib.
Spargite humum folijs inducite fontibus umbras. Virg Eglog 5.
Et quæ vas rara viridis tegit arbutus umbra. Virg Eglog 7.
— *aut viridi fontes induceret umbra* Virg. Eglog 9.
— *hic candida populus antro* ib.
Imminet, & lenta texunt umbracula vites.
— *te seu densa tenebit Tiburis umbra tui.* Hor 1.car.o.7.
— *pocula lesbij duces sub umbra* Ib.o.17.
Quo pinus ingens, albaque populus Hor 2.car.o 3.
Vmbram hospitalem consotiare amant
Ramis.
— *umbrosamque ripam,* Hor.3.car.o.1.
Non Zephiris agitata tempe.
O fons Blandusia splendidior vitro, ib.o.13.
Te flagrantis atrox hora canicula
Nescit tangere, tu frigus amabile
Fessis vomere tauris
Prabes, & pecori vago.
Lucis egens. Ouid.1.Metam.
Obscurus umbris arborum. Mart.lib.1.
Arboribus tecto discumbere iusserat antro. Ouid. 12 Meta
Cana salicta dabant, nutritaque populus unda Ouid.5. Metam
Sponte sua natas ripis declinibus umbras.
— *hunc tegit omnis* Virg.6.Aeneid.
Lucus, & obscuris claudunt conuallibus umbra.
Extructosque toros obtentu frondis inumbrant. Virg.11. Aeneid
— *nemorisque leui consedit in umbra.* Ouid.5. Metam
Sylua coronat aquas cingens latus omne, suisque ib.
Frondibus vt velo Phœbeos summouet ignes,
Frigora dant rami.
Gramen erat circa, quod proximus humor alebat, Ouid.3 Metam.
Syluaque sole locum passura tepescere nullo
Est nemus, & piceis, & frondibus ilicis atrum. Ouid. Epist. in

Vix,

Vix illuc radijs solis adire licet.

Catullus. *—sub densis ramorum concinit vmbris.*

Tib.lib. 1. *Sed Canis æstiuos ortus vitare sub vmbra*
Arboris, ad riuos prætereuntis aquæ.

Tib. lib. 2. *— Subeat Pan ilicis vmbra.*

Ib. *Tunc operata Deo pubes discumbet in herba,*
Arboris antiquæ qua leuis vmbra cadet.
Aut e veste sacris tendent vmbracula sertis,
Vincta.

Prop.lib 1 *Et sit in exiguo laurus superaddita busto,*
Quæ tegat exstincti funeris vmbra locum.

Ib. *Qua formosa suo Clitumnus flumina luco*
Integit.

Prop.lib,5, *Pinus & incumbens latas circundabat vmbras.*

Prop,lib.4, *Populus, & longis ornabat frondibus ædem,*
Multaque cantantes vmbra tegebat aues.

Boet,lib 2, *Somnos dabat herba salubres*
Vmbras altissima pinus.

Boet,lib, 1, *Nemorum gratas viderit vmbras.*

Ouid 1.de art, *Tu modo Pompeia lentus spaciare sub vmbra.*

Ouid 1.,de rem, *Quæ præbet latas arbor spatiantibus vmbras.*

Ouid.1.de nuce. *— platanus sterilem præbentibus vmbram.*

Luca. 1.Pharf. *— nudosque per aera ramos*
Effundens, trunco, non frondibus efficit vmbram.

Luca 2 Pharf *Populea fluuium ripas vmbrasse corona*

Luca 5. Pharf. *Obscurum cingens connexis aera ramis,*
Et gelidas alte summotis solibus vmbras.
At medios ignes cæli, rabidique leonis

Luca 6. Pharf. *Solstitiale caput nemorosus summouet othrys.*

Sil. Ita lib, 1, *Quod taxi circum, & piceæ squalentibus vmbris*
Abdiderant, cæloque arcebant lumine templum.

Sil,ita, lib, 5, *Annosa excelsos tendebat ad æthera ramos*
Æsculus, vmbrosum magnas super ardua siluas
Nubibus insertans altis caput, instar (aperto
Si staret campo) nemoris, lateque tenebat
Frondosi nigram tellurem roboris vmbra:
Par iuxta quercus longum molita per æuum

Vertice

Vertice canenti proferre sub astra cacumen
Diffusas patulo laxabat stipite frondeis,
Vmbrabatque coma summi fastigia montis.
— & Phœbo obuia Sen. in Oedi,
Enode zephyris pinus opponens latus,
Medio stat ingens arbor, atque umbra graui
Syluas minoreis urget, & magno ambitu
Diffusa ramis umbra defendit nemus
Tristis sub illa lucus, & Phœbi inscius.
Aurea pellebant tepidos umbracula soleis Ouid, 2 Fast.
Opportuna sua blanditur populus umbra. Ouid. 10. Met.
Syluaque torrenteis ramorum frigore soleis Claud 2 serap
Temperat, & modico brumam sibi vendicat æstu. Pre,
Quum post laboreis sub platani cubes Claud, 2 Epith
Virentis umbra, vel gelido specu
Torrentiorem fallere sirium,
Et membra somno fessa resolueris.
Stat quæ perspicuas uitidi Melioris opacet Stat 1. Sil.
Arbor aquas, complexa lacus.
— assuetaque tecti s grauamus. Stat 3, Syl.
Frondibus, & patula defendimus arbore soleis.
— indulgentem tenebris, imoque recessu Stat 1. Theb.
Sedis, inaspectos celo, radijsque penateis
Seruantem.
Omne fretum longa velorum obtexitur umbra. Stat 2 Achil.
Vndamque occultis meditantem murmur in antris, Manil. lib. 2,
Quam neque durato gustarint ore volucres,
Ipse nec æthereo Phœbus libauerit igni.

Vnda. Vide, Fluctus.

Vnguentum, & Vngere.

Nardo perunctum. Hor. Epod, 5.
Nunc & Achemenia Perfundi Nardo iuuat. Hor. Epod. 31.

Vir. 1. Georg. *Semina vidi equidem multos medicare ferentes*
Et nitro prius, & nigra perfundere amurca.
Hor. 2. car. o. 7 *— funde capacibus vnguenta de conchis.*
ib. o. 11 *— assiriaque Nardo; Potamus vncti.*
Mart. lib. 3 *Quod madidas Nardo sparsa corona comas.*
Virg. 5. Aeneid. *Nudatosque humeros oleo perfusa nitescit.*
Ouid. 5. Meta. *Sed madidi mirrha crines.*
Tib. lib. 1. *Illius e nitido stillent vnguenta capillo.*
Tib. lib. 2. *Illius puro distillent tempora nardo.*
Tib. lib. 3. *Spirabat Tyrio myrrhea rore coma.*
ib. *Iamdudum Tyrio madefactus tempora nardo.*
Et crocino nares murrheus vrgat Onyx.
Ouid. Epi 2. *Non Arabo noster rore capillus olet.*
Ouid Epist. 20 *Sape coronatis stillant vnguenta capillis.*
Claud in Epist, *Gemmatis alij per totum balsama tectum*
Effudere cadis, duro qua saucius vngue
Niliacus pingui desudat vulnere cortex.
Manil. lib. 5. *Et medicos vnguenta dabit referentia flatus.*

Vocare. Vide, Accersere,

Volare.

Virg. 5. Georg. *— iamque elati sublime videntur*
Aera per vacuum ferri, atque assurgere in auras.
Vir. 4. Geor. *At cum incerta volant caloque examina ludunt.*
Ib. *— sese per inania nubila librant.*
Ib. *— aut credunt cęlo aduentantibus Euris.*
ib. *Mox & stridentia pennis*
Miscentur, tenuemque magis magis aera carpunt.
Virg. 5 Aeneid. *— Volat ille per aera magnum*
Remigio alarum, ac libia citus astitit oris.
ib. *Vt reduces illi ludunt stridentibus alis.*
ib. *Et coetu cinxere polum, cantusque dedere.*
Virg. 3. Aenei. *At subito horrifico lapsu de montibus adsunt*

Har-

Harpyię, & magnis quatiunt clangoribus alas. ib.
Rursum ex diuerso cœli, cęcisque latebris
Turba sonans prędam pedibus circumuolat vncis ib,
— celerique fuga sub sidera lapsę. Ib.
Dixit & in syluam pennis ablata refugit. Virg.5. Aeaei.
Nocte volat cœli medio, terręque per vmbram ib,
Stridens.
— & primum pedibus talaria nectit
Aurea, quę sublimem alis siue ęquora supra ib,
Seu terram rapido pariteq cum flamine portant
Illa fretus agit ventos, & turbida tranat
Nubila iamque volans apicem, & latera ardua cernit
Atlantis duri ib,
Hic primum paribus nitens Cillenius alis
Constitit hinc toto pręceps se corpore ad vndas
Misit aui similis quę circum littora, circum
Piscosos scopulos humilis volat ęquora iuxta.
Haud aliter terras inter, cœlumque volabat
Littus arenosum lybię ventosque secabat
Materno veniens ab auo Cyllenia proles
Vt primum alatis tetigit magalia plantis
Ergo Iris croceis per cęlum roscida pennis ib.
Deuolat
Sic aquilam penna fugiunt trepidante columbę. Ouid.1. Meta.
Cum medio celeres reuolant ex ęquore mergi. Vir,1, Geor.
— atque altam supra volat ardua nubem. Ib,
— & e pastu decedens agmine magno ib.
Coruorum increpuit densis exercitus alis.
Apparet liquido sublimis in aere Nisus. ib,
Quacumque illa leuem fugiens secat æthera pennis, ib,
Ecce inimicus atrox magno stridore per auras
Insequitur Nisus, qua se fert Nisus ad auras,
Illa leuem fugiens raptim secat ęthera pennis Ib,
Aut arguta Lacus circumuolitauit hirundo. Vir,Eclog, 6.
— tecta super volitauerit alis. Hor.2.car.o.2
Neue te nostris vitijs iniquum
Ocyor aura Tollat.

Ib o 3. *Expertus Dædalus aera*
Pennis non homini datis.
Hor 2. car o 7 *Sed me per hostes Mercurius celer*
Ib o 20. *Denso pauentem sustulit aere.*
Non vsitata, nèc tenui ferar
Penna biformis per liquidum æthera.
Hora. 3 car o. 2. *— & vdam*
Spernit humum fugiente penna.
Mart. l b 1. *Aetherias lasciue cupis volitare per auras.*
Ouid 12. Meta. *— medioque ex aggere fuluis*
Vidit auem pennis liquidas exire sub auras.
ib. *— modo se super aera frustra*
Tollere conatur.
ib. *Atque inter nubes sublimia membra ferentem.*
Virg 6. Aeneid. *Præpetibus pennis ausus se credere cælo*
Insuetum per iter gelidas enauit ad Arctos,
Chalcidicaque leuis tandem superastitit arce.
Virg 9 Aeneid *Dixit, & in cælum paribus se sustulit alis,*
Ingentemque fuga secuit sub nubibus arcum.
Virg. ii. Aeneid. *Opis ad æthereum pennis aufertur olympum.*
ib. *— simul æthera verberat alis.*
ib. *Quam facile accipiter saxo sacer ales ab alto*
Consequitur pennis sublimem in nube columbam.
ib. *— at illa leues cæli demissa per auras*
Insonuit, nigro circumdata turbine corpus.
Hor 4. car o 13. *Importunus enim transuolat aridas quercus.*
Virg. 5. Aeneid. *Qualis spelunca subito commota columba,*
Fertur in arua volans, plausumque exterrita pennis
Dat tecto ingentem, mox aere lapsa quieto
Radit iter liquidum, celeres neque commouet alas.
ib. *Cum dea se paribus per cælum sustulit alis.*
ib. *Ipsa volans tenues se sustulit ales in auras.*
Virg 6 Aeneid. *— gemina cum forte columba*
Ipsa sub ora viri cælo venere volantes.
ib. *Tollunt se celeres, liquidumque per aera lapsæ,*
Sedibus optatis, gemina super arbore sidunt.
Ib. *Quam super haud vlla poterant impune volantes*
Tendere

Tendere iter pennis
Protinus hinc fuscis tristis dea tollitur alis Vir. 7. Aeneid.
Præcipiti delata Noto.
— quales sub nubibus altis Virg 10. Aeneid.
Strymoniæ dant signa grues, atque æthera tranant,
Cum sonitu fugiuntque Notos clamore secundo.
Nigra velut magnas domini cum diuitis ædes Virg. 12. Aeneid.
Peruolat, & pennis alta atria lustrat hirundo.
Namque volans rubra fuluus Iouis ales in æthra
Littoreas agitabat aues, turbamque sonantem
Agminis aligeri, subito cum lapsus ad vndas
Cycnum excellentem pedibus rapit improbus vncis.
Arrexere animos Itali, cunctæque volucres
Conuertunt clamore fugam (mirabile visu)
Aetheraque obscurant pennis, hostemque per auras
Facta nube premunt, donec vi victus, & ipso
Pondere defecit, prædamque ex vnguibus ales
Proiecit fluuio, penitusque in nubila fugit.
— opta ardua pennis Astra sequi. ib.
— penna sonuere per auras. Ouid. 5. Meta.
— veni nec puppi per vndas, ib.
Nec pede per terras, patuit mihi per cuius æther.
Isque per ætherias me tollens aduolat auras. Catullus
Vlla nec aereas volucris perlabitur auras. Tib. lib. 4.
Siue ego per liquidum volucris vehar aera pennis. ib.
Non si Pegaseo vecteris in aere dorso, Prop lib. 2
Nec tibi si Persei mouerit ala pedes;
Vel si te sectæ rapiant talaribus auræ,
Nil tibi Mercurij proderit alta via.
Sunt etenim pennæ volucres mihi Boet. lib 4.
Quæ celsa conscendant poli,
Quas sibi cum sibi velox mens induit,
Terras pretiosa despicit,
Aeris immensi superat globum,
Nubesque post tergum videt.
Sunt quibus alarum leuitas vaga verberetque ventos, Boet. lib. 5.
Et liquido longi spatia ætheris enatet volatu.

Inter

Statius. *Inter quæ subito cadunt volatu*
Immensæ volucrum per astra nubes.
id. *— tensæ volucrum per astra pennæ.*
Ouid. 2. de arte. *Audacem pennis repperit ille viam.*
Ib. *Aerias hominem carpere posse vias.*
ib. *Remigium volucrum disponit in ordine pennas.*
ib. *Nam siue æthereas vicino sole per auras.*
Ibimus, impatiens cera caloris erit.
Siue humiles propiore freto iactabimus alas,
Mobilis æquoreis penna madescet aquis:
Inter vtrumque vola.
Ib. *Inde suis factas humeris accommodat alas,*
Perque nouum timidus corpora librat iter.
Ouid. Epist. 17. *— liceat modo corpus in auras*
Tollere
Ouid. 2. Meta. *Flectitur in gyrum, nec longius audet abire,*
Spemque suam motis auidus circumuolat alis.
Lucre. lib. 5. *Alituum porrogenus alis omne videmus*
Fidere, & a pennis tremulum petere auxiliatum.
Ouid. 4. Meta. *Pene suas quatere est oblitus in aere pennas.*
Ib. *— & alis*
Aetherias ausus iactatis ire per auras.
Sil. Ita lib. 12. *— linquere terras*
Dædalus inuenit, nec toto signa sequenti
Orbe dare, ætherias aliena tollere in auras
Ausus se penna, atque homini monstrare volatus:
Suspensum hic librans media inter nubila corpus
Enauit, superosque nouus conterruit ales:
Natum etiam docuit falsa sub imagine plumæ
Attentare vias volucrum.
Ouid. 7. de pon cle 7. *Et quot aues motis nitantur in aera pennis.*
Ouid. 8 Meta *— geminas opifex librauit in alas*
Ipse suum corpus, motaque pependit in aura.
Ouid. 15. Meta. *Tunc & aues tuta, mouere per aera pennas.*
Stat. 1. Theb. *Nec mora sublimeis per inane, volatus*
Carpit, & ingenti designat nubila gyro.
Ouid. 7. Meta. *— & cælum non segnior alite ludit.*

— magnis

— magnis Iouis ales fertur in altum Manil. lib. 1.
Assueto volitans.
— sed pennis subuolat alte Manil. lib. 5.
Perseus, & cælo pendens iaculatur in hostem. Ibid.
— reuolat, latumque per æthera ludit.

Voluptas.

Vir. Eclog. 5
Ergo alacris syluas, & cetera rura voluptas
Panaque, pastoresque tenet. Claud.
— suadetque licentia luxum,
Illecebrisque effrena fauet.
— & turpi fregerunt sæcula luxu Iuuen. Sat. 6. Statius.
Diuitiæ molles. ibid.
— cur oculis sordet vicina voluptas?
— luxuque carentes Delitiæ.
Delitijsque decet luxuriare nouis. Ouid. Epist. 15.
— nec te iocunda fronte fefellit Claud. 2. in laud. Stili.
Luxuries prædulce malum, quæ dedita semper
Corporis arbitrijs, hebetat caligine sensus,
Membraque Circæis effœminat acrius herbis.
Blanda quidem vultu; sed qua non tetrior vlla
Interius, fucata genas, & amicta dolosis
Illecebris, toruos auro circumligat hydros,
Illa voluptatum multos innexuit hamis. Hor. l. Epod.
Sperne voluptateis, nocet empta dolore voluptas. Manil. lib. 5.
In vulnus nunquam virtus, sed sæpe libido
Impellit, turpisque emitur vel morte voluptas. Manil. lib. 4
Et lenocinium vitæ, prensensque voluptas.

Vide, Libido.

Vomere. Vide Euomere.

Vomis.

Vir. 1. Geor. — *durum procudit arator*
Vomeris obtusi dentem.

Vide, Arare.

Vorare. Vide, Comedere.

Vouere, Votum

Tib. lib. 3. *Quid prodest cælum votis implesse Neæra.*
Hor. 2. car. o. 8. *— sed tu simul obligasti*
Perfidum votis caput.
Prop. lib. 4 *Iunoni votum facite impetrabile.*
Virg. 9. Aeneid. *— oneravitque æthera votis.*
Vir. 12. Aeneid. *Servati ex undis vbi figere dona solebant*
Laurenti diuo, & votas suspendere vestes.
Catullus *Nec vlla vota litoralibus Dijs*
Sibi esse facta.
Tib. lib. 3. *Pro quo sollicitas cælestia numina votis.*

Vide,

Vide, Inuocare.

Vox. Vide, Clamare.

Vrbs. Vide, Mœnia.

Vrere. Vide, Cremare.

Vtilis. Vide, Prodesse.

Vua. Vide, Vinea.

Vulcanus.

Fecerat ignipotens. Virg. 8. Aeneid.
— *Mulciber Aphros finxerat.* Ib.
— *clypeum vulcani dona parentis.* Ib.
— *Ignipotens Deus.* Virg. 12. Aeneid.
— *Frenauit Mulciber Aetnam.* Claud.

Vulnerare, Vulnus.

Vulneraque illa gerens, quæ circum plurima muros
Accepit patrios. Vir. 2. Aeneid.
— *quæ causa indigna serenos*
Fœdauit vultus, aut cur hæc vulnera cerno? Ib.
— *& vulnere tardus Vlyssi.* Ib.
— *& vacua atria lustrat* Ib.
Saucius illum ardens infesto vulnere Pyrrhus
Insequitur, iamiamque manu tenet, & premit hasta.
— *nec vulnera tergo Accipiunt.* Virg. 3 Aeneid.
Vulnus alit venis, & cæco carpitur igni. Virg. 4. Aeneid.
infixum strides sub pectore vulnus. Ib.
— *plagisque perempto.* Vir. 4 Georg.

Ouid. l. Meta. — *sed immedicabile vulnus:*
Ense recidendum est, ne pars sincera trahatur.
Ib. — *effuso per vulnera nigra veneno.*
Ib. *Qui dare certa feræ, dare vulnera possumus hosti.*
Qui modo pestifero tot iugera ventre prementem
Strauimus innumeris tumidum Pithona sagittis.
Mart. lib. 2. *Et numerosa linunt stellantem splenia frontem.*
Ouid. in Ib. *Oderit, & sæuo vulneret ense puer.*
Ib. *Vulnera totque feras.*
Ib. — *vulnus dedit anguis Oresti.*
Ib. *Trunca geras sæuo mutilatis partibus ense,*
Qualia Nycterni membra fuisse ferunt.
Mart. lib. 1. *Læserat ingrato leo perfidus ore magistrum,*
Ausus tam notas contemerare manus.
Ib. *Icta graui, telo, confossaque vulnere mater.*
Ouid. Meta. 2. *Heu patior telis vulnera facta meis*
Ouid. 12. Meta. *Extrahit illud idem calido de vulnere telum.*
Ib. — *& in duro lædi quoque corpore ferrum.*
Ib. — *gladioque aduersa reducto*
Ter quater ora viri capulo caua tempora pulsat,
Cedentemque sequens instat, turbatque, ruitque,
Attonitoque negat requiem.
— *ne saucius vllis*
Ib. *Vulneribus fieri, ferroue occumbere posset.*
Ib. *Sanguinis ille globos pariter, cerebrumque, merumque*
Vulnere, & ore vomens.
Ib. *Cumque atro mistos sputantem sanguine dentes*
Ib. *Vulnere tartareas geminato misit ad vmbras.*
Senicremoque nouat repetitum stipite vulnus.
Terque quaterque graui iuncturas verticis ictu
Rupit, & in liquido iacuerunt ossa cerebro.
Ib. — *& saucius armo Dexteriore Medon.*
— *accepto tum vulnere tardius ibat.*
Ouid. 12. Meta. — *quos omnes dextra Dryantis*
Perculit aduersos, aduersum tu quoque, quamuis
Terga fugæ dederas, vulnus Cenæe tulisti.
Ib. — *& acerbo vulnere victum.*

Plaga

Plaga facit gemitus. Ib.
—vulnusque in vulnere fecit. Id.
Nec grauis vulnus erat, sed rupti vulnere nerui Ibid,
Deficiunt.
Saucius ille graui venantum vulnere pectus Virg. ix. Aeneid.
Nam quicunque tuum violauit vulnere corpus Virg. ii. Aeneid.
Multa viri ne'quicquam inter se vulnera iactant, Vir. 5. Aeneid
Atque hic Priamidem laniatum corpore toto Virg. 6. Aeneid.
Deiphobum vidit, lacerum crudeliter ora,
Ora, manusque ambas, populataque tempora raptis
Auribus, & truncas inhonesto vulnere nares.
— ob patriam pugnando vulnera passi.
— haesit enim sub gutture vulnus. Ib:
— reddit specus atri vulneris vndam Virg. 7. Aeneid
Spumantem. Vir. 9. Aeneid.
— leuique patens in pectore vulnus Cuspidis, Virg. 11. Aeneid.
— hunc lata retectum Vir. 12. Aeneid.
Lancea consequitur, rumpitque infixa bilicem
Loricam, & summum degustat vulnere corpus,
— cupiens alto dare vulnera collo. Ouid. 5. Metam.
Non tamen ad letum causas satis illa ualentes ib.
Plaga dedit.
— mihi tristia dixi Tib. lib. 1.
Offensum in porta signa dedisse pedem.
— stat saucia pectus. Ib.
Excipis aduerso quod pectore vulnera septem. Auson.
Cum laceros artus, aequataque vulnera membris Luca 2 Phars.
Vidimus
— nullius vitae perempti Luca 3. Phars.
Est tanta dimissa via.
Et stetit incertus flueret quo vulnere sanguis, Ib.
Donec vtrasque simul largus cruor expulit hastas,
Diuisitque animam, sparsitque in vulnera lethum.
Quique fluat multo non deerit vulnere sanguis. Luca 4. Phars.
Saucia maiores animos, vt pectora gestant, Ib.
Dum dolor est, ictusque recens, & mobile neruis
Conamen calidus praebet cruor, ossaque nondum

Adduxere cutem.

Postquam sicca rigens adstrinxit vulnera sanguis:

ibid, Sen. in Her. fur. *— tenui vulnere saucius.*

Sen. in Oedi, *Vtrum citatus vulnere angusto micat,*

An lentus altas irrigat plagas cruor?

Ouid. 15. Meta, *— nullasque in corpore parteis*

Noscere quas posses, vnumque erat omnia vulnus.

Ouid. 8 Meta. *Cuius vt in trunco fecit manus impia vulnus,*

Haud aliter fluxit discusso cortice sanguis,

Quam solet ante aras, ingens vbi victima taurus

Concidit abrupta cruor e ceruice profundi.

Stat 2. Theb. *— saepe aspera passum*

Vulnera, sed nullum vita in secreta receptum.

Vide, Laniare, Occidere, & Frangere.

Vxor.

Virg. 4 Georg *— dulcis coniux.*

Vir. 3. Aeneid. *— erepta magno inflammatus amore* Coniugis.

Ouid, 1, Metam, *Cum consorte tori.*

ib. *— sotiae generisque, torique.*

Hora, car, 9 1. *— tenera coniugis immemor.*

Perpetuoque mihi sociatam foedere lecti.

Ouid. 2 Meta. *Si qua tibi sponsa est, si quam dignabere teda.*

Ouid. Epist 10. *— Sponsa languida membra tua.*

Ouid. Epist. 11. *— nupta, sororque Iouis.*

Seneca in Hippo. *O socia thalami.*

Ouid. 2 de pon. & ele. *— participemque tori.*

Hor. i. Epod. *— puerisque beata creandis vxor.*

Nicolai Nomeseij de principio, & fine sui Parnasi Distichon.

Vulnus, & vxor erunt infesta coronis, at ortus
Tormenti metuens iussit abesse Liber.

FINIS.